ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيهِ

تَعلِيمُ الكِتَاب

آسانه پښتو په پښتو او روانه ترجمه

مولانا مفتي محمد اياز صاحب

بسم الله الرحمٰن الرحيم

لا اله الا الله محمد رسول الله

سریزه

قرآن پاک د انسان د رشد و هدایت د پاره نسخهٔ کیمیا ده. د امت د اولو او اخرو خلقو د هدایت ضامن کتاب دے. انسانیت عموماً او امت مسلمه خصوصاً به د دے په ذریعه دنیا او اخرت کښې نجات موي او د ګمراهۍ نه به بچ کیږي.

د دے اهمیت پیش نظر علماء کرامو او د امت فکر او درد لرونکو همیشه قرآن پاک ته خپله هم توجه کړے ده او امت ئې هم دے طرف ته متوجه کړے دے.

خصوصاً دَبر صغیر خلق چونکه عجم دي او قرآن پاک په عربي کښې دے نو د دے آسانۍ هدایت نامے نه د استفادے په خاطر هر دور کښې علماؤ د دے په مختلفو ژبو مثلاً فارسي، اُردو، پښتو کښې ترجمې کړے دي، په پښتو ژبه کښې "تعلیم الکتاب" نومے ټکي په ټکي او روانه ترجمه هم د دغې سلسلې یو کړے ده او د رجوع الي القرآن په تحریک کښې خپله حصه اچول دي.

د دې ترجمې څه دا خصوصیات دي چه

★ دے "تعلیم الکتاب" کښې دوه ترجمې لیکل شوي دي یو لفظي ټکي په ټکي او دویمه محاوره یعنې روانه ترجمه لفظه ترجمه د یادولو د پاره او محاوره د فهم او پوهې د پاره ده.

★ په لفظي ترجمه کښې د تحت اللفظ ترجمې خیال ساتلو سره سره د عربي ګرامر، ترکیب او ضمائرو پوره خیال ساتلې شوې دي.

★په "تعلیم الکتاب" ترجمه کښې د پښتو اسانه لهجه یعنې یوسفزۍ لهجه استعمال کړے شوے ده، ګومه چه اصل تحریري او د میداني علاقو صافه لهجه ده.

★ دا ترجمه اصل د حضرت مولانا مفتي محمد ایاز دراني صاحب ترجمه ده چه د دې تصحیح او نظر ثاني د جامعه تبلیغ القرآن یوسف آباد مدرس مولانا عبد الباري راشد او دوباره د عربیت او د ترجمې نظر ثاني د جامعه تبلیغ القرآن مدرس مولانا جعفر خان صاحب په ډیر عرق ریزئ سره کړے ده.

ګویا که دا ترجمه د درې علماؤ یو مشترکه سعي ده او د دے په تیارے تقریباً د دریو کالو طویله زمانه صرف کړے شوے ده.

الله رب العزت دے دا سعي خپل دربار کښې قبول کړي او د خلقو د استفادے د پاره دے فائده مند کړي او دے ته دے الله رب العزت قبول عام نصیب کړي، او الله تعالیٰ دے مصنف،مرتب او مصححین حضراتو ته دنیا او آخرت کښې د دے ښه بدلے ورکړي.

والسلام ڈائریکٹر العلم پبلیکیشنز قصه خواني پشاور

ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ

تعلیم الکتاب

آسانہ تکی پہ تکی او روانہ ترجمہ

تالیف

مولانا مفتی محمد ایاز صاحب

ترتیب و تصحیح

مولانا عبدالباری صاحب
مولانا جعفر خان صاحب

مدرسین جامعہ تبلیغ القرآن پشاور

عبدالغنی پلازہ محلہ جنگی قصہ خوانی پشاور شہر
091-2580325 - 2590315
0333-4532836 / 0332-9241690

العلم پبلیکیشنز

رکوعها [۱]	سورة الفاتحة مكيّة	اٰياتها [۷]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډير مهربان | زيات رحم کونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم دهغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۱ الرَّحْمٰنِ

ټول صفتونه | خاص د الله دپاره دي | چه پالونکے | د ټولو مخلوقاتو دے | ډير مهربان دے

دخدائيتوب ټول صفتونه (خاص) دهغه الله دپاره دي چه د ټولو مخلوقاتو پالونکے دے عام مهربان دے (په دنيا کښ)

الرَّحِيْمِ ۝۲ مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ۝۳ اِيَّاكَ

زيات رحم کونکے دے | واکدار دے | د ورځے | د بدلے | خاص ستا

او خاص مهربان دے (په آخرت کښ) د جزاء د ورځے مالک دے۔ اے الله مونږ خاص ستا

نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ۝۴ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ

عبادت کوو مونږ | او خاص ستانه | مدد غواړو مونږ | او بيايه مونږ ته | لار

عبادت کوو (ډبل چا نه کوو) او خاص ستانه مدد غواړو (ډبل چا نه نه غواړو) (اے الله) مونږ په نيغه لاره بيانده

الْمُسْتَقِيْمَ ۝۵ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ

نيغه | لار | دهغه خلقو | چه تا انعام کړے دے

کلک او ساته يعنې د هغه خلقو په لار چه تا په هغوی (خپل خاص) انعام

عَلَيْهِمْ ۵ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ

په هغوی باندے | (يعنې چه) نه غضب شوے دے | په هغوی باندے

کړے دے چه غضب پرے هم نه دے شوے

وَلَا الضَّآلِّيْنَ ۝۷ ع

او نه | گمراهان دي |

او نه هغوی گمراه دي.

آیاتها [٢٨٦]	سورة البقرة مدنيّة	ركوعاتها [٤٠]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډیر مهربان | زیات رحم کونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم د هغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم.

الٓمّٓ ۚ ١ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۛۚ فِيْهِ ۛۚ

الم | دا | کتاب دے | هیڅ شک نشته | په دے کښې

الله پوهیږی په معنی دد ے حروفو، دا (قرآن) یو داسے کامل کتاب دے چه هیڅ معمولی شک هم پکښې نشته

هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ۙ ٢ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ

لاره ښودونکے دے | متقیانو ته | هغه کسانو ته | چه ایمان راوړی

دا د هغه متقیانو خلقو دپاره عظیم الشان هدایت دے چه هغوی په نادیده څیزونو باندے

بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا

په پټو څیزونو باندے | او قائموی | مونځ | او (بعضے د) هغه څه نه

ایمان راوړی او د مانځه پابندی کوی او مونږ چه ورله څه ورکړی دی د هغے نه

رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۙ ٣ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ

چه مونږ ورکړی دی دوی ته | خرچ کوی ئے | او هغه کسانو ته (لاربناڼ) | چه ایمان راوړی

څه حصه د الله په لار کښې خرچ کوی او دا هغه خلق دی چه کوم کتاب

بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ

په هغه څه | چه نازل کړے شوی دی | تاته | او په هغه څه | چه نازل کړے شوی دی

تاته نازل شوے دے او چه کوم کتابونه تانه مخکښے نازل شوی دی

مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ۭ ٤

ستانه مخکښے | او په آخرت باندے | دوی | (پوره) یقین ساتی |

په هغے ټولو دوی ایمان راوړی او د آخرت په ورځ هم پوخ یقین لری

أُولَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٥

دغه کسان | په هدایت دي | د خپل رب د طرف نه | او دغه کسان | هم دوی کامیاب دي

هم دغه صفاتو والا خلق د خپل رب د طرف نه په (دنیا کښې) صحیح لاره باندې روان دي او هم دا خلق (آخرت کښې)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ

بیشکه | هغه خلق | چه کفر ئې کړې دې | برابره ده | په دوی باندې | که ته ویروې دوی | یا

پوره کامیاب دي یقیناً چا چه د ضد دوجې نه کفر اختیار کړې دې هغوی ته ستا نصیحت کول او نه کول برابر دي

لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٦ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

ونه یروې دوی | دوی ایمان نه راوړي | مهر وهلې دې | الله | د دوی په زړونو

دوی هیڅ کله ایمان نه راوړي، الله تعالیٰ (په دنیا کښې) د دوی زړونه او غوږونه بند کړي دي

وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ

او د دوی په غوږونو | او د دوی په سترګو | پردې دي | او د دوی دپاره | عذاب دې

او په سترګو ئې ناشنا پردې لګیدلې دي او د دوی دپاره (آخرت کښې) ډیر لوې عذاب تیار دې

ع عَظِيمٌ ٧ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ

ډیر لوې | او بعضې د خلقو نه | هغه دي | چه وائي | مونږ (هم) ایمان راوړې دې | په الله

او څه خلق داسې هم شته دې چه په ژبه دعوی کوي چه مونږ الله او آخرت منو حالانکه د زړه نه بالکل مومنان

وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ٨ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ

او په ورځ روستنۍ | او نه دي دوی | ایمان راوړونکي | دوی دوکه ورکوي الله ته | او هغه خلقو ته

نه دي. دوی (په خپل ګمان کښې) د الله تعالیٰ او د رښتینې مومنانو سره چل ول (دوکه) کوي خو حقیقت دا دې چه دوی

آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٩

چه ایمان ئې راوړې دې | او دوی دوکه نه ورکوي | مګر | خپلو ځانونو ته | او دوی نه پوهیږي

د خپل ځان نه سوا بل چا سره دوکه نه شي کولې لیکن دوی ته د دې خبرې احساس قدرې هم نشته. د دوی په زړونو کښې

فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ

د دوی په زړونو کښې | مرض دې | پس زیات کړو دوی له | الله | (دا) مرض | او د دوی دپاره | عذاب دې

(د منافقت) مرض دې نو الله تعالیٰ ورله هغه مرض نور هم زیات کړو او د (همیشه) دروغو ویلو په وجه به د دوی دپاره

أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ١٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا

ډیر دردناک | په سبب د دې | چه دوی به | دروغ ویل | او هر کله | چه او وئیلې شي | دوی ته | (چه) فساد مه کوئ

(آخرت کښې) ډیر دردناک عذاب وي. او (د دوی دا حال دې چه) کله هم دوی ته او وئیلې شي چه

فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ١١ أَلَا إِنَّهُمْ

په زمکه کښې | (نو) دوی وائي | (چه) بیشکه | مونږ | اصلاح کوونکي یو | خبردار | بیشکه هم دوی

په دنیا کښې فساد مه خوروئ نو دوی وائي چه مونږ خو اصلاح والا خلق یو خو یاد ساتئ هم دوی

هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ وَلٰكِنْ لَّا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٢﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ

فساد کوونکی دی | لیکن | دوی نه پوهیږی | او هرکله | چه او وئیلے شی | دوی ته

فساد خوروونکی خو دوی د فساد په حقیقت نه پوهیږی او کله چه دوی ته او وئیلے شی چه

اٰمِنُوْا كَمَآ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ كَمَآ

چه ایمان راوړئ | لکه څنګه چه | ایمان راوړے دے | (نورو) خلقو | نو دوی وائی | (چه) آیا مونږ ایمان راوړو | لکه څنګه چه

تاسو هم هغه شان ایمان راوړئ څنګه چه مخلص مؤمنانو ایمان راوړے دے نو دوی وائی چه آیا مونږ هم

اٰمَنَ السُّفَهَآءُ ؕ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَآءُ وَلٰكِنْ

ایمان راوړے دے | بے عقلو | خبردار | بیشکه هم دوی | بے عقله دی | لیکن

دغه بیوقوفانو پشان ایمان راوړو. بنه پوهه شئ چه هم دوی پخپله بیوقوفان دی لیکن دوی په دے

لَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا

دوی نه پوهیږی | او هرکله چه | دوی ملاقات اوکړی | دهغه چاسره | چه ایمان ئے راوړے دے | نو دوی وائی

خپل بے وقوفتوب نۀ پوهیږی. او کله هم چه دوی د مومنانو سره ملاوشی نو هغوی ته وائی چه مونږ (هم)

اٰمَنَّا ۚۖ وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا

چه مونږ (هم) ایمان راوړے دے | او هرکله | چه ځانله شی | د خپلو شیطانانو سره | نو وائی | چه بیشکه

ایمان راوړے دے او کله چه خپلو شیطانانو (مشرانو) له لاړ شی نو (بیا) هغوی ته وائی چه مونږ خو

مَعَكُمْ ۙ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١٤﴾ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ

مونږ هم تاسو سره یُو | بیشکه | مونږ (خو) | تپوسے کوونکی یُو | الله | تپوسے کوی | دوی پورے

هم ستاسو ملګری یُو خو دے مؤمنانو پورے موهسے تپوسے کوُلے. الله تعالیٰ دوی ته ددوی دټوقو سزا ورکوی

وَيَمُدُّهُمْ فِىْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ

او زیاتوی دوی لره | ددوی په سرکشئ کښے | په دا سے حال کښں چه دوی سرګردان دی | هم دا | هغه خلق دی

او الله دوی لره ددوی په سرکشئ کښں په دا سے حال کښے اضافه کوی چه دوی سرو هلی پروهل ګرځی. هم دا هغه خلق دی

اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى ۠ فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا

چه واخستله | ګمراهی | په ځای دهدایت | (پس هیڅ) ګټه ونه کړه | ددوی تجارت | او نه دی دوی (اوس)

چه دهدایت په ځائے ئے ګمراهی خوښه کړه لو نه خوئے په دے سودا ګرئ کښں ګټه اوکړه او نه ورته

مُهْتَدِيْنَ ﴿١٦﴾ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّآ

لار موندونکی | مثال ددوی | په شان دمثال | دهغه کس دے | چه بل کړے ئے وی | اور | نو هرکله چه

سمه لار نصیب شوه. ددوی حال دهغه کس دحال په شان دے چه په تیاره کښں ئے اور بل کړے وی بیا چه کله

اَضَآءَتْ مَا حَوْلَهٗ ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَهُمْ

روښانه کړو دے (اور) | چار چاپیره دده | نو بوتلو | الله | رڼړا د دوی | او پرے ئے ښودل دوی

دغه اور دده سرے چار چاپیره رڼړا کړی نو الله تعالیٰ ددے خلقو دغه رڼړا ختمه کړی او په تیارو کښں ئے پریږدی

فِىۡ ظُلُمٰتٍ لَّا يُبۡصِرُوۡنَ ﴿۱۷﴾ صُمٌّۢ بُكۡمٌ عُمۡىٌ فَهُمۡ

په داسے تیارو کښې | چه هیڅ نه وینی | کاڼه دی | ګونګیان دی | ړانده دی | پس دوی

نو بیا هیڅ نه وینی. دوی پښان دګڼو دی او پښان د ګونګیا نو دی او پښان ړندو دی په حق نه قبلولو کښی). نو (اوس) دوی د حق طرف ته

لَا يَرۡجِعُوۡنَ ﴿۱۸﴾ اَوۡ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيۡهِ ظُلُمٰتٌ

واپس نه راځی | یا په شان د (هغه) ډیر باران دے | چه د آسمان نه وی | چه په هغے کښې | تیارے وی

نه راګرځی یا د دوی حال د هغه چا په شان دے چه دا سے ډیر شیبه دار باران پرے ډیر نه وریږی چه په هغے کښے ډیرے تیارے

وَّرَعۡدٌ وَّبَرۡقٌ ۚ يَجۡعَلُوۡنَ اَصَابِعَهُمۡ فِىۡۤ اٰذَانِهِمۡ

او ګرزار (ګړګوړ) | او بریښنا | نو ننباسی دوی | خپلے ګوتے | په خپلو غوږونو کښې

دتندر ګرزار او د بجلۍ برق هم وی نو دا خلق دتندر د سختو آوازونو د وجے (او) د مرګ د ویرے نه په غوږونو کښے د ګوتو سرونه ږدی

مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الۡمَوۡتِ ؕ وَاللّٰهُ مُحِيۡطٌۢ بِالۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۱۹﴾

دتندرونو (د ګرزان) دلاسه | د وجے د ویرے | د مرګ نه | او الله | راګیرونکے دے | کافرانو لره

(دغه حال د کافرانو وی کله چه د قرآن څوګی باران نازلیږی) خو الله تعالیٰ دا سے کافران د هر طرف نه په خپل قدرت کښې راګیر کړی دی

يَكَادُ الۡبَرۡقُ يَخۡطَفُ اَبۡصَارَهُمۡ ؕ كُلَّمَاۤ اَضَآءَ لَهُمۡ

نزدے ده | بریښنا | چه اوتختوی | د دوی نظرونه | هر کله | چه رڼا کړی (دابرق) | دوی ته (ځله لاں)

قریب ده چه دا بریښنا د دوی د سترګو نظرونه ختم کړی کله هم چه دوی ته رڼا شی

مَّشَوۡا فِيۡهِ ۙ وَاِذَاۤ اَظۡلَمَ عَلَيۡهِمۡ قَامُوۡا ؕ وَلَوۡ شَآءَ اللّٰهُ

نو دوی ځی | په هغے کښے | او هر کله | چه تیاره کړی | په دوی | نو دوی ودریږی | او که چرے | غوښتلے | الله

نو دوی پکښې روان شی او کله چه پرے تیاره شی نو دوی ایسار شی او که الله تعالیٰ غوښتلے

لَذَهَبَ بِسَمۡعِهِمۡ وَاَبۡصَارِهِمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ

نو خامخا به ئے ختم کړی وے | د دوی غوږونه | او د دوی سترګے | بیشکه | الله | په هر یو څیز باندے

نو د دوی د غوږونو (د اوریدو) او د سترګو (د لیدو) طاقت به ئے ختم کړے وے یقیناً الله تعالیٰ په

قَدِيۡرٌ ﴿۲۰﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اعۡبُدُوۡا رَبَّكُمُ الَّذِىۡ خَلَقَكُمۡ ع

ډیر قادر دے | اے | خلقو | عبادت او کړئ | د رب خپل | هغے | چه تاسو ئے پیدا کړی یئ

هر څیز باندے قادر دے. اے خلقو د خپل هغه رب بندګی خاص کړئ چه تاسو

وَالَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُوۡنَ ﴿۲۱﴾ ۙ الَّذِىۡ جَعَلَ

او هغه خلق | چه تاسو نه مخکښې وو | د دے دپاره چه تاسو | پرهیزګاره شئ | هغه ذات | چه جوړه کړے ئے ده

او تاسو نه مخکښے خلق ئے پیدا کړی دی چه تاسو پرهیزګاران شئ د هغه رب چه

لَكُمُ الۡاَرۡضَ فِرَاشًا وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً وَّاَنۡزَلَ مِنَ السَّمَآءِ

ستاسو دپاره | زمکه | فرش | او آسمان | چت | او راورولے ئے دی | د آسمان نه

ستاسو دپاره ئے زمکه خوره کړے ده او آسمان ئے چت جوړ کړے دے او د بره نه ئے اوبه راورولی دی

مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ فَلَا تَجْعَلُوْا

او به | بیا ئې راويستلي دي | په هغې سره | د میوو نه | رزق | ستاسو دپاره | پس مه جوړوئ

بیا ئې د هغې په ذریعې ستاسو د خوراک دپاره (قسما قسم) میوې راپیدا کړي دي نو اوس سره د پوهې

لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَّاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۲﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّمَّا

دالله سره | برابر (شریکان) | او تاسو (خو) | پوهیږئ | او که چرې | یئ تاسو | په شک کښې | د هغه څه نه

دالله تعالی سره شریکان مه جوړوئ. او که په هغه قرآن کښې ستاسو له شک هم وي کوم چه

نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ ۠ وَادْعُوْا

چه رالیږلې دې موږ | په خپل بنده | نو تاسو راوړئ | یو سورت | د دې پشان | او راوبلئ

موږ په خپل بنده (محمد) باندې نازل کړې دې نو تاسو د دې پشان صرف یو سورت قدرې جوړ کړئ

شُهَدَآءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۲۳﴾ فَاِنْ

خپل گواهان | د الله نه سوا | که چرې | یئ تاسو | رشتني | پس که چرې

او الله تعالی نه سوا خپل ټول مددگاران راوبلئ که تاسو (په خپله دعوی کښې) رشتني یئ. بیا هم

لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ وَقُوْدُهَا

ونه کړو تاسو (داکار) | او هیڅ چرې به او نه کړې شئ تاسو | نو او ویریږئ | د اور | هغې نه | چه د هغې خشاک

که تاسو دا کار (مقابله د قرآن) ونه کړې شئ او یقینا هیڅ کله ئې نه شئ کولې نو د هغه اور نه ځان بچ کړئ

النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿۲۴﴾ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ

خلق | او کاڼي دي | هغه تیار کړې شوې دې | د کافرانو دپاره | او زیرې ورکړه | هغه خلقو ته

چه د هغې خشاک خلق او کاڼي دي (او) د کافرانو دپاره تیار شوې دې. او چا چه ایمان راوړې دې

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ

چه ایمان ئې راوړې دې | او عملونه ئې کړي دي | نیک | دا چه بیشکه | شته د دوی دپاره | (دا سې) جنتونه

او نیک عملونه ئې کړي وي (پیغمبره!) هغوئ ته د داسې جنتونو زیرې ورکړه چه د هغې

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۖ كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ

چه بهیږي به | لاندې د هغې نه | نهرونه | هر کله | چه ورکړې شي دوئ ته | د هغې نه | څه میوه

دا ونو د لاندې به نهرونه بهیږي کله هم چه دوئ ته د دغه جنت نه د خوراک دپاره څه میوې ورکړې شي

رِّزْقًا ۙ قَالُوْا هٰذَا الَّذِيْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۙ وَاُتُوْا

دپاره د خوراک | (نو) وائي به | دا (خو) | هم هغه څیز دې | چه را کړې شوې وو موږ ته | د دې نه مخکښې | او راوړې به شي دوئ ته

نو وائي به چه دا خو د دې نه مخکښې هم موږ ته را کړې شوې وو او دوئ ته به دا رزق هم داسې ورکړې کیږي چه په کتلو کښې به

بِهٖ مُتَشَابِهًا ۖ وَلَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۙ وَّهُمْ فِيْهَا

دا میوې | یو شان | او د دوی دپاره به | په هغې کښې | بیبیا نې وي | پاکیزه | او دوی به | په هغې کښې

یو شان ښکاري او خوند او قلند مې به ئې جدا جدا وي او دوی دپاره به هلته د هر قسمه عیب نه پاکیزه بیبیانې وي او هلته به همیشه اوسیږي

خٰلِدُوْنَ ۝۲۵ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖۤ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا

هیشه وي | بیشکه | الله | شرم نه کوي | دد ے (خبرے) | چه بیان کړي | یو مثال

یقیناً الله تعالیٰ دد ے خبر ے پرواه نه ساتي چه د خبر ے د وضاحت دپاره د ماشي

مَّا بَعُوْضَةً فَمَا فَوْقَهَا ؕ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ

د ماشي | یا دد ے نه زیات (معمولي) | نو هغه کسان | چه ایمان ئے راوړے دے | پس هغوي پوهیږي

یا دد ے نه دغټ یا د وړوکي څیز څه مثال بیان کړي پس کوم خلق چه مومنان دي نو هغوي به پوهیږي

اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ

چه بیشکه دا (مثال) | حق دے | ددوي د رب د طرف نه | او | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | نو هغوي وائي چه

چه دا مثال د هغوي د رب د طرف نه یو حقه خبره ده او کوم چه کافران دي نو هغوي وائي چه په دے مثال

مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا ۙ وَّيَهْدِيْ

د څه | اراده کړے ده | الله | په دے | مثال سره | ګمراه کوي هغه | په دے سره | ډیر خلق | او هدایت کوي هغه

بیا تو لو کښ د الله تعالیٰ څه مطلب دے؟ (خو) الله تعالیٰ په دے مثال سره د ډیرو خلقو ګمراهي ښکاره کوي

بِهٖ كَثِيْرًا ؕ وَمَا يُضِلُّ بِهٖۤ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ۝۲۶ ۙ الَّذِيْنَ

په دے سره | ډیرو خلقو ته | او نه ګمراه کوي هغه | په دے سره | مګر | نافرمانه خلق | هغه کسان

او ډیر خلق په هدایت کلکوي البته الله تعالیٰ هم هغه خلق ګمراهۍ کښ اخته کوي کوم چه نافرمانه وي (او)

يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ ۠ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ

چه ماتوي | لوظ | د الله | روستو | د پوخوالي نه د هغے | او پریکوي | هغه څه

چه (هغوي) د الله سره کړے مضبوط وعد ے (بیا بیا) ماتوي او د کومو تعلقاتو (رشتو)

اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖۤ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ ؕ

چه حکم کړے دے | الله | په هغے | چه پیوست کړے شي | او فساد کوي | په زمکه کښ

چه الله تعالیٰ د پیوست کولو حکم کړے دے هغه ختموي او په دنیا کښ فساد خوروي

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝۲۷ كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ

دغه کسان | هم دوي تاوان والا دي | څنګه | انکار کوئ تاسو | د الله (نه) | او حال دا دے چه وئ تاسو

هم دا ے خلق پوره تاوانیان دي۔ اے خلقو تاسو د الله تعالیٰ (د توحید نه) څنګه انکار کوئ؟ حالانکه تاسو

اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ

مړهٔ | نو هغه ژوندي کړئ تاسو | بیا به | هغه مړه کوي تاسو | بیا به | ژوندي کوي تاسو | بیا | هم هغه ته به

نشت وئ نو هغه پیدا کړئ بیا به (موهم) هغه مړه کوي (دنیا کښے) بیا به مو ژوندي کوي (آخرت کښے) بیا به هم هغه ته

تُرْجَعُوْنَ ۝۲۸ هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ

تاسو واپس کولے شئ | (الله) هغه ذات دے | چه پیدا کړي ئے دي | ستاسو دپاره | هغه څه | چه په زمکه کښ دي

واپس ورځئ (د حساب دپاره)۔ خاص الله تعالیٰ هم هغه ذات دے چه د زمکے هر څه ئے ستاسو (د فائدے) دپاره پیدا کړي دي

جَمِيۡعًا ثُمَّ اسۡتَوٰۤى اِلَى السَّمَآءِ فَسَوّٰىهُنَّ سَبۡعَ سَمٰوٰتٍ ؕ

ټول | بیا | اراده اوکړه هغه | آسمان ته | نو برابر ئې کړل هغې لره | اوه | آسمانونه

بیا ئې آسمان ته توجه اوکړه نو اوه آسمانونه ئې برابر جوړ کړل

وَهُوَ بِكُلِّ شَىۡءٍ عَلِيۡمٌ ﴿٢٩﴾ وَاِذۡ قَالَ رَبُّكَ لِلۡمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىۡ ع

او هغه | په هر څیز باندې | ډیر پوهه دے | او کله چه | اووئیل | ستا رب | ملائکو ته | چه بیشکه زه

او هغه د هر څیز پوره علم لري. او هغه وخت دیادولو قابل دے کله چه ستا رب ملائکو ته اوئیل چه زه

جَاعِلٌ فِى الۡاَرۡضِ خَلِيۡفَةً ؕ قَالُوۡۤا اَتَجۡعَلُ فِيۡهَا مَنۡ

ګرزونکے یم | په زمکه کښې | یو خلیفه | اوئیل هغوي | چه آیا ته ګرزوې | په دې کښې | هغه څوک

په زمکه کښې یو خلیفه پیدا کول غواړم نو هغوي ورته اووئیل چه آیا ته په زمکه کښې داسې مخلوق پیدا کوې

يُّفۡسِدُ فِيۡهَا وَيَسۡفِكُ الدِّمَآءَ ۚ وَنَحۡنُ نُسَبِّحُ بِحَمۡدِكَ

چه فساد به کوي | په دې کښې | او تویوي به | وینې | او مونږ | پاکي وایو | سره د حمد ستا

چه فساد به پکښې خوروي او د یو بل وینې به تویوي حالانکه مونږ خو هر وخت ستا په تسبیح او حمد

وَنُقَدِّسُ لَكَ ؕ قَالَ اِنِّىۡۤ اَعۡلَمُ مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ

او بزرګي بیانوو | ستا | اوئیل (الله) | بیشکه زه | پوهیږم | په هغه څه | چه تاسو (پرې) نه پوهیږئ | او اُښودل الله

او تقدیس کښې لګیا یو. الله ورته اُوئیل چه زه په هغه څه پوهیږم چه تاسو پرے نه پوهیږئ او الله تعالی

اٰدَمَ الۡاَسۡمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمۡ عَلَى الۡمَلٰٓئِكَةِ ۙ فَقَالَ

آدم ته | نومونه | ټول | بیا ئې | وړاندې کړل هغه څیزونه | ملائکو ته | پس وې وئیل

آدم علیه السلام ته ټول نومونه د هر قسمه څیزونو (سره د فائدو) اُښودل بیا ئې هغه څیزونه ملائکو ته وړاندې کړل او ورته ئې اوئیل

اَنۡۢبِـُٔوۡنِىۡ بِاَسۡمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿٣١﴾ قَالُوۡا

چه خبر را کړئ ماته | په نومونو | د دې څیزونو | که چرې یئ تاسو | رشتني | اُوئیل هغوی

که تاسو په خپله خبره کښې رشتني یئ نو د دې څیزونو نومونه را ته اوښایئ هغوی اووئیل

سُبۡحٰنَكَ لَا عِلۡمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمۡتَنَا ؕ اِنَّكَ اَنۡتَ

پاکي وایو تا لره پاکي ستا | نشته هیڅ علم | مونږ لره | سوا | د هغې نه | چه تا ښودلے دے مونږ ته | بیشکه | هم ته

ته پاک ذات ئې تا چه مونږ له کوم علم را کړے دے د هغې نه سوا نور په څه نه پوهیږو یقیناً هم ته

الۡعَلِيۡمُ الۡحَكِيۡمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يٰۤاٰدَمُ اَنۡۢبِئۡهُمۡ بِاَسۡمَآئِهِمۡ ۚ فَلَمَّاۤ

ښه پوهه | ډیر حکمت والا ئې | اووئیل الله | اے آدم! | خبر ور کړه دوی ته | په نومونه د دغه څیزونو | پس هر کله

ډیر لوئي علم او لوئي حکمت والا ئې. الله تعالی اووئیل: اے آدم! دوی ته د دے څیزونو نومونه بیان کړه کله چه

اَنۡۢبَاَهُمۡ بِاَسۡمَآئِهِمۡ ۙ قَالَ اَلَمۡ اَقُلۡ لَّكُمۡ اِنِّىۡۤ اَعۡلَمُ

چه خبر ئې ور کړو دوی ته | په نومونو د دغه څیزونو | اوئیل (الله) | آیا نه وو وئیلي ما | تاسو ته | چه بیشکه زه | پوهیږم

ورته هغه بیان کړل نو الله تعالی ملائکو ته اوئیل: آیا ما تاسو ته نه وو وئیلي چه زه

غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۙ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا

په پټو څیزونو | د آسمانونو | او د زمکے | او زه پوهیږم | په هغه څه | چه تاسو ئے ښکاره کوئ | او په هغه څه

د آسمانونو او د زمکے په پټو خبرو پوهیږم او ستاسو په ښکاره او پټو خبرو

كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ۝ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ

چه تاسو ئے | پټوئ | او کله | چه او ویل مونږ | ملائکو ته | (چه) سجده او کړئ | آدم ته

هم پوهیږم۔ او کله چه مونږ ملائکو ته او ویل چه آدم ته (د تعظیم او انقیاد ښکاره کولو دپاره) سجده او کړئ

فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ ڭ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ۝

نو سجده او کړه ټولو | مګر | ابلیس | هغه انکار او کړو | او ځان ئے لوئے او ګڼرلو | او وو دے | د | کافرانو نه

نو د ابلیس نه سوا ټولو سجده او کړه، هغه انکار او کړو او ځان ئے لوئی او ګڼلو او په کافرانو کښې شمیر شو

وَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا

او او ویل مونږ | اے آدم | او سیږه | ته | او ستا بي بي | په جنت کښې | او خورئ دواړه | د دے نه

او مونږ آدم ته او ویل چه ته سره د خپلے بي بي په جنت کښې اوسیږئ او چه چرته مو زړه غواړي به فراخه خورئ

رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۠ وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا

فراخه | چرته چه | خوښه وی ستاسو | او مه نزدے کیږئ | دے | اوڼے ته | ګنی نو شئ به تاسو

خو یاد ساتئ چه د دغه وڼے ته ورنزدے هم نه شئ ګنی ځان له به نقصان ورکړئ

مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا

د زیاتی کونکو نه | پس او خوئیولے دواړو لره | شیطان | د هغے اوڼے په وجه | نو را او ئے ویستل دواړه | د هغه څه نه

بیا شیطان دواړه د اوڼے په وجه دهوکه کړل او په کوم ژوند کښې چه وو د هغے نه ئے را او ویستل

كَانَا فِيْهِ ۠ وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ

چه وو دوی | په هغے کښې | او او ئیل مونږ | (چه) کوز شئ تاسو | بعضے ستاسو به | د بعضو | دشمنان وی

او مونږ ورته حکم او کړو چه اوس زمکے ته کوز شئ تاسو به د یو بل دشمنان یئ

وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ۝ فَتَلَقّٰٓى

او ستاسو دپاره | په زمکه کښې | ځای د اوسیدو دے | او (لره) فائده ده | څه وخته پورے | پس زده کړے

او ستاسو دپاره په زمکه کښې د یو مودے پورے اوسیدل او څه فائده اخستل مقرر دی.

اٰدَمُ مِنْ رَّبِّهٖ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ

آدم | د خپل رب نه | ئیو څو کلمے | نو رجوع د رحمت او کړه الله | په ده | بیشکه هم | هغه ډیر توبه قبلونکے

بیا آدم د خپل رب نه یو څو کلمے زده کړے (او ویلے ئے) نو الله پرے ډیره مهربانی او کړه یقیناً هغه ډیر معافی کونکے

الرَّحِيْمُ ۝ قُلْنَا اهْبِطُوْا مِنْهَا جَمِيْعًا ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ

زیات مهربان دے | او ویل مونږ | کوز شئ | د دے (جنت) نه | ټول | پس که چرے | را شی تاسو ته

او زیات مهربان دے. مونږ ورته او ویل اوس تاسو ټول د دلته نه لاړ شئ بیا که زما د طرف نه تاسو ته

مِّنِّیْ هُدًی فَمَنْ تَبِعَ هُدَایَ فَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ

زما د طرفه | څه هدایت | نو څوک | چه روان شو | زما هدایت پسے | نو له به وی څه یره | په هغوی باندے

څه هدایت (کتاب) درتے نو څوک چه زما هدایت پسے روان شو نو په هغوی به نه څه یره وی (په آئنده کښے)

وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ ۝ وَالَّذِیْنَ کَفَرُوْا وَکَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَآ

او نه به غمژن شی | او هغه خلق | چه انکار ئے اُکړو | او دروغژن ئے اوګڼل | زمونږ آیتونه

او نه به (دنیا کښے) غمژن شی او چا چه کفر اوکړو او زمونږ آیتونه ئے دروغژن اوګڼل

ع اُولٰٓئِکَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ ۝ یٰبَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ

نو دغه خلق | اُور والا دی | دوی به | په هغے کښ | همیشه وی | اے اولاد د یعقوب

نو دغه خلق دوزخیان دی (چه) په هغے کښ به همیشه اوسیږی - اے بنی اسرائیلو دشکر په طور

اذْکُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْٓ اَنْعَمْتُ عَلَیْکُمْ وَاَوْفُوْا بِعَهْدِیْٓ

یاد کړئ | نعمتونه زما | هغه | چه ما کړی دی | په تاسو | او پوره کړئ | وعده زما

زما هغه نعمتونه یاد کړئ چه ما په تاسو کړی وو او (ماسره) کړے خپله وعده (د تابعدارئ) پوره کړئ

اُوْفِ بِعَهْدِکُمْ ۚ وَاِیَّایَ فَارْهَبُوْنِ ۝ وَاٰمِنُوْا بِمَآ

زه به پوره کړم | وعده ستاسو | او خاص زما نه | او ویریږئ | او ایمان راوړئ | په هغه څه باندے

نو زه به هم تاسو سره خپله وعده (د انعام) پوره کړم او صرف زما نه اوویریږئ (په احکامو منلو سره) او په هغه کتاب (قرآن) باندے

اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَکُمْ وَلَا تَکُوْنُوْٓا اَوَّلَ کَافِرٍ

چه ما نازل کړی دی | چه تصدیق کونکی دی | د هغه څه | چه تاسو سره دی | او تاسو مه کیږئ | اول | انکار کونکی

ایمان راوړئ کوم چه ما ستاسو د کتابونو په تصدیق کښ نازل کړے دے او تو لو نه رومبی تاسو د دے نه انکار مه کوئ

بِهٖ ۪ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰیٰتِیْ ثَمَنًا قَلِیْلًا ۫ وَّاِیَّایَ فَاتَّقُوْنِ ۝

د دے نه | او مه اخلئ | زما په آیتونو | پیسے | لږے | او خاص زما نه | اُوویریږئ

او زما آیتونه د معمولی قیمت (دنیا) په عوض کښ مه خرڅوئ او صرف زما نه اُوویریږئ (د حرامو باره کښے)

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَکْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝

او مه ګډوډوئ | حق | د باطل سره | او مه پټوئ | حق | او تاسو | (خو) پوهیږئ

او په خلقو حق د باطل سره مه ګډوډوئ او حق هم مه پټوئ حالانکه تاسو به پوهیږئ (چه دا ګناه ده)

وَاَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّکٰوةَ وَارْکَعُوْا مَعَ الرّٰکِعِیْنَ ۝

او قائموئ | مونځ | او ورکوئ | زکات | او رکوع کوئ | د رکوع کونکو سره

او د مانځه پابندی کوئ او زکات ورکوئ او د رکوع کونکو سره رکوع کوئ

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَکُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ

آیا تاسو حکم کوئ | خلقو ته | د نیکئ | او هیروئ تاسو | خپل ځانونه | او حال دا دے چه تاسو | لولئ

آیا تاسو نورو خلقو ته د نیکئ بیان کوئ او خپل ځانونه هیروئ؟ حالانکه تاسو خو کتاب هم لولئ

الْكِتٰبَ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۴۴﴾ وَاسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ وَاِنَّهَا

کتاب | آیا نو تاسو عقل نه لرئ | او مدد غواړئ | په صبر | او مانځه سره | او بیشکه دا

آیا بیا هم نه پوهیږئ۔ او د صبر او د مانځه په ذریعه (د الله) مدد حاصل کړئ یقیناً

لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِيْنَ ﴿۴۵﴾ لا الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ

خامخا ډیر ګران دے | مګر | په عاجزی کونکو باندے | هغه خلق | چه یقین لري | په دے چه بیشکه

مونځ ډیر ګران کار دے مګر هغه چاته نه دے ګران چه په زړه سره د الله نه یریږی۔ دغه کسان

مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿۴۶﴾ ع يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ

دوی ملاقات کونکی دی | د خپل رب سره | او په دے چه بیشکه دوی | هغه ته | واپس کیدونکی دی | اے اولاد د یعقوبؑ

د دے خبرے یقین لري چه د خپل رب سره به ملاویږی او هم د هغه طرف ته به واپس کیږی۔ اے بنی اسرائیلو بطور شکریه

اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ

یاد کړئ | زما نعمتونه | هغه | چه کړی دی ما | په تاسو باندے | او دا چه ما | غوره کړی وئ تاسو

زما هغه نعمتونه یاد کړئ چه په تاسو مے کړی وو او خاصکر دا هم یاد کړئ چه (د خپلے زمانے) په ټولو خلقو مے در ته

عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۷﴾ وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ

په ټولو خلقو | او ویریږئ | د هغے ورځے نه | چه بدله به ورنه کړی | یو نفس | د بل نفس نه

فضیلت در کړے وو او د هغے ورځے د عذاب نه او ویریږئ چه په هغے کښې به یو نیک کس د بل (مجرم مشرک) کس په کار نه راځی

شَيْـًٔا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ

د هیڅ شی | او نه به قبول کړے شی | د هغے نفس نه | څه سفارش | او نه به اخستلے کیږی | د هغے نه | څه بدله (فدیه)

چه ضمانت ئے او کړی او نه به د کوم په حقله د چا سفارش قبولی شی او نه به د دوی په حقله د چا نه څه فدیه (معاوضه) اخستلے شی

وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۸﴾ وَاِذْ نَجَّيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ

او نه به دوی سره | څه مدد کولے شی | او کله چه | خلاص کړئ مونږ تاسو | د فرعونیانو نه | چه رسول به ئے تاسو ته

او نه به ئے مدد کیدے شی۔ او هغه وخت یاد کړئ کله چه مونږ تاسو د فرعونیانو نه خلاص کړئ چه تاسو ته به ئے

سُوْٓءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ

سخت | عذاب | ذبح کول به ئے | خامن ستاسو | او ژوندئ به ئے پریښودلے | زنانه ستاسو

سخت عذاب ورکول او خامن به ئے ذبح کول او جینکئ به ئے ژوندئ پریښودلے (د خپل خدمت دپاره او ئے حیله کولو دپاره)

وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿۴۹﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ

او په دے کښې | ازمیښت وو | د طرفه د رب ستاسو نه | ډیر لوئ | او کله چه | او چولو مونږ | ستاسو دپاره

ژوندئ پریښودل او په دے مصیبتونو کښې او نجات ورکولو کښې ستاسو د رب د طرفه ډیر لوئ امتحان وو۔ او کله چه مونږ ستاسو دپاره

الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۵۰﴾

دریاب | پس خلاص کړئ مونږ تاسو | او غرق کړل مونږ | فرعونیان | او حال دا چه تاسو | (ورته) کتل

دریاب (بحر قلزم) او شلولو نو تاسو مو بچ کړئ او فرعونیان مو غرق کړل او تاسو د هلاکت د دشمن د انظاره په خپلو سترګو لیدله.

وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ

اوکله چه | وعده وکړه مونږ | د موسیٰ نه | د څلویښتو | شپو | بیا | جوړ کړو تاسو | سخے (معبود خپل)

او هغه وخت یاد کړئ کله چه مونږ د موسیٰ سره د تورات د حصول دپاره د څلویښتو شپو وعده مقرر کړه بیا تاسو د هغه د تلو نه روسته

مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝٥١ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ

پس د تللو د هغه نه | او تاسو | ظالمان وئ | بیا | مونږ معاف او کړه | تاسو ته | پس

د سخي عبادت شروع کړو او په خپل ځان مو ظلم او کړو (په شرک سره). بیا د دے هر څه نه پس (هم ستاسو په توبه)

ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝٥٢ وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ

د دے نه | د دے | دپاره | چه تاسو شکر گزار شئ | او کله چه | ور کړو مونږ | موسیٰ ته | کتاب

مونږ تاسو د دے دپاره معاف کړئ چه تاسو (په د دے احسان) شکر او باسئ. او هغه وخت یاد کړئ کله چه مونږ موسیٰ ته کتاب

وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝٥٣ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ

او فرق کونکے | د دے دپاره | چه تاسو په هدایت شئ | او کله چه | اُو وئیل | موسیٰ | خپل قوم ته

او فیصله کونکے قانون د دے دپاره ور کړو چه تاسو سمه لار او مومئ. او هغه وخت یاد کړئ کله چه موسیٰ خپل قوم ته

يٰقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ

اے قومه زما | بیشکه تاسو | ظلم کړے دے | په خپلو ځانونو باندے | په سبب د نیولو ستاسو | سخي لره (په خدائی سره)

اُو وئیل چه اے زما د قوم خلقو! یقیناً تاسو د سخي په خدائی نیولو سره په خپلو ځانونو ظلم کړے دے

فَتُوْبُوْٓا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ

نو توبه او باسئ | خپل پیدا کونکی ته | پس وژنئ | خپل ځانونه | دا | ډیره غوره ده | ستاسو دپاره

نو خپل خالق ته توبه او باسئ او خپل ځان قتل (ته پیش) کړئ دا ستاسو د خالق په نزد

عِنْدَ بَارِئِكُمْ ۭ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ

په نزد | د پیدا کونکی ستاسو | نو بیا هغه مهربانی او کړه | په تاسو | بیشکه | هم هغه | ډیر توب قبلونکے

ستاسو دپاره ډیره غوره ده نو د غه شان په قتل د بعضو سره الله په تاسو تولو آسانتیا راوسته یقیناً هم هغه ډیر توبه قبلونکے

الرَّحِيْمُ ۝٥٤ وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى

زیات مهربان دے | او کله چه | اُو وئیل تاسو | (چه) اے موسیٰ | مونږ هر گز یقین نه کوو | په تا باندے | تر د دے

او ډیر مهربان دے. او هغه وخت را یاد کړئ کله چه تاسو موسیٰ ته اُو وئیل چه اے موسیٰ مونږ ستا په خبره تر هغے پورے باور

نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ۝٥٥

چه مونږ اُوینو | الله | ښکاره | نو ونیوله تاسو | تندر | او تاسو (ور ته) | کتل

نه کوو تر څو چه مونږ الله تعالیٰ په خپلو سترګو ښکاره او نه وینو نو پس په تاسو باندے تندر راغے او تاسو (پو بل) ته لیدل.

ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝٥٦

بیا | مونږ را اوندی کړئ تاسو | پس د مرګ ستاسو نه | د دے دپاره چه تاسو | شکر گزار شئ

بیا (هم) مونږ تاسو د مرګ نه پس (د موسیٰ په دعا) را ژوندی کړئ چه شکر او باسئ

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ط

لومونږ سورے کړے | په تاسو باندے | وريځے | او مونږ نازل کړل | په تاسو | ترنجبين | او مرزان

او مونږ په تاسو باندے د وريځو سورے جوړ کړل او مَن او سلوی مو درته در کړه (او مونږ درته او وئيل چه)

كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ط وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ

خورئ | د پاکيزه شيزونو نه | هغه | چه مونږ در کړی دی تاسو ته | او دوی ظلم نه وو کړے په مونږ باندے | ليکن

کوم پاکيزه رزق مونږ در کړے دے هغه خورئ نو دے خلقو په نافرمانئ کولو سره زمونږ هيڅ نقصان او نه کړو

كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝٥٧ وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ

دوی به (پخپله) | په خپلو ځانونو | ظلم کولو | او کله چه | او وئيل مونږ | (چه) داخل شئ تاسو | دے | کلی ته

بلکه پخپله ئے د خپلو ځانونو نقصان او کړو. او هغه وخت هم ياد کړئ کله چه مونږ او وئيل چه دے ښار (بيت المقدس) ته داخل شئ

فَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَّادْخُلُوا الْبَابَ

پس خورئ | د دے نه | چرته چه | خوښه وی ستاسو | فراخه | او داخل شئ | دروازے ته

او چه چرته مو زړه غواړی فراخه خوراک پکښې کوئ او په دروازه چه داخليږئ

سُجَّدًا وَّقُوْلُوْا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطٰيٰكُمْ ط

سجده کونکی | او وايئ | او بخښے مونږ | نو او به بخښو مونږ | تاسو ته | ستاسو خطاګانے

نو سر ونه ښکته کړئ او دا وايئ چه اے الله زمونږ ګناهونه معاف کړه نو مونږ به ستاسو ګناهونه معاف کړو

وَسَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ۝٥٨ فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا قَوْلًا

او ډير زر به مونږ زيات کړو (اجر) | د نيکی کونکو | پس بدل کړل او وئيله | هغه خلقو | چه ظلم ئے کړے وو | يوه وينا

او خامخا نيکانو خلقو ته به مونږ زيات اجر ور کړو. خو او شوه دا چه دوی ته کومه خبره شوے وه نو دے ظالمانو

غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا

سوا | د هغے نه | چه وئيلی شوے وه | دوی ته | پس رااوليږلو مونږ | په هغه خلقو | چه ظلم ئے کړے وو

هغه بدله کړه (په دا نورو ټکو سره) نو بس مونږ په دغه ظالمانو باندے د بره نه عذاب رااوليږلو

رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ۝٥٩ ع وَاِذِ اسْتَسْقٰى

عذاب | د آسمان نه | په دے وجه | چه دوی | نافرمانئ کوله | او کله چه | او به او غوښتلے

ځکه چه دوی نافرمانيانے کولے. او هغه وخت هم ياد کړئ کله چه موسیٰ

مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ط فَانْفَجَرَتْ

موسیٰ | د خپل قوم د پاره | نو مونږ (ورته) او وئيل | چه او وهه | په خپله همسا باندے | ګټه | نو روانے شوے

د خپل قوم د پاره (د الله نه) او به او غوښتلے نو مونږ ورته او وئيل چه په خپله همسا دا ګټه او وهه نو د هغے نه

مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ط قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ط

د هغے نه | دولس | چينے | يقينًا | پيژندلو | هر يو | ډلے | ځائے د څکلو خپلو

دولس چينے روانے شوے هرے قبيلے خپل خپل ګودر يقينی طور پيژندلو

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا مِنْ رِّزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٦٠﴾

خورئ | او څکئ | د رزق د الله نه | او مه ګرځئ | په زمکه کښې | فساد کونکي

(او موږ ورته اوويل چه) د الله تعالىٰ رزق خورئ څکئ او په زمکه کښې فساد مه خوروئ

وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ

او کله چه | اُوويل تاسو | اے موسیٰ | هيڅ کله موږ صبر نه شو کولے | په خوراک | يو قسم باندے

او هغه وخت ياد کړئ کله چه تاسو موسیٰ ته اوويل چه اے موسیٰ موږ په يو قسم خوراک (من او سلوىٰ) باندے نور صبر نه شو کولے

فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ

نو ته اوغواړه | زموږ دپاره | د خپل رب نه | چه راوباسي | زموږ دپاره | د هغه څه نه | چه رازرغونوى ئے زمکه

نو ته د خپل رب نه زموږ دپاره دعا اوکړه چه زموږ دپاره د زمکے نه راټوکيدونکي څيزونه

مِنْۢ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۭ قَالَ

د سبزے د دے نه | او د بادرنګو د دے نه | او د اوګے د دے نه | او د مسورو د دے نه | او د پياز و د دے نه | اُوويل (موسیٰ)

لکه ترکاريانے، بادرنګ، اوګه، دال او پياز پيدا کړی (نو) موسیٰ عليه السلام ورته اُوويل

اَتَسْتَبْدِلُوْنَ الَّذِيْ هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِيْ هُوَ خَيْرٌ ۭ اِهْبِطُوْا

آيا تاسو اغستل غواړئ | هغه څيز | چه هغه | معمولي دى | په بدله د هغے کښې | چه هغه | ډير ښه دے | لاړ شئ

چه آيا تاسو د يو غوره بهتر څيز په بدله کښې يو معمولي څيز اخستل غواړئ

مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَّا سَاَلْتُمْ ۭ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ

يو ښار ته | پس بيشکه (هلته) | شته ستاسو دپاره | هغه څه | چه تاسو غوښتے دى | او تاپه کړے شو | په دوى باندے

(که هم دا څيزونه غواړئ) نو يو ښار ته لاړ شئ څه چه غواړئ هلته به درته ملاؤ شي او (د نعمت د ناشکرئ په وجه)

الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ ۤ وَبَاۗءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

ذلت | او محتاجي | او اخته شول دوى | په غضب | د الله | دا ځکه چه | بيشکه دوى به

په دے يهودو باندے ذلت او محتاجي مسلط کړے شوه او د الله تعالىٰ په غضب اخته شول دا هر څه

كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ

کفر کولو | په آيتونو د الله | او وژل به ئے | پيغمبران | په ناحقه

ځکه وشو چه دوى به د الله د آيتونو نه انکار کولو او پيغمبران به ئے په ناحقه وژل

ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٦١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ ع

دا | په دے وجه | چه دوى نافرماني کړے وه | او وو دوى چه د حد نه به تيريدل | بيشکه هغه خلق

دا ځکه چه دوى نافرماني شروع کړه او د حد نه واوړيدل۔ حقه خبره دا ده

اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالنَّصٰرٰى وَالصّٰبِـِٕيْنَ مَنْ

چه ايمان ئے راوړے دے | او هغه خلق | چه يهوديان دى | او عيسايان دى | او صابيان دى | چا چه

چه څوک که مسلمان وى که يهودى وى که عيسائي وى که صابي وى

آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ

ايمان راوړو | په الله | او په ورځ | روستنۍ | او عمل ئے اوکړو | نيک | نو دوی دپاره | اجر د دوی دے

خو چه په الله تعالٰی او د آخرت په ورځ ايمان راوړی او نيک عمل اوکړی نو دوی به د خپل رب سره د خپل اجر

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۶۲﴾ وَاِذْ

د خپل رب سره | او نه به وی څه يره | په دوی | او نه به دوی | غمژن شی | او کله چه

مستحق وی او نه به پرے څه يره وی او نه به پرے څه غم راځی۔ او هغه وخت ياد کړئ کله چه

اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا مَآ

واخستله مونږ | پخه وعده ستاسو نه | او اوچت کړو مونږ | ستاسو دپاسه | طور | او نيسئ | هغه څه

مونږ ستاسو نه (په تورات باندے د عمل کولو) پخه وعده واخستله او کوه طور مو ستاسو دپاسه اوچت کړو (او درته موا ووئيل چه) کوم

اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۶۳﴾

چه مونږ درکړی دی تاسو ته | مضبوطۍ سره | او ياد کړئ | هغه څه | چه په دے کښې دی | د دے دپاره چه تاسو | پرهيزګاران شئ

کتاب مونږ تاسو ته درکړے دے هغه کلک اونيسئ او په هغے کښې چه څه دی هغه ياد کړئ چه تاسو بچ شئ د اور نه.

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

بيا | تاسو مخ واړولو | د دے نه وروسته | پس که چرے نه وے | فضل | د الله | په تاسو

د دے هر څه باوجود بيا هم تاسو د دے وعدے نه مخ واړولو نو که چرے د الله تعالٰی فضل

وَرَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۶۴﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِيْنَ

او د هغه رحمت | نو وئ به تاسو | د تاوانيانو نه | او يقينًا | تاسو پيژنئ | (حال) د هغه خلقو

او رحمت په تاسو باندے نه وے نو تاسو به ضرور نقصان موندونکی وو۔ او تاسو هغه خلق ښه پيژنئ چه

اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِى السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً

چه زياتے کړے وو | ستاسو نه | د خالی په ورځ کښې | نو مونږ اوويل | دوی ته | (چه) شئ تاسو | شادوګان

د خالی د ورځے په معامله کښې د حد نه اوړيدلی وو نو مونږ هغوی ته اوويل ذليل او خوار

خٰسِئِيْنَ ﴿۶۵﴾ فَجَعَلْنٰهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا

ذليله | پس کړه مونږ دا واقعه | عبرت | د هغه چا دپاره | چه هغه وخت وو | او د هغه چا دپاره | چه وروسته راتلونکی وو

بيزوګان شئ (نو بيزوګان شو) او مونږ دغه واقعه د هغه زمانے د خلقو دپاره او د روستنو خلقو دپاره د عبرت

وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۶۶﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ

او يو نصيحت | د متقيانو دپاره | او کله چه | اوويل | موسٰیؑ | خپل قوم ته | (چه) بيشکه | الله

او د متقيانو دپاره د نصيحت ذريعه جوړه کړه۔ او هغه وخت ياد کړئ کله چه موسٰیؑ خپل قوم ته اوويل چه الله تعالٰی تاسو ته

يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا بَقَرَةً ؕ قَالُوْٓا اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ؕ قَالَ

حکم کوی تاسو ته | چه ذبح کړئ | يوه غوا | اوويل هغوی | آيا ته کوے مونږ پورے توقے | اوويل (موسٰیؑ)

د يوے غوا د ذبح کولو حکم کوی (نو) هغوی ورته اوويل آيا ته مونږ پورے توقے کوے؟ موسٰیؑ ورته اوويل چه د توقو کولو نه

اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا

زه پناه غواړم | په الله | د دې نه | چه شم زه | د جاهلانو نه | اوويل دوى | اوغواړه | زمونږ دپاره

زه په الله سره پناه غواړم ځکه چه استهزاء کار د جاهلانو دے۔ دوى ورته اوويل: ته زمونږ دپاره د خپل رب نه دعاء اوغواړه

رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ

د خپل رب نه | چه بيان كړى | مونږ ته | څنګه ده (دا غوا) | اُوويل موسىٰ | بيشكه | الله وائى | بيشكه دا | يوه غوا ده

چه مونږ ته صفا اُوائى چه دا دے غوا عمر څه دے؟ موسىٰ ورته اوويل چه الله فرمائى چه دا غوا داسے ده

لَّا فَارِضٌ وَّلَا بِكْرٌ ؕ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذٰلِكَ ؕ فَافْعَلُوْا مَا

چه نه بوډۍ ده | او نه څوانه | درميانه ده | د دے دواړو په مينځ كښې | پس اوكړئ تاسو | هغه څه

چه نه بوډۍ ده او نه څوانه بلكه درميانه عمر والا ده بس اوس چه درته د څه حكم كيږى په هغے عمل اوكړئ۔

تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا

چه تاسو ته حكم كولے شي | اوويل دوى | اوغواړه | زمونږ دپاره | د خپل رب نه | چه بيان كړى | مونږ ته | چه څنګه دے

دوى (بيا) اوويل چه ته د خپل رب نه زمونږ دپاره بيا دعاء وغواړه چه مونږ ته صفا صفا اووائى چه

لَوْنُهَا ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ ۙ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا

رنګ د دے | اوويل (موسىٰ) | چه بيشكه | هغه وائى | چه بيشكه دا يوه غوا | زيړه ده | خالص دے | رنګ د دے

د دے غوا رنګ به څنګه وى؟ موسىٰ ورته اوويل: چه الله فرمائى چه دا به يوه داسے تكه زيړه غوا وى چه د كتونكو

تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا

خوشحالوى | كتونكو لره | اوويل دوى | اوغواړه | زمونږ دپاره | د خپل رب نه | چه بيان كړى | مونږ ته

زړونه به خوشحالوى۔ دوى (بيا) اوويل چه ته د خپل رب نه مونږ دپاره دعاء اوغواړه چه مونږ ته صفا صفا بيان كړى

مَا هِيَ ۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ عَلَيْنَا ؕ وَاِنَّآ اِنْ شَآءَ

چه څه دے صفت د دے | بيشكه | دا غوا | اګرچه مشوے ده په مونږ باندے | او بيشكه مونږ | كه اوغواړى

چه د دے غوا صفت د عمل څه دے؟ د دے غوا خو مونږ په شك او شبهه كښې اچولى يُو او كه الله اوغوښتله

اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٧٠﴾ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ

الله تعالىٰ | خامخا لاره موندونكى يُو (ديته) | اوويل (موسىٰ) | بيشكه | هغه وائى | چه بيشكه دا | يوه (داسے) غوا ده | چه جوتى نه ده

نو مونږ ته به د دے صحيح معلومات اوشى۔ موسىٰ ورته اوويل چه الله فرمائى چه دا به يوه داسے غوا وى چه نه به په

تُثِيْرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ ۚ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيْهَا ؕ

چه اړوى زمكه | او نه اوبه كوى | فصل لره | روغه موټه ده | نشته هيڅ داغ | په دے كښې

يوه كښې جوتى شوى وى او نه به فصل ته اوبه وركوى صحيح سالمه او بے داغه به وى نو دوى موسىٰ ته

قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ؕ فَذَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾ ع

اوويل دوى | اوس | تا راوړه | پوره خبره | نو دوى ذبح كړه هغه | او نه وو نزدے دوى | چه دا كار ئے كړے وے

اوويل اوس دے راته واضحه خبره اوكړه اخير دوى ډيره په مشكله دا غوا ذبحه كړه خو د زړه نه ورته تيار نه وو

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيهَا ۖ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ

او کله چه | اُوژلو تاسو | یو کس | نو تاسو جګړه او کړه | دهغه په باره کښې | او الله | ښکاره کونکے وو

او هغه وخت یاد کړئ چه کله تاسو یو کس اووژلو او (بیا) په یو بل مو الزامونه لګول او الله تعالی هغه

مَّا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا ۚ كَذٰلِكَ

دهغه څه | چه تاسو | پټول | پس مونږ اوویل | او وهئ دا مړے | په څه حصه ددے سره | دغه شان

(راز) ښکاره کول (غوښتل) چه تاسو پټولو۔ نو بس مونږ اوویل چه دا مړے ددے غوا یاددے مړی په یوه حصه ووهئ

يُحْيِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى ۙ وَيُرِيكُمْ اٰيٰتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ

ژوندی کوی | الله | مړی | او ښائی تاسو ته | خپلے نخښے | دے دپاره چه تاسو | پوهه شئ | بیا

هم دغه شان الله تعالی مړی ژوندی کوی او تاسو ته دخپل قدرت نخښے دے دپاره ښائی چه تاسو دعقل نه کار واخلئ

قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّن بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ

کلک شول | ستاسو زړونه | روستو | ددے نه | نو هغه | په شان دکانړو شو | یا دهغے نه هم زیات

بیا ددے واقعاتو نه روستو ستاسو زړونه داسے سخت شو لکه کانړی بلکه دکانړو نه هم زیات سخت

قَسْوَةً ۚ وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهٰرُ ۚ وَإِنَّ

سخت | او بیشکه | بعضے | دکانړو نه | هغه دی | چه بهیږی | دهغے نه | نهرونه | او بیشکه

(ځکه چه) په کانړو کښې (خو) څه کانړی داسے وی چه دهغے نه نهرونه را بهیږی او څه کانړی پکښې

مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَآءُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا

بعضے دکانړو نه | هغه دی | چه اوچوی | نو راوځی | دهغے نه اوبه | او بیشکه | بعضے ددے نه

داسے وی چه پخپله اوچوی او اوبه ترے راوځی او څه کانړی پکښې داسے هم وی

لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا

هغه دی | چه رارغړی | د ډیرے | د الله نه | او نه دے الله | ناخبره | دهغه څه نه

چه دالله تعالی دډیرے نه ځکته رارغړی او تاسو چه څه کوی الله تعالی دهغے نه بے خبره نه دے.

تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ

چه تاسو یئے کوئ | آیا طمع لرئ تاسو | چه دوی به ایمان راوړی | ستاسو په وینا | او یقینًا | وه

اے مومنانو آیا اوس هم تاسو دا طمع لرئ چه دا خلق به ستاسو په وینا ایمان راوړی حالانکه په دوی کښې

فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنۢ بَعْدِ مَا

یوه ډله | د دوی نه | چه اوریدو ئے | کلام | د الله | بیا ئے | بدلولو هغه | پس ددے نه

یوه ډله داسے وه چه دالله کتاب به ئے اوریدلو چه ښه به پرے پوهه شو نو بیا به ئے سره دعلم نه

عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا

چه پوهه به شو په هغے | او دوی | پوهیدل | او کله چه | مخامخ شی دوی | دهغه خلقو سره | چه ایمان ئے راوړے دے

هغے کښې تحریف لفظی او معنوی کولو۔ او دا خلق چه کله هم د مومنانو سره ملاویږی نو ورته وائی

قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْٓا

(لو) وائی | چه مونږ (هم) ایمان راوړے دے | او کله چه | خالی شی | بعضے د دوی | د بعضو سره | نو وائی (ورته)

چه مونږ (هم) ایمان راوړے دے او کله چه دا منافقین د خپلو ملیانو یعنی یهودو سره یوځائے شی نو هغه ملیان یهود دے منافقینو ته وائی چه آیا تاسو

اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَآجُّوْكُمْ

آیا تاسو خبروئ خوی (مسلمانان) | په هغه څه | چه ښکاره کړی دی | الله | تاسو ته | د دے دپاره چه جګړه او کړی خوی تاسو سره

مسلمانانو ته هغه خبرے د تورات بیانوئ کومے چه الله تعالیٰ تاسو ته ښکاره کړی دی د دے دپاره چه د هغے نه دلیل تیار کړی (مسلمانان) په

بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝ اَوَلَا يَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ

په هغے سره | په نزد د رب ستاسو | آیا نو تاسو د عقل نه کار نه اخلئ | آیا دوی نه پوهیږی | چه بیشکه الله

په هغے ستاسو د رب په نزد تاسو سره جګړه او کړی (او غالب به شی په حجت کښې) آیا تاسو کښې څو مره عقل نشته؟ آیا دا خلق په دے نه پوهیږی

يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۝ وَمِنْهُمْ اُمِّيُّوْنَ

پوهیږی | په هغه څه | چه دوی ئے پټوی | او په هغه څه | چه دوی ئے ښکاره کوی | او بعضے د دوی نه | امیان دی

چه الله تعالیٰ ته ټولے خبرے معلومے دی چه کومے دوی ئے پټوی او (کومے) ښکاره کوی۔ او په دوی کښې څه خلق

لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّآ اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ۝

چه نه پوهیږی | په کتاب | مګر | د دروغو آرزوګانو | او نه دی دوی | مګر | ګمان کوی

دا سے امیان دی چه د غلطو (باطلو) خیالاتو نه سوا نور د کتاب علم نه لری او تش ګمانونه کوی

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ بِاَيْدِيْهِمْ ۙ ثُمَّ يَقُوْلُوْنَ

پس تباهی ده | د هغه خلقو دپاره | چه لیکی | کتاب | په خپلو لاسونو | بیا | وائی

نو (پس) د هغه خلقو دپاره هلاکت دے چه په خپلو لاسونو کتاب لیکی او بیا وائی

هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۭ فَوَيْلٌ

(چه) دا | د الله د طرف نه دے | د دے دپاره چه واخلی | په دے باندے | قیمت | لږ | پس تباهی ده

چه دا د الله د طرف نه راغلے دے۔ د دے دپاره چه د هغے په بدل کښې لږ قیمت واخلی پس تباهی ده

لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا

د دوی دپاره | د هغه څه په وجه | چه لیکلی دی | د دوی لاسونو | او تباهی ده | د دوی دپاره | د هغه څه په وجه

د دوی دپاره د هغه لیکلو په وجه چه د دوی لاسونو کړی دی او د دوی دپاره تباهی ده د هغه مال په وجه چه دوی ئے ګټی په دے کار

يَكْسِبُوْنَ ۝ وَقَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً ۭ

چه دوی ئے ګټی | او وائی دوی | هیڅ کله به و نه رسی مونږ ته | اور | سوا | د یو څو ورځو | د شمار لے شوو نه

او دوی (دا هم) وائی چه مونږ ته به د یو څو ورځو نه سوا د دوزخ اور را نزدے کیږی هم نه۔ ورته و وایه چه آیا تاسو د الله تعالیٰ نه دا سے

قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ

او وایه | آیا تاسو اخستے دے | د الله نه | څه وعده | پس هیڅ کله به خلاف و نه کړی الله | د خپلے وعدے

څه وعده اخستلے ده چه تاسو ته به عذاب نه ورکوی (که دا سے شوے وی) نو بیا خو هیچرے الله د خپلے وعدے نه خلاف نه کوی

أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ

بلکه تاسو وايئ | په الله | هغه دروغ | چه تاسو (پرے) نه پوهيږئ | ولے نه | (هغه) چا | چه کړی ئے وی

خو حقيقت دا دے چه تاسو په الله تعالیٰ باندے هغه خبرے تړئ چه تاسو ته ئے پته هم نشته؟ چه دا خبرے د الله د طرف نه دی.

سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ

څه گناه | او را اگير کړے وی | د دۀ لره | خپلے گناه | نو دغه خلق | دوزخيان دی | دوی به

دا سے نه ده څنګه چه د دوی خيال دے بلکه څوک چه گناه اوکړی او خپله گناه ئے هر طرف نه را اگير کړی تر مرګه پورے

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

په دے کښ | هميشه وی | او هغه خلق | چه ايمان ئے راوړے دے | او عملونه ئے کړی دی نيک

نو هم دا سے خلق دوزخيان دی (او) په هغے کښ هميشه به اوسيږی۔ او څوک چه ايمان راوړی او نيک عمل اوکړی

ع
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا

نو دغه خلق | جنتيان دی | دوی به | په دے کښ | هميشه وی | او کله چه | مونږ واخستله

نو دا سے خلق جنتيان دی او دوی به په هغے کښ هميشه اوسيږی۔ او هغه وخت ياد کړئ کله چه مونږ

مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ

پخه وعده | د بنی اسرائيلو نه | (چه) عبادت به نه کوئ | مګر د يو الله | او (کوئ به) د مور او پلار سره

د بنی اسرائيلو نه پخه وعده واخستله چه د الله تعالیٰ نه سوا به د بل چا عبادت نه کوئ او د مور او پلار

إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ

ښيګړه | او د خپلوانو سره | او يتيمانو سره | او مسکينانو سره | او وايئ | خلقو ته

رشته دارانو ۔ يتيمانو او مسکينانو سره به احسان کوئ او خلقو ته ښه خبره کوئ

حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا

ښه خبره | او کوئ | مونځ | او ورکوئ | زکات | بيا | تاسو مخ واړولو | مګر

او د مانځه پابندی کوئ او زکات ورکوئ خو بيا په تاسو کښ د لږو خلقو نه سوا

قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ

لږو | ستاسو نه | او تاسو | مخ اړونکی يئ | او کله چه | واخستله مونږ | پخه وعده ستاسو نه

نورو ټولو د دے نه مخ واړولو او ستاسو عادت مخ اړول دی ۔ او هغه وخت ياد کړئ کله چه مونږ

لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ

چه نه به توئ | وينے خپلے | او نه به اوباسئ | خپل خلق | د خپلو کورونو نه

ستاسو نه پخه وعده واخستله چه د يو بل وينے به نه تويوئ او خپل هم جنس خلق به د هغوی د کورونو نه نه شړئ

ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ

بيا | تاسو اقرار اوکړو | او تاسو | ګواهان يئ | بيا | تاسو | هغه خلق يئ | چه وژنئ

بيا تاسو د دے اقرار اوکړو او تاسو پخپله د دے ګواهان هم يئ۔ (د دے نه پس) تاسو هم هغه کسان يئ

أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ تَظٰهَرُونَ

يو بل | او اوباسئ تاسو | يو ډله | ستاسو له | دهغوى د كورونو له | مدد كوئ (د يو بل)

چه خپل خلق وژنئ او د خپلے ډلے څه خلق دهغوى د كورونو نه شړئ او د هغوى خلاف

عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۭ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسٰرٰى

دهغوى په خلاف | په ګناه | او زياتئ سره | او كه چرے | راشى دوى تاسو ته | قيديان

په ګناه او زياتئ كولو كښں د هغوى د دشمنانو مدد كوئ او كه هغوى تاسو سره قيديان شى

تُفٰدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ ۭ

نو تاسو خلاصوئ هغوى په فديه ور كولو سره | او حال دا دے | چه حرام (كړے شوى) دى | په تاسو باندے | ويستل د هغوى

نو د هغوى د خلاصولو دپاره جرمانه وركوئ حالانكه د هغوى شړل په تاسو حرام وو

أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتٰبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَآءُ

آيا نو تاسو منئ | بعضے (حكم) (د) كتاب | او انكار كوئ | د بعضے (حكم د كتاب) نه | پس نه ده | سزا

نو آيا تاسو د تورات څه حكمونه منئ او د څه نه انكار كوئ نو څوك چه په تاسو كښں دا سے كار كوى

مَنْ يَّفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ

دهغه چا | چه كوى | دا كار | ستاسو نه | سوا | د رسوايئ نه | په ژوند | دنيوى كښں

نو دهغه سزا د دے نه سوا نور بل څه نشى كيدے چه د دنيا په ژوند كښں به رسوا وى

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ إِلٰى أَشَدِّ الْعَذَابِ ۭ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

او په ورځ | د قيامت به | واپس كړے شى دوى | ډير سخت عذاب ته | او نه دے الله | بے خبره

او د قيامت په ورځ به ډير سخت عذاب ته اوليږلے شى او الله تعالىٰ ستاسو د عملونو نه

عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

دهغه څه نه | چه تاسو ئے كوئ | (هم) دا | هغه خلق دى | چه اخستلے ئے دے | ژوند د دنيا

ناخبره نه دے۔ دا هغه خلق دى چه د آخرت په ځاى ئے د دنيا ژوند غوره كړے دے

بِالْاٰخِرَةِ ۫ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٨٦﴾ ع

په بدل د آخرت كښں | پس كم به نه كړے شى | د دوى نه | عذاب | او نه به د دوى | مدد او كړے شى

لو بس نه خو به د دوى عذاب كښں كمى كيږى او نه به ورسره څه مدد كيږى

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهٖ بِالرُّسُلِ ۫

او يقيناً | مونږ ور كړے وو | موسىٰ ته | كتاب | او پرله پسے مونږ ليږلى وو | د هغه نه روستو | ډير پيغمبران

او يقيناً مونږ موسىٰ ته كتاب ور كړے وو او د هغه نه روسته مونږ پرله پسے ډير پيغمبران راوليږل

وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَأَيَّدْنٰهُ بِرُوحِ

او ور كړى وو مونږ | عيسىٰ | ځوى | د مريم ته | واضحه دليلونه | او مونږ مضبوط كړے وو هغه | په روح

او عيسىٰ بن مريم ته مو ښكاره نخښے او معجزات ور كړى وو او د روح القدس په ذريعه مو

الْقُدُسِ ؕ اَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰۤى اَنْفُسُكُمُ

پاک سره | آیا نو هر کله | چه راېه وړو تاسو ته | یو پیغمبر | هغه (حکم) | چه نه یې خوښولو | ستاسو نفسونو

هغه مضبوط کړے وو (دا ستاسو عادت جوړ شوے دے) چه کله هم تاسو ته یو پیغمبر ستاسو د خواهش نه خلاف

اسْتَكْبَرْتُمْ ۚ فَفَرِيْقًا كَذَّبْتُمْ ۫ وَفَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ ﴿۸۷﴾ وَقَالُوْا

لوتاسو به لوئی اوکړه | نو یوه ډله به | تاسو دروغژنه اوګڼله | او یوه (بله) ډله به | تاسو اووژله | او وائی دوی

حکم راوړونو تاسو سرکشی اوکړه نو بعضے پیغمبران تاسو دروغژن اوګڼل او بعضے مو اووژل۔ او دا خلق وائی

قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ؕ بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ

(چه) زمونږ زړونه | په پړدو کښې دی | بلکه | لعنت کړے دے په دوی باندے الله | د دوی د کفر په وجه

چه زمونږ په زړونو باندے پردے دی نو ستا په خبرو نه پوهیږو (پردے نه دی) بلکه د دوی د کفر په وجه چه الله تعالیٰ په دوی

فَقَلِيْلًا مَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۸﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ

پس ډیر لږ | دوی ایمان راوړی | او هر کله چه | راغے دوی ته | یو کتاب | د الله د طرف نه

لعنت کړے دے څکه ډیر کم د دوی نه ایمان راوړی۔ او هر کله چه دوی ته د الله د طرف نه هغه کتاب راغے

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۙ وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُوْنَ

تصدیق کونکے | د هغه څه | چه دوی سره دی | او وو دوی | د دے نه مخکے | چه فتحه به ئے غوښتله

چه د هغه کتاب تصدیق ئے کوو چه د دوی سره دے او دوی به د دے نه مخکښې هر وخت (په سبب د راتلو د دے پیغمبرؐ)

عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا

په هغه خلقو | چه کفر ئے کړے دے | بیا هر کله چه | راغے دوی ته | هغه څوک | چه دوی پیژندلو | نو کفر ئے اوکړو

د کافرانو په مقابله کښے د الله نه فتح غوښتله خو چه کله ورته هغه پیغمبر راغے چه دوی به پیژندلو

بِهٖ ۫ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿۸۹﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا

په هغه باندے | پس لعنت دے وی د الله | په کافرانو باندے | ډیر بد دے هغه شے | چه خرڅ کړی دی دوی

نو د هغه نه ئے انکار اوکړو پس په داسے کافرانو باندے دے د الله لعنت وی۔ د کوم څیز په بدله کښې

بِهٖۤ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوْا بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُّنَزِّلَ

په هغے سره | خپل ځانونه | دا دے چه انکار کوی دوی | د هغه څه نه | چه نازل کړی دی الله | د وجه حسد له په ضد بره | چه نازلوی

چه دوی خپل ځانونه خرڅ کړل هغه ډیر بد څیز دے او هغه دا چه د الله تعالیٰ د نازل کړی کتاب نه صرف

اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ فَبَآءُوْ

الله | خپل فضل | په (هغه) چا | چه او ئے غواړی | د خپلو بندګانو نه | پس اخته شو دوی

د بغض په وجه انکار کوی چه الله خپل فضل په خپلو بندګانو کښې چه په چا او غواړی ولے نازلوی؟

بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿۹۰﴾ وَاِذَا

په غضب | د پاسه د (بل) غضب | او د کافرانو دپاره | عذاب دے | سپکونکے | او کله چه

لو دے بغض په وجه دوی د غضب د پاسه په بل غضب کښې اخته شو او کافرانو دپاره شرمونکے عذاب تیار دے

قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُؤْمِنُ بِمَآ

او ویل شي | دوی ته | چه ایمان راوړئ | په هغه څه | چه نازل کړی دی الله | نو وائي دوی | مونږ ایمان راوړو | په هغه څه

او کله چه دوی ته او ویل شي چه الله تعالی چه کوم کلام رالیږلے دے په هغے ایمان راوړئ نو دوی وائي چه

اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُوْنَ بِمَا وَرَآءَهٗ ۚ وَهُوَ الْحَقُّ

چه نازل کړے شوی دی | مونږ ته | او دوی انکار کوی | د هغه څه نه | چه (د دے) نه سوا دی | او حال دا چه هغه | حق دی

مونږ صرف په هغه کلام ایمان راوړو کوم چه مونږ ته نازل شوے دے او د هغے نه سوا د نورو نه انکار کوی

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْۢبِيَآءَ اللّٰهِ

تصدیق کونکی دی | د هغه څه | چه د دوی سره دی | او وایه | نو ولے | وژل تاسو | پیغمبران د الله

حالانکه هغه (هم) حق دی (او) د دوی د کتاب تصدیق کوی اے نبی! ته ورته ووایه که تاسو واقعی

مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۹۱﴾ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُّوْسٰى

مخکے د دے نه | که چرے یئ تاسو | مؤمنان | او یقینًا | راغلے وو تاسو ته | موسٰیؑ

په تورات باندے ایمان لرلو نو بیا تاسو د دے نه مخکښ د الله پیغمبران ولے وژل؟ او یقینًا موسٰیؑ (هم) تاسو ته

بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿۹۲﴾

په ښکاره دلیلونو سره | بیا | تاسو نیولے وو | سخے (معبود) | د دهٔ نه وروسته | او تاسو | ظالمان وئ

په ښکاره دلیلونو او احکامو سره راغلے وو بیا تاسو د هغه د تلو نه روستو دا ظلم او کړو چه د سخی نه مو معبود جوړ کړو.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا

او کله چه | واخستله مونږ | پخه وعده ستاسو نه | او اوچت کړو مونږ | ستاسو د پاسه | طور | او نیسئ

او هغه وخت (هم) یاد کړئ کله چه مونږ ستاسو نه پخه وعده واخستله او کوه طور مو ستاسو د پاسه اوچت کړو (او دا مو درته او ویل چه

مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاسْمَعُوْا ؕ قَالُوْا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا ۚ

هغه څه | چه مونږ درکړی دی تاسو ته | په قوت سره | او واورئ | او ویل دوی | واوریدل مونږ | او نافرمانی کوو مونږ

کوم کتاب مو درکړے دے هغه کلک ونیسئ او (حکم) یې په غور سره واورئ نو دوی او ویل مونږ واوریدل (خو) منو یې نه

وَاُشْرِبُوْا فِىْ قُلُوْبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ؕ قُلْ بِئْسَمَا

او وڅکولے شوه | د دوی په زړونو کښې | (مینه د) سخی | په وجه د کفر د دوی | او وایه | ډیر بد دی هغه څه

(اصل کښې) د دوی د کفر په وجه د سخی محبت د دوی زړونو ته ورننوتے وو۔ اے نبی ورته ووایه که چرے

يَاْمُرُكُمْ بِهٖٓ اِيْمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۹۳﴾ قُلْ

چه حکم کوی تاسو ته | د هغے | ستاسو ایمانونه | که چرے یئ تاسو | مومنان | او وایه

تاسو واقعی مومنان یئ نو ستاسو (دا) ایمان خو تاسو ته د ډیرو بدو خبرو تعلیم درکوی؟ اے نبی ورته ووایه

اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً

که چرے وی | ستاسو دپاره | کور روستنے | په نزد د الله | یواځے

که چرے د آخرت کور د الله په نزد د ټولو خلقو په ځائے صرف ستاسو دپاره مخصوص وی

مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٤﴾

بغیر د نورو خلقو نه | نو آرزو اوکړئ د مرګ | که چرې یئ تاسو | رشتینی

نو که تاسو واقعی رشتینی یئ لو لږ د مرګ آرزو خو اوکړئ

وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ۭ وَاللّٰهُ

او هیڅ کله به هم دوی آرزو اونه کړی (د مرګ) | همیشه | په سبب د هغه څه | چه مخکښې لیږلی دی | لاسونو د دوی | او الله

لیکن دوی چه کوم عملونه مخکښې لیږلی دی د هغې په وجه به دوی هیڅ کله د مرګ آرزو ښکاره نه کړی او الله تعالیٰ ته

عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ ۚ

ښه پوهه دے | په ظالمانو | او ته به خامخا بیامومې دوی | زیات حرص کونکی د نورو خلقو نه | په ژوند

ظالمان ډیر ښه معلوم دی (بلکه) یقیناً ته به دا خلق د نورو خلقو نه زیات په ژوندون پسې حرصناک بیامومې

وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ

او د هغه خلقو نه (هم) | چه شرک ئے کړے دے | خوښوی | هر یو د دوی نه | چه کاش | عمر ور کړے شی هغه ته | زر

تر دے چه د مشرکانو نه هم زیات حرصناک. په دوی کښې هر یو دا خواهش لری چه کاش چه زر کاله

سَنَةٍ ۚ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ ۭ وَاللّٰهُ

کاله | او نه دے | دا (عمر) | خلاصونکے ده لره | د عذاب نه | یعنی چه (عمر) ور کړے شی | او الله

عمر ورته ملاو شی خو که دومره اوږد عمر ورته ملاو هم شی نو د عذاب نه ئے خو بچ کولے نه شی

بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ ع

ښه لیدونکے دے | د هغه څه | چه دوی ئے کوی | او وایه | هغه څوک | چه وی | دشمن | د جبریل | لو بیشکه هغه (خو)

او دوی چه څه عمل کوی هغه الله تعالیٰ ښه وینی. اے نبی خلقو ته او وایه اڅوک چه د جبریل دشمن وی (لو وی دے تباه به شی)

نَزَّلَهٗ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

نازلوی دا (قرآن) | ستا په زړه | په حکم د الله | چه تصدیق کونکے دے | د هغه څهٔ | چه د دهٔ نه مخکښې دی

ځکه هغه خو دا کتاب د الله تعالیٰ په اجازه ستا په زړه نازل کړے دے چه د مخکښے کتابونو تصدیق کونکے دے

وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ

او هدایت | او زیرے دے | د مؤمنانو دپاره | هغه څوک | چه وی | دشمن | د الله

او د مومنانو دپاره هدایت او زیرے دے. څوک چه د الله او د هغه د ملائکو او د هغه د پیغمبرانو

وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ وَمِيْكٰىلَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ

او د هغهٔ د ملائکو | او د هغهٔ د پیغمبرانو | او د جبریلؑ | او د میکائیلؑ | لو بیشکه | الله | دشمن دے

او خاصکر د جبریل او د میکائیل دشمن وی نو هغه دے واوری چه الله تعالیٰ هم د داسے کافرانو دشمن دے

لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ

د کافرانو | او یقیناً | مونږ نازل کړی دی | تا ته | آیتونه | واضحه | او کفر نه کوی

او یقیناً مونږ تا ته داسے آیاتونه نازل کړی دی چه حق لره واضح کونکی دی او د دے نه انکار هم هغه خلق کوی

بِهَآ اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ۝٩٩ اَوَ كُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ

په هغې باندې | مګر نافرمان | آیا هر کله | چه هغوی وعده وکړی | یوه وعده | نو اوغورځوی هغه لره | یوه ډله

چه بې کرداره دی۔ آیا (داسې نه ده څه) چه دوی کله هم یوه پخه وعده کړې ده نو د دوی

مِّنْهُمْ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝١٠٠ وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ

د دوی نه | بلکه اکثر د دوی نه | ایمان نه راوړی | او هر کله | چه راغے دوی ته | پیغمبر

یوې ډلې هغه همیشه ماته کړې ده حقیقت داد ے چه په دوی کښې اکثر خلق بے ایمانه دی

مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ

د الله د طرف نه | تصدیق کونکے | د هغه څه | چه دوی سره دی | (نو) اوغورځولو | یوې ډلې

او کله چه دوی ته د الله د طرف نه هغه پیغمبر راغے چه د دوی د کتابونو تصدیق ئے کولو نو د اهل کتابو

مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ ۙ كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ

د هغه خلقو نه | چه ورکړې شوې وو هغوی ته کتاب | کتاب | د الله | روستو | د خپلو شاګانو نه

یوې ډلې د الله کتاب داسې شا ته اوغورځولو لکه چه هیڅ دوی نه پوهیږی

كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝١٠١ وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا الشَّيٰطِيْنُ

لکه چه دوی | نه پوهیږی | او روان شو دوی | په هغه څه پسې | چه لوستل به | شیطانانو

او په هغه (منترو) پسې روان شو کوم به چه د سلیمانؑ په بادشاهۍ کښې شیطانانو لوستل،

عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ

په زمانه د بادشاهۍ د سلیمان کښې | او کفر نه وو کړې | سلیمانؑ | لیکن | شیطانانو

او سلیمانؑ خو د سره د کفر خبره قدرې هم نه وه کړې بلکه شیطانانو په خپله کفر کړې وو

كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ

کفر کړې وو | ښودلو به ئے خلقو ته | جادو | او په هغه څه پسې (روان شو) | (چه) نازل کړې شوی وو | په دوو ملائکو

چه خلقو ته ئے جادو ښودلو او دوی په هغه څه پسې (هم) روان شو چه په بابل ښار کښې په دوو فرشتو

بِبَابِلَ هَارُوْتَ وَمَارُوْتَ ؕ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى

په بابل ښار کښې | هاروت | او ماروت باندې | او نه ښودل دے دواړو | هیڅ یو کس ته | تر دے چه

هاروت او ماروت باندې نازل شوی وو او هغوی دواړو به تر هغه وخته پورې هیڅ چا ته تعلیم نه ورکولو تر څو پورې

يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ؕ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا

اُو به وئیل دے دواړو | (چه) بیشکه | مونږ (خو) | آزمیښت یو | نو تاسو کفر مه کوئ | پس دوی به زده کول | د هغه دواړو نه

به ئے چه ورته دا او نه وئیل چه (ګوره) مونږ د آزمیښت دپاره رالیږلی شوی یو نو تاسو (د جادو په وجه) کفر مه اختیاروئ

مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ؕ وَمَا هُمْ

هغه جادو | چه جدائی به ئے راوستله | په هغې سره | په مینځ | د سړی | او د ښځې د هغه کښې | او نه وو دوی

خو بیا هم دے خلقو د هغوی نه هغه څه زده کول چه د هغې په ذریعه به ئے د ښځې او د خاوند په مینځ کښې

بِضَآرِّيْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَيَتَعَلَّمُوْنَ مَا

ضرر رسونکی | په هغې سره | هیڅ چاته | مگر | په حکم د الله | او دوی به زده کول | هغه څه

جدائي راوستله حالانکه (بیا هم) دوی د الله تعالیٰ د حکم نه بغیر په جادو سره هیڅ چاته نقصان نه شو رسولے

يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ؕ وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ

چه نقصان به ئې ور کولو دوی ته | او فائده به ئې نه ور کوله دوی ته | یقینًا | دوی پوهه وو | چه چا | واخستلو دغه (جادو)

بلکه دوی هغه څه زده کول چه نقصان ئې ور کولو دوی ته او فائده ئې نه ور کوله او یقینًا دوی ته ښه پته وه چه څوک

مَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ؕ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا

نو نه به وی د هغه دپاره | په آخرت کښې | څه حصه | او خامخا ډیر بد دے | هغه شے | چه دوی خرڅ کړل

دا جادو واخلی نو په آخرت کښې د هغه هیڅ حصه نشته او حقیقت دا دے چه هغه څیز ډیر بد دے چه د هغه

بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ ؕ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا

په هغې بدل ئې | خپل ځانونه | کاش که دوی | پوهیدلے | او که چرې | دوی | ایمان راوړے وے

په بدله کښې دوی ځانونه خرڅ کړل کاش چه دوی ته د دے خبرے علم وے۔ او که چرے دوی ایمان راوړے وے

وَاتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ؕ لَوْ كَانُوْا

او ځان ئې بچ کړے وے | نو خامخا هغه ثواب | چه د طرفه د الله نه وو | ډیر غوره وو | کاش که دوی

او تقوی ئې اختیار کړے وے نو د الله تعالیٰ د طرف نه ملاویدونکے ثواب یقینًا ډیر غوره وو کاش چه دوی

ع يَعْلَمُوْنَ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا وَقُوْلُوا

پوهیدلے | اے هغه کسانو چه ایمان مو راوړے دے | مه وایئ | (لفظ د) راعنا | او وایئ

په دے خبره پوهیدلے۔ اے مومنانو! د راعنا تکے مه وایئ بلکه اُنظرنا وایئ

انْظُرْنَا وَاسْمَعُوْا ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ مَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ

او گوره مونږ ته | او واورئ | او د کافرانو دپاره | عذاب دے | ډیر دردناک | نه خوښوی | هغه خلق

او خبره په غور اورئ (د دے دپاره چه اُنظرنا له ضرورت پیښ نشی) او د کافرانو دپاره دردناک عذاب تیار دے۔ کافر خلق که

كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَلَا الْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يُّنَزَّلَ

چه کفر ئې کړے دے | د اهل کتابو نه | او نه مشرکان | (دا) چه | نازل کړے شی

اهل کتاب دی او که مشرکان دا نه غواړی چه په تاسو دے ستاسو د رب د طرف نه څه خیر (وحی) نازل شی

عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ

په تاسو باندے | څه خیر | ستاسو د رب د طرف نه | او الله | خاص کوی | په خپل رحمت سره

حالانکه الله تعالیٰ خپل رحمت خاص هغه چا له ورکوی چه چا له ئې اوغواړی

مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝ مَا نَنْسَخْ

هغه څوک | چه او ئې غواړی | او الله | مالک دے د فضل | ډیر لوے | هغه چه | منسوخ کړو مونږ

او الله تعالیٰ د ډیر لوئ فضل مالک دے. کله چه مونږ یو آیت منسوخ کړو

مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا ؕ اَلَمْ تَعْلَمْ

یو آیت | یا هیر کړو هغه (ستاته) | لو مولوړ او ړو | ډیر غوره | دهغې نه | یا دهغې په شان | آیا ته نه پوهیږې

یا ئےتاته هیر کړو د څه مصلحت په بنیاد، نو (بیا) دهغې نه زیات غوره یا دهغې په شان نازل کړو آیا تاته دد ے خبر ے پته نشته چه

اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ

چه بیشکه الله | په هر څیز باندے | ډیر قدرت والا دے | آیا ته نه پوهیږے | چه بیشکه الله

الله تعالیٰ په هر څه پوره قدرت لري ؟ . آیا تاته دا معلومه نه ده چه د آسمانونو او د زمکے بادشاهي

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ

دهغه دپاره ده | بادشاهي | د آسمانونو | او د زمکے | او نشته | ستاسو دپاره | د الله نه سوا

یوا ځے د الله تعالیٰ ده او د الله تعالیٰ نه سوا هیڅ څوک نه ستاسو دوست شته

مِنْ وَّلِیٍّ وَّلَا نَصِیْرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُرِیْدُوْنَ اَنْ تَسْــَٔلُوْا رَسُوْلَكُمْ

هیڅ څوک دوست | او نه څوک مددګار | آیا تاسو غواړئ | چه تپوس له او کړئ | د خپل پیغمبر نه

او نه مددګار۔ آیا تاسو دا غواړئ چه د خپل پیغمبر نه هغه شان تپوسونه د اعتراض په طور او کړئ

كَمَا سُئِلَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُ ؕ وَمَنْ یَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ

لکه څنګه | چه تپوس کړے شوے وو | د موسیٰ نه | د دے نه مخکے | او چا چه | (بدل کېن) واخستلو | کفر

لکه څنګه چه تاسو نه مخکېن د موسیٰ نه شوے وو او چا چه د ایمان په ځائے کفر اختیار کړو

بِالْاِیْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِیْلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثِیْرٌ

په ځای د ایمان | نو یقیناً | هغه ګمراه شو | د سمے | لارے نه | خوښوي | ډیر

یقیناً هغه د سمے لارے نه واوړیدلو۔ اے مسلمانانو ! ډیر اهل کتاب

مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ یَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ اِیْمَانِكُمْ كُفَّارًا ۖۚ

دَ اهل کتابو نه | چه واړوي تاسو | پس د ایمان (راوړلو) ستاسو نه | کافران

دَ حسد په وجه دا غواړي چه د ایمان راوړلو نه پس بیا تاسو کافران کړي

حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَیَّنَ لَهُمُ

دوجے د حسد له | چه د دوي په زړونو کېن دے | پس د دے نه | چه ښه ښکاره شوے دے | دوي ته

سره د دے چه حق ورته پوره واضح شوے دے

الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا حَتّٰى یَاْتِیَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ

حق | پس معاف او کړئ | او مخ واړوئ | تر دے چه | راولیږي الله | خپل حکم | بیشکه

پس تاسو (ئے) معاف کړئ او مخ تر دے واړوئ تر دے چه الله تعالیٰ خپل بل حکم راولیږي یقیناً

اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿١٠٩﴾ وَاَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ

الله | په هر څیز باندے | ډیر قدرت والا دے | او پابندي کوئ | دَ مونځ | او ورکوئ | زکات

الله تعالیٰ په هر څه باندے قادر دے او د مانځه پابندي کوئ او زکات ورکوئ او

وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ

او هغه (څه) | چه تاسو ئې مخکښې لیږئ | د خپل ځانونو د پاره | د څه نیکئ نه | نو تاسو به پیاموم ئې هغه | د الله سره

(یاد ساتئ) تاسو چه څه قسم نیک عمل د ځان د پاره مخکې لیږئ (د) هغې (اجر) به د الله سره بیاموم ئې

اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوْا لَنْ يَّدْخُلَ

بیشکه الله | په هغه څه | چه تاسو ئې کوئ | ښه لیدونکے دے | او وائی دوی | چه هیڅ کله به داخل نه شی

یقیناً الله تعالیٰ ستاسو ټول کارونه ښه وینی. او دا یهودیان او عیسایان وائی چه یهودیانو او عیسایانو

الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ؕ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ؕ

جنت ته | مګر | هغه څوک | چه وی | یهودیان | یا عیسایان | دا | د دوی ارزوګانے دی

نه علاوه به بل هیڅ څوک جنت ته نه ځی دا د دوی تشے ارزوګانے دی

قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١١١﴾ بَلٰى ۚ مَنْ

او وایه | (چه) راوړئ | خپل (یقینی) دلیل | که چرے | یئ تاسو | رشتینی | ولے نه | هغه څوک

ته ورته و وایه که تاسو واقعی رشتینی یئ نو خپل څه یقینی دلیل پیش کړئ۔ ولے نه (قاعده خو دا ده) چه څوک هم

اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗۤ اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۠

چه تابع کړی | خپل ځان | الله ته | او وی هغه | ښائسته عمل کونکے | نو د هغه د پاره | اجر د هغه دے | د رب خپل سره

الله ته خپل ځان اوسپاری او نیک عمله هم وی نو ده ته به خپل اجر د خپل رب سره ملاویږی

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١١٢﴾ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ ع

او نه به وی څه یره | په دوی باندے | او نه به دوی | غمژن شی | او وائی | یهودیان

او په دا سے خلقو به نه څه یره وی او نه به غمژن کیږی۔ او یهودیان وائی چه

لَيْسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰى شَيْءٍ ۠ وَّقَالَتِ النَّصٰرٰى لَيْسَتِ

(چه) نه دی | عیسایان | په هیڅ دین باندے | او وائی | عیسایان | (چه) نه دی

عیسایان په صحیح دین باندے نه دی او عیسایان وائی چه یهودیان په صحیح دین باندے نه دی

الْيَهُوْدُ عَلٰى شَيْءٍ ۙ وَّهُمْ يَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ؕ كَذٰلِكَ

یهودیان | په هیڅ دین باندے | او حال دا دے چه دوی (ټول) | لولی | کتاب | دغه شان

حالانکه ټول آسمانی کتاب لولی دغه شان

قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ

وائی | هغه خلق (هم) | چه نه پوهیږی | په شان د خبرو د دوی | پس الله به | فیصله او کړی

هغه مشرکان هم کوی چه د آسمانی کتاب علم نه لری نو بس دوی چه په کومه خبره کښې اختلاف کوی

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ

د دوی په مینځ کښې | په ورځ د قیامت | په هغه څه کښې | چه دوی به | په هغے کښې | اختلاف کولو | او څوک دے

الله تعالیٰ به د قیامت په ورځ د دوی په مینځ کښې د هغې فیصله او کړی۔ او د هغه چا نه به

أَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ أَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ

غټ ظالم | دهغه څانه | چه منع کوي | دجماتونو د الله نه | يعنې دا چه | ياد کړى شي | په دے کښې | نوم دهغه

غټ ظالم څوک وي چه د الله په جماتونو کښې دهغه نوم اخستل منع کوي

وَسَعٰى فِيْ خَرَابِهَا ؕ اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَّدْخُلُوْهَآ

او کوشش کوي | دهغے په خرابولو کښې | دغه خلق | نه دي پکار | د دوى دپاره | چه داخل شي دے (جماتونو) ته

او دهغے په ورانولو کښې کوشش کوي. دداسے خلقو خلاف جهاد کول پکار دي چه دوى بيا دے جماتونو ته داخلېږي مګر په ډېره سره

اِلَّا خَآئِفِيْنَ ؕ۬ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ

مګر | يرېدونکى | د دوى دپاره | په دنيا کښې | رسوائي ده | او د دوى دپاره | په آخرت کښې

داسے خلق په دنيا کښې هم رسوا دي او په آخرت کښې به ورله هم

عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۗ فَاَيْنَمَا

عذاب دے | ډېر لوے | او خاص د الله دے | مشرق | او | مغرب | پس کوم طرف ته

ډېر لوے عذاب وي. او مشرق او مغرب (ټول جهتونه) د الله (په اختيار کښې) دي نو که تاسو څوک د جماتونو نه منع کړى او تاسو

تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝ وَقَالُوا

چه مخ اړوئ تاسو | نو هلته | مخ د الله دے | بيشکه الله | فراخۍ والا | ډېر پوهه دے | او وائي دوى

کوم طرف ته هم مخ اړوئ او توجه مو الله ته وي نو هلته د الله ذات شته يقيناً الله ډېر وسعتونو والا به پوهه دے. او دا خلق وائي

اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۙ سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

چه نيولے دے الله | ځوے | (دا سنت ده) پاک دے الله | بلکه | خاص دهغه دي | هغه څه | چه په آسمانونو

چه الله تعالى ځوے (نيازبين) لري (له) هغه پاک ذات دے بلکه د آسمانونو او د زمکے هر څه دهغه

وَالْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ۝ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

او په زمکه کښې دي | ټول | يوا ځے دهغه | تابعدارى کونکي دي | نا شنا پيدا کونکے دے | د آسمانونو | او د زمکے

(په اختيار کښې) دي او ټول هغهٔ ته عاجزي کونکے دي. (هم) هغه په ناشنا طريقه د آسمانونو او د زمکے پيدا کونکے دے

وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝ وَقَالَ

او کله چه | فيصله اوکړى | د يو کار | نو بيشکه | وائي | هغهٔ ته | (چه) شه | نو هغه اوشي | او وائي

او کله چه هغه يو کار کول غواړى نو بس دومره ورته اُوائي چه موجود شه نو هغه (فوراً) موجود شي. او کوم خلق

الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَآ اٰيَةٌ ؕ

هغه خلق | چه نه پوهيږي | چه ولے خبرے نه کوي زمونږ سره الله | يا ولے نهٔ راځي مونږ ته | يوه نخښه

چه علم نه لري هغوى وائي چه الله تعالى مونږ سره په خپله خبرے ولے نه کوي يا مونږ ته يوه نخښه

كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ؕ تَشَابَهَتْ

دغه شان | ويل وو | هغه خلقو | چه د دوى نه مخکښې وو | په شان | د دوينا د دوى | يو شان شوى دي

(معجزه) ولے نه راځي نو ته خفه کېږه ځکه چه د دوى نه پخوا نو خلقو به هم دغه شان خبرے کولے د دوى ټول زړونه يو شان شوى دي

قُلُوْبُهُمْ ؕ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿۱۱۸﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ

زړونه د دوی | يقيناً | مونږ ښکاره کړی دی نخښے | دپاره دهغه قوم | چه يقين کوی | بيشکه مونږ | رالیږلے ئے ته

حقيقت دا دے چه يقين لرونکو دپاره مونږ ډیرے نخښے واضحه بيان کړی دی۔ اے نبی! مونږه

بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۙ وَّلَا تُسْئَلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿۱۱۹﴾

په حقه | زيرے ورکونکے | او ويرونکے | او تپوس به او نه کړے شی ستا نه | د دوزخيانو باره کښ

ته په حق سره زيرے ورکونکے او ويرونکے لیږلے ئے او د دوزخيانو باره کښ به تا نه هيڅ تپوس نه کيږی

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ

او هيڅ کله به خوشاله نه شی | ستا نه | يهوديان | او نه | عيسائيان | تر دے چه | ته روان شے

او يهوديان او عيسائيان به ستا نه تر هغے پورے هيڅکله خوشحاله نه شی تر څو چه ته د دوی په دين پسے

مِلَّتَهُمْ ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ وَلَئِنِ

د دوی په دين پسے | او وايه | بيشکه | هدايت | د الله | هم هغه | پوره هدايت دے | او که چرے

روان نه شے، ته ورته ووايه چه حقيقی هدايت خو هم د الله هدايت دے او که چرے

اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِىْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ

ته روان شوے | د دوی خواهشاتو پسے | پس د دے نه | چه راغے تا ته | علم

ته د وحی د راتلو نه پس د دوی په خواهشاتو پسے روان شوے نو د الله (د عذاب) نه

مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۱۲۰﴾ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ

نو نه به وی ستا دپاره | د الله د طرف نه | څوک دوست | او نه څوک مددګار | هغه خلق | چه مونږ ورکړے هغوی ته

د بچ کولو دپاره به هيڅوک ستا دوست يا مددګار نه وی۔ کوم خلقو ته چه مونږ کتاب ورکړے دے

الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ

کتاب | لولی هغوی دا کتاب | څنګه چه حق دے | د لوستلو د دے | دغه خلق | ايمان راوړی | په دے کتاب

هغوی هغه دا سے لولی څنګه چه ئے د لوستلو حق دے هم دا خلق (په حقيقت کښ) په دے ايمان لری

وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۲۱﴾ يٰبَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ

او څوک چه | انکار او کړی | د دے نه | هم دغه خلق | پوره تاوانيان دی | اے د يعقوب اولاد

او څوک چه د دے نه انکار کوی نو همدا سے خلق خپل پوره تاوان کوی۔ اے بنی اسرائيلو!

اذْكُرُوْا نِعْمَتِىَ الَّتِىْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّىْ فَضَّلْتُكُمْ

ياد کړئ | زما نعمتونه | هغه | چه ما کړی دی | په تاسو | او دا (هم) چه بيشکه ما | غوره کړی وو تاسو

زما هغه نعمتونه ياد کړئ چه په تاسو مے کړی وو او دا هم ياد کړئ چه په ټولو خلقو ئے تاسو له په

ع

عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِىْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ

پہ ټولو خلقو | او اوېرېږئ | د (هغه) ورځې نه | چه بدله به ورنکړی | یو کس | د بل کس نه

خپله زمانه کښې فضیلت درکړے وو۔ او د هغې ورځې نه اوېرېږئ چه هیڅ یو کس به د بل کس په کار نه راځي

شَيْـًٔا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ

د هیڅ څیز نه | او نه به شي قبول لے | د هغه نه | څه فدیه مالي | او فائده به نه ورکوي هغه ته | څه سفارش | او نه به د دوی

او نه به د چانه څه فدیه او جرمانه قبلیږي او نه به ورله سفارش فائده ورکوي (بغیر د اذن د الله نه) او نه به ورسره مدد کیدے شي

يُنْصَرُوْنَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَمَّهُنَّ ؕ

مدد او کړے شي | او کله چه | از میښت او کړو | په ابراهیمٔ باندے | خپل رب | په څو خبرو | نو هغه پوره کړے هغه (خبرے)

او هغه وخت یاد کړه کله چه په ابراهیمٔ باندے خپل رب په څو کارونو از میښت او کړو نو هغه هغه ټول کارونه پوره کړل

قَالَ اِنِّىْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ؕ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِىْ ؕ

او ویل (الله) | چه بیشکه زهٔ | جوړونکے یم تا لره | د خلقو د پاره | پیشوا | او ویل هغه (ابراهیمٔ) | او زما د اولاد نه هم

نو الله ورته او ویل چه زهٔ تا د خلقو امام جوړوم نو ابراهیمٔ او ئیل او زما اولاد ته هم امامت ورکړه

قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٢٤﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ

او ویل (الله) | نه به رسي | زما وعده | ظالمانو ته | او کله چه | جوړ کړو مونږ | بیت الله

نو الله ورته او ویل: زما وعده د امامت به ستا د اولاد ظالمانو ته نه رسیږي۔ او هغه وخت یاد کړه چه مونږ بیت الله

مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا ؕ وَاتَّخِذُوْا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّى ؕ

د ثواب ځائې | د خلقو د پاره | او د امن (ځائې) | او جوړ کړئ | مقام | د ابراهیمٔ | ځائے د مانځه

د خلقو د راجمع کیدو ځائې او د امن ځائې مقرر کړو او مونږ خلقو ته او ویل چه تاسو مقام ابراهیمٔ د مانځه ځای جوړ کړئ

وَعَهِدْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِيْنَ

او مونږ حکم او کړو | ابراهیمٔ ته | او اسماعیلٔ ته | چه پاک اوساتئ | زما کور | د طواف کونکو د پاره

او مونږ ابراهیمٔ او اسماعیلٔ ته د تاکید ی حکم او کړو چه زما دا کور د هغه خلقو د پاره پاک اوساتئ

وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿١٢٥﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ

او د اعتکاف کونکو | او د رکوع کونکو | سجده کونکو د پاره | او کله چه | او ویل | ابراهیمٔ | اے زما ربه

چه دلته طواف کوي او اعتکاف ته کیني او رکوع او سجدے کوي۔ او کله چه ابراهیمٔ دعاء او غوښتله

اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ

ته جوړ کړه | دا | ښار | امن والا | او (روزي) ورکړه | د دے اوسیدونکو ته | د میوو نه | هغه چا ته

چه اے زما ربه دا ځای د امن والا ښار جوړ کړه او د دے په اوسیدونکو کښې چه څوک په الله

آمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ

چه ایمان راوړی | د دوی نه | په الله | او په ورځ روستنئ | او ویل (الله) | او هغه څوک چه کفر او کړی

او آخرت ایمان راوړی هغوی له دخوراک دپاره قسما قسم میوے ورکړه نو الله او ویل او چا چه کفر او کړو

فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗۤ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ ؕ

نو زه به فائده ورکړم هغه ته | لږه | بیا به | بوځم هغه په زوره | عذاب | د اور ته

هغه له به هم څه وخته پورے فائده ورکړم خو بیا به ئے د دوزخ عذاب ته راکاګم

وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝ وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ

او دا (دوزخ) ډیر بد ځای | دور تلو دے | او کله چه | اوچتول | ابراهیمؑ | بنیادونه | د بیت الله

او دا دوزخ دا وسیدو ډیر بد ځای دے۔ او هغه وخت یاد کړه کله چه ابراهیمؑ او اسماعیلؑ دبیت الله بنیادونه اوچتول (او دا

وَاِسْمٰعِيْلُ ؕ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝

او اسماعیل (هم) | اے زمونږ ربه | ته قبول کړه | زمونږ نه (داکار) | بیشکه | هم ته | ښه اوریدونکے ئے | ښه پوهه ئے

دعاء ئے غوښتله چه) اے زمونږ ربه زمونږ نه (دا خدمت) قبول کړه یقیناً صرف ته هره خبره اورے (او) په هر څه پوهیږے۔

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَآ اُمَّةً مُّسْلِمَةً

اے زمونږ ربه | او جوړ کړه مونږ | (همیشه) تابعدار | ستا | او زمونږ داولاد نه (هم) | یوه ډله | (همیشه) تابعداره

اے زمونږ ربه مونږ دواړه همیشه خپل تابعدار جوړ کړے او زمونږ په اولاد کښې هم یوه ډله خپله تابعداره

لَكَ ۠ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ

ستا | او او ښایه مونږ ته | طریقے دعبادت زمونږ | او توبه قبوله کړه زمونږ | بیشکه | هم ته | ډیر توبه قبلونکے

جوړه کړه او مونږ ته زمونږ دعبادت طریقے او ښایه او مهربانی را باندے اوکړه یقیناً هم ته ډیر توبه قبلونکے

الرَّحِيْمُ ۝ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ

ډیر مهربان ئے | اے زمونږ ربه | او راولیږه | په دوی کښې | یو پیغمبر | د دوی نه | چه لولی | دوی ته

زیات مهربان ئے۔ اے زمونږ ربه په دے خلقو کښې یو داسے پیغمبر راولیږه چه هم د دوی نه وی چه

اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيْهِمْ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ

ستا آیتونه | او ښائی دوی ته | کتاب | او حکمت | او پاکوی دوی | بیشکه | هم ته

ستا آیتونه ورته لولی او د کتاب او د حکمت تعلیم ورکوی او دوی پاکوی یقیناً هم ته

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝ وَمَنْ يَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ اِبْرٰهٖمَ اِلَّا ع

پوره غالب او لوئے حکمت والا ئے | او څوک دی | چه مخ واړوی | د دین | د ابراهیمؑ نه | سوا

غالب او لوئے حکمت والا ئے۔ او دا ابراهیمؑ د طریقے نه دهغه چانه سوا څوک مخ اړولے شی؟

مَنْ سَفِهَ نَفْسَهٗ ؕ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِى الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ

دهغه چانه | چه کم عقل کړی | خپل ځان | او یقینًا | غوره کړے وو مونږ هغه لره | په دنیا کښې | او بیشکه هغه به وی

چه په خپله ئے ځان کم عقل کړے وی او یقینًا مونږ هغه په دنیا کښې (هم) غوره کړے وو

فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ لَهٗ رَبُّهٗٓ اَسْلِمْ ۙ

په آخرت کښې | د نیکانو نه | کله چه | او وئیل | هغه ته | خپل رب | تابعدار او سه

او په آخرت کښې به هم هغه د کاملو نیکانو سره وی۔ کله چه ورته خپل رب او وئیل زما حکم ته همیشه غاړه کیږده

قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَوَصّٰى بِهَآ اِبْرٰهٖمُ

او وئیل هغه | زه تابعدار یم | د رب | د مخلوقاتو | او وصیت کړے وو | د دے خبرے | ابراهیمؑ

نو هغه او وئیل چه ما د رب العالمین هر حکم ته غاړه کیخودلے ده۔ او هم د دے کلمے د توحید وصیت ابراهیمؑ

بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبُ ؕ يٰبَنِىَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّيْنَ

خپلو ځامنو ته | او یعقوبؑ (هم) | اے زما ځامنو! | بیشکه الله | غوره کړے دے | ستاسو دپاره | (دا) دین

او یعقوبؑ خپلو ځامنو ته کړے وو چه اے زما ځامنو! یقینًا الله تعالیٰ دا دین ستاسو دپاره خوښ کړے دے

فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ؕ ۝ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ

پس مه مرئ تاسو | مګر (په داسے حال کښې چه) تاسو | مسلمانان یئ | آیا وئ تاسو | حاضر

نو تاسو له دے مرګ هم په داسے حالت کښې راشی چه تاسو مسلمانان یئ۔ آیا تاسو په هغه وخت کښې موجود وئ

اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ ۙ اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ

کله چه | راغے | یعقوبؑ ته | مرګ | کله چه | او وئیل هغه | خپلو ځامنو ته | چه د څه عبادت به کوئ تاسو

کله چه د یعقوبؑ د مرګ وخت راغے او خپلو ځامنو ته ئے او وئیل چه زما نه روستو به د چا

مِنْۢ بَعْدِىْ ؕ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهٖمَ

زما نه روستو | او وئیل هغوی | مونږ به عبادت کوو | ستا د معبود | او د معبود د پلار نیکه ستا | چه ابراهیمؑ

عبادت کوئ؟ (نو) هغوی ورته او وئیل چه مونږ به هم د هغه یو معبود عبادت کوو کوم چه ستا او ستا د پلار نیکه

وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚۖ وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ۝

او اسماعیلؑ | او اسحاقؑ دے | چه معبود دے | یک یو | او مونږ | خاص د هغه | تابعداری کونکی یو

د ابراهیمؑ د اسماعیلؑ او د اسحاقؑ معبود دے او مونږ به همیشه (یوا ځے) هم د هغه حکم منونکی یو

تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا

دغه | یو ډله وه | چه تیره شوے ده | د هغوی دپاره دی | هغه څه | چه کړی دی هغوی | او ستاسو دپاره دی | هغه څه

دغه انبیاءؑ یو ډله وه چه تیره شوه هغوی ته به د خپلو عملونو بدله ملاویږی او تاسو ته به ستاسو د عملونو بدله ملاویږی

كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَقَالُوْا

چه کړي دي تاسو | او تاسو نه به تپوس او نه کړے شي | د هغه څه باره کښې | چه هغوي به | کول | او وائي دوي

او تاسو نه به د هغوي د عملو تو باره کښې تپوس نه کیږي۔ او دا یهودیان او عیسایان وائي چه (اے مسلمانانو) تاسو هم

كُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوْا ؕ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ

شئ تاسو | یهودیان | یا عیسائیان | نو په هدایت به شئ | او وایه | بلکه (مونږ روان یو) په دین | دابراهیمؑ سے

یهودیان یا عیسایان شئ نو سمه لار به بیا مومئ ته ورته او وایه چه نا، بلکه مونږ خو به دا ابراهیمؑ د دین تابعداری کوو

حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝ قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ

چه یو مخیز وو | او نه وو هغه | د مشرکانو نه | او وایئ (چه) | مونږ ایمان راوړے دے | په الله

چه صرف د خدائے یو الله منونکے وو او د مشرکانو د ډلے نه نه وو۔ اے مسلمانانو دوی ته او وایئ چه مونږ (خو) په الله تعالیٰ باندے ایمان لرو

وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ

او په هغه څه | چه نازل کړے شوی دی | مونږ ته | او په هغه څه | چه نازل کړے شوی دی | ابراهیمؑ ته

او په هغه کتاب چه مونږ ته نازل شوے دے او په هغه کتابونو هم چه ابراهیمؑ،

وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِىَ

او اسماعیلؑ | او اسحاقؑ | او یعقوبؑ ته | او اولاد (د یعقوبؑ) ته | او په هغه څه | چه ور کړی شوی وو

اسماعیلؑ، اسحاقؑ، یعقوبؑ او د هغوی اولاد ته نازل شوی وو او په هغه کتابونو هم چه موسیٰؑ او عیسیٰؑ ته

مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَآ اُوْتِىَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ

موسیٰؑ | او عیسیٰؑ ته | او په هغه څه | چه ور کړے شوی وو | (نورو) پیغمبرانو ته | د خپل رب د طرف نه

ور کړے شوی وو او په هغه کتابونو هم چه نورو ټولو پیغمبرانو ته د خپل رب د طرف نه ور کړے شوی وو

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ۝

مونږ فرق نه کوو | په مینځ د هیڅ یو تن کښې | د دوی نه | او مونږ | خاص د الله | تابعداری کونکی یو۔

او مونږ په دے پیغمبرانو باندے ایمان راوړو کښې هیڅ فرق نه کوو او مونږ هم یوا ځے د الله تابعداری یو

فَاِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ

پس که چرے | دوی ایمان راوړو | په شان د هغه (ایمان) | چه تاسو ایمان راوړے دے | په هغے | نو یقیناً | دوی به په سمه لار شي

(دے نه پس هم) که دے خلقو هم دغسے ایمان راوړو څنګه چه تاسو په دے کتاب ایمان راوړے دے نو یقیناً سمه لار به بیا مومي

وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِىْ شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ

او که مخ ئے واړولو | نو بیشکه | دوی دی | په مخالفت کښې | پس زر ده چه کافي به شي تا لره د دوی نه | الله

او که چرے مخ ئے واړولو نو دوی ستاسو مخالف دي خو د دوی په مقابله کښې ستا د پاره یوا ځے الله کافي دے او هغه الله هر څه اوریدونکے

وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ

او هغه | ښهٔ اوريدونكے | ښه پوهه دے | (مونږ قبول كړے دے) رنګ دالله | او څوک دے | زيات ښائسته

او په هر څه باندے ښه پوهه دے (اے مسلمانانو ووايئ چه مونږ دالله (د دين) رنګ اختيار كړے دے او دالله تعالیٰ نه غوره رنګ لدبل چا

مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۫ وَّنَحْنُ لَهٗ عٰبِدُوْنَ ۝ قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا

د الله نه | په رنګ كښ | او مونږ | خاص دهغه | عبادت كونكى يُو | او وايه | آيا تاسو جګړه كوئ زمونږ سره

كيدے شي؟ او مونږ هم دهغه عبادت كونكى يُو سا ے نبي او وايه (ورته) آيا تاسو مونږ سره دالله تعالیٰ حوحدانيت باره كښ جګړه كوئ

فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ اَعْمَالُنَا

دالله په باره كښ | او حال دا دے چه هغه | زمونږ (هم) رب دے | او ستاسو (هم) رب دے | او زمونږ دپاره | زمونږ عملونه دي

حالانكه هغه ستاسو هم رب دے او زمونږ هم رب دے او مونږ ته به زمونږ د عمل بدله ملاويږي

وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُوْنَ ۝ اَمْ تَقُوْلُوْنَ

او ستاسو دپاره | ستاسو عملونه دي | او مونږ | خاص دهغه دپاره | (په) اخلاص (عبادت) كونكي يُو | آيا تاسو وايئ

او تاسو ته به ستاسو د عمل بدله او مونږ خپله بندګي الله دپاره خالص كړے ده. اے يهودو

اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا

چه بيشكه | ابراهيمؑ | او اسماعيلؑ | او اسحاقؑ | او يعقوبؑ | او (د هغه) اولاد | وو

او عيسايانو آيا تاسو دد ے خبر ے قائل يئ چه ابراهيمؑ، اسماعيلؑ، اسحاقؑ يعقوبؑ او دهغه اولاد (دا ټول)

هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ؕ قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ اَظْلَمُ

يهوديان | يا عيسايان | او وايه | (چه) آيا تاسو | ښه پوهه يئ | كه الله | او څوک دے | زيات ظالم

يهوديان يا عيسايان وو؟ اے نبي ته ورته ووايه چه تاسو ښه پوهيږئ كه الله؟ او دهغه چا نه زيات ظالم

مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ

دهغه چا نه | چه پټه كړے شوي | ګواهي | چه ده سره وي | دالله د طرف نه | او نه دے الله | بے خبره

څوک كيدے شي چه دا ے ګواهي او علم پټوي چه دالله طرف نه ده ته رسيدلے وي او الله تعالیٰ ستاسو د عملونو نه

عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ

دهغه څه نه | چه تاسو ئے كوئ | دغه | يوه ډله وه | چه تيره شوے ده | دهغوي دپاره دي | هغه څه | چه هغوي كړي دي

ناخبره نه دے. دغه يوه ډله وه چه تيره شوه هغوي ته به د خپلو عملونو بدله ملاويږي

وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْئَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ ع

او ستاسو دپاره دي | هغه څه | چه تاسو كړي دي | او تاسو نه به تپوس او نه كړے شي | دهغه څه باره كښ | چه هغوي به | كول

او تاسو ته به د خپلو عملونو بدله ملاويږي او تاسو نه به د هغوي د عملونو باره كښ تپوس نه كيږي.

سَيَقُوْلُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِيْ

زر دہ چہ اوبہ وائی | بے وقوفان | د خلقو نہ | څہ شی وا ړول دوی | د قبلے خپلے نہ | هغه

اوس به ناپوهه خلق خامخا وائی چه دا (مسلمانان) د خپلے هغے قبلے نه چه دوی په هغے باندے

كَانُوْا عَلَيْهَا ۭ قُلْ لِّلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۭ يَهْدِيْ مَنْ

چه وو دوی | په هغے باندے | اووایه | الله دپاره دی | مشرق | او مغرب | هدایت کوی هغه | چا ته

تر اوسه وو څه شی وا ړول۔ اے پیغمبره! ته دوی ته اووایه چه مشرق او مغرب (د ټولو طرفونه) د الله په اختیار کښی دی

يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ (۱۴۲) وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَّسَطًا

چه اوغواړی | په طرف | دلارے نیغے | او هم دغه شان | گرځولی مونږ تاسو | یو امت | غوره

الله چه چا لره اوغواړی نو په سمه لارے روان کړی۔ او هم دغه شان مونږ تاسو یو غوره امت

لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شَهِيْدًا ۭ

چه شئ تاسو | گواهان | په خلقو باندے | او شی پیغمبر | په تاسو باندے | گواه

جوړ کړی ئے دے دپاره چه تاسو په نورو خلقو باندے (په قیامت کښی) گواهی اوکړئ او پیغمبر په تاسو گواه شی

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِيْ كُنْتَ عَلَيْهَآ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ

او نه ده گرځولے مونږ | قبله هغه | چه وے ته | په هغے باندے | مگر | چه ښکاره کړو | هغه څوک

او ته چه تر اوسه پورے په کومه قبله وے هغه مونږ صرف د دے دپاره بدله کړه چه څوک د پیغمبر تابعداری کوی

يَّتَّبِعُ الرَّسُوْلَ مِمَّنْ يَّنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ ۭ وَاِنْ كَانَتْ

چه تابعداری کوی د رسول | د هغه چا نه | چه اوړی | په پوندو خپلو | او بیشکه | ده دا قبله

هغه د هغه چا نه جدا کړو (ښکاره) کړو چه د پیغمبر د تابعدارئ نه په خپلو پوندو واوړی۔ او یقیناً دا معامله د تبدیلِ قبلے

لَكَبِيْرَةً اِلَّا عَلَى الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ ۭ وَمَا كَانَ اللّٰهُ

ډیره گرانه | مگر | په هغه کسانو | چه الله ورته هدایت کړے دے | او نه دے | الله

ډیره گرانه ده په هر چا مگر هغه کسانو ته هیڅ گرانه نه ده چا ته چه الله تعالیٰ د پیغمبر د تابعدارئ توفیق ورکړے دے او یاد ساتئ الله تعالیٰ

لِيُضِيْعَ اِيْمَانَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ (۱۴۳)

چه ضائع کړی | ایمانونه ستاسو | بیشکه الله | په خلقو باندے | خامخا ډیر مهربان | ډیر رحم کونکے دے

هیڅ کله داسے نه کوی چه ستاسو ایمانونه (مونځونه) برباد کړی ځکه چه بیشکه الله په خلقو باندے (خاص کر په مومنانو)

قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَآءِ ۚ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً

یقیناً | وینو مونږ | اوړیدل | د مخ ستا | اسمان ته | پس خامخا اړوو مونږ تا | (دا سے) قبلے ته

ډیر مهربانه او ډیر رحم کونکے دے۔ اے پیغمبره! یقیناً اسمان طرف ته (د وحئ په انتظار) بار بار ستا مخ اړول مونږ وینو پس مونږ خامخا تا

تَرْضٰىهَا ۠ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۭ وَحَيْثُ

چه ته خوښوے هغه | پس ته واړوه | مخ خپل | په طرف | د مسجد حرام | او کوم ځائے

هغے قبلے ته اړوو کومه چه ستا خوښه ده نو اے پیغمبره! اوس په مانځه کښی که په خپل ځای کښی ئے هم نو خپل مخ د عزتمند جومات (کعبے) طرف ته

مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ؕ وَاِنَّ الَّذِيْنَ

چه ئے تاسو | لو اړوئ | مخونه خپل | په طرف دغه (مسجد حرام) | او بیشکه | هغه کسان

او کرخوئ او اوس اے مسلمانانو تاسو (هم) چه په هر ځائے کښې يئ نو (دخپل پیغمبر په تابعدارئ) کښے خپل مخونه مسجد حرام

اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ؕ

چه ورکړے شوے دے هغوی ته | کتاب | خامخا پوهیږی | چه بیشکه دا حق دے | د طرفه د رب د دوی نه

طرفته کرځوئ او یقینا کوم خلق ته چه (تاسو نه مخکښې) اسمانی کتاب ورکړے شوے دے هغوی په دے ښه پوهه دی چه دا د قبلے

وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذِيْنَ

او نه دے الله | ناخبره | د هغه څه نه | چه دوی ئے کوی | او که چرے | راوړے ته | هغه کسانو ته

د بدلیدلو حکم د دوی د رب د طرف نه دے. او الله تعالیٰ د دے اهل کتابو د عملونه ناخبره نه دے. او کوم خلقو ته چه

اُوْتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَّا تَبِعُوْا قِبْلَتَكَ ۚ

چه ورکړے شوے دے هغوی ته کتاب | هر قسم نښه | نو تابعداری نه کوی دوی | د قبلے ستا

اسمانی کتاب ورکړے شوے دے که ته (اے پیغمبره) هغوی ته هر قسم دلیل (د قبلے د بدلیدو په صداقت) پیش کړے

وَمَا اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ؕ

او نه ئے ته | تابعداری کونکے | د قبلے د دوی | او نه دی | بعض د دوی نه | تابعداری کونکی | د قبلے د بعضو

نو بیا هم دوی ستا قبله نه منی او ته هم د دوی د قبلے منونکے بالکل نه ئے او د اهل کتاب خو په خپل مابین کښې هم د ضد دوجے نه

وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ

او که چرے | تابعداری او کړه تا | د خواهشاتو د دوی | پس د دے نه | چه راغلے دے تا ته | علم

د یو بل د قبلے تابعداری نه کوی او که بالفرض ته د اهل کتابو په خواهشاتو پسے روان شے د هغه وحی نه پس چه کوم تا ته راغلے ده

اِنَّكَ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ

نو بیشکه ته به هم | د غه وخت | د ظالمانو نه شے | هغه کسان | چه ورکړے دے مونږ هغوی ته | کتاب

نو یقینا ته به بیا په ظالمانو کښې شمار شے. کوم کسانو ته چه مونږ اسمانی کتاب (تاسو نه مخکښې) ورکړے دے هغوی

يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ؕ وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنْهُمْ

پیژنی هغوی (بدلیدل د قبلے) | لکه څنګه چه | پیژنی هغوی | ځامن خپل | او بیشکه | یوه ډله | د دوی نه

دا حکم د قبلے د بدلیدو او د النبیؐ دا سے ښه پیژنی لکه څنګه چه خپل ځامن ښه پیژنی او یقینا په دوی کښې

لَيَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝ اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ

خامخا پټوی | حقه خبره | او دوی پوهیږی | دا حق دی | د طرفه د رب ستا نه | نو مه کیږه ته

یوه ډله سره د پوهے حق پټوی. دا د قبلے بدلیدل خو ستا د رب د طرف نه حقه خبره ده نو ته د دے په باره کښې

مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ۝ وَلِكُلٍّ وِّجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيْهَا فَاسْتَبِقُوا

د شك کونکو نه | او د هر چا د پاره | یو طرف دے | چه هغه | مخ اړونکے دے هغے طرف ته | پس وړاندے شئ

هیڅ شك مه کوه. او د هر یو ډلے د پاره یو طرف مقرر دے چه هغوی هغے طرف ته مخ کوی نو د یو بل نه

ع

الْخَيْرٰتِ ؕ اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ

نیکو کارونو ته | کوم ځائي | چه یئ تاسو | رابه ولي | تاسو لره | الله | ټول | بیشکه الله

دلیکو په کارونو کښې دوړاندے والي کوشش او کړئ تاسو که په هر ځائي کښې یئ نو الله به تاسو ټول (خپل خواته) راجمع کړي یقیناً الله په

عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ

په هر یو څیز باندے | ډیر قدرت والا دے | او د کوم ځائي نه | چه اووځے ته | نو واړوه | مخ خپل

هر کار قدرت لري. او کوم ځائے ته چه ته (د خپل کلي نه) اووځے نو (د مانځه په وخت کښې) کعبے طرف ته مخ کوه ځکه چه (د قبلے بدلیدل)

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاِنَّهٗ لَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ ؕ وَمَا اللّٰهُ

په طرف | د مسجد حرام | او بیشکه دا (قبله بر قرار ساتل) | خامخا حق دي | د طرف د رب ستا نه | او نه دے الله

ستا د رب د طرف نه بر حقه فیصله ده. او تاسو چه څه عملونه کوئ نو الله د هغے نه معمولي هم ناخبره نه دے. او (اے پیغمبره)

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ

ناخبره | د هغه څه نه | چه تاسو ئے کوئ | او د کوم ځائي نه | چه اووځے ته | نو واړوه | مخ خپل

د کوم ځائے نه چه ته (سفر د پاره) اووځے نو په مانځه کښې د کعبے طرف ته مخ کوه او (اے مسلمانانو) تاسو چه په هر ځائي کښې یئ نو د مانځه

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ

په طرف | د مسجد حرام | او کوم ځائے | چه یئ تاسو | نو واړوئ | مخونه خپل

په وخت کښې کعبے طرف ته مخ کوئ دا حکم ځکه در کړے شو چه خلقو (مخالفینو اهل کتابو) ته ستاسو خلاف د اعتراض کولو څه

شَطْرَهٗ ۙ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ

طرف د هغے (کعبے) ته | د پاره د دے چه نه وي | د خلقو د پاره | په تاسو | څه دلیل | سیوا د هغه کسانو نه

موقع پاتے نه شي البته کوم چه په دے اهل کتابو کښې بے انصافه او ضدیان دي (هغوي هیڅ کله غلي نه پاتے کیږي خامخا به څه اعتراض کوي)

ظَلَمُوْا مِنْهُمْ ۚ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِیْ ۚ وَلِاُتِمَّ

چه ظلم ئے کړے دے | د دوي نه | پس مه یریږئ تاسو د دوي نه | او او ویریږئ ځما نه | او د پاره د دے چه پوره کړم څه

نو تاسو د هغوي نه مه یریږئ بلکه ځما نه او یریږئ (او ځما حکم او منئ) او دا حکم ځکه در کړے شو چه په دے (بدلولو د قبلے) سره

نِعْمَتِیْ عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٠﴾ۙ كَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْكُمْ

نعمت خپل | په تاسو | او د دے د پاره چه تاسو | لار بیا مومئ | لکه څنګه چه | را اولیږلو مونږ | په تاسو کښې

په تاسو خپل دیني نعمت پوره کړم او چه تاسو په سمه لار باندے کلک شئ. دا بدلول د قبلے لوئي نعمت دے په شان د دے نعمت چه مونږ

رَسُوْلًا مِّنْكُمْ يَتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ

یو رسول | ستاسو نه | چه هغه لولي | په تاسو | آیتونه زمونږ | او پاکوي تاسو لره | او ښائي تاسو ته

تاسو ته ستاسو (د جنس) نه یو عظیم الشان پیغمبر رالیږلے دے (چه د هغه ذمه واري دا ده چه) تاسو ته زمونږ آیتونه بیا لوي او د هر قسم

الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٥١﴾ؕ

کتاب | او حکمت | او ښائي تاسو ته | هغه څه | چه تاسو | نه | پوهیدئ په هغے

معصیت نه مو پاکوي او د کتاب او سنت تعلیم هم در کوي او تاسو ته هغه (احکام) ښائي چه مخکښې د اسلام نه تاسو ته معلوم نه وو۔

فَاذْكُرُوْنِيْٓ اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِيْ وَلَا تَكْفُرُوْنِ ﴿١٥٢﴾

پس یاد کړئ تاسو ما | یاد به کړم زه تاسو | او شکر او کړئ ځما | او ناشکري مه کوئ زما

نو تاسو ما یادوئ (په عبادت سره) نو زه به تاسو یادوم (په اجر و ثواب سره) او تاسو ځما د نعمتونو احسان او منئ او ځما د نعمتونو ناقدري

یٰٓاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا اسْتَعِیْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | مدد حاصل کړئ | په صبر کولو | او په مانځه سره | بیشکه الله

مه کوئ۔ اے مومنانو په صبر او مونځ کولو سره د الله مدد حاصل کړئ (ځکه چه) یقیناً الله تعالیٰ د صبر کونکو

مَعَ الصّٰبِرِیْنَ ﴿١٥٣﴾ وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ یُّقْتَلُ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ

سره د صبر کولکو دے | او مه وایئ تاسو | هغه چاته | چه وژلے شی | په لاره د الله کښے

خاص ملګرے دے۔ او اے مومنانو اګو م کسان چه د الله په لاره کښ شهیدان شی نو تاسو هغوی عبث مړه مه ګڼړئ ځکه چه

اَمْوَاتٌ ؕ بَلْ اَحْیَآءٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَشْعُرُوْنَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ

مړهٔ | بلکه (دوی) ژوندی دی | لیکن | تاسو شعور نه لرئ | او خامخا ازمایو به مونږ تاسو

هغوی خو په حقیقت کښ (د الله په نزد) ژوندی دی خو تاسو ته په ژوندله پوهیږئ (او اے مومنانو یادساتئ) مونږ په تاسو

بِشَیْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوْعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ

په څه څیز سره | د یرے نه | او د لوږے نه | او په کموالی | د مالونو | او (په کموالی) د نفسونو

خامخا ازمیښت کوو کله په یرے سره، کله په لوږے سره، او کله د مالونو او نفسونو او د میوو په کمی سره۔ او اے پیغمبره!

وَالثَّمَرٰتِ ؕ وَبَشِّرِ الصّٰبِرِیْنَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِیْنَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ

او (په کموالی) د میوو سره | او زیرے ورکړه | صبر کونکو ته | هغه کسان | چه کله | ورسیږی هغوی ته

په داسے حالاتو کښ چه څوک صبر کوی نو هغوی ته زیرے ورکړه د صبر کونکی هغه کسان دی چه کله هم په دوی څه مصیبت (وروسته) ګډشی

مُّصِیْبَةٌ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّآ اِلَیْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿١٥٦﴾

څه مصیبت | نو وائی هغوی | بیشکه مونږ | د الله یو | او بیشکه مونږ | د هغه طرف ته | واپس ورتلونکی یو

راشی نو (د شکوو په ځائے) په ژبه وائی (او په زړه کښ دا عقیده ساتی) چه یقیناً مونږ خو د الله په اختیار کښ یو او مونږ په هم

اُولٰٓئِكَ عَلَیْهِمْ صَلَوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۚ وَاُولٰٓئِكَ

دغه کسان | په دوی باندے | مهربانیانے دی | د طرفه د رب خپل نه | او رحمت دے | او دغه کسان

هغه ته واپس کیږو۔ په دغه صبر کونکو کسانو د خپل پروردګار د طرف نه خصوصی عنایتونه او برکتونه (شاباسے) او رحمتونه دی

هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ﴿١٥٧﴾ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ ۚ

هم دوی | هدایت موندونکی دی | بیشکه | صفا | او مروه | د نخښو د الله نه دی

او هم دغه کسان سمه لار موندونکی دی۔ یقیناً صفا او مروه خو د الله (د عبادت او د دین) په نخښو کښ شامل دی نو که

فَمَنْ حَجَّ الْبَیْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهِ اَنْ یَّطَّوَّفَ

پس څوک | چه حج د کعبے کوی | یا عمره کوی | نو نیشته ګناه | په ده باندے | چه طواف (سعی) او کړی

څوک د خانه کعبے حج یا عمره کوی نو هیڅ ګناه پرے نشته چه د دے دواړو په مینځ کښ سعی او کړی (لکه چه بعضے مسلمانانو

بِهِمَا ۚ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ۙ فَإِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ

په مونځ ددوارو کښې | او هغه څوک | چه اوکړی په خوشالۍ سره | څه نیکی | نو بیشکه الله | ډیر قدردان

داسلام نه مخکښې په دے کښې ګناه ګڼړله) او څوک چه د زړه په خوشالۍ دلیکۍ څه کار اوکړی نو الله قدردان دعملونو

عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ

به پوهه دے | بیشکه هغه کسان | چه پټوی هغوی | هغه څه | چه نازل کړی دی مونږ | د ښکاره دلیلونو نه

او ښه پوهه په نیتونو دے۔ یقیناً هغه کسان چه هغوی هغه واضح حکمونه او د هدایت خبرے پټوی کومے چه مونږ په کتاب او سنت کښې)

وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنّٰهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتٰبِ ۙ أُولٰئِكَ

او د هدایت نه | پس د دے نه | چه بیان کړی دی مونږ هغه | خلقو ته | په کتاب کښې | دا خلق دی

نازل کړی دی سره د دینه چه مونږ هغه خلقو ته په کتاب کښې به وضاحت سره بیان کړی دی نو په دغه خلقو الله

يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللّٰعِنُونَ ﴿١٥٩﴾ ۙ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا

چه لعنت کوی په دوی باندے | الله | او لعنت پرے کوی | لعنت کونکی | مګر هغه کسان | چه توبه ئے اوویستله

هم لعنت کوی او نور لعنت ویونکی پرے هم لعنت وائی۔ خو کوم کسان چه توبه اوباسی

وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا

او عمل ئے خپل سم کړو | او بیان ئے کړو (حق) | نو دغه کسان چه دی | زه توبه قبلوم | د دوی | او زه یم

او د خپل عملونو اصلاح اوکړی او حق پوره وضاحت سره بیان کړی نو زه د هغوی توبه قبلوم (ځکه چه) زه

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ

ډیر توبه قبلونکے | ډیر رحم کونکے | بیشکه | هغه کسان | چه هغوی کفر اوکړو | او مړه شو | په حال کښې چه دوی

ډیر توبه قبلونکے ډیر مهربان یم۔ یقیناً کوم خلق چه کفر اختیار کړو او بیا ورله مرګ هم د کفر په حالت

كُفَّارٌ أُولٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰئِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ ۙ

کافران وی | دا خلق | په دوی باندے | لعنت دے د الله | او د ملائکو | او د خلقو | ټولو

کښې راغے نو په دغه خلقو د الله او د ملائکو او د ټولو خلقو لعنت دے

خٰلِدِينَ فِيهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ

همیشه به وی دوی | په دے کښې | سپک به نکړے شی | د دوی نه | عذاب | او نه به دوی ته

په دغه لعنت کښې به دوی همیشه دپاره وی، نه خو به (د دوی نه) څه عذاب کم کړے شی او نه به ورته نور څه قدرے

يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَإِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ وَاحِدٌ ۚ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ

مهلت ورکړے شی | او معبود ستاسو | یو معبود دے | یوائے یو | نشته بل حقدار د بندګۍ | مګر سوا د هغه نه | (چه) رحمٰن دے

مهلت ورکړے شی۔ او (یاد ساتئ) ستاسو د بندګۍ لائق خو صرف الله یو معبود دے چه د هغه نه سوا بل هیڅ څوک د بندګۍ لائق

الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ ع

او رحیم دے | بیشکه | په پیدا کولو کښې | د آسمانونو | او زمکے | | او په اختلاف

نشته هغه عام او خاص مهربانو والا دے۔ یقیناً د اسمانونو او د زمکے په پیدا کولو کښې او

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِيْ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِمَا

د شپې | او د ورځ کښې | او په کشتو کښې | هغه | چه روانې وي | په دریاب کښې | په هغه څیزونو سره

د شپې او د ورځې په تلو راتلو کښې او په هغه کشتو کښې چه په دریاب کښې د خلقو د فائدې

يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ

چه فائده رسوي | خلقو ته | او په هغه څه کښې | چه نازلوي ئې | الله | د آسمان نه | چه اوبه دي

سامان (څیزونه) اوړي راوړي او په هغه باران (اوبو) کښې چه الله ئې د آسمان (بره) نه راوروي او بیا د هغې

فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ

نو ژوندئ کوي الله | په هغې سره | زمکه | پس د مرګ د هغې نه | او خوروي | په هغې کښې | د هر قسم

په ذریعه اوچه زمکه آباده (تازه) کړي او هر قسم ځناور پکښې خواره کړي

دَآبَّةٍ ۪ وَّتَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ

زنده سر (د ساه مخلوق) | او په چلن | د هواګانو کښې | او په وریځو کښې | چه په قابو کښې دي

او د بادونو (هواګانو) په چلولو کښې او په هغه وریځو کښې چه د اسمان او د زمکې په مینځ کښې د الله د حکم

بَيْنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ١٦٤

په مینځ | د آسمان | او زمکه کښې | خامخا ډیرې نخښې دي | دپاره د هغه قوم | چه د عقل نه کار اخلي

تابع دي (په دې ټولو کښې) د هغه خلقو دپاره چه د عقل نه کار اخلي بې شماره نخښې دي

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُّحِبُّوْنَهُمْ

او بعضې د خلقو نه | هغه څوك دي | چه جوړوي (ګڼړي) | سوا د الله نه | شریکان | مینه کوي د هغوي سره

او په خلقو کښې څه داسې خلق هم شته چه د الله تعالیٰ نه علاوه نور د الله تعالیٰ سره داسې شریکان (برخه دار) ګڼړي چه د هغوي

كَحُبِّ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ؕ

پشان د مینې | د الله | او هغه کسان | چه ایمان ئې راوړې دې | هغوي ډیر کلک دي | په مینه کښې | د الله سره

سره داسې مینه کوي څنګه مینه چه د الله سره کول پکار دي او مومنان خو صرف د الله سره د ټولو نه زیاته مینه لري

وَلَوْ يَرَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ ۙ

او که چرې | او لیدلو | هغه کسانو | چه ظلم ئې کړې دې (خپل حالت) | کله چه | او وینې به وی | عذاب (او یقین به ئې راشي)

که چرې ظالمان (مشرکان) خپل حالت په هغه وخت کښې اووینې چه کله به عذاب اووینې نو په دې خبره به ئې

اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعَذَابِ ١٦٥ اِذْ

چه بیشکه طاقت | خاص دې الله لره | ټول | او بیشکه | الله دې | سخت | عذاب والا | کله چه

یقین راشي چه یقینًا ټول طاقت خو صرف الله لره حاصل دې او الله سخت عذاب والا دې

تَبَرَّاَ الَّذِيْنَ اتُّبِعُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا

بیزاره به شي | هغه کسان | چه تابعداري ئې کړې شوې وه | د هغه کسانو نه | چه تابعداري ئې کړې وه

په هغه وخت چه پیشوایان به د خپلو پیروي کونکو (مریدانو) نه د بیزارئ اظهار اوکړي

وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ

او اوبه ویني دوی | عذاب | او پرے به شي | د دوی | تعلقات | او اوبه وائي | هغه کسان

او ټول به عذاب اووینی او د دوی په مینځ کښې به دې ټول سره تعلقات ختم شي او پیروی کولکی (مریدان) به

اتَّبَعُوْا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ

چه تابعداری ئے کړے وه | ارمان چه وے | زمونږ دپاره | دوباره تګ (دنیا ته) | نو بیزاره شوی به وے مونږ

اووائی چه ارمان مونږ ته یو ځل بیا دُنیا ته دتلو یوه موقع را کړے شوه نو مونږ به هم د دے خپلو پیشوایانو نه

مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوْا مِنَّا ؕ كَذٰلِكَ يُرِيْهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ

د دوی نه | لکه څنګه چه | دوی بیزاره شو | زمونږ نه | دغه شان به | ښائی دوی ته | الله | عملونه د دوی

دا سے بیزاره شو لکه څنګه چه دوی نن زمونږ نه بیزاره (جدا) شو۔ هم دغه شان الله تعالیٰ به دوی ته ښائی

حَسَرٰتٍ عَلَيْهِمْ ؕ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ ع

افسوسونه | په دوی باندے | او نه به وی دوی | بهر وتولکی | د اور نه | اے | خلقوا

چه د دوی عملونه د دوی دپاره ارمانونه جوړ شوے دی او اوس به دوی په هیڅ صورت د اور نه وتلے نه شي۔ اے خلقوا

كُلُوْا مِمَّا فِى الْاَرْضِ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ

خورئ | د هغه څه نه | چه په زمکه کښې دی | حلال | پاکیزه | او پیروی مه کوئ | د | قدمونو

زمکه کښې چه څه حلال او پاکیزه دی هغه خورئ (استعمالوئ) او د شیطان په نقش قدم مه ځئ

الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٦٨﴾ اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ بِالسُّوْٓءِ

د شیطان | بیشکه هغه (خو) | ستاسو | دشمن دے | ښکاره | بیشکه | حکم کوی هغه تاسو ته | د بدئ

(ځکه چه) یقیناً هغه خو ستاسو ښکاره دشمن دے یقیناً شیطان خو تاسو ته هم دا حکم کوی چه تاسو د بدئ

وَالْفَحْشَآءِ وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٦٩﴾ وَاِذَا

او د بے حیائئ | او دا چه | او وائی تاسو | په الله باندے | هغه څه | چه تاسو پرے نه پوهیږئ | او هر کله

او د بے حیائئ کارونه کوئ او دا چه تاسو په الله (د الله په دین کښې) هغه دروغ جوړ کړئ چه تاسو ته ئے پته نشته په طریقه د دوی او هر کله چه

قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ

چه او وئیلے شي | دوی ته | چه پیروی او کړئ تاسو | د هغه څه | چه رالیږلی دی | الله | نو وائی دوی | (چه نه) بلکه

دے کافرانو ته او وئیلے شي چه د هغه کتاب تابعداری او کړئ چه الله رالیږلے دے نو دوی په جواب کښې وائی چه نه مونږ خو (صرف)

نَتَّبِعُ مَآ اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ

پیروی کوو مونږ | د هغه څه | چه موندلی دی مونږ | په هغے باندے | پلار نیکه خپل | آیا اګر که وو | پلار نیکه د دوی

د هغه خبرو تابعداری کوو په کوم چه مونږ خپل مشران لیدلی دی آیا دوی بیا هم تابعداری کوی د خپلو مشرانو اګر که

لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْئًا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

چه نه پوهیدل | په هیڅ څیز | او نه ئے سمه لار موندله | او مثال | د هغه کسانو | چه کفر ئے کړے دے

هغوی په دین کښې په هیڅ نه پوهیدل او نه ورته څه (اسمانی) هدایت حاصل وو۔ او دے کافرو ته د دعوت ورکولکی مثال دا سے دے

كَمَثَلِ الَّذِىْ يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَآءً وَّنِدَآءً ؕ

په شان د مثال | د هغه کس دے | چه آواز کوی | هغه څه ته | چه نه اوری | مګر | بلنه | او چغه

لکه چه شپونکے شارو ته آواز کوی او هغه (شاروی) د چغے سورے نه سوا نور هیڅ نه اوری (نه پوهیږی پرے) د دغه شان دا کافر د حق

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۱۷۱﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

کانړه دی | ګونګیان دی | ړانده دی | پس دوی | نه پوهیږی | اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے

د اوریدو نه کانړه دی او د حق د وئیلو نه چاړاګان دی او د حق د لیدو نه ړانده دی نو دوی او س په هیڅ هدایت نه پوهیږی

كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَاشْكُرُوْا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ

خورئ | د هغه پاکیزه څیزونو نه | چه درکړی دی مونږ تاسو ته | او شکر کوئ | د الله | که چرے | یئ تاسو

اے مومنانو! هغه پاک څیزونه چه مونږ تاسو ته درکړی دی هغه (بے تکلفه) خورئ او د الله شکر ادا کړئ که تاسو

اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿۱۷۲﴾ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ

چه خاص د هغه | عبادت کوئ | بیشکه | حرام کړے دے (الله) | په تاسو | مرداره | او وینه

په حقیقت کښ صرف د الله عبادت کولکی یئ۔ یقیناً الله (حرام کړی دی) په تاسو خوراک د مردارے او بهیدونکے وینه

وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ بِهٖ لِغَيْرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنِ

او غوښه | د خنزیر | او هر هغه څه | چه لوړ اغستلے شوے وی | په هغه باندے | سوا د الله نه | پس څوک

او د خنزیر غوښه او هر هغه شئ چه په هغے باندے د غیر الله نوم د قربت د پاره اغستلے شوے وی خو څوک چه د دے حرام څیزونو نه

اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ؕ

چه مجبوره کړے شو | حالانکه نه وی سرکشی کونکے | او نه وی د حد نه تیریدونکے | پس نشته | هیڅ ګناه | په هغه باندے

محتاج شو په دے شرط (چه زیاتے کونکے نه وی او نه د حد نه اوړیدونکے وی نو په هغه باندے د دے څیزونو

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۷۳﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

بیشکه | الله | بخښونکے دے | ډیر مهربان دے | بیشکه | هغه کسان | چه پټوی | هغه څه | چه نازل کړی دی | الله

په خوړلو (استعمال) کښ هیڅ ګناه نیشته یقیناً الله بخښونکے ډیر مهربان دے یقیناً کوم خلق چه د الله نازل کړے شوے

مِنَ الْكِتٰبِ وَيَشْتَرُوْنَ بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۙ اُولٰٓئِكَ مَا يَاْكُلُوْنَ

چه کتاب دے | او | اخلی | د هغے په بدله کښ | عوض | لږ | دغه خلق | نه | خوری

کتاب پټوی او د هغے په بدله کښ لږ غوندے قیمت اخلی لو هغوی په حقیقت کښ خپلے خیټے د اور نه سوا په

فِىْ بُطُوْنِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا

په خیټو خپلو کښ | مګر | اور | او نه به کوی خبرے د دوی سره | الله | په ورځ د قیامت | او نه به

بل څه نه ډکوی او د قیامت په ورځ به ورسره الله خبرے هم نه کوی او نه به یئ د ګناه نه

يُزَكِّيْهِمْ ۚۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۴﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا

پاک کړی دوی لره | او د دوی د پاره | عذاب دے | دردناک | هم دا | هغه کسان دی | چه واغستله دوی

پاک کړی او دردناک عذاب به ورته ورکولے شي۔ هم دا هغه کسان دی چا چه ګمراهی

الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ اَصْبَرَهُمْ

گمراهي | په بدل د هدايت كښې | او عذاب | په بدل د مغفرت كښې | پس څومره لوئ صبر دے دَ دوی

د هدايت په ځائے ئې او عذاب د مغفرت په ځائے خوښ كړو نو دوی څه عجيبه حوصله لري چه د دوزخ په اور باندې

عَلَى النَّارِ ۞ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّ الَّذِيْنَ

په اور باندے | دا په دے وجه | چه بيشكه الله | نازل كړو | كتاب | په حق سره | او بيشكه | هغه كسان

راضى دي داعلاب ئې له په حكمه وي چه الله په حق باندے مشتمل كتاب را ليږلے دے (نو دوی په كښې اختلاف شروع كړو) نو كوم كسان

ع اخْتَلَفُوْا فِى الْكِتٰبِ لَفِىْ شِقَاقٍۢ بَعِيْدٍ ۞ لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ

چه اختلاف ئې اوكړو | په كتاب كښے | خامخا په ريوتل په ضد كښې | ډير لرے | نه ده | نيكى | دا چه

چه د دا لے كتاب باره كښې د مخالفت رويه اختيار كړي نو هغوى په ضد او دشمنۍ كښې ډير لرے اووتل نيكى (خو يوا ځې)

تُوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ

تاسو واړوئ | مخونه خپل | په طرف | د مشرق | او مغرب | ليكن | نيكى (خو دا ده)

دا نه ده چه تاسو مشرق او مغرب ته مخ كړئ بلكه نيكى خو دا ده چه خلق

مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيّٖنَ ۚ

چه څوك | ايمان راوړي | په الله | او په ورځ د آخرت | او په ملائكو | او په كتابونو | او په پيغمبرانو

په الله او د آخرت په ورځ او په ملائكو او په اسمانى كتابونو او په پيغمبرانو ايمان راوړي

وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنَ

او وَركړي | مال | په محبت د الله كښې | خپلو خپلوانو ته | او يتيمانو ته | او مسكينانو ته

او مال وركړي د الله په محبت كښې رشته دارانو ته او يتيمانو ته او مسكينانو ته

وَابْنَ السَّبِيْلِ ۙ وَالسَّآئِلِيْنَ وَفِى الرِّقَابِ ۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ

او مسافرو ته | او سوال كونكو ته | او په ازادولو د غلامانو كښې | او قائم كړي | مونځ

او مسافرو ته او سوال كونكو ته او د غلامانو د آزادولو د پاره او د مونځ پابندي اوكړي

وَاٰتَى الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوْفُوْنَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عٰهَدُوْا ۚ وَ

او وَركړي | زكاة | او پوره كونكي وي | وعدو خپلو لره | كله چه | اوكړي وعده | او (ستائنه كوم)

او (فرض) زكاة وركړي او دَ وعدے د پوره كولو عادت ئې وي كله چه هم وعده اوكړي

الصّٰبِرِيْنَ فِى الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِيْنَ الْبَاْسِ ۗ اُولٰٓئِكَ

د صبر كونكو | په تنگسۍ | او په تكليفونو كښې | او په وخت | د جنگ كښې | دا

او په تنگسۍ او تكليفونو كښې د صبر كونكو خلقو خو خاص كر ستائنه كوم. د دغه صفتونو والا كسان د نيكۍ

الَّذِيْنَ صَدَقُوْا ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

هغه كسان دي | چه رښتلي دي | او هم دا كسان چه دي | دوی | پرهيزګاران دي | اے هغه كسانو

او د ايمان په دعوىٰ رښتيني دي او هم دا كسان په حقيقت كښې دوی متقيان او پرهيزګاران دي.

اٰمَنُوۡا كُتِبَ عَلَيۡكُمُ الۡقِصَاصُ فِى الۡقَتۡلٰى ؕ

چه ایمان مو راوړے دے | فرض کړے شوے دے | په تاسو باندے | قصاص (برابروالے) | په وژلے شوو کښ

اے مومنانو اخوك چه (ناحقه) قتل کړے شي نو دهغے په باره کښ په تاسو باندے (حکم د) قصاص فرض شوے دے

اَلۡحُرُّ بِالۡحُرِّ وَالۡعَبۡدُ بِالۡعَبۡدِ وَالۡاُنۡثٰى بِالۡاُنۡثٰى ؕ

آزاد به | په بدله دازاد کښ | او غلام به | په بدله دغلام کښ | او ښځه به | په بدله دښځه کښ (قصاصیږی)

(هغه دا سے چه) دازاد په بدله کښ ازاد او دغلام په بدله کښ غلام او دښځے په بدله کښ ښځه به په قصاص کښ قتلیږی

فَمَنۡ عُفِىَ لَهٗ مِنۡ اَخِيۡهِ شَىۡءٌ فَاتِّبَاعٌ

پس هغه څوك | چه معاف اوشوه | هغه ته | دطرفه دورورخپل نه | دڅه څیز | نو وروسته کیدل دی په قاتل پسے

بیا که قاتل ته دخپل وروږ (دمقتول دوارثانو) دطرف نه څه قدرے معافی اوشی نو په ښه طریقه دقاتل نه

بِالۡمَعۡرُوۡفِ وَاَدَآءٌ اِلَيۡهِ بِاِحۡسَانٍ ؕ ذٰلِكَ تَخۡفِيۡفٌ

په ښه طریقه | او اداء کول (ددیت) دی | هغه ته (وارث دمقتول ته) | په ښه سلوك سره | دا | اسانتیا ده

ددیت مطالبه کول دمقتول دوارثانو حق دے او دادیت په ښه سلوك سره اداء کول په قاتل باندے فرض دی دا حکم

مِّنۡ رَّبِّكُمۡ وَرَحۡمَةٌ ؕ فَمَنِ اعۡتَدٰى بَعۡدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ

دطرفه درب ستاسو نه | او رحمت دے | پس چا چه | زیاتے اوکړو | پس | ددے (فیصلے) نه | نو دے دهغه دپاره

ستاسو درب دطرف نه یو قسم اسانی او رحمت دے ددے فیصلے نه پس که هر چا څه زیاتے اوکړو نو هغه د

عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ۝١٧٨ وَلَكُمۡ فِى الۡقِصَاصِ حَيٰوةٌ يّٰاُولِى الۡاَلۡبَابِ

عذاب دردناك | او ستاسو دپاره | په قصاص کښ | ژوند دے | اے خاوندانو د عقل

دردناك عذاب مستحق دے. او اے عقل مندو تاسو دپاره دقصاص دحکم په جاری کولو کښ یو لوئ دخوشحالو ژوند دے

لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُوۡنَ ۝١٧٩ كُتِبَ عَلَيۡكُمۡ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ

امید دے چه تاسو | ځان بچ اوساتئ | فرض کړے شوے دے | په تاسو باندے | کله چه | راشی | یو کس ته په تاسو کښ

امید دے چه تاسو ددے دخلاف ورزئ نه ځان بچ اوساتئ. (اے مومنانو) کله چه په تاسو کښ دیو کس

الۡمَوۡتُ اِنۡ تَرَكَ خَيۡرَا ۖۚ اۨلۡوَصِيَّةُ لِلۡوَالِدَيۡنِ وَالۡاَقۡرَبِيۡنَ

مرګ | که هغه پریخودے وی | څه مال | وصیت کول | دپاره دمور او پلار | او دپاره دخپلو خپلوانو

دمرګ وخت نزدے شي او هغه څه مال پریخودے وی نو په ښه طریقه دمور او پلار او دخپلو خپلوانو دپاره وصیت کول په تاسو

بِالۡمَعۡرُوۡفِ ۚ حَقًّا عَلَى الۡمُتَّقِيۡنَ ؕ ۝١٨٠ فَمَنۡۢ بَدَّلَهٗ بَعۡدَ مَا

په ښه طریقے سره | داحق دے | په متقیانو باندے | پس هغه څوك | چه بدل کړی داوصیت | پس ددے نه

فرض کړے شوے دی دا حکم په متقیانو باندے ضروری او لازمی دے. دوصیت داوریدو نه پس که څوك په هغے کښ

سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ اِثۡمُهٗ عَلَى الَّذِيۡنَ يُبَدِّلُوۡنَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

چه اوریدو دهغه وصیت | نو بیشکه چه | ګناه ددے | په هغه کسانو ده | چه بدلوی هغوی وصیت لره | بیشکه | الله

تبدیلی اوکړی نو دهغے ګناه په تبدیلی کونکو باندے ده یقینًا چه الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۸۱﴾ فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا

اوریدونکے | پوهه دے | پس هغه څوک | چه یره کوی | د وصیت کونکی نه | د ظلم | یا د ګناه

ده ښه اوریدونکے او په هر څه پوهه دے. بیا که چاته په دا خطره وی چه وصیت کونکی په خطائی سره ظلم (په وصیت کښې طرفداری) کړے ده

فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

پس اصلاح ئے اوکړه | په مینځ د هغوی کښې | نو نشته هیڅ ګناه | په ده باندے | بیشکه | الله | ډیر بخښونکے

یا ئے په قصد سره ګناه کړے ده او دے د وارثانو په مینځ کښې صلح راولی نو په ده باندے هیڅ ګناه نشته یقیناً الله ډیر بخښونکے

رَّحِيمٌ ﴿۱۸۲﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ع

ډیر رحم کونکے دے | اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | فرض کړے شوی دی | په تاسو باندے | روژے

او ډیر مهربان دے. اے مومنانو په تاسو روژے داسے فرض کړے شوے دی

كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ

لکه څنګه چه | فرض کړے شوے وے | په هغه کسانو | چه مخکښې تاسو نه وو | د دے دپاره چه تاسو

لکه چه تاسو نه مخکښې خلقو باندے فرض کړے شوے وے د دے دپاره چه تاسو

تَتَّقُونَ ﴿۱۸۳﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا

متقیان شئ | څو ورځے دی | شمارلے شوے | پس هغه څوک | چه وی | ستاسو نه | بیمار

متقیان شئ. روژے (څو) د شمار یو څو ورځے دی بیا که په تاسو کښې څوک بیمار وی (او روژه نه شی نیولے)

أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ وَعَلَى الَّذِينَ

او یا وی په سفر باندے | نو شمار دے (په ده باندے) | د ورځو | نورو | او په هغه کسانو باندے

یا مسافر وی نو په هغه باندے په نورو ورځو کښې د هغه ورځو قضاء راوړل لازم دی، او کوم کسان چه د روژے

يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۖ فَمَنْ تَطَوَّعَ

چه طاقت نه لری د روژے | فدیه ورکول دی | خوراک | د یو مسکین | پس هغه څوک | چه په خوشحالئ اوکړی

د نیولو طاقت نه لری نو په هغوی باندے د روژے په بدل کښې د یو مسکین فدیه یعنی په مړه ګیډه خوراک ورکول لازم دی

خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ۚ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ ۖ إِنْ

نیکی | نو دا | غوره ده | د هغه دپاره | او چه | روژه اونیسئ تاسو | دا ډیره غوره ده | ستاسو دپاره | که چرے

او څوک چه په خوشحالئ سره څه نیکی کوی (لکه فدیه زیات ورکول) نو دا د هغه دپاره ډیره غوره ده او که چرے تاسو پوهیږئ نو بهرحال

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ

تاسو | پوهیږئ | میاشت | د رمضان | هغه ده | چه نازل کړے شوے دے | په هغے کښے | قرآن

روژے نیول ستاسو دپاره بهتر دی. د رمضان هغه مبارکه میاشت ده چه په هغے کښې قرآن نازلول شروع کړے شوے وو چه هغه (قرآن)

هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ۚ

چه هدایت دے | دپاره د خلقو | او ښکاره دلیلونه دی | د هدایت | او (د حق او باطل په مینځ کښې جدائی) د دلیلونه دی

د خلقو دپاره سراسر هدایت دے او د هدایت (لیښے لارے) او د حق او د باطل په مینځ کښې د فرق کولو ښکاره دلائل دی

فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۚ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا

پس هغه څوك | چه حاضر شي | ستاسو نه | دے میاشت ته | نو روژے دے اونیسي | او څوك | چه وي | بیمار

نو په تاسو کښې چه هر چا دا میاشت اوموندله نو خامخا دِ کدے روژے اونیسي او که څوك بیمار وي (او روژه نه شي نیولے)

اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللّٰهُ بِكُمُ

یا | وي په سفر باندے | نو (په هغه باندے) شمار پوره کول دي | د ورځو نورو | غواړي | الله | په تاسو

یا مسافر وي (نو هغه دے په نورو ورځو کښې د قضاء شوو روژو تعداد پوره کړي) الله تاسو باندے

الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۖ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ

اساني | او نه غواړي | په تاسو | تنګي | او دے دپاره چه پوره کړئ تاسو | شمار (تعداد)

آساني پیدا کول غواړي او تاسو دپاره مشقت تنګي (مشکل) پیدا کول نه غواړي دا (د قضاء حکم) ځکه دے دپاره دے چه تاسو د روژو شمار پوره کړئ

وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۸۵﴾

او چه لوے ئې بیان کړئ تاسو | د الله | په دے | چه هدایت کړے دے هغه تاسو ته | او دپاره ددے چه تاسو | شکر اوباسئ

او چه د الله لوئي تاسو په هغه طریقه بیان کړئ چه تاسو ته ئې ښودلے ده، او چه تاسو شکر ګزار جوړ شئ۔

وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيبٌ ۗ

او هر کله | چه تپوس کوي تا نه | بندګان زما | زما په باره کښې | پس (ورته ووایه) چه بیشکه زه | نزدے یم

اے پیغمبره! کله چه زما بندګان تا نه زما په حقله تپوس اوکړي نو هغوي ته او وایه چه زه هغوي ته دومره ډیر نزدے یم چه کله

اُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ ۙ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِيْ

قبلوم زه | دعا (فریاد) | د یو دعا کونکي | کله چه | هغه زما نه غواړي | پس دوي دے او مني | حکم زما

زما نه غواړي (زما نه فریاد کوي) نو زه د دعا غوښتونکي (فریاد کونکي) دعا او فریاد قبلوم نو دا بندګان دِ خامخا زما حکم پوره اومني

وَلْيُؤْمِنُوا بِيْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿۱۸۶﴾ اُحِلَّ لَكُمْ

او یقین دے اوساتي | په ما باندے | د دے دپاره چه دوي | سمه لار بیامومي | حلال کړے شوے دے | ستاسو دپاره

او په ما دِ یقین اوساتي (د دعا د قبلولو په باره کښې) د دے دپاره چه (دوي) خپل مقصد ته اورسي. اے مومنانو! تاسو دپاره د روژے

لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَآئِكُمْ ۗ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ

په شپه د روژو کښې | کوروالے | د ښځو خپلو سره | هغوي | جامه ده | ستاسو دپاره

په موده کښې د خپلو بیبیانو سره د شپے یو ځائے کیدل (صحبت کول) روا کړے شوي دي دا بیبیانے ستاسو پرده ده

وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ

او تاسو | جامه یئ | د هغوي دپاره | پوهه وو | الله | چه بیشکه تاسو به | خیانت (نقصان) کړے وے

او تاسو د هغوي پرده یئ (که الله دا حکم باقي ساتلے وے) نو الله ته معلومه وه چه تاسو به د خپلو ځانونو سره خیانت کړے وے

اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ فَالْئٰنَ

د ځانونو خپلو سره | پس مهرباني اوکړه الله | په تاسو | او معافي ئے اوکړه | تاسو ته | پس | اوس

نو الله مهرباني اوکړه (چه په تاسو ئے د حکم اسانتیا راوستله) او معافي ئے درته اوکړه نو اوس (ددے حکم نه پس)

بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ ۠ وَكُلُوْا

لزدیکت (کوروالے) کوئ تاسو دهغوی سره | اوغواړئ | هغه څه | چه لیکلی دی | الله | تاسو دپاره | او خورئ

دخپلو بیبیانو سره صحبت (کوروالے) کوئ او الله چه تاسو دپاره کوم (اولاد) مقرر کړے دے هغه طلب کړئ او دشپے

وَاشْرَبُوْا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ

او څښئ | تر دے | چه ښه ښکاره شی | تاسو ته | تار | سپین | د | تار | تور نه

خوراک څښاک کوئ تر دے چه د صبا صادق سپین تار درته دشپے دتور تار نه ښه راښکاره شی

مِنَ الْفَجْرِ ۠ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوْهُنَّ

د صبا صادق نه | بیا | پوره کړئ | روژے | تر شپے پورے | او مه کوئ تاسو نزدیکت دبیبیانو سره

(او صبا صادق راوخیژی) نو بیا تر ماښامه پورے روژه پوره اوساتئ او کله چه تاسو په جوماتونو کښی معتکفین یئ نو

وَاَنْتُمْ عٰكِفُوْنَ ۙ فِى الْمَسٰجِدِ ؕ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ

په دا سے حال کښی چه تاسو | اعتکاف کوونکی یئ | په جوماتونو کښی | دا | حدونه دی | د الله

خپلو بیبیانو ته مه ورنزدے کیږئ دا د الله مقرر کړی شوی حکمونه دی نو د دے خلاف ورزئ ته بالکل

فَلَا تَقْرَبُوْهَا ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ

پس مه ورنزدے کیږئ دے ته | دغه شان | بیانوی | الله | آیتونه خپل | د پاره د خلقو

ورنزدے نه شئ هم دغه شان الله تعالیٰ به په وضاحت سره خلقو ته خپل حکمونه بیانوی چه خلق د غلط

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ (۱۸۷) وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ

د دے دپاره چه دوی | پرهیزګاره شی | او مه خورئ تاسو | مالونه خپل | په خپل مینځ کښی | په ناحقه (طریقے)

کارونو نه ځان بچ کړی. او (اے مسلمانانو) تاسو په خپلو کښی د یو بل مال په ناروا طریقو مه خورئ

وَتُدْلُوْا بِهَآ اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ

او مه ورکوئ تاسو | دا مالونه | حاکمانو ته | د دے دپاره چه اوخورئ تاسو | څه حصه | د مالونو | د خلقو نه

او په دے غرض د مال مقدمه حاکمانو ته مه رسوئ چه تاسو د خلقو د مال څه حصه سره د پوهے (چه دا کار حرام دے)

بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ (۱۸۸) يَسْــَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ ؕ ع

په ګناه (ظلم) سره | او حال دا دے چه تاسو | پوهیږئ | تپوس کوی دوی ستانه | د میاشتو په باره کښی

په ناروا طریقه حاصل کړئ. اے پیغمبره! خلق ستانه د سپوږمئ (د وړیدو او لوئیدو) په حقله تپوس کوی

قُلْ هِىَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ؕ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ

ته اووایه | چه دا ټاکلے دی د وختونو مقررولو | دپاره د خلقو | او دپاره د حج | او نه ده | نیکی | دا چه

ته ورته ووایه چه دا خو د خلقو (د مختلفو معاملاتو) او د حج د وختونو متعین کولو دپاره ټاکلے دی او دا خو څه نیکی نه ده چه

تَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى ۚ

راځئ تاسو | (خپلو) کورونو ته | د شا د شاګانو د طرفه | لیکن | نیکی خو دا ده | چه څوک د حرامو نه ځان بچ کړی

تاسو خپلو کورونو ته د شا د طرف نه ورننوځئ بلکه نیکی خو دا ده چه بنده د حرامو نه ځان بچ کړی

وَأْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا ۪ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٨٩﴾

او راځئ تاسو | كورونو ته | د هغې د دروازو نه | او ويريږئ | د الله نه | د دې دپاره چه تاسو | كامياب شئ

نو تاسو كورونو ته ليږئ په دروازه ورننوځئ او د الله نه ويريږئ چه كاميابي حاصل كړئ

وَقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ؕ

او جنګ اوكړئ تاسو | په لار د الله كښې | د هغه كسانو سره | چه جنګ كوي تاسو سره | او زياتے مه كوئ

او تاسو د الله په لار كښې (د دين دپاره) د هغه خلقو سره او جنګيږئ كوم چه تاسو سره جنګيږي او (د يو دا كالو ماشومانو په وژلو)

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿١٩٠﴾ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ

بيشكه | الله | نه خوښوي | زياتي كوونكي | او ووژنئ دوی | چرته چه | مومئ تاسو دوی لره

زياتے مه كوئ يقين او ساتئ چه الله تعالى زياتي كوونكو سره مينه نه كوي. او دا كافران چه تاسو چرته هم را الاندے كړئ

وَاَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ حَيْثُ اَخْرَجُوْكُمْ وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ

او اوباسئ دوی | د كوم ځائے نه چه ئے | ويستلي وئ تاسو | او فتنه | زياته سخته ده | د قتل نه

او وژنئ دوی او د هغه ځائے نه ئے اوشړئ د كوم ځائے نه ئے چه تاسو شړلي وئ او شرك د قتل نه سخته ګناه ده

وَلَا تُقٰتِلُوْهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقٰتِلُوْكُمْ

او جنګ مه كوئ تاسو | د دوی سره | په خوا | د مسجد حرام كښې | تر دے | چه دوی جنګ اوكړي تاسو سره

او د مسجد حرام په خوا كښې ورسره تر هغے جنګ مه كوئ تر څو چه ئے په خپله تاسو سره په هغے كښې جنګ شروع

فِيْهِ ۚ فَاِنْ قٰتَلُوْكُمْ فَاقْتُلُوْهُمْ ؕ كَذٰلِكَ جَزَآءُ

په هغے كښې | پس كه چرے | جنګ اوكړي دوی تاسو سره | نو او ووژنئ دوی لره | د غه شان | سزا ده

كړے نه وي نو كه هغوی تاسو سره جنګ شروع كړو (په حرم كښے) نو بيا ئے او ووژنئ د دا سے كافرانو هم دا سزا ده

الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩١﴾ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقٰتِلُوْهُمْ

د كافرانو | پس كه | منع شو دوی | نو بيشكه | الله | ډير بخښونكے | ډير مهربان دے | او جنګ كوئ تاسو د دوی سره

بيا كه دا كافر (د جنګ او د كفر نه) منع شو نو يقيناً الله ډير بخښونكے ډير رحم كوونكے دے او تاسو دوی سره جنګيږئ

حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ لِلّٰهِ ؕ فَاِنِ انْتَهَوْا

تر دے | چه پاتے نه شي | فتنه | او شي | دين | خاص د الله | پس كه چرے | منع شو دوی

تر دے چه د شرك (او د كافرانو) زور په دنيا كښې پاتے نه شي او تر دے چه د الله تعالى دين قائم او غالب شي بيا كه دوی منع شو

فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ

نو نشته سختي | مګر | په | ظالمانو | مياشت | عزتمنده | په بدله د مياشتے

(نو پوهه شئ چه) د ظالمانو نه سوا په بل چا باندے سختي نه ده پكار. د عزتمندے مياشتے بدله

الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ؕ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ

عزتمندے كښې ده | او ټول عزتونه (حرمتونه) | برابر دي | نو چا چه | زياتے اوكړو | په تاسو

عزتمنده مياشت ده او د ټولو حرمتونو (عزتونو) كښې به هم د برابرئ احكام جاري كيږي نو بيا كه څوك (په مياشتو د عزت كښې) په تاسو

فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا

نو تاسو هم زياتے او كړئ | په هغه باندے | په شان دهغے | چه زياتے كړے دے | په تاسو | او | او ويرېږئ

څه زياتے او كړي نو تاسو هم بدله (سزا) د زياتي وركړئ په شان دهغه زياتي چه په تاسو ئے كړے دے او د الله نه

اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩٤﴾ وَاَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

د الله نه | او پوهه شئ | چه بيشكه | الله | سره | د متقيانو دے | او خرچ كوئ | په لاره د الله كښې

ويرېږئ او په دے پوهه شئ چه الله د هغه خلكو مل دے څوك چه د الله نه يرېږي او د الله په لاره كښې مال ولګوئ

وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ وَاَحْسِنُوْا ۛ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

او مه غورزوئ | ځانونه خپل | هلاكت ته | او نيكي (احسان) كوئ | بيشكه | الله | مينه كوي

او په خپل لاس ځان هلاكت ته مه غورزوئ او نيكي كوئ يقينًا الله نيكي كونكو سره

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ؕ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ

د نيكي (احسان) كونكو سره | او پوره كړئ | حج | او عمره | د پاره د الله | پس كه چرے | منع كړے شوئ

مينه كوي. او حج او عمره د الله د رضا د پاره پوره ادا كړئ بيا كه چرے په لاره كښې حصار (منع) كړے شوئ

فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوْا رُءُوْسَكُمْ حَتّٰى

(نو لازم دي په تاسو) هغه څه | چه آسان وي | د قربانۍ نه | او مه خرويئ | سرونه خپل | تر دے

نو د خپل وس مناسب قرباني وركړئ او خپل سرونه تر هغه وخته پورے مه خرويئ ترڅو چه

يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهٗ ؕ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ بِهٖٓ اَذًى

چه ورسيږي | قرباني | ځائے د حلالے خپل ته | پس كه څوك | وي | ستاسو نه | بيمار | يا په هغه باندے تكليف وي

قرباني خپل ځائے ته نه وي رسيدلے بيا كه په تاسو كښې څوك بيمار وي يا ئے په سر كښې تكليف وي

مِّنْ رَّاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ

د سر نه | نو په ده باندے فديه وركول لازم دي | د روژو نه | يا د صدقے نه | يا د قربانۍ نه

(او سر خرول غواړي) نو د فديے په طور دے يا روژے او نيسي يا دے خيرات وركړي يا دے قرباني او كړي

فَاِذَآ اَمِنْتُمْ ۫ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا

بيا هر كله چه | تاسو په امن شئ | پس چا چه | فائده واخسته | په عمرے كولو | سره د حج | نو لازم دي (پرے) هغه څه

بيا كله چه تاسو ته امن حاصل شي نو څوك چه د حج سره د عمرے نه هم فائده واخلي نو د خپل وس مناسب

اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ

چه آسان وي | د قربانۍ نه | پس چا چه | او نه موندله قرباني | نو (په هغه باندے) روژے دي | درے

قرباني (د شكر ئے په طور) دِ او كړي خو كه د چا د قربانۍ طاقت نه وي نو درے روژے دِ د حج په ورځو كښې

اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ ؕ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ؕ ذٰلِكَ

ورځے | په حج كښې | او اووه ورځے | كله چه | واپس شئ تاسو | دا شوے | لس | پوره | دا (حكم)

اونيسي او اووه روژے دے هله اونيسي كله چه د حج نه واپس شئ دا لس ورځے پوره دي په ثواب كښې

لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَ اتَّقُوا

دپاره دهغه چادے | چه نه وی | کورونه دهغه | په خواوشا | د مسجد حرام کښې | او ویریږئ

داحکم (حج اوعمره جمع کول) دهغه چادپاره دے چه کورونه ئے دمسجد حرام په خواوشا کښې نه اوسیږی او

اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾ اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ ع

دالله نه | او پوهه شئ | چه بیشکه | الله | سخت | عذاب ورکونکے دے | د حج | میاشتے

دالله نه اوویریږئ اوښه پوهه شئ چه الله سخت عذاب ورکونکے دے. دحج میاشتے (خوهر چاته) معلومے دی

مَّعْلُوْمٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ ۙ

معلومے دی | پس چاچه | لازم کړو | په دے (میاشتو) کښې | حج | نوله دے کوی جماع | او نه گناه

نوڅوک چه په دے میاشتو کښې (په احرام تړلوسره) په ځان باندے حج لازم کړی نو دحج دوران کښې په نه کورواله کوی

وَلَا جِدَالَ فِى الْحَجِّ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ؕ

او نه جهګړه | په حج کښې | اوڅه چه | کوئ تاسو | د نیکئ نه | نوپوهه دے په هغے باندے | الله

اونه په نور ګناهونه اوجهګړے کوی، اوتاسو چه څه هم دنیکئ کار کوئ نو هغه الله ته معلوم دے او دحج په سفر کښې دځان سره

وَ تَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰى ؗ وَاتَّقُوْنِ يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾

اوتوښه واخلئ (دځان سره) | بیشکه | بهتره | توښه | تقوٰی ده | اوویریږئ زمانه | اے خاوندانو دعقل

توښه واخلئ ځکه چه بهترینه توښه دسوال کولو نه (ځان ساتل دی) او اے عقل منو! زما دنافرمانئ نه ځان اوساتئ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ فَاِذَآ

نشته | په تاسو | څه ګناه | چه | لټوئ تاسو | فضل | د رب خپل | پس هر کله

اوتاسو باندے دحج په دوران کښې (دتجارت یادمزدورئ په ذریعه) دخپل پروردګار رزق لټولو کښې هیڅ قسم ګناه نشته

اَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۠

واپس شئ تاسو (روان شئ) | د عرفات نه | نو یاد کړئ | الله | په خوا | د مشعر حرام کښې

بیا هر کله چه تاسو د عرفات نه واپس راروان شئ نو د مشعر حرام (مزدلفے) په خوا کښې دالله ذکر کوئ

وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهٖ

اویاد کړئ الله | لکه څنګه چه | ښودله کړے ده هغه تاسو ته | او یقینًا | وئ تاسو | مخکښې | ددے نه

او په هغه شان الله یاد کړئ لکه څنګه چه دَرته الله طریقه ښودلے ده اګر که ددے نه مخکښې تاسو ناخبره وئ

لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ

خامخا د ناخبرو نه | بیا | واپس شئ | د کوم ځائے نه چه | واپس کیږی | عام خلق

بیا تاسو هم د هغه ځائے نه واپس راروان شئ د کوم ځائے نه چه نور خلق واپس راروانیږی

وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٩﴾ فَاِذَا قَضَيْتُمْ

اوبخښنه اوغواړئ | د الله نه | بیشکه | الله | ډیر بخښونکے | ډیر مهربان دے | پس کله چه | پوره کړئ تاسو

اود الله نه معافی غواړئ یقینًا الله ډیر بخښونکے ډیر مهربان دے. بیا چه کله دحج کارونه پوره کړئ

مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ

کارونه دحج خپل | نو یاد کړئ | الله | په شان دیادولو ستاسو | خپل پلار نیکه لره | بلکه | ډیر زیات

لوشنګه به چه تاسو خپل مشران یادول لو (په مني کښ) الله هم هغه شان یاد کړئ بلکه دده نه ئے هم ډیر زیات

ذِكْرًا ؕ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا

یادول (دده نه) پس بعضے | دخلقو نه | هغه څوک دی | چه وائي | اے ربه زمونږ | راکړه مونږ ته | په دنیا کښ (چه څه را کوے)

یاد کړئ او بس بعضے خلق داسے دی چه هغوی (په دعا کښ) وائي چه اے زمونږ پرودګاره مونږ له چه څه را کوے نو بس په دنیا کښ سئے را کړه

وَمَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۝٢٠٠ وَ مِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ

او نشته دپاره دهغه | په اخرت کښ | څه | برخه | او بعضے په دوی کښ | هغه څوک دی | چه وائي

دداسے بنده دپاره په اخرت کښ (د رحمت) هیڅ برخه نشته. او هم په دے خلقو کښے داسے خلق هم شته چه هغوی دعا کښ وائي چه

رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِى الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّ قِنَا

اے ربه زمونږ | را کړه مونږ ته | په دنیا کښ | خوشحالي | او په اخرت کښ (هم) | خوشحالي | او بچ کړه مونږ په

اے زمونږ پروردګاره مونږ له په دنیا کښ هم ښه ژوند او دنیکئ توفیق را کړے او په اخرت کښ هم ښائسته ژوند او بدله دنیکئ را کړه

عَذَابَ النَّارِ ۝٢٠١ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّمَّا كَسَبُوْا ؕ وَاللّٰهُ

د عذاب | د اور نه | دغه کسان | دپاره ددوی | برخه ده | دهغے څه نه | چه دوی کړی وو | او الله

او مونږ د دوزخ د عذاب نه بچ او ساته۔ هم دغه کسان دی چه دخپلو عملو بدله به ورته ملاؤ شي او الله تعالی

سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝٢٠٢ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِىْٓ اَيَّامٍ مَّعْدُوْدٰتٍ ؕ فَمَنْ

زر | حساب اخستونکے دے | او یادوئ | الله | په څو ورځو | شمیرلے شوؤ کښ | نو څوک چه

زر حساب کوونکے دے. او د شمیر په دغه یو څو ورځو کښ (په مني کښ) الله یادوئ بیا څوک چه

تَعَجَّلَ فِىْ يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَآ

تلوار او کړی | په دوؤ ورځو کښ | نو نشته | څه ګناه | په هغه | او څوک چه | وروستو پاتے شو | پس نشته

په دوؤ ورځو کښ (د مني نه) زر لاړ نو په هغه هم هیڅ ګناه نشته او څوک چه (د دغه هم یو ورځ) وروستو لاړ شي (د مني نه) نو په هغه

اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ لِمَنِ اتَّقٰى ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ

څه ګناه | په هغه | (دا حکم) دپاره دهغه چا دے | چه ویریږی د الله نه | او ویریږئ | د الله نه | او پوهه شئ | چه بیشکه تاسو

هم هیڅ ګناه نشته دا حکم او تفصیل دهغه چا دپاره دے چه د الله د نافرمانئ نه ویریږی او تاسو تول د الله نه ویریږئ (تقوی اختیار کړئ)

اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝٢٠٣ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ

خاص هغه ته به | جمع کولے شئ | او بعضے دخلقو نه | هغه څوک دی | چه تعجب کښ اچوی تا لره | وینا دهغه

او یقین او ساتئ چه تاسو تول به الله ته ور جمع کولے شئ. او په دے خلقو کښ داسے هم شته چه د دنیوی معاملاتو باره کښ دهغه خبرے

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فِىْ قَلْبِهٖ ۙ وَ هُوَ

په ژوند دنیوی کښ | او ګواه کوی هغه | الله | په هغه څه | چه په زړه دهغه کښ دی | او حال دا دے چه هغه

په تا ډیرے ښے او خوږے لګی او په زړه کښ ئے چه څه دی په هغے باندے الله هم ګواه کوی حالانکه هغه

اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِى الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ

ډیر سخت | جګړه مار دے | او کله | چه لاړ شي (ستاد خوا نه) | کوشش کوي | په زمکه کښ | چه فساد خور کړي

(ستاسو په حشمتانو کښ) ډیر سخت جګړه مار دے او هر کله چه ستا نه لاړ شي (یا امرته پیا مومي) نو په وطن (زمکه) کښ ددے کوشش داوي چه فساد

فِيْهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا

په زمکه کښ | او چه تباه کړي | فصل | او نسل | او الله | نه خوښوي | فساد | او کله

پکښ خور کړي او د مسلمانانو فصلونه او د هغوي څاروي (یا د بنیادمو نسل) تباه کړي حالانکه الله فساد (خورولی) هیڅ کله نه خوښوي

قِيْلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ

چه او وئیلے شي | دهٔ ته | ویریږه | د الله نه | نو راونیسي دهٔ لره | غیرت | په (کولو د) ګناه | پس پوره دے دهٔ لره

او کله چه ورته او وئیلے شي چه د الله نه ویریږه نو غرور ئے په نوره ګناه آماده کړي نو بس دا ئے کس دپاره

جَهَنَّمُ ؕ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِيْ نَفْسَهُ

جنهم | او خامخا ډیر بد | ځائے دے (د جهنم) | او بعضے خلقو نه | هغه څوک دي | چه خرڅوي | ځان خپل

جنهم پوره دے او جهنم ډیر بد ځائے دے (بل طرف ته) په خلقو کښ داسے خلق (هم) شته چه د الله د رضا د حاصلو لو دپاره د خپل ځان

ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ

دپاره د لټولو | د رضامندئ | د الله | او الله | ډیر مهربان دے | په بنده ګانو | اے | هغه کسانو

سودا کوي (خپل سر ورته ورکوي) او الله هم په داسے بنده ګانو ډیر مهربان دے۔ اے مومنانو!

اٰمَنُوا ادْخُلُوْا فِى السِّلْمِ كَآفَّةً ۪ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ

چه ایمان مو راوړے دے | داخل شئ | په اسلام کښ | پوره | او پیروي مه کوئ | د قدمونو

اسلام کښ پوره په پوره ورننوځئ او د شیطان په نقش قدم باندے مه ځئ

الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا

د شیطان | بیشکه هغه | ستاسو | دشمن دے | ښکاره | پس که چرے | او خویدل تاسو | پس ددے نه

یقین اوساتئ چه شیطان ستاسو ښکاره دشمن دے. نو که چرے ددے ښکاره دلیلونو د راتلو نه پس هم

جَآءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٠٩﴾

چه راغلل تاسو ته | ښکاره دلیلونه | نو پوهه شئ | چه بیشکه | الله | غالب (زور آور) | او حکمت والا دے

تاسو (ټول اسلام نه) واوښتل نو یاد ساتئ چه الله (په هر چا باندے) غالب دے (قدرت ئے کامل دے) او حکمت والا ذات دے

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّاۤ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِىْ ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ

نه کوي داخلق | انتظار | مګر | دا | چه راشي دوي ته | الله | په سورو کښے | د | وریځو نه

(که دوي او س هم ایمان نه راوړي) نو دوي ددے خبرے انتظار کښ دي چه الله په خپله د وریځو په سورو کښ ورته راشي

ربع

وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِىَ الْاَمْرُ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٢١٠﴾

او (راشي) ملائکے | او فیصله کړے شي | کار | او خاص د الله طرف ته | ورګرځولے شي | ټول کارونه

او فرشتے ورسره هم وي او ټوله خبره انجام ته ورسي؟ او (اخر په) ټولے معاملے هسے هم الله ته پیش کیږي

سَلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ كَمْ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ اٰيَةٍۢ بَيِّنَةٍ ؕ وَمَنْ

تپوس اوکړه | د بنی اسرائیلو نه | چه څومره | ورکړے وے مونږ دوی ته | نخښے | ښکاره | او څوک

(اے پیغمبره!) د بنی اسرائیلو نه (خولې) تپوس اوکړه چه مونږ دوی ته څومره ډیرے واضحه نخښے (معجزے) ورکړے وے او

يُّبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

چه بدل کړی | نعمت | د الله | پس د دے نه | چه راشی ده ته نعمت | پس بیشکه | الله | سخت | عذاب ورکونکے دے

چا ته چه د الله نعمت راشی او هغه ئے بیا (په ناشکرئ کولو) بدل کړی نو یاد ساتئ چه د الله عذاب ډیر سخت دے

زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُوْنَ

ښائسته کړے شوے دے | هغه کسانو ته | چه کفر ئے کړے دے | ژوند | دُنیوی | او ټوقے کوی

کافرانو ته دا دُنیوی ژوند ډیر ښائسته ښکاره کړے شوے دے او دوی (د مالدارئ د وجے نه) په مومنانو پورے

مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۘ وَالَّذِيْنَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ

په هغه کسانو پورے | چه ایمان ئے راوړے دے | او هغه کسان | چه پرهیزګاره دی | د پاسه د هغوی به وی

ټوقے کوی حالانکه څوک چه د الله نه یریږی نو هغوی به د قیامت په ورځ د دوی (کافرو) نه اوچت وی

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾

په ورځ | د قیامت | او | الله | ورکوی روزی | چا ته | چه اوغواړی | بے | حسابه

او الله چه چا ته اوغواړی (په دنیا کښې) بے حسابه رزق ورکوی

كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۗ فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرِيْنَ

وو | خلق | یوه | دله | پس راولیږل | الله | پیغمبران | زیری ورکونکی

اول ټول خلق په یو دین باندے وو (بیا چه دوی کښې اختلاف پیدا شو نو) الله پیغمبران راولیږل

وَمُنْذِرِيْنَ ۪ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ

او | ویرونکی | او راوئے لیږل | د دوی سره | کتابونه | په رښتیا (برحق) | د پاره د دے چه فیصله اوکړی

چه نیکانو ته زیرے ورکونکے او بدانو له ویره ورکونکی وو او الله د پیغمبرانو سره په حق باندے مشتمل کتابونه هم راولیږل

بَيْنَ النَّاسِ فِيْمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ؕ وَمَا اخْتَلَفَ

په مینځ | د خلقو کښې | په هغه څه کښې | چه اختلاف کړے وو دوی | په هغے کښې | او نه وو کړے اختلاف

د دے د پاره چه د خلقو په کومو خبرو کښې اختلاف دے (الله یا دا کتابونه) د هغے فیصله اوکړی (د افسوس خبره دا ده)

فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ

په هغے کښې | مګر | هغه کسانو | چه ور کړے شوے وو هغوی ته (کتاب) | پس د دے نه | چه راغلل هغوی ته

چه هغه کسان چه کتابونه ورته ورکړے شوی وو هم هغوی د ښکاره دلیلونو د راتلو نه پس

الْبَيِّنٰتُ بَغْيًاۢ بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ښکاره دلیلونه | د وجے د ضد نه | په خپل مینځ کښې | پس هدایت اوکړو | الله | هغه کسانو ته | چه ایمان ئے راوړے وو

په خپل مینځ کښې د حسد او ضد د وجے نه اختلاف شروع کړے وو بیا الله (په خپل حکم)

لِمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ ؕ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ

دهغه خبرے | چه اختلاف کړے وو دوی | په هغے کښې | د حق نه | په حکم خپل | او الله | هدايت کوی

مومنانو ته په اختلافی خبرو کښې سمه لار اوښودله او الله چه

مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا

چاته چه | اوغواړی | په طرف | د لارے | نيغے | آيا تاسو (دا) خيال کوئ | چه داخل به شئ

چالره اوغواړی نيغے لارے ته ئے رسوی۔ ستاسو ګلی دا خيال دے چه (هيڅ بے هيڅه) به جنت ته لاړ شئ

الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَاْتِكُمْ مَّثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ؕ

جنت ته | او حال دا دے چه نه دے | راغلے تاسو ته | حالت | د هغه کسانو | چه تير شوی دی | مخکښې تاسو نه

حالانکه په تاسو باندے هغه شان سخت حالات لا نه دی راغلے لکه څنګه چه تاسو نه په مخکينو خلقو راغلی وو

مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ وَزُلْزِلُوْا حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ

رسيدلے وه هغوی ته | تنګی | او تکليفونه | او جنځ قوی لے شوی وو | تر دے | چه اوبه وئيل | پيغمبر

په هغوی باندے داسے مالی سختئ او بدنی تکليفونه راغلی وو او په مصيبتونو سره دومره جنځ قوی لے شوے وو چه پيغمبر

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ نَصْرَ

او هغه کسانو | چه ايمان ئے راوړے وو | ده ته سره | کله به وی | مدد | د الله | خبردار | بيشکه | مدد

او د هغه مومنانو ملګرو به چيغے کړے چه د الله مدد به کله راځی؟ خبر شئ چه يقيناً د الله مدد

اللّٰهِ قَرِيْبٌ ۝ يَسْئَلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ؕ قُلْ مَآ اَنْفَقْتُمْ

د الله | نزدے دے | تپوس کوی ستانه | چه څه | خرچ کړی؟ | او وايه | هغه څه | چه خرچ کوئ ئے تاسو

ډير نزدے دے۔ (اے پيغمبره!) خلق تا نه تپوس کوی چه د الله رضا د پاره څه خرچ کړو (او په چا ئے خرچ کړو؟) نو ته ورته او وايه چه تاسو

مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ؕ

د مال نه | لو هغه د مور او پلار | او خپلوانو | او يتيمانو | او مسکينانو | او مسافرو د پاره دی

چه د خپل وس مطابق شو مره مال هم خرچ کوئ لو هغه په مور او پلار او په خپلو خپلوان او په يتيمانو او په مسکينانو او په مسافرو

وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ۝ كُتِبَ عَلَيْكُمُ

او څه | چه کوئ تاسو | د نيکئ کار | پس بيشکه | الله | په هغے | ښه پوهه دے | فرض کړے شوے دے | په تاسو

خرچ کوئ او تاسو چه د نيکئ څه کار هم کوئ نو الله تعالیٰ د هغے نه پوره خبر دے۔ (اے مسلمانانو) په تاسو باندے د الله په لار کښې

الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْئًا

جهاد کول | او حال دا دے چه دا (جهاد) | ګران (بد) لګی | تاسو ته | او کيدے شی | چه نه په خوښوئ تاسو | يو څيز

جنګ کول فرض کړے شوی دی حالانکه هغه ستاسو په طبيعت باندے بد لګی او داخبره بالکل ممکن ده چه تاسو به يو څيز بد ګڼرئ

وَّهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوْا شَيْئًا وَّهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ؕ

او هغه به | غوره وی | تاسو د پاره | او کيدے شی | چه خوښوئ په تاسو | يو څيز | او هغه به | بد وی | تاسو د پاره

خو هغه به ستاسو په حق کښې بهتر وی او دا هم ممکن ده چه تاسو به يو څيز غوره ګڼرئ خو هغه به تاسو د پاره بد وی

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۱۶﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ

او الله | پوهیږي | او تاسو | نه پوهیږئ | تپوس کوي دوي ستاله | په باره د میاشتے | عزتمنده کښې

خکه چه الله پوهیږي په خیر او شر او تاسو (پرے) نه پوهیږئ۔ (اے پیغمبره!) دا خلق تاله تپوس کوي چه د حرمت په میاشتو کښې

قِتَالٍ فِيْهِ ؕ قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ ؕ وَ صَدٌّ

د جنګ کولو نه | په دے کښې | او وایه | چه جنګ کول | په دے کښې | لویه ګناه ده | او منع کول (خلقو لره)

جنګ کول څنګه دي؟ ته ورته او وایه چه په دے میاشتو کښې جنګ کول هم ډیر غټ جرم دے خو (بل طرف ته) د الله د دین نه

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ كُفْرٌۢ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ

د لارے | د الله نه | او کفر کول | په الله | او د مسجد حرام نه (خلق منع کول) | او شړل | د هغے د اوسیدونکو

خلق منع کول او د الله نه انکار کول او د کعبے نه خلق بندول او د هغے اوسیدونکي (مستحقین) د هغے نه شړل (دا ټول)

مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ؕ وَلَا يَزَالُوْنَ

د هغے نه | ډیر غټه ګناه دد دے قتال نه) | په نزد د الله | او فتنه | ډیر لویٔ جرم دے | د قتل نه | او همیشه به وي دوي

د الله په نزد (د جنګ نه) غټ جرمونه دي او فتنه راپورته کول یا شرک کول د قتل نه هم ډیر غټ جرم دے او دا کافر خو به

يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا ؕ

چه جنګ به کوي تاسو سره | تر دے | چه واړوي تاسو | د دین خپل نه | که چرے | وس ئے بر شي

تاسو سره تر هغه وخته پورے جنګیږي که وس ئے بر شي نو تاسو به د خپل دین (اسلام) نه واړوي

وَمَنْ يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ

او څوک | چه واوړيدو | ستاسو نه | د دین خپل نه | او بیا مړ شو | په داسے حال کښې چه دے | کافر وي

او (یاد ساتئ) څوک چه په تاسو کښې د خپل دین نه مرتد شو او بیا ورله مرګ هم د کفر په حالت کښې راغے

فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ

پس دغه کسان | برباد (ضائع) شو | عملونه د دوي | په دنیا کښې | او په اخرت کښې | او هم دغه کسان

نو د هغوي ټول د خیر عملونه په دنیا او په آخرت کښې ضائع لاړل او هم داسے کسان

اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۱۷﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

اور والا دي | دوي به | په هغے کښې | همیشه وي | بیشکه | هغه کسان | چه ایمان ئے راوړے دے

دوزخیان دي چه په هغے کښې به همیشه همیشه وي۔ (د دے په عکس) یقیناً چا چه ایمان راوړے دے

وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ

او هغه کسان | چه هجرت ئے کړے دے | او جهاد ئے کړے دے | په لار | د الله کښې | دغه کسان

او چا چه کلے وطن پریخودلے دے (هجرت ئے کړے دے) او د الله په لار کښې ئے جهاد کړے دے نو هم دغه کسان

يَرْجُوْنَ رَحْمَتَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۱۸﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ

اُمید لري | د رحمت | د الله | او الله | ډیر بخښونکے | ډیر مهربان دے | تپوس کوي دوي تاله

د الله د رحمت امید وار دي او الله ډیر بخښونکے ډیر مهربان دے. اے پیغمبره! دا خلق تا نه

عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ؕ قُلْ فِيْهِمَآ اِثْمٌ كَبِيْرٌ وَّ مَنَافِعُ

په باره د شرابو كښې | او جوارئ كښې | او وايه | چه په دے دواړو كښې ده | ګناه | غټه | او فائدے دي

د شرابو او د جوارئ په باره كښې تپوس كوي نو ته ورته او وايه چه په دے دواړو كښې (يعنې په هر يو كښې) ډيره غټه ګناه ده او د خلقو

لِلنَّاسِ ۡ وَاِثْمُهُمَآ اَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا ؕ وَيَسْئَلُوْنَكَ مَاذَا

دپاره د خلقو | او ګناه د دواړو | ډيره غټه ده | د فائدے د دواړو نه | او تپوس كوي دوي تا نه | چه څه

دپاره په كښې څه فائدے هم شته خو ګناه د فائدے نه ډيره زياته ده او (پيغمبره) خلق تا نه تپوس كوي چه د الله په لار كښې څه

يُنْفِقُوْنَ ؕ قُلِ الْعَفْوَ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ

خرچ كړي | او وايه | د ځان نه زياتي | هم دغه شان | بيانوي | الله | تاسو ته | آيتونه

خرچ كړي؟ الو ته ورته او وايه كوم چه ستاسو د ضرورت نه زياتي وي. هم دغه شان الله تعالىٰ تاسو ته خپل حكمونه په واضح بيانوي

لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۱۹﴾ۙ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَيَسْئَلُوْنَكَ

دے دپاره چه تاسو | سوچ او كړئ | په باره د دنيا | او د آخرت كښې | او تپوس كوي دوي تا نه

چه تاسو د دنيا او د آخرت په باره كښې غور او فكر او كړئ. او خلق تا نه د يتيمانو په باره كښې تپوس كوي

عَنِ الْيَتٰمٰى ؕ قُلْ اِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ؕ وَاِنْ تُخَالِطُوْهُمْ

په باره د يتيمانو كښې | (ورته) او وايه | چه اصلاح لټول | د هغوي | ډير غوره دي | او كه چرے | شريكوئ تاسو دوي سره

نو ته ورته او وايه چه د دوي سره ښيګړه كول ډير غوره دي او كه تاسو د دوي خرچ شريك او ساتئ (د ځان سره) نو (خير دے

فَاِخْوَانُكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ؕ وَلَوْ شَآءَ

نو (دوي) ورونړه دي ستاسو | او الله | پيژني | فساد كونكي | د اصلاح كونكي نه | او كه چرے غوښتلے

ځكه چه دوي خو ستاسو ورونړه دي او الله معاملات خرابونكي او سمونكي ښه پيژني او كه الله غوښتلے وے نو په تاسو به ئے

اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۲۰﴾ وَلَا تَنْكِحُوا

الله | نو خامخا تكليف به ئے راوستے وو په تاسو | بيشكه | الله | زورور | حكمت والا دے | او نكاح مه كوئ

دا معامله سخته كړے وه يقيناً د الله عزت هم كامل دے او حكمت ئے هم. او (اے مومنانو) د مشركانو ښځو سره

الْمُشْرِكٰتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ ؕ وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ

د مشركانو ښځو سره | تر دے | چه ايمان راوړي دوي | او خامخا يو وينزه | مومنه | ډيره غوره ده | د يوے مشركے ښځے نه

تر هغه وخته پورے نكاح مه كوئ تر څو چه ئے ايمان نه وي راوړے او يقيناً يوه مومنه وينزه د مشركے ښځے نه ډيره ښه ده

وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتّٰى يُؤْمِنُوْا ؕ

اګر كه دا مشركه | ښه لګي تاسو ته | او په نكاح مه وركوئ (ښځے زانه) | مشركانو سړو ته | تر دے | چه دوي ايمان راوړي

اګر كه هغه (د حسن يا مال په وجه) ستاسو خوښه وي او مشركانو سړو ته ښځے زانه تر هغه وخته پورے په نكاح مه وركوئ تر څو چه

وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ

او خامخا يو غلام | مومن | ډير غوره دے | د مشرك نه | اګر كه | تعجب كښې اچوي ئے تاسو لره | دغه كسان

هغوي ايمان نه وي راوړے او يقيناً يو مومن غلام د يو مشرك نه ډير بهتر دے اګر كه هغه تاسو ته (مال او د جمال څو چه) خوښ وي

يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۖ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ

رابلی (خلقو لره) | په طرف داور | او الله | رابلی (خلق) | په طرف د جنت | او مغفرت ته | په حکم خپل سره

دامشرکان خو خلق د دوزخ طرف ته رابلی او الله په خپل حکم سره خلق جنت او مغفرت ته رابلی او الله تعالی خلقو ته

ع وَيُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْئَلُوْنَكَ

او بیانوی (الله) | ایتونه خپل | دپاره دخلقو | چه دوی | نصیحت واخلی | او تپوس کوی دوی تا نه

خپل حکمونه دے دپاره ښه په وضاحت سره بیانوی چه خلق تر ینه نصیحت واخلی۔ او خلق تا نه دحیض په باره کښې

عَنِ الْمَحِيْضِ ۭ قُلْ هُوَ اَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَآءَ

په باره د حیض کښے | ته اووایه | چه دا | پلیتی (ضرر) دے | پس جدا شئ | د زنانو نه

تپوس کوی نو ته ورته اووایه چه دا خو یو ضرر (بیماری او پلیتی) ده لو د حیض په حالت کښې د زنانو نه جدا اوسئ

فِي الْمَحِيْضِ ۙ وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ ۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ

په حالت د حیض کښې | او مه نزدے کیږئ دوی ته | تر دے | چه پاکے شی دوی | پس کله | چه ښه پاکے شی دوی

او څو پورے چه د حیض نه پاکے شوے نه وی نو هغے پورے ورسره قربت (جماع) مه کوئ بیا هر کله چه هغوی ښے پاکے شی

فَاْتُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ

نو راشئ دوی ته | د هغے ځائے نه | چه حکم کړے دے تاسو ته | الله | بیشکه | الله | خوښوی | ډیر توبه ویستونکو لره

لو ورته په هغه طریقه نزدیکت کوئ په کومه طریقه چه الله تاسو ته اجازت کړے دے یقیناً الله توبه کوونکی

وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِيْنَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ۠ فَاْتُوْا حَرْثَكُمْ

او خوښوی | ځان پاک ساتونکو لره | بیبیانے ستاسو | فصل (پټی) دی | ستاسو | پس راشئ | فصل خپل ته

او پاکیزه اوسیدونکی خلق خوښوی ستاسو بیبیانے خو ستاسو فصل دے لو خپل فصل ته چه څنګه ستاسو خوښه وی

اَنّٰى شِئْتُمْ ۡ وَقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا

څنګه چه | خوښ وی ستاسو | او مخکښې اولیږئ | دپاره د ځانونو خپلو (نیک عمل) | او ویریږئ | د الله نه | او پوهه شئ

ورتلے شئ او د خپل ځان (د فائدے) دپاره نیک عملونه د مخکښې نه اولیږئ او د الله نه یره ساتئ او یقین ساتئ

اَنَّكُمْ مُّلٰقُوْهُ ۭ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً

چه یقیناً تاسو | ملاقات کونکی ئے د هغه سره | او زیرے ورکړه | مومنانو ته | او مه جوړوئ | (نوم د) الله | تختبه (ډال)

چه تاسو به الله ته پیش کیږئ او اے پیغمبره! مومنانو ته (د جنات) زیرے ورکړه او د الله تعالی نوم په خپلو قسمونو کښې

لِّاَيْمَانِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْا وَتَتَّقُوْا وَتُصْلِحُوْا بَيْنَ النَّاسِ ۭ

دپاره د قسمونو خپلو | چه نه به نیکی کوئ | او نه به پرهیزګاری کوئ | او نه به اصلاح کوئ | په مینځ د خلقو کښې

په دے غرض مه استعمالوئ چه د هغے په وجه ځان د نیکئ کولو نه او د تقوی د کارونو نه او د خلقو په مینځ کښې د صلح کولو نه منع کړئ

وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٤﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ

او الله | ښه اوریدونکے | ښه پوهه دے | نه نیسی تاسو (لره) | الله | په لغوه سره | په قسمونو ستاسو کښې

او الله تعالی هر څه اوری او په هر څه پوهه دے۔ الله ستاسو په لغو (بے اراده) قسمونو ستاسو ګرفت نه کوی بلکه په هغه قسمونو

وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوْبُكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ

لیکن | نیسي تاسو | په هغه څه | چه (قصد ئې) کړے وي | زړونو ستاسو | او الله | ډیر بخښونکے

ستاسو ګرفت کوي کوم چه تاسو د زړه په قصد او اراده خوړلے وي او الله ډیر بخښونکے ډیر صبر کونکے دے

حَلِيْمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِيْنَ يُؤْلُوْنَ مِنْ نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ

ډیر صبر ناک دے | د پاره د هغه کسانو | چه قسم خوري | د خپلو ښځو نه | انتظار کول دي | څلور | میاشتے

څوک چه خپلو ښځو سره ایلاء اوکړي (هغوي سره د نزدیکت نه کولو قسم اوخوري) نو د هغوي د پاره څلور میاشتے مهلت دے نو که پرته دے

فَاِنْ فَآءُوْ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَاِنْ عَزَمُوا

پس که چیرے | واپسي اوکړه دوي | نو بیشکه | الله | ډیر بخښونکے | ډیر رحم کونکے دے | او که چیرے | دوي کلک قصد کړے هوی

مینځ کښې دوي قسم نه مات کړي او رجوع اوکړي نو یقیناً الله ډیر بخښونکے او ډیر مهربان دے او که چیرے دوي (خاوندانو) د ښځو د پریخودلو

الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقٰتُ يَتَرَبَّصْنَ

د طلاق | نو بیشکه | الله | ښه اوریدونکے | ښه پوهه دے | او طلاق شوے ښځے (به) | انتظار کوي

پخه اراده کړي وي نو یقیناً الله هر څه اوري او په هر څه پوهه دے۔ کوم زنانو ته چه طلاق ورکړے شوے وي هغوي دے

بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوْٓءٍ ؕ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ

په ځانونو خپلو | درے | حیضه | او نه دي روا | د پاره د دوي | چه پټ کړي | هغه څه | چه پیدا کړي دي

درے حیضونو پورے خپل ځان د بل نکاح نه بند اوساتي او که په الله او اخرت ئې ایمان وي نو د دوي په رحمونو کښې

اللّٰهُ فِيْٓ اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ

الله | په ګیډو د دوي کښې | که چیرے | دوي | ایمان لري | په الله | او په ورځ | روستنۍ

چه الله څه (حیض یا حمل) پیدا کړي دي د هغے پټول ورله جائز نه دي

وَبُعُوْلَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِيْ ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُوْٓا

او خاوندان د دوي | ډیر حقدار دي | په واپسي د دوي | په دے موده کښې | که چیرے | اراده لري دوي

او که چیرے د دوي خاوندان خپل کور روغ جوړ ساتل غواړي نو په موده د عدت کښې هغوي ډیر حق لري چه د زنانه خپل

اِصْلَاحًا ؕ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِيْ عَلَيْهِنَّ

د اصلاح | او د پاره د زنانو (حقوله) دي | په شان | د هغے (حقونو) | چه په دے ښځو باندے دي (د خاوندانو د پاره)

زوجیت کښې واپس راولي او دستور او د عُرف مطابق ښځو ته هم حقوق حاصل دي لکه څنګه چه په ښځو باندے سړو ته حاصل دي

بِالْمَعْرُوْفِ ۖ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٢٨﴾ ع

په ښه طریقے سره | او سړیو د پاره د سړو | په ښځو باندے | او چتوالے | او الله | ډیر زور اور | لوئ حکمت والا دے

البته سړو ته په ښځو باندے یو درجه او چتوالے زیات حاصل دے او الله غالب او حکمت والا ذات دے

اَلطَّلَاقُ مَرَّتٰنِ ۖ فَاِمْسَاكٌۢ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ تَسْرِيْحٌۢ بِاِحْسَانٍ ؕ

طلاق (رجعي) | دوه ځله دے | پس راګرځول دي (د ښځے) | په ښه طریقه | او یا پریښودل دي | په ښه کړے کولو سره

هغه طلاق چه رجوع کښې کیدے شي دوه ځله دے بیا نو (یا خاوند) دے ښځه په ښه طریقه سره وساتي او یا په ښه طریقه سره ورله رخصت ورکړي

وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ شَيْـًٔا اِلَّآ اَنْ

اونه دی روا | ستاسو دپاره | چه | واخلئ تاسو | دهغه څخه | چه ورکړی دی تاسو دوی ته | څه شی (د مال نه) | مګر | دا چه

(او اے خاوندانو!) تاسو دپاره دا نه دی روا چه کوم مهر تاسو هغوی ته ورکړے وو هغه ترینه واپس واخلئ البته که

يَّخَافَآ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيْمَا

یریږی دواړه | چه نه شی پابندی کولے | د حکمونو | د الله | لو که | تاسو یریږئ | چه نشی کولے دواړه پابندی

ښځه خاوند دواړه یریږی چه د نکاح باقی ساتلو په صورت کښ به د الله د حکمونو پابندی او نکړے شی لو که تاسو سره ویره وی

حُدُوْدَ اللّٰهِ ۙ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيْمَا افْتَدَتْ بِهٖ ؕ

د حکمونو | د الله | لو نشته | هیڅ ګناه | په دواړو باندے | په هغه څه (مال) کښ | چه بدله ورکوی دا ښځه په هغے سره | په بدل د نفس خپل کښ

چه دا دواړه به د الله د حکمونو پابندی او نکړے شی نو په دے کښ په دواړو باندے هیڅ ګناه نشته چه ښځه مال معاوضه ورکړی

تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوْهَا ۚ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ

دا | حکمونه | د الله دی | لو د دینه بهر مه وځئ (تجاوز مه کوئ) | او څوک | چه بهر ووتلو | د حکمونو

او ځان د خاوند نه خلاص کړی دا د الله مقرر کړے شوی حکمونه دی د دینه تجاوز مه کوئ او څوک چه د الله د حکمونو نه

اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ٢٢٩ فَاِنْ طَلَّقَهَا

د الله نه | پس هم دغه کسان | دی | ظالمان | پس که چرے | طلاق ورکړو خاوند (په دریم ځل)

تجاوز کوی هم دغه خلق خو ظالمان دی. بیا که چرے خاوند دریم طلاق ورکړو

فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْۢ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهٗ ؕ

لو نه ده روا دا ښځه | دپاره دهغه | پس د دے (طلاق) نه | تر دے | چه دا (ښځه) نکاح اوکړی | د خاوند | بل سره

نو وس د دریم طلاق نه پس دا ښځه د هغه خاوند دپاره تر هغے پورے روا نه ده تر څو پورے چه دا ښځه بل خاوند سره نکاح (او ازدواج) او نکړی

فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يَّتَرَاجَعَآ

بیا که چرے دا (بل خاوند) هم | طلاق ورکړو دیته | نو نشته هیڅ ګناه | په دواړه باندے | چه یو بل ته رجوع اوکړی

نو بیا که (اتفاقاً) هغه بل خاوند (ورله) هم طلاق ورکړو او د اولنی خاوند او د دے ښځے غالب ګمان وی

اِنْ ظَنَّآ اَنْ يُّقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ؕ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ

(په دے شرط) چه ګمان کوی دے دواړه | چه پابندی به اوکړی دوی | د حکمونو | د الله | او دا | حکمونه | د الله دی

چه د الله د حکمونو خیال به ساتی نو که بیا دوی دواړه نوے نکاح کوی نو هیڅ ګناه پرے نشته او دا ټول د الله حکمونه دی

يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ٢٣٠ وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ

(چه) بیانوی ئے | دپاره د هغه قوم | چه پوهیږی | او هر کله | چه طلاق ورکړئ تاسو | ښځو ته | بیا ورسی دوی

چه د هغه خلقو دپاره ئے واضحه بیانوی چه پوهیږی. او کله چه تاسو ښځو ته طلاق ورکړئ او بیا هغوی د خپل عدت ختمیدو ته

اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ سَرِّحُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ ۪

عدت خپل ته | لو اوساتئ دوی | په ښه طریقه | (او) یا ئے پریږدئ | په ښه طریقه

ورنزدے شی نو یا خو ئے په ښه طریقه په خپله نکاح کښ اوساتئ او یا ئے په ښه طریقه رخصت کړے (پریږدئ)

وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ

او مه حصاروئ دوی | دپاره د ضرر رسولو | (کوم انجام به داسی چه) زیاتے قباوکری تاسو (په هغوی) | او چا چه | او کړو | دا کار

او د تکلیف رسولو په خاطر ئے د ځان سره مه حصاروئ چه ظلم پرے اوکړئ او څوک چه دا سے اوکړی

فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا ۚ وَاذْكُرُوا

نو یقینًا | هغه ظلم وکړو | په ځان خپل | او مه نیسئ (مه ګڼړئ) | ایتونه | د الله | ټوقے | او یاد کړئ

نو یقینًا په خپل ځان ئے ظلم او کړو او د الله تعالیٰ حکمونه ګپ (مذاق) مه ګڼړئ او الله چه تاسو ته کوم

نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ

نعمت | د الله | په ځانونو خپلو | او هغه څه | چه نازل کړی دی الله | تاسو ته | د کتاب | او د حکمت نه

نعمتونه درکړی دی هغه یاد ساتئ او تاسو دپاره چه ئے کوم کتاب او د حکمت خبرے د نصیحت کولو دپاره رالیږلے دی

يَعِظُكُم بِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

نصیحت کوی الله تاسو ته | په هغے | او ویریږئ | د الله نه | او پوهه شئ | چه بیشکه | الله | په هر څیز

نو په هغے درته نصیحت کوی (د عمل کولو) او د الله نه ویریږئ او یقین او ساتئ چه الله په هر څه ښه پوهه دے

عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ

ښه پوهه دے | او کله | چه طلاق ورکړئ تاسو | ښځو ته | او ورسی دوی | نیټے (عدت) خپلے ته

او کله چه تاسو خپلو ښځو ته طلاق ورکړئ او بیا د هغوی عدت پوره شی

فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُم

پس مه منع کوئ دوی | چه نکاح او کړی دوی | د خاوندانو خپلو سره | کله چه | راضی وی دوی | په مینځ خپل کښ

نو بیا ئے د خپلو خاوندانو سره د نکاح کولو نه مه منع کوئ خو په دے شرط چه کله هغوی خپل مینځ کښ په ښه طریقه

بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ مِنكُمْ يُؤْمِنُ

په ښه طریقه | دا (حکم) | نصیحت کولے شی | په دے سره | هغه چا ته | چه وی | ستاسو نه | چه ایمان لری

(د دستور مطابق) راضی شی په دے خبر و سره په تاسو کښ هغه چا ته نصیحت کیږی څوک چه په الله او د آخرت په ورځ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

په الله | او په ورځ روستنئ | دا (طریقه) | ډیره پاکیزه ده | دپاره د ستاسو | او ډیره صفا ده | او الله | پوهیږی

ایمان لری هم دا طریقه تاسو لره د بے ناموئ نه ښه بچ کونکی ده او تاسو لره د زړونه پاکونکے هم ده او الله په هر څه پوهیږی

وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ

او تاسو | نه پوهیږئ | او میندے دے | پئ ورکوی | بچو خپلو ته | دوه کاله

او تاسو نه پوهیږئ۔ او میندے دے خپلو بچو ته پوره دوه کاله پئ ورکوی

كَامِلَيْنِ ۖ لِمَنْ أَرَادَ أَن يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ

پوره | (دا) دپاره د هغه چا | چه غواړی | چه پوره کړی | موده د پیو ورکولو | او په پلار باندے

خو دا حکم د هغه چا دپاره دے چه څوک د پیو د ورکولو موده پوره کول غواړی او په پلار باندے د عرف مطابق

رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا
خوراك دهغوی | اوجامه دهغوی (لازمی) ده | د عُرف مطابق | تکلیف نه شی ورکولے | هیڅ چاته | مګر
دمېندو (دبچي ورکونکو) خوراك جامه خرچه ورکول واجب دی (اوپه دے خبره کښې) په هر چاباندے دخپل وس مطابق

وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌ ۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُوْدٌ لَّهٗ بِوَلَدِهٖ ۚ
مطابق دوس دهغه | ضرر دے ورنکړے شی | مور ته | په سبب د بچي خپل | او نه پلار ته | په سبب د بچي دهغه
ذمه واري ده نه خودے مور دخپل بچي په وجه په تکلیف کړے شی او نه دے پلار دخپل بچي په وجه په تکلیف کړے شی

وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ ۚ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا
او په وارث باندے (هم) | په شان | دد ے (نان نفقه) ده | بیا که | اوغواړی مور او پلار | پریکول د پیو نه
او هم دغه شان ذمه واری (دنان نفقے) په وارث هم ده بیا که مور او پلار دواړه په خپله رضامندئ سره د دوه کالو نه مخکښې

عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَاِنْ
په رضامندئ | دد ے دواړو | او په مشورے (دد ے دواړو) سره | نو نشته هیڅ ګناه | په دواړو باندے | او که چرے
ماشوم د تی (تیو) نه پریکول غواړی نو هیڅ ګناه پرے نشته او که تاسو

اَرَدْتُّمْ اَنْ تَسْتَرْضِعُوْٓا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
غواړئ تاسو | چه پئ ورکونکے ښځه اونیسئ | دپاره د اولاد خپل | نو نشته هیڅ ګناه | په تاسو باندے
خپل اولاد دپاره څوك پئ ورکونکے ښځه (انا) نیول غواړئ نو هیڅ ګناه دربانديے نشته

اِذَا سَلَّمْتُمْ مَّآ اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا
کله چه ورکوئ تاسو هغے ته | هغه څه | چه مقرر کړی دی تاسو | مطابق د دستور | او ویریږئ | د الله نه | او پوهه شئ
خو په دے شرط چه تاسو (دهغے دپاره) کوم اُجرت مقرر کړے وی هغه ورله په ښه طریقه ورکړئ او د الله نه ویریږئ او یقین اوساتئ

اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝ وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ
چه بیشکه | الله | دهغه څه | چه تاسو ئے کوئ | لیدونکے دے | او هغه کسان | چه مړه شی | ستاسو نه
چه الله ستاسو عملونه ښه وینی - او په تاسو کښې چه څوك مړ شی

وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا يَّتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّعَشْرًا ۚ
او پریږدی هغوی | ښځے | انتظار به کوی دا ښځے | په ځانونو خپلو | څلور | میاشتے | او لس ورځے
او بیبیانے پریږدی نو هغه بیبیانے به خپل ځانونه څلور میاشتے او لس ورځے د بلے نکاح نه بند ساتی

فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا فَعَلْنَ
نو کله | چه ورسی هغوی | ختمیدلو د عدت (نیټے) خپلے ته | نو نشته هیڅ ګناه | په تاسو | په هغه څه کښې | چه کوی ئے دا ښځے
بیا کله چه د هغوی عدت پوره شی نو که د دستور مطابق هغوی د خپل ځان په حقله څه (مثلاً دویمه نکاح) کوی

فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝
دخپل ځان په حق کښې | د دستور مطابق | او الله | په هغه څه | چه تاسو ئے کوئ | ښه خبردار دے
نو په تاسو دهغے څه ذمه واری (ګناه) نشته او الله تعالیٰ ستاسو د ټولو عملونو ښه خبردار دے

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ خِطْبَةِ

او نشته | څه ګناه | په تاسو باندے | په (وئیلو) دغه الفاظو کښې | چه اشاره کوئ تاسو | په هغے سره | د غوښتنے

او (دعدت په دوران کښې) که تاسو دغه زنانو ته په اشارو سره د نکاح پیغام ورکوئ

النِّسَآءِ اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ؕ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُوْنَهُنَّ

د ښځو نه | یا پټے اِرادہ ساتئ تاسو | په زړونو خپلو کښې | عِلم دے | الله ته | چه بیشکه تاسو به | خامخا یادوئ دوی لره

یادهغوی سره د نکاح اراده په زړه کښې پټه ساتئ نو هیڅ ګناه درباندے نشته الله ته پته وه چه تاسو به دهغوی خیال په زړه کښې ضرور اولئ

وَلٰكِنْ لَّا تُوَاعِدُوْهُنَّ سِرًّا اِلَّآ اَنْ تَقُوْلُوْا قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ؕ

لیکن | مه کوئ وعدے (دنکاح) دوی سره | په پټه | مګر | داچه | او وایئ تاسو | څۀ خبره | مطابق د دستور

خو پټے وعدے (ډیو بل سره) مه کوئ مګر که په مناسب طریقے ورسره خبره کول غواړئ نو کولے شئ

وَلَا تَعْزِمُوْا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتٰبُ اَجَلَهٗ ؕ وَاعْلَمُوْٓا

او مه کوئ اراده | د تړلو | د نکاح | تر دے | چه ورسی | عدت | مقرروخت خپل ته | او پوهه شئ

او تر هغے دنکاح د تړلو اراده مه کوئ ترڅو پورے چه عدت پوره شوے نه وی او یقین وساتئ

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوْهُ ۚ وَاعْلَمُوْٓا

چه بیشکه | الله | پوهیږی | په هغه څه | چه دي په زړونو ستاسو کښې | نو ویریږئ دهغه نه | او پوهه شئ

چه ستاسو په زړونو کښې چه څه دي نو الله هغه ښه پیژنی نو دهغه نه یره کوئ او یقین ساتئ

اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ٢٣٥ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ ع

چه بیشکه | الله | ډیر بخښونکے | ډیر صبر کونکے دے | نشته | څه ګناه | په تاسو باندے | که چرے | طلاق ورکړئ تاسو

چه الله ډیر بخښونکے ډیر صبر کونکے دے. په تاسو باندے په دے کښې هیڅ ګناه نشه چه ښځوته په دا سے

النِّسَآءَ مَا لَمْ تَمَسُّوْهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوْا لَهُنَّ فَرِيْضَةً ۚ

ښځو ته | کله چه لاس نه وی وروړے تاسو دوی ته | او نه وی مقرر کړے تاسو | دوی لره | څه مهر

وخت کښې طلاق ورکړئ چه نه مو هغوی ته لاس وروړے وی او نه مو ورله څه مهر مقرر کړے وی

وَّمَتِّعُوْهُنَّ ۚ عَلَى الْمُوْسِعِ قَدَرُهٗ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ

او څه سامان (فائده) ورکړئ دوی ته | شته په مالدار باندے | دخپل وس مناسب | او په تنګ دست باندے | دخپل وس مناسب

او په دا سے صورت کښې څه نه څه تحفه (خرچه) ورکړئ دوی ته مالدار دے دخپل وس مطابق او غریب دے دخپل وس مطابق

مَتَاعًا بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ ٢٣٦ وَاِنْ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ

څه سامان (فائده) | د دستور مطابق | (دا) لازم دی | په نیکانو باندے | او که چرے | طلاق ورکړئ تاسو دوی ته

په ښه طریقه څه فائده ورکړی دا په نیکانو خلقو لازم ده. او که چرے د لاس وروړو نه

مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيْضَةً

مخکښې | د دینه | چه لاس وروړے وی تاسو دوی ته | او مقرر کړے وی تاسو | دپاره دوی | څه مهر

مخکښې مخکښې تاسو هغوی ته طلاق ورکړو حالانکه مهر تاسو مقرر کړے وی نو بیا هغوی ته د مقرر شوی

فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ يَّعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذِيْ

نو(ګډوي دپاره) نيمه حصه | دغې مهر ده | چه مقرر کړے سوي تاسو | مګر | که معاف او کړي دوي | او يا معاف او کړي | هغه کس

مهر نيمه حصه ئې کول واجب دي البته دا بيله خبره ده که ښځه معاف او کړي (دانيم مهر مطالبه هم او نکړي) او يا هغه کس (خاوند) چه

بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۭ وَاَنْ تَعْفُوْٓا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۭ

چه په لاس د هغه کښ | غوټه (عقد) | د نکاح ده | او معاف کول ستاسو | ډيره نزدے ده | تقوىٰ ته

په لاس کښ ئې غوټه د نکاح ده معاف او کړي (پوره مهر ورکړي) او که تاسو ذکر مو دا کار واخلئ او پوره مهر ورکړئ نو دا خبر تقوىٰ ته ډير نزدے ده

وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝٢٣٧

او مه هيروئ تاسو | احسان کول | په خپل مينځ کښ | بيشکه | الله | په هغه څه | چه تاسو (ئې) کوئ | ښه ليدونکے دے

او په خپل مينځ کښ (د يو بل سره) احسان او ښه سلوک مه هيروئ يقيناً الله ستاسو ټول عملونه ښه ويني

حٰفِظُوْا عَلَى الصَّلَوٰتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى ۤ وَقُوْمُوْا لِلّٰهِ قٰنِتِيْنَ ۝٢٣٨

حفاظت کوئ | د مونځونو ټولو | او د مونځ | مينځنى | او اودريږئ | الله ته | عاجزي کونکي

او په ټولو مونځونو هوښ کيري کوئ او خاصکر په مينځني مونځ او الله ته ډير په ادب عاجزئ او تابعدارئ سره چپ اودريږئ

فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ

پس که چرے | ويريږئ تاسو | نو (مونځ کوئ) پياده | يا سوارهٔ | بيا کله چه | په امن شئ تاسو | نو ياد وئ | الله

بيا که چرے تاسو (د دشمن نه) ويريږئ نو مونځ کوئ برابره خبره ده که پياده ئې او که سواره بيا کله چه تاسو په امن شئ نو الله په هغه طريقه

كَمَا عَلَّمَكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ۝٢٣٩ وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ

لکه څنګه چه ئې | ښودلي دي تاسو ته | هغه څه | چه تاسو پرے | نه پوهيدئ | او هغه کسان | چه مرهٔ شي

ياد کړئ کوم چه الله تاسو ته ښودلي دي چه تاسو پرے مخکښ نه پوهيدئ ـ او په تاسو کښ چه کوم کسان مرهٔ شي

مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا ۚۖ وَّصِيَّةً لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا

ستاسو نه | او پريږدي | ښځے | (لوهغوي دے) وصيت کوي | د پاره د ښځو خپلو | د خرچ ورکولو

او خپلے بيبيانے پريږدي نو دهغوي په حقله دے د يو کاله پورے د خرچے ورکولو وصيت او کړي

اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ ۚ فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

تر يو کاله پورے | بغير د (کور نه د) ويستلو | پس که چرے | بهر ووځي دوي | نو نشته | څه ګناه | په تاسو

او د کور نه دے نه شي ويستلے که هغوي په خپله ووځي او د خپل ځان په حقله

فِيْ مَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوْفٍ ۭ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ

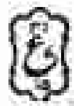
په هغه څه کښ | چه کوي ئې دوي | په حقله د ځانونو خپلو | د څه ښهٔ کار نه | او الله | ډير زور اور

په شريعت مطابق څه ښهٔ کار کوي نو په تاسو ئې هيڅ ګناه نشته او الله زور آور او

حَكِيْمٌ ۝٢٤٠ وَلِلْمُطَلَّقٰتِ مَتَاعٌۢ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ۝٢٤١

لوئ حکمت والا دے | او شته دپاره د طلاق شوو ښځو | خرچ ورکول | د دستور مطابق | دا حق دي | په متقيانو باندے

حکمت والا دے او د ټولو طلاق شوو ښځو دپاره د عرف مطابق فائده (متعه) ورکول د متقيانو سره لائق دي۔

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ

دغه شان | بیانوی | الله (تعالیٰ) | تاسو ته | ایتونه خپل | چه تاسو | عقل (فکر) نه کار واخلئ | آیا نه گورے ته

الله خپل حکمونه تاسو ته هم دغه شان وضاحت سره بیانوی چه تاسو د عقل او فکر نه کار واخلئ. آیا تا ته

اِلَى الَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوْفٌ حَذَرَ

هغه کسانو ته | چه وتلی وو | د کورونو خپلو نه | په داسے حال کښ چه دوی | په زرگونو وو | د ویرے

د هغه خلقو حال معلوم نه دے چه د مرگ نه د بچ کیدو په غرض د خپلو کورونو نه وتلی وو حالانکه هغوی

الْمَوْتِ ۪ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوْتُوْا ۟ ثُمَّ اَحْيَاهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

د مرگ نه | پس اووئیل | دوی ته | الله | مړه شئ | بیا ئے | راژوندی کړل دوی | بیشکه | الله

د زرگونو په تعداد کښ وو نو الله ورته اووئیل چه مړه شئ (نو مړه شو) بیا ئے راژوندی کړل یقیناً الله په خلقو

لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٢٤٣﴾

خامخا د فضل والا دے | په خلقو باندے | لیکن | ډیر | خلق | شکر نه ادا کوی

باندے زیات فضل کونکے (مهربان) دے. خو ډیر خلق د الله شکر نه ادا کوی

وَقَاتِلُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ

او اوجنگیږئ | په | لار | د الله کښ | او پوهه شئ | چه بیشکه | الله | اوریدونکے (د هر څه)

او د الله په لار کښ جهاد اوکړئ او یقین اوکړئ چه الله هر څه اوریدونکے

عَلِيْمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ ذَا الَّذِىْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهٗ

پوهه دے په هر څه | ښکلے دے | هغه کس | چه قرض ورکړی | الله ته | قرض | ښه | پس زیات به ئے کړی الله

او په هر څه ښه پوهه دے. دا سے څوک شته چه الله ته قرض حسنه ورکړی چه الله به ئے ورله په څو

لَهٗٓ اَضْعَافًا كَثِيْرَةً ؕ وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ ۪ وَاِلَيْهِ

د هغه د پاره | په زیاتوالی | ډیر | او الله | تنگسیا راولی | او فراخی راولی | او خاص هغه ته به

چنده زیات کړی او (هم) الله (د خلقو) روزی تنگوی او فراخوی او خاص د الله طرف ته به تاسو

تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٤٥﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْ بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ مِنْ بَعْدِ

تاسو واپس کولے شئ | آیا نه گورے ته | هغه ډلے ته | د | بنی اسرائیلو نه | (چه راغلے وه) پس

ورگرځولے شئ. آیا تا ته د موسیٰ نه پس د بنی اسرائیلو د هغه ډلے واقعه معلومه نه ده؟ کله چه هغوی

مُوْسٰى ۘ اِذْ قَالُوْا لِنَبِىٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا

د موسیٰ نه | کله چه | اووئیل دوی | نبی | خپل ته | چه مقرر کړه | زمونږ د پاره | یو بادشاه

خپل پیغمبر ته وئیلے وو چه زمونږ د پاره یو بادشاه (امیر) مقرر کړه چه د الله په لار کښ جهاد اوکړو

نُّقَاتِلْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ

چه مونږ وجنگیږو | په | لار | د الله کښ | اووئیل هغه (نبی) | یقیناً نزدے دی تاسو (دیته) | که | فرض کړے شی

(نو هغه (پیغمبر) ورته اووئیل چه تاسو نه دا قوی اُمید دے چه کچرے جهاد در باندے فرض شی

عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا ؕ قَالُوْا وَمَا لَنَآ

په تاسو بانده | جنګ | لو جنګ (جهاد) به اونکړئ تاسو | اوو ئیل هغوی | او څه شوی دی په مونږ

او تاسو به ئے اونکړئ لو هغوی اوو ئیل چه دا لا څنګه کیده شی چه

اَلَّا نُقَاتِلَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا

چه اوبه نه جنګیږو مونږ | په | لار | د الله کښی | حال دا دے چه راویستلے شوی یو مونږ | د کورونو خپلو نه

مونږ به د الله په لار کښی جهاد نه کوو حالانکه (سره د دینه چه) مونږ د خپلو کورونو نه شړلے شوی یو

وَاَبْنَآئِنَا ؕ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا

او د ځامنو خپلو نه | نو کله چه | فرض کړے شو | په دوی بانده | جنګ | نو مخ وا ړولو تولو (د جنګ نه) | سیوا

او د خپل اولاد نه جدا کړے شوی یو خو (بیا هم دا ئے او شوه) چه کله پرے جهاد فرض کړے شو نو سوا د لږو کسانو نه

قَلِيْلًا مِّنْهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝٢٤٦ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ

د لږو کسانو | د دوی نه | او | الله | ښه پوهه دے | په ظالمانو بانده | او وئیل | دوی ته | پیغمبر خپل

نورو ټولو شا کړه (اوتختیدل) او الله دا ظالمان (نافرمانه) ښه پیژنی۔ او دوی ته خپل پیغمبر اووئیل چه

اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوْتَ مَلِكًا ؕ قَالُوْٓا اَنّٰى

چه بیشکه | الله | مقرر کړے دے | تاسو دپاره | طالوت | بادشاه | (نو) اووئیل دوی | څنګه

یقینًا الله طالوت ستاسو بادشاه (امیر) مقرر کړے دے نو دوی اووئیل هغه له په مونږ بانده

يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ

کیده شی | د ده | بادشاهی | په مونږ بانده | او (حال دا دے چه) مونږ | ډیر حقدار یو | د بادشاهئ

د بادشاهئ حق د کومے راغے، (حالانکه) د هغه نه خو مونږ زیات د بادشاهئ حقدار یو

مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ؕ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ

د ده نه | حالانکه نه دے ورکړے شوے ده له | فراخی | د مال | اووئیل (نبی) | چه بیشکه | الله | غوره کړے دے ده له

او هغه خو څه مالدار سړے هم نه دے پیغمبر ورته اووئیل چه یقینًا الله هغهٔ ته

عَلَيْكُمْ وَزَادَهٗ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ؕ وَاللّٰهُ يُؤْتِيْ

په تاسو بانده | او زیاته ئے ور کړے ده ده له | فراخی | په علم | او جسم کښی | او الله | ورکوی

په تاسو فضیلت ورکړے دے او (تاسو نه ئے) ورله ښهٔ زیات علم او ښهٔ بدن ورکړے دے او د الله

مُلْكَهٗ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝٢٤٧ وَقَالَ لَهُمْ

بادشاهی خپله | چا ته چه ئے | اوغواړی | او الله | فراخ (فضل والا) | ښه پوهه دے | او وئیل | دوی ته

چه چا ته خوښه شی لو هغه ته حکومت (د دنیا) ورکوی هغه د وسعتونو مالک او پوهه دے. او پیغمبر دوی ته اووئیل

نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ التَّابُوْتُ فِيْهِ

پیغمبر خپل | چه بیشکه | نخښه | د بادشاهئ د هغه | دا ده | چه رابه شی تاسو ته | هغه صندوق | چه په کښی

چه د طالوت د بادشاهئ نخښه به دا وی چه تاسو ته به هغه صندوق واپس راشی په کوم کښی چه ستاسو د رب د طرف نه

سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَ بَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى

تسل ده | د طرفه د رب ستاسو | او هغه پاتے شوی شیزونه | د هغے څه نه | چه پرېښودلے دی | آل | د موسٰی

ستاسو د زړونو د پاره تسلی (او سکینت) دے او آل د موسی او آل د هارون چه څه پرېښودلے دی د هغے نه څه پاتے شوی

وَاٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۭ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ

او آل | د هارون چه راپورته کړے به وی هغه له | ملائکو | بیشکه | په دے کښې | خامخا نخښه ده | ستاسو د پاره

شیزونه پکښې هم دی (او) راوړی به ئے فرښتے که ستاسو یقین وی لو په دے کښې ستاسو د پاره خامخا غټه نښه

ع

اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ۟ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوْتُ بِالْجُنُوْدِ ۙ قَالَ

که چرے | یئ تاسو | باور کوونکی | پس هر کله | چه جدا شو | طالوت | سره د لښکرو | (نو) وے وئیل

(دلیل) دے هر کله چه طالوت د خپلو لښکرو سره روان شو لو وے وئیل چه یقیناً

اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِیْكُمْ بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَیْسَ

چه بیشکه | الله | ازمیښت کوونکے دے په تاسو | په یو نهر سره | پس څوک | چه اوڅکی (اوبه) | د دے نه | لو نه به وی هغه

الله د یو نهر په ذریعه ستاسو امتحان اخلی لو که چا د نهر نه اوبه او څکلے نو هغه به (په دے جهاد کښې) ځما تابعدار

مِنِّیْ ۚ وَمَنْ لَّمْ یَطْعَمْهُ فَاِنَّهٗ مِنِّیْۤ اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ

زما (د ملګرو) نه | او چا چه | اونه څکلے د دے نهر نه | نو بیشکه هغه به | زما (د ملګرو) نه وی | سوا | د هغه چا نه | چه راځ که کړی

ملګرے نه وی او چا چه (بالکل) ونه څکلے نو هغه به زما ملګرے وی خو که څوک په خپل لاس یو لپه اوبه

غُرْفَةًۢ بِیَدِهٖ ۚ فَشَرِبُوْا مِنْهُ اِلَّا قَلِیْلًا مِّنْهُمْ ۭ فَلَمَّا جَاوَزَهٗ

یو لپه | په لاس خپل | پس (نو) او څکلے هغوی تولو | د هغے نهر نه | سوا | د لږو کسانو | د هغوی نه | پس هر کله | چه پورے وتلو

را واخلی او وے څکی (لو خیر دے) نو سوا د لږو کسانو نه نورو تولو اوبه او څکلے بیا هر کله چه طالوت او د هغه ایماندار ملګری

هُوَ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۙ قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا

هغه (طالوت) | او هغه کسان | چه ایمان ئے راوړے وو | د هغه سره | (نو) او وئیل هغوی | نشته | هیڅ طاقت | زمونږ

د نهر نه پورے وتل نو هغه کسان چه اوبه ئے څکلے وے هغوی او وئیل چه نن خو مونږ کښې د جالوت او د هغه د لښکرو سره

الْیَوْمَ بِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ ۭ قَالَ الَّذِیْنَ یَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ

نن ورځ د مقابلے د جالوت | او د هغه د لښکرو سره | او وئیل | هغه کسانو | چه یقین ئے لرو | چه بیشکه دوی

د مقابلے کولو هیڅ طاقت نشته (لو) هغه کسانو چه د هغوی یقین وو چه د الله سره به مخامخ کیږو هغوی (ورته) او وئیل

مُّلٰقُوا اللّٰهِ ۙ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِیْلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِیْرَةًۢ

مخامخ کیدونکی دی | د الله سره | چه ډیر ځلے | یوه ډله | وړه | زوروره شوے ده | په ډله | لو یه یا ندے

چه ډیر ځله وړے ډلے (لښکرے) د الله په حکم او مدد سره په غټو ډلو (لښکرو)

بِإِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوْتَ

په حکم (مدد) | د الله | او الله | سره | د صبر کوونکو دے | او هر کله | چه مخامخ شول دوی | د جالوت

غالب شوی دی او الله د صبر کوونکو ملګرے دے۔ او هر کله چه هغوی د جالوت او د هغه د لښکرو مقابلے ته راووتل

وَجُنُوْدِهٖ قَالُوْا رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّثَبِّتْ

او د هغه د لښکرو سره | (نو) وے وئیل | اے ربه زمونږ! | را تو یے کړه | په مونږ باندے | صبر | او کلکے کړه

نو دعا ئے اوغوښتله چه اے زمونږه ربه! مونږ له ډیر صبر را کړه او زمونږ خپے کلکے کړه

اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوْهُمْ

خپے زمونږ | او مدد او کړه زمونږ (غلبه را کړه مونږ ته) | په قوم | کافرانو باندے | پس شکست ئے ورکړو هغوی ته

او د کافرانو په مقابله کښې زمونږ مدد اوکړه۔ نو هغوی د الله په حکم (مدد) سره

بِإِذْنِ اللّٰهِ ۙ وَقَتَلَ دَاوٗدُ جَالُوْتَ وَاٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ

په حکم (مدد) | د الله | او ووژلو | داؤدؑ | جالوت لره | او ورکړه د هٔ ته | الله | بادشاهی

جالوت او د هغه لښکرو ته ماتے (شکست) ورکړو او داؤدؑ جالوت لره قتل کړو او الله داودؑ ته حکومت (بادشاهی)

وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَآءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ

او دانائی (یا پیغمبری) | او وے ښودل د هٔ ته | د هغه څه نه | چه (الله) غوښتل | او که چرے نه وے | دفع کول | د الله

او حکمت ورکړو او (نور) چه څه الله مناسب ګڼړل هغه ئے ورته اوښودل او که الله خلقو لره یو

النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ ۙ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

خلقو لره | بعضو لره د دوی نه | په بعضو نورو (په بل) | نو خامخا وران شوے به وه | زمکه | لیکن | الله

د بل په وجه نه منع کول نو په زمکه کښې به فساد خور شوے وو

ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ

د فضل والا دے | په مخلوق باندے | دا | آیتونه | د الله دی | چه لولو ئے مونږ | تا ته (تا باندے)

لیکن الله فضل والا دے په مخلوق باندے. دا د الله ایتونه دی چه مونږ ئے تا ته په حقه سره بیانوو

بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٥٢﴾

په حقه سره | او بیشکه ته | خامخا د رسولانو نه ئے |

او یقینًا ته د رسولانو نه ئے۔

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۘ مِنْهُمْ مَّنْ

دغه (تول) | رسولان | فضیلت ور کړے دے مونږ | بعضو ته دوی نه | په بعضو لورو باندے | بعضے دوی نه | هغه دی

دغه پیغمبران (چه مونږ د مخلوق د اصلاح دپاره رالیږلے وو) دوی له مونږ په یو بل باندے فضیلت ور کړے دے

كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ ؕ وَاٰتَيْنَا عِيْسَى

چه خبرے (ورسره) کړے ځی | الله | او اوچت کړی دی (الله) | بعضے د دوی نه | په درجو سره | او ور کړے مونږ | عیسٰی

بعضے پکښ داسے هم دی چه الله ورسره خبرے کړے دی او بعضو لره ئے درجے ډیرے زیاتے اوچتے کړی دی

ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ وَلَوْ شَآءَ

ځوئے | د مریم ته | ښکاره معجزے | او کلک کړے وو مونږ دهٔ لره | په روح | پاک (جبرئیل) سره | او که چرے | غوښتلے

او عیسٰی ابن مریم ته مونږ ښکاره معجزے ور کړے وے او د روح القدس په ذریعه مو هغه مضبوط کړے وو.

اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا

الله | لو جنګ به نهٔ وے کړے (په خپل مینځ کښ) | هغه کسانو | چه روستو د دوی (رسولانو) نه وو | پس د هغے نه

که الله غوښتلے نو د پیغمبرانو نه پس د ښکاره معجزو د راتلو باوجود به خلق خپلو کښ نه وو جنګیدلے

جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَّنْ

چه راغلل دوی ته | ښکاره دلیلونه | لیکن | اختلاف او کړو دوی | پس بعضے د دوی نه | هغه خلق دی

لیکن هغوی په خپله اختلاف وکړو نو بعضو پکښ ایمان راوړو او بعضو پکښ

اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوْا ۟

چه ایمان ئے راوړو | او بعضے د دوی نه | هغه خلق دی | چه کفر ئے او کړو | او که چرے | غوښتلے | الله | لو جنګ به نهٔ وو کړے دوی

کفر اختیار کړو او که الله غوښتلے نو خپلو کښ به دوی نه وو جنګیدلی لیکن الله هم

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿۲۵۳﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْفِقُوْا

لیکن | الله | کوی | هغه څه | چه غواړی ئے | اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | خرچ کړئ

هغه څه کوی چه څه کول غواړی اے مومنانو! مونږ چه تاسو ته کوم رزق در کړے دے

مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ

بعضے د هغه څه نه | چه در کړی دی مونږ تاسو ته | مخکښ د دے نه | چه راشی | یوه (داسے) ورځ | چه نه به وی خرڅول (او اخستل)

لو د هغه ورځ د راتلو نه مخکښ مخکښ ئے (د الله په لار کښ) اولګوئ چه په هغے کښ به نه اخستل خرڅول وی

فِيْهِ وَلَا خُلَّةٌ وَّلَا شَفَاعَةٌ ؕ وَالْكٰفِرُوْنَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۵۴﴾

په هغے کښ | او نه (به وی) دوستانه | او نه (به وی) سفارش | او | کافران | هم دوی دی | ظالمان

او نه به دوستی پکار راځی او نه به د زور سفارش چلی او کافران خاص هم دوی ظالمان دی

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ

الله | نشته دے | هیڅوک لائق د بندګئ | سوا | د هغه | (همیشه) ژوندے دے | سنبهالونکے د ټول عالم دے | نه نیسی دهٔ لره

(اے خلقو!) الله هغه ذات دے چه د هغه نه سوا بل هیڅ څوک د بندګئ لائق نشته چه همیشه ژوندے دے او ټول کائنات ئے

سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ؕ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ

پرکال | او نه خوب | هم دده (په اختیار کښې) دی | ټول هغه څه | چه اسمانونو کښې دی | او ټول هغه څه | چه زمکه کښې دی

سنبهال کړے دی چه نه پرے پرکال راځي او نه خوب، زمکه او اسمانونو کښې چه څه دی دا ټول صرف دهغه په اختیار کښې دی

مَنْ ذَا الَّذِىْ يَشْفَعُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ يَعْلَمُ مَا

څوک دے | هغه کس | چه سفارش اوکړي | هغه ته | مګر | په اجازت دهغهٔ | هغه پوهيږي (پيژني) | هغه څه

هيڅ څوک داسے نشته چه دهغهٔ د اجازت نه بغير هغهٔ ته د چا سفارش اوکړي

بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَىْءٍ

چه وړاندے ددوی (مخلوق) دی | او هغه څهٔ | چه وروستو ددوی دی | او نشي راګيرولے دوی | هيڅ څه شے

دمخلوق دمخکښې او وروستو ټولو حالاتو نه خبردار دے مخلوق دهغه دعلم (معلوماتو) نه په هيڅ څيز احاطه نشي کولے

مِّنْ عِلْمِهٖۤ اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ

دعلم دهغه (الله) نه | ماسوا | دهغے نه | چه الله ئے اوغواړي | راګير کړي دی | کرسئ دهغه | اسمانونو

(نه پرے پوهيږي) سوا دهغے نه چه الله ئے چاته په خپله اوغواړي او دهغه کرسئ ټول اسمانونه او زمکه راګير کړي دی

وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا يَئُوْدُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِىُّ الْعَظِيْمُ ﴿۲۵۵﴾

او زمکے لره | او نه ستړے کوي هغهٔ لره | حفاظت ددے دواړو | او هغه (الله) | اوچت درجے والا | ډير لوئے دے

او ددواړو حفاظت (ساتنه) په هغه باندے هيڅ بوج نه دی او هغه الله اوچت او لوئے ذات دے

لَاۤ اِكْرَاهَ فِى الدِّيْنِ ۙۗ قَدْ تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَىِّ ۚ

نشته دے زور کول (په چا) | په دين (منلو) کښې | يقيناً | ښه ښکاره شوے دے | هدايت | د ګمراهئ نه

ددين په قبلولو کښې (په چا باندے) هيڅ زور زياتے نشته (ځکه چه) يقيناً سمه لار (دهدايت) دغلطو لارو ګمراهئ نه ښه جدا

فَمَنْ يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَيُؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ

پس هغه څوک | چه انکار اوکړي | د شيطان يا دغير الله (دبندګئ) نه | او ايمان راوړي | په الله باندے | نو يقيناً | هغه مضبوطه اونيوله

شوے ده لو څوک چه دغير الله د بندګئ نه منکر شي او په الله ايمان راوړي نو يقيناً ده داسے مضبوطه کړئ

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۚ لَا انْفِصَامَ لَهَا ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۵۶﴾

کړئ (رسئ) | مضبوطه | چه نشته دے شليدل دهغے | او الله | ښهٔ اوريدونکے | ښه پوهه دے

اونيوله چه دهغے د ماتيدلو امکان نشته او الله اوريدونکے دے په هر څه ښهٔ پوهه دے

اَللّٰهُ وَلِىُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۙ يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ

الله | دوست دے | دهغه کسانو | چه ايمان ئے راوړے دے | راوباسي الله دوي لره | د تيارو نه

الله د مومنانو دوست (مددګار) دے چه د کفر د تيارو نه ئے د ايمان رڼرا

اِلَى النُّوْرِ ؕ۬ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اَوْلِيٰٓـُٔهُمُ الطَّاغُوْتُ ۙ

رڼرا ته | او هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | دوستان دهغوی | شيطانان دي

ته راوباسي او د کافرانو ملګري شيطانان دي

يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ اِلَى الظُّلُمٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ

راوباسي دا شيطانان هغوی لره | د رڼا نه | تيارو ته | هم دغه كسان دي | اور والا (جهنميان)

(چه) د ايمان د رڼا نه ئے د كفر د تيارو طرف ته بوځي هم دغه كسان دوزخيان دي

هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۵۷﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْ حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ

دوي به | په هغے كښ | هميشه وي | آيا تا نه دي كتلي | هغه كس ته | چه جگړه ئے كوله | د ابراهيم سره

چه په هغے كښ به هميشه وي (اے پيغمبره!) آيا تا دهغه چا په قصه كښ غور نه دے كړے چه د ابراهيم سره ئے

فِيْ رَبِّهٖٓ اَنْ اٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ

درب دهغه كښ | ددے وجے نه | چه وركړے وو هغه ته | الله | بادشاهي | كله چه | اووئيل | ابراهيم

دالله په باره كښ ددے وجے نه جهګړا كوله چه الله ورته حكومت وركړے وو. كله چه ورته ابراهيم اووئيل

رَبِّيَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۙ قَالَ اَنَا اُحْيٖ وَاُمِيْتُ ؕ

چه رب زما | هغه (ذات) دے | چه ژوندي كول كوي | او مړه كول كوي | او وئيل هغه | زه هم ژوندي كول كوم | او مړه كول كوم

چه زما رب خو هغه ذات دے چه ژوندي كول او مړه كول كوي نو هغه اووئيل چه ژوندي كول او مړه كول (خو) زه كوم

قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِيْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ

(نو) اووئيل (ورته) | ابراهيم | چه بيشكه | الله | راخيژوي | نمر | د مشرق نه | نو ته راوخيژوه

(نو) ابراهيم ورته اووئيل چه زما رب (خو) نمر د مشرق نه راخيژوي (ځه) ته ئے (لږ) د مغرب نه

بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِيْ كَفَرَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي

دا نمر | د مغرب نه | پس حيران شو | هغه كس | چه كفر ئے كړے | او الله | لار نه ښائي

راوخيژوه. نو (پدے خبره) هغه كافر حيران پاتے شو او الله تعالیٰ ظالم قوم ته دليلونه (دهدايت) نه ښائي

الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۵۸﴾ اَوْ كَالَّذِيْ مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَّهِيَ

قوم | ظالمانو ته | يا | لكه هغه كس | چه تير شو | په يو كلي باندے | او حال دا دے چه هغه كلے

يا تا دهغه سړي په واقعه غور كړے دے؟ چه هغه په يو داسے (تباه شوي) كلي باندے تير يدو

خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ اَنّٰى يُحْيٖ هٰذِهِ اللّٰهُ

راپريوتے وو | په چتونو خپلو باندے | (نو) اووئيل | چه په څنګه (طريقه) به | راژوندي كوي | دا (كلي والا) | الله

چه چتونه ئے پرمخے راپريوتي وو نو وئے وئيل چه الله تعالیٰ به ددے كلي مړي دمرګ نه پس په كومه طريقه

بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهٗ ؕ قَالَ

پس | دمرګ ددوي نه | پس مړ او ساتلو هغه لره | الله | سل | كاله | بيا ئے راژوندے كړو | (او ورته ئے) اووئيل

راژوندي كوي؟ نو الله هغه لره سل كاله پورے مړ او ساتلو بيا ئے راژوندے كړو (او) ورته ئے اووئيل

كَمْ لَبِثْتَ ؕ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ؕ

چه څومره وخت | دے تير كړو؟ | (نو) اووئيل هغه | وخت تير كړو ما | يوه ورځ | يا څه حصه د ورځے

چه څومره موده دے په دے حالت كښ تيره كړه (نو) هغه اووئيل چه يوه ورځ يا د دينه څه قدر لږ وخت مے تير كړے دے

قَالَ بَلْ لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ

(نو) اووئیل (ورته الله) | چه نا بلکه | وخت تیر کړو تا | سل | کاله | پس اوګوره | خوراک خپل ته

(نو) الله ورته اووئیل چه نا بلکه تا خو سل کاله مووده تیره کړه نو اوس دِ خپل د خوراک څښاک سامان ته اوګوره

وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ

او څښاک خپل ته | چه نه دے څخا (خراب) شوے | او اوګوره | خر خپل ته | او دا چه اوګرځو مونږ تا

چه (تر اوسه) څخا شوے نه دے او خپل (د سورلئ) خر ته وګوره (چه څنګه خاورے شوے دے) (او دا مو څنګه وکړل)

اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا

یو نخښه (لبوله) | دپاره (د عبرت اخستلو) د خلقو | او اوګوره | هډوکو (د خر) ته | (چه) څنګه | خوزوو (یو ځائے کوو) مونږ دے لره

چه مونږ تا د مخلوق دپاره (د خپل قدرت) یوه نخښه (لبوله) جوړه کړو او د خر دے هډوکو ته وګوره

ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ؕ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗ ۙ قَالَ اَعْلَمُ

بیا | (څنګه) ور اغوندوو مونږ ئے ته | غوښه | لو هر کله | چه ښه ښکاره شوه | هغه ته | (نو) اوئے وئیل | چه زه پوهه یم

چه څنګه ئے مونږ را یو ځائے کوو او بیا ورته غوښه اغوندوو نو هر کله چه ټول حقیقت ورته ښه ښکاره شو نو وئے وئیل

اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿٢٥٩﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ

چه بیشکه | الله | په | هر | څیز باندے | قادر دے | او هر کله | چه اووئیل | ابراهیم | اے ربه زما

چه زما یقین دے چه الله په هر څیز باندے قادر دے. او کله چه ابراهیم اووئیل چه اے زما ربه ماته (دا)

اَرِنِیْ كَیْفَ تُحْیِ الْمَوْتٰى ؕ قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ؕ

او ښایه ماته | چه څنګه په | راژوندی کوے ته | مړی | (نو) اووئیل (ورته) الله | آیا (ولے) | ستا یقین نشته څه؟

او ښایه چه ته په کومه طریقه مړی راژوندی کوے (نو) الله ورته وفرمائیل چه ولې (آیا) ستا یقین نشته څه؟

قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِّیَطْمَئِنَّ قَلْبِیْ ؕ قَالَ فَخُذْ

ابراهیم اووئیل | ولے نه | لیکن | د دے دپاره چه مطمئن شی | زړه زما | (نو) اووئیل (ورته) الله | (چه) او نیسه

ابراهیم اووئیل ولے نه (یقین خو می شته) خو چه کسټر ګوره لیدو سره (او رهم) زما زړه مطمئن او کلک شی (نو) الله ورته اوفرمائیل

اَرْبَعَةً مِّنَ الطَّیْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَیْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ

څلور | د مارغانو نه | بیا ئے اموخته کړه | د ځان سره | او بیا | کیږده | په هر (نزدے) غر باندے

چه یو څلور مارغان را ونیسه او د ځان سره ئے اموخته (بلد) کړه او بیا ئے ذبح کړه او بیا د هغوی یوه یوه ټکړه په

مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ یَاْتِیْنَكَ سَعْیًا ؕ وَاعْلَمْ اَنَّ

د دوی نه | یوه یوه ټکړه | بیا | آواز و کړه دوی ته | (نو) را به شی تا ته | په منډه | او ښه پوهه شه | چه بیشکه

هر نزدے غر باندے کیږده او بیا ورته آواز وکړه نو په منډه به درله راشی او یقین وساته چه الله زور آور

اللّٰهَ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِیْنَ یُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ ع

الله | زور آور | او حکمت والا دے | مثال | د هغه کسانو | چه خرچ کوی | مالونه خپل

او حکمت والا دے. کوم خلق چه د الله په لار کښې خپل مال لګوی د هغوی مثال داسے دے

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ

په | لار | د الله کښې | په شان د مثال | د يوې دانې د دانې | را زرغون کړي | (دانې) اووه | وږى

دانې دانې دې چه هغه اووه وږي را زرغون کړي چه په هر وږي کښې سل دانې وي (هم دغسې)

فِيْ كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ؕ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ

(چه) وي په هر | وږي کښې | سل | دانې | او الله (د دينه هم ډير زيات کوي) | څادپاره | چه وغواړي

الله چه چاله وغواړي د دينه هم زيات ثواب ورکوي (ځکه چه) هغه وسعتونو والا

وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝ اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ

او الله | فراخۍ والا | ښه پوهه دې | هغه کسان | چه خرچ کوي | مالونه خپل | په | لار

او لوئې علم والا دې کوم خلق چه د الله په لار کښې خپل مال لګوي

اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُوْنَ مَآ اَنْفَقُوْا مَنًّا وَّلَآ اَذًى ۙ

د الله کښې | بيا | نه ورپسې کوي | په هغه څه پسې | چه خرچ کړي شوي | څه احسان (زياتل) | او نه څه ضرر

او بيا د لګولو نه پس نه څه زياتنه کوي او نه څه تکليف رسوي نو هم دغه خلق په د خپل رب سره خپل ثواب

لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

شته دپاره د دوي | ثواب د دوي | د دوي د رب سره | او نه به وي څه يېره | په دوي باندې | او نه به دوي

او مومي او نه به پرې څه يېره وي او نه به غمژن شي (فقير ته) ښه خبره کول او د فقير په څه نامناسب حرکت

يَحْزَنُوْنَ ۝ قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ وَّمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبَعُهَآ

غمژن شي | خبره (نرمه) | ښه | او معافي کول | ډير ښه دي | د هغه خيرات نه | چه ورپسې

او خبره هغه ته معافي کول دا کار د هغه صدقې نه ډير غوره دې چه د هغې نه پس ضرر رسول وي

اَذًى ؕ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيْمٌ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ضرر (خفه کول) وي | او الله | بې حاجته (بې نيازه) | صبر کونکې دې | اې هغه کسانو | چه ايمان مو راوړې دې

او الله ډير بې پرواه بې حاجته او صبرناک ذات دې - اې مومنانو په

لَا تُبْطِلُوْا صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِيْ يُنْفِقُ

مه ضائع کوئ | خيراتونه خپل | په زياتلو | او په تنګولو (ضرر ورکولو) سره | په شان د هغه چا | چه خرچ کوي

زياتنې او تکليف رسولو سره خپل خيراتونه د هغه چا په شان مه ضائع کوئ چه خلقو ته د ښودنې دپاره

مَالَهٗ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ فَمَثَلُهٗ

مال خپل | دپاره د ښودنې | خلقو ته | او ايمان نه لري | په الله | او په ورځ | روستنۍ | نو مثال د ده

مال لګوي او په الله او د آخرت په ورځ يقين نه لري نو د هغه د خيرات مثال خو د يو داسې

كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ

پشان | د هغه صفا ګټې | چه وي په هغې باندې | خاوره | (نو) بيا ورورسيږي په هغې باندې | تيز باران | نو پرېږدي دا باران هغه لره

هوارې صفا ګټې پشان دې چه د پاسه پرې خاورې پرتې وي (نو) تيز باران پرې وشي نو بالکل صفا (ځوږه) ئې

صَلْدًا ۖ لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

خوږه (بالکل صفا) | لاس به نه بر نشی | په هیڅ یو شیز د هغه څه له | چه کړی دی حوی | او الله | لار نه ښائی

پاتے کوی (دغه شان) دے خلقو چه هم څه ګټلی دی دهغے په ثواب به نے د هیڅ لاس بر نشی او الله ناشکری کوونکو ته هدایت

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ

قوم | کافرانو ته | او مثال (د صدقاتو) | دهغه کسانو | چه خرچ کوی | مالونه خپل | دپاره د لټولو

(لارے د اخلاص) نه ورښائی (یا کفر کوونکو ته ثواب نه ور کوی) او دهغه کسانو (د خیراتونو) مثال چه خپل مال د الله

مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ

د رضا | د الله | او دپاره د مضبوطولو | د خپلو زړونو | په شان د مثال | د یو داسے باغ دے | چه وی په اوچت ځائے

د رضا حاصلولو او د خپلو زړونو د ټینګولو دپاره لګوی په شان د یو داسے باغ دے چه په اوچت (او خوړ) ځائے باندے وی

أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا

چه لګیدلے وی په هغے باندے | په شیبو (تیز باران) | نو ورکړی هغه باغ | میوے خپلے | غبرګے (دوه چنده) زیاتے | پس که چرے | اونه لګی په هغے باندے

چه تیز باران پرے وشی نو (هم) ډیرے زیاتے میوے ور کوی (کوی) او که چرته تیز باران ور باندے اونشی

وَابِلٌ فَطَلٌّ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ

تیز باران | نو لږ باران ورله پوره دے | او الله | هغے له | چه تاسو یے کوئ | ښه لیدونکے دے | آیا غواړی | یو کس په تاسو کښې

نو بیا هم لږ باران ورله کافی دے او تاسو چه څه عمل هم کوئ نو الله یے ښه وینی۔ آیا په تاسو کښې یو څوک دا خوښه وی

أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا

دا چه | وی دے | د ده | یو داسے باغ | د کجهورو | او د انګورو | چه بهیږی | لاندے (د ونو) د هغے نه

چه د هغه دے د کجهورو او د انګورو (یو داسے) باغ وی چه د ونو لاندے یے نهرونه بهیږی

الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ

نهرونه | او وی هغه دپاره په دے باغ کښې | میوو نه | د هر قسم | او رسیدلے وی هغه ته | بوډا والے | او د ده بچی وی

او د دے باغ نه هغه ته نور هم د هر قسم میوے حاصلیږی او دے پخپله بوډا وی، او بچی یے هم ډیر کمزوری وی

ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۗ كَذَٰلِكَ

(ډیر) کمزوری | نو اورسیږی دیته | تیزه سیلۍ | چه په هغے کښې | اور وی | نو اوسوزی هغه باغ | هم دغه شان

پس ناڅاپه په دے باغ داسے تیزه سیلۍ راشی چه پکښې اور وی نو باغ پرے اوسوزی، دغه شان

ع يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

بیانوی | الله | تاسو دپاره | دے | آیتونه | چه تاسو فکر وکړئ | اے هغه کسانو

بیانوی الله تاسو ته مثالونه (یا خپل قدرتونه در ته ښائی) چه تاسو پکښې غور او فکر وکړئ۔ اے مومنانو

آمَنُوا أَنفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا

چه ایمان یے راوړے دے | خرچ کړئ | د | پاکیزه | هغه شیزونو (مالونو) نه | چه ګټلی دی تاسو | او د هغه شیزونو نه

څه چه تاسو ګټلی دی او څه چه مونږ تاسو دپاره د زمکے نه پیدا کړی دی د هغے نه کره او عمده

اَخْرَجْنَا لَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ ۠ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيْثَ مِنْهُ

چه راویستلی دی مونږ | تاسو دپاره | د ځمکې نه | او اراده مه کوئ | د ردي | د دې (مال) نه

شیز خرچ کړئ او دا نیت (اراده) مه کوئ چه بس د مال خرابه او بیکاره برخه (شیز) به د الله

تُنْفِقُوْنَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيْهِ اِلَّآ اَنْ تُغْمِضُوْا فِيْهِ ؕ

حال دا چه تاسو خرچ کوئ (دا ردي) | او نه یئ تاسو | اخستونکي هغې لره | مګر | دا چه | سترګې پټې کړئ تاسو | په هغې کښې

په لار کښې خرچ کوئ حالانکه هغه (معمولي) شیز تاسو په خپله نه اخلئ مګر هغه چه سترګې پرې پټې کړئ یقین وساتئ

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿٢٦٧﴾ اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ

او پوهه شئ | چه | الله | بې حاجته | ستائیلی شوې دې | شیطان | یروي تاسو | د غریبۍ نه

چه الله بې حاجته (بې پرواه) او د صفتونو لائق دې. شیطان (خو) تاسو د محتاجۍ او غریبۍ نه یروي او د ناکاره کارونو

وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ ۚ وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ؕ

او حکم کوي تاسو ته | د بې حیائۍ (د شومتیا) | او الله | وعده کوي تاسو سره | د مغفرت | د خپل طرفه | او د فضل

(بخل وغیره) حکم درته کوي او الله درسره د خپل مغفرت او د مهربانۍ وعدې کوي

وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦٨﴾ يُّؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ

او الله | فراخۍ والا | ښه پوهه دې | ورکوي (الله) | پوهه (د دین) | چا ته | چه وغواړي | او چا ته

او الله ډیر وسعت والا او ډیر علم والا دې. الله چه چا له وغواړي د دین پوهه ورکړي او چا ته چه د دین

يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوْتِيَ خَيْرًا كَثِيْرًا ؕ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ

چه ورکړې شوه | پوهه | نو یقیناً | ورکړې شوه هغه ته | خیر | ډیر | او پند (نصیحت) نه اخلي | مګر

پوهه ورکړې شوه یقیناً هغه ته ډیر (لوئې) خیر ورکړې شو (او د دې خبر و نه) صرف عقل مند خلق سبق

اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ

عقلمند خلق | او هغه | چه خرچ کوئ تاسو | د څه قسمه خرچه | یا منخته کوئ تاسو | د څه قسمه منختې نه

(نصیحت) اخلي. او تاسو چه څه خرچ کوئ یا څه قسمه نذر منئ (د طاعت یا د معصیت) نو هغه الله ته ښه

فَاِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُهٗ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ تُبْدُوا

نو بیشکه | الله | پوهه دې په هغې باندې | او نشته دې | دپاره د ظالمانو | څوک مددګار | که ښکاره ورکوئ تاسو

معلوم دي او د ظالمانو دپاره هیڅ مددګار نشته. که تاسو خیراتونه ښکاره ورکوئ

الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۚ وَاِنْ تُخْفُوْهَا وَتُؤْتُوْهَا الْفُقَرَآءَ فَهُوَ

خیراتونه | نو (هم) ښه خبره ده | دا | او که چرې | پټ یې ورکوئ تاسو | او ورکوئ یې | فقیرانو ته | نو دا

نو دا هم ډیره ښه خبره ده او که پټ یې فقیرانو ته ورکوئ نو دا هم درله ډیره بهتره ده او الله به یې ستاسو

خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّاٰتِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا

ډیره غوره ده | تاسو دپاره | او لرې به کړي | تاسو نه | بدئ ستاسو | او الله | په هغه څه

د بدو کفاره جوړه کړي (الله به ستاسو ګناهونه معاف کړي) (یا ستاسو مصیبتونه به لرې کړي) او الله ستاسو

تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ

چه تاسو ئے کوئ | په خبردار دے | نشته دے | ستا په ذمه | هدایت ور کول دوی ته | لیکن | الله | هدایت کوی

دکارونو ئې پوره خبردار دے. (اے پیغمبره!) کافر په سمه لار روانول ستا ذمه واری نه ده لیکن الله چه چا ته

مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْنَ

چا ته | چه وغواړی | او هغه | چه خرچ کوئ ئے تاسو | د څه مال نه | نو (هغه س) د خپل ځان دپاره دی | او نه خرچ کوئ تاسو

اوغواړی نو هدایت ور نصیب کړی او تاسو چه څه مال (هم) لګوئ (خرچ کوئ) نو فائده ئے تاسو خپله ده ځکه ستاسو صفت دا دے

اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ يُّوَفَّ اِلَيْكُمْ

مګر | دپاره د لټولو | د رضا | د الله | او هغه څه | چه خرچ کوئ ئے تاسو | د څه مال نه | نو پوره به در کړے شی (بدله ددغے) | تاسو ته

چه تاسو خو د الله د رضا حاصلولو نه سوا بل څه غرض دپاره مال نه لګوئ. او تاسو چه څه مال (هم) لګوئ نو تاسو ته به ددغے پوره بدله ملاویږی

وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ۝ لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ

او په تاسو به | ظلم او نه کړے شی | (دا صدقات دی) دپاره د فقیرانو | هغه کسان | چه بند کړے شوی دی | په لار

او په تاسو به ظلم او نه کړے شی. دا خیرات (خو) د هغه فقیرانو حق دے چه د الله په لار کښې بند

اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ ؗ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ

د الله کښې | (او ځنے قادر نه دی) چه ګرځی حرکت اوکړی | د ګرځیدو (د کسب کولو) | په زمکه کښې | (او) ګمان کوی په هغوی باندے | ناخبره سړے

شوی دی او د تجارت او کاروبار دپاره چرته تلے راتلے (هم) نشی (او) د سوال نه کولو په وجه ورباندے ناخبره سړے

اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۚ لَا يَسْـَٔلُوْنَ النَّاسَ

د مالدارانو | د وجے د ځان ساتلو (د سوال نه) | پیژنے ئې ته دوی لره | په نخښو د دوی | سوال نه کوی دوی | د خلقو نه

د مالدارو ګمان کوی (خو) ته دوی په نخښو سره پیژندلے شے، د خلقو نه بے ضرورته (او په وازه خوله

ع

اِلْحَافًا ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ۝

په الحاح سره | او هغه څه | چه خرچ کوئ ئے تاسو | د څه مال نه | نو بیشکه | الله | په هغے | ښه پوهه دے

او په سختئ سره) سوال نه کوی او تاسو چه څه مال (هم) لګوئ نو یقیناً الله د هغے نه ښه خبر دے

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّ عَلَانِيَةً

هغه کسان | چه خرچ کوی | مالونه خپل | د شپے | او د ورځے | په پټه | او په ښکاره

کوم خلق چه د شپے او د ورځے په پټه او په ښکاره خپل مالونه لګوی

فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

نو د دوی دپاره | اجر خپل دے | د رب خپل سره | او نه به وی څه ویره | په دوی باندے | او نه به دوی

نو د دوی دپاره د خپل رب سره خپل اجر او ثواب دے نه خو به په دوی باندے څه ویره راځی او نه به

يَحْزَنُوْنَ ۝ اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا

غمژن شی | هغه کسان | چه خوری (اخلی) | سود | (له قبرونو نه به پورته نشی (د قیامت په ورځ)) | مګر | لکه

غمژن شی. کوم خلق چه سود اخلی هغوی به د هغه چا پشان پاڅی چه

يَقُوْمُ الَّذِيْ يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ مِنَ الْمَسِّ ؕ ذٰلِكَ

دپاسیدلو | د هغه کس | چه ګډوډ (لیونے) کړے وی هغه لره | شیطان | د رسیدو د وجے نه | دا | ځکه

شیطان په خپل تسلط (لاس لګولو) سره لیونے کړے وی دا حالت به د دوی ځکه وی چه

بِاَنَّهُمْ قَالُوْٓا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ وَ اَحَلَّ اللّٰهُ

چه بیشکه دوی به | وئیل | چه بیشکه | سوداګری | پشان | د سود ده | او حالانکه حلال کړے ده | الله

دوی به وئیل چه سوداګری (خو) پشان د سود ده حالانکه الله سوداګری روا کړے ده

الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ؕ فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ

سوداګری | او حرام کړے ئے دے | سود | نو هغه څوک | چه راغے ده ته | نصیحت | د طرفه د رب خپل نه

او سود ئے حرام کړے دے لو چاته چه د خپل رب د طرف نه نصیحت راغے او دے د سود نه منع شو نو

فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ ؕ وَاَمْرُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ وَ مَنْ

پس دے منع شو | نو دے د پاره دده | هغه | چه مخکښے ئے کړے دی | او معامله دده | (سپارلے شوے ده) الله ته | او څوک چه

په مخکښې چه څه مال ئې کړے وو هغه دده دے او معامله دده سپرې په حساب او جزاء کښې الله تعالیٰ ته سپارلے شوے ده

عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝

واپس شو (حلال ګڼړلو د سود ته) | نو دغه کسان دی | اور | والا | چه وی به | هغے کښې | همیشه

او څوک چه بیا هم سود کوی (او د اکار حلال ګڼړی) نو دغه کسان جهنم والا دی چه په هغے کښې به همیشه وی

يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقٰتِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ

ختموی (کموی) | الله | (مال د) سود | او زیاتوی | (مال د) صدقو | او الله | نه خوښوی | هر غټ ناشکره

الله د سود مال ختموی (بے برکته کوی) او د صدقو مال زیاتوی (برکت پکښې اچوی) او الله هر یو ناشکره (کافر) او بد عمله بنده

اَثِيْمٍ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ

ډیر ګناهګار | بیشکه | هغه کسان | چه ایمان ئے راوړے دے | او عمل کوی | نیک | او قائموی | مونځ

نه خوښوی۔ یقیناً کوم خلق چه ایمان راوړے دے او (د پیغمبر په طریقه) ښه کارونه کوی او د مونځ پابندی کوی

وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

او ورکوی | زکات | شته د پاره د دوی | اجر د دوی | د رب خپل سره | او نه به وی (څه) یره | په دوی باندے

او زکات ادا کوی نو هغوی د خپل رب سره د اجر (ثواب) مستحق دی (چه) نه به پرے څه یره راځی

وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا

او نه به غمژن شی | اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | ویریږئ | د الله نه | او پریږدئ

او نه څه غم۔ اے مومنانو د الله نه ویریږئ او که تاسو رشتینی مومنان یئ نو باقی پاتے سود

مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبٰوٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا

هغه مال | چه باقی پاتے دے | د سود نه | که | یئ تاسو | ایمان لرونکی | پس که چرے | او نکړو تاسو دا کار

(که چرے ستاسو د چا په ذمه وی نو) هغه پریږدئ، نو که تاسو دا سے اونه کړل او منع نهٔ شوئ

فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ

نو خبر شئ | په جنگ | د طرفه د الله نه | او د رسول دهغه نه | او که چرے | توبه او وېستله تاسو | نو دی تاسو دپاره

نو د الله او دهغه د رسول سره د جنگ اعلان واورئ او که تاسو د سود نه توبه وکړه نو ستاسو

رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ (٢٧٩) وَإِنْ كَانَ

اصل | د مالونو ستاسو | نه به ظلم کوئ تاسو | او نه به ظلم کیږی په تاسو | او که چرے | وی (قرضدار ے)

اصل سرمایه ستاسو حق دے تاسو به په قرضدارې ظلم نه کوئ (په طلب کولو د زیاتی مال) او نه به په تاسو ظلم کیږی

ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۚ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ

تنگ ست (غریب) | نو مهلت ورکول دی هغه ته | تر مالدارئ پورے | او دا چه | خیرات به یې ورکړئ تاسو (دهغه مال) | نو ډیر غوره ده

(په تال متول او نقصان سره) او که چرے قرضدار تنگ ست وی نو د مالدارئ پورے ورته مهلت ورکړئ او که تاسو یې ورته

لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٢٨٠) وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ

ستاسو دپاره | که چرے تاسو | پوهیږئ | او او ویریږئ | د هغې ورځے نه | چه واپس کولے به شئ تاسو | په هغې کښې

خیرات یې ورکړئ نو که تاسو پوهیږئ نو دا ستاسو په حق کښې ډیر بهتر دی. او د هغې ورځے (د عذاب) نه ویریږئ په کومه کښې

إِلَى اللَّهِ ۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ

الله ته | بیا به | پوره ورکړے شی | هر یو کس ته | بدله دهغه څه | چه کړے یې وی | او په دوی باندے به

به چه تاسو الله ته واپس کیږئ بیا به هر یو کس ته د خپلو ټولو کړو پوره بدله ملاو شی او هیڅ

لَا يُظْلَمُونَ (٢٨١) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ ع

ظلم نشی کیدے | اے هغه کسانو | چه ایمان یې راوړے دے | کله (هم) | چه معامله کوئ تاسو دیو بل سره | په قرض باندے

زیاتے به پرے نه کیږی. اے مومنانو کله هم چه تاسو (دیو بل سره) مقرر وخت پورے په قرض باندے معاملات کوئ

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ ۚ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ

تر یو وخت | مقرر پورے | نو او لیکئ هغه | او لیکل دے اوکړی | په مینځ ستاسو کښې | یو لیکونکے

نو هغه لیکئ او ستاسو په مینځ کښې دے یو لیکوال (منشی) په انصاف لیکل اوکړی

بِالْعَدْلِ ۚ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ

په انصاف سره | او نه دی کوی انکار | لیکونکے | د لیکلو نه | لکه چه | ښودنه کړے ده هغه ته | الله

او لیکوال دے د لیکلو نه انکار نه کوی لکه څنگه چه ورته الله ښودنه کړے ده هغه شان دے

فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ

نو لیکل دے اوکړی | او بیان (املاء) دے اوکړی | هغه کس | چه دے په هغه باندے | قرض | او او دے ویریږی

او لیکل او په چا چه قرض (حق) وی هغه دے بیان (املاء) اوکړی او الله (چه رب د هغه دے) نه دے ویریږی

اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا ۚ فَإِنْ كَانَ الَّذِي

د الله نه | چه رب یې دے | او نه دے کموی | د هغې (حق) نه | څه شیز | پس که چرے | وی | هغه کس

او په دے حق (قرض) کښې دے څه کمے نه کوی. هاں! په چا چه حق دے

عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيْهًا اَوْ ضَعِيْفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيْعُ اَنْ يُّمِلَّ

چه دے په هغه باندے | قرض | بے عقله (ناپوهه) | یا کمزورے | یا نه لری وَس | چه بیان وکړی

که هغه ناپوهه یا کمزورے وی یا پخپله د بیان (املاء) کولو وَس نه لری

هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهٗ بِالْعَدْلِ ؕ وَاسْتَشْهِدُوْا شَهِيْدَيْنِ

هغه پخپله | نو بیان دے اوکړی | واکدار (نائب) د هغه | په انصاف سره | او گواهان ونیسئ | دوه گواهان

نو بیا دے د هغهٔ سرپرست (ولی) په انصاف بیان اوکړی او پخپلو سړو کښې پرے دوه کسان

مِنْ رِّجَالِكُمْ ۚ فَاِنْ لَّمْ يَكُوْنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَّامْرَاَتٰنِ

د نارینو ستاسو نه | پس که چرے | نه وی | دوه سړی | نو یو سړے | او دوه ښځے

گواهان اونیسئ او که دوه سړی نه وو نو بیا دے یو سړے او دوه ښځے گواهان شی

مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰىهُمَا

د هغه کسانو نه | چه خوښوئ ئے تاسو | د گواهانو نه | (دا د پاره د دے) که هیره ول اوکړی | یوه په د دے دواړو کښې

(خو) د هغه گواهانو نه چه ستاسو خوښ وی (او دا دوه ښځے ځکه) چه که دیوے نه گواهی هیره شی (یا خطاء شی)

فَتُذَكِّرَ اِحْدٰىهُمَا الْاُخْرٰى ؕ وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَآءُ اِذَا مَا دُعُوْا ؕ

نو را یاد به کړی | یوه د دے دواړو نه | بلے ته | او نه دی کوی انکار | گواهان | هر کله | چه راوبللے شی

نو بله به ئې ورته را یاد کړی او کله چه د گواهئ د پاره گواهان راوبللے شی نو انکار دے نه کوی

وَلَا تَسْـَٔمُوْٓا اَنْ تَكْتُبُوْهُ صَغِيْرًا اَوْ كَبِيْرًا

او مه سترے کیږئ تاسو | د دینه | چه اولیکئ تاسو د غه (معامله) | خوا که وړه وی | او که لویه

او کومه معامله چه د مقرر نیټے سره تعلق لری نو که وړه وی او که غټه خو د هغے په لیکلو کښې سستی مه کوئ

اِلٰٓى اَجَلِهٖ ؕ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ

تر نیټے خپلے پورے | (ستاسو) دا طریقه کار | ډیر (لوئے) انصاف دے | په نزد | د الله | او ښه یادونکی دے | د پاره د گواهئ

دا خبره د الله په نزد ډیره د انصاف او د گواهئ د پاره ډیره مناسبه ده او (ستاسو د پاره) د شک شبهے نه بچ کیدو ته

وَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَرْتَابُوْٓا اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً حَاضِرَةً

او ډیره نزدے ده دیته | چه و به نکړئ تاسو شک | مګر | دا چه | وی (دا معامله) | سوداګری | لاس په لاس (د سق)

زیاته نزدے ده لیکن که دا معامله ستاسو خپل مینځ کښې لاس په لاس (نقد او په منقول څیز کښې) وی

تُدِيْرُوْنَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوْهَا ؕ

چه اخلئ را اخلئ تاسو هغه | په مینځ خپل کښې | نو نشته دے | په تاسو | څه ګناه | که و نه لیکئ تاسو هغه

نو د هغے په نه لیکلو کښې په تاسو څه الزام (ګناه) نشته

وَاَشْهِدُوْٓا اِذَا تَبَايَعْتُمْ ۖ وَ لَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ

او ګواهان ونیسئ | کله چه | اخستل خرڅول کوئ تاسو (خپل مینځ کښې) | او ضرر به نشی ورکولے | لیکونکی ته

او کله چه هم څه اخستل خرڅول کوئ نو ګواهان پرے مقرر کوئ او نهٔ دے لیکوال ته تکلیف ورکولے شی

وَلَا شَهِيْدٌ ۵ وَاِنْ تَفْعَلُوْا فَاِنَّهٗ فُسُوْقٌۢ بِكُمْ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ

او نه گواه ته | او كه چرے وكړو تاسو دا كار | نو بيشكه دا | گناه ده | په تاسو باندے | او ويريږئ | د الله نه

او نه گواه ته او كه دا سے مو اوكړل نو دا به ستاسو د طرف نه نافرماني وى او د الله نه ويريږئ

وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝ وَاِنْ كُنْتُمْ

او پوهه (دين) كوى تاسو ته | الله | او الله | په هر | څيز باندے | ښه پوهه دے | او كه چرے | يئ تاسو

او الله تاسو ته (د معاملاتو د درستگئ) تعليم دركوى او الله په هر څيز باندے ښه پوهه دے. او كه چرے تاسو

عَلٰى سَفَرٍ وَّلَمْ تَجِدُوْا كَاتِبًا فَرِهٰنٌ مَّقْبُوْضَةٌ ؕ فَاِنْ اَمِنَ

په سفر باندے | او ونه مومئ تاسو | څوك ليكونكے | نو گاڼه (اغستل ښكاري) دى | قبضه كړے شوے | پس كه چرے اعتبار اوكړى

په سفر كښې يئ او څوك كاتب درته ملاونه شى نو (د ضمانت په طور) د قبضے سره په گاڼه معامله كوئ

بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهٗ

بعضے ستاسو له | په بعضے نورو باندے | نو ادا دے كړى | هغه كس | چه اعتبار شوے دے (په هغه باندے) | حق خپل

بيا كه چرے ستاسو كښې څوك په يو بل اعتبار وكړى (په قرض سودا اغستلو كښې) نو په چا چه اعتبار شوے دے هغه دے خپل قرض

وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ ؕ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ؕ وَمَنْ يَّكْتُمْهَا

او دے ويريږى | د الله نه | چه رب ئے دے | او مه پټوئ تاسو | گواهى | او چا چه | پټه كړه دا گواهى

خاوند د قرض ته پوره پوره ادا كړى او د الله نه دے او ويريږى او (د حق نه ادا كولو) گواهى مه پټوئ څكه چا چه گواهى پټه كړه

فَاِنَّهٗۤ اٰثِمٌ قَلْبُهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ۝ ع لِلّٰهِ

نو بيشكه | گناهگار دے | زړه دده | او الله | په هغه څه | چه تاسو ئے كوئ | ښه پوهه دے | خاص د الله په اختيار كښې دى

نو يقيناً د هغه زړه گناهگار دے. او تاسو چه څه عمل هم كوئ نو الله د هغے نه ښه خبر دے. څه چه په

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاِنْ تُبْدُوْا مَا

(ټول) هغه څه | چه اسمانونو كښې دى | او (ټول) هغه څه | چه زمكه كښې دى | او كه | ښكاره كوئ تاسو | هغه څه

اسمانونو كښې دى او څه چه په زمكه كښې دى ټول يواځے د الله په اختيار كښې دى او ستاسو په زړونو كښې چه څه دى

فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ ؕ فَيَغْفِرُ

چه دى په زړونو ستاسو كښې | يا پټوئ ئے تاسو | نو حساب به كوى تاسو سره | په هغے باندے | الله | پس بخښنه كوى الله

كه هغه تاسو ښكاره كوئ او كه پټ ئے ساتئ نو الله به پرے در سره حساب كوى بيا چاته چه د الله خوښه شى

لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

چاته چه | اوغواړى | او سزا وركوى | چا لره چه | اوغواړى | او الله | په هر | څيز باندے

نو معافى ورته اوكړى او چا لره چه اوغواړى نو سزا به ورله وركړى او الله په هر څيز باندے

قَدِيْرٌ ۝ اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ

قادر دے | ايمان راوړے دے | پيغمبر | په هغه څه | چه نازل كړے شوى دى | ده ته | د طرفه د رب خپل نه

قادر دے. دے پيغمبر (محمد صلى الله عليه وسلم) او مومنانو (ورسره هم) په هغه څه ايمان راوړے دے چه د الله د طرفه

وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ

او مومنانو هم (ایمان راوړے دے) | دوی ټولو | ایمان راوړے دے | په الله باندے | او په ملائکو د هغهٔ | او په کتابونو د هغهٔ

دهٔ ته نازل شوی دی ، دوی ټولو په الله او په ملائکو او په کتابونو او په

وَرُسُلِهٖ ۟ لَا نُفَرِّقُ بَیْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۟ وَقَالُوْا

او په پیغمبرانو د هغهٔ | (او وائي چه) فرق نه کوو مونږ | په مینځ | د یو کس کښې | د پیغمبرانو د هغهٔ نه | او وائي چه

پیغمبرانو ایمان راوړے دے (او وائي چه) مونږ د الله په پیغمبرانو کښې (په ایمان راوړلو کښې) فرق نه کوو او وائي چه مونږ

سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۫ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَیْكَ الْمَصِیْرُ ﴿۲۸۵﴾

واوریدل مونږه | او او منل مونږه | بخښنه غواړو تا نه | اے ربه زمونږ | او خاص ستا طرف ته | واپسی ده

د الله حکمونه واوریدل او (په خوشحالئ سره یې په هغې) عمل کوو اے زمونږ ربه تا نه مغفرت غواړو او هم ستا طرف ته (زمونږ) واپسی ده

لَا یُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ؕ لَهَا مَا كَسَبَتْ

نه ورکوی تکلیف | الله | هیڅ یو کس ته | مګر | مطابق د طاقت د هغهٔ | د نفس د پاره دی | (ثواب د) هغه څهٔ | چه کړی دی (کوم نیک عمل)

الله چا ته هم د هغه د وس نه زیات تکلیف (ذمه واري) نه ورکوی چا چه څهٔ نیکی اوکړه نو د هغې فائده به بیا مومی

وَعَلَیْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ؕ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَاۤ اِنْ

او په هغے (نفس) باندے دی | هغه څهٔ | چه کړی دی (کوم بد عمل) | اے ربه زمونږ | مهٔ نیسه مونږ | که چرے

او چا چه څهٔ بدی اوکړه نو د هغې سزا به او خوری او مومنان وائي چه اے زمونږ ربه ! که زمونږ نه ستا یو حکم هیر شی یا قصدا

نَّسِیْنَاۤ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَیْنَاۤ اِصْرًا كَمَا

هیر شی زمونږ نه (ستا یو حکم) | یا خطائي ګناه اوکړو مونږ | اے ربه زمونږ | او مه اچوه | په مونږ باندے | دروند بوج | لکه څنګه چه

څه ګناه اوکړو نو مونږ په هغې مهٔ نیسه او اے زمونږ ربه ! په مونږ باندے داسے دروند بوج مهٔ اچوه څنګه چه زمونږ نه

حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا

اچولے وو تا | په هغه کسانو | چه مخکښې وو زمونږ نه | اے ربه زمونږ | او مهٔ بوج کوه په مونږ | هغه مصیبتونه

په مخکښې خلقو دے بوج کیخودے لو وا اے ربه زمونږ په مونږ باندے داسے مصیبتونه مهٔ اچوے چه د هغې د برداشت کولو

لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَاعْفُ عَنَّا ۟ وَاغْفِرْ لَنَا ۟ وَارْحَمْنَا ۟

چه نشته هغے طاقت | زمونږ | د هغے (د اوچتولو) | او معاف اوکړه | مونږ ته | او بخښنه اوکړه | مونږ ته | او رحم اوکړه په مونږ

طاقت په مونږ کښې نه وی او زمونږ ګناهونه لرے کړه او پرده ورباندے واچوه او اننده مود ګناهونه بخ کړه

اَنْتَ مَوْلٰىنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِیْنَ ﴿۲۸۶﴾ ع

(هم) ته ئے | مولا (مددګار) زمونږ | نو مدد اوکړے زمونږ | په مقابلے د قوم | کافرانو کښې

ته زمونږ مددګار ئے نو د کافرانو په مقابله کښې مونږ له غلبه را کړه

آیاتها [٢٠٠] | سورة آلِ عمران مدنيّة | رکوعاتها [٢٠]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډير مهربان | زيات رحم کوونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم دهغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم۔

الٓمّٓ ﴿١﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ﴿٢﴾

الٓمٓ | الله دا سے ذات دے | (چه) نشته (هيڅوك) | لائق د بندگۍ | سوا | دهغهٔ نه | هميشه ژوندے دے | سنبهالوونکے (د عالم) دے

الله دا سے ذات دے چه دهغهٔ نه سوا بل هيڅوك د بندگۍ لائق نشته هميشه ژوندے دے او د کائناتو سنبهالوونکے دے

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

نازل کړے شوے | په تا باندے | کتاب | په حق سره | تصديق کوونکے دے | دهغه کتابونو | چه مخکښې وو دده نه

هغه تا ته د حق د ښکاره کولو د پاره دا سے کتاب رالیږلے دے چه د ټولو مخکښې کتابونو تصديق کوی

وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ

او نازل کړے شوے | تورات | او | انجيل | مخکښې د دينه | (چه) هدايت (وو) | د پاره د خلقو

او هم هغه تورات او انجيل د دے قرآن نه مخکښې د خلقو د هدايت د پاره رالیږلی وو

وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

او نازل کړے شوی | فرق کوونکے (نور کتابونه) | بيشکه | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | په آيتونو | د الله

او حق او د باطل بيلو ونکی (نور کتابونه) ئے (هم) راليږلی وو يقيناً کوم خلق چه د الله د آيتونو نه انکار کوی

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ اِنَّ

شته د پاره د دوی | عذاب | (ډير) سخت | او الله | زور آور دے | بدله اخستونکے دے | بيشکه

هغوی د پاره سخت ترين عذاب دے او الله زور آور او د بدئ بدله (سزا) ورکوونکے ذات دے۔ يقين او ساتئ

اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ؕ ﴿٥﴾

الله | نه پټيږی | د هغهٔ نه | هيڅ شئ | په زمکه کښې | او نهٔ | په آسمان کښې

چه د الله نه په زمکه او اسمان کښې هيڅ يو څيز نه شی پټيدے۔

هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِى الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ؕ

خاص الله | هغه ذات دے | چه صورتونه جوړوی ستاسو | په رحمونو کښې | څنګه چه | (ئے) او غواړی

الله هم هغه ذات دے چه تاسو لره د ميندو په ګيډو کښې هغه شان شکلونه ورکوی څنګه چه د هغه خوښه وی

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦﴾ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ

نشته دے | حاجت پوره کوونکے | سوا | دهغهٔ نه | چه زور آور | او حکمت والا دے | خاص الله | هغه ذات دے | چه نازل کړے شوے

دهغه نه سوا هيڅوك حاجت پوره کوونکے نشته هغه ډير زور آور او د لوئے حکمت خاوند دے۔ اے پيغمبره! الله هم هغه ذات دے

عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ

په تا باندې | كتاب | د هغې نه | څه آيتونه دي | محكم (ښكاره مطلب والا) | (چه) هغه دي | اصل | د كتاب

چه تا ته (قرآن) كتاب رالېږلے دے چه څه آيتونه پكښې ښكاره مطلب والا (محكمات) دي چه هغه د ټول كتاب اصل بنياد دے

وَ اُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ؕ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ

او څه نور دي | متشابهات (پټ مطلب والا) | پس هغه كسان | چه د دې په زړونو د هغوی كښې | كوږوالے

او څه آيتونه پكښې پټ مطلب والا دي (متشابه) (اوس) د كومو خلقو په زړونو كښې چه (د حق نه باطل ته) ميلان دے

فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ وَ ابْتِغَآءَ

نو پيروي كوي | د هغه څه | چه متشابه وي | د دې (كتاب) نه | د پاره د لټولو | د فتنې | او د پاره د لټولو

نو هغوی د فتنې پيدا كولو او د هغې آيتونو د معنٰي او مطلب حاصلولو په طلب او كوشش كښې متشابهاتو پسې لګي حالانكه

تَاْوِيْلِهٖ ۚ وَ مَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗۤ اِلَّا اللّٰهُ ؔ وَ الرّٰسِخُوْنَ

د معنٰي (مراد) د هغې | او نه پوهيږي | په معنٰي او مراد د هغې | سوا | د الله نه بل هيڅ څوك | او كوم كسان چه پاخه (كلك) دي

د هغې متشابهاتو په سم مطلب او معنٰي د الله نه سوا بل هيڅ څوك نه پوهيږي او د كومو خلقو چه علم مضبوط دے

فِي الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ

په علم كښې | هغوی وائي | مونږ ايمان راوړے دے | په دې باندې | دا ټول | د طرفه د رب زمونږه دي

هغوی وائي چه زمونږ په هغه مطلب او معنٰي (چه الله ته معلوم دے) ايمان دے دا ټول زمونږ د رب د طرف نه دي

وَ مَا يَذَّكَّرُ اِلَّاۤ اُولُوا الْاَلْبَابِ ⑦ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ

او نصيحت نه اخلي | مګر | عقلمند | اے ربه زمونږ | مه كږوه | زړونه زمونږ | پس د دې نه

او (د شمو خبرو نه خو) صرف هوښيار خلق سبق (عبرت) اخلي. (او دا سوال كوي چه) اے زمونږ ربه! زمونږ زړونه

اِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ

چه لار دې وښودله مونږ ته | او راكړه | مونږ ته | د خپل طرف نه | رحمت | بيشكه | هم ته ئې

د هدايت راكولو نه پس مه كږوه او مونږ ته د خپل طرف نه (خاص) رحمت راكړه يقيناً ته ډير څه وركولے ئې

الْوَهَّابُ ⑧ رَبَّنَاۤ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ؕ

ډير عطاء كولكے | اے ربه زمونږ | بيشكه ته | جمع كولكے | د خلقو ئې | د داسې ورځ ته | چه شته دے هيڅ شك | په هغې كښې

اے زمونږ ربه! يقيناً ته به ټول خلق په داسې ورځ راغونډوے چه د هغې په راتلو كښې هيڅ شك نشته

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ⑨ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ

بيشكه | الله | نه ماتوي | (خپله) وعده | بيشكه | هغه كسان | چه كفر ئې كړے دے | هيڅ كله به په كار را نشي

يقيناً الله د خپلې وعدې خلاف نه كوي حقيقت (هم) دا دے چه كومو خلقو كفر اوكړو نو د هغوی مالونه

عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَ لَاۤ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ وَ اُولٰٓئِكَ هُمْ

د هغوی | مالونه د هغوی | او نه اولاد د هغوی | د (عذاب د) الله نه | هيڅ (څيز) | او دغه كسان دي

او د هغوی اولاد د هغوی نه د الله د عذاب نه هيڅ څيز نشي لرې كولے او هم دغه كسان د جهنم (اور)

ع

وَقُوْدُ النَّارِ ۝ كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ

خشاک | د اور | (حال کړوی) پشان | دحال دفرعونیانو دے | او دهغه کسانو دے | چه مخکښ وو ددوی نه

خشاک دے . ددوی حالت (په هلاک کیدلو او په فائده نه رالو دمال او اولاد کښ) دفرعونیانو او دهغه پخوانو (نافرمانه

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ

دروغ گڼرلی هغوی | آیتونه زمونږ | پس ونیول هغوی | الله | په وجه دګناهونو دهغوی | او الله | سخت

خلقو پشان (دے) چه زمونږ ایتونه ئے دروغژن گڼرلی وو نو الله دخپلو گناهونو په وجه راونیول او الله سخت ترین

الْعِقَابِ ۝ قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَ تُحْشَرُوْنَ

عذاب ورکونکے دے | او وایه | هغه کسانو ته | چه کفر ئے کړے دے | زر ده چه مغلوب به کړے شئ تاسو | او جمع به کړے شئ تاسو

عذاب ورکونکے دے . اے پیغمبره! کافرانو ته اووایه چه ډیر زر به تاسو مغلوبه (کمزورے) شئ

اِلٰى جَهَنَّمَ ؕ وَ بِئْسَ الْمِهَادُ ۝ قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ

جهنم ته | او ډیر بد دے | ځائے تیار کړے شوے (داجهنم) | یقیناً | شته | تاسو دپاره | عبرت (نخبنه)

او (بیا به په آخرت کښ) دوزخ ته راغونډ کړے شئ. او دا دوزخ ډیر بد ځائے د آرام دے. یقیناً تاسو دپاره

فِيْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ؕ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاُخْرٰى

په هغه دوو ډلو کښ | چه مخامخ شوے وے یو بل سره | یوه ډله | جنګیدله | په لار | د الله کښ | او بله ډله

په هغه دوو ډلو کښ ډیر عبرت پروت دے چه د یو بل سره جنګیدلے وے یوه ډله دالله په لار کښ جنګیدله او بله ډله

كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَاْيَ الْعَيْنِ ؕ وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ

کافره هغه وه | چه لیدل ئے دا مسلمانان | دوچند خپل | په لیدو | د سترګو | او الله | کلکوی

دکافرانو وه چه په خپلو سترګو ئے مسلمانان دخپل ځان نه دوچند لیدل (اګرچه دا مسلمانان په اصل کښ کم وو) کلکوی ته او الله چه

بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ۝

په مدد خپل سره | چا لره | چه او غواړی | بیشکه | په دے کښ | خامخا عبرت دے | دپاره د پوهه خلقو

دچا دپاره او غواړی نو په خپل مدد سره ئے تائیدکوی یقیناً په دے (واقعه) کښ د پوهه خلقو دپاره عبرت دے.

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَآءِ وَالْبَنِيْنَ

ښائسته ښکاره کړے شوے ده | دپاره د خلقو | مینه | دهغه څیزونو چه زړه ئے غواړی | د ښځو نه | او د ځامنو نه

خلقو ته د زړه غوښتونکو څیزونو سره مینه کول ښائسته (ښکاره) کړے شوے دی (خلقو ته نفسانی خواهشونه

وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَ الْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ

او د خزانو | جمع کړے شوو | د سرو زرونه | او سپینو زرونه | او د اسونو

ښائسته کړے شوی دی) لکه ښځے او ځامن (شول) او د سرو او سپینو ډیری (شول) او ښائسته ساربه او تعلیم یافته

الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ وَ الْحَرْثِ ؕ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ

ښائسته نه (علامت کړے شوونه) | او د څاورونه | او د فصل نه | دا (خو) | سامان (دے) | د ژوند

نخښه دار اسونه (شول) او څاروی او پوسے پټی (شول) دا ټول خو د دنیا د ژوند ساز و سامان دے

الدُّنْيَا ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٤﴾ قُلْ اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ

دُنیوي | او الله | سره (دے) | ښائسته ځائے | د ورتلو | او وايه | آیا خبر کړم تاسو | په ډیر غوره

او ډیر ښائسته ځوند (د آخرت) (خو) د الله تعالیٰ سره دے. اے پیغمبره! ورته او وایه چه آیا زهٔ تاسو ته د دینه ډیر

مِّنْ ذٰلِكُمْ ۚ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ

د دینه | شته د پاره هغه کسانو | چه پرهیزي دالله نه | په نزد | د رب د دوي | (دا دے) جنتونه دي | چه بهيږي به

بهتر شیز او ښایم؟ کوم خلق چه پرهیزګاره دي د هغوي د پاره د خپل رب سره (دا دے) جنتونه دي

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ

لاندے (د اونو) د هغے نه | نهرونه | همیشه به وي | په دے کښ | او بيبيانے به وي | پاکے (ساتلے شوے)

چه د (اونو) لاندے به ئے (قسمه قسم) نهرونه بهيږي چه په هغے کښ به همیشه وي او پاکیزه بیبیانے به وي

وَّ رِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ ۢ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾ اَلَّذِيْنَ

او رضا مندي به وي | د الله د طرفه نه | او الله | ښه لیدونکے دے | (خپلو) بندګانو لره | هغه کسان

او د الله رضا مندي به (هم) وي او الله خپل ټول بندګان ښهٔ ویني. دا هغه خلق دي

يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا

چه وائي | اے ربه زمونږ | بیشکه مونږ | ایمان راوړے دے | پس او بخښے مونږ ته | ګناهونه زمونږ

چه وائي اے زمونږ ربه یقیناً مونږ ایمان راوړے دے نو ته زمونږ ګناهونه مونږ ته معاف کړه

وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ اَلصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ

او او ساته مونږ | د عذاب | د اور نه | (دوي) صبر کوونکي (دي) | او رښتیا ویونکي | او تابعداري کوونکي

او د اور د عذاب نه مو بچ اوساته۔ دوي صبر کوونکي دي او رښتیا ویونکي او تابعداري کوونکي

وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ

او مال لګوونکي | او بخښنه غوښتونکي (دي) | په وخت د پیشمنۍ کښ | بیان کړے دے | الله | چه بیشکه

او مال لګوونکي دي او د پیشمنۍ په وخت کښ معافي غوښتونکي دي. الله بیان کړے دے دا خبره او حکم ئے ورباندے کړے دے

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا

نشته دے هیڅوک | لائق د بندګۍ | سوا | د هغهٔ نه | او ملائکو هم | او عالمان هم | په دے حال کښ چه قائم دی

چه د هغهٔ نه سوا بل هیڅ شوک د بندګۍ لائق نشته او ملائکو او عالمان هم په دے ګواه دي او دا درے وارهٔ په انصاف باندے او چرو کولو

بِالْقِسْطِ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٨﴾ اِنَّ الدِّيْنَ

(دا ټول) په انصاف | نشته دے هیڅوک | حاجت پوره کوونکے | سوا | د هغهٔ نه | (چه) زورآور | او حکمت والا دے | بیشکه | (غوره) دین

د حق کښ ښکلولو د حق تهٔ کلمه ولاړ دي چه د الله نه سوا بل هیڅ شوک لائق د بندګۍ نشته چه زورآور هم دے او حکمت والا هم دے. یقیناً الله ته

عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ

په نزد | د الله | اسلام دے | او اختلاف نه دے کړے | هغه کسانو | چه ورکړے شوے وو هغوي ته | کتاب

(مقبول او معتبر) دین صرف اسلام دے او اهل کتابو چه باوجود د علم او پوهے کوم اختلاف کړے دے

إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَن

مګر | پس د دے نه | چه راغے دوی ته | علم | د وجے د ضد نه | په مینځ خپل کښې | او څوک چه

نو د هغے وجه صرف په خپل مینځ کښې ضد بازي وه او څوك (هم) چه د الله د ایتونو نه انکار اوکړی نو هغه لره

يَكْفُرْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ۝١٩ فَإِنْ

کفر اوکړی | په آیتونو | د الله | نو بیشکه | الله | زر | حساب کونکے دے | نو که چرے

یادساتل پکار دی چه الله تعالی ډیر زر حساب اغستونکے دے نو که اوس هم دوی تا سره (د دینی متعلق)

حَآجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِىَ لِلَّهِ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِ ۗ

جګړه کوی دوی تاسره | نو (ورته) اووایه | چه سپارلے دے ما | ځان خپل | الله ته | او هغه چا هم | چه تابعداری کوی زما

جګړه کوی نو ورته اووایه چه ما او زما پیروکارو د الله حکم ته غاړه ایښودلے ده

وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْأُمِّيِّۦنَ ءَأَسْلَمْتُمْ ۚ

او اووایه | هغه کسانو ته | چه ورکړے شوے دے هغوی ته | کتاب | او (لوړ) امیانو ته (هم) | آیا اسلام راوړی تاسو؟

او اهل کتابو او د عربو امیانو (مشرکانو) ته اووایه چه آیا تاسو د الله حکمونو ته غاړه ایږدئ؟

فَإِنْ أَسْلَمُوا۟ فَقَدِ ٱهْتَدَوا۟ ۖ وَّإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ

پس که چرے | اسلام راوړو دوی | نو یقینا | هدایت ئے بیاموندو | او که چرے | مخ واړولو دوی | نو بیشکه | (لازم) دی په تا

نو که غاړه ئے کیښوده نو یقینا سمه لار به بیاموی او که انکار ئے اوکړو (نو بیا ئے پریږده)

ٱلْبَلَٰغُ ۗ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ ۝٢٠ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ع

رسول (د دین) | او الله | ښه لیدونکے دے | بندګانو لره | بیشکه | هغه کسان | چه کفر کوی | په ایتونو

ځکه چه ستا ذمه واری خو صرف حکمونه رسول دی او الله بندګان ښه ویني. یقینا کوم خلق چه د الله د ایتونو نه انکار کوی

ٱللَّهِ وَيَقْتُلُونَ ٱلنَّبِيِّۦنَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ ٱلَّذِينَ يَأْمُرُونَ

د الله | او وژنی | پیغمبران | په ناحقه | او وژنی | هغه کسان | چه حکم (بیان) کوی

او وژنی پیغمبران بغیر د څه جرم شرعی نه او هغه خلق هم وژنی چه د انصاف (د توحید) حکم کوی

بِٱلْقِسْطِ مِنَ ٱلنَّاسِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝٢١ أُو۟لَٰٓئِكَ

د انصاف (د توحید) | د (عامو) خلقو نه | نو زیرے (خبر) ورکړه دوی ته | په عذاب | دردناك | هم دغه

نو دوی ته د دردناك عذاب خبر (زیرے) ورکړه. هم دا هغه کسان دی

ٱلَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ وَمَا لَهُم

کسان دی | چه برباد (ضائع) شول | (ټول) عملونه دوی | په دنیا | او آخرت کښې | او نه به وی | دپاره د دوی

چه په دنیا او آخرت کښې ئے (ټول) عملونه ضائع او برباد شول او هیڅ څوك

مِّن نَّٰصِرِينَ ۝٢٢ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ نَصِيبًا مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ

هیڅوك مددګاران | آیا ته نه ګورے | هغه کسانو ته | چه ورکړے شوے دے هغوی ته | څه حصه | د کتاب نه

مددګار به ئے نه وی. آیا تا د هغه خلقو په حال غور نه دے کړے چه د کتاب څه برخه ورته ورکړے شوے ده

يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى

(چه) بلل شي دوي | په طرف د کتاب | د الله | د دې د پاره چه فیصله وکړي الله | په مینځ د دوي کښې | بیا هم | مخ اړوي

چه د الله کتاب ته (کله) د دې د پاره را بللے شي چه هغوي په مینځ کښې فیصله وکړي نو د هغوي یو ډله

فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝٢٣ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا

یوه ډله | د دوي نه | او دوي | مخ اړونکي دي همیشه | دا ځکه | چه بیشکه دوي | وائي

(ترینه) مخ اړوي او دوي همیشه د حق نه مخ اړوي۔ دا ځکه چه دوي وائي

لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۠ وَّغَرَّهُمْ

(چه) هیڅ کله او به نه رسي مونږ ته | اور | مګر | یو څو ورځې | شمار لے شوے | او دهوکه کړے دي دوي لره

چه د شمیر د یو څو ورځو نه سوا مونږ اور نشي سوزولے، او دا ځکه چه د دین په معامله

فِيْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝٢٤ فَكَيْفَ اِذَا

په دین د دوي کښې | هغه څۀ (دروغ) | چه دوي به | د ځان نه جوړول | پس (نو) څنګه حال به وي د دوي | کله چه

کښې دوي هغه خبرو په دهوکه کښې اچولي دي چه د ځان نه ئې دروغ جوړ کړے دي. نو په هغه وخت به ئې څه حال وي چه

جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۠ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ

راجمع کړو مونږ دوي | دا سې ورځ ته | چه نشته د دې هیڅ شک | په هغې کښې | او پوره به ورکړے شي | هر یو کس ته

کله ئې مونږ د قیامت په دا سې ورځ راجمع کړو چه د هغې په راتلو کښې هیڅ شک نشته او هر یو کس ته به د خپلو کړو

مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝٢٥ قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ

بدله د هغه څۀ | چه کړي ئې دي | او په دوي به | هیڅ کله ظلم نشي کولے | او وایه | اے الله! | اے مالکه | د بادشاهۍ

پوره پوره بدله ملاؤ شي او بالکل ظلم ز یاتے به پرے نه کیږي. اے پیغمبره! او وایه چه اے الله

تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ

ورکوے ته | حکومت | چا ته | چه او غواړے ته | او (واپس) اخلے ته | حکومت | د چا نه | چه او غواړے ته

د اقتدار مالکه! چه چا ته او غواړے اقتدار (حکومت) ورکوے او د چا نه چه د دے خوښه شي اقتدار (حکومت) اخلې

وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ ؕ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ؕ

او عزت ورکوے ته | چا ته | چه او غواړے ته | او ذلیله کوے ته | چا لره | چه او غواړے ته | په لاس ستا کښې دے | ټول خیر

او چا ته چه او غواړے عزت ور کړے او څوک چه او غواړے نو ذلیله ئې کړے هم ستا په لاس کښې ټول خیر و نه دي

اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٢٦ تُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ

بیشکه ته | په هر | څیز باندے | قادر ئې | داخلوے ته | شپه | په ورځ کښې

یقینا ته په هر څیز باندے وس (قدرت) لرې۔ هم ته شپه په ورځ کښې او ورځ په شپه کښې ننباسے

وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۫ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ

او داخلوے ته | ورځ | په شپه کښې | او را او باسے ته | ژوندے | د مړي نه | او را او باسے ته

او هم ته ژوندے د مړي نه او مړے د ژوندي نه را او باسے (پیدا کوے)

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۷﴾ لَا يَتَّخِذِ

مړے | د ژوندي نه | او رزق ورکوے ته | چا ته | چه او غواړے | بے حسابه (ډیر) | نه دے نیسی

او چا لره چه وغواړے (نو) بے حسابه رزق ورکوی ۔ مومنان دے

الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ

مومنان | کافرانو لره | دوستان | علاوه | د مومنانو نه | او چا چه | اوکړو

د مسلمانانو نه علاوه کافرانو لره دوستان نه جوړوی او کۀ چا داسے وکړل

ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِيْ شَيْءٍ اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ

دا کار | نو نۀ دے هغه | (د ده) د الله نه | په هیڅ څیز کښ | مګر | کۀ | ځان ساتئ تاسو | د دوی نه

نو د الله تعالیٰ سره ئے هیڅ تعلق نشته خو که تاسو دهغوی دظلم زیاتی نه د بچ کیدو څۀ طریقه اختیار وئ

تُقٰىةً ؕ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿۲۸﴾ قُلْ

په ځان ساتلو سره | او ویروی تاسو | الله | د ځان خپل نه | او خاص الله ته | واپس ده | او وایه

(نو خیر دے) او الله تاسو د خپل ځان نه یروی او (آخر) مو الله ته واپس ده۔ اے پیغمبره! ورته او وایه

اِنْ تُخْفُوْا مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ ؕ

کۀ چرے پټ ساتئ تاسو | هغه څۀ | چه دی په سینو ستاسو کښ | یا ښکاره کوئ تاسو هغه | (نو) پوهیږی په هغے باندے | الله

چه که تاسو دخپل زړه خبرے پټے اوساتئ او کۀ ښکاره ئے کړئ خو الله ته معلومے دی

وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ

او پوهیږی الله | په هغه څۀ | چه دی په اسمانونو کښ | او په هغه څه چه دی | په زمکه کښ | او الله

او څۀ چه په اسمانونو او زمکه کښ دی ټول الله ته معلوم او ښکاره دی او الله

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۲۹﴾ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ

په هر | څیز باندے | قادر دے | په هغه ورځ | چه بیا به مومی | هر یو کس | هغه څۀ | چه کړے ئے وی

په هر څه باندے قدرت لری۔ هغه ورځ (یاده لرئ) په کومه به چه هر هغه کس چه نیک کارونه ئے کړی وی

مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا ۖۚ وَّمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوْٓءٍ ۚۛ تَوَدُّ

د نیکئ نه | حاضر کړے شوے | او هغه څه | چه کړے ئے وی | د بدئ نه | غواړی به دا کس

دهغے نتیجه به مخامخ اوینی او دخپلو بدو کارونو نتیجه به هم وینی نو دغه وخت به تمنا کوی چه کاش!

لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهٗٓ اَمَدًۢا بَعِيْدًا ؕ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ

چه کاش وے | په مینځ ده | او په مینځ د بد عمل دده کښ | مزل | ډیر لرے | او یروی تاسو | الله

دده او د دے بد عمل په مینځ کښ ډیر لرے (اوږده) فاصله وے۔ او الله تاسو د خپل ځان

نَفْسَهٗ ؕ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿۳۰﴾ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ ع

د ځان خپل نه | او الله | ډیر شفقت کونکے دے | په بندګانو (خپلو) | او وایه | کۀ چرے | تاسو | مینه ساتئ

نه یروی او الله د بندګانو سره ډیر شفقت کوی. اے پیغمبره! خلقو ته او وایه که تاسو د الله سره مینه کوئ

اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ؕ

داللّٰه سره | نو تابعداري اوكړئ زما | مينه به اوكړي تاسو سره | اللّٰه | او او به بخښي | تاسو ته | ګناهونه ستاسو

نو زما تابعداري اوكړئ اللّٰه به درسره مينه (هم) وكړي او ګناهونه به مو هم معاف كړي

وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۳۱ قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَ الرَّسُوْلَ ۚ

اوالله دے | ډير بخښونكے | ډير رحم كونكے | اووايه | (په خوشحالئ) اومنئ | حكم د الله | او د پيغمبر

اوالله ډير معاف كونكے ډير مهربان دے. اے پيغمبره اورته اووايه چه د الله او دهغه د رسول حكمونه په خوشحالئ سره اومنئ

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ۳۲ اِنَّ اللّٰهَ

پس كه چرے | مخ واړوي دوي | نو بيشكه | الله | نه خوښوي | كافران | بيشكه | الله

بيا هم كه دوي مخ واړولو (نو دوي كافران دي) او يقيناً الله كافران نه خوښوي. يقيناً الله ادم (عليه السلام)

اصْطَفٰٓي اٰدَمَ وَنُوْحًا وَّاٰلَ اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۳۳ ۙ

غوره كړے دے | آدم | او نوح | او اولاد د ابراهيم | او كورنۍ د عمران | په ټولو خلقو باندے

او نوح (عليه السلام) او د ابراهيم (عليه السلام) كورنۍ او د عمران (عليه السلام) كورنۍ د ټولو خلقو نه غوره كړے ده

ذُرِّيَّةًۢ بَعْضُهَا مِنْۢ بَعْضٍ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۳۴ ۚ اِذْ قَالَتِ

بعضے د دوي پيدا شوي وو د بعضے نورو نه | او الله | ښه اوريدونكے | ښه پوهه دے | كله چه | اووئيل

دا د يو بل سلسلے خلق دي او د يو بل د كورنۍ دي او الله هر څه اوري او په هر څه پوهه دے. (الله هغه د عا هم اوريدله) كله چه

امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّيْ نَذَرْتُ لَكَ مَا فِيْ بَطْنِيْ

ښځے | د عمران | اے ربه زما | بيشكه ما | نذر كړو | ستا د پاره | هغه څه | چه دي په ګيډه زما كښ

د عمران ښځے او وئيل چه اے زما ربه! كوم ماشوم چه زما په ګيډه دے زه ستا په نوم د هغے منښته (نذر)

مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّيْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۳۵

آزاد كړے شوے (ستا د عبادت د پاره) | پس قبول ئے كړه | زما نه | بيشكه | هم ته ئے | ښه اوريدونكے | ښه پوهه

كوم چه ستا د دين كار ته به آزاد وي نو ته ئے زما نه قبول كړه يقيناً هم ته هر څۀ اورے او په هر څه پوهه ئے.

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّيْ وَضَعْتُهَآ اُنْثٰي ؕ وَاللّٰهُ

هر كله چه ئے | اوزيږوله | نو وئے وئيل | اے ربه زما | بيشكه ما | (خو) وزيږوله دا | جينۍ | او الله

نو كله چه د هغے جينۍ اوشوه نو (په حسرت سره ئے) اووئيل چه زما ربه زما خو جينۍ (لور) اوشوه حالانكه

اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ؕ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰي ۚ وَاِنِّيْ

زيات پوهه دے | په هغه څه | چه وزيږولو هغے | او نه دے | (هغه) هلك | پشان (د دے) جينۍ | او بيشكه ما

الله ته ښۀ پته وه چه د هغے څۀ شوے دي (هلك يا جينۍ) او كوم هلك چه د دے خو ښتلے وو هغه د دے جينۍ پشان نۀ وو

سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّيْٓ اُعِيْذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطٰنِ

نوم كيښودلو د دے | مريم | او بيشكه زۀ | په پناه كښ وركوم دا | د ستا | او اولاد د دے | د | شيطان

او ما د دے نوم مريم كيښودلو او زۀ دا او د دے اولاد د لعنتي شيطان د حملے نه

الرَّجِيْمِ ﴿۳۶﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّاَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۙ

رټل شوي نه | پس قبوله کړه دے لره | رب د دے | په قبولو لو | ښه سره | او را لویه ئے کړه | په لویولو | ښه سره

ستا په پناه کښې درکوم نو الله هغه جینۍ په ښه شان سره قبوله کړه او ډیره نیکه ئے لویه کړه

وَّكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۚ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ ۙ

او اوسپارله هغه | زکریا ته | هر کله | چه داخل به شو | په دے باندے | زکریا | عبادت خانے ته

او زکریا (علیه السلام) ئے ورله سرپرست (ذمه وار) جوړ کړو کله چه به هم زکریا د هغے خواله عبادت خانے ته ورغے

وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ يٰمَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا ۗ

(نو) او به ئے موندلو | د دے سره | (ناشنا) رزق | (نو) او وئیل هغه | چه اے مریمه | د کوم ځائے نه دے | تا لره | دا رزق؟

نو د هغے سره به ئے د خوراک څیزونه موندل لو تپوس به ئے کړے او کړو چه اے مریم دا ناشنا خوراک تا لره د کوم ځائے راغی؟

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ

او وئیل هغے | دا (راغی) | د | طرفه | د الله نه | بیشکه | الله | رزق ورکوی | چا ته | چه او غواړی

نو هغے به ورته او وئیل چه دا (خو) د الله د طرفه دے یقینا الله چه چا ته او غواړی بے حسابه

بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۷﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهٗ ۚ قَالَ رَبِّ

بے حسابه | د ځائے (د هغه وخت) | سوال او کړو | زکریا | رب خپل ته | وے وئیل | اے ربه زما

رزق ورکوی. په دغه موقع زکریا علیه السلام خپل رب ته سوال او فریاد او کړو. او ئے وئیل

هَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَآءِ ﴿۳۸﴾

را کړه | ما ته | د خپل طرف نه | اولاد | نیک (پاک) | بیشکه ته | اوریدونکے | د دعا ئے

اے زما ربه ما ته د خپل طرف نه نیک اولاد را کړه یقینا ته (د هر چا) دعا گانے آورے او قبلوے

فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ يُّصَلِّيْ فِي الْمِحْرَابِ ۙ اَنَّ

نو آواز او کړو هغه ته | ملائکو | او دے | ولاړ وو | (چه) مونځ ئے کولو | په عبادت خانه کښې | چه بیشکه

نو (یوه ورځ) پداسے حال کښې چه زکریا په عبادت خانه کښې ولاړ وو مونځ ئے کولو ملائکو ورته آواز او کړو

اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا ۢ بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَيِّدًا

الله | زیرے درکوی تا ته | (په پیدا کیدلو) د یحیی | چه تصدیق به کوی | د یو کلمے | د الله | او سردار به وی

چه یقینا الله تا ته د یحیی (د پیدائش) زیرے درکوی چه هغه به د الله د یو کلمے تصدیق کوی او سردار به وی

وَّحَصُوْرًا وَّنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۳۹﴾ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ

او پاکدامن به وی | او پیغمبر به وی | د کاملو نیکانو نه | او وئیل زکریا | اے ربه زما | څنګه | به او شی

او پاکدامن به وی او پیغمبر به وی (او) د کاملو نیکانو په ډول کښې به شامل وی. زکریا علیه السلام او وئیل اے زما ربه

لِيْ غُلٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِيْ عَاقِرٌ ۗ قَالَ

زما | ځوئے | او حال دا دے چه | رسیدلے دے ما ته | بوډاوالے | او ښځه زما | شنډه ده | وے وئیل

ما کره به لا څنګه هلک پیدا شی؟ حالانکه زه هم بوډا شوے یم او ښځه ے هم شنډه ده ملائکے یا الله ورته او وئیل

كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ۝ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ؕ

دغه شان په شان | الله | کوی | څهٔ چه | او غواړی | وے وئیل | اے ربه زما | مقرر کړه | دپاره زما | څهٔ نخښه

دغه شان به شته یا هم د نسب به کیږی الله چه څه غواړی هغه کوی زکریا او وئیل اے زما ربه زما دپاره (څو) یوه نخښه

قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ؕ

الله (ورته) او وئیل | نخښه ستا دا ده | چه خبرے به نهٔ شے کولے | د خلقو سره | درے | ورځے | مګر | په اشاره

مقرر کړه الله ورته او فرمائیل چه نخښه ستا دا ده چه درے ورځے به د خلقو سره د اشارو نه سوا خبرے نهٔ شے کولے

ع

وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ۝ وَاِذْ

او یاد کړه | رب خپل | ډیر | او وایه تسبیح | بیګاه | او صبا | او کله چه

او په شکریه کښې خپل رب ډیر ډیر یاد وه او سحر او ماښام تسبیح او پاکی بیانوه۔ او (دا هم یاد کړه) کله چه

قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىكِ وَطَهَّرَكِ

او وئیل | ملائکو | اے مریمے! | بیشکه | الله | غوره کړے ئے ته | او پاکه کړے ئے ته

ملائکو او وئیل چه اے مریمے! یقیناً الله ته غوره کړے ئے او پاکه ئے ساتلے ئے او ته ئے

وَاصْطَفٰىكِ عَلٰى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ۝ يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ

او غوره کړے ئے ته | په | زنانو | د ټولے زمانے | اے مریمے! | تابعداری کوه | د رب خپل

غوره کړې ئے (د ټولے زمانے) د ټول عالم په زنانو باندے۔ اے مریمے! د خپل رب تابعداری (عبادت) کوه

وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ۝ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ

او سجده کوه | او رکوع کوه | سره | د رکوع کوونکو | دا | بعضے خبرونه دی | د غیبو

او سجده کوه او د رکوع کوونکو سره رکوع کوه۔ اے پیغمبره! دا د غیبو څهٔ خبرونه دی چه مونږ ئے تا ته

نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ؕ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ

(چه) وحی ئے کوو مونږ | تا ته | او نه وے ته | د دوی سره حاضر | کله چه | غورزول دوی | قلمونه خپل

وحی کوو او ته د دوی سره په هغه وخت کښې (موجود) نه وے کله چه دوی خپل قلمونه د دپاره غورزول

اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۪ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ

چه څوک به د دوی نه | ساتنه (پرورش) کوی | د مریمے | او نه وے ته | د دوی سره (حاضر) | کله چه

چه څوک به د مریمے ساتنه (پرورش کوی) او نه ور سره ته هغه وخت موجود وے کله چه دوی یو بل سره

يَخْتَصِمُوْنَ ۝ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ

دوی د یو بل سره جګړه کوله | کله چه | او وئیل | ملائکو | اے مریمے! | بیشکه | الله | زیرے درکوی تا ته

جګړه کوله۔ کله چه ملائکو او وئیل۔ اے مریمے! یقیناً الله تا ته د یو (دا یوے) کلمے (د پیدائش) زیرے درکوی

بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۖ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا

د یوے کلمے | د خپل طرف نه | چه نوم د هغه به | مسیح | عیسٰی | ځوئے | د مریمے وی | مخور (عزتمند) به وی

چه نوم به ئے مسیح عیسٰی ابن مریم وی او په دنیا او آخرت کښې به مخور (عزتمند) وی

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۝ۙ وَ يُكَلِّمُ النَّاسَ

په دنیا | او آخرت کښې | او وی به د نژدې کړے شوو له (الله نه) | او کوی به خبرې | د خلقو سره

او د الله په مقربینو کښې به شمار وی. او د خلقو سره به په زانګو کښې هم خبرے کوی

فِى الْمَهْدِ وَ كَهْلًا وَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ

په زانګو کښې | او په پوخ والی کښې | او وی به د کاملو نیکانو نه | او وئیل مریم | اے ربه زما | څنګه به | کیږی

او په زور والی (څټ عمر) کښې هم او کاملو نیکانو کښې به شامل وی. مریم او وئیل اے زما ربه! زما به لا څنګه بچے کیږی

لِىْ وَلَدٌ وَّ لَمْ يَمْسَسْنِىْ بَشَرٌ ؕ قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ

زما | خوئے | او حال دا دے چه نه دے مرسیدلے ماته | هیڅ یو انسان | او وئیل (جبریل) | هم دغه شان | الله | پیدا کوی

حالانکه هیڅ یو نارینه ماته لاس قدرے هم نه دے راوړے ملائکے یا الله او وئیل چه خبره به هم دغسے وی څنګه چه ته وائے

مَا يَشَآءُ ؕ اِذَا قَضٰۤى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝

څه چه | او غواړی | کله چه | اراده (فیصله) او کړی | د یو کار | نو بیشکه | وائی | هغه ته | شه (موجود) | نو شی (موجود)

الله چه څه غواړی هغه پیدا کوی کله چه هغه د یو کار فیصله وکړی نو ورته او وائی چه موجود شه نو بس هغه موجود شی.

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۝ۚ وَ رَسُوْلًا

او ښائی به ورته الله | کتاب | او حکمت | او تورات | او انجیل | او (لیږی به دهٔ لره) رسول

او الله به ورته کتاب او حکمت او تورات او انجیل او ښائی. او د بنی اسرائیلو د پاره به ئے رسول

اِلٰى بَنِىْۤ اِسْرَآءِيْلَ ۙ۬ اَنِّىْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۙ

بنی اسرائیلو ته | چه بیشکه ما | راوړے ده تاسو ته | نخښه (معجزه) | د طرفه د رب ستاسو نه

مقرر کړی (چه ورته به وائی) چه یقیناً ما تاسو ته ستاسو د رب د طرف نه یوه غټه نخښه راوړے ده

اَنِّىْۤ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ

(دا چه) بیشکه زهٔ | به جوړوم | تاسو د پاره | د خټے نه | پشان د شکل | د مارغه | بیا پو کے به او وهم

هغه دا چه زهٔ به ستاسو په وړاندے د خټے نه د مارغهٔ پشان یو شکل جوړوم بیا به په کښې پو کے وهم

فِيْهِ فَيَكُوْنُ طَيْرًۢا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَ اُبْرِئُ الْاَكْمَهَ

په هغے کښې | نو شی به | مارغهٔ (الوتونکے) | په حکم | د الله | او جوړوم به زهٔ | پیدائشی ړوند

نو د الله په حکم به مارغهٔ شی او زهٔ به پیدائشی ړوند او د برګی مرض والا

وَالْاَبْرَصَ وَاُحْىِ الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا

او د برګی مرض والا | او ژوندی کوم به زهٔ | مړی | په حکم | د الله | او خبروم به زهٔ تاسو | په هغه څه

جوړوم او د الله په حکم به مړی راژوندی کوم او تاسو چه په کورونو کښې

تَاْكُلُوْنَ وَ مَا تَدَّخِرُوْنَ ۙ فِىْ بُيُوْتِكُمْ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ

چه خورئ ئے تاسو | او په هغه څهٔ | چه ذخیره کوئ ئے تاسو | په کورونو خپلو کښې | بیشکه | په دے کښې

څه خورئ یا ئے ذخیره کوئ د هغے نه به مو خبروم که تاسو ایمان راوړئ نو یقیناً په دے کښې تاسو د پاره

لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۴۹﴾ وَ مُصَدِّقًا

خامخا لخښه (معجزه) ده | ستاسو دپاره | که چرے | يئ تاسو | ايمان راوړونکی | او تصديق کونکے يم زهٔ

لو يه لخښه (معجزه) ده او زما نه چه مخکښې کوم کتاب نازل شوے دے يعنې تورات دهغے تصديق به کوم

لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَ لِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ

دهغه څهٔ | چه وړاندے دی زمانه | چه هغه تورات دے | او چه حلال کړمه زه | تاسو دپاره | بعضے | هغه څيز

او دے دپاره راليږلے شوے يم چه بعضے هغه څيزونه چه په تاسو

حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا

چه حرام کړے شوے دے | په تاسو | او راوړے دے ما تاسو ته | لخښه (معجزه) | د طرف د رب ستاسو نه | پس ويريږئ

حرام کړے شوے وو هغه در لره حلال کړم او ما تاسو ته ستاسو د رب طرف نه لوړے لخښے هم راوړے دی نو د الله نه او ويريږئ

اللّٰهَ وَ اَطِيْعُوْنِ ﴿۵۰﴾ اِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ

د الله نه | او حکم او منئ زما | بيشکه | الله | رب زما | او رب ستاسو دے | نو عبادت او کړئ (يو اځے) دهغهٔ

او زما خبره او منئ۔ يقيناً الله زما هم رب دے او ستاسو هم رب دے نو يو اځے دهغهٔ عبادت وکړئ

هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿۵۱﴾ فَلَمَّآ اَحَسَّ عِيْسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ

دا | لار ده | نيغه (سمه) | نو کله چه | محسوس کړو | عيسىٰ | د دوی نه | کفر

هم دا سمه لار ده۔ نو هر کله چه عيسىٰ محسوس کړه چه بنی اسرائيل زمانه انکار کوی نو وے وئيل چه

قَالَ مَنْ اَنْصَارِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ

(نو) وے وئيل | څوک دی | مددګاران زما | (دين) د الله ته | (نو) او وئيل | خالصو ملګرو (د عيسىٰ) | موږ يُو

د الله په لار کښې به څوک زما مدد او کړی؟ نو حواريانو (مخلصينو ملګرو د عيسىٰ) او وئيل چه موږ د الله

اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ ۚ وَ اشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿۵۲﴾

مددګار | د الله (د دين) | ايمان راوړے دے موږ | په الله باندے | او ګواه شه ته | چه بيشکه موږ | مسلمانان يُو

د دين مددګاران يُو موږ په الله ايمان راوړے دے او ته په دے خبره ګواه اوسه چه موږ د الله حکمونو ته غاړه ايښودے ده

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا

اے ربه زموږ | ايمان راوړے دے موږ | په هغه څهٔ | چه نازل کړی دی تا | او تابعداری کړے ده موږ | د دے پيغمبر | او ليکه ته موږ په

اے زموږ ربه! تا چه څهٔ نازل کړی دی په هغے باندے موږ ايمان راوړے دے او موږ د دے پيغمبر تابعداری کړے ده نو ته موږ

مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۵۳﴾ وَ مَكَرُوْا وَ مَكَرَ اللّٰهُ ؕ وَ اللّٰهُ خَيْرُ

سره | د ګواهی کونکو (د توحيد) | او (بد) تدبير او کړو دوی (د وژلو د عيسىٰ) | او تدبير او کړو الله (د هغهٔ د خلاصی) | او الله | بهتر تدبير کونکے دے

د توحيد د ګواهی کونکو سره او ليکه او کافرانو د عيسىٰ خلاف پټ چلونه جوړ کړل او الله د هغهٔ د خلاصی تدبير او کړو

ع الْمٰكِرِيْنَ ﴿۵۴﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسٰٓى اِنِّيْ مُتَوَفِّيْكَ وَ رَافِعُكَ

د تدبير کونکو نه | کله چه | او وئيل | الله | اے عيسىٰ! | بيشکه زهٔ | پوره اخستونکے يم تا لره | او پورته کونکے يم تا لره

او الله ډير ښهٔ تدبير کونکے دے او د دے تدبير په وخت الله او فرمائيل چه اے عيسىٰ! زهٔ تا لره

اِلَيَّ وَ مُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ

طرف خپل ته | او پاکوونکے یم تا لره | د هغه کسانو نه | چه کفرئے کړے دے | او جوړوونکے یم | هغه کسانو لره

صحیح سلامت واپس اخلم او خپل طرف ته دے او چتوم او د کافرانو د تهمتونو نه دې پاکوم او ستا تابعدار

اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ

چه تابعداری ئے کړے ده ستا | غالب | په هغه کسانو | چه کفرئے کړے دے | تر ورځ د قیامت پورے | بیا | خاص ما ته

به تر قیامته پورے په کافرانو باندے غالب کړم بیا ما ته ستاسو ټولو واپسی (راتلل) دی نو زهٔ به ستاسو

مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ۝٥٥

واپسی ده ستاسو | نو فیصله به او کړم زهٔ | په مینځ ستاسو کښې | په هغه څه کښې | چه تاسو به | په هغے کښې | اختلاف کولو

په مینځ کښې د هغه خبرو فیصله او کړم په کومو کښې چه تاسو اختلاف کړے دے

فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا فِي الدُّنْيَا

پس هغه کسان | چه کفرئے کړے دے | نو عذاب به ورکوم دوی ته | عذاب | ډیر سخت | په دنیا

نو چه کوم خلق کافر دی هغوی ته به په دنیا او آخرت کښې سخت ترینه سزا ورکړم

وَالْاٰخِرَةِ ۡ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝٥٦ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

او په آخرت کښې | او نه به وی | د پاره د دوی | هیڅ څوک مددګار | او هغه کسان | چه راوړے ئے دے ایمان

او د دوی د پاره به هیڅ څوک مددګار نه وی۔ او کومو خلقو چه ایمان راوړے دے

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ

او کوی عملونه | نیک | نو پوره به ورکړی هغوی ته | ثوابونه د هغوی | او الله | نه خوښوی

او نیک کارونه (عملونه) ئے کړے دی نو هغوی ته به الله د هغوی پوره پوره اجرونه (ثوابونه) ورکړی او الله تعالیٰ

الظّٰلِمِيْنَ ۝٥٧ ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ۝٥٨

ظالمان | دا چه | بیانوئے مونږ | تا ته | آیتونو دی | او نصیحت دے | ډک د حکمت نه

ظالمان (بے انصافه) خلق نه خوښوی۔ دا هغه آیتونه او د حکمت نه ډک نصیحتونه دی چه مونږ ئے تا ته اورووو (بیانوو)

اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ۭ خَلَقَهٗ

بیشکه | حال | د عیسٰی | په نزد | د الله | پشان د حال | د آدم دے | پیدا کړے ئے وو آدم

یقیناً د الله په نزد خو د عیسٰی مثال دا سے دے لکه آدم چه الله د خاورے نه د هغه پیدائش شروع کړے وو بیا ئے

مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝٥٩ اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ

د خاورو نه | بیا ئے | او وئیل | هغه ته | شه (موجود) | نو شو (موجود) | دا حق دے | د طرف د رب ستا نه

ورته او فرمائیل چه ژوندے او پوره انسان شه نو ژوندے او پوره انسان شو. دا ستا د رب د طرف نه رښتینے حقیقت دے

فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ۝٦٠ فَمَنْ حَآجَّكَ فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا

پس مه کیږه ته | د شک کوونکو نه | نو که څوک | جګړه کوی تاسره | په دے کښې | پس د دے نه

نو ته پکښې (د بعضے خلقو پشان) شک مه کوه د عیسٰی د دے صحیح واقعے بیانولو نه پس که څوک تاسره په دے معامله کښې څه

جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ

چه راغلے دے تاته | علم (وحی) | نو (ورته) اووایه | راځئ | (چه) راوغواړو | ځامن خپل | او ځامن ستاسو

بحث او جګړه کوي نو ورته اووایه چه راځئ مونږ به خپل ځامن راوبلو او تاسو خپل او مونږ به

وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ

او ښځے خپلے | او ښځے ستاسو | او ځانونه خپل | او ځانونه ستاسو | بیا به | زاري (عاجزي) او کړو

خپلے ښځے راوبلو او تاسو خپلے او مونږ به هم موجود یو او تاسو به هم موجود ئ او بیا به په عاجزئ سره

فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ۝٦١ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ

نو اوبه ګرځولو | لعنت | د الله | په | دروغژنو باندے | بیشکه | (هم) دا | دے خامخا | بیان

داسے دعا او کړو چه په دروغژنو دے د الله لعنت وي۔ یقیناً هم دا بالکل رښتینے واقعات دي (بیان دے)

الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ

رښتینے | او نشته دے | هیڅ څوک لائق د بندګۍ | سوا | د الله نه | او بیشکه | الله | خامخا هغه دے | زورآور

او د الله نه سوا بل هیڅ څوک د بندګۍ لائق نیشته او یقیناً هم الله زورآور او

الْحَكِيْمُ ۝٦٢ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِالْمُفْسِدِيْنَ ۝٦٣ ع

او حکمت والا | پس که چرے | مخ واړولو دوي | نو بیشکه | الله | ښه پوهه دے | په فساد کونکو باندے

حکمت والا دے که بیا هم دا خلق انکار او کړي (نو الله به سزا ورکړي) (ځکه چه) الله ته فساد کونکي خلق ډیر ښه معلوم دي۔

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَآءٍۢ بَيْنَنَا

اووایه | اے | اهل کتابو | راشئ | یو داسے کلمے او خبرے ته | چه برابر (شریکه) ده | په مینځ زمونږ

اے پیغمبره! یهودیانو او عیسائیانو ته اووایه چه اے اهل کتابو! راشئ چه په یو داسے خبرے متفق شو

وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا

او په مینځ ستاسو کښې | چه بندګي به نه کوو | سوا | د الله نه دبل چا | او نه به شریک جوړوو | د هغه سره | هیڅ څیز

چه زمونږ او ستاسو په مینځ کښې مشترک که ده هغه دا چه د الله نه سوا به د بل چا عبادت نه کوو

وَّلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ فَاِنْ

او نه به نیسي | بعضے زمونږ نه | بعضو لره | پالونکي (خدایان) | غیر | د الله نه | پس که چرے

او نه به د هغه سره هیڅ څوک شریک جوړوو او د الله نه سوا به په خپل مینځ کښې یو بل ته رب نه وایو نو که

تَوَلَّوْا فَقُوْلُوا اشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ۝٦٤

مخ واړولو دوي | نو اووائي (ورته) | ګواهان اوسئ (خبر شئ) تاسو | په دے باندے چه بیشکه مونږ | یو مسلمانان

بیا ئے هم انکار او کړو نو تاسو (اے مسلمانانو) ورته اووائي چه تاسو په دے ګواه اوسئ چه مونږ خو مسلمانان یو

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمَآ اُنْزِلَتِ

اے | اهل کتابو | ولے جګړه کوئ تاسو | په باره د ابراهیم کښې | او حال دا دے چه نه دے نازل کړے شوے

اے اهل کتابو تاسو (د مسلمانانو سره) د ابراهیم په باره کښې ولے بحث او جګړه کوئ حالانکه

التَّوْرٰىةُ وَالْاِنْجِيْلُ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِهٖ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝ هٰٓاَنْتُمْ

تورات | او | انجيل | مگر | پس دهغهٔ نه | آيا نه پوهيږئ تاسو؟ | خبردار تاسو

تورات او انجيل خو دابراهيم نه پس نازل شوي وو تاسو کښې څومره عقل هم نشته گورئ تاسو هغه خلق يئ چه کومسئلو کښې

هٰٓؤُلَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيْمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّوْنَ

هغه خلق يئ | چه جگړه کوئ | په هغه شه کښې | چه شته تاسو سره | په هغې باندې | علم | نو ولې | جگړه کوئ

درسره څه ناڅه علم وو (حال دعيسي يا صفات د محمد چه ذکر وي په کتابو کښې ذکر وو) نو په هغې کښې بهٔ بحث نه او جگړې کوئ

فِيْمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ

په هغه شه کښې | چه نشته دے | تاسو سره | په هغې باندې | څهٔ پوهه (علم) | او الله | پوهيږي | او تاسو

او په کومو مسئلو کښې چه درسره دسره علم نشته لا چه حال دَ ابراهيمؑ دے نو په هغې کښې ولې بحثونه او جگړې کوئ او الله

لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ مَا كَانَ اِبْرٰهِيْمُ يَهُوْدِيًّا وَّلَا نَصْرَانِيًّا وَّلٰكِنْ كَانَ

نه پوهيږئ | نهٔ وو | ابراهيم | يهودي | او نهٔ | عيسائي | ليکن | وو هغه

ډېر ښهٔ پوهيږي او تاسو نه پوهيږئ حقيقت هم دا دے (چه) ابراهيم خو نه يهودي وو او نه عيسائي وو بلکه هغه خو سيده

حَنِيْفًا مُّسْلِمًا ۭ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝ اِنَّ

په نيغه لاره (کلک په توحيد) | منونکے حکم دالله لره | او نهٔ وو هغه | د | مشرکانو نه | بيشکه

حق پرست او په توحيد باندې کلک فرمانبردار بنده وو او مخلص مسلمان وو او هغه (بالکل) په مشرکانو کښې نهٔ وو شامل

اَوْلَى النَّاسِ بِاِبْرٰهِيْمَ لَلَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ

زيات نژدې | د ټولو خلقو نه | ابراهيم ته | خامخا هغه کسان دي | چه تابعداري ئے کړې ده دهغهٔ | او دا | پيغمبر

يقيناً ابراهيم ته د ټولو خلقو نه لائق (نژدې) هغه کسان دي چا چه دهغهٔ پيروي کړې ده او دا پيغمبر

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ وَدَّتْ طَّآىِٕفَةٌ

او هغه کسان | چه ايمان ئے راوړے دے | او الله | دوست | د مومنانو دے | د زړه نه غواړي | يوه ډله

او ټول مومنان ورته د ټولو نه زيات نژدې دي لائق دي او الله د مومنانو دوست (کارساز) دے د اهل کتابو يوه ډله

مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يُضِلُّوْنَكُمْ ۭ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ

د | اهل | کتابو | (کاش) چه | گمراه کړي دوي تاسو لره | او نشي گمراه کولے هغوي | مگر | ځانونه خپل

دا غواړي او ارمان کوي چه تاسو گمراه کړي حالانکه دخپل ځان نه سوا بل څوک نشي گمراه کولے (خو) دده

وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۝ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

او دوي نه پوهيږي | اے | اهل | کتابو | ولې | کفر کوئ تاسو | په آيتونو | د الله

احساس ورته هم نشته. اے اهل کتابو تاسو دالله دا يتونو نه انکار ولې کوئ حالانکه تاسو خود هغې د حقانيت

وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ۝ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ

او حالانکه تاسو | گواهان يئ | اے | اهل | کتابو | ولې | گډوډوئ تاسو | حق | د باطل سره

گواهان يئ (خبر يئ چه دا آيتونه من جانب الله حق دي) اے اهل کتابو ولے تاسو حق د باطل سره گډ وډ کوئ

وَ تَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَ اَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۟ وَقَالَتْ طَّآىِٕفَةٌ

او (ولے) پټوئ تاسو | حق؟ | او حال دا دے چه تاسو | پوهیږئ | او اووئیل | یوے ډلے

او ولے سره د پوهے حقه خبره پټوئ۔ او د اهل کتابو یوے ډلے (خپلو ملګروته) اووئیل

مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اٰمِنُوْا بِالَّذِیْٓ اُنْزِلَ عَلَى الَّذِیْنَ

د اهل کتابو نه | ایمان بنګاره کړئ | په هغه کتاب | چه نازل کړے شوے دے | په هغه کسانو

چه په مسلمانانو چه کوم کلام (دین) نازل شوے دے په هغے باندے د سحر په وخت کښ ایمان بنګاره کړئ

اٰمَنُوْا وَجْهَ النَّهَارِ وَ اكْفُرُوْٓا اٰخِرَهٗ لَعَلَّهُمْ

چه ایمان ئے راوړے دے | په اول سر | د ورځے کښ | او انکار (ترینه) اوکړئ | په آخر د ورځے کښ | دے د پاره چه دوی

او بیا ماښام ترینه انکار اوکړئ امید دے چه پس دے سره به دا مسلمانان د خپل دین نه واوړی

یَرْجِعُوْنَ ۟ۚۖ وَلَا تُؤْمِنُوْٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِیْنَكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ

واپس شی (د اسلام نه) | او مه منئ خبره د هیڅ چا | مګر | د هغه چا | چه تابعداری کوی | د دین ستاسو | او وایه | چه بیشکه

او صرف د هغه چا خبره منئ څوک چه ستاسو د دین تابع وی (ځکه چه هدایت صرف مونږ سره دے) نو ته ورته جواب کښ او وایه

الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ ۙ اَنْ یُّؤْتٰۤى اَحَدٌ مِّثْلَ مَاۤ اُوْتِیْتُمْ

صحیح هدایت | هدایت (دین) | د الله دے | دے د پاره چه ورنکړے شی | بل چا ته | په شان د هغه څه | چه در کړے شوی دی تاسو ته

چه یقیناً صحیح هدایت د الله هدایت دے (او د بل چا خبره ځکه مه منئ) چه ورنکړے شی بل چا ته هغه نبوت او اسمانی کتاب کوم چه

اَوْ یُحَآجُّوْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِیَدِ اللّٰهِ ۚ

یا چه دوی غالب نه شی په تاسو | په نزد | د رب ستاسو | او وایه | (چه) بیشکه | فضل | په لاس | د الله کښ دے

تاسو ته در کړے شوے دے او بل دا چه دوی غالب نه شی په تاسو باندے په حجت قائمولو کښ په وړاندے د رب ستاسو (پیغمبره جواب ورکړه)

یُّؤْتِیْهِ مَنْ یَّشَآءُ ؕ وَ اللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ۟ۙۚ یَّخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ

ورکوی ئے | هغه چا ته | چه اوغواړی | او الله دے | فراخئ والا | ښه پوهه | خاص کوی | په رحمت خپل سره

او وایه چه فضل (خو) تول د الله په لاس کښ دے چا له ئے چه اوغواړی ورکوی ئے او الله لوئے وسعت او لوئے علم والا دے او الله

مَنْ یَّشَآءُ ؕ وَ اللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِیْمِ ۟ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

څوک | چه اوغواړی | او الله دے | خاوند | د فضل | لوئے | او بعضے | د اهل کتابو نه

په خپل رحمت سره خاص کوی څوک ئے چه خوښ شی او الله د ډیر لوئ فضل والا دے۔ او په اهل کتابو کښ ځنے داسے خلق هم شته چه

مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ یُّؤَدِّهٖۤ اِلَیْكَ ۚ وَ مِنْهُمْ

هغه دی | که چرے | اعتبار اوکړے ته په هغه باندے | د پوره خزانے | تو ادا کوی ئے | تا ته | او ځنے د دوی نه

که ته ورسره ډیر مال د امانت په طور کیږدے نو هم به ئے درته پوره پوره واپس درکړی او داسے پکښ هم شته

مَّنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِدِیْنَارٍ لَّا یُؤَدِّهٖۤ اِلَیْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ

هغه څوک دی | که چرے | اعتبار اوکړے ته په هغه باندے | د یو دے روپۍ | نو نه ئے ادا کوی | تا ته | مګر | چه ته ئے همیشه

چه که ته ورسره یوه روپۍ (اشرفۍ) امانت کیږدے نو تر هغے به ئے نه درکوی تر څو چه هر وخت ته د هغه د سر د پاسه

عَلَيْهِ قَآئِمًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيّٖنَ

پہ سر د هغه باندے | ولاړ | دا څکه | چه بیشکه دوی | وائی | نشته دے | په مونږ باندے | په باره د امیانو کښی

ولاړ نه یې دا څکه چه د دوی خیال دے چه د امیانو د مالونو په باره کښی په مونږ هیڅ

سَبِيْلٌ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾

څۀ ملامتیا (گناه) | او وائی دوی | په الله باندے | دروغ | او حال دا دے چه دوی | پوهیږی

ملامتیا نشته او سره د پوهے په الله باندے دروغ وائی

بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

ولے نه؟ | څوک چه | پوره کړی | لوظ خپل | او پرهیزگاره شی | نو بیشکه | الله | خوښوی

ولے نه ملامت او گناه شته؟ (قاعده دا ده چه) څوک هم چه خپله وعده پوره کړی او د الله نه ویریږی نو یقیناً الله

الْمُتَّقِيْنَ ﴿٧٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ

پرهیزگاران | بیشکه | هغه کسان | چه اخلی | په لوظ | د الله | او په قسمونو خپلو

داسے متقیان خوښوی (او ددے په عکس) یقیناً کوم خلق چه د الله په لوظ او په خپلو قسمونو معمولی

ثَمَنًا قَلِيْلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ

قیمت | لږ | دغه کسان دی | (چه) نه به وی هیڅ برخه (د ثواب) | د پاره د دوی | په آخرت کښی

دنیا اخلی نو دغه کسانو د پاره په آخرت کښی هیڅ برخه نشته

وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۖ ص

او نه به کوی خبرے د دوی سره | الله | او نه به گوری | دوی ته | په ورځ د قیامت | او نه به پاک کړی دوی لره

او نه به ورسره الله (د رحمت) خبرے او کړی او نه به ورته د قیامت په ورځ (د رحمت په نظر) گوری او نه به ئے د گناهونو نه پاک کړی

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٧﴾ وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيْقًا يَّلْوٗنَ

او د پاره د دوی | عذاب دے | دردناک | او بیشکه | شته د دوی نه | خامخا یوه ډله | چه تاووی

او د دوی د پاره دردناک عذاب دے. او یقیناً پدے اهل کتابو کښی یوه ډله داسے هم شته چه د کتاب د لوستلو

اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ

ژبے خپلے | په کتاب باندے | د دے د پاره چه گمان او کړئ تاسو په هغه باندے | د کتاب | او حال دا دے چه نه دے هغه

په وخت کښی پرے ژبه تاوړ اتاؤ کړی چه تاسو پرے دا د الله د کتاب گمان او کړئ حالانکه هغه د الله د کتاب

مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ

د کتاب نه | او وائی دوی | دا | د | طرفه | د الله نه دے | او حال دا دے چه نه دے | هغه

خبره نه وی او وائی دا چه مونږ څه وایو دا د الله د طرف نه راغلے خبره ده حالانکه هغه د الله

مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٨﴾

د طرفه | د الله نه | او وائی دوی | په الله باندے | دروغ | او حال دا دے چه دوی | پوهیږی

د طرف نه نه وی او سره د پوهے په الله باندے دروغ وائی۔

مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَ النُّبُوَّةَ

جائز نه دي | دیو بشر دپاره | چه ورکړي ده ته | الله | کتاب | او پوهه د دین | او پیغمبري

د هیڅ یو بنیادم دپاره دا کار مناسب نه دے چه الله خو ورله کتاب او د دین پوهه (حکمت) او پیغمبري ورکړي

ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ كُوْنُوْا عِبَادًا لِّيْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

(او) بیا (د) | وائي هغه | خلقو ته | (چه) شئ تاسو | بندګان | زما | سوا | د الله نه

او هغه دے بیا خلقو ته وائي چه د الله نه سوا زما بندګان شئ

وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ الْكِتٰبَ

لیکن (وائي دے) | (چه) شئ تاسو | الله والا | په دے وجه | چه تاسو | ښودله کوئ (خلقو ته) | د کتاب

بلکه هغه به خلقو ته دا وائي چه الله والا شئ د دے وجے نه چه تاسو د کتاب تعلیم ورکوئ

وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ۙ﴿٧٩﴾ وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ

او په دے وجه | چه تاسو | لولئ (کتاب) | او نه به | حکم کوي تاسو ته دغه (پیغمبر) | چه جوړ کړئ تاسو | ملائکو لره

او په دے وجه چه تاسو خپله هم لولئ او هم په دے تعلیم لو تعلم د کتاب الله سره و بایت حاصلیږي او نه به هغه پیغمبر تاسو ته دا دے حکم کوي چه ملائکے

وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ؕ اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ

او پیغمبرانو لره | خدایان (حقدار د بندګئ) | آیا حکم به کوي هغه تاسو ته | د کفر | پس د دے نه | چه یئ تاسو

او پیغمبران خدایان او ګڼړئ دا کله کیدے شي چه ستاسو د اسلام راوړلو نه پس دے هغه تاسو ته د کفر کولو

مُّسْلِمُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ ع

مسلمانان (موحدین) | او کله چه | واغستله | الله | پخه وعده | د پیغمبرانو نه | که چرته | زه تاسو ته څه درکړم

حکم درکړي؟ او هغه وخت یاد کړئ کله چه الله د پیغمبرانو نه پخه وعده واغستلے وه چه که چرته ما تاسو ته د کتاب

مِّنْ كِتٰبٍ وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا

کتاب | او حکمت (پوهه په دین) | بیا | راشي تاسو ته | دا یو رسول | چه تصدیق کوونکے وي | د هغه کتابونو

او حکمت (د دین) پوهه درکړه او ستاسو په وخت کښ دا یو پیغمبر راشي چه هغه ستاسو د کتابونو او

مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ؕ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ

چه تاسو سره دي | نو خامخا تصدیق به کوئ تاسو | د دغه پیغمبر | او خامخا مدد به کوئ تاسو د هغه | او وئیل (ورته الله) | آیا اقرار او کړو تاسو؟

د دین تصدیق کوي نو تاسو به خامخا د هغه تصدیق کوي او مدد به ئے هم کوئ (بیا) الله پیغمبرانو ته او فرمائیل

وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِيْ ؕ قَالُوْٓا اَقْرَرْنَا ؕ قَالَ

او قبوله کړه تاسو | په دے | باندے | وعده زما | (نو) او وئیل دوي | اقرار او کړو مونږ | او وئیل (الله)

چه تاسو د دے خبرے اقرار کوئ او زما د طرف نه درکړے شوے ذمه واري قبلوئ نو ټولو او وئیل چه او مونږ اقرار کوو

فَاشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ

نو ګواه اوسئ | او زه (هم) | تاسو سره یم | د ګواهانو نه | نو چا چه | مخ واړولو | پس د دینه

نو الله ورته او فرمائیل چه په دے اقرار ګواه اوسئ او زه هم تاسو سره د ګواهي کوونکو نه یم د دینه پس چه څوک (د هدایت)

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٨٢﴾ اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ يَبْغُوْنَ

نو هم دغه کسان دي | پوره نافرمان | آیا غیر | د دین | د الله نه | لټوي دوی (بل دین)

مخ واړوي نو هم دا سې کسان پوره نافرمانه دي. نو ولې (آیا) د الله د دین نه سوا دوی څه بل دین غواړي

وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا

او خاص هغه ته | غاړه کیښوده | هغه چا | چه دي په آسمانونو | او زمکه کښې | په خوښه | او په ناخوښه

حالانکه اسمانونو او زمکه کښې چه څومره مخلوق دے خواه که په خوښه سره وي او که ناخوښه او مجبورے سره وي ټولو الله ته

وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿٨٣﴾ قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ

او خاص هغه ته به | واپس کولے شي دوی | او وایه | ایمان راوړے دے مونږ | په الله باندے | او په هغه څه | چه نازل کړے شوے دی

غاړه ایښودے ده او ټول به الله ته ورګرځي. اے پیغمبره! خلقو ته او وایه چه مونږ (خو) په الله او په هغه کتاب چه مونږ ته

عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ

په مونږ | او په هغه څه | چه نازل کړے شوے دی | په | ابراهیم | او په اسماعیل | او په اسحاق

نازل شوے دے او په هغه څه چه ابراهیم اسماعیل. اسحاق. او یعقوب. او د هغه اولاد ته نازل شوي دي

وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَالنَّبِيُّوْنَ

او په یعقوب | او په اولاد د هغه | او په هغه څه | چه ورکړے شوے دي | موسٰی | او عیسٰی | او نورو پیغمبرانو ته

او په هغه کتابونو چه موسٰی او عیسٰی او نورو پیغمبرانو ته د خپل رب د طرف نه ورکړے شوي وو په هغه ټولو مو ایمان راوړے دے

مِنْ رَّبِّهِمْ ۪ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۡ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿٨٤﴾

د طرفه د رب خپل نه | نه کوو فرق مونږ | په مینځ | د یو کس | د دوی کښې | او مونږ په | (خاص) د هغهٔ | تابعدار یو

مونږ د دے ټولو په مینځ کښې (په منلو او نه منلو کښې) هیڅ فرق نه کوو او مونږ خاص د الله حکم ته غاړه ایښودے ده

وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ

او څوک | چه غواړي | سوا | د اسلام نه | (بل) دین | نو هیڅ کله به قبول نکړے شي هغه | د ده نه | او دے به

څوک هم چه د اسلام نه سوا بل دین اختیار کړي نو هیڅ کله به ترینه دغه (بل) دین قبول نکړے شي او په

فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوْا

په آخرت کښې | د تاوانیانو نه وي | څنګه به | هدایت او کړي | الله | (داسې یو) قوم ته | چه کفر ئې کړے دے

آخرت کښې به هغه تاوان موندونکو په ډله کښې داخل شي. داسې قوم ته به الله څنګه هدایت ورکړي چه د اسلام راوړو نه پس ئې کفر

بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوْٓا اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ وَّجَآءَهُمُ

پس | د ایمان راوړلو نه | او ګواهي ئې کړے ده | چه بیشکه | (دا) پیغمبر | حق دے | او راغلي دي دوی ته

اختیار کړو حالانکه دا ګواهي ئې هم ورکړے ده چه دا پیغمبر په حقه دے او ښکاره دلیلونه ورته هم راغلي وو

الْبَيِّنٰتُ ۚ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝٨٦ اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ

ښكاره دليلونه | او الله | هدايت نه كوى | قوم | ظالمانو ته | دغه كسان | سزا ددوى داده

او الله تعالى ظالم قوم ته هدايت نه كوى ـ د داسے خلقو سزا دا ده

اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ۝٨٧

چه بيشكه وى به | په دوى باندے | لعنت | د الله | او د ملائكو | او د خلقو | ټولو

چه د الله او د ملائكو او د ټولو خلقو لعنت به پرے وى

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۝٨٨

هميشه به وى | په دے كښ | نه به شى سپكولے | د دوى نه | عذاب | او نه به | دوى ته | مهلت وركولے شى

او په دغه لعنت كښ به هميشه وى نه به ئے په عذاب (سزا) كښ څه كميے راشى او نه به ورته څه مهلت وركولے شى

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۟ فَاِنَّ اللّٰهَ

مگر | هغه كسان | چه توبه ئے اوكړه | پس د دينه | او وئے كړل نيك كارونه | نو بيشكه | الله

هاں چه كوم كسانو د دينه پس توبه او ويستله او خپل عملونه ئے درست كړل (خپله اصلاح ئے اوكړه) نو يقيناً الله

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٨٩ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ

ډير بخښونكے | ډير مهربان دے | بيشكه | هغه كسان | چه كفر ئے اوكړو | پس | د ايمان راوړلو نه

ډير معافى كونكے ډير رحم كونكے دے۔ (د دے په عكس چه) يقيناً كوم خلقو د ايمان راوړو نه پس كفر اختيار كړو

ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ

بيا | زيات (كلك) شو | په كفر كښ | هيڅ كله به قبوله نكړے شى | توبه د دوى | او هم دغه كسان دى

او بيا په كفر كښ ورا لدے لاړل، او په كفر كښ كلك شول نو د دوى توبه به هيڅ كله قبوله نشى او دغه خلق

هُمُ الضَّآلُّوْنَ ۝٩٠ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ

دوى (پوره) گمراهان | بيشكه | هغه كسان | چه كفر ئے اوكړو | او مړه شول | په داسے حال كښ چه دوى | كافران

پوره گمراهان دى۔ يقيناً كوم خلقو چه كفر اختيار كړو او (بيا) د كفر په حالت ورله مرگ راغے

فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوِ افْتَدٰى

نو هيڅ كله به قبول نكړے شى | د هيڅ يو كس د دوى نه | په مقدار د ډكوالى | د زمكے | سره زر | اگر كه فديه وركول او غواړى

نو كه په دوى كښ يو كس ټوله زمكه د سرو زرو نه ډكه كړى او د فديے په طور ئے پيش كړى

بِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝٩١

په دے سره | هم دغه كسان | خاص د دوى دپاره | عذاب دے | دردناك | او نه به وى | دوى دپاره | هيڅ (څوك) مدد گاران

نو هم په ترينه قبوله نه شى او هم د دغه خلقو دپاره دردناك عذاب دے او هيڅ څوك مدد گار به ئے نه وى

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ۬ؕ وَمَا

هیچ کله نشئ حاصلولے تاسو | نیکی | تر دے | چه خرچ کړئ تاسو | دهغه څه نه | چه خوښوئ ئے تاسو | او هغه څه

تاسو پوره نیکی تر هغه وخته پورے نه شئ حاصلولے تر څو چه تاسو د خپل محبوب څیز ولې نه څه حصه د الله

تُنْفِقُوْا مِنْ شَیْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِیْمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ

چه خرچ کوئ ئے تاسو | د څه څیز نه | نو بیشکه | الله | په هغے باندے | پوهه دے | ټول | خوراکونه

په لار کښ اونه لګوئ او تاسو چه څه څیز هم د الله په لار کښ لګوئ نو الله ته هغه ډیر ښه معلوم دے. د تورات د نازلیدو نه مخکښ

كَانَ حِلًّا لِّبَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَآءِیْلُ عَلٰى نَفْسِهٖ

وو | حلال | د پاره د بنی اسرائیلو | مګر | هغه | چه حرام کړی وو | یعقوب | په ځان خپل باندے

د خوراک ټول څیزونه (کوم چه د مسلمانانو د پاره حلال دی) د بنی اسرائیلو د پاره (هم) حلال وو سوا د هغے څیزونو نه چه یعقوب

مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ؕ قُلْ فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوْهَآ

مخکښ | د نازلیدو | د تورات نه | او وایه | پس راوړئ | تورات | نو اولولئ هغه

مخکښ په ځان باندے بند کړے وو. اے پیغمبره! یهودیانو ته اووایه چه که تاسو رشتینی یئ نو تورات راوړئ

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ

که چرے یئ تاسو | رشتینی | پس چا | چه وتړل | په الله | باندے | دروغ

او وے لولئ. د دے وضاحت نه پس بیا هم چه څوک الله باندے دروغ وائی

مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ ۟ ق

پس د دے (وضاحت) نه | نو هم دغه کسان | دی | ظالمان | او وایه | رشتیا او وئیل | الله

نو هم دغه کسان غټ ظالمان دی. پیغمبره! اته ورته او وایه چه (الله څه وئیلی دی) رشتیا ئے وئیلی دی

فَاتَّبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهِیْمَ حَنِیْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ﴿٩٥﴾

پس تابعداری او کړئ | د ملت | د ابراهیم | چه کلک وو په توحید | او نه وو هغه | د مشرکانو نه

نو تاسو د ابراهیم چه حق پرست وو او د مشرکانو نه نه وو د هغهٔ د دین تابعداری او کړئ.

اِنَّ اَوَّلَ بَیْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِیْ بِبَكَّةَ

بیشکه | اولنے | کور | چه جوړ کړے شوے دے | د پاره د خلقو | خامخا هغه دے | چه په مکه کښ دے

یقیناً رومبے کور چه د خلقو د عبادت د پاره جوړ شوے دے هغه کور دے چه په مکه کښ دے

مُبٰرَكًا وَّهُدًى لِّلْعٰلَمِیْنَ ﴿٩٦﴾ فِیْهِ اٰیٰتٌۢ بَیِّنٰتٌ مَّقَامُ

د برکتونو کړے شوے | او هدایت دے | د پاره د خلقو | په هغے کښ | نخښے دی | ښکاره | ځائے د اودریدو

چه د برکت ځائے دے او د خلقو د پاره د هدایت سرکز دے. (او) په هغے کښ ښکاره نخښے دی چه یو د هغے نه مقام

اِبْرٰهِیْمَ ۚ۬ وَمَنْ دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا ؕ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ

د ابراهیم | او څوک | چه داخل شو دے ته | نو شو هغه | په امن | او خاص د الله د پاره دے | په | خلقو

ابراهیم دے او څوک چه داخل شو دے کور ته نو هغه په امن شو او د چا چه هلته د رسیدو وس وی

حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ؕ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ

حج | د بیت الله | څوك | چه طاقت لري | دے ته | د لارے | او چا چه | انکار اوکړو | نو بیشکه

نو په هغه باندے د الله درضا دپاره دبیت الله حج فرض دے او که څوك انکار او کړی نو الله د ټول

اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٧﴾ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ

الله | بے نیاز دے | د مخلوقاتو نه | او وایه | اے اهل کتابو! | ولے انکار کوئ تاسو

مخلوقاتو نه بے نیاز دے. اے پیغمبره! اهل کتابو ته او وایه چه تاسو دالله دایتونو نه انکار ولے کوئ؟

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰى مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ

د ایتونو | دالله نه | او الله | خبر دے | په هغه څه | چه تاسو ئے کوئ | او وایه | اے اهل کتابو!

حالانکه الله ستاسو د ټولو کارونو نه خبر دے چه تاسو ئے کوئ. اے پیغمبره! او وایه اهل کتابو ته چه تاسو

لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُوْنَهَا

ولے منع کوئ تاسو | د لار د الله نه | هغه څوك | چه ایمان ئے راوړے دے | لټوئ تاسو په دے کښې

دالله د لارے نه هغه څوك ولے منع کوئ چه ایمان ئے راوړے دے (او) تاسو دالله په دین کښې

عِوَجًا وَّاَنْتُمْ شُهَدَآءُ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٩﴾

کوږوالے | او حال دا دے چه یئ تاسو | گواهان (عالمان) | او نه دے الله | بے خبره | د هغه څه نه | چه تاسو ئے کوئ

د کوږوالي پیدا کولو کوشش کوئ حالانکه تاسو د حقیقتِ حال گواهان یئ او الله ستاسو د عملونو نه بے خبره نه دے

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ

اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | که چرے خبره او منئ تاسو | د یوے ډلے | د هغه کسانو

اے مومنانو که چرے تاسو د اهل کتابو د یوے ډلے خبره او منله نو د ایمان

اُوْتُوا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٠﴾ وَكَيْفَ

چا ته چه ورکړے شوے وو | کتاب | نو وا به ړوی تاسو لره | پس | د ایمان راوړلو ستاسو نه | کافران (کفر ته) | او څنګه به

راوړو نه پس به مو دوباره کافران (مرتد) کړی۔ او تاسو به په دا سے حالت کښې کفر

تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَفِيْكُمْ

کفر کوئ تاسو | او حال دا دے چه | لوستلے شی | په تاسو باندے | آیتونه | دالله | او دے په تاسو کښې (موجود)

څنګه خوښوئ چه تاسو ته دالله دایتونو تلاوت او بیان کیږی او په تاسو کښې دالله پیغمبر هم موجود دے (په ژوند کښې

رَسُوْلُهٗ ؕ وَمَنْ يَّعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى

پیغمبر دالله | او چا چه | مضبوط اونیولو | (دین) دالله | نو یقیناً | هدایت او کړے شو هغه ته | په طرف

او پس د وفات نه سنت د هغهٔ) او (دالله سنت دا دی چه) څوك هم دالله دین مضبوط اونیسی

ع صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٠١﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ

د لارے | نیغے | اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | اویریږئ | دالله نه | څنګه چه حق دے

نو سمے لارے ته اورسولے شو۔ اے مومنانو! دالله نه دا سے یره او کړئ څنګه چه د هغهٔ نه د یریدو

تُقٰتِهٖ وَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ۝ وَاعْتَصِمُوْا

دهغهٔ له ډارېدو | او مهٔ مرۀ کېږئ تاسو | مګر | په دا سې حال کښې چه يئ تاسو | مسلمانان | او مضبوط اونيسئ

حق دے او پکار دی چه تاسو له دِ مرګ په دا سې حالت کښې راشي چه تاسو مسلمانان او منونکی د توحيد يئ او ټول

بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَّلَا تَفَرَّقُوْا ۪ وَاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

رسئ | د الله | ټول | او مه کېږئ جدا جدا | او ياد کړئ | نعمت | د الله | په تاسو

په شريکه د الله رسئ (دين) مظبوطه اونيسئ او خپلو کښې دله بازی مه کوئ او د دغه رسئ نه مهٔ جدا کېږئ او د الله

اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ

کله چه | وئ تاسو | دشمنان | نو الله محبت واچولو | په مينځ | د زړونو ستاسو کښې | نو شوئ تاسو

دا نښيګړه ياده کړئ چه تاسو خو د يو بل دُشمنان وئ خو الله ستاسو په زړونو کښې محبت واچولو

بِنِعْمَتِهٖ اِخْوَانًا ۚ وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ

په سبب د نعمت دهغهٔ | ورونړه (ديو بل) | او وئ تاسو | په | غاړه | د کندے | د | اور

او د الله په مهربانئ سره تاسو ورونړه ورونړه جوړ شوئ او تاسو د اور د کندے په غاړه ولاړ وئ خو الله ترينه

فَاَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ

نو بچ کړئ الله تاسو | دهغے اَور نه | هم دغه شان | بيانوی | الله | تاسو ته | آيتونه خپل

خلاص کړئ هم دغه شان الله خپل قوانين او آيتونه تاسو ته دے دپاره بيانوی چه تاسو په

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ۝ وَلْتَكُنْ مِّنْكُمْ اُمَّةٌ يَّدْعُوْنَ

دے دپاره چه تاسو | هدايت او مومئ | او خامخا دے وی | ستاسو نه | يوه ډله (دا سے) | چه بلنه کوی

سمه لار باندے پاتے شئ۔ او په تاسو کښې دا سے يوه ډله ضرور پکار ده چه خلقو ته د نيکئ

اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ؕ

د خير طرف ته | او حکم کوی | په نيکئ باندے | او منع کوی | د بدئ نه

دعوت ورکوی او د ښو کارونو حکم ورته کوی او د بدو کارونو نه ئے منع کوی

وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ۝ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ تَفَرَّقُوْا

او دغه کسان | خاص دوی | کامياب دی | او مه کېږئ تاسو | پشان دهغه کسانو | چه ډلے ډلے شو

او هم دغسے خلق کاميابي موندونکی دی. او (اے مومنانو) تاسو دهغه چا پشان مه کېږئ چه د ښکاره دليلونو د راتلو

وَاخْتَلَفُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ؕ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ

او اختلاف ئے اوکړو | پس د دے نه | چه راغلل دوی ته | ښکاره دليلونه | او دغه کسان | شته دپاره د دوی

نه پس د خپل نبي د کتاب او سنت په پرېخودلو کښې ډلے ډلے شول او اختلاف ئے اوکړو د کتاب او سنت نه. هم دغسے خلقو دپاره

عَذَابٌ عَظِيْمٌ۝ ۙ يَّوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوْهٌ وَّتَسْوَدُّ وُجُوْهٌ

عذاب | ډير لوئے | په کومه ورځ | چه سپين به شي | څهٔ مخونه | او تور به شي | څهٔ مخونه

ډير لوئے عذاب مقرر دے (ځکه چه دا کارونه د کفر دی). په کومه ورځ چه بعضے مخونه به سپين او بعضے مخونه به تور شي

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْوَدَّتْ وُجُوْهُهُمْ ۚ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ

پس هغه کسان | چه تور شوي وي | مخونه د هغوی | (او به هغوی ته ویلے شي) آیا کفر کړے وو تاسو | پس د ایمان خپل نه

نو د چا مخونه چه تور شوي وي هغوي ته به او ویلے شي چه آیا تاسو د ایمان راوړو نه پس بیا کفر اختیار کړے وو

فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝ وَاَمَّا الَّذِيْنَ

نو اوڅکئ | عذاب | په بدله د دے کبن | چه تاسو همیشه | کفر کړے وو | او هغه کسان

نو اوس د خپل کفر په سزا کبن د عذاب خوند اوڅکئ او (بل طرف ته) د چا مخونه چه

ابْيَضَّتْ وُجُوْهُهُمْ فَفِيْ رَحْمَةِ اللّٰهِ ۭ هُمْ فِيْهَا

چه سپین شوي وي | مخونه د هغوی | نو وي به (هغوی) | په رحمت | د الله کبن | دوی به | په دے رحمت کبن

سپین شوي وي نو هغوی به د الله په رحمت کبن وي او په هغے کبن به

خٰلِدُوْنَ ۝ تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۭ وَمَا

همیشه وي | دا | آیتونه | د الله دي | چه بیانوو مونږ د دے لره | تا ته | په حق سره | او نه دے

همیشه ژوند تیروی. دا د الله حکمونه دي چه مونږ ئے تا ته ټیک ټیک بیانوو

اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

الله | چه اراده لري | د ظلم | په مخلوقاتو باندے | او خاص حال الله په اختیار کبن دي | هغه څۀ | چه په اسمانونو کبن دي

او الله په مخلوقاتو باندے ظلم کول نه غواړي. او په آسمانونو او زمکه کبن چه څۀ دي

وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝ كُنْتُمْ خَيْرَ ع

او هغه څۀ | چه په زمکه کبن دي | او خاص الله ته | واپس کولے شي | ټول کارونه | یئ تاسو (همیشه) | ډیر غوره

هغه ټول یواځے د الله په اختیار کبن دي او ټولے معاملے به اخر الله ته پیش کیږي. اے مسلمانانو تاسو خو

اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ

امت (وله) | چه رالیږلے شوے یئ | د پاره د خلقو | (ځکه چه) حکم به کوئ تاسو | د نیکئ | او منع کوئ به تاسو

کمیشه نه دا سے غوره امت یئ چه د خلقو د فائدے (هدایت) د پاره پیدا کړے شوي یئ او دا ځکه چه تاسو به خلقو ته د نیکئ حکم کوئ

عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ۭ وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ الْكِتٰبِ

د بدئ نه | او ایمان به لرئ تاسو | په الله | او که چرے | ایمان راوړي | اهل کتاب (هم)

او د بدو نه به ئے منع کوئ او په الله باندے به کامل ایمان لرئ او که دا اهل کتاب ایمان راوړي

لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۭ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ

نو خامخا وي به دا | غوره | د پاره د دوی | بعضے د دوی نه | مومنان دي | او ډیر د دوی نه

نو دا به د دوی د پاره (فی نفسه) غوره وي په دوی کبن لږ ایمان دار دي او ډیر پکبن

الْفٰسِقُوْنَ ۝ لَنْ يَّضُرُّوْكُمْ اِلَّآ اَذًى ۭ وَاِنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ

نافرمان دي | هیڅ کله نشي رسولے دوی تاسو ته نقصان | مگر | صرف تکلیف به ورکوي | او که چرے جنګ اوکړي دوی تاسو سره

نافرمانه (کافر) دي. دا اهل کتاب سوا د تکلیفونو او خفه کولو نه تاسو ته لوی هیڅ تکلیف نشي رسولے او که چرته دوی

يُوَلُّوْكُمُ الْاَدْبَارَ ۗ ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿۱۱۱﴾ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ

نو او به گرځوي دوي تاسو ته | شاګانـ ـئ خپلے | بيا به | مدد او لکرے شي د دوي | وهلے شوے دے | په دوي باندے

تاسو سره جنګ شروع کړي نو زر به درته شاګاني او تيخته به او کړي د جنګ نه. او دوي سره به هيڅ امداد اوشي کيدے. چرته چه هم

الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوْٓا اِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ

ذلت | هر ځائے | چه او موندلے شي دوي | مګر (چه مضبوط کړي ځان) | په رسئ | د الله پورے | او په رسئ

دوي يو نو ظاهري ذلت به پرے مسلط وي خو که د الله په پناه کښې خپل ځانونه ور کړي او د مومنانو په پناه کښې نو د ظاهري هر قسمه

مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ

د مؤمنانو پورے | او راخته شوي دي دوي | په غضب | د | الله | او ټاپه کړے شوے دے | په دوي باندے

ذلت نه به بچ شي (سوا د جزيے نه) او دوي د الله په غضب کښې راګير شوي دي او د زړونو محتاجي او خواري پرے

الْمَسْكَنَةُ ۗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

خواري (محتاجي) | دا په دے وجه | چه بيشکه دوي | وو | چه کفر ئے کولو | په آيتونو | د الله

کلکه ټاپه کړے شوے ده دا ځکه چه دوي به د الله د ايتونو نه انکار کولو

وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۗ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا

او وژل ئے | پيغمبران | په ناحقه | دا | په دے وجه | چه نافرماني کوله دوي | او وو دوي

او پيغمبران به ئے په ناحقه شهيدان کول. او د دے وجه دا وه چه دوي نافرماني کړے وه او

يَعْتَدُوْنَ ﴿۱۱۲﴾ لَيْسُوْا سَوَآءً ۗ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ

چه د حد نه به تيريدل | نه دي دوي ټول | برابر | د اهل کتابو نه | يوه (دا سے) ډله ده

د حد نه تيرونکے وو. (خو) ټول اهل کتاب يو شان نه دي بلکه په دوي کښې دا سے يوه ډله هم شته

قَآئِمَةٌ يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اٰنَآءَ الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ ﴿۱۱۳﴾

ولاړه (په دين) ده | چه لولي | آيتونه | د الله | په وختونو | د شپے کښې | او دوي | سجدے کوي (الله ته)

چه په حق مضبوط ولاړه ده د شپے په وخت کښې د الله ايتونه لولي او هغه ته په سجده پراته وي

يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ

ايمان لري دوي | په الله | او په ورځ | روستنئ باندے | او حکم کوي دوي | د نيکئ

په الله تعالیٰ او په آخرت باندے يقين لري او خلقو ته د نيکئ حکم کوي

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُوْنَ فِى الْخَيْرٰتِ ۗ وَاُولٰٓئِكَ

او منع کوي | د بدئ نه | او تلوار کوي | په نيکو کارونو کښې | او دغه کسان

او د بدو کارونو نه ئے منع کوي او د نيکئ په کارونو کښې د يو بل نه وړاندے کيږي او هم دغه اهل کتاب

مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۱۴﴾ وَمَا يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوْهُ ۗ

د نيکانو | نه دي | او هغه څه | چه کوي ئے دوي | څه د نيکئ نه | نو هيڅ کله به محروم نه کړے شي د ثواب د هغے نه

د نيکانو په ډله کښې دي. او دوي چه څه نيکي هم کوي نو د هغے په هيڅ کله ناقدري نه کيږي

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ

او الله | ښه پوهه دے | په متقيانو باندے | بيشکه | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | هيڅ کله به لرے نکړی

او الله متقيان ښه پيژنی (د دے برعکس) يقيناً کوم خلقو چه کفر اختيار کړے دے

عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْئًا ؕ وَاُولٰٓئِكَ

د دوی نه | مالونه د دوی | او نه اولاد د دوی | (د عذاب) د الله نه | هيڅ څيز | او دغه کسان

نو د الله د عذاب په مقابل کښې به نهٔ د دوی مالونه پکار راشی او نهٔ د دوی اولاد او دغه کسان

اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝ مَثَلُ مَا يُنْفِقُوْنَ

اور والا دی | دوی به | په دے کښې | هميشه وی | مثال | د هغه څهٔ | چه خرچ کوی ئے دوی

هميشه دوزخيان دی (او دا مالونه ورته څه فائده نه ورکوی) چه کوم مالونه دوی سره د خپل کفر او شرک نه په دے دنيوی ژوند

فِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيْحٍ فِيْهَا صِرٌّ

په دے | ژوند دنيوی کښې | په شان | د داسے سيلۍ دے | چه وی په هغے کښې | سخته يخنی يا گرما وی

کښې خرچ کوی (او په آخرت کښې) د هغے مثال په شان د داسے سيلۍ دے چه په هغے کښې سخته يخنی يا گرما وی او د يو داسے قوم

اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ ؕ

چه او رسی (دا سيلۍ) | فصل | د هغه قوم ته | چه ظلم کړے وی هغوی | په ځانونو خپلو | نو برباد کړی هغه سيلۍ دے فصل لره

فصل ته او رسی چه هغوی په خپلو ځانونو باندے د په سبب د گناهونو ظلم کړے وی نو دغه سيلۍ د هغه ټول فصل او برکت د هغے تباه کړی

وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

او نه دے ظلم کړے په هغوی باندے | الله | ليکن | دوی په خپلو ځانونو | (په خپله) ظلم کوی | اے هغه کسانو

او دا د الله د طرف نه په هغوی باندے ظلم نه دے بلکه هغوی په خپله د په سبب د کفر او شرک سره ظلم کړے وو په خپلو ځانونو اے مومنانو

اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا بِطَانَةً مِّنْ دُوْنِكُمْ لَا يَاْلُوْنَكُمْ

چه ايمان مو راوړے دے | مه نيسئ | (خلق) راز دار دوست | سوا ستاسو (ايمان والو) نه | نه کوی کمے دوی تاسو ته

د مسلمانانو نه سوا نور داسے خلق مهٔ راز دار کوئ چه ستاسو په بربادولو کښې هيڅ

خَبَالًا ؕ وَدُّوْا مَا عَنِتُّمْ ۚ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَآءُ

په نقصان رسولو کښې | غواړی دوی | تکليف کښې اچول ستاسو | يقيناً | ښکاره شوے دے | بُغض

کوتاهی نه کوی او هغه خبره خوښوی په کومه چه تاسو ته تکليف رسی بُغض ئے د خُولو نه ښکاره شوے دے

مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ۚ وَمَا تُخْفِيْ صُدُوْرُهُمْ اَكْبَرُ ؕ قَدْ

د خُولو د دوی نه | او هغه څهٔ | چه پټوی ئے | سينے د دوی | ډير زيات لوئے دی (د خولو د خبرو نه) | يقيناً

او کوم (عداوت) چه ئے په سينو کښې پټ دے هغه د دينه هم زيات دے که تاسو د عقل نه کار اخلئ نو يقيناً

بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝ هٰٓاَنْتُمْ اُولَآءِ

بيان کړی دی مونږ | تاسو ته | نخښے د دوی | که تاسو | عقل لرئ | خبردار تاسو | هغه خلق يئ (اے مومنانو)

مونږ تاسو ته (د هغوی د دشمنۍ) نخښے اوښودلے گورئ تاسو لګيا يئ

تُحِبُّوْنَهُمْ وَلَا يُحِبُّوْنَكُمْ وَتُؤْمِنُوْنَ بِالْكِتٰبِ كُلِّهٖ ۚ

چه محبت کوئ تاسو ددوی سره | او محبت نه کوی دوی تاسو سره | او منئ تاسو | کتابونه | ټول

ددوی سره مینه کوئ خو دوی تاسو سره مینه نه کوی او تاسو ټول آسمانی کتابونه منئ (او دوی صرف خپل کتاب منی)

وَاِذَا لَقُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۖۚ وَاِذَا خَلَوْا

او کله چه | ملاقات او کړی دوی تاسو سره | نو وائی | مونږ (هم) ایمان راوړے دے | او کله چه | ځائے الله شی (ستاسو نه)

او کله چه دوی تاسو سره ملاقات او کړی نو وائی چه مونږ هم مومنان یُو او کله چه ځائے الله یوا ځے شی

عَضُّوْا عَلَيْكُمُ الْاَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ؕ قُلْ مُوْتُوْا بِغَيْظِكُمْ ؕ

نو چکونه لګوی | ستاسو دوجے نه | په سرونو د ګوتو | د غصے نه | او وایه | مړه شئ | په غصه خپله کښ

نو د ډیرے غصے دوجے نه ستاسو په ګوتو چکونه لګوی، ورته او وایه چه په دے خپله غصه کښ مړه شئ

اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ ۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۱۱۹﴾ اِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ

بیشکه | الله | ښه پوهه دے | په راز | د سینو | که چرے | اورسیږی تاسو ته | څه خوشحالی

یقیناً الله ته د ټولو انسانانو د زړونو حال معلوم دے. که چرے تاسو ته څه خوشحالی (فائده) ورسی نو په هغے خفه کیږی

تَسُؤْهُمْ ۡ وَاِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَّفْرَحُوْا بِهَا ؕ وَاِنْ

نو خفه کوی دوی لره | او که چرے | اورسیږی تاسو ته | څه مصیبت | نو خوشحاله شی دوی | په هغے | او که

او که په تاسو څه مصیبت راشی نو په هغے خوشحاله شی او که چرے تاسو

تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ؕ

تاسو صبر وکړو | او پرهیزګاری مو اوکړه | نو ضرر نشی رسولے تاسو ته | تدبیر (مکر) د دوی | هیڅ

د صبر او تقوٰی نه کار واخلئ نو د دوی چالونه تاسو ته هیڅ ضرر نه شی رسولے

ع اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿۱۲۰﴾ وَاِذْ غَدَوْتَ

بیشکه | الله | په هغه څه | چه کوی ئے دوی | احاطه کوونکے (پوره خبردار) دے | او کله چه | سحر وختی اووتلے ته

یقیناً الله د دوی د عملونو نه پوره خبردار دے. او اے پیغمبره! هغه وخت یاد کړه کله چه ته

مِنْ اَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِيْنَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ؕ وَاللّٰهُ

د کور ئ خپلے نه | تیارول (کینول) تا | مومنان | په مورچو کښ | د پاره د جنګ | او الله

د خپل کور نه سحر وختی راووتلے او مومنان د دے په مورچو کښ د جنګ د پاره مقررول او الله

سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۲۱﴾ اِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتٰنِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا ۙ

ښه اوریدونکے | ښه پوهه دے | کله چه | قصد اوکړو | دوو ډلو | ستاسو نه | چه همت بائیلی هغوی دواړه

اوریدونکے او پوهه دے (په هغه مشورو چه د جنګ باره کښ کیدے). کله چه په تاسو کښ دوو ډلو د نامردئ او همت بائیللو کلکه اراده وکړه

وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۲۲﴾ وَلَقَدْ

او الله | دوست د دوی دوو | او خاص الله پالدے | ځان دے اوسپاری | مومنان | او یقیناً

حالانکه الله د هغوی مدد ګار وو او مومنانو لره خو همیشه په الله پالدے بهروسه ساتل پکار دی. او (د دینه وړاندے)

نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّاَنْتُمْ اَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

مدد کړے دے ستاسو | الله | په بدر کښې | په داسے حال کښې چه وئ تاسو | کمزوری | نو او ویرېږئ | د الله نه

الله د بدر په میدان کښې (هم) ستاسو امداد کړے وو حالانکه هغه وخت کښې تاسو ډیر کمزوری وئ نو د الله نه ویرېږئ

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ

دے دپاره چه تاسو | شکر ادا کړئ | کله چه | اوئیل تا | مومنانو ته | آیا نه ده کافی تاسو لره

چه شکر گزار جوړ شئ. کله چه د بدر په موقع تا مومنانو ته اوئیل چه آیا تاسو دپاره دا خبره پوره نه ده

اَنْ يُّمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِيْنَ ﴿١٢٤﴾ؕ

دا چه | مدد او کړی ستاسو | رب ستاسو | په درے | زره | ملائکو | را کوزے کړے شوے (د آسمان نه)

چه الله (ستاسو د امداد دپاره) درے زره ملائکے د اسمان نه را کوزے کړی

بَلٰٓى ۙ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاْتُوْكُمْ مِّنْ فَوْرِهِمْ

ولے نه (ده کافی) | که ټینګ شوئ تاسو | او پرهیزګاری او کړه تاسو | او حمله او کړی دوی په تاسو | سمدستی په خپله غصه کښې

ولے نه (کافی ده) که تاسو په جنګ کښې ثابت قدم پاتے شوئ او د بزدلئ او ناشکرئ نه مو پرهیز او کړو او دشمن په جوش کښې

هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ

دغه دے | مدد به وکړی ستاسو | رب ستاسو | په پنځه | زره | ملائکو سره

سمدستی په تاسو حمله او کړی نو نزدے ده چه الله به په پنځو زرو ملائکو ستاسو امداد او کړی چه خاص

مُسَوِّمِيْنَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ

چه نشان دارے به وی | او نه دے | ګرځولے دغه (مدد) | الله | مګر | زیرے | ستاسو دپاره | او چه مطمئن شی

نخښے به ئے د جنګ لګولے وی. او دا دے مدد انتظام خو الله ځکه او کړو چه تاسو خوشحاله شئ او زړونه مو

قُلُوْبُكُمْ بِهٖ ؕ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ

زړونه ستاسو | په دے سره | او نه دے | مدد | مګر | د طرفه | د الله نه دے | (چه) زور آور

په ځائے شی او غلبه خو صرف د الله د طرف نه ده چه زورآور او حکمت والا

الْحَكِيْمِ ﴿١٢٦﴾ۙ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ

او حکمت والا دے | د دپاره دے چه هلاک کړی الله | یوه ډله | د هغه کسانو نه | چه کفر ئے کړے دے | او یا ذلیل کړی دوی

ذات دے (جنګ بدر کښې مدد الله د دے دپاره او کړو) چه د کافرو یوه ډله هلاک کړی یا ئے خوار او ذلیل کړی

فَيَنْقَلِبُوْا خَآئِبِيْنَ ﴿١٢٧﴾ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ

نو واپس به شی دوی | ناکامه (ناامیده) | نشته دے | ستا | په دے کار کښې | هیڅ څیز (د اختیار نه)

نو نامراده به واپس لاړ شی۔ اے پیغمبره! (د دوی) فیصله ستا په لاس کښې نه ده (که الله ته خوښه وی)

اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٢٨﴾

یا به (خو) | مهربانی او کړی الله | په دوی باندے | یا به | سزا ورکړی دوی ته | پس بیشکه دوی | ظالمان دی

نو توفیق د ایمان به ورکړی او توبه به ئے قبوله کړی او یا به ورله عذاب ورکړی ځکه چه دا خلق ظالمان دی

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ يَغْفِرُ

او خاص د الله په اختیار کښې دی | هغه څه | چه دی په آسمانونو کښې | او هغه څه | چه دی په زمکه کښې | بخښنه کوی الله

او په اسمانونو او زمکه کښې چه څهٔ (هم) دی هغه ټول د الله په اختیار کښې دی چا ته چه غواړی نو بخښنه

ع لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢٩﴾

چا ته | چه او غواړی | او سزا ورکوی | چا ته | چه او غواړی | او الله | ډیر بخښونکے | ډیر مهربان دے

ورته کوی او چا ته چه غواړی نو عذاب ورکوی او الله تعالیٰ ډیر معاف کوونکے ډیر مهربان دے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوٓا اَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً ۠

اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | مه خورئ تاسو | سود | دوچند | په دوچند

اے مومنانو! تاسو سود مهٔ خورئ چه په څو څو چنده ئے عادتًا خورئ او په سود خوړلو کښې

وَّاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْٓ اُعِدَّتْ

او اویریږئ | د الله نه | د دے دپاره چه تاسو | کامیاب شئ | او اویریږئ | د اور نه | هغه | چه تیار کړے شوے دے

د الله نه اویریږئ چه کامیاب شئ ځکه چه سود شیوه د کفر ده او کفر سبب د اور دے او د هغه اور نه ځان بچ وساتئ چه د کافرانو

لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿١٣١﴾ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾

دپاره د کافرانو | او حکم او منئ | د الله | او د رسول | د دے دپاره چه په تاسو | رحم اوکړے شی

دپاره تیار کړے شوے دے او (په خوشحالئ) د الله او د هغه د رسول خبره او منئ چه په تاسو رحم اوکړے شی

وَسَارِعُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ

او منډه کړئ | بخښنے | د رب خپل ته | او جنت ته | چه پلنوالے د هغے | د آسمانونو

او د خپل رب د مغفرت طرف ته او د هغه جنت د حاصلولو دپاره د یو بل نه وړاندے والے اوکړئ چه د هغے پلنوالے د اسمانونو

وَالْاَرْضُ ۙ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٣﴾ ۙ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّاۗءِ

او د زمکے (برابر) دے | تیار کړے شوے دے | دپاره د متقیانو | هغه کسان | چه خرچ کوی | په خوشحالئ کښې

او د زمکے برابر دے او دا د هغه متقیانو دپاره تیار شوے دے چه په خوشحالئ او بدحالئ دواړو حالتونو کښې خلقو ته د فائدے رسولو په

وَالضَّرَّاۗءِ وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَافِيْنَ عَنِ النَّاسِ ۭ وَاللّٰهُ

او په تکلیف کښې | او تیرؤونکی (خوړونکی) | د غصے دی | او معاف کوی | خلقو ته | او الله

غرض د الله د رضا دپاره موافق د حکم د الله خپل مال لګوی او دویم دا چه خلق د خپل ضرر نه بچ ساتی، دریم دا چه غصه په قابو کښې ساتی

يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣٤﴾ ۚ وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْٓا

خوښوی | (دا سے) نیکان | او دا هغه کسان دی | کله چه | اوکړی | څهٔ بدکار | یا ظلم اوکړی

او څلورم دا چه د خلقو قصور ورله معاف کوی او الله د دا سے نیکو خلقو سره مینه کوی او دوی داسے خلق دی چه کله تری نه داسے حیائی څه کار اوشی

اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوْا لِذُنُوْبِهِمْ ۠ وَمَنْ

په ځانونو خپلو | نو یاد کړی | الله لره | (پس) بخښنه غواړی | د خپلو جرمونو | او څوک دے

یا په ځان څه زیاتے اوکړی نو (فورًا) الله را یاد کړی او د خپلو ګناهونو بخښنه تری نه غواړی

يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ ۚ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰى مَا فَعَلُوْا

چه او بخښي | گناهونه | سوا | د الله نه | او نه دوی ټينګيږي | په هغه گناه باندې | چه لوې کړی

او د الله تعالی نه سوا څوک گناهونه بخښلے شي؟ او په خپلو گناهونو باندې سره د پوهے

وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ

او حال دا دے چه دوی | پوهيږي | دغه کسان دي | بدله د دوی | بخښنه ده | د طرفه د رب خپل نه

هميشوالے نه کوی هم د دا دے خلقو بدله د خپل رب د طرف نه مغفرت دے او دا دے

وَجَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَنِعْمَ

او (دا دے) جنتونه دي | چه بهيږي به | لاندې د هغے نه | نهرونه | هميشه به وي | په هغے کښې | او ښه دے

جنتونه دي چه د هغے د اولو د لاندې به نهرونه بهيږي او دوی به په هغے کښې هميشه وي او د نيک عمل کوونکو د پاره

اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۝ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۙ فَسِيْرُوْا

اجر | د عمل کوونکو | يقيناً | تير شوی دي | مخکښې ستاسو نه | واقعات (د هلاکت د قومونو) | نو وګرځئ

دا ډيره ښه بدله ده يقيناً ستاسو نه مخکښې ډير واقعات (د مخکينو منکرينو امتونو) تير شوی دي نو تاسو (خو) په

فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ۝

په زمکه کښې | نو اوګورئ | (چه) څنګه | شوے وو | انجام | د دروغ ګڼړونکو

زمکه لږ د عبرت حاصلولو د پاره وګرځئ چه چا د الله پيغمبران دروغژن ګڼړل د هغوی څه انجام شو

هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝ وَلَا تَهِنُوْا

دا (قرآن) | بيان دے | د پاره د ټولو خلقو | او هدايت دے | او نصيحت دے | د پاره د متقيانو | او مه سُستيږئ

دا قران د ټولو خلقو د پاره بيان او وضاحت دے خو فائده د هدايت او نصيحت تري نه صرف متقيان حاصلوی اے مسلمانانو اے د نيا کمحبت

وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ اِنْ

او مه غمژن کيږئ | او تاسو به | غالب يئ | که چرے يئ تاسو | مومنان | که چرے

کوے جنه په جهاد کښې سستي مه کوئ او د مال او اولاد د ماتګرو په جدائي اظهار د غم مه کوئ او که تاسو واقعي مومنان يئ نو هم تاسو به غالب يئ

يَّمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ

او رسيږی تاسو ته | څه زخم (او کمزورے کيږئ مه) | څکه چه يقيناً | رسيدلے دے | قوم (کافرو) ته | زخم

په جهاد يا په حجت کښې (اے مومنانو) په دے جنګ (اُحد) کښې څه زخم رسيدلے دے نو کافرانو ته هم د دے نه مخکښې او وس

مِّثْلُهٗ ۭ وَتِلْكَ الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَلِيَعْلَمَ

پشان د دے | او دا (خو) | ورځے دي | اړووراړوو ئے مونږ | په مينځ | د خلقو کښې | او د دے د پاره چه ښکاره کړی

د غه شان زخم رسيدلے دے او دا خو حالات دي چه مونږ ئے د خلقو په مينځ کښې د څه حکمت په توګه بدلو را بدلو او په دے تکليف کښې

اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَآءَ ۭ وَاللّٰهُ

الله | هغه کسان | چه ايمان ئے راوړے دے | او دا چه جوړ کړی | بعضے د ستاسو نه | شهيدان | او الله

مقصد دا هم وو چه الله تعالی ايماندار د منافقانو نه ښکاره (جدا) کړی او په تاسو کښې بعضو ته د شهادت درجه نصيب کړی

لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

نه خوښوي | ظالمان | او د دې دپاره چه پاك كړي | الله (د ګناه نه) | هغه كسان | چه ايمان ئې راوړے دے

او دا عارضي فتحه ددے وجے نه ده چه ګوي نه الله خوشحاله دے ځكه چه دا الله ظالمان خوښ نه دي او مقصد په كښې دا هم وو

وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ ۝ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ

او چه هلاك كړي | كافرانو لره | آيا | ګمان كوئ تاسو | دا چه | داخل به شئ تاسو | جنت ته

چه الله تعالىٰ مومنان د ګناهونو نه ښه پاك كړي او كافران تباه كړي. ستاسو ګنې دا خيال دے چه بغير د جهاد او صبر نه په

وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ

او لا تر اوسه پورے نه دي | ښكاره كړي | الله | هغه كسان | چه جهاد ئې كړے دے | په تاسو كښې

دخول اوّلي سره به جنت ته داخل شئ حالانكه تر اوسه پورے (خو) الله تعالىٰ په تاسو كښې مجاهدين نه دي جدا كړي

وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ ۝ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ

او لا نه دي ښكاره كړي الله | صبر كونكي | او يقينا | وئ تاسو | چه آرزو مو كوله | د مرګ (د شهادت) | مخكښې

او نه ئې لا صبر كونكي جدا كړي دي او تاسو خو پخپله ددے شهادت د ليدو نه مخكښې د مرګ د شهادت

اَنْ تَلْقَوْهُ ۝ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ۝ وَمَا

صحامخ كيدلو ستاسو نه ددے شهادت سره | نو يقينا | وليدلو تاسو دے لره | او حال دا دے چه تاسو | كتل | او نه دے

آرزو كانې كړې وې نو اوس در له الله د هغه تمنا پوره كړه او مرګ د شهادت مو په خپلو سترګو اوليدو. او محمد (عليه السلام)

مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ؕ اَفَا۟ئِنْ

محمد (عليه السلام) | مګر | يو رسول دے | يقينا | تير شوي دي | مخكښې د ده نه | ډير پيغمبران | پس كه

خدائے نه دے چه مرګ به پرے نه راځي بلكه رسول دے نو مرګ به پرے هم راځي لكه څنګه چه ددهٔ نه مخكښې ګنړ رسولان تير شوي دي

مَّاتَ اَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ ؕ وَمَنْ يَّنْقَلِبْ

مړ شو دے | يا اووژلے شو | نو اوړئ به تاسو | په پوندو خپلو | او څوك | چه واوړيدو

او مرګ پرے راغلے دے. دے په خپل مرګ وفات شي يا شهيد اووژلے شي نو آيا تاسو به (په خپلو پوندو) د اسلام نه اوړئ؟

عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَّضُرَّ اللّٰهَ شَيْـًٔا ؕ وَسَيَجْزِي اللّٰهُ

په پوندو خپلو | نو هيڅ كله | ضرر نشي رسولے | الله ته | د هيڅ څيز | او ډير زر به بدله وركړي | الله

او ياد ساتئ څوك (هم) چه د اسلام نه واوړيدو نو هغه الله ته هيڅ نقصان نشي رسولے او الله به ډير زر شكر ګزارو ته (په دين باندے كلكو

الشّٰكِرِيْنَ ۝ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ

شكر ګزارو ته | او ممكن نه دي | د يو كس دپاره | چه مړ شي | بغير | د حكم | د الله نه

خلقو ته) بدله وركړي او هيڅ يو كس د الله د حكم نه بغير مړ كيدے نشي د مرګ وخت خو مخكښې پخپله مقرر نيته ليكلے شوے دے

كِتٰبًا مُّؤَجَّلًا ؕ وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۚ

(دا مرګ) ليكل دي | په نيټے سره | او څوك | چه غواړي | بدله | د دنيا | (نو) وركوو مونږ هغه | ددے (دنيا) نه

لهٰذا په جهاد كښې سستي مه كوئ او څوك چه په خپل عمل سره د دنيا بدله غواړي نو مونږ به ورله په دنيا كښې څه برخه (بدله) وركړو

وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا ؕ وَسَنَجْزِی

او څوک | چه غواړي | بدله | د آخرت | نوور کوو مونږ هغه ته | دده ـــ (آخرت) نه | او ډیر زر به بدله ور کړو مونږ

او څوک چه د آخرت د ثواب دپاره نیک کار کوی نو په (دنیا او په) اخرت کښې به ورله بدلے ور کړو او ډیر زر به مونږ

الشّٰكِرِیْنَ ۝۱۴۵ وَكَاَیِّنْ مِّنْ نَّبِیٍّ قٰتَلَ ۙ مَعَهٗ رِبِّیُّوْنَ كَثِیْرٌ

شکر گزارو ته | او ډیرو وو | د پیغمبرانو نه | چه جنګ کړے وو | دهغوی په ملګرتیا کښې | خدائی خلقو | ډیرو

دغسے شکر گزارو ته بدله ور کړو چه نیکی د آخرت دپاره کوی او دستلسونه د الله ـــ ډیر پیغمبران وو (اسے وو) چه دهغوی په ملګرتیا کښې ډیرو

فَمَا وَهَنُوْا لِمَاۤ اَصَابَهُمْ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا

تو له (خو) | همت بائیلو دوی | دو ـــ جه مصیبتونو نه | چه رسیدلی وو دوی ته | په | لار | د الله کښې | او نه کمزوری شوی وو

الله والو خلقو جهاد کړے وو نو نه خو هغوی د الله په لار کښې د تکلیفونو د وجه زد له شوی وو او نه ـــ (دشمن ته) کمزوری ښکاره کړے وه

وَمَا اسْتَكَانُوْا ؕ وَاللّٰهُ یُحِبُّ الصّٰبِرِیْنَ ۝۱۴۶ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّاۤ

او نه ښکته شوی وو | او الله | خوښوی | صبر کوونکی | او نه وه | وینا د دوی | سوا دد ـــ نه

او نه ـــ (دشمن ته) سر ټیټ کړے وو او الله هم دا ـــ ثابت قدمه خلقو سره مینه کوی. د دغه الله والو خلقو خو بس صرف دا دعا وه

اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِیْۤ اَمْرِنَا

چه وئیل به ـــ | اے ربه زمونږ | او بخښه مونږ ته | ګناهونه زمونږ | او زیاتے زمونږ | په کار زمونږ کښې

چه اے زمونږ ربه مونږ ته زمونږ ګناهونه او زمونږ په کار کښې چه زمونږ نه کوم ـــ زیاتے شوے دے هغه را ته معاف کړه

وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِیْنَ ۝۱۴۷ فَاٰتٰىهُمُ

او کلک کړه | قدمونه زمونږ | او مدد (غلبه) را کړه مونږ ته | په قوم | کافرانو باندے | پس ور کړو دوی ته

او زمونږ قدمونه مظبوط کړه او کافرانو باندے مونږ له فتح را کړه نو الله ورله

اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْیَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ ؕ وَاللّٰهُ یُحِبُّ

الله | ثواب (بدله) | د دنیا | او ښه | ثواب (بدله) | د آخرت | او الله | خوښوی

هم د دنیا بدله ور کړه او هم د اخرت بهترین ثواب (ـــ ور کړو) او الله دا ـــ نیکانو خلقو سره

الْمُحْسِنِیْنَ ۝۱۴۸ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تُطِیْعُوا الَّذِیْنَ ع

نیکان | اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | که چرے خبره او منئ تاسو | دهغه کسانو

محبت کوی. اے مسلمانانو! که تاسو د کافرانو خبرے او منلے نو

كَفَرُوْا یَرُدُّوْكُمْ عَلٰۤى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِیْنَ ۝۱۴۹

چه کفر ـــ کړے دے | نو وابه ګرځوی تاسو | په | پوندو ستاسو | نو شئ به تاسو | تاوانیان

والس به مو (په خپلو پوندو) کفر ته واړوی او بیا به په سخت نقصان کښې پریوځئ (ځکه کافران ستاسو خیر خوایان

بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ خَیْرُ النّٰصِرِیْنَ ۝۱۵۰ سَنُلْقِیْ

بلکه | الله | کارساز (مالک) دے ستاسو | او هغه | ډیر ښه | مدد ګار دے | زر به او غورځوو مونږ به

نه دی) بلکه الله ستاسو کارساز (خیر خواه) دے او هغه ډیر ښه مدد ګار دے ډیر زر به مونږ

فِیْ قُلُوْبِ الَّذِیْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَآ اَشْرَكُوْا بِاللّٰهِ

په زړونو | دهغه کسانو کښې | چه کفر ئے کړے دے | رعب | په سبب د دې چه | شریک کړے دے دوی | د الله سره

دکافرانو په زړونو کښې ستاسو رُعب او هیبت واچوو ځکه چه دوی د الله سره داسے څیزونه شریک کړی دی

مَا لَمْ یُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ

هغه څوک | چه نه دے رالیږلے الله | په هغے باندے | څه دلیل | او ځائے د وړتلو د دوی | اور دے

چه الله د هغے په شرکت باندے هیڅ دلیل نه دے رالیږلے او د دوی ځائے د وړتلو دوزخ دے او دا جهنم

وَبِئْسَ مَثْوَى الظّٰلِمِیْنَ ۞ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهٗۤ

او ډیر ناکاره | ځائے د اوسیدو | د ظالمانو دے | او یقینا | رشتیا کړه تاسو سره | الله | وعده خپله

د ظالمانو دپاره ډیر بد ځائے د اوسیدو دے او الله تعالیٰ (خو) تاسو سره خپله وعده په هغه وخت پوره کړے وه

اِذْ تَحُسُّوْنَهُمْ بِاِذْنِهٖ ۚ حَتّٰۤى اِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ

هغه وخت | چه وژل تاسو دوی لره | په حکم د الله | تر دے | چه کله | کمزوری او ښودله تاسو | او جګړه او کړه تاسو

کله چه تاسو د هغه په حکم کافران (دشمنان) وژل تر دے پورے چه تاسو کمزوری او ښودله او د پیغمبر د حکم په باره کښې

فِی الْاَمْرِ وَعَصَیْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَاۤ اَرٰىكُمْ مَّا تُحِبُّوْنَ ؕ

په حکم (د پیغمبر) کښې | او نافرماني او کړه تاسو | پس د دے نه | چه اوښودل الله تاسو ته | هغه فتح | چه خوښوله تاسو

موخپلو کښې اختلاف اوکړو او نافرماني مو اوکړه تاسو او دا هر څه پس د دے نه وو چه الله تعالیٰ تاسو ته هغه فتح

مِنْكُمْ مَّنْ یُّرِیْدُ الدُّنْیَا وَمِنْكُمْ مَّنْ یُّرِیْدُ الْاٰخِرَةَ ۚ

بعضے په تاسو کښې | هغه دی | چه غواړی | دنیا | او بعضے په تاسو کښې | هغه دی | چه غواړی | آخرت

او غنیمت ښودلے وو چه تاسو ورسره مینه کوله په تاسو کښې بعضے خلقو د دنیا اراده لرله او بعضے د آخرت طلبګار وو

ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِیَبْتَلِیَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ؕ

بیا ئے | واړولو تاسو | د دوی نه | د دے دپاره چه از میښت اوکړی په تاسو | او یقینا | معاف کړے دے الله | تاسو ته

بیا الله ستاسو مخه د کافرانو نه واړوله چه ستاسو امتحان واخلی او یقینا الله تاسو معاف کړی دی او الله په مومنانو

وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِیْنَ ۞ اِذْ تُصْعِدُوْنَ وَلَا تَلْوٗنَ

او الله | فضل والا دے | په مومنانو باندے | کله چه | روان وئ تاسو (مدینے ته) | او شاته نه کتل تاسو

باندے ډیر فضل کونکے دے. (هغه وخت یاد کړئ) کله چه تاسو (مدینے طرف ته) روان وئ او په شا مو هیچا ته نه کتل

عَلٰۤى اَحَدٍ وَّالرَّسُوْلُ یَدْعُوْكُمْ فِیْۤ اُخْرٰىكُمْ فَاَثَابَكُمْ

هیڅ چا ته | او پیغمبر ﷺ | اواز کولو تاسو ته | په هغه حال کښې چه هغه ولاړ وو په شا په ستاسو کښې | نو په بدل کښې ورکړو تاسو ته الله غم متعلق

او پیغمبر (علیه السلام) درته د وروستو نه اواز کولو نو الله درته د تورو غمونو نه علاوه یو بل غم د پیغمبر د مرګ د خبر خوریدلو متعلق

غَمًّۢا بِغَمٍّ لِّكَیْلَا تَحْزَنُوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَاۤ اَصَابَكُمْ ؕ

غم سره د بل غم نه | د دے دپاره چه غمژن نشئ تاسو | په هغه څه | چه لاړل ستاسو د لاس نه | او نه په هغه څه | چه اورسیدل تاسو ته

درورسولو د دے دپاره چه کوم غنیمت ستاسو د لاس نه لاړو او کوم مصیبتونه چه درته مخکښې دررسیدلی وو په هغے غمژن نشئ

وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝ ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ الْغَمِّ

او الله | بنه خبر دے | په هغه څه | چه کوئ ئے تاسو | بیا | راولیږلو الله | په تاسو | پس د غم نه

او الله ستاسو د عملونو نه پوره خبردار دے بیا الله د دے (لوئ) غم نه پس ستاسو زړونو کښې

اَمَنَةً نُّعَاسًا يَّغْشٰى طَآئِفَةً مِّنْكُمْ ۙ وَطَآئِفَةٌ قَدْ

امن | (یعنی) پرکالی | چه پټوله ئے | یوه ډله | ستاسو نه | او یوه بله ډله وه | چه یقینا

اطمینان پیدا کړو چه یو ټولی (مسلمانانو) له خوب جوړے ورکولے او یو بے ډلے (منافقانو) سره (په دغه وخت کښې) هم صرف

اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ

په غم کښې اچولی وو هغوی لره | ځانونو خپلو | گمان ئے کولو | په الله باندے | ناحق | گمان

د خپل ځان فکر وو چه د الله باره کښې ئے په ناحقه د جاهلیت والو پشان

الْجَاهِلِيَّةِ ؕ يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ؕ

د جاهلیت | وئیل دوی | چه آیا شته دپاره زمونږ | د کار نه | څه شئ؟

بد گمانیانے کولے (او دوی) وئیل چه په دے کار کښې زمونږ څه مدد او نه شو

قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهٗ لِلّٰهِ ؕ يُخْفُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ مَّا

او وایه | چه بیشکه | اختیار | ټول | د الله دے | پټول دوی | په زړونو خپلو کښې | هغه څه

اے پیغمبره ! ته ورته او وایه چه اختیار د نصرت خو ټول د الله سره دے. دا منافقان په زړونو کښې هغه خبرے پټے ساتی چه ستا

لَا يُبْدُوْنَ لَكَ ؕ يَقُوْلُوْنَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ

چه نه ئے ښکاره کول | تا ته | وئیل په ئے | که چرے وے | زمونږ دپاره | د اختیار نه | څه شئ

په وړاندے ئے نه ښکاره کوی په خپل مینځ کښې وائی که څۀ اختیار (هم) زمونږ په لاس کښې وے نو

مَّا قُتِلْنَا هٰهُنَا ؕ قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ فِيْ بُيُوْتِكُمْ لَبَرَزَ

نو نه به وو وژلے شوی مونږ | دلته | او وایه | که چرے وئ تاسو | په کورونو خپلو کښې | نو خامخا راوتلے به وے

مونږ به دلته نه وو وژلے شوی. اے پیغمبره ته ورته او وایه چه که تاسو په خپلو کورونو کښې هم ناست وے

الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ ۚ

هغه کسان | چه لیکلے شوے وو | په هغوی باندے | مرگ | ځایونو د غورځیدلو خپلو ته

نو د چا په نصیبه کښې چه مرگ لیکلے وو هغوی به د خپل مرگ ځایونو ته خامخا راوتلی وو

وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ

او دے دپاره چه اوزمائی | الله | هغه څه | چه وو په سینو ستاسو کښې | او دے دپاره چه پاک کړی الله | هغه څه | چه په زړونو ستاسو کښې وو

دا هر څه الله ځکه او کړل چه الله د منافقانو د سینو په پټ نفاق باندے ازمیښت او کړی او د مؤمنانو د زړونو ایمان

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا

او الله | بنه پوهه دے | په راز | د سینو | بیشکه | هغه کسان | چه په شا شو

صفا کړی او هغے ته جلا نصیب کړی او الله ته د زړونو راز ونه ډیر بنه معلوم دی. په کومه ورځ چه دوه ډلے سره

مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ۙ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطٰنُ

ستاسو نه | په هغه ورځ | چه مخامخ شوے | دوه ډلے | بیشکه | خوځولی وو دوی لره | شیطان

مخامخ شوے په هغه ورځ چه په تاسو کښې کومو خلقو د جنګ نه مخ اړولے وو نو داځکه چه د دوی د بعضے

بِبَعْضِ مَا كَسَبُوْا ۚ وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ

په سبب د بعضے | هغه عملونو | چه کړی وو دوی | او یقیناً | معاف کړے ده | الله | دوی ته | بیشکه | الله

عملونو په وجه چه شیطان د دوی قدمونه خوځولی وو (خواوس) یقین او ساتئ چه الله دوی ته معاف کړے ده یقیناً الله

غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ۟ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ ع

ډیر معاف کونکے | ډیر صبر کونکے دے | اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | مه کیږئ | پشان د هغه کسانو

ډیر معاف کونکے ډیر صبرناک دے۔ اے مومنانو! د هغه کافرانو منافقانو پشان مه جوړیږئ

كَفَرُوْا وَقَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوْا فِى الْاَرْضِ

چه کفر یے کړے دے | او وائی | په باره د ورونړو خپلو کښې | کله چه | سفر او کړی دوی | په زمکه کښې

چه د هغوی خپل خپلوان چرته په سفر لاړ شی یا غزا (جهاد) له لاړ شی (او مړه شی) نو وائی که چرے

اَوْ كَانُوْا غُزًّى لَّوْ كَانُوْا عِنْدَنَا مَا مَاتُوْا وَمَا قُتِلُوْا ۚ

او یا وی دوی | غزا کونکی | که چرے وے دوی | زمونږ سره | نو نه به وو مړه شوی | او نه به وژلے شوی وو

دوی دلته زمونږ سره وے نو نه به مړه شوی وو او نه به قتل شوی وو او دوی دا خبره کوی چه انجام یے دا شی چه

لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فِىْ قُلُوْبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۗ

د دے د پاره چه او ګرځوی | الله | دا (خبره) | افسوس | په زړونو د دوی کښې | او الله | ژوندی کول کوی | او مړه کول کوی

د دوی دا عقیده او خبره الله د دوی په زړونو کښې د حسرت سبب او ګرځوی (ځکه چه) ژوندی کول او مړه کول خو الله کوی

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۟ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

او الله | د هغه څه | چه کوئ یئ تاسو | لیدونکے دے | او که چرے | او وژلے شئ تاسو | په | لاره | د الله کښې

او ستاسو عملونه الله وینی که تاسو د الله په لار کښې شهیدان شئ یا په خپل مرګ

اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ۟

یا مړه شئ | نو خامخا بخښنه | د طرفه د الله نه | او مهربانی (د هغه) | ډیره غوره ده | د هغه څه نه | چه جمع کوی یے دوی

مړه شئ نو د الله د طرف نه مغفرت او رحمت د هر هغه مال نه ډیر غوره دے چه دا خلق یے راجمع کوی.

وَلَئِنْ مُّتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُوْنَ ۟ فَبِمَا رَحْمَةٍ

او که چرے مړه شئ تاسو | یا او وژلے شئ | نو خامخا په د الله طرف ته | راجمع کولے شئ تاسو | نو (پس) په سبب | د رحمت

او که تاسو په خپل مرګ مړه شئ یا او وژلے شئ نو په هر حال کښې الله ته به راجمع کیږئ. د دے واقعاتو نه (پس) دا هم په خوی باندے

مِّنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ ۚ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ

د طرفه د الله نه | نرم شوے ته | د پاره د دوی | او که چرے وے ته | سخت خویه | سخت | زړه والا

د الله تعالٰی خصوصی رحم دے چه ته الله نرم زړه پیدا کړے یے. او که چرے ته سخت خویه بدژبانه او سخت زړه وے

لَانْفَضُّوْا مِنْ حَوْلِكَ ۠ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ

لو خامخا خوارۀ شوي به وو دوی | د خوا ستا نه | پس معاف کړه ته | دوی | او بخښنه غواړه | دپاره د دوی

نو دا ټول صحابه کرام به ستا د چار چاپېره خوارۀ واره شوي وو نو معافي ورته او کړه او د الله نه ورله بخښنه غواړه

وَشَاوِرْهُمْ فِي الْاَمْرِ ۚ فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ

او مشوره کوه د دوی سره | په کار کښې | نو کله چه | قصد او کړے ته | نو خان سپاره (توکل کوه) | په الله باندې

او په اهمو معاملاتو کښې ورسره مشوره (هم) کوه بیا کله چه د هغه اهم کار د کولو قصد او کړے نو صرف په الله توکل کوه (اسباب

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ﴿۱۵۹﴾ اِنْ يَّنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا

بیشکه | الله | خوښوی | الله ته خان سپارونکی | که چرې | مدد او کړی تاسو سره | الله | نو نشته

استعمالوه خو اعتماد په الله کوه) یقیناً الله متوکلینو سره مینه کوي که الله ستاسو مدد کول غواړي نو هیڅ څوک په تاسو زور اور (غالب)

غَالِبَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ يَّخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يَنْصُرُكُمْ

هیڅ غالب زور اور | په تاسو | او که چرې | پریږدي هغه تاسو بې یارو مددګار | نو څوک دے | هغه کس | چه مدد او کړي ستاسو سره

کیدے نه شي او که الله مو بې یار و مددګار پریږدي نو څوک دا سے کیدے شي چه د هغه (الله) نه پس ستاسو

مِّنْ بَعْدِهٖ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۶۰﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ

پس د (بې یار پریخودلو د) الله نه | او خاص په الله | دې توکل او کړي | مومنان | او نه دی ممکن | دپاره د یو پیغمبر

مدد او کړي او مومنانو لره خاص په الله باندې خان سپارل پکار دي۔ د هیڅ یو نبي دا کار نه دے چه هغه دے

اَنْ يَّغُلَّ ؕ وَمَنْ يَّغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ

دا | چه خیانت او کړی | او چا چه | او کړو خیانت | نو راځي به هغه | د خیانت خپل سره | په ورځ د قیامت

خیانت او کړي او څوک هم چه خیانت او کړي نو هغه څیز به د قیامت په ورځ

ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۱۶۱﴾

بیا به | پوره ورکړے شي | هر یو کس ته (بدله) | د هغه څه | چه کړي ئے وو | او حال دا دے چه په دوی به | ظلم نشي کیدلے

خان سره راوړي بیا به هر یو کس ته د خپلو کړو (عملونو) پوره پوره بدله ملاؤ شي او په هیڅ چا به ظلم نه کیږي

اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْۢ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ

نو آیا هغه څوک | چه روان دے | په رضا | د الله پسې | پشان د هغه چا دے؟ | چه اخته وی | په غضب | د الله

آیا هغه څوک چه د الله په رضا چلیږي د هغه چا پشان کیدے شي څوک چه د الله په غضب کښې ګیر وی

وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۱۶۲﴾ هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ

او ځائے ئے د ورتلو د هغه | جهنم وی | او ډیر بد ځائے دے | د ورتلو | دوی | درجو والا دي | په نزد | د الله

او دوزخ ئے ټیکانړه وی او هغه ډیر بد ځائے دے۔ د الله سره د دے خلقو جدا جدا (مختلفې) درجې دي

وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۶۳﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ

او الله | ښه لیدونکے | د هغه څه دے | چه کوی ئے دوی | یقیناً احسان کړے دے | الله | په مومنانو باندې

او هغه عمل چه کوی الله ئے وینی۔ حقیقت دا دے چه الله په مسلمانانو غټ احسان کړے دے

اِذْ بَعَثَ فِیْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ یَتْلُوْا عَلَیْهِمْ

کله چه | راوے لیږلو | په دوی کښې | یو پیغمبر | (هم) د دوی نه | چه لولی | دوی ته

چه په دوی کښې ئے د دوی نه یو پیغمبر راولیږلو چه هغه ورته د الله ایتونه لولی

اٰیٰتِهٖ وَیُزَکِّیْهِمْ وَیُعَلِّمُهُمُ الْکِتٰبَ وَالْحِکْمَةَ ۚ وَاِنْ

آیتونه د الله | او پاکوی دوی لره | او ښائی دوی ته | کتاب (قرآن) | او حکمت (سنت) | او بیشکه

او زړونه ئے پاکوی او د قرآن او د سنت تعلیم ورته ورکوی اگرچه د دینه وړاندے

کَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿۱۶۴﴾ اَوَلَمَّآ اَصَابَتْکُمْ مُّصِیْبَةٌ

وو دوی | مخکښې د دینه | خامخا په گمراهئ | ښکاره کښې | آیا هر کله چه | اورسیگی تاسو ته | مصیبت (داسے

خو دا خلق خامخا په ښکاره گمراهئ کښې پراته وو۔ کله چه تاسو ته داسے مصیبت اورسیگی چه دهغے دوچند تاسو

قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَیْهَا ۙ قُلْتُمْ اَنّٰی هٰذَا ۭ قُلْ هُوَ

چه رسولے وی تاسو | دوچند دهغے نه (کافروته) | نو وایئ تاسو | چه د کوم ځائے نه | (راغے) دا | او وایه | دا (خو)

دشمن ته رسولے وی نو آیا تاسو په داسے موقع دا وایئ چه دا مصیبت د کوم ځائے نه راغے؟ پیغمبره ته ورته او وایه چه دا خو

مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِکُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۱۶۵﴾

د طرفه | د نفسونو ستاسو نه دے | بیشکه | الله | په هر | څیز باندے | قادر دے

ستاسو د خپله لاسه راغلے دے یقیناً الله په هر څیز باندے قادر دے

وَمَآ اَصَابَکُمْ یَوْمَ الْتَقَی الْجَمْعٰنِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ

او هغه (مصیبت) | چه اورسیدو تاسو ته | په هغه ورځ | چه مخامخ شوے (یو بل ته) | دوه ډلے | نو (دا) په حکم | د الله (وو)

او تاسو ته چه کوم مصیبت په ورځ اُحد اورسیدو په کومه ورځ چه دوه ډلے (لښکرے) یو بل ته مخامخ شوے نو

وَلِیَعْلَمَ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۱۶۶﴾ وَلِیَعْلَمَ الَّذِیْنَ نَافَقُوْا ۚ

او دے دپاره چه ښکاره کړی الله | مومنان | او دے دپاره چه ښکاره کړی الله | هغه کسان | چه منافقت ئے کړے دے

دا هم د الله په حکم وو او دے دپاره وو چه الله مومنان ښکاره کړی او هغه منافقان (هم) جدا او ښکاره کړی

وَقِیْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوْا فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوْا ۭ

او (حال دا دے چه) وئیلے شوی وو | دوی ته | چه راشئ | جنگ او کړئ | په لار د الله کښې | یا (کم از کم) منع کړئ دشمن

چه ورته وئیلے شوی وو چه راشئ یا خو د الله په لار کښې وجنگیږئ یا (کم از کم) (د دشمن نه) د خپل کور کلی حفاظت او کړئ

قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّا اتَّبَعْنٰکُمْ ۭ هُمْ لِلْکُفْرِ

(لو) او وئیل دوی | که چرے پوهیدلے مونږ | چه دا جنگ دے | نو خامخا درپسے به وو مونږ تاسو پسے | دوی | کفر ته

لو دوی او وئیل چه (یره) که مونږ ته پته وے چه دا جهاد فی سبیل الله دے نو مونږ به ضرور ستاسو تابعداری کړے وے خو دا خو

یَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِیْمَانِ ۚ یَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ

په دغه ورځ | ډیر نزدے وو | په نسبت د دوی | (نزدے) ایمان ته | وائی دوی | په خولو خپلو

کول دی ځکه چه کافر ډیر او مونږ کم یو نو دوی دے ویناکوے چه په دغه ورځ د ایمان په نسبت کفر ته ډیر نزدے شول

مَّا لَيْسَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ﴿١٦٧﴾

هغه څه | چه نشته | په زړونو د دوی کښې | او الله | ښه پوهه دے | په هغه څه | چه پټوی ئے دوی

خو هغه کلمه د ایمان وائی چه زړونو کښې ئے نشته او کوم نفاق چه پټوی هغه الله ته ښه معلوم دے

اَلَّذِيْنَ قَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا

دا هغه کسان دی | چه وائی | په باره د ورونړو خپلو کښې | او ناست دی په خپله (د جنګ نه) | که چرے ئے خبره منلے وے دوی زمونږ

دا هغه خلق دی چه د خپلو شهیدانو ورونړو (خپلو خپلوانو) باره کښې ئے وئیل چه که دوی زمونږ خبره منلے وے

مَا قُتِلُوْا ۗ قُلْ فَادْرَءُوْا عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ

نو نه به وو وژلے شوی | او وایه | پس لرے کړئ | د ځانونو خپلو نه | مرګ | که یئ تاسو

نو وژلے شوی به نه وو نو ته ورته او وایه (څه) د خپلو ځانونو نه مرګ لرے کړئ که تاسو

صٰدِقِيْنَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

رشتینی یئ او ګمان مه کوه هیڅ کله ته | په هغه کسانو باندے | چه شهیدان شوی دی | په لار | د الله کښې

رشتینی۔ او ګمان مه کوه هیڅ کله ته په هغه کسانو باندے چه شهیدان شوی دی د الله په لار کښې

اَمْوَاتًا ۗ بَلْ اَحْيَآءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُوْنَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِيْنَ

د مړو | بلکه دوی | ژوندی دی | په نزد | د رب خپل | روزی ورکولے کیږی دوی ته | (او) خوشحالی کوی

د مړو بلکه دوی ژوندی دی په نزد د رب خپل روزی ورکولے کیږی ورحونو دوی ته (دا سے حال کښې چه) خوشحالی کوی دوی

بِمَآ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۙ وَيَسْتَبْشِرُوْنَ بِالَّذِيْنَ

په هغه څه | چه ورکړی دی دوی ته | الله | د فضل خپل نه | او زیری به اخلی دوی | په باره د هغه کسانو کښې

په هغه نعمتونو چه الله دوی ته ورکړی دی د خپل فضل نه او خوشحالیږی به (زیرے به اخلی) دوی په باره د هغه کسانو کښې

لَمْ يَلْحَقُوْا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ ۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

چه لا نه دی یو ځائے شوی | د دوی سره | وروستو د دوی نه | چه نه به وی ویره | په هغوی باندے | او نه به هغوی

چه لا نه دی یو ځائے شوی د دوی سره وروستو د دوی نه، زیری په دے خبره چه نه به وی ویره په هغوی باندے او نه به

يَحْزَنُوْنَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُوْنَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ ۙ وَّاَنَّ

غمژن شی | زیری به اخلی دوی | په نعمت | د الله | او په فضل (د هغه) | او په دے خبره چه بیشکه

هغوی غمژن شی۔ او دوی به زیری اخلی په نعمت د الله (چه پوره ملاویدل د بدلے دی) او په فضل (د هغه) چه زیاتی به ورکوی

اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٧١﴾ ۚ اَلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِلّٰهِ

الله | نه ضائع کوی | اجر | د مومنانو | دا هغه کسان دی | چه وئے منلو | حکم د الله

او په دے خبره چه بیشکه الله د مومنانو اجر نه ضائع کوی (په کمولو یا په ورکولو) دا هغه خلق دی چا چه

وَالرَّسُوْلِ مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۛ لِلَّذِيْنَ

او د رسول د الله | پس د دے نه | چه رسیدلے وو دوی ته | زخم | د پاره د هغه کسانو

د زخم خوړلو نه پس (هُم) د الله او د هغه د رسول خبره او حکم او منلو دا سے

ع

أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ الَّذِينَ

چه نيکي ئې کړې ده | د دوی نه | او تقوی ئې اختيار کړې ده | اجر دے | ډير لوئے | داهغه کسان دي

ليکانو او متقيانو خلقو دپاره ډير لوئے اجر (تيار) دے. دا هغه خلق دي

قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ

چه او وئيل | دوی ته | خلقو (جاسوسانو) | چه بيشکه | خلقو (کافرانو) | جمع کړي دي لښکرے | ستاسو دپاره

چاته چه جاسوسانو او وئيل چه د مکے کافرانو له او ير يږئ ځکه چه هغوی ستاسو د مقابلے دپاره بيا لښکرے

فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ

نو او ويرېږئ تاسو د دوی نه | پس زيات کړو دې خبرې دوی لره | ايمان | او وئيل دوی | کافي دے زمونږ دپاره | الله | او هغه ډير ښه

راجمع کړي دي نو په دے خبره د دوی ايمان نور هم زيات شو او وئې وئيل چه زمونږ دپاره الله کافي دے او هغه ډير

الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ

کارساز دے | نو واپس شول دوی | سره د نعمت | د الله نه | او سره د فضل (د هغه) نه | (او) نه وو رسيدلے دوی ته

ښه کارساز دے نو نتيجه دا شوه چه مومنان د الله د نعمت او فضل سره دا سے واپس شول چه هيڅ تکليف ورته

سُوءٌ ۙ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾

څه تکليف | او تابعداري ئې او کړه | د رضا | د الله | او الله | خاوند دے | د فضل | لوئے

نه وو رسيدلے او د الله د رضا تابعداري ئې هم او کړه او الله د لوئې فضل مالک دے په حقيقت کښې دا (جاسوس)

إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۖ فَلَا تَخَافُوهُمْ

بيشکه | دا (خو) | شيطان دے | چه ويروي (تاسو لره) | د دوستانو خپلو نه | نو مه ويرېږئ تاسو دوی نه

شيطان دے چه تاسو د خپل دوستانو نه ويروي (خو) که تاسو مومنان يئ نو د هغوی نه مه ويرېږئ بلکه

وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ

او ويرېږئ زما نه | که يئ تاسو | مومنان | او خفه دے نکړي تا لره | هغه کسان | چه زغلي

صرف زما نه ويره کوئ او (اے پيغمبره) ته د هغه خلقو په کارونو مه خفه کيږه کوم چه په کفر کښې ديو بل نه وړاندے کيږي

فِي الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۗ يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ

په کفر کښې | بيشکه دوی | هيڅ کله ضرر نشي رسولے | الله ته | د هيڅ څيز | غواړي | الله | چه او نه ګرځوي

او د کفر د ترقۍ دپاره منډے وهي. يقين او ساته چه دوی الله ته هيڅ کله ضرر نشي ورکولے (خو) الله دا غواړي

لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنَّ

دپاره د دوی | څه برخه | په | آخرت کښې | او دپاره د دوی | عذاب دے | لوئے | بيشکه

چه دوی ته په آخرت (جنت) کښې هيڅ حصه (برخه) ورنکړي او د دوی دپاره ډير لوئے عذاب تيار کړے شوے دے يقينًا

الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۚ

هغه کسان | چه خوښ کړے ئې دے | کفر | په ځائے د ايمان | هيڅ کله ضرر نشي رسولے | الله ته | د هيڅ څيز

چا چه د ايمان په بدل کښې کفر خوښ کړو نو هغوی الله ته هيڅ نقصان نشي رسولے

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا

او دپاره ددوی | عذاب دے | دردناک | او گمان دے نه کوی هیڅ کله | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے

او ددوی دپاره دردناک عذاب دے. کافران دے دا خیال بالکل نه کوی چه موږ کوم مهلت دوی ته ور کړے دے

اَنَّمَا نُمْلِيْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّاَنْفُسِهِمْ ؕ اِنَّمَا نُمْلِيْ لَهُمْ

چه بیشکه | مهلت ور کول زموږ | دوی ته | بهتر دے | د دوی دپاره | بیشکه چه | مهلت ور کوو موږ | دوی ته

هغه گټې د دوی دپاره بهتر او ښهٔ دے نا. البته مهلت موږ ځکه ور کوو چه دوی په گناهونو

لِيَزْدَادُوْٓا اِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝ مَا كَانَ اللّٰهُ

دے دپاره چه زیات کړی دوی | گناهونه | او دپاره ددوی | عذاب دے | سپکوونکے | نه دے | الله

کښې مخکښې لاړ شی او ددوی دپاره سپکوونکے عذاب تیار دے دا سے نشی کیدے چه الله تاسو په هغه حالت

لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰى مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيْزَ

چه پریږدی | مومنان | (گډوډ) په هغه حال | چه یئ تاسو | په هغے بانددے | تر دے | چه جدا کړی الله

باندے پریږدی په کوم کښې چه اوس تاسو یو بل سره گډ وډ یئ بلکه هغه به پلیت (منافق) د پاک (مخلص مؤمن) نه

الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ

پلیت | د پاک نه | او نه دے | الله | چه خبر در کړی تاسو ته | په غیبو باندے

جدا کوی او دا سے (هم) نشی کیدے چه الله تاسو تول (پر افراست) د غیبو نه خبر کړی (البته الله چه څوک د خبرول غواړی)

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۖ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ

لیکن | الله | غوره کوی | د خپلو پیغمبرانو نه | چا لره | چه او غواړی | پس ایمان راوړئ | په الله باندے

نو د هغے دپاره په خپلو پیغمبرانو کښې ئے چه څوک خوښ شی لو چولیر (غوره) ئے کړی نو تاسو په الله او د هغه په

وَرُسُلِهٖ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝

او په پیغمبرانو د هغه (باندے) | او که چیرے ایمان راوړو تاسو | او پرهیزگاری مو لو کړه | نو دے ستاسو دپاره | اجر | لوئے

پیغمبرانو ایمان لرئ او که تاسو د ایمان او پرهیزگارئ په لار روان شوئ نو د ډیر لوئے اجر حقدار به شئ

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ بِمَآ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ

او گمان دے نه کوی هیڅ کله | هغه کسان | چه شومتیا کوی | په هغه څه | چه ور کړی دی دوی ته | الله

کوم خلق چه په هغه مال کښې شومتیا کوی چه الله ور له د خپل فضل نه ور کړے دے او فرض زکوٰة ئے ترینه نهٔ ادا کوی

مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ؕ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ؕ

د فضل خپل نه | چه دغه (بخل) | ښهٔ دے | دپاره ددوی | بلکه | دغه بخل | ډیر بد دے | دپاره ددوی

هغوی دے هیڅ کله دا خیال نه کوی چه دا شومتیا د مال د دوی دپاره بهتره (فائده مند) ده بلکه دا خو ور له ډیر لوئے نقصان دے

سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَلِلّٰهِ

زر دے چه طوق به ئے واچولی شی دوی | هغه مال | چه شومتیا ئے کړے وه | په هغے | په ورځ | د قیامت | او خاص الله ته

دغه مال به ور ته د قیامت په ورځ په غاړه کښې تیز ندئ کړے شوی او د اسمانونو او د زمکو ټول

مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۱۸۰

باقي پاتے کيدل(ميراث) | د آسمانونو | او د زمکے دي | او الله | دهغه عملونو نه | چه کوئ ئے تاسو | ښه خبر دے

ميراث دالله تعالیٰ دے او دا هر څه بالآخر هغه ته پاتے کيدونکے دي او الله تعالیٰ ستاسو د عملونو (کارونو) نه پوره خبر دے.

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَّنَحْنُ

يقيناً | واوريدو | الله | خبره | دهغه کسانو | چه وئيل ئے | چه بيشکه | الله | محتاج دے | او مونږ

يقيناً الله د هغه خلقو خبره اوريدلے ده چه وئيل ئے چه الله محتاج دے او مونږ غنيان يو (ځکه مونږ ته ترغيب

اَغْنِيَاۗءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْۢبِيَاۗءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ

غنيان يو | خامخا ليکو مونږ | هغه خبرے | چه کوي ئے دوي | او وژل د دوي | پيغمبرانو لره | په ناحقه

د انفاق را کوي) مونږ به خامخا د دوي دا قسمه خبرے او اعتراضونه او په ناحقه پيغمبران وژل (د دوي په عملنامو کښ) او ليکو

وَّنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۱۸۱ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ

او وايو به مونږ | (چه) اوڅکئ | عذاب (د اور) | سوزونکي | دا | په وجه دهغه څه | چه وړاندے ليږلي دي

او ورته به د قيامت په ورځے او وايو چه د سوزونکي اور د عذاب خوند اوڅکئ دا ستاسو د خپلو لاسونو د کړو سزا ده

اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۱۸۲ اَلَّذِيْنَ

لاسونو ستاسو | او چه بيشکه | الله | نه دے | ظلم کوونکے | په بندګانو باندے | دا هغه کسان دي

(ورنه) الله تعالیٰ (خو) په خپلو بندګانو ذره ظلم نه کوي. دا هغه کسان دي چه وائي الله زمونږ نه

قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُوْلٍ حَتّٰى

چه وائي | بيشکه | الله | حکم کړے دے | مونږ ته | چه ايمان به نه راوړو مونږ | په يو پيغمبر | تر دے

داو عده اغستے ده او حکم ئے کړے دے چه په هيڅ يو پيغمبر به تر هغه وخته پورے ايمان نه راوړو تر څو پورے

يَاْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ ۭ قُلْ قَدْ جَاۗءَكُمْ

چه هغه راوړي مونږ ته | داسے قرباني | چه اوئے خوري (وئے سوزي) | اور | او وايه | يقيناً | راوړي وو تاسو ته

چه هغه زمونږ په وړاندے داسے قرباني اونکړي چه اور ئے اوخوري. اے پيغمبره! ته ورته او وايه چه زما نه مخکښ

رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِيْ قُلْتُمْ فَلِمَ

پيغمبرانو | مخکښ زمانه | ښکاره دليلونه (معجزے) | او هغه څه (هم) | چه وايئ تاسو | لو ولے

پيغمبرانو تاسو ته ښکاره نخښے راوړے وے او هغه څه ئے هم راوړي وو چه تاسو ئے غواړئ نو که تاسو واقعي مومنان يئ نو

قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۱۸۳ فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ

وژل تاسو هغوي لره | که يئ تاسو | رښتيني | که چرے | دروغژن ګڼړي دوي تا لره | نو يقيناً

هغه پيغمبران مو ولے وژل (شهيدان کول). اے پيغمبره! که بيا هم دوي تا دروغژن ګڼړي (نو دا څه نوے خبره نه ده)

كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاۗءُوْ بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ

دروغژن ګڼړے شوي وو | ډير پيغمبران | مخکښ ستا نه | (چه) راوړي وو هغوي | ښکاره دليلونه | او صحيفے

ځکه چه تا نه مخکښ هم داسے ډير پيغمبران دروغژن ګڼړلے شوي وو چه هغوي ښکاره نخښے او ليکلے شوے

وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ۝١٨٤ كُلُّ نَفْسٍ ذَآىِٕقَةُ الْمَوْتِ ؕ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ

او کتاب | روښانه | هر یو کس | څکونکے دے | د مرګ | او بیشکه | پوره پوره کړے شی تاسوته

صحیفے او رُوښانه کتاب راوړے وو۔ هر ژوندے به یو ځل مری او تاسو ته به ستاسو د عملونو پوره پوره بدله

اُجُوْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ

اجرونه ستاسو | په ورځ | دقیامت | نو څوک چه | لرے اوساتلے شو | د اور نه | او داخل کړے شو | جنت ته

دقیامت په ورځ ملاویږی نو څوک چه د دوزخ داور نه بچ اوساتلے شو او جنت ته داخل شو نو یقیناً هغه

فَقَدْ فَازَ ؕ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ۝١٨٥

نو یقیناً | هغه کامیاب شو | او نه دے | ژوند | دُنیوی | مګر | سامان | د دهوکے

صحیح کامیاب شو او د دنیا ژوند خو (د آخرت په مقابله کښې) نور څهٔ نه دی مګر د دهوکے سامان دے۔

لَتُبْلَوُنَّ فِيْٓ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۫ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ

خامخا ازمائیلے به شی تاسو | په مالونو خپلو کښې | او ځانونو خپلو کښې | او خامخا به اوریئ تاسو | د هغه کسانو نه

اے مسلمانانو! په تاسو به ستاسو د مالونو او د ځانونو په باره کښې امتحان ضرور کیږی

اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا

چه ورکړے شوے وے ورته | کتاب | مخکښې ستاسو نه | او د هغه کسانو نه | چه شرک ئے کړے دے

او اهل کتابو او د مشرکانو نه به ډیرے د تکلیف خبرے اوریئ

اَذًى كَثِيْرًا ؕ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ

د اذیت خبرے | ډیرے | او که چرے | صبر اوکړو تاسو | او پرهیزګاری مو اوکړه | نو بیشکه | دا | د همت والو

او که تاسو د صبر او تقوی نه کار واغستلو نو دا ډیر د لوئے همت کار دے

الْاُمُوْرِ ۝١٨٦ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ

کارونو نه دی | او کله چه | واغستلو | الله | پوخ لوظ | د هغه کسانو نه | چه ورکړے شوے وو ورته | کتاب

(او هغه وخت هم یاد کړئ) کله چه الله د اهل کتابو نه دا وعده واغستله چه دا کتاب به خلقو ته

لَتُبَيِّنُنَّهٗ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْنَهٗ ؗ فَنَبَذُوْهُ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ

(چه) خامخا به بیانوئ تاسو دا کتاب | خلقو ته | او نه به ئے پټوئ تاسو | نو اوغورزولو دوی دا (کتاب) | وروستو | د شاګانو خپلو نه

خامخا ښکاره بیانوئ او پټوئ به ئے نه (خو) دوی د الله کتاب شاته اوغورزولو

وَاشْتَرَوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُوْنَ ۝١٨٧

او واخستلو | په هغے باندے | عوض | لږ (معمولی) | پس ډیر بد دی | هغه څه | چه واغستل دوی

او د هغه کتاب په بدل کښې ئے لږ (معمولی) قیمت واغستلو نو ډیر بد څیز ئے واغستلو

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اَتَوْا وَّيُحِبُّوْنَ اَنْ

ګمان مه کوه (هیڅ کله) ته | په هغه کسانو باندے | چه خوشحالیږی | په هغه څه | چه کوی ئے دوی | او مینه کوی | د دے

هر ګز دا خیال مه کوه چه کوم خلق د حق په پټولو تکبر او خوشحالی کوی او حق ئے نه دے بیان کړے او بیا هم دا غواړی

يُحْمَدُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ

چه ته یی صفت او کړے شی ځکه | په هغه څه | چه نه دی کړی دوی | پس ګمان مه کوه هیچ که په دوی باندے | د خلاصی

چه په داسے کارونو دوی مدحه او توصیف شی چه کړے یی نه دے نو په داسے خلقو باندے هیچ که دا ګمان مه کوه چه دوی به

مِّنَ الْعَذَابِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۸۸﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

د عذاب نه | او د دوی دپاره | عذاب دے | دردناک | او خاص الله لره ده | بادشاهی | د اسمانونو

د عذاب نه په بچ کیدو کښې کامیاب شی دوی دپاره (خو) دردناکه سزا (تیاره) ده۔ او د اسمانونو او

ع وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۱۸۹﴾ اِنَّ فِیْ خَلْقِ

او د زمکے | او الله | په هر | څیز باندے | قادر دے | بیشکه | په پیدائش

د زمکے حکومت (بادشاهی) یواځے د الله ده او الله په هر څیز باندے پوره قدرت لری یقینا

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّیْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰیٰتٍ

د آسمانونو | او د زمکے کښې | او په اختلاف | د شپے | او د ورځے کښې | خامخا نخښے دی

د آسمانونو او د زمکے په پیدائش کښې او د ورځو او د شپو په یو بل پسے تلو راتلو کښې د هغه

لِّاُولِی الْاَلْبَابِ ﴿۱۹۰﴾ الَّذِیْنَ یَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِیٰمًا وَّقُعُوْدًا

دپاره د عقلمندو | دا هغه کسان دی | چه یادوی | الله | په ولاړه | او په ناسته

عقلمندو دپاره ډیرے نخښے دی چه په ولاړه او په ناسته او په اړخ (هر حال کښې)

وَّعَلٰى جُنُوْبِهِمْ وَیَتَفَكَّرُوْنَ فِیْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ

او په اړخونو خپلو | او فکر کوی | په پیدا کولو | د آسمانونو | او د زمکے کښې

الله یادوی او د اسمانونو او د زمکے په پیدائش کښې غور او فکر کوی

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ

(او وائی) اے ربه زمونږ | نه دی پیدا کړی تا | دا | عبث (بے فائدے) | پاک یے ته | پس او ساته مونږ | د عذاب

او وائی چه اے ربه ! تا دا هر څه بے مقصده نه دی پیدا کړی او اے الله ته د هر قسمه عیب نه پاک یے

النَّارِ ﴿۱۹۱﴾ رَبَّنَاۤ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَیْتَهٗ ۭ

د اور نه | اے ربه زمونږ | بیشکه ته چه | څوک | داخل کړے | اور ته | نو یقینا | رسوا کړو تا هغه

پس مونږ د دوزخ د عذاب نه بچ او ساته۔ اے زمونږ ربه ! یقینا تا چه څوک دوزخ ته داخل کړل نو هغه دے ډیر او شرمولو

وَمَا لِلظّٰلِمِیْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿۱۹۲﴾ رَبَّنَاۤ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِیًا

او نشته دے | دپاره د ظالمانو | هیڅ څوک مددګار | اے ربه زمونږ ! | بیشکه مونږ | واوریدو | یو آواز کونکے

او د ظالمانو دپاره (خو) هیڅ څوک مددګار نشته۔ اے زمونږ ربه ! یقینا مونږ د یو آواز کوونکی آواز واوریدو

یُّنَادِیْ لِلْاِیْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۖ رَبَّنَا

چه آواز ئی کولو | په طرف د ایمان | چه | ایمان راوړئ | په رب خپل | نو ایمان راوړو مونږ | اے ربه زمونږ

چه د ایمان طرف ته ئے بلنه کوله چه په خپل رب ایمان راوړئ نو مونږ ایمان راوړو نو اے زمونږ ربه !

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ

نو او بخښې | مونږ ته | گناهونه زمونږ | او لرې کړه | زمونږ نه | بدئ زمونږ | او مرگ راولې مونږ له | سره

زمونږ گناهونه معاف کړه او زمونږ بديانې زمونږ نه لرې کړه او د نيکانو خلقو سره مو خاتمه او کړه

الْاَبْرَارِ ۞ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ

د نيکانو | اے ربه زمونږ | او راکړه مونږ ته | هغه څه | چه وعده ئې کړې ده تا مونږ سره | په ژبه د پيغمبرانو خپلو

او اے زمونږ ربه! تا چه د خپلو پيغمبرانو په ذريعه مونږ سره کومې وعدې کړې دي هغه هم مونږ ته را کړه

وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ۞ فَاسْتَجَابَ

او مه رسوا کوه مونږ | په ورځ | د قيامت | بيشکه ته | نه کوې خلاف | د وعدې خپلې نه | پس قبوله کړه دعا

او د قيامت په ورځ مونږ مه شرموه يقيناً ته د خپلې وعدې خلاف نه کوې۔ نو د هغوی

لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّیْ لَآ اُضِيْعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ

د دوی | رب د دوی | چه بيشکه زۀ | نه ضائع کوم | عمل | د يو عمل کونکي | د ستاسو نه | نارينه وی

رب د هغوی دعا قبوله کړه (او ورته ئې او وئيل) چه يقيناً په تاسو کښې به د هيڅ چا عمل نه ضائع کوم نارينه وی

اَوْ اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَاُخْرِجُوْا

او که زنانه | بعضې ستاسو نه | د بعضو نورو نه دي | پس هغه کسان | چه هجرت ئې کړے دے | او ويستلې شوي دي

که زنانه وي تاسو ټول زما په نزد په خپل مينځ کښې يو برابر يئ (ځکه ټول د يو آدمؑ اولاد يئ) نو چا چه هجرت کړے دے

مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوْذُوْا فِیْ سَبِيْلِیْ وَقٰتَلُوْا وَقُتِلُوْا

د کورونو خپلو نه | او تکليفونه کړے شوي دے | په لار زما کښې | او جنگونه ئې کړي دي | او وژلے (شهيدان) شوي دي

او د خپلو کورونو نه ويستلې شوي دي او زما په لار کښې ورته تکليفونه ورکړے شوي دے او د دين د پاره جنگونه ئې کړي دي

لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِیْ

نو خامخا به لرې کړم زۀ | د دوی نه | گناهونه د دوی | او خامخا داخل به ئې کړم | (داسې) جنتونو ته | چه بهيږي به

او شهيدان شوي دي نو خامخا به د دوی گناهونه معاف کړم او داسې جنتونو ته به ئې داخل کړم چه

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ

لاندې د هغې نه | نهرونه | د بدله ده | د طرفه | د الله نه | او الله | سره د دے | ښۀ

لاندې به ترې نه نهرونه بهيږي دا ټول د الله د طرف نه يو انعام دے او د الله سره ډير ښه انعام دے

الثَّوَابِ ۞ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِی الْبِلَادِ ؕ

ثواب | دهوکه دې نکړي تا | گرځيدل را گرځيدل | د هغه کسانو | چه کفر ئې کړے دے | په ښارونو کښې

اے پيغمبره! چا چه کفر اختيار کړے دے (نو) په ښارونو کښې په عيش او عشرت سره د هغوی گرځيدل را گرځيدل

مَتَاعٌ قَلِيْلٌ قف ثُمَّ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۞

(دا خو) فائده ده | لږه | بيا | ځائے د ورتلو د دوی | جهنم دے | او ډير بد | ځائے د آرام دے

دې تا په دهوکه کښې وانۀ چوی دا (خو) لږه شان مزه ده د دنيا بيا د دوی ځائے د ورتلو دوزخ دے او هغه ډير بد ځائے د آرام دے

لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ

لیکن | هغه کسان | چه تیریږی | د رب خپل نه | دپاره د دوی | (داسے) جنتونه دی | چه بهیږی به

لیکن څوک چه د خپل رب نه ویریږی د هغوی دپاره داسے جنتونه دی چه د هغے د اونو د لاندے

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ

لاندے د هغے نه | نهرونه | همیشه به وی | په هغے کښ | میلمستیا (ده) | د طرفه | د الله نه

په نهرونه بهیږی د الله د طرف نه به د میلمستیا په طور به په هغے کښ همیشه اوسیږی او د الله سره چه کوم نعمتونه دی

وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلْاَبْرَارِ ﴿۱۹۸﴾ وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

او هغه څه | چه دی د الله سره | هغه ډیر غوره دی | دپاره د نیکانو | او بیشکه | بعضے د اهل کتابو نه

د نیکانو دپاره هغه ډیر غوره او ښه دی ۔ او یقیناً په اهل کتابو کښ داسے خلق هم شته چه

لَمَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَآ

خامخا هغه څوک دی | چه ایمان راوړی | په الله باندے | او په هغه څه | چه نازل کړے شوی دی | تاسو ته | او په هغه څه

په الله باندے او په هغه کتاب چه تاسو ته نازل شوے دے او په هغه کتابونو چه دوی ته نازل شوی دی

اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خٰشِعِيْنَ لِلّٰهِ ۙ لَا يَشْتَرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا

چه نازل کړے شوی دی | دوی ته | عاجزی کوونکی دی | الله ته | نه اخلی | په آیتونو | د الله | عوض

ایمان لری او الله تعالیٰ ته عاجزی کوی او د الله ایتونه په دنیا او په لږ قیمت نه خرڅوی

قَلِيْلًا ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ

لږ | دغه کسان | خاص د دوی دپاره | اجر د دوی دے | په نزد | د رب خپل | بیشکه | الله | زر

هم دا کسان د خپل رب سره د اجر مستحق دی یقیناً الله زر حساب اغستونکے دے

الْحِسَابِ ﴿۱۹۹﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا

حساب کوونکے دے | اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | او کړئ صبر | او غالب شئ په صبر کښ (په دشمن)

اے مومنانو صبر اختیار کړئ او د مقابلے په وخت کښ ثابت قدمی ښکاره کړئ

وَرَابِطُوْا ۫ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۲۰۰﴾ ع

او تیاری او کړئ (د جهاد دپاره) | او اویریږئ | د الله نه | دے دپاره چه تاسو | کامیاب شئ |

او د سرحداتو حفاظت اوکړئ او د الله نه ویریږئ چه کامیاب شئ۔

آیاتها [۱۷۶]	سورة النسآء مدنية	رکوعاتها [۲۴]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډیر مهربان | زیات رحم کوونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم د هغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ

اے خلقو | او ویریږئ | د رب خپل نه | هغه ذات | چه پیدا کړی یئ تاسو | د نفس | یو نه

اے خلقو د خپل هغه رب نه او ویریږئ چا چه د یو نفس نه تاسو پیدا کړی یئ او هم د هغه نه ئے د هغه

وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا

او پیدا ئے کړه | د دهٔ نه | ښځه د دهٔ | او خوارهٔ ئے کړل | د دے دواړو نه | نارینه | ډیر

بی بی حوا پیدا کړه او (بیا ئې) د هغے دواړو نه ډیر نارینه او ډیر زنانه (په دنیا کښې) خواره کړل

وَّنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَآءَلُوْنَ بِهٖ

او زنانه (هم) | او او ویریږئ | د الله نه | هغه ذات | چه سوال کوئ تاسو د یو بل نه | په نوم د هغه

او د هغه الله نه او ویریږئ د چا په نوم چه تاسو د یو بل نه حقونه غواړئ او د خپلوئ (د تعلقاتو) د پرے کولو نه ځان

وَالْاَرْحَامَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ۝ وَاٰتُوا الْيَتٰمٰٓى

(او ویریږئ) د پرے کولو د خپلوئ نه | بیشکه | الله | دے | په تاسو | نگران | او ورکړئ | یتیمانو ته

بچ کړئ یقینا الله ستاسو ساتونکے دے او یتیمانو ته د هغوی مالونه ورکړئ

اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيْثَ بِالطَّيِّبِ ۠ وَلَا تَاْكُلُوْٓا

مالونه د دوی | او مه اخلئ | پلیت | په بدل د پاک کښې | او مه خورئ

او حلال (مال) په حرام (مال) مهٔ بدلوئ او د هغوی مالونه د خپلو مالونو سره

اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا كَبِيْرًا ۝ وَاِنْ خِفْتُمْ

مالونه د هغوی | د مالونو خپلو سره | بیشکه دا | ده | گناه | غټه | او که چرے | ویریږئ تاسو

(شریک) مه خورئ یقینا دا ډیره غټه گناه ده۔ او که تاسو سره یره وی

اَلَّا تُقْسِطُوْا فِي الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوْا مَا طَابَ لَكُمْ

چه او به نکړئ تاسو انصاف | د یتیمانو جینکو په حق کښې | نو نکاح او کړئ | هغه (زنانو) سره | چه حلال ئے دی | ستاسو د پاره

چه د یتیمانو جینکو سره به انصاف او نکړے شئ نو د خپلے خوښے نورو زنانو سره نکاح او کړئ

مِّنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوْا

د (نورو) زنانو نه | دوه دوه | او درے درے | او څلور څلور | پس که چرے | ویریږئ تاسو | چه او به نکړئ عدل تاسو

که دوه وی که درے وی او که څلور که بیا در سره یره وی چه د گنړو ښځو سره به انصاف او نکړے شئ

فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۭ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى

نو یو ے ښځے سره | یا هغے وینځے سره | چه مالک ئے دی | ښی لاسونه ستاسو | دا کار | ډیر نزدے دے د دے نه

نو بیا په یو ے ښځے یا په هغه وینځو چه ستاسو ملکیت وی په هغے گزاره او کړئ دا کار د بے انصافئ نه

اَلَّا تَعُوْلُوْا ۝ وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً ۭ فَاِنْ

چه ظلم او نکړئ تاسو | او ورکړئ | ښځو ته | مهرونه د دوی | په خوشحالئ سره | بیا که چرے

بچ کیدو ته ډیر نزدے دے۔ او ښځو ته د هغوی مهرونه په خوشحالئ ورکړئ بیا که چرے هغوی در ته

طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيْٓـًٔا

راضي‌ يوې‌ دوى | تاسو ته | (په‌ پريخودلو دُ) څه‌ څيز | دهغه (مهر) نه | د زړه‌ له | نو خورئ ئې | په‌ خوشحالئ

پخپله د زړه په خوشحالئ څه حصه پريږدي نو هغه ښهٔ په خوندن او مزې خوړې شئ

مَّرِيْٓـًٔا ۝ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِيْ جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ

خوش هضمه | او مه ورکوئ | لږ عقلو ته | مالونه خپل | هغه | چه جوړ کړے دے | الله | تاسو دپاره

او ناپوهه کسانو ته خپل هغه مالونه مه ورکوئ کوم چه الله ستاسو د ژوند سبب (د گزران) گرځولی دی

قِيٰمًا وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا

سبب د گزران | او خوراک ورکوئ دوی ته | د هغے نه | او جامے ورکوئ دوی ته | او وايئ | دوی ته | خبره

البته هغوی له پکښې دوډۍ او جامے ورکوئ او خبرے ورسره په نرمۍ کوئ

مَّعْرُوْفًا ۝ وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ فَاِنْ

ښه (نرمه) | او ازميښت کوئ | په يتيمانو | تر دے | چه کله | اورسي | (د) نکاح (عمر) ته | نو که چرے

او يتيمانو باندے تر هغه وخته پورے امتحان کوئ ترڅو پورے چه د نکاح عمر (بلوغت) ته نهٔ وی رسيدلی

اٰنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ

معلوم کړو تاسو | د دوی نه | هوښيارتيا | نو ورکړئ | دوی ته | مالونه د دوی

نو که تاسو پکښې لږ ډير تميز (هوښيارتوب) بيا مونده نو بيا ورته خپل مالونه حواله کړئ او د دوی دا مال

وَلَا تَاْكُلُوْهَآ اِسْرَافًا وَّبِدَارًا اَنْ يَّكْبَرُوْا ۭ وَمَنْ كَانَ

او مه خورئ هغه (مال) | په فضول خرچئ (زياتي) سره | او په تلوار سره | د دے ويرے نه چه لوئے به شي دوی | او څوک | چه وی

د دے ويرے نه چه لوئے به شي په فضول خرچئ او په تلوار مه خورئ او په سرپرستانو کښې چه څوک دولتمند (مالدار) وی

غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيْرًا فَلْيَاْكُلْ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ

مالدار | نو ځان دے اوساتي (ترينه) | او څوک | چه وی | فقير | نو خوری دے (ترينه) | په ښه طريقه

نو هغه دے د يتيم د مال خوړلو نه ځان پوره بچ اوساتي او که محتاج وی نو په قدر د ضرورت دے ترينه خوری

فَاِذَا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوْا عَلَيْهِمْ ۭ

بيا (پس) هر کله چه | ورکوئ تاسو | دوی ته | مالونه د دوی | نو گواه اونيسئ | په دوی باندے

بيا چه کله دوی ته خپل مالونه حواله کوئ نو گواهان پرے اونيسئ او الله

وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ۝ لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ

او پوره دے | الله | حساب کونکے | دپاره د نارينو | برخه ده | د هغه څه نه | چه پريښودلی وی | مور او پلار

حساب اغستلو دپاره پوره (کافي) دے. د نارينو دپاره په هغه مال کښې (مقرره) برخه ده کوم مال چه مور او پلار

وَالْاَقْرَبُوْنَ ۠ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ

او رشته دارو | او دپاره د زنانو | برخه ده | د هغه څه نه | چه پريښودلی وی | مور او پلار

او نژدے خپلوانو پريښودلے وی او د زنانو دپاره هم د هغه مال نه (مقرره) برخه ده کوم چه مور او پلار

وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾

او رشته دارو | دهغه څه نه | چه لږ وي دغه | ددے ترکے نه | یا ډیر وي | برخه (ده) | مقرر کړے شوے

او نږدے خپلوانو پرېښودے وي که هغه مال (ترکه) لږ وي او که ډیر، دا برخے دالله د طرف نه مقررے دي

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ

او کله چه | حاضر شي | تقسیم ته | خپل خپلوان | او یتیمان | او مسکینان

او د تقسیم په وخت کښې که دا سے خپل خپلوان او یتیمانان او غریبان حاضر شي چه هغوی وارثان

فَارْزُقُوهُم مِّنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ

نو ور کړئ تاسو دوی ته | ددے نه | او وایئ | دوی ته | خبره | ښه | او او دِ ډیرېږي

نه وي نو بیا هم هغوی له پکښې څه ناڅه ور کړئ او خبرے ورسره په نرمۍ کوئ. او کوم کسان چه د یتیمانو حق

الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا

هغه کسان | که | پرېږدي دوی | روستو د خپل ځان نه | بچي | کمزوري | نو ډیرېږي

خوري نو هغوی دے ددے خبرے نه او ډیرېږي چه که دوی د خپل ځان نه روستو دا سے کمزوري بچي پرېږدي

عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ

په هغوی باندے | پس او دِ ډیرېږي | د الله نه | او دِ وائي | خبره | برابره (حقه) | بیشکه

نو د هغوی باره کښې به څومره فکرمند وي نو پکار دي چه د الله نه دے او ډیرېږي او سمه د شفقت او حُسنِ ادب خبرے دے کوي.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ

هغه کسان | چه خوري | مالونه | د یتیمانو | په ظلم سره | نو بیشکه | خوري (اچوي) دوی

یقین او ساتئ چه کوم خلق د یتیمانو مال، په ناحقه خوري هغوی خپلے خیټے د اُور نه ډکوي

فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾ يُوصِيكُمُ اللَّهُ

په ګیډو خپلو کښې | اُور | او زر دے چه داخل به شي دوی | سوزونکي اُور ته | مضبوط حکم کوي تاسو ته | الله

او ډیر زر به دوزخ ته داخل شي. ستاسو د بچو (د میراث) په باره کښې الله تعالیٰ تاسو ته دا

فِي أَوْلَادِكُمْ ۖ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۚ فَإِن كُنَّ

په باره د بچو ستاسو کښې | چه د پاره د یو نارینه | پشان | د برخے | د دوو زنانو ده | پس که چرے | وي بچي

مضبوط حکم کوي چه د یو نارینه برخه د دوو ښځو (زنانو) برابر ده او که چرے (وارثان)

نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ وَإِن

صرف زنانه | زیاتے | د دوو نه | نو د پاره د دوی | دوه برخے | د هغه د دے حصو چه مال دی | چه پرېښے دے (مړي) | او که چرے

یواځے جینکۍ وي دوه یا د دوو نه زیاتے نو هغوی ته به په دریو کښې دوه برخے ورکولے شي او که یوه زنانه

كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ

وي | یوه زنانه | نو د پاره د هغے | نیمه برخه ده | او د پاره د مور او پلار د هغه (مړي) | د پاره د هر یو تن

وارثه وه (او نور اولاد نه وي مذکر یا مؤنث) نو هغے ته به د ټول مال نیمه ملاویږي او که د مړي بچي وو (نارینه یا زنانه)

ع

مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ اِنْ كَانَ لَهٗ وَلَدٌ ۚ

دَ دوی نه | شپږمه برخه ده | دهغه مال نه | چه پرېښودے لوی مړی | په دے شرط | چه وی | دهغه (مړی) | بچی

نو مور او پلار (دواړو) کښې به هر يو تن ته شپږمه (شپږمه) برخه ملاوېږی

فَاِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلَدٌ وَّوَرِثَهٗٓ اَبَوٰهُ فَلِاُمِّهِ

پس که چرے | نه | وو | د مړی | بچی | او میراث اوړی ددهٔ نه | صرف مور او پلار | نو د پاره د مور

او که د مړی اولاد نه وی او وارثان ئے صرف مور او پلار وی نو د مور د پاره ئے (بیا) دریمه برخه مقرر ده

الثُّلُثُ ۚ فَاِنْ كَانَ لَهٗٓ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ

دریمه برخه ده | او که چرے | وو | د مړی | زوئنړه خوېندے | نو د پاره د مور | شپږمه برخه ده

او که چرے (د مړی) زوئنړه خوېندے وی نو د مور د پاره بیا شپږمه برخه ده

مِنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصِىْ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ؕ اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ

خو پس | دهغه وصیت نه | چه وصیت کوی دا مړے | په هغے سره | او پس د قرض نه | پلاران ستاسو | او ځامن ستاسو

(خو دا ټول تقسیم به) د مړی د وصیت پوره کولو او د قرض ادا کولو نه پس کولے شی تاسو ته دا پوره پته نشته

لَا تَدْرُوْنَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا ؕ فَرِيْضَةً

نه پوهیږئ تاسو | چه کوم یو په دوی کښې | زیات نزدے دے | تاسو ته | په فائده کښې | (دا برخې) مقرر کړے شوی دی

چه ستاسو په پلارانو (مشرانو) او په ځامنو کښې تاسو ته په فائده رسولو کښې څوک زیات نزدے دے دا برخې الله فرض کړی دی

مِّنَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝ وَلَكُمْ نِصْفُ

د طرفه د الله نه | بیشکه | الله | دے | ښه پوهه | ښه حکمت والا | او تاسو د پاره ده | نیمه برخه

(د ذوی الفروضو د پاره او باقی پاتے شوے حصے د عصبو دی) یقیناً الله ښه پوهه او حکمت والا دے. او ستاسو ښځے

مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ

دهغه مال | چه پرېښودے لوی | ښځو ستاسو | په دے شرط | چه نه وی | د دوی | بچی | پس که چرے

چه کوم مال پرېږدی نو په هغے کښې نیمه برخه ستاسو ده په دے شرط چه دهغوی بچی نه وی او که

كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْۢ بَعْدِ

وو | د دوی | بچی | نو تاسو د پاره ده | څلورمه برخه | دهغه مال | چه پرېښودے دے دوی | پس

بچی ئے وی نو څلورمه برخه ستاسو ده او دا تقسیم به دهغوی د وصیت پوره کولو

وَصِيَّةٍ يُّوْصِيْنَ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ؕ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ

دهغه وصیت نه | چه وصیت کوی دوی | دَ هغے | او پس د قرض نه | او د دوی د پاره ده | څلورمه برخه

او قرض د ادا کولو نه پس وی او تاسو چه کوم مال پرېږدئ نو دهغے څلورمه برخه ستاسو د ښځو ده

مِمَّا تَرَكْتُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ

دهغه مال نه | چه پرېږدئ ئے تاسو (خاوندان) | په دے شرط چه نه وی | ستاسو | بچی | پس که چرے | وی | ستاسو

خو په دے شرط چه ستاسو بچی نه وی او که ستاسو بچی وی

وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ

بچی | نو دوی دپاره | اتمه برخه ده | دهغه مال نه | چه پرېږدئ تاسو (خاوندان) | پس | دهغه وصیت نه

نو بیا دوے ښځو اتمه برخه ده ستاسو د وصیت د پوره کولو او د قرض د ادا کولو نه پس

تُوْصُوْنَ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ؕ وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ يُّوْرَثُ

چه وصیت کوئ تاسو | دهغے | اوپس د قرض نه | او که چرے | وی | سړے | چه میراث ترینه اوړلے شی

او که چرے یو سړے یا یوه ښځه په داسے حال کښې مړه شی چه نه ئے پلار نیکه وی

كَلٰلَةً اَوِ امْرَاَةٌ وَّلَهٗٓ اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا

میراث | یایوه ښځه(وی دغه شان) | او ده ته | ورور | یاخور وی(مور شریک) | نو د هر یو تن دپاره | ددوی نه

او نه ئے ناړینه اولاد وی او یو ورور یا یوه خور ئے وی(مور شریکه، اخیافی) نو هر یو ته به شپږمه برخه ملاویږی

السُّدُسُ ۚ فَاِنْ كَانُوْٓا اَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَآءُ

شپږمه برخه ده | پس که چرے | وی دوی | ډیر | د دینه | نو دوی ټول | شریکان دی

او که(دغه اخیافی) ورنړه خویندے ئے د یو نه زیات وو نو هغوی ټول به په دریمه برخه کښې برابر شریک وی

فِى الثُّلُثِ مِنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصٰى بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۙ

په دریمه برخه کښې | پس | دهغه وصیت نه | چه وصیت کړے شوی وی | دهغے | اوپس د قرض نه

دا تقسیم به هله کیږی چه وصیت پوره کړے شی او قرض ادا کړے شی خو چه وصیت د دریمے حصے نه

غَيْرَ مُضَآرٍّ ۚ وَصِيَّةً مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ۝١٢

او نه به وی | ضرور کونکے هیڅ چاته | دا حکم کړے شوے دے | د طرف د الله نه | او الله | ښه پوهه | ښه صبر کونکے دے

زیات مقدار کښې نه وی ورله بیا به ضرر رسونکے هم دا د الله کلک حکم دے او الله ښه پوهه او صبر ناک دے

تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ

دا (احکام) | پولے | د الله دی | او څوک | چه حکم اومنی | د الله | او د پیغمبر دهغه | (نو) داخل به کړی هغه لره

دا د الله (مقرر کړی) حدونه دی او څوک چه د الله او دهغه د رسول حکمونه منی نو الله به ئے (دا سے)

جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَذٰلِكَ

(دا سے) جنتونو ته | چه بهیږی به | لاندے دهغے نه | نهرونه | همیشه به وی دوی | په دے کښې | او دا

جنتونو ته داخل کړی چه لاندے به ترینه نهرونه بهیږی (او) په هغے کښې به همیشه اوسیږی او دا ډیره لویه

الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝١٣ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَتَعَدَّ

کامیابی ده | ډیره لویه | او څوک | چه نافرمانی کوی | د الله | او د پیغمبر دهغه | او وړاندی شی

کامیابی ده۔ او څوک چه د الله او دهغه د رسول حکمونه نه منی او د الله د مقرر کړو حدونو (حکمونو) نه تجاوز کوی

حُدُوْدَهٗ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيْهَا ۠ وَلَهٗ عَذَابٌ

د پولو دهغه نه | (نو) داخل به کړی الله هغه لره | اور ته | چه همیشه به وی | په دے کښې | او ده دپاره | عذاب دے

نو الله به ئے دوزخ ته داخل کړی چه په هغے کښې به همیشه وی او رسوا کونکے عذاب به ورله وی

ع

مُّهِيْنٌ ۝ وَالّٰتِيْ يَاْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوْا

سپکوونکے | او هغه زنانه | چه کوی | بے حیائی | د زنانو ستاسو نه | نو گواهان جوړ کړئ

او ستاسو په زنانو کښې چه څوک بدکاری (زنا) او کړی نو په دوی باندے د خپلو سړو (مسلمانانو) نه

عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا فَاَمْسِكُوْهُنَّ

په هغوی باندے | څلور | ستاسو (د نارینو) نه | نو که | گواهی ورکړه دوی | نو بند ے کړئ دوی (ښځے)

څلور گواهان اونیسئ نو که هغوی گواهی ورکړه نو بیا دا ښځے تر هغه وخته پورے

فِي الْبُيُوْتِ حَتّٰى يَتَوَفّٰهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ

په کورونو خپلو کښې | تر دے | چه واخلی دوی لره | مرگ | او یا به مقرر کړی | الله | د دوی دپاره

په کورونو کښې بند ے اوساتئ چه یا خو ئے مرگ واخلی او یا ورله الله څه بله لاره راوباسی

سَبِيْلًا ۝ وَالَّذٰنِ يَاْتِيٰنِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوْهُمَا ۚ فَاِنْ

څه لار | او هغه دوه کسان | چه کوی بدکاری | ستاسو نه | نو تکلیف او رسوئ دوی ته | نو که چرے

او په تاسو کښې چه کوم دوه کسان بدکاری او کړی نو هغوی ته تکلیف ورکړئ بیا که چرے دوی

تَابَا وَاَصْلَحَا فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا

توبه او کړی دوی | او اصلاح او کړی | نو مخ واړوئ تاسو | د دوی نه | بیشکه | الله | دے | ډیر توبه قبلوونکے

توبه او باسی او خپل ځان سم کړی نو بیا ئے پریږدئ یقیناً الله ډیر توبه قبلوونکے ډیر مهربان دے

رَّحِيْمًا ۝ اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السُّوْٓءَ

ډیر رحم کوونکے | بیشکه | توبه | په نزد د الله | دپاره د هغه کسانو ده | چه کوی | بدکارو له

یقیناً الله د هغه چا توبه قبلوی چه په ناپوهۍ سره بدعمل او کړی او بیا

بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوْبُوْنَ مِنْ قَرِيْبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوْبُ اللّٰهُ

په ناپوهۍ سره | بیا | توبه او کړی | سمدستی | نو دغه کسان دی | توبه قبلوی | الله

سمدستی توبه اوباسی نو د هم داسے کسانو توبه الله قبلوی

عَلَيْهِمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِيْنَ

د دوی | او دے | الله | ښه پوهه | پوره حکمت والا | او نشته دے | توبه | دپاره د هغه کسانو

او الله په هر څه پوهه او حکمت والا ذات دے۔ او د هغه خلقو توبه قبوله نه ده

يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ۚ حَتّٰىٓ اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ

چه کوی | گناهونه | تر دے | چه کله | حاضر شی | یو تن ته په دوی کښې | مرگ | (نو) وائی

چه گناهونو کښې اخته وی تر دے چه کله په دوی کښې د چا د مرگ وخت راشی نو بیا د مرگ په وخت کښې وائی

اِنِّيْ تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِيْنَ يَمُوْتُوْنَ وَهُمْ كُفَّارٌ ؕ

چه بیشکه | ما توبه او کړه | اوس | او نه د هغه کسانو دپاره | چه مری | په داسے حال کښې | چه دوی کافر وی،

چه زۀ اوس توبه او باسم او نه د هغه کسانو توبه قبوله ده چه د کفر په حالت کښې ورله مرگ راشی

أُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

دغه کسان دي | تيار کړے دے موږ | دَدوی دپاره | عذاب | دردناک | اے هغه کسانو | چه ايمان مو راوړے دي

دا ے کسانو دپاره خو موږ دردناک عذاب تيار کړے دے. اے مومنانو!

لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرْهًا ؕ وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ

نه دي حلال | تاسو دپاره | چه ميراث کښې واخلئ تاسو | ښځے | په زور | او مه تنګوئ دوی

تاسو دپاره دا رَوا نه دي چه په زبردستئ ځان د ښځو وارثان (مالکان) کړئ او پس ے غرض ئے مه تنګوئ

لِتَذْهَبُوْا بِبَعْضِ مَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ

د ے دپاره چه واخلئ تاسو | بعضے د هغه مهر نه | چه ور کړے دے تاسو دوی ته | مګر | دا چه | او کړی دوی | بے حيائی

چه تاسو ورله څه ور کړی دی د هغے څه برخه ترينه واخلئ هاں که دوی څه ښکاره

مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ فَاِنْ كَرِهْتُمُوْهُنَّ فَعَسٰٓى

ښکاره | او ژوند تيروئ تاسو دوی سره | په ښه طريقه | پس که چرے | نه خوښوئ تاسو دوی لره | نو کيدے شی

بدکاری او کړی او ژوند ورسره په ښه طريقه تيروئ پس که تاسو دوی نه خوښوئ

اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْئًا وَّيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيْهِ خَيْرًا كَثِيْرًا ۝ وَاِنْ

چه نه به خوښوئ تاسو | يو څيز | او پيدا به کړی | الله | په هغے کښې | خير | ډير | او که چرے

نو دا (هم) کيدے شی چه يو څيز ستاسو خوښ نه وی او الله په هغے کښې ډيره فائده اېښودې وی او که تاسو

اَرَدْتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ ۙ وَّاٰتَيْتُمْ اِحْدٰىهُنَّ

غواړئ تاسو | بدلول | د يوے ښځے | په ځائے | د بلے ښځے | او ور کړے وی تاسو | يوے ته د دوی نه

د يوے ښځے په ځائے بله ښځه (په نکاح) کول غواړئ او په دوی کښې يوے ښځے ته تاسو ډير زيات مهر ور کړے وی

قِنْطَارًا فَلَا تَاْخُذُوْا مِنْهُ شَيْئًا ؕ اَتَاْخُذُوْنَهٗ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا

لويه خزانه (ډير مال) | نو مه اخلئ تاسو | د هغے مال نه | څه څيز | آيا اخلئ تاسو دا | په بهتان لګولو | او په ګناه

لو ډيا هم ترينه هيڅ يو څيز واپس مه اخلئ! آيا تاسو به ترينه په بهتان ترلو او په ښکاره ګناه (ظلم) کولو هغه مال واپس اخلئ

مُّبِيْنًا ۝ وَكَيْفَ تَاْخُذُوْنَهٗ وَقَدْ اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ

ښکاره | او څنګ | اخستے شئ تاسو دغه مال | او حالانکه | رسيدلی دی | بعضے ستاسو | بعضو نورو ته

(څنګه دا ښکار خو بدکارے ښځے سره کولے شی او يا به خالص ظلم وی) او (آخر) تاسو ترينه هغه مال څنګه واپس اخلئ حالانکه

وَّاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ۝ وَلَا تَنْكِحُوْا مَا نَكَحَ

او اخستے دے دوی | ستاسو نه | لوظ | مضبوط | او نکاح مه کوئ | هغه چا سره | چه نکاح (ورسره) کړی وی

تاسو (ښځے او خاوند) يو بل سره ليده کاته کړی دی او دوی تاسو نه د نکاح پوخ قول او اقرار اخستے دے. او کوم ښځو سره چه ستاسو

اٰبَآؤُكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً

پلار انو ستاسو | د ښځو نه | مګر | هغه | چه مخکښې تیر شوی دی | بیشکه دا | ده | بے حیائی

پلار نیکه نکاح کړی وه د هغوی سره تاسو نکاح مه کوئ او دا دے حکم نه ورا اندے چه څه شوے دی نو هغه خیر دے یقیناً

وَّ مَقْتًا ؕ وَ سَآءَ سَبِيْلًا ۝٢٢ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ ع

او د غضب خبره | او ډیره بده | طریقه ده | حرام کړے شوی دی | په تاسو باندے | میندے ستاسو

دا ډیره د بے شرمئ او د غصے خبره ده او ډیر خراب دستور دے. په تاسو باندے حرام دی ستاسو میندے

وَبَنٰتُكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ وَعَمّٰتُكُمْ وَخٰلٰتُكُمْ وَبَنٰتُ الْاَخِ

او لونړه ستاسو | او خویندے ستاسو | او ترورپا نے ستاسو | او د مور خویندے ستاسو | او لونړه | د رور (وریره)

او ستاسو لونړه او ستاسو خویندے او د ستاسو پلار انو خویندے او د میندو خویندے او ستاسو وریره

وَبَنٰتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهٰتُكُمُ الّٰتِيْٓ اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ

او لونړه | د خور (خورزے) | او میندے ستاسو | هغه | چه تے ئے درکړی وی تاسو ته | او خویندے ستاسو

او خورزے او ستاسو هغه میندے چه تاسو ته ئے تے درکړے وی او ستاسو د تی خویندے

مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهٰتُ نِسَآئِكُمْ وَرَبَآئِبُكُمُ الّٰتِيْ

د تی د رودلو نه (د پیو د وچ له) | او میندے | د ښځو ستاسو (خواښیانے) | او پرکتی ستاسو | هغه

او ستاسو خواښیانے او ستاسو هغه پرکتی چه ستاسو په

فِيْ حُجُوْرِكُمْ مِّنْ نِّسَآئِكُمُ الّٰتِيْ دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ؗ فَاِنْ

چه دی په غیږ (پرورش) ستاسو کښې | د ښځو ستاسو هغو نه | چه کوروالے کړے دے تاسو | د هغوی سره | پس که چرے

پرورش کښې وی د هغه ښځو نه چه تاسو ورسره نزدیکت (کوروالے) کړے وی او که تاسو ورسره نزدیکت

لَّمْ تَكُوْنُوْا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ؗ وَحَلَآئِلُ

نه وئ | یو ځائے شوے تاسو | د هغوی سره | نو نشته څه ګناه | په تاسو باندے | او ښځے

(کوروالے) نه وی کړے نو بیا د پرکتی سره په نکاح کولو کښې څه ګناه په تاسو باندے نشته او د خپلو ځامنو

اَبْنَآئِكُمُ الَّذِيْنَ مِنْ اَصْلَابِكُمْ ۙ وَاَنْ تَجْمَعُوْا بَيْنَ

د ځامنو ستاسو | خو هغه ځامن | چه دی ستاسو د شا کالو نه | او دا چه | جمع کړئ تاسو | په مینځ

ښځے (اینګوریانے) او د دوو خویندو سره په یو ځائے نکاح کول درباندے هم حرام کړے شوے دی

الْاُخْتَيْنِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝٢٣ ۙ

د دوو خویندو کښې | مګر | هغه څه | چه مخکښې تیر شوی دی | بیشکه | الله | دے | ډیر بخښونکے | ډیر مهربان

مګر چه څه تیر شوے دی هغه تیر شوے دی یقیناً الله ډیر معافی کونکے ډیر مهربان دے

وَّالْمُحْصَنٰتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۚ

او وادهٔ شوی | د ښځو نه | مګر | هغه ویئځې | چه مالکان دي | ستاسو ښي لاسونه (دهغوی)

او واده شوی ښځې هم په تاسو حرامې دي سوا د هغو پیغلو نه څکه چه د تاسو لاسلاندې دي ګر که دکافرو په نکاح کښې وي هم څکښې حقیدله

كِتٰبَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ

لیکلی شوی حکم دی | د الله | په تاسو | او حلال کړی شوي دي | ستاسو دپاره | هغه | چه ماسوا دي | دَ دینه

الله دا حکمونه په تاسو فرض کړي دي او دی نه سوا (او د هغو نه) تاسو له حلال دي چه په طور د نصوصو کښې ذکر دي) چه شومره تاله دي نو تاسو له حلال دي

اَنْ تَبْتَغُوْا بِاَمْوَالِكُمْ مُّحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ ۗ فَمَا

چه طلب کوئ تاسو (دا زنانه) | په بدل د مالونو خپلو | (په داسې حال کښې) چه نکاح کوونکي یئ | نه چې زنا کوونکی | بیا هغه مهر

څکه چه تاسو دا ښځې طلب کوئ په بدله د مالونو خپلو کښې او عقد نکاح کوونکي ئې نه ئې زنا کوونکي که چرته تاسو

اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةً ۗ

چه فائده واغستله تاسو | په سبب د هغې | د دوی نه | نو ور کړئ دوی ته | مهرونه د دوی | مقرر کړی شوي

د مهر په بدله کښې د دې ښځو نه د جماع فائده حاصله کړئ نو بیا په تاسو باندې دوی ته د پوره مقرر شوي مهر ور کول واجب دي

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا تَرٰضَيْتُمْ بِهٖ مِنْۢ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ ۗ

او نشته څه ګناه | په تاسو باندې | په هغه کښې | چه راضي شوي وئ تاسو | په هغې | پس د مقرر کولو نه

او که د مهر مقرر کولو نه پس تاسو ښځه خاوند دواړه په رضامندۍ سره څه کمې زیاتې په مهر کښې کول غواړئ نو هیڅ ګناه په تاسو باندې نشته

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝ وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ

بیشکه | الله | دی | ښهٔ پوهه | ښهٔ حکمت والا ذات | او څوک | چه لهٔ لري وَس | دَ ستاسو نه

یقیناً الله ډیر پوهه دی په مصلحت د بندګانو خپلو او حکیم دی په بیانولو د احکامو - او په تاسو کښې چه چا د ازادو

طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ الْمُحْصَنٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ

د فراخۍ د مال | تر دې چه نکاح وکړي | د آزادو | مومنانو ښځو سره | نو (نکاح دې وکړي) د هغه چا سره | چه مالکان شوي دي

مسلمانانو ښځو سره د نکاح کولو وس نه وي نو هغه له جائز دي چه د بل مسلمان وینځې سره نکاح وکړي چه کوم مومنه وي

اَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْ ۗ

ښي لاسونه ستاسو | دَ وینځو ستاسو نه | چه مومنانې دي | او الله | ښهٔ پوهه دی | په ایمانونو ستاسو

د وینځې سره د نکاح کولو پاره د هغې ظاهري ایمان پوره دی او باقي د زړونو حالات الله ته معلوم دی او د خپل نسب او حالاتو په لحاظ ستاسو ځینې

بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ

بعضې ستاسو | دَ (جنس دَ) بعضو نه دي | نو نکاح او کړئ دَ دوی سره | په اجازت | د مالکانو دَ دوی

له فرق نه کوئ څکه چه تاسو ټول په یو بل سره په جنس او دین کښې شریک یئ او د وینځو سره نکاح د هغوی د مالکانو په اجازت باندې او کړئ

وَّاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ مُحْصَنٰتٍ غَيْرَ مُسٰفِحٰتٍ

او ور کړئ دوی ته | مهرونه دَ دوی | مطابق دَ دستور | په داسې حال کښې چه پاکدامنې وي | نه وي بدکاره (زنا کوونکي) وي

او د قاعدې مطابق ور له مهر ور کړئ خو په دې شرط ورسره نکاح او کړئ چه دوی پاکدامنې وي بدکاره بدکارې نه وي

وَلَا مُتَّخِذٰتِ اَخْدَانٍ ۚ فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ

او نه وي نيوونكي | په پټه اشنايان | بيا كله چه | واده كړے شي دوى | نو كه چرے | او كړه دوى

او نه په پټه اشنايان نيوونكے وي نو چه دوى (وينزے) په نكاح كښ راشي نو كه بيا ئے بدكارى اوكړه

بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنٰتِ

بے حيائي (بدكارى) | نو ده په دوى باندے | نيمه | دهغے | چه ده په آزادو ښځو باندے

نو دوى له د ازادو ښځو په نسبت نيمه سزا مقرره ده

مِنَ الْعَذَابِ ۭ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۭ وَاَنْ

د سزا | نه | دا (دى) | دهغه چا دپاره | چه ويريږى | د ګناه (زنا) نه | د ستاسو نه | او

دا نكاح كول د وينزے سره په تاسو كښ دهغه د چا دپاره ده چه په ګناه كښ داخته كيدو يره ور سره وى او كه تاسو ځان

ع

تَصْبِرُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۲۵ يُرِيْدُ اللّٰهُ

صبر كول ستاسو | ډير غوره دى | ستاسو دپاره | او الله | ډير بخښونكے | ډير مهربان دے | غواړى | الله

قابو كړئ د نكاح د وينزے نه نو دا در له ډيره غوره ده او الله ډير بخښونكے ډير مهربان دے. الله غواړى چه تاسو ته خپل

لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوْبَ

چه بيان كړى | تاسو ته | او اوښائى تاسو ته | طريقے | دهغه كسانو | چه مخكښ وو ستاسو نه | او رحم او كړى

حكمونه د حلالو او حرامو واضحه كړى او كوم نيكان خلق او انبياء كرام چه تاسو نه مخكښ تير شوى دى دهغوى طريقے در ته اوښائى

عَلَيْكُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۲۶ وَاللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يَّتُوْبَ

په تاسو | او الله | ښه پوهه | دحكمت خاوند دے | او الله | غواړى | چه توبه قبوله كړى

او په تاسو رحم او كړى په بيا تلو د احكامو كښ او الله ښه پوهه دے په مصلحتونو د دے احكامو او كه كوتاهى در نه اوشى نو الله غواړى

عَلَيْكُمْ ۣ وَيُرِيْدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الشَّهَوٰتِ اَنْ تَمِيْلُوْا

ستاسو | او غواړى | هغه خلق | چه پيروى كوى | د خواهشاتو (خپلو) | چه واړوى تاسو (د حق نه)

چه توبه در له قبوله كړى او كوم خلق چه نفسانى خواهشاتو پسے روان دى هغوى غواړى چه په دے احكامو كښ تاسو د بيان

مَيْلًا عَظِيْمًا ۲۷ يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّخَفِّفَ عَنْكُمْ ۚ وَخُلِقَ

په اوږدلو | ډير و سره | غواړى | الله | چه كم كړى | ستاسو نه (بوجه) | او پيدا كړے شوے دے

شوے لارے نه بل طرف ته واړوى. الله غواړى چه تاسو سره په ټول دين كښ د آسانئ معامله او كړى ځكه چه

الْاِنْسَانُ ضَعِيْفًا ۲۸ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ

انسان | كمزورے | اے هغه كسانو | چه ايمان مو راوړے دے | مه خورئ | مالونه خپل

انسان كمزورے پيدا شوے دے. اے مومنانو! خپلو كښ د يو بل مال په

بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ

په خپل مينځ كښ | په ناحقه | ليكن | چه وى دا مالونه | تجارت | په رضامندئ د يو بل

ناحقه طريقه مه خورئ مګر كه دا دے مالونو لين دين او تجارت په رضامندئ د يو بل سره اوشى (نو دا كار منع نه دے)

مِّنْكُمْ ۛ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٢٩﴾

دَ ستاسو نه | او مه وژنئ تاسو | ځانونه خپل | بيشکه | الله | دے | په تاسو | ډير مهربان

او په خپلو کښې، يو بل مه وژنئ بيشکه الله په تاسو ډير مهربان دے (ځکه ئے د بنی اسرائيلو پشان په توبه د قتل کښې

وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَّظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ

او څوک | چه اوکړی | دا کار | چه زياتے کونکے وو | او ظلم کونکے وو | پس زر ده | چه داخل به کړو مونږ هغه

په قتل د نفسونو له ئے مکلف کړی). او څوک چه په ظلم او زياتی سره دا منهيات اوکړی نو هغه به مونږ اور ته داخل کړو

نَارًا ؕ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿٣٠﴾ اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبَآئِرَ

اور ته | او دے | دا کار | په الله بأندے | اسان | که چرے | ځان اوساتئ تاسو | د غټو

او دا کار الله ته بالکل اسان دے. که تاسو (پس د قدرت نه په غټو گناهونو باندے) د غټو گناهونو نه ځان اوساتئ

مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ

هغه گناهونو نه | چه منع کولے شئ تاسو | د هغے نه | تو لرے به کړو مونږ | ستاسو نه | واړه گناهونه ستاسو

د کومو نه چه تاسو منع کړے شوی يئ نو دا داسے عمل صالح دے چه مونږ به تاسو ته په سبب دے ستاسو (واړه) گناهونه خامخا

وَنُدْخِلْكُمْ مُّدْخَلًا كَرِيْمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ

او داخل به کړو مونږ تاسو | ځائے د داخليدلو | عزتمند ته | او تمنا (حسد) مه کوئ | د هغه څه | چه غوره کړی دی | الله

معاف کړو او د عزت ځائے (جنت) ته به مو داخل کړو. او الله تعالیٰ چه په تاسو کښې يو له چه بل باندے څه فضيلت ور کړے دے نو په هغے

بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا

په هغے سره | بعضے ستاسو نه | په بعضو باندے | د پاره د سړو | برخه ده | د هغه عمل

باندے يو بل سره حسد مه کوئ او سړو چه په خپل عمل (خير يا شر) سره څه کسب کړی دی نو د هغوی د پاره هم د هغے برخه ده

اكْتَسَبُوْا ؕ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ ؕ وَسْئَلُوا اللّٰهَ

چه کسب کړے دے دوی | او د پاره د زنانو | برخه ده | د هغه څه نه | چه کسب کړی دی دوی | او غواړئ | د الله نه

(د ثواب يا د عقاب نه) او ښځو چه په خپل عمل (خير يا شر) سره څه کسب کړے دے نو د هغوی د پاره هم د هغے برخه ده (د ثواب يا د عذاب نه)

مِنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ

(هر يو څيز) د فضل د هغه نه | بيشکه | الله | دے | په هر څيز باندے | ښه پوهه | او د هر يو د پاره

او د الله نه د هغه فضل غواړئ يقيناً الله په هر يو څيز باندے ښه پوهه دے. مونږ د هر هغه مال د پاره

جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ ؕ

مقرر کړی دی مونږ | وارثان | د هغه مال | چه پريښودے وی | مور او پلار | او نزدے خپلوانو

وارثان مقرر کړی دی کوم چه مور او پلار او نزدے خپلوانو پريښودے وی

وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ ؕ

او هغه کسان | چه تړلے شوی دی (ورسره) | لوظونه ستاسو | نو ور کړئ دوی ته | برخه د دوی

او د چا سره چه تاسو لوظونه د رور ولئ يا د خوی والئ کړی دی نو هغوی له هم خپله برخه ور کړئ

ع

إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ۝٣٣ اَلرِّجَالُ قَوّٰمُوْنَ

بیشکه | الله | دے | په هر | څیز باندے | خبرلرونکے | سړی | نګران دی

یقیناً الله په هر څیز باندے خبرلرونکے دے نو د هغه اِطاعت کوئ۔ سړی د ښځو نګران دی

عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَّبِمَآ

په زنانو باندے | په سبب د دے | چه غوره کړی دی | الله | بعضے د دوی نه | په بعضو نورو باندے | او په سبب د دے

ځکه چه الله تعالیٰ په دوی کښې یو له په بل باندے فضیلت ورکړے دے او ځکه چه سړو (په ښځو باندے)

اَنْفَقُوْا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ۭ فَالصّٰلِحٰتُ قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ

چه خرچ کړی دی دوی | د مالونو خپلو نه | پس نیکانے ښځے | تابعداری کونکے دی | حفاظت کونکے دی

خپل مالونه لګولی دی نو (پس) نیکانے ښځے هغه چه تابعداری کوی د الله، د رسول او د خاوند، او د خاوند په غیر حاضرئ کښې

لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ۭ وَالّٰتِيْ تَخَافُوْنَ نُشُوْزَهُنَّ

پټسی شا | په سبب د هغه | چه حفاظت کړے دے | الله د دوی | او هغه ښځے | چه یریږئ تاسو | د بدخوئ (نافرمانئ) د دوی نه

د خاوند د مال او د خپل عزت حفاظت کونکے دی په دے وجه چه الله د دوی حفاظت کړے دے او تاسو ته چه د کومو ښځو

فَعِظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوْهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوْهُنَّ ۚ

نو نصیحت او کړئ دوی ته | او پریږدئ دوی یواځے | په بسترو کښې | او او وهئ دوی

د سرکشئ اندیښنه پیدا شی نو اول ورته نصیحت او کړئ او بیا ئے ځان له په جدا بسترو خملوئ او (که بیا هم نه منی نو) وے وهئ

فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

پس که چرے | اومنله دوی خبره ستاسو | نو مه لټوئ | په دوی باندے | څه لار | بیشکه | الله | دے

پس که چرے ستاسو خبره اومنی نو بیا د هغوی خلاف سختی مه کوئ او د طلاق لار مه لټوئ یقیناً چه الله

عَلِيًّا كَبِيْرًا ۝٣٤ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوْا

ډیر اوچت | د لوئے شان والا | او که چرے | اویریږئ تاسو | د مخالفت نه | په مینځ د دواړو کښې | نو مقرر کړئ تاسو

ډیر اوچت دے په مرتبه کښې او ډیر لوئے ذات دے. او که چرے تاسو ته د ښځے او خاوند تر مینځه د بے اتفاقئ ویره (اندیښنه)

حَكَمًا مِّنْ اَهْلِهٖ وَحَكَمًا مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُّرِيْدَآ اِصْلَاحًا

یو مُنصف (فیصله کونکے) | د خپلوانو د سړی نه | او یو مُنصف | د خپلوانو د ښځے نه | که چرے | غواړی دوی دواړه | اصلاح کول

پیدا شی نو یو ثالث د خاوند د کورنئ نه او یو ثالث د ښځے د کورنئ نه مقرر کړئ که هغوی دواړه اصلاح کول غواړی په اخلاص سره

يُّوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ۝٣٥ وَاعْبُدُوا

نو جوړ به راولی | الله | په دواړو کښې | بیشکه | الله | دے | ښۀ پوهه | ښۀ خبردار | او عبادت کوئ

نو الله به د دوی په مینځ کښې اتفاق راولی یقیناً الله ډیر پوهه دے په ظاهری حالت د ښځے خاوند او خبردار دے په پټو لوکو باندے

اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا

د الله | او مهٔ شریکوئ | د هغه سره | هیڅ یو څیز | او د مور او پلار سره | نیکی (کوئ)

او یواځے د الله عبادت کوئ او هیڅ څوک ورسره شریک (برخه دار) مهٔ جوړوئ

وَّبِذِی الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْجَارِ ذِی الْقُرْبٰى

او د خپلو خپلوانو سره هم | او د یتیمانو سره هم | او مسکینانو سره هم | او گاونډی | رشته دار سره هم

او د مور او پلار سره او د خپلوانو سره او د یتیمانو سره او د غریبانو سره

وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْۢبِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ

او گاونډی | پردی (لرې) سره هم | او د ملگری سره هم | چه ډاګ (او ناستے پاستے ملگری شوی) | او د مسافر سره هم

او گاونډیانو سره که خپلوان وی او که پردی او د ناستے پاستے ملگری سره او د مسافرو سره

وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ

او هغه چا سره هم | چه مالکان دی | ستاسو ښی لاسونه (دغوی) | بیشکه | الله | نه خوښوی | هغه څوک | چه وی

او وینزو (مریانو) سره ښه سلوک (لیکن) کوئ یقیناً الله

مُخْتَالًا فَخُوْرَا ۝٣٦ ۙ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ

کبرژن | فخر کوونکے | هغه کسان دی | چه کوی شومتیا | او حکم کوی | خلقو ته | د شومتیا (کولو)

کبرژن او فخر کوونکی نه خوښوی دا داسے خلق دی چه په خپله هم شومتیا (بخل) کوی او نورو ته هم د شومتیا تعلیم ور کوی

وَيَكْتُمُوْنَ مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۭ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ

او پټوی | هغه څه | چه ور کړی دی حوی ته | الله | د فضل خپل نه | او تیار کړے دے مونږ | د کافرانو د پاره

او الله تعالیٰ چه ورله د خپل فضل نه څه (مال او علم) ور کړے دے هغه پټوی او هم داسے کافرانو د پاره

عَذَابًا مُّهِيْنًا ۝٣٧ ۚ وَالَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ

عذاب | رسوا کوونکے | او دوی هغه کسان دی | چه خرچ کوی | مالونه خپل | د پاره د ښودنے | د خلقو

مونږ رسوا کوونکے عذاب تیار کړے دے او هغه خلق (هم د الله خوښ نه دی) چه خلقو ته د ښودنے د پاره خپل

وَلَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ

او ایمان نه لری | په الله | او نه | په ورځ | روستنۍ | او هغه څوک | چه وی | شیطان

مال لګوی او نه په الله ایمان لری او نه د اخرت په ورځ باندے بلکه دوی د شیطان ملګرتیا کوی او شیطان چه د چا ملګرے شی

لَهٗ قَرِيْنًا فَسَآءَ قَرِيْنًا ۝٣٨ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ

د هغه | ملګرے | نو ډیر بد دے | دا ملګرے | او څه نقصان به وے | په دوی باندے | په ایمان راوړلو کوی کښې | په الله

نو هغه ډیر خراب ملګرے دے او د دوی به څه تاوان شوے وو که په الله

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ

او په ورځ | روستنۍ | او په خرچ کولو کوی کښې | د هغه څه نه | چه ور کړی دی حوی ته | الله | او دے | الله

او د اخرت په ورځ ئے ایمان راوړے وے او الله چه ورله کوم رزق ور کړے دے د هغے نه ئے څه د الله په لار کښې لګولے وے

بِهِمْ عَلِيْمًا ۝٣٩ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَاِنْ تَكُ

په دوی باندے | ښه پوهه | بیشکه | الله | نه کوی ظلم | په قدر | د زرے | او که چرے وی دا زره

او الله تعالیٰ نه دکوی تول حالات ډیر ښه معلوم دی یقیناً الله تعالیٰ د ذرے برابر (هم) په هیچا ظلم نه کوی او که څوک

حَسَنَةً يُّضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝

نیکی | (نو) زیاتوی هغې لره | او ورکوی | دخپل طرف نه | اجر | ډیر لوئے

دزرے برابر نیکی او کړی نو هغه ورله الله تعالیٰ په څو چنده زیاتوی او دخپل طرف نه ورله ډیر لوئے اجر (جنتونه) ورکوی

فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهِيْدٍ وَّجِئْنَا بِكَ

نو څه حال به وی د دے خلقو | کله چه | راولو مونږ | د هر | اُمت نه | یو گواه | او راولو مونږ | تا

لو (دا خلق دے لږ سوچ او کړی) چه هغه وخت به د دوی څه حال وی کله به چه مونږ د قیامت په ورځ د هر امت نه

عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ شَهِيْدًا ۝ يَوْمَئِذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

په دے اُمت باندے | گواه | په دغه ورځ | ارمان به کوی | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے

یو بیان کونکے گواه راولو او د دے امت د خلقو د پاسه به تا گواه کړو (او دا گواهی به د پیغمبرانو په خپل تبلیغ او د خلقو په اعمالو

وَعَصَوُا الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ ؕ وَلَا يَكْتُمُوْنَ

او نافرمانی ئے کړے ده | د پیغمبر | د دے خبرے چه هواره کړے شی | په دوی باندے | زمکه | او نه به شی پټولے

باندے کوی) کوم خلقو چه کفر کړے دے او د پیغمبر نافرمانی ئے کړے ده نو په دغه ورځ به دوی ارمان کوی چه کاش دوی دفن

اللّٰهَ حَدِيْثًا ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ ع

د الله نه | هیڅ خبره | اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | مه نزدے کیږئ | مانځه ته

کړے شوے او خاوره په دوی باندے هواره کړے شوے او د الله تعالیٰ نه به هیڅ خبره نشی پټولے اے مومنانو اکله چه تاسو د نشے

وَاَنْتُمْ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا جُنُبًا

په داسے حال کښې چه تاسو | نشه یئ | تر دے | چه پوهیږئ تاسو | په هغه څه | چه وائے ئے تاسو | او نه په حالت د جنابت کښې

په حالت کښې یئ نو تر هغه وخته پورے مانځه ته مه ورنزدے کیږئ څو پورے چه تاسو څه وائی (په مانځه کښې) په هغې پوهه نشئ

اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى

مگر | چه تیریدونکی یئ | دلار (مسافر یئ) | تر دے | چه غسل او کړئ تاسو | او که | یئ تاسو | بیماران

او د جنابت په حالت کښې هم مونځ مه کوئ. او مسجد ته هم مه داخلیږئ تر دے چه تاسو غسل او کړئ

اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ

یا په سفر باندے یئ | یا راشی | یو تن | ستاسو | د قضائے حاجت نه | یا یو ځائے شوی یئ تاسو

او که چرے تاسو بیماران یئ یا مسافر یئ یا په تاسو کښې یو کس د اودس ماتی نه راشی یا تاسو بخوسره نزدیکت

النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا

د زنانو سره | او نه مومئ تاسو | اوبه | نو قصد او کړئ | د خاورے | پاکے | نو مسح او کړئ

کړے وی او په دے ټولو احوالو کښې تاسو اوبه پیا نه مومئ نو په پاکه خاوره باندے تیمم او کړئ او طریقه د تیمم

بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ۝

په مخونو خپلو | او په لاسونو خپلو | بیشکه | الله | همیشه دے | معافی کوونکے | بخښنه کوونکے

دا ده چه په دے خاورے سره په مخونو او په لاسونو مسح او کړئ یقینا الله همیشه معافی کونکے د خطاء دے او ډیر بخښنه کونکے گناهو دے

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُوْنَ

آيا تا نه دي ليدلي | هغه كسانو ته | چه وركړے شوے دے هغوئ ته | څه برخه | د كتاب نه | اخلي دوي

و لے تا هغه كسان نه دي كتلي چه د تورات د علم نه ورته څه بعضے حصه ملاو شوے ده او بيا هم

الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ﴿٤٤﴾ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ

گمراهي | او غواړي دوي | چه گمراه شئ تاسو | د نيغے لارے نه | او الله | ښه پوهه دے

گمراهي خوښوي او په دے كوشش كښې دي چه تاسو (هم) د سمے لارے نه غلط لارے كړي. او الله ستاسو دشمنان ستاسو نه زيات

بِاَعْدَآئِكُمْ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ﴿٤٥﴾

په دشمنانو ستاسو | او پوره دے | الله | دوست | او پوره دے | الله | مدد كوونكے

پيژني نو ډير ښه كوئ څكه چه الله ستاسو پوره حفاظت كوونكے دے او پوره مدد گار دے په يهوديانو كښې داسے خلق هم شته چه

مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ

بعضے د هغه كسانو نه | چه يهوديان دي | (هغه دي چه) بدلوي | ټكي (دالله د كتاب) | د ځايونو خپلو نه | او وائي دوي

د تورات الفاظ د خپل باطل مقصد د پاره د خپل مناسب ځايونو نه بدلوي را بدلوي او كومه خبره چه د دوي د خواهشاتو نه خلاف وي

سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّرَاعِنَا لَيًّا

واوريدل مونږ | او نافرماني كوو مونږ | او واوره ته | وا ده نه اورولي شي تا ته | او (وائي دوي) راعنا لفظ | په ځلے سره كښې چه تلوي

نو دوي وائي چه مونږ واوريدل خو نه منو او وائي دوي ني كه چه ته زمونږ خبرو او ورو وا ته داوريدل او نكړے شي (ته دے مړ شي)

بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّيْنِ ۚ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوْا سَمِعْنَا

ژبے خپلے | او عيب لگوي | په دين كښې | او كه چرے دوي | وئيلي وے | چه واوريدل مونږ

او دوي راعنا لفظ په ژبه كلو سره وائي (په هغے) او په دين اسلام باندې عيب لگوي. حالانكه كه دوي داسے وئيلي وے چه مونږ

وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ

او منل كوو مونږ | او واوره | او گوره مونږ ته | نو خامخا وے به دا | ډير غوره | د پاره د دوي | او ډير درست

ستا كلام واوريدو او تابعداري كوو مونږ او ته زمونږ كلام واوره او زمونږ لحاظ او كړه نو دا به ورله في نفسه ډيره غوره

وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٦﴾

ليكن | لعنت كړے دے په دوي باندے | الله | په وجه د كفر د دوي | پس ايمان نه راوړي دوي | مگر | لږ

او د انصاف خبره وے ليكن د دوي د كفر په وجه الله په دوي لعنت كړے دے نو د لږو كسانو نه سوا نور ايمان نه راوړي

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا

اے هغه كسانو | چه وركړے شوے دے هغوئ ته | كتاب! | ايمان راوړئ | په هغه كتاب | چه رالېږلے دے مونږ

اے اهل كتابو! مونږ چه كوم كتاب نازل كړے دے چه هغه ستاسو د كتاب

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا

تصديق كوونكے | د هغه كتاب چه | چه دي ستاسو سره | مخكښې د دے نه | چه وران به كړو مونږ | مخونه

تصديق كوونكے دے هغه او منئ د دے نه اوړاندے چه مونږ ستاسو مخونه وران كړو او د شا د و گانو مخونه ترینه جوړ كړو

فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَآ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّآ

او ئې گرځوو مخې لره | په شاګانو د مخې | یا لعنت به او کړو په هغوی باندې | لکه چه | لعنت کړی مونږ

پس اوګرځو دې لره پشان د ستونو یا پورې دا سې لعنت اوکړو لکه څنګه چه مو په

اَصْحٰبَ السَّبْتِ ۭ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ۝ اِنَّ اللّٰهَ

په خالی والو باندې | او ده | فیصله | د الله همیشه | پوره کړې شوې | بیشکه | الله

سبت والو باندې کړې وو (چه په قسما قسم بد اخلاقو کښې اخته شوی وو) او د الله حکم به خامخا په ځائې (پورا) کیږی

لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ

نه بخښی | دا چه | شرک او کړې شی | د هغه سره | او بخښی | هغه | چه علاوه دی | د دې نه | هغه چا ته

الله خو بس یو شرک نه معاف کوی او د دې نه سوا هر څومره ګناهونه چه چاته او غواړی نو معاف کوی ... او چا چه د الله سره شریک

يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى اِثْمًا

چه او ئې غواړی | او څوک | چه شرک او کړی | د الله سره | نو یقیناً | جوړ ئې کړه په الله باندې | ګناه

جوړ کړو او په خپل خیال کښې ... جوړ نسبت الله ته کولو نو یقین اوساګ چه هغه ډیرې غټې ګناه او دروغ جوړ کړل په الله باندې

عَظِيْمًا ۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۭ بَلِ اللّٰهُ

ډیره لویه | آیا ته نه ګورې | هغه کسانو ته | چه پاک ګڼړی | ځان خپل | بلکه | الله

آیا ته نه ګورې ... هغه کسانو ته چه سره د کفر او شرک ... ځانونه پاک ... تعریفونه کوی حالانکه لائق

يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ۝ اُنْظُرْ كَيْفَ

پاکوی | چا لره | چه او غواړی | او ظلم به نشی کیدې په هغوی باندې | تار کجهورې د کجورې برابر | او ګوره | څنګه

د پاکوالی هغه څوک دی چه الله ئې پاک کړی په بیخ سا تلو سره د ګناهونو نه او په دې دواړو قسمو خلقو به معمول

يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۭ وَكَفٰى بِهٖٓ اِثْمًا مُّبِيْنًا ۝ ع

تړی دوی | په الله باندې | دروغ | او پوره دی | دا دروغ | ګناه | ښکاره

قدرې ظلم هم اونکړې شی ... او ګوره دا خلق څنګه په الله تعالیٰ باندې دروغ تړی او دغه دوی ... ښکاره ګناه بس ده

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ

آیا ته نه ګورې | هغه کسانو ته | چه ورکړې شو ورته | څه برخه | د کتاب نه | ایمان راوړی دوی

آیا ته بطور تعجب نه ګورې هغه چا ته چه د تورات د علم څه حصه ورته ملاو شوې ده (بیا هم) هغوی

بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا

په بتانو (منترو) | او په شیطان باندې | او وائی | په باره د هغه کسانو کښې | چه کفر ئې کړې دې

(د بل ګمراه کولو د پاره) د بتانو او د شیطانانو تصدیق کوی او (مشرکانو ته) د هغوی د شرک په باره کښې وائی

هٰٓؤُلَآءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ۝ اُولٰٓئِكَ

دا خلق | زیات رسیدونکې دی | د هغه کسانو نه | چه ایمان ئې راوړې دې | حق لارې ته | هم دا

چه تاسو د مومنانو نه زیات په سمه لار روان یئ هم دا هغه کسان دی چه الله

الَّذِیْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُؕ وَمَنْ یَّلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ

هغه خلق دي | چه لعنت کړے دے په هغوي باندے | الله | او هغه څوك | چه لعنت پرے او کړي | الله | نو چرے به او نه مومے ته
پرے لعنت کړے دے او په چا چه الله لعنت او کړي نو ته به هیڅ کله دهغهٔ دپاره

لَهٗ نَصِیْرًاؕ اَمْ لَهُمْ نَصِیْبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَاِذًا

دهغه دپاره | څوك مدد گار | آیا شته دپاره ددوي | څهٔ برخه | د بادشاهۍ نه | پس په دغه وخت کښې
مددگار بیا نه مومے ـ وے ددوي دالله په بادشاهۍ کښې څه حصه شته؟ که دا سے وے نو دوي خو به دخپل بخل د وجے خلقو ته

لَّا یُؤْتُوْنَ النَّاسَ نَقِیْرًاۙ اَمْ یَحْسُدُوْنَ النَّاسَ عَلٰی مَاۤ

ور به نه کړي | خلقو ته | په اندازه دداغ د کجورے | آیا حسد کوي دوي | د خلقو سره | په هغه څه
دکجورے برابر څیز هم نه وو ور کړے ـ یا الله تعالیٰ چه په خپل فضل خلقو ته څه مال، دولت، نبوت، عزت ور کړے دے نو دوي

اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖۚ فَقَدْ اٰتَیْنَاۤ اٰلَ اِبْرٰهِیْمَ

چه ور کړي دي دوي ته | الله | د فضل خپل نه | پس یقیناً | ور کړي وو مونږ | اولاد | د ابراهیم ته
ور سره د ے حسد کوي (که داسے وي) نو د ابراهیم کورنۍ ته (چه موسیٰ، عیسیٰ، او داؤد دے او دا ټول ستر مشران وو) او دوي ته مونږ

الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَیْنٰهُمْ مُّلْكًا عَظِیْمًا۝ فَمِنْهُمْ مَّنْ

کتابونه | او پوهه ددین | او ور کړے وه مونږ دوي ته | بادشاهي | ډیره لویه | پس بعضے د دوي نه | هغه څوك دي
کتاب او حکمت ور کړے وو او هغوي ته مونږ لویه بادشاهي هم ور کړے وه (نو بیا هغوي سره هم حسد کوئ) نو بیا

اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُؕ وَكَفٰی

چه ایمان ئے راوړے دے | په هغه (کتابونو) باندے | او بعضے د دوي نه | هغه څوك دي | چه منع شو | د هغے نه | او کافي دے
په دوي کښې بعضو ایمان راوړو په هغه څه چه آل ابراهیم سره وو او بعضو ترینه مخ واړولو (د داسے کافرانو دپاره)

بِجَهَنَّمَ سَعِیْرًا۝ اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِاٰیٰتِنَا سَوْفَ

دوزخ | بل کړے شوے | بیشکه | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | په ایتونو زمونږ | زر ده
د دوزخ گرم اور کافي دے ـ یقیناً چا چه زمونږ د ایتونو نه انکار کړے دے هغوي به مونږ ډیر زر

نُصْلِیْهِمْ نَارًاؕ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُوْدُهُمْ بَدَّلْنٰهُمْ

چه داخل به کړو مونږ دوي | اور ته | هر کله چه | اوسوزي | څرمنے ددوي | نو بدل به کړو مونږ دوي ته
اور ته او غورزوو کله چه د هغوي څرمنے په سوزیدو پخے شي نو مونږ به ور ته د هغے په ځائے نورے څرمنے ور واغوندوو

جُلُوْدًا غَیْرَهَا لِیَذُوْقُوا الْعَذَابَؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَزِیْزًا

څرمنے | نورے | د دے دپاره چه او څکي دوي | عذاب | بیشکه | الله | دے | زور آور
(یعنی څرمن به هم هغه وي خو صفت به ئے بدل شي) د دے دپاره چه د عذاب خوند (تیه) او څکي یقیناً الله ډیر زور اور

حَكِیْمًا۝ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ

(او) حکمت والا | او هغه کسان | چه ایمان ئے راوړے دے | او کړي ئے دي عملونه | نیك | نو زر ده چه داخل به ئے کړو مونږ په
او لوئے حکمت والا دے ـ او چا چه ایمان راوړے دے او نیك عملونه ئے کړے دي نو مونږ به هغوي داسے جنتونو ته داخل کړو

جَنّٰتٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِیْنَ فِیْهَاۤ اَبَدًا ؕ

(داسے) جنتونو ته | چه بهیږی به | لاندے د هغے نه | نهرونه | همیشه به وی | په دے کښی | همیشه دپاره

چه د هغے لاندے به نهرونه بهیږی او په هغے کښی به همیشه وی

لَهُمْ فِیْهَاۤ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ؗ وَّنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِیْلًا ۝

وی به هغوی دپاره | په هغے (جنت) کښی | بیبیانے | پاکے | او داخل به کړو مونږ دوی لره | سوری | دهمیشه راحت ته

هلته به د دوی دپاره پاکیزه بیبیانے هم وی او مونږ به دوی د همیشه آرام والا سوری ته داخل کړو

اِنَّ اللّٰهَ یَاْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمٰنٰتِ اِلٰۤى اَهْلِهَا ۙ وَاِذَا

بیشکه | الله | حکم کوی تاسو ته | چه ادا کړئ تاسو | حقونه | خپل حقدار ته | او کله چه

اے مسلمانانو! یقینًا الله تاسو ته حکم کوی چه امانتونه د هغے (خپلو) حقدارو ته ورسوئ او کله چه

حَكَمْتُمْ بَیْنَ النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوْا بِالْعَدْلِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

فیصله کوئ تاسو | په مینځ دخلقو کښی | (نو الله حکم کوی تاسو ته) چه فیصله وکړئ | په انصاف سره | بیشکه | الله

دخلقو په مینځ کښی فیصله کوئ نو د انصاف فیصله کوئ یقین وساتئ چه الله تاسو ته د کومے خبرے نصیحت کوی

نِعِمَّا یَعِظُكُمْ بِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِیْعًاۢ بَصِیْرًا ۝

ډیر ښه صفحه شیز | چه نصیحت در کوی تاسو ته | په هغے سره | بیشکه | الله | دے همیشه | اوریدونکے | او لیدونکے

هغه ډیر ښه (غوره) ده یقینًا الله هره خبره اوریدونکے او هر څه لیدونکے دے

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اَطِیْعُوا اللّٰهَ وَاَطِیْعُوا الرَّسُوْلَ

اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | تابعداری اوکړئ | د الله | او تابعداری اوکړئ | د پیغمبر

اے مومنانو د الله تعالیٰ (د کتاب) خبره او منئ او د هغه د رسول (سنت) او منئ او د خپلو مسلمانانو حاکمانو خبره هم

وَاُولِی الْاَمْرِ مِنْكُمْ ۚ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ فِیْ شَیْءٍ فَرُدُّوْهُ

او د حاکمانو | چه دی ستاسو نه | پس که چرے | اختلاف او کړو تاسو | په یو شئ کښی | پس واپس کړئ هغه

او منئ بیا که چرے په یو خبره کښی ستاسو په مینځ کښی اختلاف پیدا شی نو د الله کتاب ته او د رسول سنت ته

اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ

الله ته | او پیغمبر ته | که تاسو | ایمان لرئ | په الله | او په ورځ | روستنۍ

نے واپس کړئ (د علماء د صحیح قیاس په ذریعه) که واقعی ستاسو په الله او د آخرت په ورځ (ایمان) یقین وی

ذٰلِكَ خَیْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِیْلًا ۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِیْنَ یَزْعُمُوْنَ ع

دا کار | ډیر غوره دے | او ډیر ښه | انجام والا دے | آیا نه گورے ته | هغه کسانو ته | چه گمان (دعویٰ) کوی

دا ډیره ښه خبره ده او د دے انجام (هم) ډیر ښائسته دے. اے پیغمبره! آیا ته تعجب نه کوې د هغه کسانو نه چه

اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا بِمَاۤ اُنْزِلَ اِلَیْكَ وَمَاۤ اُنْزِلَ

چه بیشکه دوی | ایمان یې راوړے دے | په هغه څهٔ | چه نازل کړے شوی دی | تا ته | او په هغه څهٔ | چه نازل کړے شوی دی

دعوی کوی چه یقینًا دوی په هغه کتاب هم ایمان لری کوم چه تا ته نازل شوے دے او په هغه کتابونو هم ایمان لری

مِنْ قَبْلِكَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَحَاكَمُوْٓا اِلَى الطَّاغُوْتِ وَقَدْ

مخکښې ستا نه | غواړي دوي | چه فیصله یوسي | طاغوت (غیر الله) ته | او (حال دا دے) چه یقینًا

کوم چه ستا نه مخکښې نازل شوي دي لیکن بیا هم خپلے فیصلے طاغوت او کافرانو ته اوړل غواړي حالانکه دوي ته دا

اُمِرُوْٓا اَنْ يَّكْفُرُوْا بِهٖ ؕ وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّضِلَّهُمْ

حکم شوے دے دوي ته | چه انکار به کوي | په (فیصله) دهغه باندے | او غواړي | شیطان | چه گمراه کړي دوي

حکم شوے دے چه د طاغوت د فیصلے نه به انکار کوئ او په هغه به کفر کوئ او شیطان خو دا غواړي چه دوي په ډیر لرے

ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ

په گمراهئ | لرے سره | او کله چه | او وئیلے شي | دوي ته | راشئ | هغه څه (منلو) ته | چه راليږلي دي

گمراهئ کښې او غورزوي او کله چه دے منافقانو ته او وئیلے شي چه دهغه کتاب د منلو طرف ته راشئ چه

اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ رَاَيْتَ الْمُنٰفِقِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْكَ

الله | او (راشئ) پیغمبر ته | گورے به ته | منافقان | چه آوړي | ستا نه

الله نازل کړے دے او د پیغمبر طرف ته راشئ نو ته به دا منافقان گورے چه تا نه به پوره

صُدُوْدًا ۝ فَكَيْفَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۢ بِمَا

په اوړیدلو سره | نو څنگه حال به وي (ددوي) | کله چه | اورسي دوي ته | څه میصبت | په سبب دهغه عملونو

مخ اړوي نو بیا په هغه وخت به ئے څهٔ حال وي؟ چه د خپله لاسه پرے څه میصبت راشي (او قتل شي)

قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ثُمَّ جَآءُوْكَ يَحْلِفُوْنَ ۖ بِاللّٰهِ

چه او راندے لیږلي دي | لاسونو ددوي | بیا | راشي دوي تا ته | په دے حال کښې چه قسمونه خوري | په الله باندے

نو بیا تاله راشي او الله باندے قسمونه خوري چه

اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّآ اِحْسَانًا وَّتَوْفِيْقًا ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ

چه نهٔ غوختله مونږ | مگر | نیکي | او جوړ جاړے | هم دا | هغه کسان دي | چه پوهه دے | الله

زمونږ غرض خو صرف بنیگړه لتول او اتفاق راوستل وو (په دغه فیصله سره) دا منافقان هم هغه کسان دي چه الله ته ددوي

مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۗ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَّهُمْ

په هغه څه | چه په زړونو ددوي کښې دي | پس مخ واړوه ته | ددوي نه | او نصیحت کوه دوي ته | او وایه | دوي ته

د زړه خبرے ښه معلومے دي نو ته ددوي د خبرو پرواه مه کوه او نصیحت ورته کوه او داسے (اثرناکے) خبرے ورته کوه

فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ قَوْلًاۢ بَلِيْغًا ۝ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا

په باره دنفسونو ددوي کښې | وینا | اثرناکه | او نه دے رالیږلے مونږ | هیڅ یو پیغمبر | مگر

چه دهغوي په زړونو کښې ځاے ونیسي او مونږ هر یو پیغمبر فقط د دے د پاره رالیږلے دے چه دهغهٔ خبره او منلے شي ځکه چه په

لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

دے د پاره چه خبره او منلے شي دهغه | په حکم | د الله | او که چرے | دوي | کله چه | ظلم او کړو دوي | په ځان خپل

دے الله حکم کړے دے او کله چه (دے) منافقانو په ځان زیاتے او کړو (په پریخودلو د اطاعت د رسول سره) نو که

جَآءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ

راغلي وے تاته | پس بخښنه ئے غوښتلے وے | د الله نه | او بخښنه غوښتلے وے | دوی دپاره | پيغمبر

په دغه وخت دوی ستا خوا له راغلی وے او د الله نه ئے بخښنه غوښتلے وے او پيغمبر ورله هم بخښنه غوښتلے وے

لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ

نو خامخا موندلے به ئے وو | الله | توبه قبلوونکے | ډير مهربان | پس نه دے | او قسم دے په رب ستا | چه نشی دوی مومنان کيدے

نو يقيناً الله به ئے ډير بخښونکے او مهربانه موندلے وے. اے پيغمبره! د منافقانو خيال غلط دے ستا په رب مې دے قسم دوی

حَتّٰى يُحَكِّمُوْكَ فِيْمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا

تر دے | چه فيصله او کړی په تا | په هغه اختلافاتو کښې | چه پيدا شوی دی | په مينځ د دوی کښې | او بيا | او نه مومی دوی

په داخل تر هغه وخته پورے مومنان نشی کيدے تر څو چه خپلو جګړو کښې تا حکم او نه منی او بيا چه ته کومه فيصله او کړے

فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ﴿٦٥﴾

په زړونو خپلو کښې | هيڅ تنګی | د هغه فيصلے نه | چه کړے دہ تا | او منل او کړی دوی | پوره منل

نو دوی په خپلو زړونو کښې په هغے باندے هيڅ تنګی او خفګان محسوس نکړی او ستا فيصلے ته پوره غاړه کيږدی

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوْا

او که چرے | مونږ | فرض کړے وے | په دوی باندے | چه او وژنئ | ځانونه خپل | يا | او وځئ

او که چرے مونږ د پيغمبر په اطاعت کښې په دوی دا فرض کړے وے چه خپل ځان او وژنئ يا د خپلو کورونو نه او وځئ

مِنْ دِيَارِكُمْ مَّا فَعَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ ۭ وَلَوْ اَنَّهُمْ

د کورونو خپلو نه | (نو) نه به وو کړے دوی دا کار | مګر | لږو کسانو | د دوی نه | او که چرے | دوی

نو د لږو کسانو نه سوا به هيچا د دوی نه عمل نه وے کړے او که چرے دوی په دغے نصيحت

فَعَلُوْا مَا يُوْعَظُوْنَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ

کړے وے | هغه کار | چه نصيحت کولے شی دوی ته | د هغے | نو خامخا وے به | دا ډير غوره | د دوی دپاره

عمل کړے وے نو دا به ورله ډيره غوره وے او د دوی د ايمان د ټکګوالی ذريعه به

وَّاَشَدَّ تَثْبِيْتًا ﴿٦٦﴾ وَّاِذًا لَّاٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ لَّدُنَّآ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٦٧﴾

او ډير | ټکګونکے (د ايمان) | او دغه وخت | خامخا ور کړے به وے مونږ دوی ته | د خپل طرف نه | اجر | ډير لوئے

ګرځيدلے وه او مونږ به ورله د خپل طرف نه ډير لوئے اجر ور کړے وے

وَّلَهَدَيْنٰهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ

او خامخا روان کړی به مو دوی لره | په لار | نيغه | او څوک | چه خبره او منی | د الله | او د پيغمبر

او په دا سے لار به مو روان کړے وے چه هغه په رسونکے وه مقصد ته. څوک چه د الله او د پيغمبر حکمونه منی

فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ

نو هم دغه خلق به وی | د هغه کسانو سره | چه انعام کړے دے | الله | په هغوی باندے | چه پيغمبران دی

نو هغوی به د هغه کسانو سره ملګری وی په چا چه الله خپل نعمتونه کړی دی چه هغه پيغمبران دی.

وَالصِّدِّيْقِيْنَ وَالشُّهَدَآءِ وَالصّٰلِحِيْنَ ۚ وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ

او پوره ریښتینو دی | او شهیدان دی | او نیکان دی | او ډیر ښه دی | دغه خلق

او پاخهٔ ریښتني ، او شهیدان او نیکان دی. او دا خلق ډیر ښه ملګری دی

رَفِيْقًا ۝ ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ۝ ع

په ملګرتیا کښې | دا | فضل دے | د الله د طرف نه | او کافی دے | الله | پوهه (عالم)

دا فضیلت د الله طرف نه ملاویږی او ددے په حقیقت باندے یوازے د الله علم پوره دے.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا خُذُوْا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوْا ثُبَاتٍ

اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | واخلئ | سامان د بچاؤ خپل | بیا او ځئ تاسو | جدا جدا

اے مومنانو! د دشمن نه د حفاظت سامان د ځان سره تیار ساتئ بیا (د جهاد د پاره) یوا ځے یوا ځے د ډلو په شکل کښې او ځئ

اَوِ انْفِرُوْا جَمِيْعًا ۝ وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيُبَطِّئَنَّ ۚ

یا او ځئ ټول | په یو ځائے | او بیشکه | بعضے ستاسو نه | خامخا هغه خلق دی | چه خامخا روستو کیږی

او یا ټول په یو ځائے او ځئ. او یاد ساتئ چه په تاسو کښې داسے خلق هم شته چه د جهاد په موقع سستی کوی

فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ

بیا که | اورسیږی تاسو ته | څه مصیبت | نو وائی | چه یقیناً | احسان او کړو | الله | په ما باندے

بیا که په تاسو چرته مصیبت راشی نو هغه وائی چه الله په ما باندے لوئے احسان وکړو

اِذْ لَمْ اَكُنْ مَّعَهُمْ شَهِيْدًا ۝ وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ

چه په دغه وخت کښې | نه وومه زهٔ | د دوی سره | حاضر (موجود) | او که | اورسیږی تاسو ته | فضل

چه زهٔ ورسره موجود نهٔ ووم او که په تاسو باندے د الله فضل اوشی او غنیمت درته ملاؤ شی

مِّنَ اللّٰهِ لَيَقُوْلَنَّ كَاَنْ لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهٗ

د طرفه د الله نه | نو خامخا وائی | ګویا که | نه وه | ستاسو په مینځ کښې | او ددهٔ په مینځ کښې

نو بیا به وائی چه لکه ستاسو او د دهٔ تر مینځه هیڅ دوستانه نه وه

مَوَدَّةٌ يّٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا ۝

دوستانه | کاش چه وے | زهٔ (هُم) | د دوی سره | نو کامیاب شوے به وے زهٔ | په کامیابئ | لویه

او کاش! چه زهٔ هم ورسره وے نو ځما په لاس به هم ډیر څه راغلی وو. پس حکومت له پکار دی

فَلْيُقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

پس جنګ دے او کړی | په لاره | د الله کښې | هغه خلق | چه خرڅوی (قربانوی) | ژوند | د دنیا

چه داسے خلق تیار کړی چه هغوی د الله په لار کښې جهاد کونکی وی او د دنیا ټول ساز و سامان

بِالْاٰخِرَةِ ؕ وَمَنْ يُّقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ

په آخرت باندے | او چا | چه جنګ او کړو | په لاره | د الله کښې | پس شهید کړے شی

قربانونکی وی د آخرت د پاره او دا عقیده لری چه څوک د الله په لار کښې جهاد کوی او شهید کړے شی

اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝ وَمَا لَكُمْ

يا غالب شو | لو زر ده | چه ور به كړو مونږ دة ته | اجر | ډير لوئے | او څه علت دے ستاسو

او يا غالب راشي لو مونږ به ورله ډير زر ډير لوئے اجر ور كړو۔ او اے مسلمانانو! په تاسو باندے څه شوي دي

لَا تُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ

چه جهاد نه كوئ | په لاره | د الله كښې | او دپاره (دخلاصولو) د كمزورو | نارينو

چه د الله په لار كښې جهاد نه كوئ او د هغه كمزور سړو

وَالنِّسَآءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ

او زنانو | او ماشومانو | هغو چه | وائي | اے ربه زمونږ | او باسه مونږ | د دے

او ښځو او ماشومانو د خاطره نه جنګيږئ چه هغوى دا دعا غواړي: اے زمونږ ربه!

الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا ۚ وَاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ۚ

كلي نه | چه ظالمان دي | او سيدونكي د دے | او مقرر كړه | مونږ لره | د خپل طرف نه | څوك دوست

مونږ د دے كلي نه او باسه چه خلق ئے ظالمان دي او زمونږ دپاره د خپل طرف نه څوك ملګرے يخ كونكے د ظلم نه

وَّاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ نَصِيْرًا ۝ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

او مقرر كړه | مونږ لره | د خپل طرف نه | څوك مددګار | هغه كسان | چه ايمان ئے راوړے دے

او مددګار په ويستلو د كلي نه جوړ كړه۔ (او) چا چه ايمان راوړے دے هغوى (خو)

يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُقَاتِلُوْنَ

جهاد كوي | په لاره | د الله كښې | او هغه كسان | چه كفر ئے كړے دے | جنګ كوي

د الله په لار كښې جنګيږي او جهاد كوي او كافران

فِيْ سَبِيْلِ الطَّاغُوْتِ فَقَاتِلُوْٓا اَوْلِيَآءَ الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّ كَيْدَ

په لاره | د شيطان كښې | نو جهاد او كړئ | د دوستانو | د شيطان سره | بيشكه | چال

د شيطان په لار كښې جنګيږي۔ نو اے مسلمانانو! د شيطان دوستانو سره او جنګيږئ۔ ياد ساتئ چه د شيطان چالونه

الشَّيْطٰنِ كَانَ ضَعِيْفًا ۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ قِيْلَ لَهُمْ

د شيطان | وي | كمزورے | آيا ته نه ګورے | هغه كسانو ته | چه او وئيلے شو | هغوى ته

هميشه كمزوري وي۔ آيا ته د تعجب په نظر نه ګورے هغه خلقو ته چه ورته او وئيلے شي چه في الحال ما حول د جهاد نه دے

كُفُّوْٓا اَيْدِيَكُمْ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۚ فَلَمَّا

چه بند او ساتئ | لاسونه خپل | او پابندي كوئ | د مانځه | او وركوئ | زكات | پس هر كله

نو تاسو تر څنګ حاصلوئ په مونځ كولو سره او زكوة وركولو سره تو بيا كله چه حالات د جهاد دپاره ساز كار شي او الله په دوي باندے

كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ

چه فرض كړے شو | په هغوى باندے | جنګ (جهاد) | نو دغه وخت كښې | يوه ډله | د دوي نه | يَره كوي

جهاد فرض كړي نو په دغه وخت كښې منافق انسان د دنيا د محبت د وجې نه په جهاد كښې سستي شروع كړي او د دشمن نه داسے

النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوْا رَبَّنَا

د خلقو نه | پشان دېرېدلو | د الله نه | یا دهغې نه هم زیات | ېرېدل | او وائي | اے ربه زمونږ

یره کوی څنګه چه د الله نه یره کول پکار دی. بلکه د دینه هم زیاته یره کوی او دا خبرے کوی چه اے زمونږ ربه!

لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ ۚ لَوْلَآ اَخَّرْتَنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ

ولے | فرض کړو تا | په مونږ باندے | جهاد (جنګ) | ولے روستو نکړو تا مونږه | مودے (لیږې)

په مونږ دے (اوس) جهاد ولے فرض کړو شه وخته پورے لور مهلت دے ولے را نکړو

قَرِيْبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيْلٌ ۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ

لږ دے ته | او وایه | چه فائده | د دنیا | ډیره لږه ده | او آخرت | ډیر غوره دے | دپاره دهغه چا

اے پیغمبره! ته ورته او وایه چه د دنیا فائدے (مزے) ډیرے لږے دی او خولګ چه د الله نه یرېږی دهغه دپاره (خو)

اتَّقٰى ۟ وَلَا تُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ۝ اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يُدْرِكْكُّمُ

چه یرېږی د الله نه | او ظلم به نشی کولے په تاسو باندے | په اندازه د تار د کهجورے | چرته (هم) | چه یئ تاسو | را ګیرېږه کړی تاسو

آخرت ډیر غوره دے او په تاسو به پوست قدرے ظلم هم او نشی تاسو چه چرته هم یئ نو یو نه یو ورځ به در له

الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِيْ بُرُوْجٍ مُّشَيَّدَةٍ ۗ وَاِنْ تُصِبْهُمْ

مرګ | اګر که | یئ تاسو | په قلاګانو | مضبوطو کښې | او که چرے | اورسېږی دوی ته

مرګ خامخا راځی اګر که تاسو په مضبوط قلاګانو کښې یئ. او کله چه دے منافقانو ته څه فائده

حَسَنَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ

خوشحالي | نو وائي | دا ده | د طرفه | د الله نه | او که چرے | اورسېږی دوی ته

(خوشحالي) اورسېږی نو وائي چه دا (خو) د الله د طرف نه مقرره وه او چه کله پرے څه مصیبت راشی

سَيِّئَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِكَ ۗ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ

څه مصیبت | (نو) وائي | دا دے | ستا د طرف نه | او وایه | دا ټول (دی) | د طرف | د الله نه

نو بیا وائي چه دا ستا په وجه او شو. اے پیغمبره ته ورته او وایه چه دا هر څه د الله د طرفه دی

فَمَالِ هٰٓؤُلَآءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ حَدِيْثًا ۝ مَآ

پس څه حال دے | د دے | قوم | چه لږ دے له دی | چه پوهه شی | په خبره | هغه څه

آخر په دے خلقو څه شوی دی چه په هیڅ خبره نه پوهېږی. تا ته چه څه (قسم

اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ۫ وَمَآ اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ

چه اورسیده تا ته | څه خوشحالي | نو دا د طرف | د الله نه دی | او هغه څه | چه اورسیدو تا ته | څه تکلیف

فائده (هم) رسی نو هغه (صرف) د الله فضل دے او څه قسم تاوان (نقصان) چه دررسی نو هغه ستا

فَمِنْ نَّفْسِكَ ۗ وَاَرْسَلْنٰكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ

نو دا دے ستا د نفس د طرفه نه | او لیږلے ئې مونږ ته | دپاره د خلقو | پیغمبر | او پوره دے | الله

د عمل په وجه وی او اے پیغمبره! ته خو مونږ رسول خلقو ته لیږلے ئې او په دے خبره پوره دے د الله

شَهِيدًا ۝ مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ

گواه | هغه څوك | چه خبره او مني | د پيغمبر | نو يقيناً | هغه خبره او منله | د الله | او څوك

گواهي بس ده. چا چه د رسول خبره او منله نو يقيناً هغه د الله خبره او منله او چا چه مخ او گرځو. نو اے پيغمبر مستا له په دغه باره کښې

تَوَلّٰى فَمَآ أَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۝ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ ۡ

چه مخ وا اړوي | نو له نه يو لېږلے مونږ ته | په هغوی باندے | نگران (نگهبان) | او وائي دوی | (زمونږ كار) خبره منل دي ستا

تپوس نه کیږي ځکه چه مونږ ته په هغوی باندے څه نگران نه يې مقرر کړے او دا منافقان په مخامخ وائي چه مونږ ستا خبره منو

فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي

بيا کله چه | او ځي (لاړ شي) | ستا د خوا نه | (نو مشوره کوي (د شپے) | يوه ډله | د دوی نه | خلاف د هغے نه

خو کله چه ستا د مجلس نه لاړ شي نو بعضے په کښې د شپے ستا د خبرو خلاف مشورے کوي

تَقُولُ ۖ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ ۖ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ

چه وئيلے وي تا | او الله | ليكي | هغه څه | چه مشورے کوي دوی | پس مخ واړوه ته | د دوی نه

او دوی چه د شپے څه مشورے کوي هغه الله ليكي نو ته ئے پرواه مه کوه او الله باندے

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ۝ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ

او توکل کوه | په الله باندے | او پوره دے | يوازے الله | کارساز (مددگار) | آيا پس نه کوي غور دوی

بهروسه ساته او يوازے الله ستا د مدد دپاره پوره دے آيا دا خلق په قرآن کښې غور او فکر نه کوي

الْقُرْاٰنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوا فِيهِ

په قرآن کښې | او که چرے | وے دا (قرآن) | د طرف | د غير الله نه | نو خامخا مونده به وے دوی | په دے کښې

که چرے دا قرآن د الله نه سوا د بل چا د طرف نه وے نو خلقو به په کښې ډير اختلاف (تضاد د مضمون خرابوالے) هم موندلے او که دا تفاوت په کلماتو کښې په

اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۝ وَإِذَا جَآءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ

اختلاف | ډير | او کله چه | راشي دوی ته | څه خبره | د | امن | يا د ډيرے

اعتبار د فصاحت او بلاغت سره او نورے قسمه قسم غلطئ موندلے وو او کله چه دوی ته د امن يا د ډير څه خبر راشي دوی د دشمن د طرف نه

أَذَاعُوا بِهٖ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلٰىٓ أُولِى الْأَمْرِ

نو خوره کړي دوی | هغے لره | او که چرے | رسولے وے دوی دا خبره | پيغمبر ته | او | پوهه کسانو ته

نو بغير د تحقيق نه ئے خلقو کښې خوره کړي. او که چرے دوی دا خبر پيغمبر ته يا خپلو مشرانو ته رسولے نو ضرور به

مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهٗ مِنْهُمْ ۗ

د دوی نه | نو خامخا پوهه شوے به وے په دے باندے | هغه کسان | چه هغوی پوهيږي په حقيقت د دے خبرے | د دوی نه

د هغے په حقيقت باندے پوهه خلق خبر شوی وے او دوی به ئے هم خبر کړی وے او که چرے په تاسو باندے د الله

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطٰنَ

او که چرے | نه وے فضل | د الله | په تاسو باندے | او رحمت د هغه | نو خامخا تللی به وئ تاسو | شيطان پسے

فضل په رالېږلو د قرآن سره او رحمت د هغه په رالېږلو د پيغمبر سره نه وے نو د يو څو کسانو نه سوا به نور ټول شيطان پسے روان

اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ

سوا | دلږو خلقو نه | لو قتال كوه | په | لاره | دالله كښې | نشته ذمه واري په تا | مګر | دځان خپل

شوي وئ. لو دالله په لار كښې جنګ (جهاد) كوه تا باندې دخپل ځان نه سوا دبل چا ذمه واري نشته نو يو خو ته پخپله عمل كوه

وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّكُفَّ بَاْسَ الَّذِيْنَ

او تيز كړه | مومنان (په جهاد) | نزدې ده | چه الله | بند كړي | جنګ | دهغه كسانو

او دويم مومنانو له (دجهاد) ترغيب وركوه او اُميد ساته چه ډير زر به الله دكافرانو (دجنګ) زور

كَفَرُوْا ۭ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَّاَشَدُّ تَنْكِيْلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ

چه كفر يې كړے دے | او الله | ډير سخت | جنګ والا دے | او ډيره سخته | سزا وركونكے دے | چا چه

ختم كړي او په دنيا كښې دالله جنګ دتولو نه زيات (سخت) دے او په آخرت كښې دهغه سزا هم ډيره سخته ده. څوك چه

يَّشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَّهٗ نَصِيْبٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ

او كړو سفارش | سفارش | نيك | (نو) وي به | دده دپاره | برخه (دثواب) | دهغې دوجې (نه) | او چا چه

د نيك عمل سفارش او كړي او دعوت وركړي هغه ته به دهغې برخه دثواب ملاويږي او څوك چه

يَّشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَّهٗ كِفْلٌ مِّنْهَا ۭ وَكَانَ اللّٰهُ

او كړو سفارش | سفارش | بد | (نو) وي به | دهغه دپاره | بوج (ذمه واري) | دهغې په وجه | او دے | الله

د بدئ سفارش او كړي او هغې ته دعوت وركړي هغه ته به دهغې بدئ بده برخه ملاويږي او الله په

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيْتًا ﴿٨٥﴾ وَاِذَا حُيِّيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوْا

په هر څيز باندې | طاقت لرونكے | او كله چه | پيشكش او كړے شي تاسو ته | څه قسمه پيشكش | نو تاسو هم پيشكش او كړئ

هر څيز باندې نظر ساتونكے يا طاقت لرونكے دے. او كله چه تاسو ته سلام يا دعا يا څه قسمه هديه پيشكش او كړے شي نو تاسو

بِاَحْسَنَ مِنْهَآ اَوْ رُدُّوْهَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

په ډير په طريقه سره | دهغې | يا كم از كم بيرته واپس كړئ هغه (پيشكش) لره (په جواب كښې) | بيشكه | الله | دے | په هر | څيز باندې

دهغې په جواب كښې دهغې نه په بهتره طريقه پيشكش او كړئ يا كم از كم دهغې په شان پيش كش او كړئ يقيناً الله دهر څيز خبر دے

حَسِيْبًا ﴿٨٦﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ لَيَجْمَعَنَّكُمْ

حساب كوونكے | الله (داسې ذات دے) | (چه) نشته | لائق دبندګئ | سوا | دهغه نه | خامخا راجمع كوي به هغه تاسو

حساب اخستونكے دے. الله (هم هغه ذات) دے چه هيڅ څوك دهغه نه سوا دبندګئ لائق نشته (نو هم دهغه د رضا دپاره جهاد او كار

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۭ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ

ورځ | د قيامت ته | (چه) نشته دے هيڅ شك | په هغې كښې | او څوك دے | زيات رشتونے | د الله نه

دعوت كوئ) هغه به خامخا تاسو ټول دقيامت په ورځ راجمع كوي چه هيڅ شك دهغې په راتلو كښې نشته او دالله نه زيات رشتونے خبره

حَدِيْثًا ﴿٨٧﴾ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنٰفِقِيْنَ فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ

په خبرو كښې | نو څه او شو په تاسو | (چه شوئ تاسو) په باره دمنافقانو كښې | دوه ډلې | او | الله

بل دچا كيدے شي ؟ اے مسلمانانو ! دا په تاسو څه شوي دي چه دمنافقانو په باره كښې دوه ډلې شوئ

ع

أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوْا ط أَتُرِيْدُوْنَ أَنْ تَهْدُوْا

واپس کړي دي حوي (کفر ته) | په سبب د هغه عملونو | چه کړي دي دوی | آیا تاسو غواړئ | چه لار اوښایئ

حالانکه الله دوی لره د خپل بد عملونو په وجه کفر ته واپس کړي دي آیا تاسو دا غواړئ چه هغه خلقو ته سمه لار اوښائ

مَنْ أَضَلَّ اللّٰهُ ط وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ

هغه چا ته | چه بې لارې کړي دي | الله | او څوک چه | بې لارې کړي | الله | نو هيڅ کله نشې موندلے ته | هغه د پاره

(یا په هدایت او کړې هغه خلق) کوم چه الله ګمراه کړي دي. او څوک چه الله ګمراه کړي هغه د پاره به ته هیڅ لار (د هدایت) نه مومې.

سَبِيْلًا (٨٨) وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ كَمَا كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ

څه لار (د هدایت) | غواړي دوی | چه کفر اوکړئ تاسو | څنګه چه | کفر کړے دے دوی | نو شئ به تاسو (ټول)

دوی خو غواړي چه تاسو کافران شئ څنګه چه دوی کافران دي نو په دغه وخت کښې تاسو به د دوی سره برابر شئ په اتفاق کښې. نو هر کله چه دوی

سَوَآءً فَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ أَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ

برابر (په کفر کښې) | نو مه نیسئ تاسو | د دوی نه | دوستان | تر دے | چه هجرت اوکړي دوی | په لار

تاسو سره هم مرتد شوي په دې کښې په دې صورت کښې تاسو تر هغه دوستانه تعلقات اوکړئ او دوستانه دې سره تر هغه وخته پورې چه کوم تر څو چه دوی کښې

اللّٰهِ ط فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ

د الله کښې | نو که | مخ واړولو دوی | نو (بیا) نیسئ دوی | او اووژنئ دوی | چرته

د ایمان صحیح علامت نه وي موجود شوي چه هغه هجرت کول دي د دار کفر نه دار اسلام ته پس که دوی (د هجرت نه) مخ واړولو نو بیا کوم ځائے

وَجَدْتُّمُوْهُمْ ص وَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا (٨٩) لا

چه مومئ تاسو دوی لره | او مه نیسئ | د دوی نه | هیڅ څوک دوست | او نه مدد ګار

چه پلاس درځي هغه ځائے کښې دوی اووژنئ او په دوی کښې هیڅ څوک خپل ملګرے او مدد ګار جوړ نکړئ بلکه پوره اجتناب ترینه اوکړئ

إِلَّا الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ إِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ

سوا | د هغه کسانو نه | چه یو ځائے کیږي | (د دا سې یو) قوم سره | چه ستاسو | او د هغوی په مینځ کښې | لوظ (معاهده) وي

سوا د هغه منافقانو نه چه هغوی د داسې کافر قوم سره یو ځائے شي چه ستاسو او د هغه کافرو تر مینځه د جنګ نه کولو معاهده وي

أَوْ جَآءُوْكُمْ حَصِرَتْ صُدُوْرُهُمْ أَنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوْا

یا راشي تاسو ته | چه تنګے شوي وي | سینے د دوی | د دے نه چه جنګ اوکړي دوی تاسو سره | یا جنګ اوکړي

یا دا منافقان تاسو له د داسې بې وسئ په حالت کښې راشي چه تاسو سره هم د جنګ کولو نه ستومانه شوي وي او د خپل

قَوْمَهُمْ ط وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقٰتَلُوْكُمْ ج

د قوم خپل سره | او که چیرے | غوښتلے | الله | نو خامخا او ور کړي یې غلبه | دوی ته په تاسو باندې | نو (بیا) خامخا به جنګ یې کولو دوی تاسو سره

قوم سره هم لوی د دوی خوارو قسمه منافقانو سره جنګ مه کوئ او که الله غوښتلے وے نو دوی ته به زور ورکولو او بیا به تاسو ورځ به غلبه ستلے وو

فَإِنِ اعْتَزَلُوْكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ لا

نو که | یو طرف شي دوی تاسو | (او) جنګ اونکړي تاسو سره | او راپیش کړي | تاسو ته | روغه (پیغام د صلحې)

نو خامخا جنګ به یې کړے وو سره کړے وو نو که دوی تاسو سره د جنګ کولو نه ډډه اوکړه او صلح یې غوره کړه او را اندې کړه نو بیا تاسو ته

فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿۹۰﴾ سَتَجِدُوْنَ اٰخَرِيْنَ

نو بيا نه ده گرځولې | الله | تاسو له | په دوی باندې | څه لار (دقتال) | زر ده چه بيا به مومئ تاسو | څه نور خلق

الله د دوی سره د جنگ کولو هيڅ حق نه دې در کړې۔ په دې منافقانو کښې به تاسو يو بل قسم خلق هم بيا مومئ

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّاْمَنُوْكُمْ وَيَاْمَنُوْا قَوْمَهُمْ ؕ كُلَّمَا رُدُّوْا

چه غواړی (به) | چه په امن شي دوی ستاسو نه | او په امن شي | د قوم خپل نه (هم) | (هر كله) چه | راو گرځولې شي

چه ظاهرا اسلام د دې د پاره ايمان ښکاره کړې دې چه تاسو نه هم محفوظ پاتې شي او د خپل قوم نه هم خو چه کله دوی فتنې او

اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوْا فِيْهَا ۚ فَاِنْ لَّمْ يَعْتَزِلُوْكُمْ وَيُلْقُوْا

فتنې ته | لو نسکور پريوځی | په هغې کښې | نو که چرې | و نه لرې نکړه دوی ستاسو نه | او پيش نکړه

شرک ته راوبللې شي بيا (هر كله چه د شر موقعه بيا مومي) نو په هغې کښې نسکور پريوځي نو که دا دې خلق ستاسو د مقابلې نه په وړه نشو

اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ

تاسو ته | روغه پيغام د روغې | او بند نه کړل | لاسونه خپل | نو اونيسئ دوی | او وژنئ يې

او نه ئې د رته صلح او ر اند دې کړه او نه ئې خپل لاسونه (د جنگ نه) اونيول نو چه کوم ځائې مومئ نو هلته ئې

حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ ؕ وَاُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ

چرته چه | بيا مومئ تاسو دوی | او هم دا کسان دی | چه گرځولې دې مونږ | تاسو له | په دوی باندې

را ونيسئ قيد کوئ ئې، او وژنئ ئې هم دغه خلقو باندې دلاس اوچتولو ښکاره اختيار او حجت مونږ

سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿۹۱﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ مُؤْمِنًا

دليل | ښکاره | او نه دی حلال | يو مسلمان له | چه او وژنی | بل مسلمان

تاسو له در کړې دې او د يو مسلمان د پاره حلال نه دی چه بل مسلمان دې او وژنی مگر په غلطئ سره او چا چه يو مسلمان په غلطئ سره

اِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ

ليکن | په خطاء سره | او څوک | چه او وژنی | يو مسلمان | په خطاء سره | نو (لازم دی په دې) آزادول | د يو غلام

ووژلو نو په هغه باندې يو مسلمان غلام آزادول دی او د مړی وارثانو ته ديت (خون بها) ور کول په هر حال د مقتول نه فرض دی خو که هغوی

مُّؤْمِنَةٍ وَّدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّصَّدَّقُوْا ؕ

مومن | او ديت | رسول دی (سپارلی دی) | وارثانو د هغه ته | مگر | دا چه | صدقه او کړی دوی (په معاف کولو د ديت)

خون بها معاف کړی نو بيا خون بها ور کول نشته او که مړی د داسې قوم سره تعلق لرلو چه ستاسو ور سره دشمنی وه (يعنی حربی کافران وو)

فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

پس که | وی هغه (مقتول) | د داسې قوم نه | چه دشمنان وی | ستاسو | او هغه (مقتول) | مسلمان وی

او هغه (مړې) په خپله مسلمان وو نو بيا په قاتل باندې صرف يو مومن غلام آزادول فرض دی او ديت ور کول نشته (ځکه چه کافران

فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ؕ وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ

لو آزادول | د يو غلام | مومن (پرې لازم) دی | او که | وی هغه (مقتول) | د داسې قوم نه | چه وی ستاسو

د مسلمان وارث نشي کيدې) او که چرې مړې (په خپله کافر وو) خو د داسې قوم سره تعلق لرلو چه ستاسو او د هغوی مينځ کښې

ع

وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيْرُ

اودهغوی تر مینځه | لوظ (معاهده) | نو (بیا) دیت | رسول دی (سپارل دی) | وارثانو ته | او آزادول

د جنګ نه کول معاهده شوی وي چونکه دغه کافر انو سره هم تعلق د عهد کړے شوے او په دے تر ینه الله هم ناراضه شوے دے نو په دے

رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

د یو غلام | مؤمن دی | پس څوک | چه نه مومی (وس) | نو روژے نیول (په دے لازم) دی | دوه میاشتے

بلندے ضرري په ارتکاب د هغه کولو هم ضروری دی او يو مسلمان غلام آزادول هم فرض دی څوک که چه غلام آزادولو وس نه وي نو په دے هم لازم دے دوه میاشتے

مُتَتَابِعَيْنِ ۫ تَوْبَةً مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝٩٢

پرله پسے | دا توبه (اسانتیا) ده | د طرفه د الله نه | او دے | الله | ښه پوهه | لوے حکمت والا

روژے نیول نو دا الله پاک تاسو د احکم نازل کړو په طور د توبے چه الله د طرف نه مقرر شوے الله په حال ښکاره دے په هغه حکم په مقرر کولو د احکامو کښې

وَمَنْ يَّقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهٗ جَهَنَّمُ خٰلِدًا فِيْهَا

او چا | چه او وژلو | یو مسلمان | په قصد سره | نو سزا د هغه | دوزخ دے | چه وی به همیشه | په هغے کښې

څوک چه حکمت نه په الله قوي او خوا ښه په قصد یو مسلمان او وژني نو د هغه سزا دوزخ دے څوک چه به په دے کښې همیشه وی او الله به په هغه غضب کړی

وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهٗ وَاَعَدَّ لَهٗ عَذَابًا عَظِيْمًا ۝٩٣

او غضب کړے دے | الله | په هغه باندے | او لعنت ئے کړے دے په هغه باندے | او تیار کړے ئے دے هغه له | عذاب | ډیر لوئے

نه دے په هغه باندے الله غضب او خپل رحمت نه محرومه کړے دے کیدے شی چه کفر ته توفیق ورکړی هم مدام نو دغسی الله لپاره لوئے عذاب تیار کړے دے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا ضَرَبْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوْا

اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | کله چه | سفر کوئ تاسو | په لاره د الله کښې | نو (ښه) تحقیق کوئ

اے مومنانو کله چه تاسو د الله په لاره کښې سفر کوئ او د چا ایمان او کفر په درته معلوم نه وی نو په هغوی کولو سره تلوار مه کوئ او تحقیق کوئ

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ تَبْتَغُوْنَ

او مه وایئ | هغه چاته | چه پیش کړی | تاسو ته | سلام | چه نه ئے ته | مسلمان | غواړئ تاسو

او چه څوک درته د اسلام کلمه پیش کړی نو د دنیا د مال اسباب د حاصلولو په خواهش ورته دا مه وایئ چه ته مسلمان نه ئے

عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيْرَةٌ ؕ كَذٰلِكَ

سامان | د ژوند | دنیوی | پس د الله سره دی | غنیمتونه | ډیر | هم دغه شان

ځکه چه د الله سره ډیر ډیر غنیمتونه دی چه مجاهدینو ته ئے ورکوی تاسو (خو) هم مخکښې هم داسے وئ چه ظاهری ایمان در نه قبول

كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ

وئ تاسو | مخکښې د دینه نه | نو احسان او کړو | الله | په تاسو | پس پوره تحقیق کوئ | بیشکه | الله

کړے شوے وو او فکر ولو تلاش مو چا نه وو کړے بیا در باندے الله احسان او کړو نو (اوس تاسو) ښه تحقیق کوئ یقینًا الله ستاسو

كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۝٩٤ لَا يَسْتَوِى الْقٰعِدُوْنَ

دے | په هغه څه | چه کوئ ئے تاسو | ښه خبردار | نه دی برابر | ناست خلق (د جهاد نه)

د عملونو نه ښه خبردار دے ـ هغه مومنان چه معذور نه دی

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ غَيْرُ اُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجٰهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

دَ مومنانو نه | سوا | دعُذر والو نه | او جهاد كوونكى | په لاره | دالله كښې

او په كور كښې ناست دى (په اجازت دَ شرع سره) او دوى دغه مومنانو سره نشى برابر كيدے كوم چه په سر او مال دالله

بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ؕ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ بِاَمْوَالِهِمْ

په مالونو خپلو سره | او په ځانونو خپلو سره | فضيلت ور كړے دے | الله | جهاد كوونكو ته | په مالونو خپلو سره

په لار كښې جهاد كوى هاں كه په ځے كښې ل دَ عذر په وجه وى نو معذور ته به هم ثواب دَ جهاد ملاويږى البته په سر او مال

وَاَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقٰعِدِيْنَ دَرَجَةً ؕ وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ

او په ځانونو خپلو سره | په ناستو خلقو باندے | يوه درجه | او هر يو (تولو) سره | وعده كړے ده | الله

جهاد كوونكو ته الله په ناستو معذورو خلقو باندے يوه درجه كښې (چه صحبت دلته دے) فضيلت ور كړے دے او الله دَ تولو سره

الْحُسْنٰى ؕ وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ عَلَى الْقٰعِدِيْنَ اَجْرًا

دَ جنت | او فضيلت ور كړے دے | الله | مجاهدينو ته | په ناستو باندے | په اجر

دَ جنت وعده كړے دے او الله مجاهدينو ته په ناستو خلقو (بغير دَ عذر او دَ اجازت دَ شرع نه) باندے ډير لوئے اجر سره فضيلت

عَظِيْمًا ۙ دَرَجٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَّرَحْمَةً ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا

ډير لوئے سره | ډيرے درجے دى | دَ هغه د طرف نه | او بخښنه ده | او رحمت دے | او دے | الله | ډير بخښونكے

ور كړے دے دَ دوى دپاره دَ الله دَ طرف نه لوئے لوئے مرتبے او بخښنه او خاص رحمت دے او الله ډير بخښونكے

رَّحِيْمًا ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيْٓ

ډير مهربان | بيشكه | هغه كسان | چه روح اخلى دَ هغوى نه | ملائكه | (په داسے حال كښې چه) ظلم كوونكو

ډير مهربان دے. كوم خلقو چه په ځان باندے ظلم او كړو په هجرت نه كولو سره او هم په دے حالت فرشتو دَ هغوى

اَنْفُسِهِمْ قَالُوْا فِيْمَ كُنْتُمْ ؕ قَالُوْا كُنَّا مُسْتَضْعَفِيْنَ

په ځانونو خپلو | نو وائى (ورته) | په څه حال او وئ | وئ تاسو | وائى ورته دوى | وُو مونږه | كمزورى (كړے شوى)

روح قبض كړو نو فرشتے ورته وائى چه تاسو ولے هجرت نه كولو او دَ كافرانو ملګرتيا مو كوله؟ نو دوى ورته وائى چه مونږ

فِي الْاَرْضِ ؕ قَالُوْٓا اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً

په زمكه كښې | (نو) وائى به ورته ملائك | آيا نه وه | زمكه | دَ الله | فراخه

په دنيا كښې بے وسه او كمزورى وو (نو) فرشتے به ورته او وائى چه آيا دَ الله تعالىٰ زمكه فراخه نه وه چه تاسو په كښې

فَتُهَاجِرُوْا فِيْهَا ؕ فَاُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَسَآءَتْ

چه هجرت كړے وے تاسو | په هغے كښې | نو دغه كسان دى | چه ځائے دَ ورتلو دَ دوى | دوزخ دے | او ډير بد ځائے دے

هجرت كړے وے؟ نو بس دَ هم داسے خلقو ځائے دوزخ دے او هغه ډير خراب

مَصِيْرًا ۝ اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ

دَ ورتلو | ليكن | هغه كمزورى (كړے شوى) | دَ نارينو نه | او دَ زنانو نه

ځائے دے دَ ورګرځيدو البته كوم سړى. زنانه او ماشومان

وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ حِيْلَةً وَّلَا يَهْتَدُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٩٨﴾

او د ماشومانو نه | چه طاقت نه لري | د څه چل | او نه پېژني هغوي | څه لار

چه په رشتيا کمزوري دي او د هجرت کولو څه چل هم نه ورځي او نه مقام د هجرت ته د تللو لار مومي (پېژني)

فَاُولٰٓئِكَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّعْفُوَ عَنْهُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا

نو هغو طبقه خلق دي | اُميد ساتي | چه الله | به معاف کړي | دوي | او دے | الله | هميشه معاف کونکے

نو دا خلق دے پوره اميد لري چه الله به دوي ته معاف اوکړي او الله ډير معاف کونکے ډير

غَفُوْرًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ يُّهَاجِرْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ

بخښنه کونکے | او څوک | چه هجرت اوکړي | په | لار | د الله کښې | (نو) بيا به مومي | په زمکه کښې

بخښونکے دے او څوک چه د الله په لار کښې هجرت وکړي نو هغوي به په زمکه باندے داستوګنے

مُرٰغَمًا كَثِيْرًا وَّسَعَةً ۭ وَمَنْ يَّخْرُجْ مِنْۢ بَيْتِهٖ مُهَاجِرًا

ځايونه | ډير | او فراخي (ډيره) | او څوک | چه راووتلو | د کور خپل نه | چه هجرت کوونکے وي

ډير ځايونه او هر قسم فراخي بيا مومي. او څوک چه د خپل کور نه د الله او دهغه رسول طرف ته هجرت کولو

اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهٗ

الله ته | او رسول د هغه ته | بيا | راشي هغه له | مرګ | نو يقينًا | ثابت شو | ثواب د هغه

دپاره اووځي او په لار کښې ورله مرګ راشي نو يقينًا په الله باندے د هغه اجر ثابت شو

ع

عَلَى اللّٰهِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا ضَرَبْتُمْ

د الله سره | او دے | الله | ډير بخښونکے | ډير مهربان | او کله چه | سفر کوئ تاسو

او الله ډير بخښونکے ډير مهربان دے. او کله چه تاسو په زمکه کښې

فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَقْصُرُوْا مِنَ الصَّلٰوةِ ۤ

په زمکه کښې | نو نشته | په تاسو | څه ګناه | چه کموالے اوکړئ تاسو | د مانځه نه

سفر کوئ او تاسو سره د دے خبرے ويره وي چه کافران به مو پريشانه کړي نو په مونځ کښې

اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَّفْتِنَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ اِنَّ الْكٰفِرِيْنَ

که چرے ويرېږئ تاسو | چه تکليف به در کړي تاسو ته | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | يقينًا | کافران

قصر کولو کښې په تاسو باندے هيڅ ګناه نشته يقينًا کافران

كَانُوْا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِيْنًا ﴿١٠١﴾ وَاِذَا كُنْتَ فِيْهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ

دي | ستاسو | دشمنان | ښکاره | او کله | چه ئے ته | په دوي کښې | پس قائم کړه ته | دوي له

ستاسو ښکاره دشمنان دي او اے پيغمبره ! کله چه ته د مسلمانانو سره موجود ئے او مونځ ورته ورکوے

الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَاْخُذُوْٓا اَسْلِحَتَهُمْ ۣ

مونځ | پس او دې درېږي | يوه ډله | د دوي نه | تا سره | او او دې نيسي | وسلے خپلے

نو د مسلمانانو يوه ډله دے تا سره او درېږي او خپله وسله دے د ځان سره واخلي نو کله چه دوي

فَاِذَا سَجَدُوْا فَلْيَكُوْنُوْا مِنْ وَّرَآئِكُمْ وَلْتَاْتِ طَآئِفَةٌ

پس کله | چه سجده وکړی دوی | نو شی دے دوی | شاته | دستاسو نه | او راد ے شی | ډله

یو رکعت اوکړی نو دوی دے شاته لاړ شی او بله ډله دے راشی چه

اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوْا فَلْيُصَلُّوْا مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوْا حِذْرَهُمْ

بله | چه مونځ نه دے کړے | نو مونځ دے اوکړی هغوی | تا سره | او اودِ نیسی | سامان دساتنے خپل

لا مونځ ئے نه دے کړے نو تا سره دِ مونځ اوکړی او هغوی (دِ هم) خپل حفاظت واخلی

وَاَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ تَغْفُلُوْنَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ

او وسلے خپلے | غواړی | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | کاش چه غافله شئ تاسو | د وسلے خپلے نه

او وسلے دِ تیارے ساتی کافران خو دا غواړی چه تاسو دخپلو وسلو او سامانونو نه غافله شئ

وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيْلُوْنَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَّاحِدَةً ؕ وَلَا جُنَاحَ

او دسامانونو خپلو نه | نو حمله به اوکړی دوی | په تاسو باندے | حمله | په یو ځل | او نشته څه ګناه

نو چه هغوی در باندے په یو ځل ناڅاپه حمله اوکړی او که د باران د وجے

عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِّنْ مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى

په تاسو باندے | که چرے | وی | تاسو ته | تکلیف | د باران | یا یئ تاسو | بیماران

تاسو ته تکلیف وی یا تاسو بیمار یئ نو په وسله کیښودلو کښی درباندے هیڅ څه ګناه نشته

اَنْ تَضَعُوْٓا اَسْلِحَتَكُمْ ۚ وَخُذُوْا حِذْرَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ

دا چه کیږدئ | وسلے خپلے | او را واخلئ | سامان دساتنے خپل | بیشکه | الله | تیار کړے دے

خو بهر حال د خپل حفاظت خیال بیا هم ساتئ یقینا الله د کافرانو دپاره

لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ۝١٠٢ فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ

دپاره د کافرانو | عذاب | رسوا کوونکے | بیا کله چه | ادا کړئ تاسو | مونځ | نو یادوئ | الله لره

رسوا کوونکے عذاب تیار کړے دے. بیا چه کله د مونځ نه اوزګار شئ نو (په هر حالت کښی) الله یادوئ

قِيٰمًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰى جُنُوْبِكُمْ ۚ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۚ

په ولاړه | او په ناسته | او په اړخونو خپلو | بیا کله چه | په اطمینان شئ تاسو | نو کوئ | مونځ (پوره)

په ولاړه هم او په ناسته هم او په ملاسته هم. او کله چه تاسو د دشمن نه بے غمه (مطمئن) شئ نو بیا (پوره) مونځ کوئ

اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتٰبًا مَّوْقُوْتًا ۝١٠٣ وَلَا تَهِنُوْا

بیشکه | مونځ | دے | په مسلمانانو باندے | فرض شوے | په مقرر وخت | او مه کوئ سستی

یقینا مونځ په مسلمانانو باندے په مقرر وختونو کښی فرض شوے دے او د دشمن (قوم) په لټون کښی

فِى ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ؕ اِنْ تَكُوْنُوْا تَاْلَمُوْنَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُوْنَ

په لټولو | د قوم (کافرانو) کښی | که چرے | یئ تاسو | درد مند | نو بیشکه هغوی (هُم) | درد مند دی

سستی مه کوئ که تاسو ته په جنګ کښی درد در رسیدلے دے نو دوی ته هم دا سے درد ور رسیدلے دے ځکه چه

كَمَا تَأْلَمُوْنَ ۚ وَتَرْجُوْنَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُوْنَ ۭ

لکه څنګه چه | درد منديږئ تاسو | او اُميد ساتئ تاسو | د الله نه | دهغه څه | چه اُميد ئے نه ساتی دوی

تاسو ته رسيږی لے دے (او دوی بيا هم صبر کوی نو تاسو هم صبر او کړئ) بلکه تاسو (خو) د الله نه دهغه څه اُميد ساتئ

ع وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝ اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ

او دے | الله | ښه پوهه | لوئے حکمت والا | بيشکه | مونږ نازل کړے دے | تا ته | کتاب

چه دوی ئے اُميد نه ساتی او الله تعالی ډير پوهه لوئے حکمت والا دے. يقيناً مونږ تا ته په حق باندے مشتمل کتاب

بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَآ اَرٰىكَ اللّٰهُ ۭ

په حق سره | چه فيصله او کړے ته | په مينځ | د خلقو کښ | په هغه طريقه | چه ښود لے ده تا ته | الله

دد ے دپاره نازل کړے دے چه ته د خلقو په مينځ کښ دهغه طريقے مطابق فيصله او کړی کوم چه در ته الله ښود لے ده

وَلَا تَكُنْ لِّلْخَآئِنِيْنَ خَصِيْمًا ۝ وَّاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

او مه جوړيږه ته | دپاره د خيانت کونکو | جهګړ مار | او بخښنه غواړه | د الله نه | بيشکه | الله

او د خيانت ګرو طرفدار مه جوړيږه (ملګر تيا مه کوه) او د الله نه بخښنه غواړه يقيناً الله ډير بخښونکے

كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝ وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِيْنَ يَخْتَانُوْنَ

دے | ډير بخښونکے | ډير مهربان | او جګړه مه کوه ته | د طرفه د هغه کسانو | چه خيانت کوی

ډير مهربان دے. او دهغه خلقو د طرف نه جګړه (وکالت) مه کوه کوم خلق چه د خپل ځان سره خيانت کوی

اَنْفُسَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا اَثِيْمًا ۝

د ځانونو خپلو سره | بيشکه | الله | مينه نه کوی | د هغه چا سره | چه دی | غټ خيانتګر | ګنهګار

ځکه چه الله د غټ خيانتګر او ګناهګار سره مينه نه کوی

يَّسْتَخْفُوْنَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُوْنَ مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ

ځان پټوی دوی | د خلقو نه | او نشی پټولے ځان | د الله نه | (حال دا دے) چه هغه (الله)

دوی د خلقو نه خپل ګناهونه خو پټولے شی خو د الله تعالی نه ئے نشی پټولے يا د خلقو نه خو حياء کوی خو د الله نه

مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُوْنَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ ۭ

د دوی سره دے | کله چه | مشورے کوی حوی (د شپے) | دهغه څه | چه نه ئے خوښوی (الله) | د وينا نه

حياء نه کوی حالانکه الله د دوی سره په هغه وخت کښ هم وی کله چه دوی د شپے دهغه د مرضئ خلاف مشورے کوی

وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطًا ۝ هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ

او دے | الله | په هغه څه | چه کوی ئے دوی | احاطه کوونکے | خبردار تاسو | هغه خلق يئ

او الله د دوی په عملونو احاطه کونکے دے۔ په دے دنيا کښ خو به تاسو

جٰدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۟ فَمَنْ يُّجَادِلُ اللّٰهَ

چه جګړه کوئ تاسو | د طرفه د دوی نه | په ژوندِ | دُنيوی کښ | نو څوک به | جهګړه او کړی | د الله سره

د دوی د طرف نه جګړه او کړے شی خو د قيامت په ورځ به ورله د الله په مخکښ

عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَّنْ يَّكُوْنُ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ١٠٩

دطرفه دَدوی نه | په ورځ | دِ قیامت | یا | څوك به | شي | دَدوی | ذمه وار (كارساز)

هیڅ څوك جګړه کولئے نه وی او نه په ﺋے هلته څوك وکالت اوکړے شي؟

وَمَنْ يَّعْمَلْ سُوْٓءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهٗ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ

او څوك | چه اوکړی | بدی | یا زیاتے اوکړی | په ځان ظلم | بیا | بخښنه اوغواړی | دالله نه

څوك چه څه غلط کار اوکړی یا په ځان ظلم اوکړی او بیا د الله نه بخښنه وغواړی نو الله تعالی به ډیر

يَجِدِ اللّٰهَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ١١٠ وَمَنْ يَّكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا

نو بیا به مومی | الله | ډیر بخښونکے | ډیر مهربان | او څوك | چه کوی | ګناه | نو بیشکه

بخښونکے ډیر مهربان بیا مومی او څوك چه ګناه کوی نو هغه خپل ځان ته

يَكْسِبُهٗ عَلٰى نَفْسِهٖ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ١١١ وَمَنْ يَّكْسِبْ

کوی ئے هغه | چه ضرر ئے په ځان خپل وی | او دے | الله | ښه پوهه | ډیر حکمت والا | او څوك | چه کوی

نقصان رسوی او الله تعالی ښه پوهه لوئے حکمت والا دے او څوك چه څه

خَطِيْٓئَةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهٖ بَرِيْٓئًا فَقَدِ احْتَمَلَ

ګناه په خطاء سره | یا ګناه په قصد سره | بیا | تهمت لګوی | دهغے | په بے ګناه باندے | نو یقینا | اوچت کړو دهٔ

خطاء کار یا یوه ګناه اوکړی او بیا دهغے تهمت (الزام) په یو بے ګناه کس باندے ولګوی نو یقینا هغه لوے

بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ١١٢ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ

بهتان | او ګناه | ښکاره | او که چرے نه وے | فضل | د الله | په تا باندے

بهتان او ښکاره ګناه په خپل سر واغستله. اے پیغمبره که په تا د الله فضل او رحمت نه وے نو ته به ئے خطاء کړے وے

وَرَحْمَتُهٗ لَهَمَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ اَنْ يُّضِلُّوْكَ ؕ

او رحمت دهغه | نو خامخا پوخ قصد کړے وو | یو ډلے | دَ دوی نه | چه خطا کړی تا (په فیصله کښې)

ځکه چه په دوی کښې یو ډلے تا لره د صحیح فیصلے نه د اړولو قصد کړے وو او په (حقیقت کښې)

وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّوْنَكَ مِنْ شَيْءٍ ؕ وَاَنْزَلَ

او نشی خطاء کولے دوی | مګر | ځانونه خپل | او نقصان نشی دررسولے دوی تاته | د هیڅ څیز | او را لیږلے دے

دوی د ځان نه سوا بل څوك د سیسے لار نه نشی اړولے او تاته هیڅ نقصان نشی در رسولے او الله تاته

اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ؕ

الله | تاته | کتاب | او حکمت | او ښودلے ئے دی تاته | هغه څه | چه نه پوهیدے ته په هغے باندے

کتاب او حکمت (سنت) نازل کړی دی او هغه څه ئے درته ښودلی دی چه ته پرے نه پوهیدے

وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيْمًا ١١٣ لَا خَيْرَ فِيْ كَثِيْرٍ

او دے | فضل | دالله | په تا باندے | ډیر لوئے | هیڅ قسمه خیر نشته | په ډیرو

او دالله تعالی په تا باندے ډیر لوئے فضل او احسان دے. په ډیرو جرګو کولو کښې څه فائده نشته (کله چه جرګے

مِّنْ نَّجْوٰىهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوْفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ

پټو مشورو دوی کښې | سوا | د هغه چا نه | چه حکم کوي | د صدقې کولو | یا د نیکۍ کولو | یا د اِصلاح کولو

بې ضرورته او خلاف شرع وي بهر حال د هغه خلقو په جرګه کښې فائده نشته خو ک چه حکم کوي د صدقې یا د نیکۍ یا د صلح کولو

بَيْنَ النَّاسِ ۭ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتِغَاۗءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ

په مینځ | د خلقو کښې | او څوک | چه او کړي | دا دې کار | د پاره د حاصلولو | د رضامندۍ | د الله

په مینځ د خلقو کښې. او چا چه دا کار د الله د رضا مندۍ د لټولو د پاره او کړو

فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١١٤﴾ وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ

نو زر ده | چه ورته به ورکړو مونږ دغه ته | اجر | ډیر لوئے | او څوک | چه مخالفت کوي | د پیغمبر

نو ډیر زر به ورله مونږ لوئے اجر ورکړو. او څوک چه د هدایت د واضحه کیدو نه پس (هم) د پیغمبر مخالفت

مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ

پس د دے نه | چه ښه ښکاره شو | دغه ته | هدایت | او روان شي (په بله لار) | سوا | د لارے

کوي او د مسلمانانو د لارے نه سوا د بل چا لارے پسے روان شي

الْمُؤْمِنِيْنَ نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهٖ جَهَنَّمَ ۭ وَسَاۗءَتْ

د مسلمانانو نه | نو وابه وو مونږ هغه ته | کوم خوا چه اوړي دے | او داخل به ئے کړو مونږ | دوزخ ته | او ډیر بد دے

نو مونږ به ئے هم هغه خوا ته واړو کوم خوا چه هغه اوړي او دوزخ ته به ئے داخل کړو او دوزخ ډیر خراب

ع مَصِيْرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا

ځائے د ورتلو | بیشکه | الله | نه بخښي | دا چه | شریک او کړے شي | د هغه سره | او بخښي | هغه ګناهونه

ځائے د ورتلو دے. یقین ساتئ چه الله دا خبره نه معاف کوي چه د هغه سره شریک جوړ کړے شي او د دے نه سوا څه چه

دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ

چه کم دي | د دے نه | د چا د پاره | چه او غواړي | او چا | چه شریک او کړو | د الله سره | نو یقیناً | ګمراه شو هغه

چا ته او غواړي نو ورته ئے بخښي. او چا چه د الله سره شریک جوړ کړو نو یقیناً هغه

ضَلٰلًۢا بَعِيْدًا ﴿١١٦﴾ اِنْ يَّدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اِنٰثًا ۚ

په ګمراهۍ | لرے سره | نه رابلي دوي | سوا د الله نه | مګر | ښځے (معبودے)

په ګمراهۍ کښې ډیر لرے پریوتلو. د الله نه سوا دوي د کمزورے معبودانو (لات، منات، عزّیٰ، ملائک، پیری) نه دعا غواړي

وَاِنْ يَّدْعُوْنَ اِلَّا شَيْطٰنًا مَّرِيْدًا ﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ

او نه رابلي دوي | مګر | شیطان | سرکش | لعنت کړے دے په هغه باندے | الله | او وئیلي وو شیطان

او د الله نه سوا صرف سرکش شیطان ته اواز (فریاد) کوي (ځکه په حقیقت کښې باطل معبود کښې شیطان د دنه کیږي) په کوم شیطان چه الله لعنت

لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ﴿١١٨﴾ ۙ وَّلَاُضِلَّنَّهُمْ

چه خامخا به اخلم زه | د بندګانو ستا نه | یوه برخه | مقرر شوے | او خامخا ګمراه کوم به زه دوي

کړے دے او شیطان وئیلي وو چه زه به ستا د بندګانو نه یو مقرره حصه اخلم او هغوي به خامخا ګمراه کوم او په باطلو آرزوګانو کښې

وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ

او خامخا اُميدونه به ور کوم زه دوی ته | او خامخا حکم به کوم زه دوی ته | نو خامخا پرې کوی به دوی | غوږونه | د څارویو

به ئې اخته کوم او زه به ورته حکم کوم (تعلیم ور کوم) چه د غیر الله په نوم د څارویو غوږونه څیرې کړی

وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ

او خامخا حکم به کوم دوی ته | نو بدلوی به دوی | پیدا کړی (صورت) | د الله | او څوك | چه اونیسی | شیطان لره

او زه به ورته حکم کوم چه د الله جوړ کړے شوی صورتونو کښې هم (ناجائز) بدلون او کړی. او څوك چه

وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ١١٩

دوست (خپل) | سوا | د الله نه | نو یقیناً | تاوانی شو هغه | په تاوان | ښکاره

د الله په ځائے شیطان خپل دوست جوړ کړی نو یقیناً هغه ډیر ښکاره تاوان کښې پریوتلو

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيْهِمْ ؕ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ١٢٠

شیطان وعده کوی ځکوی سره | او په آرزو کښې اچوی خوی | او وعدے نه کوی ځکوی سره | شیطان | مگر | د دهوکے

شیطان ځکوی سره د دروغو وعدے کوی او په آرزوګانو کښې ئې اخته کړی دی او باطل وسوسے ورته په زړونو کښې اچوی څو

اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۫ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَحِيْصًا ١٢١

هُم دا کسان دی | چه ځائے د دوی | دوزخ دے | او نه به مومی دوی | د دوزخ نه | خلاصے (ځائے د تیختې)

شیطان ځکوی سره د دهوکے نه ډکوے کوی هم دا هغه کسانو ځائے دوزخ دے او د هغے نه به د خلاصی ځائے پیانه مومی

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ

او هغه کسان | چه ایمان ئې راوړے دے | او عملونه ئې کړی دی | نیك | زر ده چه داخل به کړو مونږ دوی لره

او چا چه ایمان راوړے دے او نیك کارونه ئې کړی دی نو ډیر زر به ئې مونږ دا ہے

جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ

(دا ہے) جنتونو ته | چه بهیږی به | لاندے د هغے نه | نهرونه | همیشه به وی | په هغے کښې | تل

جنتونو ته داخل کړو چه د اُونو د لاندے به ئې نهرونه بهیږی او همیشه به پکښې اوسیږی

وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ١٢٢

وعده کړے ده | الله | یقینی | او څوك دے | زیات رښتونے | د الله نه | په خبرو کښې

دا د الله رښتنے وعده ده او د الله نه زیاته رښتنے خبره لا د چا کیدے شی؟

لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتٰبِ ؕ مَنْ

نه دے (دغه جنت او ثواب) اړانه | په آرزوګانو ستاسو | او نه دے (اړانه) | په آرزوګانو | د اهل کتابو | چا چه

(جنت ته د تلو د پاره) نهٔ ستاسو آرزوګانے کافی دی او نه د اهل کتابو آرزوګانے

يَّعْمَلْ سُوْٓءًا يُّجْزَ بِهٖ ۙ وَلَا يَجِدْ لَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

اوکړو عمل | بد | (نو) بدله به ورکړے شي هغه ته | دهغے | او نه به موميء هغه | دځان دپاره | سوا | د الله نه

(بلکه قانون دادے چه) چاهم بد کار (ګناه) اوکړه نو دهغے سزا به ورته ملاوېږي او بيا به ځان دپاره سوا د الله نه

وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ

څوک دوست | او نه څوک مددګار | او چا | چه اوکړل | نيک | کارونه | سړے وي

بل څوک دوست او مددګار (هم) نه موميء او څوک چه نيک کارونه اوکړي نارينه وي

اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ

يا ښځه | په داسے حال کښې چه دے | مومن وي | نو دغه کسان به | داخليږي | جنت ته

که زنانه خو پدے شرط چه مومن وي نو دغه کسان به جنت ته داخليږي

وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ﴿١٢٤﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ

او ظلم به نه کړے شي په هغوي | ذره هُم | او څوک دے | زيات ښائسته | د دين په اعتبار | دهغه چا نه | چه اوسپارې

او د کجورے دهډوکي د داغ په اندازه حق تلفي به ئے نه کيږي او دهغه چا نه ښائسته دين به دچا وي چه خپل ځان ئے

وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ

ځان خپل | الله ته | په داسے حال کښې چه دے | نيکوکار وي | او روان وي | په ملت | د ابراهيم پسے

ټول الله ته اوسپارلو (يعني عقيده ئے درسته کړه) او ليک عملونه ئے اوکړل او د ابراهيمؑ د دين تابعداري ئے چه

حَنِيْفًا ؕ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلًا ﴿١٢٥﴾ وَلِلّٰهِ مَا

چه يو مخيز وو | او نيولے دے | الله | ابراهيم لره | خاص دوست | او خاص د الله دي | هغه څه

کلک وو په توحيد او جوړ کړے وو الله ابراهيم لره خالص دوست (خپل) او خاص د الله دي

فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

چه په آسمانونو کښې دي | او هغه څه چه په زمکه کښې دي | او دے | الله | هر څيز لره

هغه څه چه دي په اسمانونو کښې او هغه څه چه دي په زمکه کښې او دے الله په هر څيز باندے

مُّحِيْطًا ﴿١٢٦﴾ وَيَسْتَفْتُوْنَكَ فِي النِّسَآءِ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ ع

راګيرونکے | اے پيغمبره دا خلق تپوس کوي تا نه | د زنانو باره کښې | (نو ته ورته) اووايه | چه الله تعالى | حکم کوي تاسو ته

احاطه کوونکے او تپوس کوي دوي ستا نه په باره د ميراث د زنانو کښې. ته اووايه الله پوخ حکم درکوي تاسو ته په باره

فِيْهِنَّ ۙ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِيْ يَتٰمَى

ددوي په باره کښې | او حکم کوي تاسو ته دهغه څه | چه بيانيږي | تاسو ته | په کتاب کښې | د يتيمانو

د ميراث د دوي کښې او دهغه څه (هم حکم درکوي) چه لوستلے کيږي تاسو ته په کتاب کښې په باره د يتيمانو

النِّسَآءِ الّٰتِیْ لَا تُؤْتُوْنَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ

جینکو په باره کښې | هغه جینکئ | چه تاسو ورله نه ورکوئ | هغه مهر | چه مقرر شوے دے | دَ دوی دپاره | او تاسو غواړئ

جینکو کښې هغه (جینکئ) چه نه ورکوئ تاسو هغوی ته هغه څه چه مقرر شوی دی دهغوی دپاره په مهر کښې او غواړئ

اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِیْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ

چه نکاح اوکړئ دَ دوی سره | او د کمزورو | ماشومانو باره کښې (هُم درته حکم کوی) | او دا حکم هم کوی

چه نکاح اوکړئ دَهغوی سره او حکم کوی تاسو ته په باره (دَ میراث) دَ کمزورو ماشومانو کښې او دا چه

تَقُوْمُوْا لِلْیَتٰمٰی بِالْقِسْطِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَیْرٍ فَاِنَّ

چه کلک شئ تاسو | د یتیمانو دپاره | په انصاف | او تاسو چه څه کار هُم کوئ | د نیکئ نه | نو یقینًا

او دریږئ (کلک شئ) دپاره د یتیمانو په انصاف (یعنی دوی ته ټول حقوق ورکړئ) او هغه چه کوئ تاسو دَ څه نیکئ نه

اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلِیْمًا ۞ وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا

الله ته | شته دے | دهغے | پوره پوره علم | او که | یوه ښځه | ویریږی | د خپل خاوند

نو بیشکه الله دے په هغے باندے ښه پوهه۔ او که چرے ښځے ته د خاوند د طرفه

نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهِمَآ اَنْ یُّصْلِحَا

د بدخوئی (سختئ) نه | یا د مخ اړولو (نه) | نو نشته | څه گناه | په دواړو باندے | چه صلح اوکړی

د بد سلوکئ یا د بے پروائی اندیشه (ویره) وی نو په دواړو باندے څه گناه نشته چه په خپل مینځ کښې

بَیْنَهُمَا صُلْحًا ؕ وَالصُّلْحُ خَیْرٌ ؕ وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ

په خپل مینځ کښې | صلح | او صلح | ډیره ښه ده | او حاضر کړے شوی دی | نفسونه

صلح اوکړی او صلح ډیره ښه څیز دے او شومتیا او لالچ خو (دهر یو کس) په زړه کښې اچولے شوے دے

الشُّحَّ ؕ وَاِنْ تُحْسِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا

شومتیا (حرص) ته | او که چرے | کوئ تاسو ښه کارونه | او ویریږئ (دالله نه) | نو بیشکه | الله | دے | په هغه څه

او که تاسو د احسان او تقوٰی نه کار واخلئ (اے خاوندانو دَ ښځو سره) نو تاسو چه څه هم کوئ

تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرًا ۞ وَلَنْ تَسْتَطِیْعُوْٓا اَنْ تَعْدِلُوْا بَیْنَ النِّسَآءِ

چه کوئ ئے تاسو | ښه خبردار | او هیڅ کله نشئ لرلے تاسو وس | چه اوکړئ انصاف | په مینځ | د ښځو کښې

الله دهغے نه ښه خبر دے او د ښځو په مینځ کښې پوره برابری (انصاف) کول ستاسو په وس کښې نشته

وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِیْلُوْا كُلَّ الْمَیْلِ فَتَذَرُوْهَا

اگر که | تاسو حرص (هُم) کوئ | نو مه ورکږیږئ | په پوره کږیدو سره (یو ے ته) | چه پریږدئ تاسو هغه (بله)

اگر که تاسو د دے حرص هم اوکړئ البته د یو ے طرف ته پوره میلان مه کوئ چه هغه بله

كَالْمُعَلَّقَةِ ؕ وَاِنْ تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ

پهٔشان دزوړند ے شوے | او کـه | اصلاح او کړئ تاسو | او او یریږئ (دالله نه) | نو بیشکه | الله | دے

پشان د زوړند شیز پریږدئ. او که تاسو د اصلاح او د تقوٰی نه کار واخلئ نو یقین او ساتئ چه الله

غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝١٢٩ وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ ؕ

ډیر بخښونکے | ډیر مهربان | او که چرے | جدا شی دواړه | نو بے پرواه به کړی | الله | هر یو لره | په وجه د فضل خپل

ډیر بخښونکے ډیر مهربان دے او که ښځه خاوند دواړه د یو بل نه جدا شی نو الله به په خپل فضل سره دواړه (د یو بل نه) بے پرواه کړی

وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ۝١٣٠ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

او دے | الله | خاوند د فراخئ | ډیر حکمت والا | او خاص دالله دی | هغه څه | چه دی په اسمانونو کښ

او الله فراخی راوستونکے او لوئ حکمت والا دے د آسمانونو او زمکے د هر څهٔ مِلک او مُلک د الله دے

وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ

او هغه څه | چه دی په زمکه کښ | او یقیناً اولوږ حکم ور کړے دے | هغه کسانو ته | چه ور کړے شوے دے ورته | کتاب

او یقیناً مونږ هغه مخکینو اُمتونو ته چه کتاب ورته ور کړے شوے دے تاکیدی حکم کړے دے

مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ

مخکښ ستاسو نه | او تاسو ته (هُم) | چه یریږئ | دالله نه | او که چرے | کفر کوئ تاسو | نو بیشکه

او تاسو ته هم مونږ دا تاکیدی حکم کړے دے چه دالله نه او یریږئ او که تاسو انکار او کړو نو (د الله هیڅ

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ

خاص دالله دی | هغه څه | چه دی په اسمانونو کښ | او هغه څه | چه دی په زمکه کښ | او دے | الله

نقصان نشئ کولے ځکه چه) اسمانونو او زمکه کښ چه څه دی هغه ټول یواز ے دالله مِلک او مُلک دے او الله تعالیٰ دهر چانه

غَنِيًّا حَمِيْدًا ۝١٣١ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ

بے نیازه | ستائیلے شوے | او خاص دالله دی | هغه څه | چه دی په اسمانونو کښ | او هغه څه | چه دی په زمکه کښ

بے نیازه بے حاجته) او لائق د ستائینے دے او هر کله چه د آسمانونو او زمکے ملکیت صرف الله لره ثابت دے

وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۝١٣٢ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ

او پوره (کافی) دے | یواځے الله | کارساز | که او غواړی الله | نو لرے به کړی تاسو | اے خلقو

نو هغه د ټول عالم د پاره انتظام کونکے کافی دے که الله تعالیٰ او غواړی نو تاسو به فنا کړی او ستاسو په ځائے به

وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ۝١٣٣ مَنْ

او رابه ولی (پیدا به کړی) | نور خلق | او دے | الله | په دے باندے | ښه قدرت لرونکے | څوک

نور خلق پیدا کړی او الله په دے کار باندے قادر دے څوک چه یواز ے

كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ

چه غواړي | بدله | د دنیا (صرف) | نو د ه د الله سره | بدله | د دنیا | او د آخرت (هم)

د دنیا د بدلے عقیده لري (نو دا گمان ئے غلط دے ځکه چه) د الله سره د دنیا او د آخرت دواړو بدلے او ثوابونه دي

ع وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ﴿۱۳۴﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا

او دے | الله | ښه اوریدونکے | ښه لیدونکے | اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | شئ تاسو

او الله هر څه اوري او هر څه ویني. اے مومنانو په انصاف قائم اوسیږئ

قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ

کلک ولاړ | په انصاف باندے | گواهي کونکي | د الله دپاره | اگر که وي هغه (خلاف) ستاسو

او د الله تعالیٰ دپاره گواهي کوئ اگر که دا گواهي په خپله ستاسو یا د مور او پلار

اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۚ اِنْ يَّكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاللّٰهُ

یا د مور او پلار ستاسو | او د خپلوانو ستاسو | که چرے | وي هغه | مالدار | یا فقیر | نو الله

یا د خپلوانو په خلاف وي بیا که چا خلاف چه گواهي ورکولے کیږي نو که هغه مالداروي او که غریب خو رعایت ئے مه کوئ ځکه چه

اَوْلٰى بِهِمَا ۫ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰۤى اَنْ تَعْدِلُوْا ۚ وَاِنْ

زیات مهربان دے | په دے دواړو باندے | نو تابعداري مه کوئ | د خواهش | چه مخ واړوئ د عدل نه | او که چرے

الله په هغوی تاسو نه زیات مهربان دے نو د خپل نفس په پیروئ کښ د عدل نه لاس وانه خلئ او که چرے تاسو

تَلْوٗۤا اَوْ تُعْرِضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

تاووئ تاسو ژبے | یا مخ اړوئ | نو بیشکه | الله | دے | په هغه څه | چه کوئ ئے تاسو

په شهادت ورکولو کښ ژبے واړوئ او د حق بیان کښ وړ کړئ یا د گواهي نه بالکل شا ته شئ نو الله تعالیٰ ستاسو د کارونو نه

خَبِيْرًا ﴿۱۳۵﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ

ښه خبردار | اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | ایمان لرئ (همیشه) | په الله | او په رسول د هغه

ډیر ښه خبر دے. اے هغه کسانو چه ایمان مو قبول کړے دے (په زړه) د زړه نه ایمان راوړئ په الله او د هغے په رسول

وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْۤ

او په هغه کتاب | چه نازل کړے دے الله | په رسول خپل | او په هغه کتابونو

او په هغه کتاب چه الله په خپل رسول نازل کړے دے او په هغه کتابونو چه الله

اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ

چه نازل کړي ئے دي | مخکښ د دے نه | او چا | چه کفر اوکړو | په الله | او په ملائکو د هغه | او په کتابونو د هغه

مخکښ نازل کړي دي. او څوک چه د الله نه او د هغه د ملائکو نه او د هغه د کتابونو نه

وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيْدًا ۝ اِنَّ

او په پیغمبرانو دهغه | او په ورځ | روستنۍ | لو یقینًا | گمراه شو هغه | په گمراهۍ | لرې سره | بیشکه

او دهغه د رسولانو نه او د آخرت دور څخه نه انکار وکړی لو یقینًا هغه په گمراهۍ کښې ډیر لرې پریوتلو. یقینًا

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ

هغه کسان | چه ایمان ئې راوړو | بیائې | کفر اوکړو | بیائې | ایمان راوړو | بیائې | کفر اوکړو | بیا

چا چه ایمان راوړو بیا کافران شو بیائې ایمان راوړو بیا کافران شول بیا په کفر کښې

ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ

کلک (زیات) شو | په کفر کښې | (لو) نه دے | الله | چه بخښنه اوکړی | دوی ته | او نه په اوښائی دوی ته

زیات وړاندے لاړل (کفر کښې مړهٔ شو) لو الله به هیچرے دوی او نهٔ بخښی او نهٔ به ئې

سَبِيْلًا ۝ بَشِّرِ الْمُنٰفِقِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۝

لار (د نجات) | زیرے ورکړه | منافقانو ته | چه بیشکه | شته دے د دوی دپاره | عذاب | دردناک

د هدایت په لار روان کړی. منافقانو ته خبر ورکړه چه یقینًا دهغوی دپاره دردناک عذاب تیار دے

الَّذِيْنَ يَتَّخِذُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ

هغه کسان | چه نیسی هغوی | کافرانو لره | دوستان | بیوا | د مسلمانانو نه

هغه کسان چه د مسلمانانو په ځائې د کافرانو سره دوستانې جوړوی

اَيَبْتَغُوْنَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۝

آیا لټوی دوی | د هغوی سره | عزت | لو بیشکه | (اختیارد) عزت (خو) | خاص د الله سره دے | ټول

(لو) آیا دوی د کافرانو نه عزت غواړی حالانکه هر قسم عزت خو د الله په اختیار کښې دے

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ

او یقینًا | نازل کړے دے الله | تاسو ته | په کتاب کښې | دا خبره | چه کله | واورئ تاسو

او تاسو ته په قرآن کښې الله دا حکم رالیږلے دے چه کله د الله د آیتونو نه

اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوْا مَعَهُمْ

آیتونه | د الله | چه کفر کولے شی | په دے | او ټوقے کولے شی | په دے پورے | نو مهٔ کیښنئ تاسو | د هغوی سره

انکار کیږی او خندا کانے ورپورے کیږی لو د داسے خلقو سره تاسو تر هغے پورے مهٔ کیښنئ

حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِىْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖٓ ۖ اِنَّكُمْ اِذًا مِّثْلُهُمْ ۗ

تر دے | چه مشغوله شی دوی | په څهٔ خبره | بله کښې | (گنی) بیشکه تاسو به (هم) | د هغه وخت | پښان د دوی شئ

ترڅو چه دوی څه په بله خبره کښې مشغوله نشی. گنی تاسو به هم د دوی پښان شئ

إِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِينَ وَالْكٰفِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

بیشکه | الله | جمع کوونکے دے | منافقانو | او کافرانو لره | په دوزخ کښې | یو ځائے

یقین اوساتئ چه الله به منافقان او کافران په دوزخ کښې ټول را یو ځائے کړی

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللّٰهِ

هغه کسان | چه انتظار کوی | ستاسو باره کښې | پس که | حاصله شي تاسو ته | فتح | د طرفه د الله نه

اے مسلمانانو! دا هغه کسان دی چه په تاسو باندے د حوادثو د راتلو په انتظار ناست دی نو که الله تاسو له فتح درکړی

قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكٰفِرِينَ نَصِيبٌ

نو وائی دوی | آیا نه وو مونږ | تاسو سره | او که | وی | د کافرانو دپاره | څه برخه (یا فائده)

نو وائی چه ولے مونږ ستاسو ملګری نه وو څه؟ او که کافرانو ته د فتح څه برخه ملاو شی

قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

نو (بیا) دوی وائی | آیا نه وو مونږ غالب شوی | په تاسو باندے؟ | او آیا نه ؤ بچ کړی مونږ تاسو | د مومنانو نه

نو هغوی ته وائی ولے مونږ به په تاسو غالب شوی نه وو څه (که مونږ د مومنانو ملګرتیا کړے وے)؟ (او د دے باوجود) مونږ

فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَّجْعَلَ اللّٰهُ

پس الله به | فیصله او کړی | په مینځ ستاسو کښې | په ورځ | د قیامت | او هیڅ کله نه ورکوی | الله

تاسو د مومنانو نه بچ کړئ پس الله به د قیامت په ورځ ستاسو تر مینځه فیصله او کړی او الله تعالیٰ به هیڅ کله کافرانو ته

لِلْكٰفِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنٰفِقِينَ يُخٰدِعُونَ

ع

کافرانو ته | په مسلمانانو باندے | څه لار (د غالب کیدو) | یقیناً | منافقان | (په خپل خیال کښې) دهوکه ورکوی

په مسلمانانو غلبه ورله کړی ۔ یقیناً منافقان په خپل خیال کښې الله ته دهوکه ورکوی

اللّٰهَ وَهُوَ خٰدِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا

الله ته | حالانکه الله | دوی په دهوکه کښې اچولے دی | او کله چه | او دریږی دوی | مانځه ته | نو او دریږی

او الله کافرانو له سزا د دهوکے ورکونکے دے. او کله چه دوی مانځه ته او دریږی نو

كُسَالٰى يُرَآءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللّٰهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾

په زړه ماتی | ښودنه کوی | خلقو ته | او نه یادوی دوی | الله لره | مګر | لږ شان

په سستئ سره او دریږی او خلقو ته ځان ښائی او الله ډیر لږ یادوی (ځکه چه په ذکر کښې ئے اخلاص نشته)

مُّذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذٰلِكَ لَآ إِلٰى هٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلٰى هٰٓؤُلَآءِ

حیران (دوپرق) دی | په مینځ | د دے (دواړو ډلو کښې) | نه دی | د دے خلقو طرف ته | او نه دی | د هغے خلقو طرف ته

دوی د کفر او ایمان په مینځ کښې مګر ذد او حیران دی. نه پوره د مسلمانانو سره دی او نه پوره د کافرانو سره دی

وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

او هغه څوک | چه بې لارې کړي | الله | نو هیڅ کله به بیا نه مومې ته | هغه لره | څه لار (د هدایت) | اے هغه کسانو

او الله چه څوک ګمراه کړي هیڅ کله به ته د هغه دپاره د هدایت لار او نه مومې اے مومنانو!

اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ

چه ایمان مو راوړے دے | مه نیسئ | کافران | دوستان (خپل) | سوا | د مسلمانانو نه

د مسلمانانو په ځائے د کافرانو سره دوستانے مه جوړوئ

اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ۝

آیا غواړئ تاسو | دا چه | جوړ کړئ | د الله دپاره | په ځان باندے | دلیل | ښکاره

ولے آیا تاسو دا غواړئ چه دَ الله دپاره په خپل ځان باندے ښکاره دلیل او حجت پیدا کړئ.

اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ فِى الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۚ وَلَنْ تَجِدَ

بیشکه | منافقان به وي | په طبقه | لاندینۍ کښې | د اُور | او هیڅ کله | او به نه مومې ته

یقین او ساتئ چه منافقان به د دوزخ د ټولو نه په لاندے طبقے کښې وي او هیڅ کله به ته د دوی دپاره

لَهُمْ نَصِيْرًا ۝ لا اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَاعْتَصَمُوْا

د دوی دپاره | څوک مدد ګار | مګر | هغه کسان | چه توبه او کړی | او اصلاح او کړی (د خپل عمل) | او مضبوط او نیسی

څوک مدد ګار بیا نه مومې البته کوم کسان چه توبه او کړی او خپله اصلاح او کړی او د الله احکام مضبوط

بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوْا دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ

(دین د) الله | او خالص کړی | دین خپل | د الله دپاره | نو هم دا خلق دی | د مسلمانانو سره

او نیسی او خپل دین د الله دپاره خالص کړی نو دا د مومنانو ملګری دی

وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ

او زر ده | چه ورته کړی | الله | مسلمانانو ته | اجر | ډیر لوے | څه به کوی | الله

او ډیر زر به الله مومنانو ته لوے اجر ور کړی که تاسو شکر ګزار جوړ شئ او صحیح ایمان راوړئ

بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ۝

په عذاب (ور کولو) تاسو ته | که شکر او کړو تاسو | او ایمان مو راوړو | او دے | الله | قدردان | ښه پوهه

نو الله تاسو ته په عذاب ور کولو څه کوی؟ او الله تعالیٰ (خو) ډیر قدردان د عمل دے او د هر چا په حالاتو باندے پوهه دے.

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ ؕ

نه خوښوي | الله | په زوره وئیل | د بدے | وَینا | مګر | په چا چه | ظلم اوشو

الله تعالیٰ دا نه خوښوي چه څوک دے په بده وینا خله اوخوزوي سوا دهغه چا نه په چا چه ظلم

وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ۝ اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ

او دے | الله | ښه اوریدونکے | ښه پوهه | که ښکاره کوئ تاسو | نیکي | یائے پټ اوساتئ

زیاتے شوے وي او الله هر څه اوري په هر څه پوهه دے. که تاسو دنیکئ کار ښکاره کوئ یائے پټ کوئ

اَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْٓءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ۝ اِنَّ

یا معاف کوئ | د بدئ | نو بیشکه | الله | دے | معاف کونکے | قدرت لرونکے | بیشکه

یا که دخلقو بدي معاف کړئ (نو ډیر ښه ده) ځکه چه الله ډیر معاف کونکے پورا قادر دے. کوم خلق چه

الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا

هغه کسان | چه کفر کوي | په الله | او په رسولانو دهغه | او غواړي | چه جدائي پیدا کړي

د الله او د هغه د رسول نه انکار کوي او د الله او د هغه د رسولانو د حکم ترمینځه جدائي

بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَّنَكْفُرُ

په مینځ | د الله | او د رسولانو دهغه کښې | او وائي | چه ایمان راوړو مونږ | په بعضو باندے | او کفر کوو مونږ

راولي او وائي چه مونږ په بعضو پیغمبرانو باندے ایمان لرو او په بعضو باندے کفر کوو

بِبَعْضٍ ۙ وَّيُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۝ ۙ

په بعضو باندے | او غواړي | چه جوړه کړي | په مینځ | د دے (کفر او ایمان) کښې | څه لار

او غواړي چه د دے دواړو (کفر او اسلام) ترمینځه څه لار اوباسي (حالانکه د ایمان او کفر مینځ کښې واسطه نشته)

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا ۚ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا

هم دا خلق | دوي | کافران دي | پاخه | او تیار کړے دے مونږ | د کافرانو د پاره | عذاب

هم دغه خلق پاخه کافران دي. او د کافرانو د پاره مونږ سپکوونکے عذاب تیار کړے دے

مُّهِيْنًا ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَلَمْ يُفَرِّقُوْا

رسوا کوونکے | او هغه کسان | چه ایمان ئے راوړے دے | په الله | او په رسولانو دهغه | او جدائي نه پیدا کوي

او کوم خلقو چه په الله او د هغه په رسولانو ایمان راوړے دے او د هغوی په مینځ کښې فرق (جدائي)

بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ

په مینځ | د هیچا کښې | د دوي نه | دغه کسان دي | چه زر به | ورکړي (الله) دوي ته | ثوابونه خپل

نه راولي نو دغسے خلقو له به الله د دوي بدلے پوره پوره ورکړي

ع وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝ يَسْئَلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ

او دے | الله | ډیر بخښونکے | ډیر مهربان | غواړي ستا نه | اهل کتاب | دا چه ته چه نازل کړه ته

او الله تعالیٰ ډیر بخښونکے او ډیر مهربان دے. اهل کتاب تا نه دا مطالبه کوي چه ته دوي ته په یو ځل د اسمان نه

عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ

په دوی باندې | کتاب | د آسمان نه | پس یقیناً | غوښتلې وه دوی | د موسیٰ نه | غټه خبره

یو کتاب راوړه خو ته دا څه دومره غټه خبره مه ګڼړه ځکه چه د دې خلقو د موسیٰ نه د دې نه هم غټه

مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ

د دې نه | پس ووئیلو دوی | چه او ښایه مونږ ته | الله | په ښکاره | نو اونیول دوی لره | تندر

مطالبه کړې ده چه مونږ ته الله په ښکاره او ښایه نو د دې سر کشئ د وجې نه په دې تندر راپریوتلو

بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ

په سبب د ظلم د دوی | بیا | اونیولو دوی | سخی (په خدائی باندې) | روستو د دې نه | چه راغلل دوی ته

بیا ئې د ښکاره دلیلونو د راتلو نه پس د سخي عبادت هم اوکړو

الْبَيِّنٰتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطٰنًا

دلیلونه ښکاره | نو بیا معاف اوکړه مونږ | د دې نه (هم) | او ورکړې وو مونږ | موسیٰ ته | دلیل (غلبه)

خو بیا هم مونږ دوی لره معاف کړل او مونږه موسیٰ ته ښکاره غلبه ورکړې وه.

مُّبِيْنًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَقُلْنَا

ښکاره | او پورته کړو مونږ | د پاسه د دوی | طور غر | د پاره د لوظ اخستلو د دوی نه | او او وئیل مونږ

او د دوی نه د اقرار اخستلو د پاره مونږه د دوی د پاسه کوه طور پورته کړو او مونږ ورته او وئیل

لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُلْنَا لَهُمْ

دوی ته | (چه) داخل شئ | په دروازه | سجده کوونکی | او وئیل مونږ | دوی ته

چه د بیت المقدس دروازې ته په عاجزئ سره سجده کوونکی داخل شئ او مونږ ورته او وئیل چه

لَا تَعْدُوْا فِي السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿١٥٤﴾

(چه) مه کوئ زیاتې | په ورځ د خالی کېن | او واخسته مونږ | د دوی نه | لوظ | مضبوط

د خالی په ورځ د حد نه مه ورتیریږئ او مونږ تری نه مضبوطه وعده اخستلې وه.

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

پس په سبب | د ماتولو د دوی | لوظ خپل لره | او په سبب د کفر کولو د دوی | په آیتونو | د الله

بیا مونږ ذلیله کړل دوی ځکه چه دوی بې لوظی اوکړه او د الله د آیتونو نه ئې انکار اوکړو

وَقَتْلِهِمُ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَّقَوْلِهِمْ قُلُوْبُنَا

او په سبب د وژلو د دوی | پیغمبرانو لره | په ناحقه | او په سبب د (د دې) وینا د دوی | (چه) زړونه زمونږ

او پیغمبران ئې په ناحقه وژل او وئیل ئې چه زمونږ زړونه په غلافونو د علم کېن الغښتې دی

غُلْفٌ ۭ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ

په پردو کښې دی | بلکه | مهر لګولے دے | الله | په هغې (زړونو) باندې | په سبب د کفر د دوی

حالانکه حقیقت دا دے چه د دوی د کفر د وجې نه الله د دوی په زړونو مهر لګولے دو

فَلَا یُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۱۵۵﴾ وَّبِکُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰی مَرْیَمَ

پس ایمان نه راوړی دوی | مګر | لږ غوندې | او په سبب د کفر کولو د دوی | او په سبب د جوړولو د دوی | په مریم باندې

لو د لږ و خلقو نه سوا باقی خلقو ایمان را و نه ړو. او دا څکه چه دوی د کفر لار اختیار کړه او په مریم

بُهْتَانًا عَظِیْمًا ﴿۱۵۶﴾ وَّقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِیْحَ

د بهتان | لوئې | او په سبب (د دې) وینا د دوی | چه بیشکه | مونږ وژلې دې | مسیح

باندې ئې لوئې بهتان ولګولو او دا ئې اوویل چه مونږ د الله رسول مسیح

عِیْسَی ابْنَ مَرْیَمَ رَسُوْلَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ وَمَا صَلَبُوْهُ

عیسٰی | ځوئې | د مریم | پیغمبر | د الله | او نه دې وژلې دوی هغه لره | او نه ئې پهانسی کړې دې

عیسٰی بن مریم وژلې دې حالانکه عیسٰی ئې نه وژلې دې او نه ئې په سولۍ کړې دې

وَلٰکِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ؕ وَاِنَّ الَّذِیْنَ اخْتَلَفُوْا فِیْهِ

لیکن | واقع شو شک | دوی ته | او بیشکه | هغه کسان | چه اختلاف ئې کړې دې | د دۀ په باره کښې

بلکه په دوی باندې معامله ګډه وډه شوه او حقیقت دا دې چه کوم خلقو پدې باره کښې اختلاف کړې وو

لَفِیْ شَكٍّ مِّنْهُ ؕ مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ

نو خامخا دي په شک کښې | د دۀ باره کښې | نیشته دې دوی ته | په هغې | څه علم | سوا | د تابعدارئ

نو هغوی هم د عیسٰیؑ باره کښې په شک کښې وو او اوس هم په شک کښې دي په اصل معامله ورسره هیڅ علم نشته

الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ یَقِیْنًا ﴿۱۵۷﴾ بَلْ رَّفَعَهُ اللّٰهُ اِلَیْهِ ؕ

د ګمان نه | او نه دې وژلې دوی هغه | یقینًا | بلکه | پورته ئې خیجولې دې هغه لره | الله | ځان ته

تش په ګمان پسې روان دي دوی هغه لره قتل نه کړې شو بلکه الله ځان ته پره آسمانو لو ته او خیجولو

وَکَانَ اللّٰهُ عَزِیْزًا حَکِیْمًا ﴿۱۵۸﴾ وَاِنْ مِّنْ اَهْلِ الْکِتٰبِ اِلَّا

او دې | الله | زور آور | حکمت والا | او نشته هیڅ څوک | د اهل کتابو نه | مګر

او الله تعالٰی زور آور او حکمت والا دې او اهل کتابو کښې به هیڅ څوک پاتې نشي مګر

لَیُؤْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ ۚ وَیَوْمَ الْقِیٰمَةِ یَکُوْنُ

خامخا به ایمان راوړی | په هغه | مخکښې | د مرګ د هغه نه | او په ورځ | د قیامت | وی به هغه

د عیسٰیؑ د مرګ نه وړاندې به پرې توُل ایمان راوړی (کله چه عیسٰیؑ دوباره را کوزیږی) او د قیامت په ورځ به

عَلَیْهِمْ شَهِیْدًا ﴿۱۵۹﴾ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِیْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا

په دوی باندې | ګواهی ورکونکې | نو پس په سبب د ظلم | د هغه کسانو | چه یهودیان دی | حرام کړل مونږ

عیسٰیؑ په دوی باندې ګواهی ورکوی پس (بیا) د یهودیانو د ظلم په وجه مونږ په دوی باندې ډیر پاک څیزونه حرام کړل

عَلَیْهِمْ طَیِّبٰتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ

په دوی باندې | پاکیزه څیزونه | چه حلال کړې شوې وو | د دوی دپاره | او په سبب د منع کولو د دوی

چه مخکښې د دوی دپاره حلال کړې شوې وو او په دې وجه هم چه دوی به ډیر خلق

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَثِيْرًا ﴿١٦٠﴾ وَّاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوْا

د لارے | د الله نه | ډیرو لره | او په سبب دا غستلو د دوی | سود لره | حال دا دے چه | دوی منع کړے شوی وو

د الله د لارے نه منع کول او په دے وجه چه دوی به سود اغستلو حالانکه دوی د سود نه منع کړے

عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ؕ وَاَعْتَدْنَا

د هغے نه | او په سبب د خوړلو د دوی | مالونو | د خلقو لره | په ناروا | او تیار کړے دے مونږ

شوی وو او په دے وجه چه دوی به د خلقو مالونه په ناحقه طریقه خوړل او مونږ د کافرانو د پاره

لِلْكٰفِرِيْنَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٦١﴾ لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ فِى الْعِلْمِ

د کافرانو د پاره | د دوی نه | عَذاب | دردناک | لیکن | هغه کسان چه پاخهٔ دی | په علم کښ

دردناک عذاب تیار کړے دے. البته په بنی اسرائیلو کښ چه کوم خلق په علم کښ پاخهٔ دی

مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ

د دوی نه | او ایمان لرونکی | چه ایمان لری | په هغه کتاب | چه نازل کړے شوے دے | تا ته

او ایماندار دی هغوی دا کتاب چه تا ته نازل شوے دے

وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيْمِيْنَ الصَّلٰوةَ

او په هغه کتاب | چه نازل کړے شوی دی | تا نه مخکښ | او هغه کسان چه اهتمام کوونکی دی | د مانځه

او په هغه کتابونو چه تا نه مخکښ نازل شوے دی هغه هم منی او هغه خلق د تعریف قابل دی چه مونځونه

وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ اُولٰٓئِكَ

او ورکوی | زکات | او ایمان ساتی | په الله | او په ورځ | د آخرت | دغه خلق

کوی او زکات ورکوی او په الله او په ورځ د آخرت ایمان ساتی دغه خلقو ته به

سَنُؤْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٦٢﴾ اِنَّآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ كَمَآ ع

خامخا زر به ورکړو مونږ دوی ته | اجر | ډیر لوئے | بیشکه | مونږ وحی کړے ده | تا ته | لکه څنګه چه

مونږ ډیر زر لوئے اجر ورکړو. اے پیغمبره! مونږ تا ته هم هغسے وحی کړے ده لکه څنګه چه

اَوْحَيْنَآ اِلٰى نُوْحٍ وَّالنَّبِيّٖنَ مِنْۢ بَعْدِهٖ ۚ وَاَوْحَيْنَآ

وحی کړے وه مونږ | نوح ته | او (نورو) پیغمبرانو ته | روستو د هغه نه | او وحی کړے وه مونږ

مونږ نوحؑ او د هغه نه پس نورو پیغمبرانو ته وحی کړے وه او مونږ

اِلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَعِيْسٰى

ابراهیمؑ ته | او اسماعیلؑ ته | او اسحاقؑ ته | او یعقوبؑ ته | او اولاد د هغه ته | او عیسیٰؑ ته

ابراهیمؑ او اسماعیلؑ، اسحاقؑ یعقوبؑ او د هغوی اولاد ته او عیسیٰؑ،

وَاَيُّوْبَ وَيُوْنُسَ وَهٰرُوْنَ وَسُلَيْمٰنَ ۚ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿١٦٣﴾

او ایوبؑ ته | او یونسؑ ته | او هارونؑ ته | او سلیمانؑ ته | او ورکړے وو مونږ | داؤدؑ ته | زبور

ایوبؑ، یونسؑ او هارونؑ او سلیمانؑ ته وحی کړے وه او داؤد ته مونږ زبور ورکړے وو

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا

اولورو ډیرو پیغمبرانو ته | چه بیان کړی دی مونږ هغوی لره | تا ته | مخکښې د دے نه | او لورو ډیرو پیغمبرانو ته

اولورو ډیرو پیغمبران دی چه الله ورته وحی کړے وه او د هغوی واقعات مونږ مخکښې تا ته بیان کړے دی او ډیر داسے پیغمبران دی

لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوْسٰى تَكْلِيْمًا ﴿١٦٤﴾

چه نه دی بیان کړی مونږ هغوی لره | تا ته | او خبرے کړے وے | الله | د موسیٰ سره | (حقیق) خبرے

چه الله ورته وحی کړے وه او د هغوی واقعات مونږ تا ته نه دی بیان کړی او د موسیٰ سره خو الله (براہ راست) خبرے کړے وے

رُسُلًا مُّبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ

(رالیږلی دی مونږ) دا ټول پیغمبران | زیرے ورکونکی | او یره ورکونکی | د دے دپاره چه پاتے نه شی | خلقو لره

دا ټول پیغمبران (خلقو ته) د ثواب زیری ورکونکی او د دوزخ نه یره ورکونکی رالیږلے شوی وو د دے دپاره

عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ ۢ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا

په الله باندے | څه عذر (او بهانه) | پس د رالیږلو | د رسولانو نه | او دے | الله | زور آور

چه د پیغمبرانو د راتلو نه پس خلقو سره د الله مخے ته څه عذر (بهانه) پاتے نه شی او الله ډیر زور آور او لوئے

حَكِيْمًا ﴿١٦٥﴾ لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ

حکمت والا | لیکن | الله | گواهی ورکوی | په هغه کتاب | چه نازل کړے شوے دے | تا ته | (چه) نازل کړے شوے دے

حکمت والا دے کافر منی او که نه منی لیکن الله چه تا ته کوم څه نازل کړی دی تو الله پخپله د هغے باره کښې

بِعِلْمِهٖ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿١٦٦﴾

په علم خپل سره | او ملائک هم | گواهی ورکوی | او کافی دے | یو اځے الله | گواهی کونکے

گواهی ورکوی چه الله هغه په خپل علم سره نازل کړی دی او ملائکے هم گواهی ورکوی او یو اځے د الله گواهی کافی ده

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ

بیشکه | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | او بندوی خلق | د لارے | د الله نه | یقینًا

یقین او ساتئ چا چه کفر او کړو او د الله د لارے نه ئے خلق منع کړل نو یقینًا دوی د سمے لارے نه

ضَلُّوْا ضَلٰلًا ۢ بَعِيْدًا ﴿١٦٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا

گمراه شو دوی | په گمراهئ | لرے سره | بیشکه | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | او ظلم ئے کړے دے

په ډیره لرے گمراهئ کښې پریوتل دی. یقینًا کومو خلقو چه کفر او کړو او ظلم ئے او کړو

لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ﴿١٦٨﴾

نه دے | الله | چه بخښنه به او کړی | دوی ته | او نه به او ښائی دوی ته | لار (سیدها)

الله تعالیٰ به هیڅ‌ـرے هغوی او نهٔ بخښی او نه به ورته سمه لار او ښائی.

اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ

مگر | لار | د دوزخ | چه همیشه به وی | په هغے کښې | همیشه (تل) | او دے | دا کار

بغیر د لارے د جنهم نه چه په هغے کښې به همیشه همیشه اوسیږی او دا

عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ۝ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الرَّسُوْلُ

په الله باندے | آسان | يقينًا | راغلے دے تاسو ته | پيغمبر

د الله دپاره معمولي خبره ده. اے خلقو (دے) پيغمبر تاسو ته ستاسو درب د طرف نه

بِالْحَقِّ مِنْ رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ؕ وَاِنْ تَكْفُرُوْا

په حق سره | د طرفه درب ستاسو نه | نو ايمان راوړئ | (دا به) غوره وي | تاسو دپاره | او که چرے | انکار او کړئ تاسو

دحق (تعليم) راوړے دے نو ايمان پرے راوړے خکه چه په دے کښې ستاسو دپاره خير دے او که چرے تاسو د کفر لار

فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ

نو بيشکه | خاص د الله دي | هغه څه | چه دي په آسمانونو کښې | او په زمکه کښې | او دے | الله

اختيار کړئ نو بنه پوهه شئ چه په زمکه او آسمانونو کښې چه څه دي هغه ټول د الله ملکيت دے او الله

عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِىْ دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُوْلُوْا

پوهه | حکمت والا | اے اهل کتابيو! | د حد نه مه اوړئ | په دين خپل کښې | او مه وايئ

د علم او حکمت دوارو مالک دے. اے اهل کتابيو په خپل دين کښې (د عيسیٰ باره کښې) د حد نه بهر مه اوځئ په کوم يا زياتی

عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ؕ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ

په الله باندے | مگر | حق | بيشکه | مسيح | عيسیٰ | ځوئے | د مريم

کولو سره چه حق د هغه کښې) او الله په باره کښې د حق نه سوا بله خبره مه کوئ مسيح عيسیٰ ابن مريم خو صرف د الله يو رسول وو او د هغه

رَسُوْلُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهٗ ۚ اَلْقٰهَآ اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ

رسول | د الله دے | او کلمه د هغه ده | چه ليږلے وه الله دا کلمه | مريم ته | او روح دے | د طرف د الله نه

کلمه "کن" يو چه مريم ته ئے په واسطه د جبرئيل ليږلے وه هغه د الله د طرف نه يو روح وو کوم چه کړے شو څوک په گريوان د مريم کښې

فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَلَا تَقُوْلُوْا ثَلٰثَةٌ ؕ اِنْتَهُوْا

نو ايمان راوړئ | په الله | او په رسولانو د هغه | او مه وايئ | چه (خدايان) درے دي | منع شئ (د دے نه)

نو تاسو په الله او د هغه په رسولانو ايمان راوړئ او دا مه وايئ چه خدايان درے دي د دے خبرے نه منع شئ هم په دے کښې

خَيْرًا لَّكُمْ ؕ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ سُبْحٰنَهٗٓ اَنْ يَّكُوْنَ

نو دا به غوره وي | تاسو لره | بيشکه | الله | معبود دے | يو اځے | پاک دے هغه | (د دے نه چه) وي دے

ستاسو خير دے يقينًا الله تعالیٰ خو يواز ے معبود (لائق د بندگۍ دے) هغه د دے خبرے نه بالکل پاک دے

لَهٗ وَلَدٌ ۘ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ

د هغه | څوک ځوے | خاص د هغه دي | هغه څه | چه دي په اسمانونو کښې | او هغه څه | چه دي په زمکه کښې

چه د هغه دے څوک ځوئ وي. اسمانونو او زمکه کښې چه څه دي هغه ټول د هغهٔ ملکيت دے

ع وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۝ لَنْ يَّسْتَنْكِفَ الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ

او کافی دے | يو اځے الله | کارساز | هيڅ کله نفرت نه کوی | مسيح | د دے نه چه شي هغه

او يواز ے الله د دے ټول مخلوق د حفاظت دپاره پوره دے. مسيح هيچرے د الله د بندگۍ نه نفرت نهٔ کوی

عَبْدًا لِّلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ ؕ وَمَنْ يَّسْتَنْكِفْ

بندګی کونکے | د الله | او نه ملائك | چه مقرب دي (الله ته) | او څوك چه | نفرت كوي

او نه ملائك د الله بندګی بده ګنړي او چاچه د الله د بندګۍ نه انكار او كړو په سبب د نفرت كولو او ځان

عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَمِيْعًا ۝

د عبادت د هغه نه | او ځان لوئے ګنړي | لو ډير زر به الله راجمع كړي دوی لره | ځان ته | ټول

لوئے ګنړلو سره (نو هغه دے پوهه شي چه) الله به ډير زر دا ټول خپل ځان ته د جزاء ورکولو دپاره راجمع کړي.

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ

پس هغه كسان | چه ايمان ئے راوړے دے | او عملونه كوي | نيك | نو الله به پوره ور كړي دوی ته

بيا چاچه ايمان راوړے دے او عملونه ئے نيك كړي دي نو هغوی ته به الله د هغوی اجرونه

اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا

ثوابونه د دوی | او زياتے به ورله ور كړي | د فضل خپل نه | او هغه كسان | چه نفرت ئے اوكړو

پوره پوره ور كړي او د خپل فضل نه به ورله زياتے هم ور كړي او چا چه د الله د بندګۍ نه نفرت كړے دے

وَاسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ وَّلَا يَجِدُوْنَ

او ځان ئے لوئے اوګنړلو | نو الله به عذاب ور كړي دوی ته | عذاب | دردناك | او او به نهٔ موندي دوی

او تكبر ئے كړے دے نو هغوی ته به الله دردناك عذاب ور كړي او هغوی به د ځان دپاره د الله نه سوا

لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ۝ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ

د ځان دپاره | سوا | د الله نه | څوك دوست | او نه څوك مددګار | اے خلقو

بل هيڅ څوك هم كونكے دوست او مددګار بيا نهٔ مومي ـ اے خلقو

قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ

يقيناً | راغلے دے تاسو ته | (زور اور) دليل | د طرفه د رب ستاسو نه | او را ليږلے ده مونږ | تاسو ته

يقيناً تاسو ته د رب د طرفه نه روښانه دليل (محمدؐ او قرآن) راغلے دے او مونږ تاسو ته صفا لار ښودونكے

نُوْرًا مُّبِيْنًا ۝ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا

رڼرا | ښكاره | نو هغه كسان | چه ايمان ئے راوړلو | په الله باندے | او مضبوط ئے اونيولو

رڼرا دراليږلے ده. نو چا چه په الله ايمان راوړو او كلك عمل ئے اوكړو په قرآن

بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِيْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ ۙ

دا كتاب | نو ډير زر به الله داخل كړي دوی لره | په رحمت كښې | د خپل طرف نه | او په فضل كښې

نو الله به ئے ډير زر په خپل خاص رحمت او فضل كښې داخل كړي او هغوی ته به

وَّيَهْدِيْهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ۝ يَسْتَفْتُوْنَكَ ؕ قُلِ

او به ښائي دوی ته | د ځان طرف ته | لاره | نيغه | تپوس كوي دوی ستا نه | او وايه (چه)

خپل ځان طرف ته د رسيدو دپاره سمه لار اوښائي. اے پيغمبره خلق تا نه (د مونږ ولي ميراث كميراث باره كښې) تپوس كوي

اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِي الْكَلٰلَةِ ؕ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهٗ

الله | حکم کوی تاسو ته | په بارہ د میراث د کلاله (میرات) کښې | کچرے | یو سړے | مړ شو | چه نه وی | دهغه

نو ته او وایه چه د مونږ نو تلی میراث په باره کښې الله تعالیٰ تاسو ته حکم بیانوی که یو سړے په داسے حال کښې (میرات) مړ شی چه اولاد ئې

وَلَدٌ وَّلَهٗٓ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ

بچی | او وی دهغه | یوه خور | نو دهغے دپاره | نیمه . | دهغه مال ده | چه پریښودلی وی هغه (مړی) | او دا (ورور) به

نه وی او پلار ئې هم نه وی او یوه خور پلار او مور شریکه یا صرف پلار شریکه ئې وی نو هغه خور د ده په ترکه کښې د نیم مال حقداره ده

يَرِثُهَآ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهَا وَلَدٌ ؕ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ

میراث وړی دهغے (خور نه) | که چرے | نه وی | دهغے | بچی | پس کچرے | وی دغه خوارځ وارثان | دوه خویندے

(پس دادا ئې یې نه دین او وصیت نه) او که خور میراث مړه شی او اولاد (او پلار) ئې نه وی نو ورور به د هغے خور د ټول مال وارث شوی او که چرے

فَلَهُمَا الثُّلُثٰنِ مِمَّا تَرَكَ ؕ وَاِنْ كَانُوْٓا

نو دهغوی دپاره | دوه برخے (دوه دریمې) دی | دهغه مال نه | چه پریښودے وی هغه (مړی) | او کچرے | وی (وارثان)

میراث اخیستونکے د کلاله نه دوه خویندے وی (یا زیاتے) وی نو بیا دهغوی دپاره د ترکے د مړی نه دوه برخے دی د درے برخو نه او که د مړی

اِخْوَةً رِّجَالًا وَّنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ؕ

گنړ ورونړه خویندے | نارینه | او زنانه | نو د نارینه دپاره | په شان | د برخے | د دوو جینکو ده

ورونړه او خویندے گډ وی نو بیا به یو سړی ته د دوو زنانو د برخے برابر برخه ملاویږی

يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوْا ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝ ع

بیانوی | الله | تاسو ته (حکمونه) | چه گمراه نه شئ تاسو | او الله | په هر څیز باندے | ښه پوهه دے

الله تعالیٰ تاسو ته خپل حکمونه ځکه واضحه بیانوی چه ګمراه نه شئ او الله په هر څیز باندے ښه پوه دے په مصلحتونو د خلقو

آیاتها [١٢٠]	سورة المآئدة مدنيّة	ركوعاتها [١٦]

ع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډیر مهربان | زیات رحم کونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم دهغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ ؕ اُحِلَّتْ لَكُمْ

اے هغه کسانو! | چه ایمان مو راوړے دے | پوره کړئ | لوظونه | حلال کړے شوے دی | تاسو له

اے مومنانو! خپلے وعدے پوره کړئ تاسو دپاره بے ژبانه څاروی

بَهِيْمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي

بے ژبانه | څاروی | سوا دهغے نه | چه لوستلے کیږی | تاسو ته | په داسے حال کښې چه نه به یئ تاسو | حلال ګڼړونکی

حلال کړے شوے دی سوا د هغے څاروو نه چه تاسو ته به بیان کړے شی

الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيْدُ ①

ښکارلره | په داسے حال کښې چه یئ تاسو | په احرام کښې | بیشکه | الله | فیصله کوی | د هغه څه | چه غواړی ئے

خو کله چه تاسو د احرام په حالت کښې یئ نو ښکار حلال مهٔ ګنړئ یقینًا الله چه څه غواړی هغسے فیصله کوی

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحِلُّوْا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ

اے هغه کسانو! | چه ایمان مو راوړے دے | بے عزتی مهٔ کوئ | د نخښو | د الله | او نهٔ د میاشت د عزت

اے مومنانو! د الله تعالیٰ د نخښو بے حرمتی مهٔ کوئ او نه د عزتمندو میاشتو او نه په حرم کښې

وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَآئِدَ وَلَآ اٰمِّيْنَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُوْنَ

او نهٔ د قربانئ د څارو | او نه د هغے دار څارو | او نهٔ د قصد کوونکو | د بیت الحرام | چه غواړی

د قربانئ و نکی څناور او نه د هغه څناورو چه غاړے ته ئے پټے اچولے شوے وی او نه د هغه خلقو چه د بیت الله

فَضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۭ وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا ۭ

فضل | د رب خپل | او رضامندی (د هغه) | او کله چه | تاسو احرام پرانیزئ | نو بیا ښکار کوئ

قصد کوونکی دی او د خپل رب د فضل او خوشنودئ طلبګار دی او کله چه د احرام د حالت نه بهر اوځئ نو بیا ښکار کولے شئ

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ

او هیڅ چرے تیز دے نکړی تاسو لره | بغض (دشمنی) | د یو قوم | په دے وجه | چه منع کړی ئے وی تاسو

او د یو قوم سره ستاسو دا دشمنی چه هغوی تاسو د مسجد حرام نه منع کړی وئ

عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا ۘ وَتَعَاوَنُوْا عَلَى الْبِرِّ

د مسجد حرام نه | په دے خبره چه زیاتے او کړئ تاسو | او مدد کوئ د یو بل سره | په نیکئ

تاسو دے په دے خبره اماده نه کړی چه تاسو په هغوی زیاتے او کړئ بلکه په نیکئ او په تقوی کښې د یو بل سره

وَالتَّقْوٰى ۠ وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ

او پرهیزګارئ کښې | او مدد مهٔ کوئ د یو بل سره | په ګناه | او په زیاتی کښې | او او ویریږئ | د الله نه

تعاون (مدد) کوئ او د ګناه او د ظلم په کار کښې د یو بل سره تعاون (مدد) مهٔ کوئ او د الله نه او ویریږئ

اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ② حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ

بیشکه | الله دے | سخت | عذاب ورکوونکے | حرام کړے شوی دی | په تاسو | مرداره

یقینًا الله سخت عذاب ورکوونکے دے. (اے مومنانو) په تاسو باندے مرداره

وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ

او وینه | او غوښه | د خنزیر | او هغه څه | چه اوچت آواز | د غیر الله | په هغے باندے

وینه او د خنزیر غوښه او هغه څیز چه په هغے سوا د الله نه د بل چا نوم (د بل چا آواز) پورته کړے شی او هغه څاروے

وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوْذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيْحَةُ وَمَآ

او مرئ خفه کړے شوے څناور | او ټکولے شوے څناور | او هغه څناور چه اوړغړی | او په ښکر وهلے شوے څناور | او هغه

چه مرئ ئے خفه کړے شوے وی او هغه چه د ګذار د درولو څخه مړ شوے وی او هغه چه راوغړیږی او هغه چه په ښکرو وهلو مړ شی

اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ ۟ وَمَا ذُبِحَ

چه مات کړے وی | درندګانو | مګر | هغه | چه ذبح ئے کړئ تاسو | او هغه | چه ذبح کړے شوے وی

او هغه چه درندګانو مات کړے (خوړلے) وی بغیر د دے نه چه تاسو حلال کړے وی او هغه چه د غیر الله په درګاهونو

عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوْا بِالْاَزْلَامِ ؕ ذٰلِكُمْ

(دیتانو) په قربان ګاه بانده | او دا چه | تقسیم کړئ تاسو (غوښے) | په غشو سره | دا

حلال کړے شوے وی او هغه چه د جوارئ په غشو ئے ویش او کړئ دا ټول په تاسو حرام کړے شوے دی (او) دا ټول

فِسْقٌ ؕ اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ

سخته ګناه ده | نن | نا اُمیده شو | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | د دین ستاسو نه

د ګناه کارونه دی نن کافران ستاسو د دین د (مغلوب کیدو) نه نا اُمیده شو

فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ؕ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ

پس مه ویرېږئ تاسو د دوی نه | او او ویرېږئ زما نه | نن | پوره کړو ما | تاسو له | دین ستاسو

نو د هغوی نه مه ویرېږئ بلکه زما نه ویرېږئ نن ما ستاسو دین تاسو له کامل کړو

وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا ؕ

او پوره کړو ما | په تاسو | نعمت خپل | او خوښ کړو ما | تاسو له | اسلام | دین

او خپل نعمتونه مے در بانده تمام کړل او تاسو له مے اسلام د همیشه دپاره د دین په طور خوښ کړو

فَمَنِ اضْطُرَّ فِيْ مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّاِثْمٍ ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ

پس څوک چه مجبوره کړے شو | په سخته لوږه کښ | په داسے حال کښ چه هغه وی مائله کیدونکے | ګناه ته | نو بیشکه | الله دے

نو څوک چه د لوږے نه مجبوره شی (او هغه) د ګناه طرف ته مائل نه وی (او حرام څیز او خوری) نو الله

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٣ يَسْئَلُوْنَكَ مَاذَآ اُحِلَّ لَهُمْ ؕ قُلْ

بخښونکے | مهربان | تپوس کوی دوی ستا نه | چه څه | حلال کړے شوی دی | دوی له | او وایه

بخښونکے مهربان دے. اے نبی! خلق تا نه تپوس کوی چه دوی دپاره کوم څیزونه حلال کړے شوے دی؟

اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ۙ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِّنَ الْجَوَارِحِ

چه حلال کړے شوی دی | تاسو له | پاکیزه څیزونه | او ښکار هغه ښکاروو | چه تعلیم ور کړے وی تاسو (هغوی ته) | د زخمی کونکو ښکاری ځناورونه

نو ته ورته او وایه چه تاسو دپاره ټول پاکیزه څیزونه حلال کړے شوی دی او کوم ښکاری ځناور چه تاسو عادت کړی دی

مُكَلِّبِيْنَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ ؗ فَكُلُوْا

چه لیږونکے ئے تاسو (هغوی لره) | چه ښایئ تاسو هغوی ته | د هغه څه نه | چه ښودلی دی تاسو ته | الله | پس خورئ

او بیا تاسو ئے په ښکار پسے پریږدئ او تعلیم ورته ورکړئ د هغه څه چه الله تاسو ته د هغے تعلیم در کړے دے

مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ ۠

د هغے نه | چه ساتلے وی دوی | تاسو دپاره | او یاد کړئ | نوم | د الله | په هغے بانده

نو کوم ښکار چه دوی ستاسو دپاره راونیسی نو هغه خوړے شئ او (د هر ښودلو په وخت کښ) پرے د الله نوم اخلئ

وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝ اَلْيَوْمَ اُحِلَّ

او ویریږئ | د الله نه | بیشکه | الله | زر | حساب کونکے دے | نن ورځ | حلال کړے شوی دی

او د الله نه او ویریږئ یقیناً الله ډیر زر حساب اخستونکے دے. نن ورځ تول پاکیزه څیزونه تاسو له حلال

لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ؕ وَطَعَامُ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ

تاسو دپاره | پاکیزه څیزونه | او خوراک (حلاله) | دهغه کسانو | چه ورکړے شوے دے هغوی ته | کتاب

کړے شوی دی او کومو خلقو ته چه ستاسو نه مخکښې کتاب ورکړے شوے وو دهغوی ذبحه کړے شوے

حِلٌّ لَّكُمْ ۪ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۫ وَالْمُحْصَنٰتُ

حلال دے | تاسو دپاره | او خوراک (حلاله) ستاسو | حلال دے | دپاره ددوی | او پاکدامنے

خوراک هم تاسو له حلال دے او ستاسو خوراک هغوی له حلال دے او د مسلمانانو پاکدامنے ښځے

مِنَ الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ

مسلمانے ښځے | او پاکدامنے ښځے | دهغه کسانو | چه ورکړے شوے دے هغوی ته | کتاب

او د اهل کتابو پاکدامنے ښځے هم تاسو له حلالے دی

مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ مُحْصِنِيْنَ

مخکښې ستاسو نه | کله چه | ورکوئ تاسو هغوی ته | مهرونه دهغوی | چه نکاح کونکی یئ تاسو

هر کله چه تاسو هغوی ته مهر ورکړئ او ستاسو اراده ددوی په نکاح کښې راوستل وی.

غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ وَلَا مُتَّخِذِيْٓ اَخْدَانٍ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِالْاِيْمَانِ

نه یئ زنا کونکے | او نه یئ نیونکے | پټے اشنایانے | او څوک چه | انکار اوکړی | د ایمان نه

نه وی اراده ستاسو د بدکارئ او نه پټ په پټه د اشنایئ او څوک چه د ایمان د خبرونه انکار اوکړی

ع فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهٗ ؗ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝

پس یقیناً | برباد شو | عمل دهغه | او هغه به وی | په آخرت کښې | د تاوان مونډونکو نه

نو یقیناً د هغه عملونه ضائع شول او په آخرت کښې به هم تاوانی ښی

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ

اے هغه کسانو | چه ایمان موراوړے دے | کله چه | او دریږئ (پاڅیږئ) تاسو | مانځه ته

اے مومنانو! کله چه مانځه ته پاڅئ نو د مانځه نه مخکښې خپل

فَاغْسِلُوْا وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا

نو اووینځئ | مخونه خپل | او لاسونه خپل | تر څنګلو پورے | او مسح اوکړئ

مخونه او لاسونه تر څنګلو پورے اووینځئ او په

بِرُءُوْسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا

په سرونو خپلو | او (اووینځئ) خپے خپلے | تر ګیټو پورے | او که چرے یئ تاسو | ناپاکه

سرونو مسح اوکړئ او تر ګیټو پورے خپے اووینځئ او که چرے تاسو په جنابت (ناپاکئ) کښې یئ

فَاطَّهَّرُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ

نو ځان ښه پاک کړئ | او که چرے يئ تاسو | بيماران | يا | په سفر بانډے | يا راشي | يو کس

نو غسل اوکړئ او که چرے تاسو مريضان يئ يا په سفر بانډے يئ يا په تاسو کښې يو کس

مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً

د تاسو نه | د ځائے د حاجت نه | يا صحبت کړے وي تاسو | د ښځو سره | پس نه مومئ تاسو | اوبۀ

د اودس ماتي نه راشئ يا د ښځو سره ئے صحبت کړے وي او اوبه نه مومئ

فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ

نو تيمم اوکړئ | په خاوره | پاکه | نو مسح اوکړئ | په مخونو خپلو | او په لاسونو خپلو

نو په پاکے خاورے تيمم اوکړئ او په مخونو او لاسونو بانډے د خاورے مسح اوکړئ

مِّنْهُ ؕ مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ

د هغے نه | نه غواړي | الله | چه راولي | په تاسو بانډے | څۀ تنګي (سختي) | ليکن

الله نه غواړي چه په تاسو تنګسيا راولي هغه خو دا غواړي

يُّرِيْدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ

غواړي هغه | چه پاک صفا کړي تاسو | او چه پوره کړي | نعمت خپل | په تاسو بانډے | د دے دپاره چه تاسو

چه تاسو پاک کړي او خپل نعمتونه در بانډے سوا کړي د دے دپاره چه

تَشْكُرُوْنَ ۝ وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ الَّذِيْ

شکر ګزار شئ | او ياد کړئ | نعمت | د الله | په تاسو بانډے | او وعده د هغه | هغه

شکر ګزار شئ. او الله تعالیٰ چه کوم نعمتونه درکړي دي هغه ياد ساتئ او کومه پخه وعده چه ئے درنه

وَاثَقَكُمْ بِهٖٓ ۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ؗ وَاتَّقُوا

چه مضبوطه کړے ئے تاسو سره | هغه | کله چه | اووئيل تاسو | (چه) واوريدل مونږه | او اومنل مونږ | او اوويريږئ

اغستلے ده (هغه مه هيروئ) کله چه تاسو اووئيل چه مونږ واوريدل او او مو منل او د الله نه اوويريږئ

اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

د الله نه | بيشکه | الله | ښه پوهه دے | په راز | د سينو | اے هغه کسانو | چه ايمان مو راوړے دے

يقيناً الله د زړونو په پټو خبرو ښه واقف دے. اے مومنانو! د الله تعالیٰ دپاره

كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ ۫ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ

شئ | کلک اودريدونکي | دپاره د الله | ګواهي ورکونکي | په انصاف | او تيز دے نکړي تاسو

په پوره کولو د وعدو کلک قائم اوسئ او په انصاف سره ګواهي ادا کوئ او د يو بے چا لے دشمني دے

شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا ؕ اِعْدِلُوْا ۗ هُوَ اَقْرَبُ

بغض (دشمني) | د يو قوم | په دے | چه عدل او نکړئ تاسو | عدل کوئ | دا | ډير نزدے دے

تاسو ديته تيار نکړي چه د انصاف نه لاس واخلئ تل انصاف کوئ

لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۸

پرهیزگارئ ته | او اویرېږئ | د الله نه | بیشکه | الله | ښهٔ خبردے | په هغه عملونو | چه کوئ ئے تاسو

دا کار پرهیزګارئ ته ډیر نژدے دے او د الله نه اویرېږئ یقیناً الله ستاسو د ټولو کارونو نه پوره خبردے.

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ

وعده کړے ده | الله | د هغه کسانو سره | چه ایمان ئے راوړے دے | او عملونه ئے کړی دی | نیک

چا چه ایمان راوړے دے او نیک عملونه ئے کړے دی

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ۹ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا

(چه) دوی له | مغفرت دے | او اجر | لوئے دے | او هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | او دروغژن ئے ګڼړلی دی

هغوی سره الله تعالیٰ د بخښنے او د ډیر لوئ اجر وعده کړے ده. او چا چه انکار (کفر) کړے دے او زمونږ آیتونه

بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۱۰ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

آیتونه زمونږ | دغه کسان دی | دوزخیان | اے هغه کسانو چه ایمان مو راوړے دے

ئے دروغ ګڼړلی دی هغوی به دوزخ کښې اوسیږی. اے مومنانو د الله هغه نعمت (مهربانی) یاده کړئ

اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْٓا

یاد کړئ | نعمت | د الله | په تاسو باندے | کله چه | اراده اوکړه | یو قوم | چه اوږده کړی

چه یو ډلے تاسو ته د لاس اچولو اراده اوکړه

اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ

تاسو ته | لاسونه خپل | لو بند کړل الله | لاسونه د هغوی | ستاسو نه | او اویرېږئ | د الله نه

نو الله تعالیٰ د هغوی لاسونه تاسو نه بند کړل او د الله تعالیٰ نه اویرېږئ

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۱۱ ع وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ

او خاص په الله دے | توکل اوکړي | مومنان | او یقیناً | اغستے وو | الله | پوخ لوظ

او مسلمانانو له بس په الله باندے بهروسه پکار ده. او یقیناً الله تعالیٰ د بنی اسرائیلو نه

بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ ۚ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيْبًا ۭ وَقَالَ

د بنی اسرائیلو نه | او مقرر کړی وو مونږ | د دوی نه | دولس | سرداران | او وئیلی وو

وعده اغستے وه او مونږ په هغوی کښې دولس مشران (تفتیش کونکی د حالاتو د خلقو) مقرر کړی وو

اللّٰهُ اِنِّىْ مَعَكُمْ ۭ لَىِٕنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ

الله | چه بیشکه زهٔ یم | تاسو سره | که چرے | قائم کړو تاسو | مونځ | او ورکړو تاسو | زکوٰة

او الله تعالیٰ ورته اوئیل چه زهٔ نصرت د تاسو سره دے که تاسو مونځونه قائم ساتئ او زکاة مو ادا کوو

وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِيْ وَعَزَّرْتُمُوْهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا

او ایمان راوړو تاسو | په پیغمبرانو زما | او مدد اوکړو تاسو د دوی | او ورکړو تاسو | الله ته | قرض

او زما په ټولو رسولانو مو ایمان راوړلو او د هغوی مدد مو کولو او د الله په لار کښې مو مال خرچ کولو

حَسَنًا لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ

ښه | (نو) خامخا لرې به کړم زهٔ | تاسو نه | ګناهونه ستاسو | او خامخا داخل به کړم زهٔ تاسو | (داسې) جنتونو ته

نو يقيناً زهٔ به تاسو نه ستاسو ګناهونه لرې کړم او داسې جنتونو ته به تاسو داخل کړم

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ

چه بهيږي به | لاندې دهغې نه | نهرونه | بيا چا چه | کفر او کړو | پس د دينه | د تاسو نه

چه لاندې به ترې نهرونه بهيږي د دې نه پس چه په تاسو کښې چا انکار اوکړو

فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ۱۲ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ

نو يقيناً | ګمراه شو هغه | د نيغې | لارې نه | نو په سبب | د ماتولو د دوی | لوظ خپل لره

نو يقيناً د سمې لارې نه بې لارې شو. بيا هم د دوی د عهدو د ماتولو په وجه مونږ

لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوْبَهُمْ قٰسِيَةً ۚ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ

لعنت او کړو مونږه په دوی باندې | او وګرځول مونږ | زړونه د دوی | سخت | (لو) بدلوي دوی | کلمې د الله تعالیٰ

په دوی لعنت اوکړو او زړونه مو ورله سخت کړل نو اثر د هغې دا شو چه دوی کلمې د الله د خپلو ځايونو نه بدلوي

عَنْ مَّوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوْا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ

د ځايونو خپلو نه | او هيره کړه دوی | يوه برخه | د هغه څه نه | چه نصيحت کړې شوې وو دوی ته | په هغې سره

او تحريف پکښې کوي او چه کوم بيان ورته شوې وو په تورات کښې د محمدؐ متعلق نو هغه ئې بالکل هير کړو

وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰى خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ

او هميشه به | ته خبريږې | په څه خيانت باندې | د دوی نه | سوا | د لږو خلقو | د دوی نه

په دوی کښې د لږو خلقو نه سوا به ته هميشه د دوی د خيانتونو نه خبريږې

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۱۳

پس معاف او کړه | دوی ته | او مخ واړوه | بيشکه | الله | خوښوي | نيکان

نو معاف ورته کوه او مخ ترينه اړوه او احسان ورسره کوه يقيناً الله احسان کونکي خلق خوښوي

وَمِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰٓى اَخَذْنَا مِيْثَاقَهُمْ

او د هغه خلقو نه | چه وائي | بيشکه مونږ | عيسائيان يو | اغستلې وو مونږ | پوخ لوظ د دوی نه

او کوم خلق چه وائي چه مونږ عيسائيان يُو د هغوی نه هم مونږ پوخ لوظ اغستې وو

فَنَسُوْا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۠ فَاَغْرَيْنَا

نو هيره کړه دوی | يوه برخه | د هغه څه نه | چه پيل کړې شوې وو دوی ته | په هغې سره | پس راپورته کړه مونږ

نو هغوی هم د انجيل يوه حصه پريخودله (متعلق د توحيد) او په شرک کښې اخته شو نو مونږ

بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۭ وَسَوْفَ

په مينځ د دوی کښې | دُشمني | او کينه | تر ورځ د قيامت پورې | او ډير زر به

د هغوی په مينځ کښې تر قيامته دشمني او کينه او اختلاف او قسمه قسم ډلې پيدا کړې او ډير زر به ئې

يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ۝ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ

خبر کړي دوی لره | الله | په هغه څه | چه دوی ئے | کوي | اے | اهل کتابو | یقینًا

الله تعالیٰ دهغه څه نه خبر کړي څه چه ئے په دنیا کښ کول. اے اهل کتابو ! یقینًا

جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ

راغلے دے تاسو ته | پیغمبر زمونږ | چه بیانوي | تاسو ته | ډیر ے (مسئلے) | دهغه څه نه | چه تاسو ئے | پټوئ

تاسو ته زمونږ پیغمبر راغلے دے چه د کتاب (تورات او انجیل) هغه ډیرے خبرے درته ښکاره کوي چه تاسو به (د خلقو نه)

مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ۬ قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ

د کتاب نه | او مخ اړوي | د ډیرو (خبرو) نه | یقینًا | راغلے دے تاسو ته | د طرف د الله نه

پټولے او د ډیرو خبرو نه مخ اړوي یقینًا تاسو ته د الله د طرف نه

نُوْرٌ وَّكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ۝ يَّهْدِيْ بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ

رڼړا | او یو کتاب | ښکاره | خودنه کوي | په هغے سره | الله | هغه چاته | چه پیروي کوي

رڼړا او یو واضح کتاب راغلے دے چه په هغے سره الله تعالیٰ هغه چاته د سلامتیا لار ښائی څوک چه

رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ وَيُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ

د رضامندئ د الله | لارو د سلامتیا ته | او اوباسي دوی لره | د تیارو نه | رڼړا ته

دهغه رضامندي غواړي او په دے کتاب سره الله خلقو لره د تیارو نه د رڼړا طرف ته راوباسی

بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ لَقَدْ كَفَرَ

په حکم خپل سره | او هدایت کوي دوی ته | په طرف د لارے | نیغے | یقینًا | کافر شول

او د عقیدے د توحید سمه لار ورته ښائي. یقینًا هغه خلق کافران شول

الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ

هغه کسان | چه وائي | بیشکه | الله | هغه | هم مسیح | ځوئے | د مریم دے | او وایه | پس څوک

چه وائي چه الله (خو) عیسیٰ ابن مریم دے اے پیغمبره! ته ورته او وایه چه که الله مسیح بن مریم

يَّمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ

اختیار لري | په مقابله د الله کښ | د څه شي | که چرے | او غواړي الله | چه هلاک کړي | مسیح

او د هغه مور او څوک چه په زمکه کښ دي دا ټول هلاک کړي نو څوک دا سے نشته چه

ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا ؕ وَلِلّٰهِ مُلْكُ

ځوئے | د مریم | او مور د هغه | او هغه څوک | چه دي په زمکه کښ | ټول | او همدا ځے د الله ده | بادشاهي

د الله په مقابله کښ د څه اختیار اولري یا (د څه کولو طاقت اولري) او د اسمانو او د زمکے

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ

د آسمانونو | او د زمکے | او څه چه | په مینځ د دے دواړو کښ دي | پیدا کوي | څه | چه او غواړي

او د دے دواړو تر مینځه چه څه دي د دے ټولو اختیار (ملکیت) یوا ځے د الله دے هغه چه څه غواړي هغه پیدا کوي

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٧﴾ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ وَالنَّصٰرٰى

او الله | په هر | څيز باندے | قادر دے | او وائي | يهوديان | او عيسائيان

او الله په هر څيز باندے قادر دے. او يهوديان او عيسائيان وائي چه

نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَاَحِبَّآؤُهٗ ؕ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ

موږ(خو) | ځامن | دالله يُو | او دوستان دهغه يُو | او وايه | نو وَلے | عذاب درکوي هغه تاسو ته

موږ(خو) د الله ځامن او دوستان يو. اے پيغمبره! ته ورته او وايه چه که دا سے وي نو بيا الله تاسو ته ستاسو

بِذُنُوْبِكُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ؕ يَغْفِرُ لِمَنْ

په گناهونو ستاسو | بلکه | تاسو هم | انسانان يئ | دهغه چانه | چه پيدا کړي دي الله | بخښنه کوي | چا ته

دگناهونو په وجه سزا و لے درکوي؟ بلکه تاسو هم دعام انسانانو په شان انسانان يئ کوم چه الله پيدا کړي دي

يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

چه اوغواړي | او عذاب ورکوي | چاته | چه اوغواړي | او خاص د الله ده | بادشاهي | د آسمانونو

الله چه چاته اوغواړي بخښنه کوي او چاته چه اوغواړي سزا ورکوي او د اسمانونو او د زمکے او د دواړو ترمينځه

وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؗ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٨﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ

او د زمکے | او دهغه څه چه دي | په مينځ د دواړو کښ | او خاص الله ته | واپس تلل دي | اے | اهل کتابو

چه څه دي هغه ټول د الله په اختيار کښ دي او هم هغه ته واپس تلل دي. اے اهل کتابو! يقيناً تاسو ته زموږ پيغمبر

قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ

يقيناً | راغلے دے تاسو ته | پيغمبر زموږ | (چه) بيانوي | تاسو ته | په وخت د بنديدلو | د رسولانو کښ

راغلے دے چه تاسو ته (زموږ حکمونه) صفا صفا بيانوي په دا سے وخت کښ چه ډير موده راسے

اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَآءَنَا مِنْۢ بَشِيْرٍ وَّلَا نَذِيْرٍ ؗ فَقَدْ

دے دپاره چه اونه وائي تاسو | (چه) نه وو راغلے موږ ته | هيڅ خوشخبري ورکونکے | او نه يرے ورکونکے | نو يقيناً

دپيغمبرانو راتلل بند شوي وو دے دپاره چه تاسو دا اونه وائي چه موږ ته خوشخبري زيرے راکونکے (يا عذاب نه) ويروونکے

جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ وَّنَذِيْرٌ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٩﴾ ع

راغے تاسو ته | زيرے درکوونکے | او يروونکے | او الله | په هر | څيز باندے | قادر دے

نه وو راغلے نو اوس يقيناً تاسو ته زيرے درکوونکے او يروونکے پيغمبر راغلے دے او الله تعالیٰ په هر څيز باندے قادر دے

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ

او کله | چه اووئيل | موسیٰ | قوم خپل ته | اے قومه زما! | ياد کړئ | نعمت | د الله

او هغه وخت را ياد کړئ کله چه موسیٰ خپل قوم ته اووئيل چه اے زما قومه! الله چه په تاسو کوم نعمتونه کړي دي

عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُمْ مُّلُوْكًا ۖ

په ځان خپل | کله چه | پيدا کړل هغه | په تاسو کښ | پيغمبران | او جوړ ئے کړئ تاسو | بادشاهان

هغه (ټول) را ياد کړئ چه په تاسو کښ ئے پيغمبران راليږل وو او تاسو ئے بادشاهان کړي وو

وَاٰتٰىكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝ يٰقَوْمِ

اودرکړه تاسوله | هغه شه | چه نه ئې وو ورکړي | هيڅ يوکس ته | د ټولو خلقو نه | اے قومه زما!

او تاسوله ئې هغه شه درکړی دی چه په ټول مخلوق کښې ئې هيڅ چاته نه وو ورکړی. اے زما قومه!

ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِيْ كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوْا

داخل شئ | زمکے | پاکے ته | هغه | چه ليکلے ده | الله | تاسوله | او مه راګرځئ

دے پاکيزه علاقے ته ورننوځئ چه الله ستاسو په برخه کښې ليکلے ده (په سبب د جهاد کولو ستاسو)

عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ۝ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّ

په شاګانو خپلو | ګنې نو شئ به تاسو | تاوان مونده ونکی | او وئيل دوی | اے موسیٰ! | بيشکه

او مخ په شا مه تختئ ګنې نامراده به پاتے شئ (نو) دوی او وئيل چه اے موسیٰ په دغه

فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ ۖ وَاِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَا حَتّٰى

دے په دے کښې | يو قوم | ډير زور آور | او بيشکه مونږ | هيڅ کله نه داخليږو دے ته | تر د ے پورے

علاقه کښې (خو) يو ډير جابر (زور آور) قوم (عمالقه) اوسيږی او ترڅو پورے چه هغوی دغه ځائے نه

يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا دٰخِلُوْنَ ۝

چه راووځی هغوی پخپله | د دے نه | نو که چرے | راووځی پخپله | د دے نه | نو بيشکه مونږ به | ور داخل شو

پخپله وتلی نه وی نو مونږ هيڅ کله نه ورننوځو که هغوی تر ينه پخپله او وتل نو بيا به مونږ ورننوتو ته تيار شو

قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا

او وئيل | دوه سړو | د هغه کسانو نه | چه يريدل | څکه چه احسان کړے وو | الله | په هغې دواړو باندے

کوم خلق چه د الله نه يريدل په دوی کښې نو په هغوی کښې هغه دوه کسانو چه الله پرے احسان کړے وو

ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَاِنَّكُمْ

چه داخل شئ تاسو | په دوی باندے | د دروازے نه | پس کله چه | داخل شئ تاسو په دے دروازه | نو بيشکه تاسو به

او وئيل چه تاسو په دے عمالقو حمله اوکړئ او صرف د ښار په دروازه کښې ورننوځئ کله چه تاسو ورننوځئ نو يقيناً

غٰلِبُوْنَ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ قَالُوْا

غالب يئ | او خاص په الله | توکل اوکړئ | که يئ تاسو | مومنان | او وئيل دوی

هم تاسو به غالب شئ که تاسو رښتينی مومنان يئ نو صرف په الله توکل ساتئ نو دوی او وئيل چه

يٰمُوْسٰٓى اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ اَبَدًا مَّا دَامُوْا فِيْهَا

اے موسیٰ | بيشکه مونږ | هيڅ کله نه يو داخليدونکی دے ته | چرے هم | ترڅو چه وی دوی | په دے کښې

اے موسیٰ ترڅو چه په دے ښار کښې دا عمالقه موجود وی مونږ هيڅ کله نه ورننوځو

فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ اِنَّا هٰهُنَا قٰعِدُوْنَ ۝

پس لاړ شه | ته | او رب ستا | نو او جنګيږئ دواړه | بيشکه مونږ به | دلته | ناست يو

پس ته او ستا رب دواړه لاړ شئ او جنګ اوکړئ مونږ (خو) به هم دلته ناست يو

قَالَ رَبِّ اِنِّیۡ لَاۤ اَمۡلِكُ اِلَّا نَفۡسِیۡ وَاَخِیۡ فَافۡرُقۡ

اووئیل هغه | اے زما ربه | بیشکه زه | نه لرم څه اختیار | مګر | د ځان خپل | او د رور خپل | پس جدائی راوله

موسیٰ او وئیل چه اے زما ربه! زه خو د خپل ځان او د خپل رور نه سوا بل د هیڅ چا اختیار نه لرم لو ته زمونږ او د دے

بَیۡنَنَا وَبَیۡنَ الۡقَوۡمِ الۡفٰسِقِیۡنَ ﴿۲۵﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ

په مینځ زمونږ | او په مینځ | د قوم | فاسقانو کښې | اووئیل الله | پس دا زمکه | حرامه (بنده) کړے شوه

نافرمانه قوم (خلقو) په مینځ کښې فیصله اوکړه. الله ورته اوفرمائیل بیشکه دا زمکه به تر څلویښتو کالو

عَلَیۡهِمۡ اَرۡبَعِیۡنَ سَنَةً ۚ یَتِیۡهُوۡنَ فِی الۡاَرۡضِ ؕ فَلَا تَاۡسَ

په دوی باندے | څلویښت | کاله | سرګردانه به وی | په زمکه کښې | پس مه کوه غم

پورے په دوی حرامه وی (په دے دوران کښې به) دوی سر وهلی بر وهلی ګرځی نو ته د دے نافرمانه قوم په حال

ع عَلَی الۡقَوۡمِ الۡفٰسِقِیۡنَ ﴿۲۶﴾ وَاتۡلُ عَلَیۡهِمۡ نَبَاَ ابۡنَیۡ اٰدَمَ

په قوم | فاسقانو باندے | اولوله ته | دوی ته | حال | د دوو ځامنو | د آدمؑ

باندے افسوس مه کوه. او اے پیغمبره! ته دے خلقو ته د آدمؑ د دواړو ځامنو رښتونے واقعه بیان کړه

بِالۡحَقِّ ۘ اِذۡ قَرَّبَا قُرۡبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنۡ اَحَدِهِمَا وَلَمۡ یُتَقَبَّلۡ

په رښتیا | کله چه | قربانی اوکړه دواړو | قربانی | نو قبوله شوه | د یو د دے دواړو نه | او نه شوه قبوله

کله چه دواړو یو یو قربانی پیش کړه نو دواړو کښې د هابیل قربانی قبوله شوه او د قابیل قبوله نه شوه

مِنَ الۡاٰخَرِ ؕ قَالَ لَاَقۡتُلَنَّكَ ؕ قَالَ اِنَّمَا یَتَقَبَّلُ اللّٰهُ

د بل نه | (نو) اووئیل هغه | خامخا زه به وژنم تا | اووئیل دے بل | بیشکه | قبلوی | الله

نو قابیل هابیل ته اووئیل چه زه به تا ضرور وژنم نو هغه ورته اووئیل چه الله (خو) د هغه چا قربانی قبلوی

مِنَ الۡمُتَّقِیۡنَ ﴿۲۷﴾ لَئِنۡۢ بَسَطۡتَّ اِلَیَّ یَدَكَ لِتَقۡتُلَنِیۡ مَاۤ اَنَا

د متقیانو نه | که چرے ته | راوږده کړے | ما ته | لاس خپل | چه ته اووژنے ما | (نو) نه یم زه

چه پرهیزګاران وی. که ته زما د وژلو دپاره لاس اوچت کړے نو زه به بیا هم ستا د وژلو دپاره تا پسے

بِبَاسِطٍ یَّدِیَ اِلَیۡكَ لِاَقۡتُلَكَ ۚ اِنِّیۡۤ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ

اوږدوونکے | لاس خپل لره | تا ته | چه زه اووژنم تا | بیشکه زه | یریږم | د الله نه | (چه) رب دے

لاس اوچت نه کړم زه (خو) د الله نه یریږم چه د ټول مخلوق

الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿۲۸﴾ اِنِّیۡۤ اُرِیۡدُ اَنۡ تَبُوۡٓاَ بِاِثۡمِیۡ وَاِثۡمِكَ فَتَكُوۡنَ

د ټولو جهانونو | بیشکه زه | غواړم | چه اخته شے ته | په ګناه زما | او په ګناه خپله (هم) | نو شے به ته

پروردګار دے. زه (خو) غواړم چه ځان بچ کړم د ګناه نه نو ته به زما او خپل ګناهونه ټول په خپله ذمه واخلے

مِنۡ اَصۡحٰبِ النَّارِ ۚ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِیۡنَ ﴿۲۹﴾ فَطَوَّعَتۡ لَهٗ

د دوزخیانو نه | او دا ده | سزا | د ظالمانو | بیا خائسته کړو | قابیل ته

او دوزخی به شے او هم دا د ظالمانو سزا ده. (اخر) قابیل لره خپل نفس د رور وژلو ته تیار کړو

نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِیْهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ۝ فَبَعَثَ

نفس خپل | وژل | د وُرور خپل | پس وـئ وژلو هغه | نو شو هغه | د تاوانیانو نه | پس راولیږلو

نو وـئ وژلو او په نامراده خلقو کښ شامل شو بیا الله

اللّٰهُ غُرَابًا یَّبْحَثُ فِی الْاَرْضِ لِیُرِیَهٗ كَیْفَ یُوَارِیْ

الله | یو کارغه | چه کنستله ئ | زمکه | چه اوښائی دهٔ ته | چه څنګه | پټ کړی

یو کارغه راولیږلو چه زمکه ئ کنستله چه دهٔ ته د خپل رور دپټولو (خخولو) چل اوښائی دهٔ چه دا

سَوْاَةَ اَخِیْهِ ؕ قَالَ یٰوَیْلَتٰۤی اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ

لاش | د وُرور خپل | اووئیل | هلئ افسوس دے په ما | آیا عاجزه شوم زه | چه شم زه | په شان

اولیدل نو وـئ وئیل چه اے کاش زه ددے کارغه په شان هم نه شوم

هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِیَ سَوْاَةَ اَخِیْ ۚ فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِیْنَ۝ۚۛ

ددے | کارغه | پس پټ کړم | لاش | د وُرور خپل | نو شو هغه | د پښیمانو نه

چه د خپل رور لاش مے پټ کړے وے نو هغه په (خپل حال) ډیر پښیمانه شو

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۛۚ كَتَبْنَا عَلٰی بَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ اَنَّهٗ مَنْ قَتَلَ

ددے وجے نه | فرض کړو مونږ | په بنی اسرائیلو باندے | چه شان دا دے | چا چه | قتل کړو

هم ددے واقعے په وجه مونږ بنی اسرائیلو ته دا حکم کړے وو چه چا یو کس

نَفْسًاۢ بِغَیْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِی الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا

یو نفس | بغیر | دبدلے د بل نفس نه | یا (بغیر) د فساد نه | په زمکه کښ | نو ګویا که

د بل کس د بدلے نه بغیر یا د زمکے په مخ د فساد خورولو نه بغیر اووژلو نو ګویا چه هغه

قَتَلَ النَّاسَ جَمِیْعًا ؕ وَمَنْ اَحْیَاهَا فَكَاَنَّمَاۤ اَحْیَا النَّاسَ

اووژل دهٔ | خلق | ټول | او چا چه | بچ کړو ژوندے یو نفس | نو ګویا که | ژوندی او ساتل دهٔ | خلق

ټول خلق اووژل او چا چه دیو کس ژوند بچ کړو نو ګویا چه هغه د ټولو خلقو ژوند بچ کړو

جَمِیْعًا ؕ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَیِّنٰتِ ؗ ثُمَّ اِنَّ كَثِیْرًا

ټول | او یقینًا | راغل وو دوی ته | پیغمبران زمونږ | په ښکاره دلیلونو سره | بیا | بیشکه | ډیر

او حقیقت دا دے چه زمونږ پیغمبرا نو دوی ته ښکاره دلیلونه (حکمونه) راوړی وو خو بیا هم

مِّنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِی الْاَرْضِ لَمُسْرِفُوْنَ۝ اِنَّمَا جَزٰٓؤُا

د دوی نه | پس | د دے نه | په زمکه کښ | خامخا د حد نه تیریدونکی وو | بیشکه | سزا

ډیر خلق د زمکے په مخ زیاتے او ظلم کوی. یقینًا کوم خلق چه

الَّذِیْنَ یُحَارِبُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَیَسْعَوْنَ فِی الْاَرْضِ

د هغه کسانو | چه جنګ کوی | د الله | او د رسول د هغه سره | او کوشش کوی | په زمکه کښ

د الله او د هغه دَ رسول سره جنګیږی او د زمکے په مخ د فساد خورولو

فَسَادًا اَنْ يُّقَتَّلُوْٓا اَوْ يُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيْهِمْ

دفساد (خورولو) | دا ده چه قتل دے کړے شی | یا په سولئ دے کړے شی | یا دے پرې کړے شی | لاسونه ددوی

کوشش کوی د دوی سزا (هم) دا ده چه دوی اووژلے شی یا په سولئ کړے شی یا د دوی لاسونه او خپے

وَاَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ۭ ذٰلِكَ لَهُمْ

او خپے د دوی | اَدل بَدل | یا دے اوشړلے شی | د زمکے نه | دا سزا | د دوی دپاره

ادل بدل پرې کړے شی او یا د وطن نه اوشړلے شی دا خو

خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝٣٣ اِلَّا

رسوائی ده | په دنیا کښ | او د دوی دپاره | په آخرت کښ | عذاب دے | ډیر لوئے | مګر

په دنیا کښ د دوی دپاره شرمندګی ده او په آخرت کښ ورله لوئے عذاب تیار دے. البته

الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ ۚ فَاعْلَمُوْٓا

هغه کسان | چه توبه اوکړی | مخکښ د دے نه | چه وَس بَر شی ستاسو | په دوی باندے | نو پوهه شئ

کوم خلق چه ستاسو په قابو کښ د راتلو نه مخکښ توبه اوباسی (نو دوی پرېږدئ او) پوهه شئ چه

اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٣٤ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا

(چه) بیشکه | الله | ډیر بخښونکے | ډیر مهربان دے | اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | او ویرېږئ

الله بخښونکے مهربان دے اے مومنانو! د الله نه اوویرېږئ

اللّٰهَ وَابْتَغُوْٓا اِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ وَجَاهِدُوْا فِيْ سَبِيْلِهٖ لَعَلَّكُمْ

د الله نه | او اولټوئ | هغه ته | نزدیکت | او جهاد اوکړئ | په لار د هغه کښ | د دے دپاره چه تاسو

او هغه ته د نزدے کیدلو کوشش اوکړئ او د هغه په لار کښ جهاد اوکړئ

تُفْلِحُوْنَ ۝٣٥ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا

کامیاب شئ | بیشکه | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | که چرے شی | د دوی دپاره | هغه څه

چه کامیاب شئ یقین اوساتئ که چرے کافرانو ته د زمکے ټول

فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لِيَفْتَدُوْا بِهٖ

چه دی په زمکه کښ | ټول | او هم دومره | د هغے سره (نور هم) | د دے دپاره چه ور کړی خپله فدیه | په هغے سره

هر څه په لاس ورشی او د دے هومره نور هم او دا غواړی چه

مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ

د عذاب | د ورځے | د قیامت نه | (نو) قبول به نه کړے شی | د دوی نه | او د دوی دپاره

د قیامت د عذاب په بدله کښ ئے ور کړی نو د دوی نه به دا فدیه هیڅ کله قبول نه شی او د دوی دپاره

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝٣٦ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ

عذاب دے | دردناک | غواړی به دوی | چه راووځی | د اور نه | او نه به وی | دوی

دردناک عذاب دے دوی به دا غواړی چه د دوزخ نه راووځی خو

بِخٰرِجِيْنَ مِنْهَا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ۝٣٧ وَالسَّارِقُ

وتونکي | ا د ے له | او د دوی دپاره | عذاب دے | هميشه قائم پاتے کيدونکے | او هغه سړے چه غلا ئے او کړه

راوتلے به ترے نه شي او د دوی دپاره دهميشه عذاب مقرر دے. کوم سړے

وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوْٓا اَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا

او هغه ښځه چه غلا ئے او کړه | لوهريکړئ | لاسونه د دواړو | دا سزا ده | په وجه د هغه عمل | چه کړے دے د دواړو | دا عبرتنا که سزا ده

یا ښځه چه غلا او کړي نو د دواړو لاسونه پريکړئ چه د خپلو کړو سزا ورته ملاو شي او دا به

مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝٣٨ فَمَنْ تَابَ مِنْۢ بَعْدِ

د طرف د الله نه | او الله | ډير زور آور | او حکمت والا دے | لو څوك | چه توبه او کړي | پس

د الله د طرف نه عبرتنا که سزا شي او الله زور آور او حکمت والا ذات دے. بيا چه څوك د خپل زياتي نه پس

ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوْبُ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ

د ظلم خپل نه | او عمل ښه کړي | نو بيشکه | الله | توبه قبلوي | د دهٔ | بيشکه | الله | ډير بخښونکے

توبه او باسي او خپل معاملات سم کړي نو الله د هغه توبه قبلوي يقيناً الله ډير بخښونکے دے

رَّحِيْمٌ ۝٣٩ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

ډير مهربان دے | آيا ته نه پوهيږے | چه بيشکه | د الله | دپاره دے | بادشاهت | د اسمانونو

مهربان دے. آيا تا ته پته نشته چه د آسمانونو او د زمکے بادشاهي

وَالْاَرْضِ ؕ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ

او د زمکے | هغه عذاب ورکوي | چا ته | چه او غواړي | او بخښنه کوي | چا ته | چه او غواړي | او الله

خاص د الله ده چا له چه او غواړي سزا ورکړي او چا ته چه او غواړي بخښش ورته او کړي او الله

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٤٠ يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ

په هر | څيز باندے | قادر دے | اے پيغمبره ! | غمژن دے نکړي تا | هغه کسان

په هر څيز باندے قادر دے. اے پيغمبره کوم خلق چه د کفر په کارونو کښې تيزي (حرص) کوي

يُسَارِعُوْنَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ

چه تيزي کوي | په کار د کفر کښې | د هغه کسانو نه | چه وائي | ايمان راوړے دے مونږه | په خلو خپلو سره

هغوی دے تا غمژن نه کړي يو هغه ډله د دوی نه هغه ده چه په خله وائي چه مونږ ايمان راوړے دے حالانکه

وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوْبُهُمْ ۛ وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا ۛ سَمّٰعُوْنَ

او حال دا دے چه ايمان نه دے راوړے | زړونو د دوی | او د هغه کسانو نه | چه يهوديان دي | اوريدونکي دي

د هغوی زړونو ايمان نه دے راوړے او دويمه ډله د دوی نه يهوديان دي، د دوی دا حال دے چه دوی غوږ ايږدي تا ته

لِلْكَذِبِ سَمّٰعُوْنَ لِقَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۙ لَمْ يَاْتُوْكَ ؕ يُحَرِّفُوْنَ

دپاره د دروغو جوړولو | ښه اوريدونکي دي | د قوم (خلقو) | نورو دپاره | چه نه دي راغلي هغوی تا ته | بدلوي هغوی

دے دپاره چه په تا دروغ جوړ کړي او غوږ ايږدي تا ته دے دپاره چه بل قوم ته په هغے سره جاسوسي او کړي چه تلسوله نه دي راغلي

الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ ۚ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هٰذَا

کلام | پس (د ثابت کیدو د ځایه) | په ځایونو خپلو کښې | وائي هغوی | که چرے | درکړے شو تاسو ته | دا

او د الله کلمے د خپل ځائے نه بے ځایه کوی (تحریف کوی) (او کشرانو ته) وائي چه که تاسو ته دا (بدل شوے)

فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ وَمَنْ يُرِدِ

نو قبول یئ دا | او که چرے | درنکړے شو تاسو ته دا | نو ځان ترینه اوساتئ | او هغه څوک | چه او غواړی

حکم درکړے شی نو او یے منئ قبول یے کړئ او که دا حکم درنکړے شی نو ځان ترینه اوساتئ

اللّٰهُ فِتْنَتَهٗ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۚ أُولٰٓئِكَ

الله | په فتنه کښې غورزول هغه | نو هیڅ کله وس نه لرے ته | هغه (د بچ کولو) | د الله نه | پوتے هم | هم دغه

الله تعالیٰ چه چا لره په فتنه کښې غورزول او غواړی نو ته هغه لره د الله نه د بچ کولو هیڅ وس نه لرے

الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا

خلق دی | چه نه غواړی | الله | چه پاک کړی | زړونه د دوی | دوی لره | په دنیا کښې

دا هم هغه خلق دی چه (د دوی د نافرمانئ په وجه) الله نه غواړی چه د دوی زړونه صفا کړی د دوی د پاره

خِزْيٌ ۖ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾ سَمّٰعُونَ

شرمندګی ده | او دوی لره | په آخرت کښې | عذاب دے | ډیر لوئے | چه اوریدونکی (قبلونکی) دی

په دنیا کښې هم رسوائي ده او په آخرت کښې ورله لوئ عذاب تیار دے. دا خلق دروغو لره قبلونکی دی

لِلْكَذِبِ أَكّٰلُونَ لِلسُّحْتِ ۚ فَإِنْ جَآءُوكَ فَاحْكُمْ

دروغو لره | ډیر خوړونکی دی | حرامو لره | نو که چرے | راشی دوی تا ته | نو فیصله اوکړه

او غټ حرام خواره دی که (په خپلو مقدمو کښې) تاله راغلل نو که ستا خوښه وی

بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ

په مینځ د دوی کښې | یا مخ واړوه | د دوی نه | او که چرے | مخ اړوے ته | د دوی نه

نو د دوی تر مینځه فیصله اوکړه ګنی نو انکار ترینه اوکړه او که انکار ترینه اوکړے

فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْـًٔا ۚ وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ

نو هیڅ کله نقصان نشی رسولے دوی تا ته | د څۀ څیز | او که چرے | فیصله کوے ته | نو فیصله اوکړه | په مینځ د دوی کښې

نو دوی تا ته هیڅ نقصان نه شی دررسولے او که فیصله کوے نو په انصاف سره فیصله کوه

بِالْقِسْطِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ

په انصاف سره | بیشکه | الله | خوښوی | انصاف کونکی | او څنګه به | فیصله کونکے جوړ کړی دوی تا لره

یقینًا الله تعالیٰ انصاف کونکی خلق خوښوی. او دوی به تا څنګه حَکَم جوړ کړی حالانکه دوی سره تورات دے

وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ

او دوی سره دے | تورات | چه په هغے کښې | فیصله | د الله ده | بیا | مخ اړوی دوی

او په هغے کښې د الله فیصله موجود ده او نه دوی ستا په فیصله عمل کوی بلکه مقصد یے اسانه لار پیدا کول دی ځان له

مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٣﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ

پس د دے نه | اوله دي | دغه خلق | مومنان | بیشکه | مونږ نازل کړے دے | تورات

اصل خبره دا ده چه په دوی کښې ایمان بیخی نشته. یقیناً مونږ

فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ

چه په هغے کښې | هدایت | او رڼا ده | فیصلے به کولے | په هغے باندے | پیغمبرانو | کوم چه

تورات نازل کړے وو چه په کښې هدایت او رڼا وه د الله ټول پیغمبران چه د الله فرمانبردار بندګان وو

اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ

غاړه کیښودے وه دالله حکم ته | دغه خلقو د پاره | چه یهود وو | او بزرګانو به (هم) | او عالمانو به (هم)

(د تورات مطابق به ئے) دیهود یانو د معاملاتو فیصلے کولے او دغسے نورو ټولو بزرګانو او عالمانو هم

بِمَا اسْتُحْفِظُوْا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَكَانُوْا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ

په دے وجه | چه دوی محافظ مقرر کړے شوی وو | د کتاب | د الله | او وو دوی | په دے باندے | ګواهان (خبردار)

(په دے باندے فیصلے کولے) ځکه چه دوی دالله د کتاب محافظ (ذمه وار) جوړ کړے شوی وو او دوی په حقانیت

فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ

پس مه یریږئ | د خلقو نه | او (بلکه) او یریږئ زما نه | او مه اخلئ | په آیتونو زما | قیمت | لږ

د دے کتاب ګواهان وو نو تاسو د خلقو نه مه یریږئ بلکه زما نه اویریږئ او زما ایتونه په لږ قیمت مه خرڅوئ

وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٤٤﴾

او څوک | چه نه کوی فیصله | په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | نو دغه خلق | هم دوی کافران دی

او څوک چه دالله تعالی د نازل شوی کتاب مطابق فیصله نه کوی نو هم دغه خلق کافران دی

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيْهَآ اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ ۙ وَالْعَيْنَ

او فرض کړے وو مونږ | په دوی باندے | په دے (تورات) کښې | چه بیشکه | نفس | په بدله د نفس کښې | او سترګه

او مونږ په تورات کښې دوی ته دا حکم ورکړے وو چه د ځان بدله کښې ځان او د سترګے په بدله کښې

بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ

په بدله د سترګه کښې | او پوزه | په بدله د پوزه کښې | او غوږ | په بدله د غوږ کښې | او غاښ

سترګه او د پوزے په بدله کښې پوزه او د غوږ په بدله کښې غوږ او د غاښ په بدله کښې

بِالسِّنِّ ۙ وَالْجُرُوْحَ قِصَاصٌ ؕ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ

په بدله د غاښ کښې | او زخمونه | د بدلے والا دی (په قصاص کښې) | پس چا چه | معاف اوکړه | د دے قصاص | نو دا به

غاښ د دے او نورو ټولو زخمونه به هم برابر بدله مقرروی لو که چا دا بدله (قصاص) معاف کړل نو دا به د هغه

كَفَّارَةٌ لَّهٗ ؕ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ

کفاره شی | د (ګناهونو) هغه | او چا چه | فیصله اونکړه | په هغه | چه نازل کړی دی | الله | نو هم دغه خلق دی

د ګناهونو کفاره اوګرځی او څوک چه دالله د نازل شوی کتاب مطابق فیصله اونکړی نو هم دغه خلق

هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ

دوی ظالمان | اوروستوراولیږلو موږ | په نقش قدم د دوی | عیسیٰ | ځوئے | د مریم

ظالمان دي. او موږ د دے پیغمبرانو نه پس د دوی په نقش قدم عیسیٰ ځوئے د مریم راولیږلو

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ ۪ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ

تصدیق کوونکے وو | د هغه څه | چه وړاندے وو د دهٔ نه | چه تورات دے | او ورکړے وو موږ دهٔ ته | انجیل

چه د هغه کتاب (تورات) تصدیق ئے کولو چه د دهٔ نه وړاندے وو او موږ ورله انجیل ورکړے وو

فِيْهِ هُدًى وَّنُوْرٌ ۙ وَّمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

چه په هغے کښې | هدایت | او رڼا وه | او تصدیق کوونکے وو | د هغه څه | چه وړاندے وو د دهٔ نه

چه په هغے کښې هدایت او رڼا وه او د ځان نه مخکښې کتاب یعنې د تورات تصدیق ئے کولو او د متقیانو

مِنَ التَّوْرٰىةِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝ وَلْيَحْكُمْ

چه تورات وو | او هدایت | او نصیحت وو | د پاره د متقیانو | او فیصله دے او کړی

د پاره سراسر هدایت او نصیحت وو او انجیل والو له پکار دی

اَهْلُ الْاِنْجِيْلِ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيْهِ ۗ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ

انجیل والا | په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | په انجیل کښې | او چا چه | فیصله نه کوله

چه الله په انجیل کښې څه نازل کړی دی د هغے مطابق دے فیصلے او کړی او څوک چه د الله د نازل شوی

بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝ وَاَنْزَلْنَآ

په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | نو هم دغه خلق دی | نافرمانه (فاسقان) | او نازل کړے دے موږ

حکم (کتاب) مطابق فیصله نه کوی نو هم دغه خلق نافرمانه دی او اے پیغمبره!

اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

تا ته | کتاب | په حق سره | تصدیق کوونکے دے | د هغه څه | چه وړاندے وو د دهٔ نه

موږ تا ته په حق باندے مشتمل دا کتاب رالیږلے دے چه د مخکینی کتابونو تصدیق کوی

مِنَ الْكِتٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ

د کتاب نه | او محافظ دے | په هغے باندے | پس فیصله کوه ته | په مینځ د دوی کښې | په هغه څه

او د هغوی محافظ هم دے نو ته د خلقو تر مینځه مطابق د هغه احکامو فیصلے کوه کوم چه د رته

اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ

چه نازل کړی دی | الله | او تابعداری مه کوه | د خواهشاتو د دوی | (چه واړوی تا) د هغه څه نه | چه راغلے دے تا ته

الله نازل کړی دی او کوم حق چه تا ته راغلے دے د هغے په مقابله کښې د دوی خواهشاتو پسے مه ځه

مِنَ الْحَقِّ ۗ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّمِنْهَاجًا ۗ

حق | د هر چا د پاره | مقرر کړے دے موږ | ستاسو نه | یو شریعت | او طریقه

په تاسو کښې هر یو امت د پاره موږ یو خاص شریعت او خاص طریقه (لار) مقرر کړے ده او که الله غوښتلے نو تاسو

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ

اوکه چېرې | غوښتلې | الله | نو خامخا ګرځولي به ئې تاسو | ئوه | دله | لیکن حو د دې دپاره چه امتحان اوکړي په تاسو

تول به ئې یو امت کړي وې خو الله جدا جدا شریعتونه مقرر کړل د دې دپاره چه تاسو له ئې څه درکړي دي

فِیْ مَآ اٰتٰىكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ؕ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ

په هغه څه کښې | چه درکړي ئې دي تاسو ته | نو وړاندې شئ یو بل نه | نیکو کارونو ته | خاص الله ته | واپس ده ستاسو

په هغې کښې ستاسو ازمیښت اوکړي نو تاسو د نیکۍ په کارونو کښې یو بل نه د وړاندې والي کوشش کوئ خاص الله ته

جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ۙ٤٨ وَاَنِ احْكُمْ

د ټولو | پس خبر به کړي تاسو | په هغه څه | چه تاسو | په هغې کښې | اختلاف کولو | او دا چه | فیصله اوکړه

ستاسو د ټولو ورتلل دي نو بیا به هغه تاسو ته د هغه څه حقیقت اوښائي کوم کښې چه تاسو په خپل مینځ کښې اختلاف کولو

بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ

په مینځ د دوی کښې | په هغه څه | چه نازل کړي دي | الله | او مه کوه تابعداري | د خواهشاتو د دوی

او اې پیغمبره! مونږ تا ته دا حکم کوو چه ته د دې خلقو ترمینځه د الله د نازل شوي حکم مطابق فیصله کوه

وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَّفْتِنُوْكَ عَنْۢ بَعْضِ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ ؕ

او محتاط اوسه د دوی نه | چه وانه ړوي تا | د بعضې | هغې نه | چه نازل کړي دي | الله | تا ته

او د دوی په خواهشاتو پسې مه ځه او د دوی نه محتاط اوسه هسې نه چه د بعضې هغې وحی نه دې واړوي کوم چه

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّصِيْبَهُمْ

پس که چېرې | مخ واړوو دوی | نو پوهه شه | چه بیشکه | غواړي | الله | چه اورسوي دوی ته عذاب (سزا)

در ته الله رالیږلې ده بیا که چېرې دوی مخ واړوو نو (په دې خبره) پوهه شه چه د دوی د ځینې ګناهونو په وجه

بِبَعْضِ ذُنُوْبِهِمْ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ٤٩

په سبب د بعضو | ګناهونو د دوی | او بیشکه | ډیر | د خلقو نه | فاسقان دي

الله دوی په څه مصیبت کښې مبتلا کول غواړي او په دې کښې هیڅ شک نشته چه په خلقو کښې اکثر نافرمانه (فاسقان) دي.

اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ ؕ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا

آیا پس فیصله | د جاهلیت | غواړي دوی | او څوک دې | زیات خائسته | د الله نه | په فیصلو کښې

نو آیا دا خلق د جاهلیت د وخت فیصلې غواړي؟ حالانکه څوک چه یقین ساتي د هغوی دپاره د الله نه بهتره

لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ۠٥٠ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ

دپاره د هغه قوم | چه یقین لري | اې هغه کسانو | چه ایمان مو راوړې دې | مه نیسئ | یهودیان

فیصله ورکونکې څوک دې؟ اې مومنانو! یهودیانو او عیسائیانو سره دوستي مه کوئ دوی (خو

وَالنَّصٰرٰۤى اَوْلِيَآءَ ؔ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ

او عیسائیان | دوستان | بعضې د دوی | دوستان دي | د بعضو | او چا چه | دوستانه اوساتله د دوی سره

په خپلو کښې د کفر په کارونو کښې د یو بل دوستان دي او په تاسو کښې چه څوک د دوی سره دوستي کوي نو د دوی په دله کښې به

مِنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۱﴾

دستاسو نه | نو بیشکه هغه | ددوی نه دے | بیشکه | الله | هدایت نه کوی | قوم | ظالمانو ته

شمیر لے شی یقیناً الله ظالم قوم ته توفیق نه ور کوی. نو (اے پیغمبره!) ته به گورے چه دکومو خلقو

فَتَرَى الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ

نو وینے به ته | هغه کسان | چه په زړونو کښې ئے | مرض دے | چه منډے به وهی | په دوستانه ددوی کښې

په زړونو کښې (دنفاق) بیماری ده هغوی په منډه منډه په دے خلقو کښې ورننوځی (ددوی په دوستانه کښې حرص کوی)

يَقُوْلُوْنَ نَخْشٰۤى اَنْ تُصِيْبَنَا دَآئِرَةٌ ؕ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَ

وائی دوی | یریږو مونږ | چه او به رسیږی مونږ ته | څه مصیبت | پس نزدے ده چه | الله به | راولی

(او) وائی چه مونږ یریږو که چرته مونږ ددے کافرانو نه بیگانه شو او کرونو څه حادثه را ته ددوی د طرف نه او نه رسیږی (خو) ډیر زر به الله تعالیٰ

بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوْا عَلٰى مَاۤ اَسَرُّوْا

فتح | یا څه بل حکم | د خپل طرفه | پس شی به دوی | په هغه څه | چه پټ کړی وو دوی

(مسلمانانو له) فتح ور کړی یا به څه بله فیصله او فرمائی نو بیا به دا منافق په هغه خبرو باندے شرمنده (ملامته) شی

فِيْۤ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ﴿۵۲﴾ؕ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَهٰۤؤُلَآءِ

په زړونو خپلو کښې | پښیمانه | او وائی به | هغه کسان | چه ایمان ئے راوړے دے | آیا دا

کومے چه دوی په زړونو کښې پټے ساتلے دی. او په دغه وخت کښې به مومنان یو بل ته دتعجب په طور وائی چه آیا

الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ؕ

هغه خلق دی | چه خوړل به ئے قسمونه | په الله | پاخه | قسمونه خپل | چه بیشکه دوی | خامخا تاسو سره دی

دا هغه خلق دی چه دالله په نوم ئے پاخه قسمونه خوړل وو چه مونږ ستاسو پاخه ملګری یو

حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿۵۳﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ

برباد شول | عملونه ددوی | نو شو دوی | تاوانیان | اے هغه کسانو

ددے خلقو ټول عملونه ضائع شول او آخر په دنیا او آخرت کښې نامراده او ناکامه شول. اے مومنانو!

اٰمَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَسَوْفَ يَاْتِي اللّٰهُ

چه ایمان مو راوړے دے | څوک | چه مرتد شی | دستاسو نه | د دین خپل نه | پس ډیر زر به | راولی | الله

که په تاسو کښې څوک د خپل دین نه واوړیدلو (مرتد شو) نو ډیر زر به الله تعالیٰ داسے (ډیر) خلق راپیدا کړی

بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهٗۤ ۙ اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ

یو (داسے) قوم | چه مینه به کوی الله هغوی سره | او مینه به کوی هغوی دالله سره | نرم به وی | په مومنانو باندے

چه هغوی به دالله خوښ وی او الله به (هم) دهغوی خوښ وی مومنانو دپاره به ډیر نرم وی

اَعِزَّةٍ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ؗ يُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ

سخت به وی | په کافرانو باندے | جهاد به کوی | په لار | دالله کښې | او نه به یریږی

اوکافرانو دپاره به ډیر سخت وی دالله په لار کښې به جهاد کوی او دملامته کوونکو دملامتیا

لَوْمَةَ لَآئِمٍ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ

دملامتیا | دملامت کرونه | دا | فضل دے | د الله | چه ورکوي ئے | هغه چاته | چه اوئے غواړي

پروا به نه کوي دا (خو) د الله فضل دے چه چاله ئے خوښوي هغه له ئے ورکوي

وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ

او الله | خاوند د فراخۍ | او پوهه دے | بیشکه | ستاسو دوست (خو) | الله | او پیغمبر دهغه دے

او الله خاوند د فراخۍ او په هر څه پوهه دے اے مسلمانانو ستاسو ملګري (خو په حقیقت کښ) الله

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ

او هغه کسان دي | چه ایمان ئے راوړے دے | هغه کسان | چه پابندي کوي | د مانځه | او ورکوي

او دهغه رسول او هغه مسلمانان دي کوم چه د مونځونو پابندي کوي او زکاة

الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ۝ وَمَنْ يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ

زکاة | او دوي | رکوع کونکي دي | او څوک چه | دوستي کوي | دالله سره | او رسول دهغه سره

ورکوي او الله ته سرونه ټیټوي او څوک چه د الله او دهغه د رسول

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ۝

او هغه کسانو سره | چه ایمان ئے راوړے دے | نو بیشکه | ډله | د الله | هم دوي دي | غالب

او د مومنانو سره ملګرے شي نو یقیناً د الله تعالیٰ ټولے همیشه غالب وي

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ

اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | مه نیسئ | هغه کسان | چه نیولے ئے دے | دین ستاسو

اے مومنانو د هغه خلقو سره دوستي مه کوئ کوم خلق چه ستاسو په دین پورے

هُزُوًا وَّلَعِبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ

ټوقے | او لوبے | د هغه خلقو نه | چه ورکړے شوے دے ورته | کتاب | مخکښ ستاسو نه

ټوقے او مسخرے کوي که تاسو نه وړاندے اهل کتاب وي او که نور کافران وي

وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَآءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ وَاِذَا

او نه کافران | دوستان (خپل) | او ویریږئ | د الله نه | که چرے | یئ تاسو | مومنان | او کله چه

او که تاسو واقعي (رښتوني) مومنان یئ نو د الله نه اوویریږئ. او کله چه

نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوْهَا هُزُوًا وَّلَعِبًا ۭ ذٰلِكَ

رابلل کوئ تاسو | مانځه ته | نو کوي دوي هغے پورے | ټوقے | او لوبے | دا

تاسو مانځه ته (خلق) رابلئ نو دوي دا ټوقے او لوبے ګڼړي دا په دے وجه

بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ۝ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ

په دے وجه چه دوي | خلق قوم دے | چه عقل نه لري | ووایه | اے اهل کتابو | تاسو بد نه ګڼړئ

چه دوي عقل نه لري اے پیغمبره اُنه دوي ته اووایه چه اے اهل کتابو اتاسو ته د دے نه سوا

مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا

زموږ نه | مګر | دا خبره | چه ايمان راوړے مونږ | په الله | او په هغه څه | چه نازل کړے شوی دی | موږ ته

زموږ هيڅ خبره بده نه لږي چه مونږ ايمان راوړے دے په الله او په هغه کتاب چه موږ ته نازل شوے دے

وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۙ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٥٩﴾ قُلْ

او په هغه څه | چه نازل کړے شوی دی | مخکښې (د دينه) | او دا چه | اکثر په تاسو کښې | فاسقان دی | او وايه

او په هغه کتابونو چه مخکښې راغلی دی او بل د دے وجے نه چه په تاسو کښې اکثر خلق نافرمانه دی. اے پيغمبره!

هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ مَنْ

آيا | خبر کړم زه تاسو | په ډير بد څيز | د دے نه | په اعتبار د بدلے سره | په نزد | د الله | هغه څوک

دوی ته او وايه چه آيا زه تاسو ته د هغه خلقو حال او وايم د کوم انجام چه د الله تعالیٰ په نزد ډير خراب دے؟

لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ

چه لعنت پرے کړے دے | الله | او غضب ئے کړے دے | په هغه باندے | او جوړ کړی ئے دی | د دوی نه | شادوګان

دا هغه خلق دی چه الله تعالیٰ پرے لعنت او غضب کړے دے او هغه خلق دی چه الله ترينه بيزوګان

وَالْخَنَازِيْرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوْتَ ؕ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ

او خنزيران | او (چا چه) بندګی کړے ده | د طاغوت | هم دغه خلق دی | ډير بد دے | مرتبے والا | او ډير ګمراه دی

او خنزيران جوړ کړل او هغه خلق دی چه د شيطان تابعداری ئے کړيده هم دا ے خلق ډير ناکاره مرتبے والا دی او

عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَآءُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَقَدْ

د سمے | لارے نه | او کله چه | راشی دوی تاسو ته | (نو) وائی | ايمان راوړے مونږ | حال دا چه

د سمے لارے نه هم بے لارے شوے دی. او کله چه دا خلق تاسو ته راشی نو وائی چه مونږ ايمان راوړے دے حالانکه

دَّخَلُوْا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا بِهٖ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ

چه داخل شوے دی دوی | د کفر سره | او دوی | وتلی دی | د کفر سره | او الله | زيات پوهه دے

دوی د کفر سره راغلے وو او د کفر سره واپس لاړل او الله ښه پوهه دے

بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ ﴿٦١﴾ وَتَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُوْنَ

په هغه څه | چه دوی ئے | پټوی | او وبه وينے ته | ډير | د دوی نه | چه تيزی کوی

په هغه څه چه دوی ئے پټوی. او په دوی کښې به ډير خلق ته وينے چه

فِى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ؕ لَبِئْسَ مَا

په ګناه کښې | او په ظلم (کولو) کښې | او په خوړلو د دوی کښې | حرام مولره | خامخا ډير خراب دے | هغه (عمل)

په ګناه او ظلم او حرام خوړلو کښې ډيره تيزی کوی يقيناً د دوی دا عملونه ډير

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰىهُمُ الرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ

چه دوی ئے | کوی | ولے نه | منع کوی دوی لره | نيکان | او عالمان (د دوی)

خراب (ناکاره) دی د دوی بزرګان او عالمان دوی

عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا

د | خبرو | د گناه نه | او د خوړلو | د حرامو نه | خامخا ډیر خراب دي | هغه څه | چه دوي ئې

دگناه د خبرو له او د حرام خوړلو نه آخر ولے نه منع کوي؟ حقیقت دا دے چه د دوي دا نهي عن المنکر نه کول

يَصْنَعُوْنَ ۞ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ ؕ غُلَّتْ

همیشه کوي | او وائي | یهودیان | لاس | د الله | بند کړے شوے دے | بند کړے شوي دې

ډیر خراب عمل دے. او یهودیان وائي چه د الله لاس و نه تړلے دي (یعني بخیل دے) لاسونه خو د دوي تړلے دي

اَيْدِيْهِمْ وَلُعِنُوْا بِمَا قَالُوْا ۘ بَلْ يَدٰهُ مَبْسُوْطَتٰنِ ۙ

لاسونه د دوي | او لعنت (کړے) شوے په دوي | په سبب | د وینا د دوي | بلکه | دواړه لاس د الله | فراخ دي

او په دے خبره کولو پړے لعنت اوشو بلکه د الله تعالیٰ لاسونه خو پرانستي دي

يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ ؕ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ

خرچ کوي هغه | څنګه چه | اوغواړي | او خامخا زیاتوي | د ډیرو دپاره | د دوي نه | هغه کتاب

چه څنګه غواړي هغسے خرچ کوي حقیقت دا دے چه تا ته چه کوم کتاب نازل شوے دے

اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ؕ وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ

چه نازل کړے شوے | تا ته | د طرفه د رب ستا | سر کشئ لره | او کفر لره | او اچولے شو | په مینځ د دوي کښ

هغه په دوي کښ د ډیرو د سر کشئ او د کفر د زیاتیدو سبب او ګرځیدو او مونږ د دوي په مینځ کښ

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ؕ كُلَّمَآ اَوْقَدُوْا نَارًا

دشمني | او کینه | تر ورځے د قیامته پورے | هر کله | چه بل کړي دوي | اور

تر قیامته پورے دشمني او کینه اچولے ده کله چه دوي د جنګ اور بلوي (نو)

لِّلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ ۙ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا ؕ

دپاره د جنګ | (نو) مړ کړي هغه | الله | او کوشش کوي دوي | په زمکه کښ | د فساد

الله ئې مړ کوي او دوي په زمکه کښ فساد جوړول غواړي

وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ۞ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوْا

او الله | نه خوښوي | فساد کونکي | او که چرے | اهل کتابو | ایمان راوړو

او فساد کونکي الله نه خوښ نه دي. او که چرے دے اهل کتابو ایمان راوړو او تقوٰي ئې اختیار کړه

وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ

او پرهیزګاري ئې اختیار کړه | تو خامخا به معاف کړو مونږ | دوي ته | ګناهونه د دوي | او خامخا داخل به کړو مونږ دوي

لو مونږ به ضرور د دوي ګناهونه معاف کړو او د آرام او راحت (د نعمتونو) جنتونو (باغونو) ته به

جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ۝٦٥ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ

په باغونو | د نعمتونو کښې | او که چرے | دوی | قائم ساتلے وے | تورات | او انجیل

ئے داخل کړو. او که چرے دوی د تورات او د انجیل او د هغه کتاب چه دوی ته د خپل رب د طرفه نه راغلے دے

وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِّنْ رَّبِّهِمْ لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ

او هغه څه | چه نازل (کړے) شوے وو | دوی ته | د طرفه د رب خپل نه | نو خامخا خوراکونه به کړے وو دوی | د پاسه خپل نه

پوره پوره پابندی کړے وے نو خامخا به دوی د پاسه (اسمان) د طرف نه هم رزق حاصلولو او د خپو لاندے

وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ۚ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ

او لاندے | د خپو خپلو نه | د دوی نه | یوه ډله | میانه رَو (حق پرسته) ده | او ډیر | د دوی نه

(زمکے) نه هم به دوی ته رزق ملاویدو (اگر که) په دوی کښې یوه ډله (ټولے) حق پرسته هم موجوده ده خو اکثر

ع سَآءَ مَا يَعْمَلُوْنَ ۝٦٦ يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ

بد دی | هغه (کارونه) | چه کوی ئے دوی | اے پیغمبره! | اورسوه | هغه څه | چه نازل کړے شوی دی

کسان پکښې بد عمله دی. اے پیغمبره! په تا چه د خپل رب د طرف نه کوم (حکمونه) نازل شوے دی

اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۚ وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسٰلَتَهٗ ۚ

تا ته | د طرفه د رب ستا | او که چرے | او دے نکړل (دا سے) | نو نه دے رسولے تا | پیغام د هغه

هغه ټول خلقو ته اورسوه او که دا سے دے اونکړل نو د دے مطلب به دا وی چه تا د خپل رب هیڅ پیغام اونهٔ رسولو

وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ

او الله به | ساتی تا | د خلقو نه | بیشکه | الله | نه کوی هدایت | قوم

او الله به دے د خلقو د شر نه بچ ساتی یقیناً الله کافرانو ته سَتا د وړلو

الْكٰفِرِيْنَ ۝٦٧ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَىْءٍ حَتّٰى

کافرانو ته | اووایه | اے اهل کتابو | نه یئ تاسو | په هیڅ دین باندے | تر دے

لار نه ښائی اے پیغمبره! (دے اهل کتابو ته) اُووایه چه اے اهل کتابو! ترڅو چه تاسو د تورات او

تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۚ

چه عمل اوکړئ تاسو | په تورات | او په انجیل | او په هغه څه | چه نازل کړے شوی دی | تاسو ته | د طرفه د رب ستاسو نه

د انجیل او د هغه کتاب چه ستاسو د رب د طرف نه تاسو ته راغلے دے پوره پابندی نه کوئ تر هغے پورے ستاسو هیڅ دین نشته

وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ

او خامخا زیاتوی | ډیرو لره | د دوی نه | هغه څه | چه نازل کړے شوی دی | تا ته | د طرفه د رب ستا نه

او (اے پیغمبره!) کوم کتاب چه تا ته د خپل رب د طرف نه نازل شوے دے هغه به په دوی کښې د ډیرو

طُغْیَانًا وَّكُفْرًا ۚ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِیْنَ ﴿۶۸﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ

سرکش | او کفر | پس مه غوړن کیږه | په قوم | کافرانو باندې | بیشکه | هغه کسان

دسرکشۍ اود کفر د زیاتیدو سبب او ګرځي نو (پس) ته په دې کافرانو خلقو هیڅ افسوس مه کوه. یقیناً حقه خبره دا ده

اٰمَنُوْا وَالَّذِیْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِـُٔوْنَ وَالنَّصٰرٰى مَنْ

چه ایمان ئې راوړی دی | او هغه کسان | چه یهودیان دي | او صابئین دي | او نصارٰی دي | چا چه

که څوک مسلمان وي او که یهودي دي او که بې دینه صابي وي او که نصراني وي په دوی کښې چه چا هم په الله او

اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

ایمان راوړو (دوی نه) | په الله | او په ورځ | د آخرت | او عمل ئې او کړو | نیک | پس نه به وي څه یره

په آخرت ایمان راوړو او نیک عمل ئې او کړو نو نه خو به ورباندې په آخرت کښې څه قسمه یره وي

عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ ﴿۶۹﴾ لَقَدْ اَخَذْنَا مِیْثَاقَ

په دوی باندې | او نه به دوی | غمژن شي | یقیناً | اغستلې وو موږ | پوخ لوظ

او نه به په دنیا پسې غمژن شي. یقیناً موږ د بني اسرائیلو نه پخه وعده اغستې وه

بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ وَاَرْسَلْنَآ اِلَیْهِمْ رُسُلًا ؕ كُلَّمَا جَآءَهُمْ

د بني اسرائیلو نه | او لیږلي وو موږ | دوی ته | پیغمبران | هرکله به | چه راوړل دوی ته

او پیغمبران مو ورته لیږلې وو خو کله به چه هم یو پیغمبر دوی ته داسې حکمونه پیش کړل

رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ ۙ فَرِیْقًا كَذَّبُوْا وَفَرِیْقًا

پیغمبر | هغه څه | چه نه به خوښول | نفسونو د دوی | یوه ډله به ئې | دروغژنه کړله | او یوه ډله به ئې

چه هغه به د دوی زړونو نه غوختل نو څه پیغمبران به ئې دروغژن او ګڼړل او څه به ئې اووژل.

یَّقْتُلُوْنَ ﴿۷۰﴾ وَحَسِبُوْٓا اَلَّا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ فَعَمُوْا وَصَمُّوْا

اووژله | او خیال او کړو دوی | چه نه به وي | څه عذاب (په موږ باندې) | نو ړانده شو | او کاڼه شو

او دوی به دا ګمان او کړو چه په دې (تکذیب او قتل) به هیڅ عذاب نه واقع کیږي په موږ څکه موږ د الله خاص یو نو څکه خو

ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ عَلَیْهِمْ ثُمَّ عَمُوْا وَصَمُّوْا كَثِیْرٌ مِّنْهُمْ ؕ

بیا | مهربانی او کړه | الله | په دوی | نو بیا | ړانده شو | او کاڼه شو | ډیر | د دوی نه

دحق نه ړانده او کاڼه شول بیا الله د دوی توبه قبوله کړه نو بیا دوباره پکښې ډیر (د حق نه) ړانده او کاڼه شول

وَاللّٰهُ بَصِیْرٌۢ بِمَا یَعْمَلُوْنَ ﴿۷۱﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِیْنَ قَالُوْٓا

او الله | ښه ویني | هغه څه | چه دوی ئې کوي | یقیناً | کافر شول | هغه کسان | چه وائي

او الله د دوی د ټولو کارونو لیدونکے دے. یقیناً کوم خلق چه دا وائي چه

إِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ

چه بیشکه | الله (خو) | عیسٰی | خو ئے | د مریم دے | حالانکه وئیلے وو | عیسٰی

الله خو بس دغه عیسٰی بن مریم دے تو هغوی په دے خبره کافران شول ځکه عیسٰیؑ خو دا وئیلے وو

يٰبَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَنْ

اے بنی اسرائیلو | عبادت اوکړئ | د الله | چه زما رب | او ستاسو رب دے | بیشکه | څوك چه

چه اے بنی اسرائیلو خاص دغه الله عبادت اوکړئ چه زما او ستاسو د ټولو رب (پروردګار) دے او څوك چه

يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوٰىهُ

شرك اوکړی | د الله سره | نو یقینًا | حرام کړے دے | الله | په هغه باندے | جنت | او ځائے د هغه

د الله سره شرك اوکړی نو یقینًا الله په هغه باندے جنت حرام کړے دے او ځائے ئے دوزخ دے

النَّارُ ۖ وَمَا لِلظّٰلِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ

دوزخ دے | او نشته | د ظالمانو دپاره | هیڅ څوك مددګار | یقینًا | کافر شول | هغه کسان

او د ظالمانو به هیڅ څوك مددګار نه وی کوم خلق چه دا وائی چه

قَالُوٓا إِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّآ إِلٰهٌ

چه وائی | بیشکه | الله | دریم | د دریو نه دے | او نشته دے هیڅ څوك | لائق د عبادت | سوا | د الله

الله په دریو (خدایانو) کښې دریم دے (الله، عیسٰی، مریم) نو دوی په دے خبره کافران شول ځکه چه دیو معبود نه

وَّاحِدٌ ۚ وَإِنْ لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ

یو نه | او که چرے | منع نه شو دوی | د هغه څه نه | چه دوی ئے وائی | نو خامخا اوبه رسی | هغه کسانو ته

سوا بل هیڅ څوك معبود نشته، او که دوی د دے خپلے خبرے نه منع نهٔ شول نو په دوی کښې چه کوم کافران شول

كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللّٰهِ

چه کفر ئے کړے دے | د دوی نه | عذاب | دردناک | آیا (پس) توبه نه اوباسی دوی | الله ته

هغوی ته به دردناك عذاب ملاویږی نو آیا دوی د معافۍ دپاره الله ته رجوع نه کوی

وَيَسْتَغْفِرُونَهُ ۖ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

او بخښنه نه غواړی د هغه نه | او الله | ډیر بخښونکے | ډیر مهربان دے | نه دے عیسٰیؑ | څوئے | د مریم

او د هغه نه بخښنه نه غواړی حالانکه الله خو بخښونکے او مهربان ذات دے عیسٰی ابن مریم خو بس

إِلَّا رَسُولٌ ۚ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۖ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۖ

مګر | رسول دے | یقینًا | تیر شوی دی | مخکښی د هغه | ډیر پیغمبران | او مور د هٔ | ډیره رښتینے وه

د الله یو رسول وو د هغه نه مخکښې هم ډیر رسولان تیر شوی دی او مور ئے ډیره رښتینے ښځه وه

كَانَا يَأْكُلٰنِ الطَّعَامَ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيٰتِ

دوی دواړه به | كولو خوراك | اوګوره | څنګه | بیانوو مونږ | دوی ته | آیتونه

(او) دے دواړه به (دعامو انسانانو پشان) چوډئ خوړله ته او ګوره چه مونږ څنګه دوی ته دلیلونه د توحید ښکاره بیانوو

ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰی يُؤْفَكُوْنَ ۝٧٥ قُلْ اَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

بیا | اوګوره | چه څنګه اړولے شی دوی | اووایه | آیا عبادت کوئ تاسو | سوا د الله نه

او بیا سوچ او فکر اوکړه چه څۀ رنګ دوی د توحید نه اړولے شی. اے پیغمبره! دوی ته اووایه چه ایا تاسو د الله نه سوا

مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ؕ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ

دهغه چا | چه نه لری اختیار | تاسو لره | د نقصان | او نه د نفعے | او الله | خاص هغه اوریدونکے

دهغه چا عبادت کوئ چه نه تاسو ته د څه نقصان رسولو وس لری او نه د څه فائدے رسولو او الله د هر څه اوریدونکے

الْعَلِيْمُ ۝٧٦ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ

ښۀ پوهه دے | اووایه | اے اهل کتابو | زیاتے مه کوئ | په دین خپل کښې | (زیاتے) په ناحقه

او ښه پوهه ذات دے. اے پیغمبره او ته اووایه چه اے اهل کتابو! په خپل دین کښې ناحق زیاتے (بدعت ضلالت) مه کوئ

وَلَا تَتَّبِعُوْۤا اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ

او مه کوئ تابعداری | د خواهشاتو | د داسے قوم | چه یقینًا | ګمراه شوی دی | مخکښې د دینه

او نه د داسے خلقو خواهشاتو پسے ځئ چه د مخکښې نه ګمراه شوی دی او ډیر خلق ئے هم ګمراه کړی دی

ع

وَاَضَلُّوْا كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ۝٧٧ لُعِنَ

او ګمراه کړی ئے دی | ډیر خلق | او ګمراه شوی دی | د سمے | لارے نه | لعنت کړے شوے دے

او د سمے لارے د دین توحید نه همیشه ګمراه پاتے شوی دی په بنی اسرائیلو کښې

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْۢ بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰی لِسَانِ دَاوٗدَ

په هغه کسانو | چه کفر ئے کړے دے | د بنی اسرائیلو نه | په ژبه | د داؤد

چه چا کفر کړے وو په هغوی باندے د داؤد او د عیسیٰ ابن مریم په ژبه لعنت ویلے شوے دے

وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۝٧٨

او د عیسیٰ | ځوئے | د مریم | دا | په سبب چه | چه نافرمانئ شولے وی | او دوی | د حد نه تیریدل

دا ځکه چه دوی نافرمانه وو او همیشه به د حد نه وړاندے تیریدل

كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ فَعَلُوْهُ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا

دوی به | یو بل نه منع کول | د (هغے) ګناه نه | چه کوله به ئے | خامخا ډیر بد دے | هغه څه | چه دوی به

او کوم بدکاروته به ئے چه کول د هغے نه به ئے یو بل نه منع کولو حقیقت دا دے چه د دوی دا کارونه

يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ

کول | ته به وینے | ډیر | دَ دوی نه | چه دوستی به کوی | دهغه کسانو سره | چه کفر ئے کړے دے

ډیر بد وو (اوس هم) ته به دوی کښ ډیر کسان وینے چه کافرانو سره دوستی کوی دوی چه دخپل ځان دپاره

لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ

خامخا ډیر بد دی | هغه څه | چه مخکښ لیږلے دی | دځان دپاره | نفسونو ددوی | ځکه چه غصه شوے | دے الله

کوم عملونه وړاندے لیږلے دی هغه ډیر بد دی (ځکه چه دهغے په وجه) ددوی نه الله ناراضه شوے دے

عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ

په دوی بانđے | او په عذاب کښ به | دوی | همیشه وی | او که چرے | دوی | ایمان لرلے

او دوی به په عذاب کښ همیشه وی او که دوی الله او پیغمبر

بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ

په الله | او په پیغمبر | او په هغه څه | چه نازل کړے شوے دی | دهٔ ته | نو نه به وونیولی دوی کافرانو لره | دوستان

او په هغه بانđے نازل شوے کتاب منلے نو (هیڅ کله به) دوی کافرانو سره دوستی نه کوله

وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ

لیکن | ډیر | د دوی نه | فاسقان دی | خامخا ته به بیاموے | ډیر سخت | د خلقو نه

خو په دوی کښ ډیر خلق نافرمانه دی ـ ته به خامخا د مسلمانانو سره په

عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ

په دشمنۍ کښ | دهغه کسانو سره | چه ایمان ئے راوړے دے | یهودیان | او هغه کسان | چه شرک ئے کړے دے

دشمنۍ کښ د ټولو نه سخت یهودیان او امیان مشرکان بیاموے

وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ

او خامخا به بیاموے | ډیر زیات نزدے د خلقو نه | په محبت کښ | دهغه کسانو سره | چه ایمان ئے راوړے دے | هغه کسان

او ته به خامخا د مسلمانانو سره په دوستۍ ساتلو کښ د ټولو نه نزدے هغه خلق دی

قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰى ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ

چه وائی | چه بیشکه مونږ | عیسایان یو | دا په دے وجه | چه بیشکه شته | بعضے په هغوی کښ | عالمان

چه ځان ته نصاری وائی (او) دا ځکه چه په دوی کښ عالمان (طلبګار دَ حق)

وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٨٢﴾

| او درویشان | او بیشکه دوی | لوئی (غرور) نه کوی |

او د الله نه یریدونکے ګوشه نشین درویشان موجود دی او ځکه چه دا خلق تکبر نه کوی (دَ حق نه).

وَإِذَا سَمِعُوا مَآ أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرٰٓى أَعْيُنَهُمْ

او كله | چه واوري دوی | هغه (كتاب) | چه نازل كړے شوے دے | (دے) پيغمبر ته | (نو) وينے به ته | سترگے ددوی

اوكله چه دوی هغه كلام واوري كوم چه په دے پيغمبر باندے نازل شوے دے نو ددوی حق لره

تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُولُونَ

چه تويږي | او ښكے | په سبب ددے | چه اوپيژندلو دوی | حق | وائی دوی

د پيژندلو دوجے ته به گورے چه ددوی د سترگو نه به اوښكے څاڅي (او) وائي به چه اے زمونږ ربه!

رَبَّنَآ آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِينَ ۝ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ

اے ربه زمونږ | ايمان راوړو مونږ | پس اوليكه مونږه | (دحق) گواهي وركونكو سره | او څه عذر دے مونږ لره | چه ايمان به نه راوړو

مونږ ايمان راوړے دے نو دگواهي وركونكو په فهرست كښے زمونږ نوم اوليكه. او زمونږ هيڅ

بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ أَنْ يُّدْخِلَنَا

په الله | او په هغه څه | چه راغلی دی مونږ ته | د حق نه | او حال دا دے چه مونږ طمع لرو | چه داخل به كړي مونږ لره

علر نشته چه پر يږدو ايمان په الله او په راغلے شوي حق قرآن باندے حُكه چه مونږ طمع لرو

رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِينَ ۝ فَأَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوا

رب زمونږ | د نيكانو خلقو سره. | پس بدله وركړه دوی ته | الله | په دے وينا (ددوی)

چه زمونږ رب به مونږ په نيكانو خلقو كښے شامل كړي نو ددوی ددے وينا په وجه به الله دے حق پرستو ته

جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا ۚ

په (داسے) جنتونو سره | چه بهيږي | لاندے د هغے نه | نهرونه | همشه به وی | په هغے كښے

داسے باغونه وركړي چه د هغے لاندے به ولے بهيږي او هميشه به پكښ اوسيږي

وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

او دا | بدله ده | د نيكانو | او هغه كسان | چه كفر ئے اوكړو | او دروغژن ئے كړل

اوهم دا قانون دے دالله دطرف نه نيكانو ته دبدلے وركولو. اوچا چه كفر اوكړو او زمونږ آيتونه ئے دروغ اوگڼل

بِاٰيٰتِنَآ أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ الْجَحِيمِ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ع

ايتونه زمونږ | هم دغه كسان دی | دوزخيان | اے هغه كسانو چه ايمان مو راوړے دے

نو هم دغه خلق دوزخيان دي. اے مومنانو! الله چه

لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبٰتِ مَآ أَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ

حرام مه گڼئ | پاكيزه څيزونه | هغه | چه حلال كړي دی | الله | تاسو له | او دحد نه مه تيريږئ

تاسو له كوم پاكيزه څيزونه حلال كړي دي هغه حرام مه گڼئ (په ځان ئے مه حراموئ) او دحد شرعي نه مه اوړئ

إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ

بيشكه | الله | نه خوښوي | دحد نه تيريدونكي | او خورئ | د هغه څه | چه دركړي دی تاسو ته | الله

يقيناً الله دحد نه زياتے كونكي خلق نه خوښوي. او الله چه تاسو له كوم حلال پاكيزه څيزونه دركړي دي هغه خورئ

حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾

حلال | پاکیزه | او ویریږئ | د الله نه | هغه الله | چه تاسو | په هغه | ایمان لرونکي يئ

او په کوم الله چه تاسو ایمان لرئ د هغه نه ویریږئ

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ

نه نیسی تاسو | الله | په بے ارادے | قسمونو ستاسو کښې | لیکن | نیسی تاسو

الله تعالیٰ تاسو په بے ارادے عبثو قسمونو باندے نه نیسی مگر په هغه قسمونو به مو خامخا نیسی

بِمَا عَقَّدْتُّمُ الْاَيْمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗٓ اِطْعَامُ عَشَرَةِ

په هغه څه | چه تاسو مضبوط کړی وی | قسمونه په هغے سره | پس کفاره د هغے | ور کول د طعام دی | لسو

چه تاسو قصدا خوړلی دی نو د داسے قسمونو د ماتولو کفاره داده چه یا خو لسو مسکینانو ته داسے ډوډئ ور کړئ

مَسٰكِيْنَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُوْنَ اَهْلِيْكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ

مسکینانو ته | درمیانه خوراک | د هغے نه | چه ور کوئ ئے تاسو | خپل کور والو ته | یا جامه ور کول دی دوی ته

چه تاسو خپل کور والا باندے خورئ یا ورته جامے ور کړئ یا یو غلام آزاد کړئ

اَوْ تَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ۖ

یا ازادول | د یو غلام دی | پس څوک | چه وس نه لری (د دے) | لو روژے نیول دی | درے | ورځے

بیا که څوک چه د دے (څیزونو) وس نه لری نو درے ورځے روژے دِ اونیسی

ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوْٓا اَيْمَانَكُمْ ۖ

دا | کفاره ده | د قسمونو ستاسو | کله چه | قسم اُو خورئ تاسو | او حفاظت کوئ | د قسمونو خپلو

دا ستاسو د قسمونو (د حنث) کفاره ده کله چه قسم و خورئ (او بیا ئے پوره نکړئ) او د خپلو قسمونو حفاظت کوئ

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٨٩﴾

همر دغه شان | بیانوی | الله | تاسو ته | آیتونه (احکام) خپل | چه تاسو | شکر گزار شئ.

همر دغه شان الله تعالیٰ تاسو ته خپل آیتونه بیانوی چه شکر گزار شئ.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ

اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | بیشکه | شراب | او جواری | او د بتانو عبادت کول

اے مومنانو! یقیناً شراب او جواری او بتان او په غشو باندے پال (قسمت) معلومول

وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ

او غشی د پال | پلیت دی | د شیطان د عمل نه دی | پس ځان او ساتئ د دے نه | چه تاسو

ناپاک شیطانی کارونه دی نو بس د دے نه ځان بچ ساتئ چه کامیاب شئ

تُفْلِحُوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّمَا يُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّوْقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ

کامیاب شئ | بیشکه | غواړی | شیطان | چه واچوی | ستاسو په مینځ کښے | دُشمنی

یقیناً شیطان خو همر دا غواړی چه د شرابو او د جوارئ په ذریعه په تاسو کښې

وَالْبَغْضَآءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ

او بغض | په وجه د شرابو | او د جوارئ | او (چه) منع کړی تاسو | د ذکر | د الله نه

دشمنی او بغض پیدا کړی او د الله تعالیٰ د ذکر او د مانځه نه مو منع کړی

وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ ۝٩١ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ

او د مانځه نه | پس آیا | تاسو به | منع شئ | او حکم منئ | د الله

نو پس د ذکر کولو د دے مفاسدو نه به آیا اوس تاسو د دے (شیزونو) نه منع شئ؟ او د الله تعالیٰ او د هغه د رسول

وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَاحْذَرُوْا ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا

او حکم منئ | د رسول | او ویریږئ | پس که چرے | مخ وارولو تاسو | نو پوهه شئ

حکم اومنئ او د نا فرمانئ کولو نه اوویریږئ که تاسو (د دے حکم نه) مخ واړولو نو پوهه شئ چه عذاب به درکولے شی

اَنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝٩٢ لَيْسَ عَلَى الَّذِيْنَ

چه بیشکه | په پیغمبر زمونږ باندے | رسول دی | بنکاره | نشته دے | په هغه کسانو باندے

ځکه چه زمونږ د پیغمبر کار خو صرف (د حکمونو) واضح رسول دی. چا چه ایمان راوړے دے او نیک عملونه کوی په هغوی باندے

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ فِيْمَا طَعِمُوْٓا اِذَا

چه ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | نیک | څه گناه | په هغه څه کښے | چه خوړلی دی هغوی | کله چه

د هغه شیزونو په باره کښے هیڅ گناه نشته کوم چه (د حرمت نه وړاندے) هغوی خوړلی ځکه چی په دے شرط

مَا اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا

هغوی ځان بچ ساتی (د کفرنه) | او ایمان لری | او عملونه کوی | نیک | بیا ځان بچ ساتی (د حرامونه) | او ایمان لری

چه آئنده ځان ساتی او په ایمان ټینګ وی او نیک کارونه کوی او بیا د پاره هم د هر قسمه حرامونه پرهیزګار پاتے شی او په ایمان

ع

ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْا ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۝٩٣

بیا | ځان بچ ساتی (د شبهاتونه) | او ښه کارونه کوی | او الله | خوښوی | نیکی کوونکی

ثابت قدم پاتے شی او د دے نه پس هم تقوی او احسان خپل کړی او الله احسان کوونکی خوښوی

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ

اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | خامخا از مائی به کړی تاسو | الله | په څه څیز | د ښکار نه

اے مومنانو! کله چه تاسو په حالت د احرام کښی یئ نو الله تعالیٰ به ضرور ستاسو ازمیښت کوی د ښکار په هغه ځناورو سره چه تاسو ئے

تَنَالُهٗٓ اَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ

چه ورسیږی ورته | لاسونه ستاسو | او نیزے ستاسو | چه ښکاره کړی | الله | هغه څوک | چه ویریږی د هغه نه

په آسانئ سره په خپلو لاسونو حاصلولے شئ یا ئے په نیزو سره ښکار کولے شئ د دے د پاره چه الله هغه څوک ښکاره کړی

بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝٩٤

غائبانه | پس څوک | چه زیاتے او کړی | پس د دے نه | نو هغه له | عذاب دے | دردناک

څوک چه غائبانه هم د هغه نه ویریږی څوک چه د دے (حکم) نه پس هم زیاتے او کړی نو هغه د دردناک عذاب مستحق دے.

يَاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ

اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | مه وژنئ | ښکار | په داسے حال کښے چه تاسو

اے مومنانو! د احرام په حالت کښے ښکار مه کوئ

حُرُمٌ ؕ وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا

په احرام کښے یئ | او څوک | چه ووژنی ښکار | په تاسو کښے | قصدًا | نو په هغه باندے بدله ده | پشان د هغے

او په تاسو کښے چه چا قصدًا ښکار اوکړو نو د دے بدله د هغه ښکار په شان

قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًاۢ

چه وژلی وی ده | د څاروو نه | فیصله به کوی | د دے | دوه کسان انصاف والا | د تاسو نه | هدیه به وی

یو څاروے د قربانۍ د پاره حرم ته لیګل دی خو د هغے د مماثلت فیصله به دوه دیانتدار ه تجربه کار کسان کوی

بٰلِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ

رسیدونکے | کعبے ته | یا (په ده باندے) کفاره ده | خوراك | د مسکینانو | یا برابر | د دے

یا کفاره ده چه د ښکار قیمت به اولګوی او یو یو مسکین ته به یو خوراك د پاره نیمه صاع ورکړی او یا دے د هر نیم صاع په

صِيَامًا لِّيَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ ؕ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ؕ

روژے | چه وڅکی دے | سزا | د کار خپل | معاف کړی دی | الله | هغه څه | چه شوی دی وړاندے

بدله کښې یو یو روژه اونیسی دے د پاره چه د خپل عمل سزا او څکی (او دے نه وړاندے چه څه شوی دی هغه الله معاف کړی دی

وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝۹۵

او څوک | چه دوباره دو کړی دا شکار | نو بدله به واخلی | الله | د هغه نه | او الله | زور آور | بدله اغستونکے دے

او اوس چه څوك بیا هم دا سے اوکړی نو الله به تر ے نه بدله اخلی او الله ډیر زور آور او سزا ورکونکے ذات دے

اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهٗ مَتَاعًا لَّكُمْ

حلال کړے شوی دی | تاسو له | ښکار | د دریاب | او خوراك د هغے | فائده ده | ستاسو د پاره

تاسو د پاره د سمندر ښکار او د هغے خوراك حلال (کړے شوے) دا دے د پاره چه هغه ښکار تاسو او مسافرو د پاره د فائدے

وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ

او د مسافرو د پاره | او حرام کړے شوی دے | په تاسو | ښکار | د اوچے | تر څو چه یئ تاسو

حاصلولو یو ذریعه شی خو تر څو پورے چه تاسو د احرام په حالت کښې یئ نو د اوچے ښکار در باندے حرام دے

حُرُمًا ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْۤ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝۹۶ جَعَلَ اللّٰهُ

په احرام کښے | او ویریږی | د الله نه | هغه الله | چه هغه ته به | تاسو جمع کولے شئ | جوړه کړے ده | الله

او د هغه الله نه اوویریږئ د کوم طرف ته چه به تاسو ټول جمع کولے شئ. الله کعبه چه عزتمنده کور دے

الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ

کعبه | چه کور | د عزت دے | سبب د وډلو | د پاره د خلقو | او میاشتے | عزتمندے هم

د خلقو د قیام سبب ګرځولے دے او (د هغه شان) د حرمت میاشتے او د قربانۍ څاروی او هغه څاروی چه

وَالْهَدْيَ وَالْقَلَآئِدَ ۚ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ

اودقربانۍ ځاروي هم | او دپټو والا ځاروي هم | دا ځکه | چه پوهه شئ تاسو | چه بیشکه | الله | پوهیږي

مرئ کښې ئې پټې پرتې وي (هم د قیام سبب ګرځولے دے) دا (هر څه ځکه چه) تاسو ته معلومه شي چه

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ

په هغه څه | چه دي په اسمانونو کښے | او په هغه څه | چه دي په زمکه کښے | او دا چه بیشکه | الله

اسمانونو او زمکه کښے چه څه دي هغه ټول الله ته ښه معلوم دي او چه تاسو ته دا هم معلومه شي چه الله

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٩٧﴾ اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ

په هر څیز باندے | ښه پوهه دے | پوهه شئ | چه بیشکه | الله | سخت | عذاب ورکوونکے دے

په هر څه باندے پوهه دے. په دے خبره هم پوهه شئ چه الله سخت عذاب ورکوونکے دے او (په دے

وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ

او بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے | نشته دے | په پیغمبر باندے | مګر | رسول (د پیغام)

هم پوهه شئ) چه الله بخښونکے مهربان دے. په پیغمبر باندے د تبلیغ کولو نه سوا بله څه ذمواري نشته

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿٩٩﴾ قُلْ

او الله | پوهیږي | په هغه څه | چه تاسو ئې ښکاره کوئ | او په هغه څه | چه تاسو ئې پټوئ | او وایه (چه)

او ستاسو ښکاره او پټ ټول (حالات، عملونه) الله ته معلوم دي. اے پیغمبره! خلقو ته او وائ

لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيْثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيْثِ ۚ

نه دي برابر | پلیت | او | پاک | اګر که | تعجب کښے اچوي تا لره | ډیر والے | د پلیت

چه پاک او ناپاک څیزونه یو برابر نه دي اګر که د ناپاکو څیزونو ډیر والے تا په تعجب کښے واچوي

فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٠﴾ ع

نو ویریږئ | د الله نه | اے د عقل والوا | دے د پاره چه تاسو | کامیاب شئ

نو عقل مندو ! د الله نه اُویریږئ چه کامیاب شئ

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْئَلُوْا عَنْ اَشْيَآءَ اِنْ

اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | مه کوئ تپوس | د داسے څیزونو باره کښے | که چرے

اے مومنانو! د داسے بے ضرورته څیزونو باره کښے تپوسونه (پوښتنه) مه کوئ چه که چرته د هغے جواب

تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ ۚ وَاِنْ تَسْئَلُوْا عَنْهَا

ښکاره کړے شي هغه | تاسو ته | نو خفه به کړي تاسو | او که چرے | تپوس کوئ تاسو | د هغے په باره کښے

درته ښکاره (کړے) شي نو بد به دریاندے اولګي ځکه که تاسو ئې په داسے وخت کښے تپوس کوئ کله چه قرآن را نازلیږي نو

حِيْنَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ تُبْدَ لَكُمْ ؕ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ؕ

په داسے وخت کښے | چه نازلیږي | قرآن | ښکاره به کړے شي | تاسو ته | معافي کړیده | الله | د هغے (تپوسونو نه)

خامخا به درته د هغے جواب ښکاره کولے شي په قرآن کښں. البته مخکښں د نزول نه چه څه شوي دي هغه درته الله معاف کړي دي

وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ

او الله | بخښونکے | صبر کونکے دے | یقینا | تپوس کړے وو دغه سے بخضرور تپوسوالونو | یو قوم | تاسو نه مخکښ

او الله بخښونکے صبر ناک ذات دے. تاسو نه مخکښ هم یو قوم دا سے تپوسونه کړی وو

ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كٰفِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْ بَحِيرَةٍ

بیا | شول دوی | په هغے | کافران | نه دی مقرر کړی | الله | بحیره (غوږ څیرے)

خو چه کله ورته هغه ښکاره شو بیا ئے ترے نه انکار اوکړو. الله خو نه بحیره او نه

وَلَا سَآئِبَةٍ وَّلَا وَصِيلَةٍ وَّلَا حَامٍ ۙ وَّلٰكِنَّ الَّذِينَ

او نه ازاده پریخودے شوے | او نه پیوسته شوے دلټے سره | او نه بچ شوے شا والا | لیکن | هغه کسان

سائبه او نه وصیله او نه حام حرام مقرر کړے دے (بلکه) دا خو کافر خلق په

كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۖ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

چه کفر ئے کړے دے | جوړوی | په الله باندے | دروغ | او ډیر د دوی نه | عقل نه لری

الله باندے دروغ جوړوی او اکثر پکښے بے عقله دی

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلٰى مَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ

او کله چه | او وئیلے شی | دوی ته | چه راشئ تاسو | هغه څه ته | چه نازل کړی دی | الله

او کله هم چه ورته او وئیلے شی چه (راشئ) د الله نازل کړے شوی کتاب او د هغه د رسول طرف ته

وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَآءَنَا ۗ

او د پیغمبر (حکم) ته | نو وائی دوی | کافی دے مونږ له | هغه څه | چه موندلی دی مونږ | په هغے باندے | پلاران خپل

رجوع اوکړئ نو وائی چه مونږ له هم هغه دین کافی دے په کوم چه مونږ خپل مشران موندلی دی

أَوَلَوْ كَانَ آبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَّلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

اگر چه وو | پلاران د دوی | چه نه پوهیدل | په هیڅ څیز باندے | او نه هغوی په هدایت وو

اگر که د دوی مشران نه په صحیح دین باندے وو او نه ئے صحیح لار موندلے وه (نو بیا به هم هغوی پسے روان وی؟)

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۚ لَا يَضُرُّكُمْ

اے هغه کسانو | چه ایمان مو راوړے دے | په تاسو ذمه داری ده | ستاسو خپله | نقصان نشی رسولے تاسو ته

اے مومنانو! تاسو بس د ځان فکر کوئ (کله چه دا کافران ستاسو دین نه منی) که تاسو په خپله په سمه لار یئ

مَّنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۚ إِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

هغه څوک | چه گمراه شوی دی | کله چه | تاسو په هدایت باندے | خاص الله ته دی | واپس تلل ستاسو | د ټولو

نو گمراه خلق تاسو ته هیڅ نقصان نشی رسولے تاسو ټول به الله ته (پیش) کړے شئ

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

نو خبر به در کړی هغه تاسو ته | په هغه څه | چه تاسو به | کول | اے هغه کسانو چه ایمان مو راوړے دے

نو هغه به درته خبر درکړی چه څه کارونه تاسو کول. اے مومنانو!

شَهَادَةُ بَیْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِیْنَ
حاضرول (پکار دي) | په مینځ ستاسو کښې | کله چه | حاضر شي | یو تن ته په تاسو کښې | مرګ | یعنې په وخت
کله چه تاسو کښې د چا د مرګ وخت را نزدې شي نو د وصیت په وخت کښې په تاسو مسلمانانو کښې

الْوَصِیَّةِ اثْنٰنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ اٰخَرٰنِ مِنْ غَیْرِكُمْ
د وصیت کولو کښې | دوه سړي | انصاف والا | ستاسو نه | یا | دې دوه نور وي | تاسو نه سوا
دوه معتبر (دیانتدار) ګواهان جوړول پکار دي یا که چرې تاسو په زمکه کښې د سفر په حالت کښې یئ

اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِی الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِیْبَةُ
که چرې | تاسو | سفر کوئ | په زمکه کښې | نو اورسي تاسو ته | مُصیبت
او تاسو ته د مرګ مصیبت پیښ شي (او مسلمانان ګواهان نه وي) نو د خپل ځان نه سوا دوه (غیر مسلم) کسان

الْمَوْتِ ؕ تَحْبِسُوْنَهُمَا مِنْۢ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَیُقْسِمٰنِ
د مرګ | ایساروئ به تاسو دا دواړه | پس | د | مانځه نه | نو قسم به کوي دا دواړه
ګواهان جوړ کړئ بیا که چرې تاسو ته د دعوی په صداقت باندې شك وي نو د مونځ نه پس دوی ایسار کړئ

بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِیْ بِهٖ ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ
په الله باندې | که چرې | ستاسو شك وي | چه نه اخلو مونږ | په قسم سره | عوض | اګر که | وي دې (مقسم له)
او بیا دې دوی په الله قسم او خوري چه مونږ د دې قسم په بدله کښې هیڅ قیمت نه اخلو اګر چه د معامله

ذَا قُرْبٰی ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ ۙ اللّٰهِ اِنَّاۤ اِذًا
رشته دار | او نه پټوو مونږ | ګواهي | د الله | بیشکه مونږ به یو | په دغه وخت کښې
زمونږ د رشته دارو لې نه وي او مونږ د الله ګواهي نه پټوو ګنې مونږ به ګناهګار شو. بیا که روستو

لَّمِنَ الْاٰثِمِیْنَ ۝ فَاِنْ عُثِرَ عَلٰۤی اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّاۤ اِثْمًا
د ګناهګارانو نه | بیا که چرې | خبردار شو | په دې | چه بیشکه دې دواړو | کړې ده | ګناه
پته اولګیده چه دې دواړو (ګواهانو) (په دروغ ویلو سره) ځان په ګناه کښې اخته کړې دې نو بیا

فَاٰخَرٰنِ یَقُوْمٰنِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِیْنَ اسْتَحَقَّ عَلَیْهِمُ
نو دوه نور کسان | به اودریږي | په ځائې د دې دواړو | د هغه کسانو نه | چه دعوی د حق شوې ده | په هغوی باندې
د هغوی په ځائې به دوه نور سړي د هغه کسانو نه د ګواهۍ د پاره اودریږي چه دعوی د حق پرې شوې ده

الْاَوْلَیٰنِ فَیُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَاۤ اَحَقُّ
چه نزدې به وي دا دواړه (مړي ته) | نو قسم به اوکړي دا دواړه | په الله باندې | چه ګواهي زمونږ | زیاته رښتینې ده
او دا دواړه به د مړي نزدې وارثان وي نو دا دواړه به په الله قسم او خوري چه زمونږ ګواهي

مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَیْنَاۤ ۖ ۫ اِنَّاۤ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِیْنَ ۝
د ګواهۍ د هغې دواړو نه | او زیاتے نه دے کړے مونږ | بیشکه مونږ به یو | په دغه وخت کښې | خامخا د ظلم کونکو نه
د هغه نورو د ګواهۍ نه زیاته حق ده او مونږ په دې ګواهۍ کښې هیڅ زیاتے نه دے کړے ګنې مونږ به ظالمان شو

ذٰلِكَ اَدۡنٰۤى اَنۡ يَّاۡتُوۡا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجۡهِهَاۤ

دا طريقه | زياته نژدے دهٔ دے ته | چه پيش به کړی دوی | ګواهي | په صحيح طريقه باندے

په دے طريقے د دے خبرے ډير اميد دے چه خلق به ګواهي سمه سمه ادا کړی

اَوۡ يَخَافُوۡۤا اَنۡ تُرَدَّ اَيۡمَانٌۢ بَعۡدَ اَيۡمَانِهِمۡ‌ؕ وَاتَّقُوا

يا اويريږی دوی | دد دے نه چه واپس به کړے شی | قسمونه (ددوی) | پس | د قسمونو دهغے نورونه | او اويريږئ

يا به دد دے نه اويريږی چه ددوی دقسمونو نه په پس په نورو قسمونو سره (چرته) ددوی ترديد اونشی

اللّٰهَ وَاسۡمَعُوۡا‌ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهۡدِى الۡقَوۡمَ الۡفٰسِقِيۡنَ۝ ع

د الله نه | او واورئ | او الله | نه کوی هدايت | قوم | فاسقانو ته

او د الله نه ويريږئ او (دهغه حکمونه) د قبلولو په نيت واورئ او الله فاسقانو خلقو ته سمه لار د دليل نه ښائ

يَوۡمَ يَجۡمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوۡلُ مَاذَاۤ اُجِبۡتُمۡ‌ؕ

په کومه ورځ | چه راجمع به کړی | الله | پيغمبران | تو وائ به (ورته) | څه جواب درکړے شوے وو تاسو ته

هغه ورځ ياد کړه په کومه ورځ چه الله تول پيغمبران راجمع کړی او ورته به وائ چه تاسو ته (دقومونو د طرف نه) څه جواب

قَالُوۡا لَا عِلۡمَ لَنَا‌ؕ اِنَّكَ اَنۡتَ عَلَّامُ الۡغُيُوۡبِ۝

او به وائ دوی | نشته دے څه علم | مونږ لره | بيشکه | هم ته | پوهه ئے | په ټولو پټو څيزونو

درکړے شوے وو هغوی به ورته جواب کښی اووائ چه مونږ ته هيڅ پته نشته په غيب باندے چه هغوی زمونږ نه پس څه وکړل ته په پټو خبرو ښه پوهه ئے او مونږ ته په غيبو پته نشته

اِذۡ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيۡسَى ابۡنَ مَرۡيَمَ اذۡكُرۡ نِعۡمَتِىۡ عَلَيۡكَ

کله چه | او به وائ | الله | اے عيسیٰ | ځوئ | د مريم! | ياد کړه ته | نعمت زما | په ځان خپل

کړی وو بيشکه هم ته د ټولو غيبو خبرو نه خبردار ئے ځابه هغه ورځ وی کله به چه الله عيسیٰ بن مريم ته اووائ چه ما په تا

وَعَلٰى وَالِدَتِكَ‌ۘ اِذۡ اَيَّدْتُّكَ بِرُوۡحِ الۡقُدُسِ تُكَلِّمُ

او په | مور | خپل | کله چه | مدد کړے وو ما ستا | په روح القدس سره | چه خبرے دِ کولے

او ستا په مور کوم نعمتونه کړی وو هغه ياد کړه خاصکر دا نعمت چه ما په جبرئيل سره ستا مدد کړے وو

النَّاسَ فِى الۡمَهۡدِ وَكَهۡلًا‌ۚ وَاِذۡ عَلَّمۡتُكَ الۡكِتٰبَ

دخلقو سره | په زانګو کښی | او په پوخ عمر کښے | او کله چه | او ښودلو ما تا ته | کتاب

او تا په زانګو کښی دخلقو سره هم هغه شان خبرے کړے وے څنګه چه دے په بوډاوالی کښی کولے او دا چه ما تا ته د کتاب

وَالۡحِكۡمَةَ وَالتَّوۡرٰٮةَ وَالۡاِنۡجِيۡلَ‌ۚ وَاِذۡ تَخۡلُقُ مِنَ الطِّيۡنِ

او حکمت | او تورات | او انجيل | او کله چه | جوړولو به تا | د خټے نه

او حکمت او د تورات او د انجيل تعليم درکړے وو او دا چه تا به زما په حکم د خټے نه

كَهَيۡـئَةِ الطَّيۡرِ بِاِذۡنِىۡ فَتَنۡفُخُ فِيۡهَا فَتَكُوۡنُ طَيۡرًاۢ

په شان د شکل | د مارغه | په حکم زما | بيا به پو کے وهلو تا | په هغے کښے | نو شو به هغه | الوتونکے مارغه

د مارغهٔ شکل جوړولو او بيا به دے پکښے پو کے کولو نو هغه به زما په حکم الوتونکے (مارغهٔ) جوړ شو

بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي ۚ وَإِذْ تُخْرِجُ

په حکم زما | او جوړولو به دِ | پیدائشيړوند | او برګي والا | په حکم زما | او کله چه | راویستل به دِ

او تا به زما په حکم پیدائشي ړوند او برګي مرض والا روغول (جوړول) او زما په حکم به

الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي ۖ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنكَ إِذْ

مړي (د قبرونو نه) | په حکم زما | او کله چه | بند کړل ما | بني | اسرائیل | ستا نه | کله چه

دے مړي ژوندي کول. او دا چه تا نه ما د بني اسرائیلو نه بچ کړے وے کله چه تا

جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

راوړل تا دوي ته | ښکاره دلائل (معجزے) | نو اوویل | هغه کسانو | چه کفر ئے کړے وو | د دوي نه

هغوي ته ښکاره نخښے پیش کړے نو په هغوي کښې کافرانو اوویل چه دا خو د ښکاره

إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ

نه دے دا | مګر | جادو (دے) | ښکاره | او کله چه | زړه کښے واچول ما | حواریانو ته (خالصو ملګرو ته)

جادو نه سوا بل هیڅ نه دي. او (دا هم یاد کړه) کله چه ما ستا د راز دارو ملګرو په زړه کښے دا خبره واچوله

أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ

چه ایمان راوړئ | په ما | او په رسول زما | (نو) اوویل دوي | (چه) ایمان راوړے دے مونږ | او ګواه (اوسه) ته

چه په ما او زما په پیغمبر ایمان راوړئ نو هغوي اوویل چه مونږ ایمان راوړو او ته په دے ګواه اوسه

بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ۝ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ

چه بیشکه یو مونږ | حکم منونکی | کله چه | اوویل | خالصو ملګرو | اے عیسیٰ | ځوئے | د مریم

چه مونږ مسلمانان یو (دا هم یاد کړه) کله چه حواریانو اوویل چه اے عیسیٰ ابن مریم!

هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَن يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً

آیا | قبول به کړي | ستا رب | چه راولیږي | په مونږ باندے | خوانچه

آیا ستا رب به دا خبره اومني چه په مونږ باندے د اسمان نه خوانچه راکوزه کړي

مِّنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝

د آسمان نه | اوویل (عیسیٰ) | ویریږئ | د الله نه | که یئ تاسو | مومنان

نو عیسیٰ ورته اوویل چونکه تاسو واقعي مومنان يئ نو په طلب کولو د معجزاتو کښې د الله نه ویریږئ

قَالُوا نُرِيدُ أَن نَّأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا

اوویل دوي | غواړو مونږ | چه خوراک اوکړو | د هغے نه | او چه مطمئن شي | زړونه زمونږ

نو دوي ورته اوویل مونږ خو صرف دا غواړو چه د هغے نه خوراک (هم) اوکړو او چه زړونه مو مطمئن شي په زیادتِ قدرت

وَنَعْلَمَ أَن قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا

او چه به پوهه شو مونږ | چه | یقیناً | رښتیا وئیل دي تا مونږ ته | او چه شو مونږه | په هغے باندے

د الله باندے او چه علم مو زیات شي په صدق د رسالت ستا باندے او چه مونږ د دے تولو خبرو بیان او کړو روستنو خلقو ته

مِنَ الشّٰهِدِيْنَ۝ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ
د گواهئ کوونکو نه | اوویٔیل | عیسیٰ | ځوی | د مریم | (چه) اے الله | ربه زمونږ
عیسیٰ بن مریمؑ اوویٔیل اے الله زمونږ ربه ! په مونږ باندے

اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ تَكُوْنُ لَنَا
راولیږه | په مونږ باندے | خوانچه | د آسمان نه | چه شی | دپاره زمونږ
داسمان نه یوه خوانچه را کوزه کره چه هغه زمونږ دپاره او زمونږ دوراندینو او وروستنو دپاره

عِيْدًا لِّاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ ۚ
ورځ دخوشحالئ (اختر) | دپاره د مخکنو زمونږ | او د وروستنو زمونږ | او (چه شی) یوه نخښه | ستا د طرف نه
دخوشحالئ یوه ورځ (موقع) جوړه شی او ستا د طرف نه دلیل شی په توحید ستا او په صدق د رسالت زما

وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ۝ قَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ
او روزی را کړه مونږ ته | او ته | ډیر ښه | روزی ورکونکے ئے | اوویٔیل | الله | بیشکه زه
او (الله) ته مونږ له دا نعمت سبب د رزق او ګرځوه او ته ډیر بهتر روزی ورکونکے ئے. الله ورته او فرمائیل چه زه (خو)

مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ فَمَنْ يَّكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّيْٓ
رالیږونکے یم دے لره | په تاسو باندے | پس چا چه | ناشکری او کړه | پس د دے نه | ستاسو نه | نو بیشکه زه به
بیشکه دا خوانچه تاسو ته درلیږم خو که په تاسو کښ چا د دے نه پس هم انکار وکړو نو دا سے سزا به

ع اُعَذِّبُهٗ عَذَابًا لَّآ اُعَذِّبُهٗٓ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ۝
عذاب ورکړم هغه له | (داسے) عذاب | چه نه به ورکوم هغه | هیڅ تن ته | د خلقو نه
ورله ورکړم چه په مخلوق کښے به ئے بل هیڅ چاله نه وی ورکړی

وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ
او کله چه | او به وائی | الله | اے عیسیٰ | ځویه | د مریم | آیا تا | وئیلی وو
او هغه وخت هم یاد کړه چه الله به (په حشر کښے) فرمائی چه اے عیسیٰ ابن مریم ! آیا تا خلقو ته

لِلنَّاسِ اتَّخِذُوْنِيْ وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ
خلقو ته | (چه) اونیسئ ما | او مور زما | دوه معبودان | سوا | د الله نه
وئیل وو چه د الله نه سوا ما او زما مور دواړه په خدائئ اونیسی

قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُوْنُ لِيْٓ اَنْ اَقُوْلَ مَا
او به وائی (عیسیٰ) | پاک ئے ته | نه دی مناسب | زما دپاره | چه اووایم زه | هغه څه
(نو) هغه به اووائی چه الله زه خو ستا ذات د شرک نه پاک ګنړم زما مجال نشته چه زه د خولے نه

لَيْسَ لِيْ ۤ بِحَقٍّ ؕ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهٗ فَقَدْ عَلِمْتَهٗ ؕ
چه نه دی | ما سره | لائق (حق) | که چرے ما | کړی وی دا خبره | نو یقینًا | معلومه به وی هغه تاته
داسے خبره او پاسم چه د هغے ماله حق نه وی او که بالفرض ما داسے خبره کړی وی نو تا ته به معلومه وی

تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَآ اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ ؕ

ته پوهيږے | په هغه څه | چه دي په زړه زما کښے | او نه پوهيږم زه | په هغه څه | چه دي ستا په نفس کښے

زما په زړه کښے چه څه دي هغه تا ته ښه معلوم دي او ستا په نفس کښے چه څه دي هغه ما ته نه دي معلوم

اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۝١١٦ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَآ

بيشکه هم ته | ډير پوهه ئے | په پټو څيزونو | نه دي وئيل ما | دوی ته | مگر | هغه څه

يقيناً ته د ټولو غيبو خبرو نه خبردار ئے. ما (خو) ورته د دے نه سوا بله خبره نه ده کړے

اَمَرْتَنِيْ بِهٖۤ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ۚ

چه حکم کړے وو تا ماته | په هغے سره | چه عبادت وکړئ | د الله | چه زما رب دے | او ستاسو (هم) رب دے

د څه چه را ته تا حکم کړے وو چه يوازے د الله عبادت او کړئ چه زما او ستاسو د ټولو رب دے

وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا مَّا دُمْتُ فِيْهِمْ ۚ فَلَمَّا

او وم زه | په دوی باندے | گواه (خبر) | ترڅو چه وم زه | په دوی کښې | بيا هر کله

او زه ترے نه تر هغه وخته پورے خبر وم ترڅو پورے چه زه په کښے موجود وم بيا کله چه تا

تَوَفَّيْتَنِيْ كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيْبَ عَلَيْهِمْ ؕ وَاَنْتَ

چه واغستلم تا زه | (نو بيا) هم ته | نگران وے | په دوی باندے | او ته ئے

زه بره وخيجولم (اوچت کړم) نو بيا يوازے ته د دوی نه خبر وے او ته

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝١١٧ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ

په هر څه باندے | ښه خبر (گواه) | که چرے | عذاب ورکوے ته دوی ته | نو بيشکه دوی

د هر څه نه ښه خبردار ئے (په هر څيز باندے گواه ئے) اوس که ته ورله سزا ورکوے نو هم ستا

عِبَادُكَ ۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝١١٨

بندگان دي ستا | او که | بخښے ته | دوی | نو بيشکه هم ته | زور آور | حکمت والا ئے

بندگان دی او که بخښنه ورته کوے نو هم ته غالب او حکمت والا ذات ئے.

قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصّٰدِقِيْنَ صِدْقُهُمْ ؕ

او به وائي | الله | دا | هغه ورځ ده | چه فائده به ورکوی | رشتينو ته | رشتيا د هغوی

الله به او فرمائي چه دا هغه ورځ ده چه رشتينو خلقو ته به خپل رشتيا فائده ورکوی

لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ

د دوی دپاره | جنتونه دي | چه بهيږي به | لاندے د هغے نه | نهرونه | هميشه به وی | هغے کښے

د دوی دپاره دا يے جنتونه (باغونه) تيار دي چه لاندے به ترے نه نهرونه (ويالے) بهيږي

اَبَدًا ؕ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ

هميشه | راضي به وی | الله | د دوی نه | او راضي به وی دوی | د الله نه | دا | کاميابي ده

چه په هغے کښے به دوی هميشه اوسيږي. او الله د دوی نه راضي شو او دوی د الله نه راضي شو هم دا ډيره لويه

الْعَظِيْمُ ﴿١٦﴾ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا

ډیره لویه | خاص دالله دپاره ده | بادشاهي | د آسمانونو | او د زمکې | او دهغه څه

کامیابي ده. په اسمانونه او زمکه او چه په دے کښے څه دي په هغه ټولو د الله حکومت دے

فِيْهِنَّ ؕ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٢٠﴾ ع

چه دي په دے کښے | او هغه (الله) | په هر څیز باندے | قادر دے |

او الله تعالیٰ په هر څیز باندے پوره قدرت لري

آیاتها [١٦٥]	سورة الانعام مكيّة	رکوعاتها [٢٠]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډیر مهربان | زیات رحم کونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم دهغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

ټول صفتونه دخښتن توب | خاص الله لره دي | هغه ذات | چه پیدا کړي ئے دي | آسمانونه | او زمکه

د خدائي توب ټول صفتونه (تعریفونه) یوازے هغه الله لره دي چا اسمانونه او زمکه ئے پیدا کړي دي

وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ؕ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ

او پیدا کړي ئے دي | تیارے | او رڼرا | بیا (هم) | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | دخپل رب سره

او تیارے او رڼرا ئے جوړه کړے ده. بیا هم کافران د خپل رب سره نور برابر ګڼړي

يَعْدِلُوْنَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰٓى

نور خلق برابروي | هم هغه دے چه | پیدا ئې کړئ تاسو | دخټے نه | بیا ئے | مقرر کړه

الله هم هغه ذات دے چه تاسو ئے د خټے (خاورے) نه پیدا کړئ بیا ئے (هرله) د ژوند یوه

اَجَلًا ؕ وَاَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ ﴿٢﴾

یو نیټه | او یو نیټه ده بله | مقرر شوے | هغه سره | بیا (هم) | تاسو | شك کوئ

نیټه مقرره کړه او یوه بله نیټه (دوباره ژوند) مقرره ده چه علم ئے دهغه سره دے بیا هم تاسو شك کوئ

وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْاَرْضِ ؕ يَعْلَمُ

او هم هغه دے | الله (معبود) | په آسمانونو کښے | او په زمکه کښے (هم) | پوهیږي هغه

او هم هغه الله حق دار د بندګۍ دے په اسمانونو کښے هم او په زمکه کښے هم

سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ ﴿٣﴾ وَمَا تَاْتِيْهِمْ

په پټو ستاسو | او په ښکاره ستاسو | او پوهیږي | په هغه څه | چه کوئ ئے تاسو | او نه راځي دوي ته

ستاسو پټے او ښکاره ټول ے خبر دے ورته معلوم دي او تاسو چه څه کوئ هغه ورته معلوم دي. او دکافرانو حال

مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ۝

څه نخښه | د نخښو | د رب خپل نه | مګر | دي دوي | د هغې نه | اعراض کوونکي

خو دا دے چه کله هم دوي ته د الله د نخښو نه څه نخښه راشي نو دوي د هغې نه مخ اړوي

فَقَدْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۭ فَسَوْفَ يَاْتِيْهِمْ

پس يقيناً | دروغژن اوګڼړلو دوي | حق | هر کله | چه راغے ورته | پس ډير زر به | راشي دوي ته

چه کله دوي ته حق راغلو نو دوي هغه دروغ اوګڼړلو (خو) ډير زر به دوي ته عذاب د هغه څيز راشي

اَنْۢبٰۗؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا

خبر | د هغه څه | چه دوي | ورپورے | توقے کولے | آيا نه کوري دوي | چه څومره | هلاک کړي دي مونږ

کوم پورے چه دوي توقے کولے وے. (آيا) دوي نه ګوري چه د دوي نه وړاندے مونږ

مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّنّٰهُمْ فِي الْاَرْضِ مَا

مخکښې د دوي نه | قومونه ډير | (چه) طاقت مونږ کړے وو هغوي ته | په زمکه کښے | دومره

څومره قومونه هلاک کړي دي. چه مونږ ورله په زمکه دومره اقتدار ورکړے وو

لَمْ نُمَكِّنْ لَّكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَآءَ عَلَيْهِمْ مِّدْرَارًا ۠

چه نه مو دے درکړے | تاسو ته | او رالیږل وو مونږ | باران نه | په هغوي باندے | شيبے شيبے

چه تاسو له مونه دے درکړے او مونږ پرے د رحمت باران نه ښه ډير ورولی وو

وَّجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ

او ګرځولی وو مونږ | نهرونه | چه بهيدل به | لاندے د (اختيار) د هغوي نه | نو هلاک کړل مونږ هغوي

او مونږ ورله نهرونه پيدا کړل چه د دوي د (اختيار) لاندے بهيدل (خو) بيا مونږ د دوي

بِذُنُوْبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ۝

په ګناهونو خپلو | او پيدا کړل مونږه | روستو د هغوي نه | قومونه | نور

د ګناهونو په وجه دوي هلاک کړل او د دوي نه پس مو نور قومونه پيدا کړل

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا فِيْ قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ

او که چرے | نازل کړے وے مونږ | په تا باندے | کتاب | په کاغذ کښے | او لګولے وے دوي هغے سره

او (د کافرانو حال خو دا دے) که چرے مونږ تا ته په کاغذ کښے ليکلے شوے کتاب په يو ځل نازل کړو او بيا دوي

بِاَيْدِيْهِمْ لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ

لاسونه خپل | نو خامخا وئيلے به وے | هغه کسانو | چه کفر کړے دے | (چه) نه دے دا | مګر | جادو

دغه کتاب په خپلو لاسونو سره مسح کړے هم وے نو بيا به هم کافرانو وئيل چه دا خو ښکاره

مُّبِيْنٌ ۝ وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۭ وَلَوْ اَنْزَلْنَا

ښکاره | او وائي دوي | ولے را ولے نه ليږلے شوه | په دۀ باندے | فرشته | او که چرے | نازل کړے وے مونږ

جادو دے او دا خلق وائي چه دے پيغمبر باندے يو فرشته ولے نه را کوزيږي نو که چرے مونږ فرشته را کوزه کړے وے

مَلَكًا لَّقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ ۝٨ وَلَوْ

فرشته | نو خامخا فیصله به کړے شوے وه | د کار (د دوی) | بیا به | دوی ته مهلت نه وو ور کړے شوے | او که چرے

نو په دوی به عذاب راغلے وے نو له قصه به خلاصه شوے وه او بیا به دوی ته مهلت هم نه وو ور کړے شوے

جَعَلْنٰهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَّلَلَبَسْنَا

جوړ کړے شوے مونږ هغه (رسول) | فرشته | نو خامخا جوړ کړے به وو مونږ هغه سړے | په شکل د سړی | او خامخا شلیه به موږ او ستلے وے

او که چرے مونږ فرشته پیغمبر جوړ وے نو هغه به هم مونږ دیو سړی په شکل راليږلے نو دوی به د هغه باره کښ

عَلَيْهِمْ مَّا يَلْبِسُوْنَ ۝٩ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ

په دوی باندے | هغه | چه اوس کوم شك کوی | او یقینا | ټوقے شوے وے | په پیغمبرانو پورے | مخکښ ستا نه

هم هغه شک کولو کوم کښ چه اوس پرا ته دی. او (اے پیغمبره!) تا نه وړاندے هم په ډیرو پیغمبرانو پورے

فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ

نو چاپیره شو | په هغه کسانو پورے | چه ټوقے کړے وے | د دوی نه | هغه (عذاب) | چه دوی | ورپورے

ټوقے (خندا کانے) شوی دی خو آخر (نتیجه دا شوه) چه ټوقے کونکی هم هغه عذاب راګیر کړل په کوم پسے

ع يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝١٠ قُلْ سِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا كَيْفَ

ټوقے کولے | او وایه | او ګرځئ | په زمکه کښے | بیا | او ګورئ | (چه) څنګه

چه دوی ټوقے کولے. اے پیغمبره! (دے کافرانو ته) او وایه چه لږ د زمکے په مخ او ګرځئ او بیا په نظر د عبرت

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ۝١١ قُلْ لِّمَنْ مَّا

شو | انجام | د دروغ ګنړونکو | او وایه | (چه) د چا په اختیار کښے دی | هغه څه چه دی

او ګورئ چه د حق د دروغ ګنړونکو څه انجام شو؟ د دوی نه تپوس او کړه چه په اسمانونو او زمکه کښے

فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ قُلْ لِّلّٰهِ ۭ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ

په آسمانونو کښے | او په زمکه کښے | او وایه | دالله په اختیار کښے دی | لازمه کړے ده هغه | په ځان خپل باندے

چه څه دی هغه د چا په اختیار او ملکیت کښے دی؟ بیا ته پخپله جواب ور کړه چه دالله په اختیار کښے دی هغه (خو) رحم کول

الرَّحْمَةَ ۭ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۭ

مهربانی | خامخا راجمع کوی به هغه تاسو | ورځے د قیامت ته | چه نشته دے هیڅ شك | په هغے کښے

په ځان باندے لازم کړی دی (او) هغه به ضرور تاسو د قیامت په ورځ راجمع کوی چه د هغے په راتلو کښے هیڅ شك نشته

اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝١٢ وَلَهٗ

هغه کسان | چه تاوان کښے ئے اچولی دی | ځانونه خپل | نو هغوی | ایمان نه راوړی | او د هغه په اختیار کښے دی

خو کوم خلق چه ځان په نقصان کښے اچولے دے هغوی په دے (حقیقت) ایمان نه راوړی. او د شپے او ورځے چه څومره

مَا سَكَنَ فِى الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۭ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝١٣

هغه څه | (چه) آرام کوی | د شپے | او د ورځے | او هغه (الله) | ښه اوریدونکے | ښه پوهه دے

مخلوق آرام کوی هغه ټول دالله په قبضه کښے دی او هم هغه الله هر څه اوریدونکے په هر څه پوهه دے

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
اووایه | آیا سوا | د الله نه | اونیسم زهٔ | بل دوست | چه پیدا کوونکے دے | د آسمانونو | او د زمکے
اے پیغمبره! ته اووایه چه ایا (ولی) زهٔ د هغه الله نه سوا بل څوک خپل کارساز جوړ کړم کوم چه د اسمانونو او د زمکے

وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ؕ قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ
او هغه | خوراک ورکوی | او هغه ته خوراک نشی ورکیدے | اووایه | چه بیشکه ما ته | حکم شوے دے | چه شم زهٔ
پیدا کوونکے دے او هغه ټولو ته روزی ورکوی او هغه ته روزی نشی ورکیدے ورته اووایه چه ما ته خو دا حکم شوے دے

اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝١٤ قُلْ
اول | د هغه چا نه | چه اسلام ئے راوړے دے | او مه کیږه ته | د | مشرکانو نه | اووایه
چه په ټولو کښے اول زهٔ تابعدار جوړ شم (مسلمان شم) او (ما ته حکم دے چه) چه ته د مشرکانو (د ډلے) نه هیڅ رے نهٔ شے

اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝١٥
بیشکه زهٔ | یریږم | که چرے | نافرمانی اوکړم | د رب خپل | د عذاب | د ورځے | لوئے نه
اے پیغمبره! ورته اووایه که چرے زهٔ د خپل رب نافرمانی وکړم نو ما سره د لوئے ورځ د عذاب یره ده.

مَنْ يُّصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَىِٕذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ ؕ وَذٰلِكَ
هغه څوک | چه واړولے شو عذاب | د هغه نه | په دغه ورځے | پس یقینًا | رحم وکړو الله په هغه | او دا ده
څوک چه په دغه ورځ د عذاب نه بچ شو نو په هغه الله تعالیٰ ډیر لوئی رحم وکړو. او دا

الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ۝١٦ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
کامیابی | ښکاره | او که چرے | ورسوی تا ته | الله | څه تکلیف | لو نشته | لرے کوونکے
ښکاره کامیابی ده. او که چرے الله تعالیٰ تا ته څه تکلیف اورسوی نو د هغه نه سوا ئے درنه

لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ؕ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
د هغے | سوا | د الله نه | او که چرے | ورسوی تا ته | څه خیر | لو هغه (الله) | په هر څه
هیڅ څوک نشی لرے کولے. او که چرے هغه درته څه خیر ورسوی نو هغه په هر څیز باندے

قَدِيْرٌ ۝١٧ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ
قادر دے | او هغه (الله) | غالب (زوراور) دے | د پاسه | د بندګانو خپلو | او هغه دے | حکمت والا
قادر دے. او هم هغه الله په خپلو بندګانو باندے پوره اختیار لری او هغه حکمت والا او خبردار

الْخَبِيْرُ ۝١٨ قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ
خبردار | اووایه | کوم یو څیز | ډیر لوئے دے | په ګواهی کښے | اووایه (چه) | الله
ذات دے. اے پیغمبره! ته ورته اووایه چه د چا ګواهی د ټولو نه لویه ده (چه تاسو ته ئے پیش کړم) ته پخپله اووایه چه الله

شَهِيْدٌۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۣ وَاُوْحِيَ اِلَيَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ
ګواه دے هغه | په مینځ زما | او په مینځ ستاسو کښے | او وحی کړے شوے ده | ما ته | دا دے | قرآن
زما او ستاسو ترمینځه ګواه دے او ما ته دا دے قرآن وحی دے دپاره شوے ده چه دا دے په ذریعه تاسو

لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْۢ بَلَغَ ؕ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ

چه اویروم زه تاسو | په دے سره | او هغه څوک | چه رسی ورته (قرآن) | آیا تاسو | گواهی ورکوئ | چه دی

او هغه څوک چه قرآن ورته ورسیږی (دالله دعذاب نه) اویروم آیا تاسو (په رشتیا) داگواهی ورکولے شئ

مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰی ؕ قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا

د الله سره | معبودان | نور | اووایه | چه زهٔ خو له ورکوم گواهی | اووایه | چه بیشکه

چه د الله سره نور معبودان هم موجود دی ته ورته اووایه چه زهٔ (خو) داگواهی نه ورکوم. او ته ورته اووایه

هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِیْ بَرِیْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۟ۘ ﴿۱۹﴾

هغه (الله) | معبود دے | یو | او بیشکه زهٔ | بیزار یم | دهغه څهٔ نه | چه شریکوئ ئے تاسو

چه هم هغه یو معبود دے او تاسو چه څهٔ د الله سره شریکوئ دهغے نه زهٔ بیزار یم.

اَلَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا یَعْرِفُوْنَ

هغه کسان | چه ورکړے دے مونږ هغوی ته | کتاب | پیژنی هغوی دا (رسول) | لکه څنگه چه | پیژنی

کومو خلقو ته چه مونږ کتاب ورکړے دے هغوی دا پیغمبر داسے پیژنی لکه څنگه چه خپل

اَبْنَآءَهُمْ ۘ اَلَّذِیْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿۲۰﴾ ع

ځامن خپل | هغه کسان | چه تاوان کړے ئے چوی دی | ځانونه خپل | نو هغوی | ایمان نه راوړی

ځامن پیژنی (خو بیا هم) چا چه خپل ځان په نقصان کښے اچولے دے هغوی ایمان نه راوړی

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰی عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ

او څوک دے | زیات ظالم | دهغه چا نه | چه تړی | په الله باندے | دروغ | یا دروغژن گڼړی

او دهغه چا نه غټ ظالم څوک کیدے شی چه په الله تعالیٰ د دروغو بهتان تړی یا دهغه ایتونه

بِاٰیٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا یُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۱﴾ وَیَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِیْعًا

آیتونه دهغه | بیشکه | نه کامیابیږی | ظالمان | او په کومه ورځ | چه راجمع به کړو مونږ دوی | ټول

دروغ گڼړی یقین اوساۀ چه ظالمان کامیابی نشی موندے. او (هغه ورځ یاد کړه) په کومه ورځ چه به مونږ دا ټول

ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِیْنَ اَشْرَكُوْۤا اَیْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِیْنَ

بیا به | اووایو مونږ | هغه کسانو ته | چه شرک ئے کړے دے | چرته دی | شریکان ستاسو | هغه

راجمع کړو بیا به دمشرکانو نه تپوس وکړو چه چرته دی ستاسو هغه معبودان چه تاسو پرے گمان کولو

كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿۲۲﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْا

چه تاسو | (دالله سره شریک) گڼړل | بیا به | نه | وی | عذر د دوی | مگر دا | چه وائی به دوی

چه دا د الله سره (شریکان دی). (نو) په دغه وخت به بیا دوی سره هیڅ عذر او بهانه نهٔ وی خو دومره به اووائی

وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِیْنَ ﴿۲۳﴾ اُنْظُرْ كَیْفَ كَذَبُوْا

قسم په الله | چه رب دے زمونږ | نه وو مونږه | مشرکان | او گوره | (چه) څنگه | دوی دروغ اوویل

چه په الله مو دِ قسم وی چه زمونږ رب دے مونږ (خو) شرک نه وو کړے (بلکه مونږ خو به وسیله نیوله) او گوره ا څنگه دوی به

عَلَىٰٓ اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ

په ځانونو خپلو | او ورك به شي | د دوى نه | هغه څه | چه دوى به | دروغ تړل | او بعضے د دوى نه

د خپل ځان په حقله دروغ ووائي او کوم دروغ ئے چه جوړ کړي وو هغه ټول به تر ے له ورك شي (په سبب د ګواهئ د ګولو دائي) او بعضے د دوى نه

مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً

هغه څوک دي | چه غوږ ږدي | تا ته | او اچولي دي مونږ | په زړونو د دوى | پردے

(د دوى) او په دوى کښے بعضے داسے دي چه ستا خبرو ته غوږ ږدي (ستا خبرے اوري) خو مونږ د دوى په زړونو داسے پردے

اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۭ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ

د پوهے د دے کتاب له | او په غوږونو د دوى کښے | درونوالے | او که چرے | او وینی دوى | هره نخښه

اچولي دي چه په د دے (قرآن) نه پوهیږي او په غوږونو کښے ورله مونږ کونړوالے پیدا کړے دے

لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْكَ يُجَادِلُوْنَكَ يَقُوْلُ

نو ایمان نه راوړي | په هغے | تر دے | چه کله | راشي تا ته | نو جهګړه کوي تاسره | نو وائي

او که دوى ټولے نخښے او وینی بیا هم ایمان نه راوړي، تر دے چه کله ستا خوا له د جګړے د پاره راشي

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٥﴾

هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | نه دے دا قرآن | مګر | قصے | د پخوانو (ورومبنو)

نو دا کافران وائي چه دا قرآن خو ټولے د پخوانو قصے دي. او نور خلق هم د قرآن (د دین) نه منع کوي

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ يُّهْلِكُوْنَ

او دوى | منع کوي خلق | د دے قرآن نه | او پخپله هم لرے کیږي | د دے نه | او نه هلاکوي دوى

او پخپله تر ے نه هم تختي او په دے چل دوى د ځان نه سوا بل څوك نه هلاکوي

اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا

مګر | ځانونه خپل | او دوى شعور نه لري | او که چرے | ته اووینے | کله به چه | او درولے شي دوى

خو احساس ور ته نشته. او اے پیغمبره! که ته اووینے کله به چه دوى د جهنم په غاړه اودرولے شي (نو ډیر هیبت ناك

عَلَى النَّارِ فَقَالُوْا يٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيٰتِ

په اور باندے | نو وائي به | اے کاش چه مونږ | واپس کړے شوے مونږ (دنیا ته) | او دروغ نه وے ګڼړلے مونږ | آیتونه

حالت به وي) او دوى به وائي چه کاش! چه مونږ دنیا ته واپس ولیږلے شوے او د خپل رب آیتونه مو دروغ نه وے ګڼړلے

رَبِّنَا وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوْا

د رب خپل | او وے مونږ | د مومنانو نه | بلکه | ښکاره به شي | دوى ته | هغه څه | چه دوى به

او د مومنانو (د ډلے) نه وے (حالانکه د دوى دعا به هم ریښتینی نه وي) بلکه دوى ته هغه حق او عذاب ښکاره شو

يُخْفُوْنَ مِنْ قَبْلُ ۭ وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا

پټول | مخکښ د دے نه | او که چرے | واپس کړے شي هغوى | نو خامخا به بیا وکړي | هغه څه

کوم به چه دوى په دنیا کښ پټولو او که چرے دوى دنیا ته واپس هم کړے شي نو بیا به هم

نُهُوْا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوْٓا إِنْ هِيَ إِلَّا

چه منع کړے شوي وو | د هغے نه | او بیشکه دوی | البته دروغژن دي | او وائی دوی | نه دے دا | مګر

دوی هغه کار ونه کوي د څه نه چه منع کړے شوي وو او یقین او ساته چه دا پاخه دروغژن دي. دوی (خو) دا وائی چه

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرٰٓى إِذْ

ژوند دے زمونږ | د دنیا | او نه به شو مونږ | بیا راپورته کړے شوی | او که چرے | او وینے ته | کله چه به

ژوند خو صرف د دنیا دے او مونږ به د قیامت په ورځ دوباره نه پیدا کیږو. او که چرے ته هغه وخت اووینے

وُقِفُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ؕ قَالَ أَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ؕ قَالُوْا

او دروے شي دوی | د خپل رب مخکښ | او به وائی الله | آیا نه دے | دا ژوند | حق (رشتیا) | او به وائی دوی

کله به چه دوی د رب مخے ته او دروے شي الله تعالی به او فرمائی آیا دا ژوند حق نه دے؟ (نو) دوی به او وائی

بَلٰى وَرَبِّنَا ؕ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ

ولے نه | قسم دے په رب زمونږ | او به وائی الله | نو وڅکئ | عذاب | څکه چه | تاسو همیشه

ولے نه (بیشکه حق دے) زمونږ د دے په خپل رب قسم وی الله تعالی به ورته او وائی چه د خپل کفر په وجه

ع

تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَآءِ اللّٰهِ ؕ

انکار (کفر) کولو | یقینا | تاوان کښ پاتے شول | هغه کسان | چه دروغ ئے او ګڼړلو | ملاقات | د الله

(اوس) د عذاب مزه اوڅکئ. یقینا هغه خلق په لوئی تاوان کښ دی کوم چه د الله سره ملاقات دروغ ګڼړی

حَتّٰٓى إِذَا جَآءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا يٰحَسْرَتَنَا

تر دے | چه کله | راشی په دوی | ناڅاپه | قیامت | نو او به وائی | افسوس دے زمونږ

تر دے چه کله ورته قیامت ناڅاپه راشی نو بیا به وائی چه هائے افسوس!

عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُوْنَ أَوْزَارَهُمْ

په کوتاهئ خپلے | په باره د قیامت کښے | او دوی به | پورته کوی | بوجونه خپل

چه مونږ د قیامت په معامله کښ څومره کوتاهی کړے وه او د خپلو ګناهونو بوجونه به ئے په خپو شاګانو

عَلٰى ظُهُوْرِهِمْ ؕ أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيٰوةُ

په شاګانو خپلو | خبردار | ډیر بد دے | هغه څیز | چه پورته کوی به ئے دوی | او نه دے | ژوند

راباړ (را اوچت) کړی وی (او خبر شئ چه) دوی به ډیر خراب بوجونه پورته کړی وی او د دنیا

الدُّنْيَآ إِلَّا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ؕ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ

د دنیا | مګر | لوبے دی | او مشغوله | او خامخا کور | روستنے | ډیر غوره دے | د پاره د هغه کسانو

ژوند خو بس یوه لوبه او تماشا ده او (یقین او ساته چه) د آخرت کور د هغه خلقو د پاره زیات بهتر دے کوم چه

يَتَّقُوْنَ ؕ أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهٗ لَيَحْزُنُكَ

چه او یریږی | آیا نو تاسو له پوهیږئ | مونږ پوهیږو | یقینا | چه بیشکه | غمژن کوی تا لره

پرهیزګار دی. نو آیا دومره خبره هم ستاسو په عقل کښ نه راځی. اے پیغمبره! مونږ ته ښه معلومه ده

اَلَّذِیْ یَقُوْلُوْنَ فَاِنَّهُمْ لَا یُكَذِّبُوْنَكَ وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِیْنَ

هغه شه | چه وائي ئے دوی | پس بیشکه دوی | نه دروغژن کوی تا | خو لیکن | ظالمان

چه دوی ئے کافرو په خبرو ته غمژن کیږے لیکن په حقیقت کښ دوی تا دروغژن نه ګڼړی بلکه دا

بِاٰیٰتِ اللّٰهِ یَجْحَدُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ

د آیتونو | د الله نه | انکار کوی | او یقینا | دروغژن ګڼړلے شوی وو | ډیر پیغمبران

ظالمان دالله دایتونونه انکار کوی. اوحقیقت دا دے چه ستانه وړاندے هم ډیر پیغمبران دروغژن

مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰی مَا كُذِّبُوْا وَاُوْذُوْا

مخکښ ستانه | نو صبر کړے وو دوی | په هغه شه | چه دروغژن ګڼړے شوی وو دوی | او تکلیفونو کړے شوی وو دوی تر په هغے سره

ګڼړلے شوی وو خو په دروغژن ګڼړلو او په تکلیفونو هغوی صبر وکړو تر دے چه زمونږ مدد

حَتّٰۤی اَتٰىهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ

ترد دے | چه راغے دوی ته | مدد زمونږ | او نشته هیڅ څوک بدلونکے | د خبرو (د نصرت) | د الله

ورته راورسیدو او د الله تعالیٰ وعدے د نصرت هیڅ څوک نشی بدلولے

وَلَقَدْ جَآءَكَ مِنْ نَّبَاِی الْمُرْسَلِیْنَ ﴿٣٤﴾ وَاِنْ كَانَ كَبُرَ

او یقینا | راغلی دی تاته | بعضے خبرونه | د پیغمبرانو | او که چرے | وی | ګران

او د پخوانو پیغمبرانو څه حالات تاته هم دے د پاره بیان شوی دی. او اے پیغمبره! که د دوی بے رخی

عَلَیْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِیَ نَفَقًا

په تا باندے | مخ اړول د دوی | نو که چرے | وس لرے ته | چه تلاش کړے ته | یو سُرنګ

(مخ اړول) نشی برداشت کولے نو که وس دِ وی لو په زمکه کښے یو سُرنګ اولټوه

فِی الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِی السَّمَآءِ فَتَاْتِیَهُمْ بِاٰیَةٍ ؕ

په زمکه کښے | یا یوه اندر پایه | په آسمان کښ | چه راوړے ته دوی ته | یوه نخښه (معجزه)

یا آسمان ته یوه اندر پایه ولګوه او دوی ته د دوی د خوښے نخښه راوړه

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَی الْهُدٰی فَلَا تَكُوْنَنَّ

او که چرے | غوښتلے | الله | نو خامخا راجمع کړی به ئے دوی ټول | په هدایت | پس مه کیږه ته

او که الله غوښتلے لو دا ټول خلق به ئے په هدایت یو ځائے کړی وے لو پس ته د ناپوهه

مِنَ الْجٰهِلِیْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّمَا یَسْتَجِیْبُ الَّذِیْنَ یَسْمَعُوْنَ ؕ وَالْمَوْتٰی

د ناپوهو نه | بیشکه | قبلوی (دعوت د ایمان) | هغه کسان | چه آوری | او مړی

خلقو په شان مه کیږه د احق خبر هم هغه څوک منی چه په نیت د اثابت وي ته غوږ ایږدی او پاتے شول کافران نو هغوی خو په شان د مړو

یَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ اِلَیْهِ یُرْجَعُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ

راپورته به کړی هغوی لره | الله | بیا به | هغه ته | واپس کړے شی | او وائی دوی | ولے نه شی نازلولے

دی په نه اوریدلو کښ هغ چه کله ئے الله حقیر ونو نه راپورته کړی او الله ته پیش کړے شی (نو بیا به ورته پته اولګی) او کافران وائی چه

عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰٓى

په ده بانديے | يو معجزه | د طرف د رب خپل | او وايه | بيشكه | الله | قادر دے | په دے

دے پيغمبر ته د خپل رب د طرفه (زمونږ د خوښے) نخښه ولے نه راځي؟ اے پيغمبره! ته ورته او وايه چه الله تعالیٰ

اَنْ يُّنَزِّلَ اٰيَةً وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَمَا

چه راوليږي | يو معجزه | ليكن | اكثر د دوي | نه پوهيږي | او نشته دے

د نخښے په راليږلو پوره قدرت لري خو اكثر خلق نه پوهيږي (چه اختيار د معجزاتو چا سره دے) او په زمكه

مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا طٰٓئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ

هيڅ يو زنده سر | په زمكه كښے | او نه يو مارغه | چه الوزي | په وزرو خپلو | مگر

چه څومره ځناور (زنده سر) گرځي او په هوا كښے چه څومره مارغان په خپلو وزرو الوزي دا ټول ستاسو

اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ؕ مَا فَرَّطْنَا فِى الْكِتٰبِ مِنْ شَىْءٍ

ډلے دي | ستاسو په شان | نه دے كړے كمے مونږ | په قرآن كښے | د هيڅ ضروري شي (په دين كښے

غوندے حاجتمند مخلوق دي. او مونږ په كتاب (قرآن) كښ هيڅ كمے نه دے كړے (د ضروري امورو د دين نه

ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا

بيا به | رب خپل ته | جمع كولے شي دوي | او هغه كسان | چه دروغژن گڼري | اٰيتونه زمونږ

بيا به دا ټول مخلوق خپل رب طرف ته جمع كولے شي. او چا چه زمونږ اٰيتونه دروغ گڼړلے دي نو دوي په شان د كاڼړو

صُمٌّ وَّبُكْمٌ فِى الظُّلُمٰتِ ؕ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ ؕ

كاڼړه دي | او گونگيان دي | په تيارو كښے دي | هغه څوك | چه وغواړي | الله | (نو) گمراه ئے كړي

او گونگيانو دي څنگه چه هغوي نه څه اوري او نه څه ويلي د هغه شان دوي هم په تيارو كښ دي چا له چه الله او غواړي نو

وَمَنْ يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ

او چا لره | چه او غواړي | نو كړي هغه | په | لاره | نيغه بانديے | او وايه | آيا خبر ئے په خپلو حالاتو

بے لارے (گمراه) ئے كړي او چا له چه او غواړي نو په سمه لاره ئے روان كړي. اے پيغمبره! (دے كافرانو ته او وايه)

اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ

كه راشي تاسو ته | عذاب | د الله | يا راشي تاسو ته | قيامت | (نو) آيا سوا | د الله نه

كه چرے تاسو رشتيني يئ نو دا راته او وايئ كه په تاسو بانديے د الله عذاب راشي يا درباندے قيامت راشي

تَدْعُوْنَ ۚ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ

تاسو رابلئ | كه چرے | يئ تاسو | رشتيني | بلكه | خاص هغه (الله) | رابلئ تاسو

نو آيا تاسو د الله نه سوا بل چا ته آواز كوئ نه. بلكه (هغه وخت خو) تاسو يواز ے الله ته اواز كوئ بيا كوم مصيبت د پاره

فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ

لرے كړي الله | هغه تكليف | چه رابلئ ئے تاسو | هغے ته | كه چرے | وغواړي هغه | او (بيا) تاسو هيروئ

چه تاسو هغه ته آواز (فرياد) كړے دے نو كه د هغه خوښه شي نو هغه مصيبت به درنه لرے كړي او په دا سے وخت

مَا تُشْرِكُوْنَ ﴿۴۱﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰۤى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ

هغه څه | چه شريکوئ تاسو | او يقيناً | ليږلي دي مونږ (پيغمبران) | امتونو ته | مخکښې ستا نه

کښې بيا تاسو له خپل شريکان هير شي. اے پيغمبره! ستا نه مخکښې هم مونږ ډير وامتونو ته پيغمبران ليږلي وو نو هغوی تکذيب

فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿۴۲﴾

نو (بيا) اونيول مونږ دوی | په سختو | او په تکليفونو | د دے دپاره چه دوی | عاجزی او کړی

او کړو نو مونږ هغوی په سختو دمال او په مصيبتونو د بدن کښې راګير کړل د دے دپاره چه هغوی عاجزی شروع کړی الله ته.

فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا وَلٰكِنْ قَسَتْ

پس ولے نه وه | کله چه | راغے دوی ته | عذاب زمونږ | چه عاجزی ئے کړے وے (الله ته) | ليکن | سخت شول

بيا کله چه دوی ته زمونږ عذاب راغلو نو ښکاره ده چه عاجزی ئے شروع کړے وے خو اَلته

قُلُوْبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۴۳﴾

زړونه د دوی | او ښائسته کړل | دوی ته | شيطان | هغه څه | چه دوی | هميشه کول

د دوی زړونه نور هم سخت شول او شيطان ورته خپل بد عملونه (کارونه) خائسته ښکاره کړل.

فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا

پس هر کله | چه هير کړل دوی | هغه څه | چه نصيحت کړے شوے وو دوی ته | په هغے سره | نو پرانستلے مونږ

بيا هر کله چه دوی هغه نصيحت هير کړو کوم چه ورته شوے وو لو مونږ پرے

عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۭ حَتّٰۤى اِذَا فَرِحُوْا بِمَآ

په دوی باندے | دروازے | د هر يو څيز | ترد ے | چه کله | خوشحاله شو | په هغه څه

د هر قسمه نعمتونو دروازے پرانستلے تر د ے چه کله زمونږ په ورکړے شوو نعمتونو ښه

اُوْتُوْٓا اَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ﴿۴۴﴾

چه ورکړے شوی وو دوی ته | نو اونيول مونږ دوی | ناڅاپه | نو (بيا) دغه وخت | دوی | ډير نا اميده شول

خوشحاله (مست) شول نو مونږ نا څاپه را اونيول، نتيجه دا چه دوی ډير نا اميده پاتے شول

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۭ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ

پس پريکړے شو | مولئ | د قوم | هغے | چه ظلم ئے کړے وو | او ټوله ثنا | الله لره ده

نو (په دے طريقه) بيا د ظالمانو جرړے پريکړے شوے. او ټول تعريف الله لره دے چه د ټول مخلوق

رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۵﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ

چه رب | د مخلوقاتو دے | او وايه | آيا تاسو خبر يئ | که چرے | واخلي | الله | غوږونه ستاسو

پرورد ګار دے. اے پيغمبره! ورته او وايئ تاسو چرته په دے خبره سوچ کړے دے

وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَّنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ

او سترګے ستاسو | او مهر اووهي | په زړونو ستاسو | نو څوک دے | حاجت پوره کونکے | سوا د الله نه

که چرے الله تاسو نه غوږونه او سترګے واخلي او په زړونو در له مهر (ټاپه) اووهي نو دالله تعالیٰ نه سوا

يَاْتِيْكُمْ بِهٖ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ

چه در کړي تاسو ته | دغه څيزونه | او گوره | څنگه | بار بار بيانوو مونږ | آيتونه | بيا (هم) | دوی

بل دا سے کار جوړونکے شته چه دا هر څه واپس در کړي. او گوره څنگه مونږ (دوی ته) خپل آيتونه په مختلفو طريقو سره

يَصْدِفُوْنَ ﴿٤٦﴾ قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ

مخ اړوي | او وايه | آيا ته خبر يئ په خپلو حالاتو | كه چر ے | راشي تاسو ته | عذاب | د الله

بيانوو او دوی تر ے نه بيا هم مخ اړوي ا ے پيغمبره اور ته او وايه الله د خبر را کړه که چر ے په تاسو (د شپے

بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٧﴾

ناگهانه | يا | ښکاره | نو ته به هلاک کيږي | مگر | قوم | ظالمان

ناگهانه يا (د ورځے) ښکاره عذاب د الله راشي نو اَصالةً به نه هلاک کيږي مگر ظالمان

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ فَمَنْ

او نه را ليږو مونږ | پيغمبران | مگر | زير ے ورکونکي | او يره ورکونکي | پس چا چه

مونږ خو پيغمبران صرف د ے له ليږو چه خلقو ته په نيکئ زير ے ور کړي او په بدئ ے د الله د عذاب نه او يروي نو چا چه

اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٤٨﴾

ايمان راوړو | او اصلاح ئے وکړه | نو نه به وي څه يره | په دوی باند ے | او نه به دوی | غمژن شي

ايمان راوړو او دځان اصلاح ئے وکړه نو نه به پر ے په آخرت کښ څه يره وي او نه به په دنيا پسے غمژن شي.

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا

او هغه کسان | چه دروغژن گڼړي | آيتونه زمونږ | او به رسيږي دوی ته | عذاب | څکه چه | دوی

او چا چه زمونږ ايتونه دروغ اوگڼړل نو هغوی ته به د خپلے نافرمانئ په وجه زمونږ عذاب اورسيږي

يَفْسُقُوْنَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَّآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ

نافرمانئ کوله | او وايه | نه وايم زه | تاسو ته | چه ما سره دي | خزانے | د الله

اے پيغمبره اور ته او وايه چه زه خو تاسو ته دا نه وايم چه ما سره د الله خزانے دي او نه دا چه زهٔ په پټو

وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّيْ مَلَكٌ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ

او نه پوهيږم زه | په غيبو باند ے | او نه وايم زه | تاسو ته | چه زه | فرشته يم | نه کوم زه تابعداري

خبرو پوهيږم او نه در ته دا وايم چه زه فرشته يم (بلکه) زه خو صرف د هغے وحی تابعداری کوم

اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الْاَعْمٰى

مگر | د هغه څه | چه وحی ئے کولے شي | ما ته | او وايه | آيا | برابر د ے | ړوند

کومه چه ما ته نازليږي ور ته او وايه چه ايا ړوند او بينا دواړه

وَالْبَصِيْرُ ؕ اَفَلَا تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٥٠﴾ ع وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ

او بينا | آيا تاسو فکر نه کوئ؟ | او او يروه | پد ے (قرآن) سره | هغه کسان | چه يريږي

يو برابر کيد ے شي آيا تاسو دومره قدر ے فکر هم نه کوئ. اے پيغمبره! په د ے قران سره هغه خلق خبردار کړه

أَنْ يُحْشَرُوٓا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُونِهِۦ وَلِيٌّ

چه جمع به کړے شي | رب خپل ته | په داسے حال کښې چه نه بهٔ وي | دپاره ددوی | سوا د الله نه | څوک دوست

چا سره چه دا يَره وي چه الله تعالیٰ ته به په داسے حالت کښے پیش کولے شي چه د الله

وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ

او نه څوک سفارشي | دے دپاره چه دوی | پرهيزګار شي | او مه شړه ته | هغه کسان | چه رابلي

نه سوا به ئے نه څوک دوست وی او نه څوک سفارش کوونکے دے دپاره چه دوی پرهيزګاره شي. او هغه خلق د خپل څان

رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُۥ ۖ مَا عَلَيْكَ

رب خپل | صبا | او بيګا | غواړي | رضا دهغه | نشته | په تا باندے

(مجلس) نه مه شړه کوم چه سحر او ماښام خپل پروردګار یادوی او صرف دالله رضا ئے اراده کړے وی

مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ

د حساب د دوی نه | څه شئ | او نشته | د حساب ستا نه | په دوی باندے

نه خو ددوی حساب ستا په ذمه دے او نه ستا حساب ددوی په ذمه دے

مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظّٰلِمِينَ ۝ وَكَذٰلِكَ

څه شئ | نو که ته اوشړے هغوی | نو شے به ته | د ظالمانو نه | او همدغه شان (هميشه)

چه دهغے د وجے نه ته دوی اوشړے ورنه په ظالمانو کښے به شامل شے. دغه شان

فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوٓا أَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ

آزمائيلی مونږ | بعضے ددوی | په بعضو نورو باندے | چه او وائی (منکرين) | آيا دا خلق دی | چه احسان کړے دے | الله

مونږ دا خلق د يو بل په ذريعه په ازميښت کښے اچولی دی چه منکرين خلق دا او وائی چه آيا دا خلق دی چه الله

عَلَيْهِمْ مِّنْۢ بَيْنِنَا ۗ أَلَيْسَ اللّٰهُ بِأَعْلَمَ بِالشّٰكِرِينَ ۝

په دوی باندے | په مينځ زمونږ کښے | آيا نه دے | الله | ښه پوهه | په شکر ګزارو باندے

په دے زمونږ په مينځ کښے مهربانی او کړه، نو وے (آيا) الله په خپلو شکر ګزارو بندګانو ښه نه پوهيږی؟

وَإِذَا جَآءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ

او کله چه | راشي تا ته | هغه کسان | چه ايمان راوړی | په آيتونو زمونږ | نو (ورته) او وايه | سلامتيا دے

او کله چه تا له هغه خلق راشي چه زمونږ په ايتونو ايمان راوړی نو ورته او وايه چه په

عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ أَنَّهُۥ

په تاسو باندے | لازم کړے دے | رب ستاسو | په ځان خپل | رحمت (ستاسو دپاره) | دا چه بيشکه

تاسو دِ سلام وی، ستاسو رب په ځان باندے رحم لازم کړے دے چه په تاسو کښے څوک

مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوٓءًۢا بِجَهٰلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْۢ بَعْدِهِۦ

چا چه | اوکړو | د ستاسو نه | عمل بد | په ناپوهئ سره | بيا ئے | توبه وويستله | پس د دے نه

نادانئ (ناپوهئ) سره ګناه اوکړی او بيا وروستو ترے نه توبه اوباسی او دځان اصلاح اوکړی

وَاَصْلَحَ فَاَنَّهٗ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ۝ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ

اوښه کړي خپل عمل | نو بيشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | او هم دغه شان | تفصيل سره بيانوو مونږ

نو يقيناً الله بخښونکے مهربان دے . او هم دغه شان په تفصيل سره مونږ آيتونه بيانوو

الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ۝ قُلْ اِنِّيْ ع

آيتونه | او د پاره د دے چه ښه ښکاره شي | لار | د مجرمانو | اووايه (چه) | بيشکه زه

(چه سمه لاره واضحه شي) او د مجرمانو لار جدا (ښکاره) شي. اے پيغمبره ! دوی ته اووايه

نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ

منع کړے شوے يم | د دے نه | چه عبادت او کړم زه | د هغه چا | چه رابلئ ئے تاسو | سوا | د الله نه

چه تاسو د الله نه سوا کوم معبودان رابلئ زه د هغوی د عبادت کولو نه منع کړے شوے يم

قُلْ لَّاۤ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَاۤ اَنَا

اووايه | زه نه کوم تابعداري | ستاسو د خواهشاتو | يقيناً | ګمراه به شم زه | په دغه وخت کښې | او نه به يم زه

(ورته اووايه چه) زه ستاسو خواهشاتو پسے نه ځم که داسے او کړم نو ګمراه به شم او نه

مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ۝ قُلْ اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ

د هدايت والو نه | اووايه | بيشکه زه يم | په دليل باندے | د طرفه د رب خپل نه

به شم زه د هدايت والو نه. (او) ورته اووايه چه زه د خپل رب د طرف نه په واضح دليل باندے يم او تاسو ئے

وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ مَا عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ اِنِ الْحُكْمُ

او تاسو دروغژن ګڼړئ | هغے له | نشته دے ماسره | هغه څه | چه غواړئ ئے تاسو په تادئ سره | نشته اختيار

دروغژن ګڼړئ . او کوم عذاب چه تاسو په تلوار (تادئ) سره غواړئ د هغے اختيار خو ماسره نشته

اِلَّا لِلّٰهِ ؕ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ۝ قُلْ

مګر الله لره دے | هغه بيانوي | حق لره | او هغه دے | د ټولو نه ښه | فيصله کونکے | اووايه

فيصله (حکم) يواز ے د الله چليږي او هغه حقے خبرے بيانوي او غوره فيصله کوونکے دے. او ورته اووايه

لَّوْ اَنَّ عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِيَ الْاَمْرُ

که چرے وی | ماسره | هغه څه | چه غواړئ ئے تاسو په تادئ سره | نو خامخا فيصله کړے شوے به وه | معامله

تاسو چه کوم څيز زر (په تلوار) غواړئ که هغه زما په اختيار کښے وے نو زما او ستاسو ترمينځه به پخوا

بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِيْنَ۝ وَعِنْدَهٗ

په مينځ زما | او ستاسو کښے | او الله | ښه پيژني | ظالمان | او خاص د هغه سره دی

فيصله شوے وه او الله ظالمان ډير ښه پيژني . او د غيبو کنجيانے (خو) يواز ے د هغه سره دی

مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَاۤ اِلَّا هُوَ ؕ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ

کنجيانے | د غيبو | چه نه پوهيږي په هغے | مګر الله تعالیٰ | او پوهيږي هغه | په هغه څه | چه دي په اوچه کښې

چه د هغه نه سوا بل هيڅ چاته نه دی معلوم ے . او په اوچه او لونده چه څه دی

وَالْبَحْرِ ؕ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ

اوپه لوندو کښې | او نه پرېوځي | هيڅ يوه پاڼره | مګر | هغه پوهيږي په هغې | او نه يوه دانه

هغه ټول ورته معلوم دي. او د اونې نه چه يوه پاڼره هم پرېوځي نو الله پرې خبر وي

فِيْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ

په تيارو | د زمکه کښې | او نه څه لوند څيز | او نه څه اوچ څيز | مګر | هغه (موجود) دي په کتاب

او د زمکې په تيارو کښې پرته يوه دانه يا څه لوند يا اوچ څيز نشته مګر په لوح محفوظ کښې ليکلې

مُّبِيْنٍ (59) وَهُوَ الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا

روښانه کښې | او هم الله | هغه ذات دے | چه اوده کوي تاسو | د شپې | او پوهيږي | په هغه څه

(موجود) دے. او الله هم هغه ذات دے چه د شپې په خوب کښې ستاسو روحونه اخلي

جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ لِيُقْضٰۤى اَجَلٌ

چه کړي وي تاسو | د ورځے | بيا | راپورته کړي هغه تاسو | په (بله) ورځ کښې | چه پوره کړے شي | نيټه

او تاسو چه د ورځے څه کوئ هغه ورته هم معلوم دي. بيا په بله ورځ تاسو راپاڅوي دے دپاره چه

مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

مقرره | بيا | هغه ته | واپس ده ستاسو | بيا به | خبر کړي هغه تاسو | په هغه څه | چه تاسو

(ستاسو د عمر) مقرر نيټه پوره شي بيا هم د هغه طرف ته ستاسو واپس ده نو څه کارونه (عملونه)

ع

تَعْمَلُوْنَ (60) وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ

به کول | او هغه (الله) | زور آور دے | د پاسه | د بندګانو خپلو دے | او رالېږي هغه | په تاسو باندے

چه تاسو کول د هغې نه به مو خبر کړي. او هغه (الله) په خپلو بندګانو پوره پوره قدرت

حَفَظَةً ؕ حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ

حفاظت کونکي ملائک | تر دے | چه کله | راشي | يو کس ته په تاسو کښې | مرګ | (نو) ساه اخلي د هغه نه

لري او تاسو دپاره (په تاسو) نګرانے فرښتے رالېږي تر دے چه په تاسو کښے د چا د مرګ وخت راشي

رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ (61) ثُمَّ رُدُّوْۤا اِلَى اللّٰهِ

رالېږلے شوے فرښتے زمونږ | او هغوي | کوتاهي نه کوي | بيا به | واپس (پيش) کړے شي دوي | الله ته

نو لېږلے شوے فرښتے ترے نه روح اخلي او هغوي په خپل کار کښے هيڅ کوتاهي نه کوي. بيا به دا ټول الله ته واپس

مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ؕ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ ۟ وَهُوَ اَسْرَعُ

چه مالک ئې دے | په حقه | خبردار | يوائے د هغه دے | اختيار (حکم) | او هغه دے | ډير زر

کړے شي چه د دوي په حقه کارساز دے. ياد ساتئ چه حکم يوازے د هغه چليږي او هغه ډير زر

الْحٰسِبِيْنَ (62) قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ

حساب کونکے | اووايه | څوک | خلاصے در کوي تاسو ته | د تيارو (مصيبتونو) | د اوچے نه

حساب اخستونکے دے. ورته اووايه چه د اوچے او سمندر په تيارو کښے (د خطرونه) تاسو څوک بچ کوي

وَالْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰنَا مِنْ هٰذِهٖ

اودلونډ ے نه | چه رابلئ تاسو هغه | په عاجزئ | او په پټه | (چه) که چېرے | خلاص کړی هغه مونږ | د دے نه

چه تاسو ئے په عاجزئ سره او پټه پټه رابلئ (او دا وایئ چه) که الله مونږ د دے مصیبت نه خلاص (بچ) کړو

لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ۝٦٣ قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا

نو خامخا شو به مونږ | د شکر گزارو نه | او وایه | الله | خلاصے درکوی تاسو ته | د دے نه

نو مونږ به شکر گزار (جوړ) شو. ته ورته او وایه چه (هم) الله تاسو د دے مصیبت نه هم خلاصوی

وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ۝٦٤ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ

او د هرے یو ے | سختئ (غم) نه | بیا (هم) | تاسو | شرك کوئ | او وایه | هغه (الله) | قادر دے

او د نور (هر قسمه تکلیف) نه هم. بیا هم تاسو شرك کوئ. ته ورته او وایه چه الله په دے پوره قدرت لری

عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ

په دے | چه راولیږی | په تاسو باندے | عذاب | د پاسه ستاسو نه | یا لاندے

چه په تاسو باندے څه (قسم) عذاب د بره نه یا ستاسو د خپو د لاندے نه راولیږی یا تاسو په

اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَّيُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ

د خپو ستاسو نه | یا گډ کړی تاسو | مختلفے ډلے | او اوڅکوی | بعضو ستاسو ته | جنگ

مختلفو ډلو کښے تقسیم کړی او د یو بل د جنگ (طاقت) مزه دربانده وڅکی.

بَعْضٍ ۗ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ۝٦٥

د بعضے نورو | او گوره | څنگه | بیا بیا بیانوو مونږ | آیتونه | د دے دپاره چه دوی | پوهه شی

او گوره مونږ څنگه په مختلفو طریقو سره خپل آیتونه بیانوو کیدے شی چه دوی (پرے) پوهه شی.

وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ

او دروغژن گڼلی | دے لره | قوم ستا | او حال دا چه دا | حق دے | او وایه | نه یم زه | په تاسو باندے

او اے پیغمبره ستا قوم دا قرآن دروغژن گڼلی حالانکه دا بالکل حق (رښتونے) دے ته ورته او وایه چه زه خو ستاسو

بِوَكِيْلٍ ۗ لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ۖ وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝٦٦ وَاِذَا

ذمه وار | دپاره د هر یو | خبر | یو وخت دے مقرر | او ډیر زر به | پوهه شئ تاسو | او کله چه

ذکار اختیار مند نه یم. البته عذاب دربانده ځکه نه راځی چه د هر خبر (واقعے) یو وخت مقرر دے او ډیر زر به تاسو پوهه شئ

رَاَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ

او وینے ته | هغه کسان | چه (باطل) بحث کوی | په آیتونو زمونږ کښے | نو مخ واړوه ته | د دوی نه

او اے پیغمبر کله چه ته هغه کسان اووینے چه زمونږ آیتونو کښے نکته چینی کوی یا باطل بحثونه کوی نو ته د هغوی نه

حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ۖ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ

تر دے | چه ور داخل شی | په څه خبره | بله کښے | او که چرے | هیر کړی تا نه

تر هغه وخته پورے جدا شه تر څو پورے چه هغوی بله څه خبره کښے مشغول نشی

الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝۶۸

شیطان | لو مه کینه ته | پس | د رایادیدو نه | سره | د قوم | ظالمانو

او که شیطان در له دا خبره هیره کړی نو د یادیدلو نه پس د ظالمانو خلقو سره مه کینه.

وَمَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ

او نشته | په هغه کسانو باندے | چه ځان ساتی (د شرکت نه) | د حساب د دوی نه | شه څیز

او هغه مومنان چه د غسے خلقو د مجالسو نه ځان ساتی نو په هغوی باندے د دوی د حساب کتاب هیڅ ذمه واری نشته

وَلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ۝۶۹ وَذَرِ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا

لیکن | صرف نصیحت کول | دے دپاره چه دوی | پرهیزګاره شی | او پریږده | هغه کسان | چه جوړ کړے ئے

البته نصیحت ورته کول کیدے شی چه دوی (په دا سے خبرو) پرهیزګاران شی. او هغه خلق پریږده چا چه

دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَّلَهْوًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ

دین خپل | لوبے | او توقے (مشغله) | او دهوکه کړی دی هغوی | ژوند | د دنیا | او نصیحت کوه

دلوبو ټوقو نه خپل دین جوړ کړے دے لکه شرک، بدعت او رسم شو. او د دنیا ژوند په دهوکه کښے اچولی دی او دد ے

بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَيْسَ لَهَا

په دے (قرآن) سره | (دے دپاره چه هلاک نشی) | یو کس | په سبب د هغه (عمل) | چه کړے ئے | نه به وی | د دهٔ دپاره

قرآن په ذریعه خلقو ته نصیحت کوه چه چرته څوک د خپلو عملونو په وجه ګیر نشی ځکه د دهٔ دپاره به د الله نه

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ ۚ وَاِنْ تَعْدِلْ

سوا | د الله نه | څوک دوست | او نه څوک سفارشی | او که چرے | جرمانه ورکړی

سوا بل هیڅ څوک ملګری نه وی او سفارشی نه وی او که دے بیا هر قسم فدیه

كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اُبْسِلُوْا

هر قسم جرمانه | نو وا به نه خستے شی | د هغه نه | هم دا دی | هغه کسان | چه هلاک کړے شول

ورکول غواړی نو قبلیږی به نه هم دا هغه خلق دی چه د خپلو عملونو

بِمَا كَسَبُوْا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ

په سبب د هغه (عملونو) | چه کول دوی | دوی لره | څښل دی | د ګرمو اوبو | او عذاب دے

په سزا کښے راګیر شوی دی او د غه خلقو له به د کفر په وجه ګرمے (ښیدلے) اوبه د څښلو دپاره ورکولے شی او دردناک عذاب به

اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۝۷۰ قُلْ اَنَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

دردناک | په سبب د دے | چه دوی | کفر کولو | او وایه | آیا را وبلو مونږ | سوا | د الله نه

ورکولے شی. اے پیغمبره! دوی ته او وایه چه آیا مونږ د الله نه سوا داسے څوک د بندګی حقدار جوړ کړو او مدد ئے ورته او غواړو چه نه مونږ ته

مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا

هغه څیز | چه نه فائده را کولے شی مونږ ته | او نه نقصان را کولے شی مونږ ته | او واپس به کړے شو مونږ | په پوندو خپلو (مرتد شی)

څه فائده را کولے شی او نه څه نقصان. په دے وخت کښے خو به داسے شی لکه دے چه مونږ په مرتد شو دغسے تو حید نه چه الله تعالیٰ

بَعْدَ إِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِينُ

پس ددے نه | چه هدایت کرے دے مونږ ته | الله | پشان دهغه کس | چه بے لارے کړے وی هغه لره | شیطانانو

مونږ ته هدایت کړے دے او دهغه چا پشان شو چه په زمکه کښې شیطانانو او غلطو ملګرو دسمے لارے د توحید نه بے لارے کړے وی

فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحٰبٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى

په زمکه کښې | حیران (پاتے شوے) | دهغه | ملګری دی | چه رابلی هغه | سمے لارے طرف ته

او دغیر الله په درګاهو کښې حیران او پریشان ګرځی راګرځی حالانکه توحید پرست ملګری ئے سمے لارے ته رابلی چه زمونږ

ائْتِنَا ط قُلْ إِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ط وَأُمِرْنَا

چه راشه مونږ ته | او وایه | بیشکه | هدایت | د الله | هم دا | هدایت دے | او حکم شوے دے مونږ ته

طرف ته راځه اے د توحید داعی دا سمے کس ته دلیل پیش کړه چه د الله ورکړے شوے هدایت هغه په صحیح معنو کښې

لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوهُ ط

چه فرمانبردار شو | د رب | د مخلوقاتو | او دا چه | قائم کړئ تاسو | مونځ | او ویریږئ دهغه نه

هدایت دے او مونږ ته دا حکم شوے دے چه د رب العالمین حکم ته غاړه کیږدو. او دا چه مونځ قائم کړئ او د الله نه ویریږئ

وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ

او هم هغه | ذات دے | چه دهغه طرف ته | به جمع کولے شئ تاسو | او هم هغه دے | چا چه | پیدا کړی دی

او هم هغه (ذات) ته به تاسو پیش کولے شئ. الله تعالیٰ هم هغه ذات دے چه اسمانونه او زمکه ئے

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ط وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۵

آسمانونه | او زمکه | په حق سره | او هغه ورځ | چه وائی به هغه | چه شه | نو هغه به شی

دحق ښکاره کولو دپاره پیدا کړی دی او هغه ورځ ئے هم پیدا کړے ده چه هغه به او وائی چه (قیامت) دِ راشی نو را به شی

قَوْلُهُ الْحَقُّ ط وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ ط

خبره دهغه | رښتیا ده | او خاص دهغه | حکومت دے | په هغه ورځ | چه پو کبه وهلے شی | په شپیلۍ کښې

دهغه وینا حقه ده او په کومه ورځ به چه شپیلۍ پوك وهلے شی نو هغه ورځ به بادشاهی یوازے دهغه وی

عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ط وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾ وَإِذْ

هغه پوهه دے | په هر غیب | او په ښکاره | او هغه (الله) | حکمت والا | خبردار دے | او کله چه

هغه هر پټ او ښکاره څیز پیژنی او هغه لوئ حکمت والا پوره خبردار ذات دے. او دهغه وخت

قَالَ إِبْرٰهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً ج إِنِّي

او وئیل | ابراهیم | پلار خپل | آزر ته | آیا نیسے ته | بتان | په خدایئ | بیشکه زه

(ذکر و اوره) کله چه ابراهیم خپل پلار آزر ته او وئیل چه آیا ته بتان خدایان (مددګاران) ګنړے زه

أَرٰىكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُرِي

وینم تا | او قوم ستا | په ګمراهئ | ښکاره کښے | او هم دغه شان | او ښودل مونږ

وینم چه ته او ستا قوم په ښکاره ګمراهئ کښے اخته دی او دغه شان مونږ ابراهیم ته

إِبْرٰهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۝

ابراهيم ته | دلائل (دحکومت) | د آسمانونو | او د زمکے | او دے دپاره چه شي هغه | د يقين کوونکو نه

د اسمانونو او دزمکے دبادشاهۍ دليلونه اوښودل او مقصد په کښې دا وو چه هغه پوره يقين کوونکو کښې شامل شي

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ

بيا هر کله | چه راخوره شوه | په ده باندے | شپه | (نو) وے ليدلو | يو ستورے | (نو) وے وئيل

نو هر کله چه شپه راخوره شوه نو يو ستورے ئے اوليدلو نو وئے وئيل چه آيا دا زما رب دے؟

هٰذَا رَبِّي ۚ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْأٰفِلِينَ ۝

دا دے | زما رب؟ | بيا کله چه | پريوتو (غائب شو) هغه | نو وئے وئيل | (چه) نه خوښوم زه | پريوتونکی

بيا کله چه هغه ستورے پريوتو (ډوب شو) نو وے وئيل چه زه پټيدونکی نه خوښوم دپاره د بندګۍ کولو.

فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّي ۚ

پس هر کله ئے | چه اوليدله | سپوږمۍ | پر قيدونکے (راختونکے) | نو وئے وئيل | دا دے | زما رب؟

بيا ئے چه کله پر قيدونکے (ځلنده) سپوږمۍ وليده نو وئے وئيل چه آيا دا زما رب دے

فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ

بيا کله چه | پريوتله هغه | نو وئے وئيل | که چرے | نه وے کړے هدايت ما ته | رب زما | خامخا شوے به وم زه

خو کله چه هغه هم پريوته نو وئے وئيل که چرے زما رب ما ته هدايت نه وے کړے د توحيد نو زه به هم

مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّينَ ۝ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ

د قوم | ګمراهانو نه | بيا هر کله | چه اوليدلو هغهٔ | نمر | پر قيدونکے | نو وے وئيل

په ګمراهانو کښې شامل وے. بيا ئے چه پر قيدونکے (ځلنده) نمر اوليدو نو وے وئيل چه آيا دا دے زما رب؟ دا په ټولو کښې

هٰذَا رَبِّي هٰذَآ أَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ أَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ

دا دے | زما رب؟ | دا دے | لوئے (د ټولو نه) | بيا کله چه | پريوتو هغه | نو وے وئيل | اے زما قومه!

لوئے خدائے دے خو کله چه هغه هم پريوتو نو وے وئيل چه اے زما قومه! تاسو چه کوم څيزونه د الله سره شريکوئ

إِنِّي بَرِيٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ۝ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ

بيشکه زه (خو) | بيزاره يم | د هغه څه نه | چه تاسو ئے شريکوئ | بيشکه ما | ګرځولے دے | مخ خپل

زهٔ د هغے نه بيزاره يم. يقيناً ما خپل مخ (خپل ځان) هغه ذات ته ګرځولے دے (تابع کړے دے)

لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا

هغه ذات طرف ته | چه پيدا کړی ئے دی | آسمانونه | او زمکه | په داسے حال کښے چه کلک يم په توحيد

چا چه آسمانونه او زمکه پيدا کړی دی زهٔ يو مخيزے په توحيد کلک يم

وَمَآ أَنَا۠ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ ۚ قَالَ

او نه يم زهٔ | د مشرکانو نه | او جګړه اوکړه د هغه سره | قوم د هغه | او وئيل (هغه)

او د مشرکانو د ډلے نه نهٔ يم. او قوم ور سره جګړه شروع کړه په وحدانيت د الله کښې نو ابراهيم ورته او وئيل چه

أَتُحَاجُّونِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ ۚ وَلَا أَخَافُ مَا

آیا جګړه کوئ تاسو ما سره | دالله په حقله | حال دا دے چه | هدایت کړے دے هغه ما ته | او نه یریږم زه | د هغه څه نه

آیا تاسو ما سره دالله په باره کښے جګړه کوئ حالانکه هغه ما ته سمه لار ښودلے ده او تاسو چه دالله سره

تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا ۗ وَسِعَ

چه شریك کړی دی تاسو | دهغه سره | مګر | دا چه | وغواړی | رب زما | څه شیز | احاطه کړے ده

کوم شیزونه شریك کړی دی زه دهغوی نه نه یریږم البته زما رب چه څه غواړی (نو هغه به ما ته خامخا رسی)

رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿۸۰﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ

رب زما | هر شیز باندے | په علم سره | پس آیا نصیحت نه اخلئ تاسو | او څنګه به | یریږم زه

او زما د رب علم په هر شیز باندے احاطه کړے ده، آیا بیا هم تاسو نصیحت نه اخلئ. او تاسو چه کوم شیزونه

مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا

دهغه چا نه | چه شریك جوړ کړی دی تاسو | او نه یریږئ تاسو | د دے نه چه تاسو | شریك کړی دی | دالله سره | هغه څه

دالله سره شریك کړی دی زه به دهغے نه څنګه ویریږم حالانکه تاسو له یره پکار ده چه دالله سره دا ے

لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا ۚ فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ

چه نه دے رالیږلے الله | دهغے په شرکت | په تاسو باندے | څه دلیل | پس کوم یو | ډله د دے دواړو نه

شیزونه شریکوئ چه دهغے باره کښے هغه تاسو ته څه دلیل (سند) هم نه دے رالیږلے که

أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۱﴾ الَّذِينَ آمَنُوا

زیاته حقداره ده | د امن | که چرے تاسو | پوهیږئ | هغه کسان | چه ایمان ئے راوړے دے

تاسو سره څه علم وی نو دا او وایئ چه په دے دواړو ډلو کښے شوك دعذاب نه دامن زیات حقدار دی. حقیقت خو دا دے

وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُم بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ

او نه ئے دے ګډ کړے | ایمان خپل | د ظلم سره | (نو) دغه کسان | دوی لره | امن دے

چه چا ایمان راوړو او دخپل ایمان سره ئے ظلم او شرك ګډ نکړو نو دعذاب الٰهی نه امن هم دهغوی حق دے

وَهُم مُّهْتَدُونَ ﴿۸۲﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ ع

او هم دوی | په سمه لاره دی | او دغه | دلیل د دے زمونږ | چه ور کړے وو مونږ | ابراهیم ته

او هم هغوی په سمه لاره روان دی. او دا زمونږ هغه کامیاب دلیل وو چه مونږ ابراهیم ته

عَلَىٰ قَوْمِهِ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ

په قوم دهغه باندے | اوچتوو مونږ | درجے | د چا | چه او غواړو | بیشکه | رب ستا

دخپل قوم په مقابله کښے ور کړے وو مونږ چه د چا او غواړو نو درجے ئے اوچتوو. یقینا ستا رب

حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۸۳﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ

حکمت والا | پوهه ذات دے | او ور کړے وو مونږ | هغه (ابراهیمؑ) ته | اسحاقؑ | او یعقوبؑ

حکمت والا او ښه پوهه ذات دے. او مونږ ابراهیمؑ ته د اسحاقؑ غوندے ځوے او د یعقوب پشان لمسے

كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ

ټولو ته | هدايت كړے وو مونږ | او نوح ؑ ته | هدايت كړے وو مونږ | مخكښې د دے نه | او د اولاد د نوح ؑ نه

ور كړو او دے ټولو ته مو د توحيد هدايت كړے وو او نوح ؑ ته مونږ د دے نه مخكښې هدايت كړے وو او د هغه په اولاد

دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۭ

داؤدؑ | او سليمانؑ | او ايوبؑ | او يوسفؑ | او موسیٰؑ | او هارونؑ (ته هم هدايت كړے وو مونږ)

كښې داؤدؑ، سليمانؑ، ايوبؑ، يوسفؑ، موسیٰؑ او هارونؑ (ته هم مونږ هدايت د توحيد كړے وو)

وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى

او هم دغه شان | بدله وركوو مونږ | نيكانو ته | او زكرياؑ ته | او يحيٰؑ | او عيسیٰؑ ته

او هم دغه شان مونږ نيكي كوونكو ته بدله وركوو. او زكرياؑ، يحيٰؑ عيسیٰؑ

وَاِلْيَاسَ ۭ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَاِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ

او الياسؑ (ته هم هدايت كړے وو مونږ) | دا ټول | د | نيكانو نه وو | او اسماعيلؑ ته | او يسعؑ ته

او الياسؑ ته هم مونږ هدايت د توحيد كړے وو دا ټول د كاملو نيكانو نه وو او اسماعيلؑ يسعؑ يونسؑ

وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا ۭ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٦﴾

او يونسؑ ته | او لوطؑ ته (هم هدايت كړے وو مونږ) | او هر يو له | فضيلت وركړے وو مونږ | په مخلوقاتو باندے

او لوطؑ (ته هم مونږ هدايت كړے وو) او دے ټولو ته مونږ د خپلے زمانے په خلقو فضيلت وركړے وو

وَمِنْ اٰبَآىِٕهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ ۚ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ

او د دوى د پلارانو نه | او د اولاد د دوى نه | او د ورونړو د دوى نه (بعضو له هم فضيلت ور كړے وو مونږ) | او غوره كړي وو مونږ دوى

او د دوى په پلارانو ليكونو او اولادا او ورونړو كښے هم بعضو له مونږ فضيلت وركړے وو او دا ټول مونږ غوره كړي وو

وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٨٧﴾ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ

او هدايت مو ورته كړے وو | په طرف د لارے | نيغے | دا دے | هدايت | د الله

او د نيغے لارے هدايت مو ورته كړے وو. دا د الله هدايت دے چه په خپلو بندګانو كښے ئے

يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَلَوْ اَشْرَكُوْا

چه سمه لار ښائي الله | په دے سره | چا ته | چه او غواړي | د خپلو بندګانو نه | او كه چرے | شرك كړے وے دوى (هم)

چا له خوښه شى هغه له ئے وركوى خو كه د دے خلقو هم (بالفرض) شرك كړے وے

لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٨٨﴾ اُولٰٓىِٕكَ الَّذِيْنَ

نو خامخا ضائع شوي به وے | د دوى نه | هغه عملونه | چه دوى | كول | هم دا | هغه كسان دي

نو ټول عملونه به ئے عبث برباد شوي وو دا هغه خلق دي چه

اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا

چه وركړے وو مونږ دوى ته | كتاب | او حكمت | او نبوت | پس كه چرے | كفر او كړي | په دے (خبرو) د توحيد

مونږ ور له كتاب، حكمت او نبوت وركړے وو لو كه اوس دا خلق د دے خبرے د توحيد نه انكار او كړي نو هيڅ خبره نه ده

هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا بِهَا بِكٰفِرِيْنَ ۝

دا اهل مكه | لو يقيناً | سپارلے دى مونږ | دا (كلمه دتوحيد) | دا سے قوم ته | چه نه وه | د دے نه | انكار كونكى

يقيناً مونږ دا (نعمت) دا سے خلقو ته سپارلے وو چه هغوى تر دے نه منكر نه وو

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ ؕ قُلْ

هم دا هغه | كسان وو | چه هدايت (ورته) كړے وو | الله | نو په لاره ددوى پسے | روان شه | اووايه

هم دا هغه خلق وو چه الله ورته هدايت كړے وو لو ته هم ددوى په لار روان شه اے پيغمبره ورته اووايه

لَّآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ۝ ع

نه غوارم زه تاسو نه | په دے باندے | څه مزدورى | نه دے دا | مگر | نصيحت دے | دپاره دمخلوقاتو

چه زه تاسو نه په دے دعوت څه اجرت نه غوارم. دا خو دجهان دخلقو دپاره يو نصيحت دے.

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوْا مَآ اَنْزَلَ

او نه دے كړے قدر دوى | د الله | لائق | قدر دهغه | كله چه | او وئيل دوى | نه دے رالیږلے

او دے كافرانو چه كله دا خبره اوكړه چه الله تعالىٰ په انسان باندے هيڅ قسمه وحى نه ده نازله كړے

اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ

الله | په هيڅ بشر باندے | څه شے (وحى) | اووايه | چا | رالیږلے وو | كتاب

نو دوى د الله صحيح قدر و اولكړو څنگه چه د الله حق وو ته ورته اووايه چه هغه كتاب چا نازل كړے وو كوم چه

الَّذِىْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ

هغه | چه راوړے وو | هغے لره | موسىٰ | رڼرا | او هدايت | دپاره د خلقو | او گرځولو تاسو هغه

موسىٰ راوړے وو چه دخلقو دپاره رڼرا او هدايت وو كوم چه تاسو بے ضرورته ټكړے ټكړے كړو

قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ

پاڼړے پاڼړے | ښكاره كوئ تاسو هغه بعضے پاڼړے | او پټوئ تاسو | ډيرے | او ښودلے شوى وو تاسو ته

لړ څه پكښے ښكاره كوئ او ډير پكښے پټوئ او دهغه كتاب په ذريعه تاسو ته هغه خبرے معلومے شوے

مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ

هغه څه | چه نه پوهيدئ | تاسو (په هغے) | او نه ستاسو پلار نيكه | اووايه | (چه) الله رالیږلے دے

چه تاسو او ستاسو پلار او نيكونو (مشرانو) ته نه وے معلومے اے پيغمبره اته ورته پخپله اووايه چه

ثُمَّ ذَرْهُمْ فِىْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ۝ وَهٰذَا كِتٰبٌ

بيا | پريږده دوى | په مشغولتيا خپله كښے | چه لوبے كوى | او دا | يو كتاب دے

هغه كتاب الله رالیږلے وو بيا دوى په خپل حال پريږده چه په خپل فضول بحث كښے مشغول وى. او دا قرآن

اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِىْ بَيْنَ يَدَيْهِ

چه نازل كړے دے مونږ | بركت والا دے | تصديق كوونكے دے | دهغه (كتاب) | چه مخكښے دے دده نه

ډير لوئے دبركت والا كتاب مونږ رالیږلے دے چه د مخكښنو كتابونو تصديق كوى

وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ وَالَّذِيْنَ

او دے دپارہ چہ او ویروے تہ | مکے والا | او هغه خلق | چہ چاپیرہ دی ددے نه | او هغه کسان

او دے دپارہ راغلے دے چہ ته پرے مکے والا او خوا وشا خلق او ویروے او خلق چہ

يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ

چہ یقین لری | په آخرت | هغوی ایمان راوړی | په دے (قرآن) باندے | او هغوی | د خپل | مونځ

په آخرت یقین (باور) لری هغوی په دے کتاب هم ایمان راوړی او د خپلو مونځونو هم پوره

يُحَافِظُوْنَ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

حفاظت (هم) کوی | او څوک دے | زیات ظالم | د هغه چانه | چہ دروغ جوړوی | په الله باندے

خیال ساتی. او د هغه چانه لوئ ظالم څوک کیدے شی چہ په الله باندے دروغ تړی

كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ

دروغ | یا | وائی | چہ وحی (کړے) شوے ده | ما ته | او حال دا چہ نه وی وحی (کړے) شوے | ده ته | د څه څیز

یا دا او وائی چہ ما ته وحی شوے ده حالانکه هیڅ وحی ورته نه وی راغلی

وَّمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ؕ وَلَوْ تَرٰٓى

او هغه څوک | چہ وائی | چہ نازل (جوړ) به کړم زه | پشان د هغے | چہ نازل کړی دی | الله | او که او وینے ته

او دا رنګ هغه څوک چہ دا او وائی چہ زه به هم د الله غوندے کلام نازل (جوړ) کړم. کاش! چہ ته هغه وخت

اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ غَمَرٰتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْٓا

کله چہ وی | به ظالمان | په سختو | د مرګ کښ | او فرښتے به | اوږدونکی وی

وګورے (کله به) چہ دا ظالمان د مرګ په سختو کښے راګیر وی او فرښتو به ورته لاسونه وراوږده

اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ؕ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ

د لاسونو خپلو | چہ راوباسئ | ساګانے (روحونه) خپل | نن به | درکولے شی تاسو ته بدله | په عذاب

کړی وی او ورته به وائی چہ خپل روحونه (ساګانے) راوباسئ. نن به تاسو ته د ذلت عذاب درکیدے شی

الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ

د ذلت سره | په سبب د دے | چہ تاسو به | وئیلے | په الله باندے | ناحق خبرے

ځکه چہ تاسو په الله باندے دروغ خبرے تړلے او د هغه د آیتونو

وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ۝ وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى

او ددے وجے چہ تاسو همیشه | د آیتونو د هغه نه | لوئ کوله | او یقینا | راغلئ تاسو مونږ ته | یواځے

په مقابله کښے مو تکبر (سرکشی) کوله. (الله به ورته او وائی چہ اوس) تاسو مونږ ته داسے یواځے (تش لاس)

كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ

لکه څنګه | چہ پیدا کړی وو مونږ تاسو | اول | ځل | او پریخودل تاسو | هغه څه | چہ درکړی وو مونږ تاسو ته

راغلی یئ لکه څنګه چہ مونږ تاسو په اول ځل یوازے پیدا کړی وئ او مونږ چہ څه درکړی وو هغه مو وروستو

وَرَآءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ الَّذِيْنَ

وروستو | د شاګانو خپلو نه | او نه وينو مونږ | تاسو سره | سفارشيان ستاسو | هغه

پريښودل او مونږ (لن) تاسو سره ستاسو هغه سفارشيان هم نه وينو دچا باره کښې چه ستاسو دا دعوی وه

زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكٰٓؤُا ۗ لَقَدْ تَّقَطَّعَ

چه ګمان به کولو تاسو | چه بيشکه دوی | په تاسو کښې | شريکان دی دالله | يقينا | پريکړے شو

چه دوی په تاسو کښې دبرخې خاوندان دي (دالله شريکان دي)، حقيقت دادے چه ددوی سره ستاسو ټولے رشتے دشرکي

بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ۝۹۴ اِنَّ

ستاسو په مينځ کښې تعلق | او ورک شول | تاسو نه | هغه څه | چه تاسو | (پرے) ګمان کولو | بيشکه

محبت ختمے شوی دی او تاسو چه ددوی باره کښې کومے غلطے دعوی دشفاعت کولے هغه درنه ورکے شوی دي

ع

اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى ۗ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

الله | چوونکے | د دانو | او اډوکو دے | راوباسی | ژوندے | د مړی نه

يقينا هم الله د دانو او د زړو (د زرغونے دپاره) چوونکے دے او هغه دمړی نه ژوندے راوباسی

وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۗ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ۝۹۵

او راويستونکے | د مړی دے | د ژوندی نه | دا دے ستاسو | الله | نو کوم خوا | اړولی شئ تاسو؟

او ژوندی نه مړی راوباسی. اے خلقو! هم دا ستاسو الله دے نو تاسو ددے تصرفاتو په حقله کوم خوا اړولی شئ؟

فَالِقُ الْاِصْبَاحِ ۚ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

چوونکے دے | د صبا | او ګرځولے ده هغه | شپه | آرام والا | او | نمر | او سپوږمۍ

هم هغه د صبا راايستونکے دے او هغه شپه د آرام دپاره پيدا کړے ده او نمر (لمر) او سپوږمۍ ئے د حساب دپاره

حُسْبَانًا ۗ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ۝۹۶ وَهُوَ الَّذِيْ

دپاره د حساب | دا ده | اندازه | د زورور | او پوهه ذات | او الله | هغه ذات دے

پيدا کړی دي. دا ټول د هغه ذات اندازه ده چه د هغه منصوبه بندی هم کامل او علم ئے هم کامل دے

جَعَلَ لَكُمُ النُّجُوْمَ لِتَهْتَدُوْا بِهَا فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ

جوړ کړی ئے دی | ستاسو دپاره | ستوری | چه تاسو لار بيا مومئ | په هغے سره | په | تيارو | د اوچے

او الله هم هغه ذات دے چه ستاسو دپاره ئے ستوری پيدا کړی دی چه تاسو پرے د اوچے او د سمندر

وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝۹۷

او دریاب کښې | يقينا | تفصيل سره بيان کړی دی مونږ | آيتونه | دپاره د هغه قوم | چه پوهيږی

په تيارو کښې لارے معلومے کړئ او په دے څيزونو باندے دليل نيونکو دپاره مونږ نښے په په تفصيل سره بيان کړی دی

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ

او هم الله | هغه ذات دے | چه پيدا ئے کړئ تاسو | د نفس | يو نه | نو بيا تاسو له يو داستو ګنځے ځائے دے

الله تعالیٰ هم هغه ذات دے چه تاسو ټول ئے د يو نفس نه پيدا کړی ئ بيا تاسو له يو داستو ګنځے ځائے دے

وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّفْقَهُوْنَ ﴿٩٨﴾

او (بل) د سپارلو ځائے | یقینًا | په تفصیل سره بیان کړی دی مونږ | آیتونه | دپاره د هغه قوم | چه پوهیږی

او بل د سپارلو ځائے. یقینًا د دے څیزونو دا حوال په باریکو بانډ دے پوهیږی د هغوی نکو دپاره مونږ خپله په تفصیل سره نخښے بیان کړی دی

وَهُوَ الَّذِیْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ

او هم الله | هغه ذات دے | چه راوروی | د آسمان نه | اوبه (باران) | نو راوباسو مونږ | په دے سره

او الله هغه ذات دے چه د اسمان نه ئے اوبه راوروے دی نو د هغے په ذریعه مو هر قسم

نَبَاتَ كُلِّ شَیْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ

بوټی | د هر قسم | بیا راوباسو مونږ | د دے نه | دانے شینکی | چه راوباسو | د هغے نه

بوټی راوتوکول بیا مو په هغه کښے شنه بناخونه پیدا کړل چه په هغے مونږ یو بل د پاسه سوړ ے دانے پیدا کړے او په سبب د دے

حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِیَةٌ

دانے | په یو بل سوړے | او د قجورو نه | یعنی د کسورو د هغے نه | غونچکونه دی | لرزدے نږدے

باران نه قجورو په کسورو کښ لاندے باندے غونچکے پیدا کړی دی او د انګورو او د خونه او د انارو کور باغونه ئے هم په

وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّیْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا

او باغونه | د انګورو | او خونه | او انار | د یو بل په شان

سبب د دے باران پیدا کړی دی په دے حال کښ چه د زیتون او انارو بانډ ے خوبو شانګے دی خو میوے ئے هم جدا جدا دی

وَّغَیْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ اُنْظُرُوْٓا اِلٰی ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَیَنْعِهٖ ۗ

او د یو بل نه جدا | او ګورئ | میوے د هغے ته | کله چه | او نیسی میوه | او پخیدو د هغے ته

کله چه دا اونے میوے ورکوی نو د هغے میوو ته او پوخ والی ته ئے لږ په غور او ګورئ.

اِنَّ فِیْ ذٰلِكُمْ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ

بیشکه | په دے کښ | نخښے دی | دپاره د هغه قوم | چه ایمان لری | او جوړوی دوی | الله سره

یقینًا په دے څیزونو کښے ډیر ے نخښے د توحید پرستو دی د پاره د هغه قوم چه ایمان لری په خلق د الله. او خلقو جنات (پیریان)

شُرَكَآءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوْا لَهٗ بَنِیْنَ وَبَنٰتٍ

شریکان | یعنی پیریان | او حال دا چه پیدا کړی دی الله دوی | او جوړوی دوی | الله لره | ځامن | او لونړه

د الله سره په خدائی کښے شریک کړی دی حالانکه دوی هم الله پیدا کړی دی او بغیر د علم نه ئے

بِغَیْرِ عِلْمٍ ۗ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰی عَمَّا یَصِفُوْنَ ﴿١٠٠﴾ بَدِیْعُ

بغیر د علم نه | پاک دے هغه | او ډیر اوچت دے | د هغه څه نه | چه دوی ئے بیانوی | ناشنا پیدا کونکے

الله له ځامن او لونړه جوړے کړی دی (حالانکه) دوی چه څه بیانوی د هغه ټولو خبرو نه الله پاک او اوچت دے

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ اَنّٰی یَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَمْ تَكُنْ

د آسمانونو | او د زمکے دے | څنګه | کیدے شی | د هغه | ځوے | حال دا دے چه نشته

هغه (الله) خو د اسمانونو او زمکے پیدا کوونکے دے د هغه ځوئے څنګه کیدے شی حالانکه ښځه ئے نشته

لَّهُ صَاحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ

دهغه | ښځه | او پیدا کړے دے هغه | هر یو څیز | او هغه | په هر یو څیز باندے

هم هغه هر څیز پیدا کړے دے او هغه په هر څه باندے پوهه دے.

عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ خَالِقُ

پوهه دے | هم دا | الله دے | رب ستاسو | نشته | لائق د عبادت | سوا | دهغه نه | هغه پیدا کونکے

اے خلقو هم دا الله دے چه ستاسو پالونکے دے دهغه نه سوا هیڅ څوک د بندګۍ لائق نشته

كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾

دهر یو څیز دے | تو عبادت هم دهغه کوئ | او هغه | په هر | څیز باندے | ذمه دار دے

نو یوازے دهغه عبادت کوئ او هغه د هر څیز کارساز (نګرانی کوونکے) دے.

لَّا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ

نشی راګیرولے هغه لره | نظرونه | او هغه | راګیروی | نظرونه | او هغه دے | باریک بین

تفصیلی حقیقت د الله متعلق څوک په سترګو نشی حاصلولے او هغه د هر څیز تفصیلی حقیقت معلوم دے ځکه چه هغه باریک بین

الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾ قَدْ جَاءَكُم بَصَائِرُ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنْ أَبْصَرَ

خبردار | یقیناً | راغلی دی تاسو ته | دلیلونه | د طرفه د رب ستاسو نه | نو څوک چه | او سترګو سره کړے

او خبردار دے یقیناً تاسو ته د خپل رب د طرف نه دلیلونه راغلی دی نو چا چه د دے دلیلونو نه بصیرت حاصل کړو نو فائده ئے

فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم

نو فائده ئے د ځان دپاره ده | او څوک چه (تر ے نه) | روند پاتے شو | نو (تاوان) ئے هم په هغه دے | او نه یم زه | په تاسو باندے

د خپل ځان د پاره په هغه دے او څوک چه روند پاتے شو نو تاوان ئے د خپل ځان دے او زه ستاسو نیج کوونکے نه یم د عذاب نه. او هم

بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ

نګهبان | او هم دغه شان | بیا بیا بیانوو مونږ | آیتونه | او چه اووائی دوی | لوستل کړی دی تا

دغه شان مونږ خپل آیتونه د توحید په مختلفو طریقو سره بیانوو دے دپاره چه حجت قائم کړو په دوی په دے خبره چه دوی اووائی

وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ

او چه بیانه واضحه کړو مونږ دا | دپاره د هغه قوم | چه پوهیږی | روان لوسه ته | په هغه شی پسے | چه وحی ئے کړے شوے ده | تا ته

تا لوستل کړی دی خپل پخوانو ته او دے دپاره چه څوک پوهه لری هغوی ته واضحه بیان د قرآن او کړو اے پیغمبره! تا ته چه د خپل رب

مِن رَّبِّكَ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

د طرفه د رب خپل نه | نشته دے | لائق د عبادت | سوا | دهغه نه بل څوک | او مخ واړوه | د | مشرکانو نه

د طرف نه کومه وحی راغلے ده د هغے تابعداری کوه. دهغه نه سوا هیڅ څوک د بندګۍ لائق نشته او د مشرکانو نه مخ واړوه.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۗ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ

او که چرے | غوښتلے | الله | نو شرک به نه وو کړے دوی | او نه دے ګرځولے مونږ تا لره | په دوی باندے

که الله غوښتلے نو دوی به شرک نه وے کړے او مونږ ته په دوی باندے محافظ نه ئے مقرر کړے

حَفِيظًا ۖ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ۝ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ

نگهبان (نګران) | او نه يې ته | په دوی باندې | ذمه وار | او کنځل مه کوئ | هغه کسانو ته

او نه ته د دوی ذمه وار يې. اې مسلمانانو! تاسو د چا د باطل خدايانو توهين او بې عزتي مه کوئ

يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا

چه رابلي يې دوی | د الله نه سوا | پس (ګني) کنځل به او کړي دوی | الله ته | د دشمنۍ د وجې نه

ځکه چه دوی به هم د ناپوهۍ او ضد د وجې نه الله ته کنځل او کړي (په دې دنيا کښې (خو)

بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ

په ناپوهۍ سره | هم دغه شان | ښائسته کړي دي مونږ هر يو | امت (ډلې) ته | عمل د هغوی | بيا

مونږ هر يو ډلې ته هم دغه شان د هغوی عمل د غيرت ښائسته ښکاره کړې دې بيا به

إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

د خپل رب طرف ته | واپس د دوی ده | پس خبر به ور کړي دوی ته | په هغه څه | چه دوی | يې کوي

دا ټول خپل رب ته پيش کيږي نو هغه به يې خبر کړي چه دوی څه کاروته کول

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ

او قسمونه کړي دوی | په الله باندې | پاخه | قسمونه خپل | که چرې | راشي دوی ته | څه نخښه

او دې خلقو په الله باندې ډير غټ غټ (پاخه) قسمونه خوړلي دي چه که چرې دوی ته واقعي څه نخښه

لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ ۖ وَمَا

خامخا به ايمان راوړي دوی | په هغې باندې | او وايه | اختيار د معجزو خو | د الله سره دې | او څه

(فرمائشي) معجزه راغله نو دوی به پرې خامخا ايمان راوړي. خو پيغمبره! ته ورته او وايه چه ټولې نخښې د الله

يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَنُقَلِّبُ

معلوم دې تاسو ته حالت د دوی | کيدې شي چه معجزې | کله | چه راشي دوی ته | نو دوی به ايمان رانه وړي | او اړوو مونږ

په قبضه (اختيار) کښې دي. او اې مسلمانانو! تاسو ته څه پته ده که چرې هغه نخښه راهم شي نو دوی بيا هم ايمان نه راوړي

أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ

زړونه د دوی | او سترګې د دوی | لکه چه | ايمان نه وو راوړې دوی | په دې باندې | په اول | ځل

او مونږ به د دوی د ضد او عناد په وجه د دوی زړونه او سترګې د حق نه واړوو لکه څنګه چه دوی په دې څرګنده

وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

او پريږدو مونږ دوی | په سرکشۍ خپله | سرګردانه |

نخښه (قرآن) باندې په اول ځل ايمان نه دې راوړې او په خپله سرکشۍ کښې به يې ډاريان دريان (حيران) پريږدو

وَ لَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَ كَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى

او | كه چرے | مونږ | راولیږو | دوی ته | ملائك | او خبرے او كړی دوی سره | مړی

او كه بالفرض مونږ دوی ته فرشتے هم راولیږو او مړی ورسره خبرے هم اوكړی

وَ حَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْٓا

او راجمع كړو مونږ | په دوی باندے | هر یو څیز | مخامخ | نو نه دی دوی | چه ایمان راوړی

او مونږ (د دوی هر غوښتلے شوے څیز) د دوی مخے ته راجمع كړو نو بیا په هم دوی ایمان نه راوړی

اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُوْنَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ

مګر | دا چه | اوغواړی | الله | لیكن | ډیر د دوی نه | جاهلان دی | او دغه شان

هنه اكه الله اوغوښتلے (نو بله خبره ده) لیكن په دوی كښ اكثر د جهالت (ناپوهۍ) خبرے كوی. او دغه شان

جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيٰطِيْنَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ

پیدا كړی دی مونږ | د هر یو نبی دپاره | دشمنان | شیطانان | د انسانانو نه | او د پیریانو نه

مونږ د هر یو پیغمبر د پاره په انسانانو او پیریانو كښ شیطانان (قسم) دشمنان پیدا كړی دی

يُوْحِيْ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا ؕ

چه بنودنه كوی | بعضے د دوی | بعضو ته | د خائسته كړے شوو | دروغو خبرو | دپاره د دهوكه كولو

چه هغوی نورو خلقو ته د دهوكے وركولو دپاره د ښولی كړے شوو دروغو خبرو وسوسے اچوی

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١١٢﴾

او كه چرے | غوښتلے | رب ستا | (نو) نه به وو كړے دوی دا كار | پس پرېږده دوی | او هغه څه | چه دوی كوم دروغ جوړوی

او كه ستا رب غوښتلے نو دوی دا كار نشو كولے نو (پس) دوی او د دوی دغه نه جوړ كړے شوی دروغ (په خپل حال)

وَ لِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْئِدَةُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ

او دے دپاره چه میلان او كړی | دے (دروغو خبرو) ته | زړونه | د هغه خلقو | چه ایمان نه لری | په آخرت باندے

پرېږده او دوی دا دروغ وسوسے دے دپاره اچوی چه كوم خلق په آخرت باندے یقین (ایمان) نه لری د هغوی زړونه ورته مائله شی

وَ لِيَرْضَوْهُ وَ لِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُوْنَ ﴿١١٣﴾

او دے دپاره چه هغوی خوښ كړی دا دروغ | او دے دپاره چه او كړی هغوی | هغه څه | چه (تر اوسه پورے) كوونكی وو دوی (د هغے)

او پس د میلان نه وربانډے خوشحاله شی او بیا په هغه غلطو عملو باندے همیشګی شروع كړی.

اَفَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْتَغِيْ حَكَمًا وَّهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ

آیا لو سوا د الله نه | ولټوم زه | فیصله كوونكے | او حال دا چه الله | هغه ذات دے | چه رالیږلے ئے دے | تاسو ته

(دے خلقو ته او وایه چه) آیا زه د الله نه سوا بل څوك فیصله كوونكی (حاكم) ولټوم حالانكه هم هغه الله تاسو ته

الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا ؕ وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْلَمُوْنَ اَنَّهٗ

كتاب | بنه په تفصیل سره | او هغه كسان | چه وركړے دے مونږ هغوی ته | كتاب | پوهیږی | چه بیشكه دا (كتاب)

دا كتاب ډیر په تفصیل سره رالیږلے دے او كوم خلقو ته چه مونږ آسمانی كتاب وركړے دے هغوی په دے پوهیږی چه دا كتاب

مُنَزَّلٌ مِّنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ

نازل کړے شوے دے | د طرفه | د رب ستا نه | په حقه | نو (پس) مه کیږه ته | د

ستا د رب د طرف نه په حقه راغلے دے نو ته په شکمنو خلقو کښې مه

الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَّ عَدْلًا ط

شك کوونکو نه | او | پوره شوے ده | خبره | د رب ستا | د رشتینوالی | او | د انصاف په لحاظ

شامليږه. او ستا د رب خبره (کلام) په رښتینوالی او انصاف کښې کامل (پوره) دے

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١١٥﴾ وَاِنْ تُطِعْ

نشته هیڅ څوك بدلوونکے | د هغه د خبرو | او | هغه | ښه اوریدونکے | ښه پوهه دے | او که | خبرے او منے ته

هیڅ د هغه خبرے (کلام) نشي بدلولے هغه هر څه اوریدونکے او په هر څه پاندے پوهه دے.

اَكْثَرَ مَنْ فِى الْاَرْضِ يُضِلُّوْكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ط

د ډیرو | د هغه چا | چه دي په زمکه کښې | (نو گمراه بے لارے) به کړي هغوي تا لره | د الله د لارے نه

او که چرے ته د دنیا د اکثرو خلقو پسے روان شوے نو د الله

اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿١١٦﴾

نه کوي دوي تابعداري | مگر | د گمان | او نه دي دوي | مگر | په اټکل پسے روان دي

دلارے نه به دے واړوي دوي خوتش وهم او گمان پسے روان دي او صرف خیالي او بے دلیله خبرے کوي.

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ

بیشکه | رب ستا | هغه | ښه پیژني | هغه څوك | چه بے لارے کیږي (اوړي) | د هغه دلارے نه | او هغه

یقیناً ستا رب هغه څوك (هم) ښه پیژني څوك چه د هغه لارے نه اوړیدلي دي او هغه څوك

اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿١١٧﴾ فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ

ښه پیژني | سمه لار موندونکي | پس خورئ تاسو | د هغے نه | چه اغستلے شوي وي | نوم | د الله

ورته هم ښه معلوم دي څوك چه په سمه لار روان دي. نو د هغے حلال شوي

عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ مُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٨﴾ وَمَا لَكُمْ

په هغے باندے | که چرے | يئ تاسو | په آیتونو د هغه | ایمان لرونکي | او څه (وجه) ده | تاسو لره

ځاروو غوښه خورئ په کوم چه د الله نوم اغستلے شوے وي که تاسو د هغه په آیتونو ایمان لرئ. او آخر

اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ

چه نه خورئ تاسو | د هغے نه | چه اغستلے شوے وي | نوم | د الله | په هغے باندے | او حال دا چه | یقیناً

څه وجه ده چه تاسو د هغه ځاروو غوښه نه خورئ په کوم چه د الله نوم اغستلے شوي وي

فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا

په تفصیل سره بیان کړي دي الله | تاسو ته | هغه څه | چه حرام کړي ئے دي | په تاسو باندے | سوا د هغے نه

حالانکه الله چه په تاسو څه حرام کړي دي هغه ئے در ته په تفصیل سره بیان کړي دي هاں که تاسو ورته

اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ ۗ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَآئِهِمْ

چه مجبوره کړے شئ تاسو | هغے ته | او بیشکه | ډیر خلق | گمراه کوی (خلقولره) | په خواهشاتو خپلو

مجبوره شئ (نو هیڅ حرج نشته) او یقیناً ډیر خلق د خپلو خواهشاتو په وجه بغیر د علم (دلیل نه) نورو خلقولره

بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ﴿١١٩﴾ وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ

بغیر د علم نه | بیشکه | رب ستا | هغه | ښه پیژنی | د حد نه اوړیدونکی | او پریږدئ | ښکاره | گناه

گمراه کوی بیشکه ستا رب د حد نه اوړیدونکی ښه پیژنی ــ او تاسو ښکاره او پټه هر قسم گناه پریږدئ

وَبَاطِنَهٗ ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْسِبُوْنَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ

او | پټه گناه | بیشکه | هغه خلق | چه کوی | گناه | ډیر زر به ورته بدله ورکړے شی

یقیناً کوم خلق چه گناهونه کوی هغوی ته به ډیر

بِمَا كَانُوْا يَقْتَرِفُوْنَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَاْكُلُوْا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ

په سبب د هغے گناهونو | چه دوی کول | او مه خورئ تاسو | د هغے نه | چه نه وی اخستلے شوے | نوم | د الله

زر د خپلو کړو سزا ملاو شی او په کوم ښاروی چه د الله نوم نه وی اخستلے شوے

عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ ۗ وَاِنَّ الشَّيٰطِيْنَ لَيُوْحُوْنَ اِلٰٓى

په هغے باندے | او بیشکه دا | خامخا گناه (فسق) ده | او بیشکه | شیطانان | خامخا وسوسے اچوی

هغه مه خورئ او داسے کول ډیره سخته گناه ده او یقیناً شیطانان خپلو ملگرو

اَوْلِيٰٓـئِهِمْ لِيُجَادِلُوْكُمْ ۚ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ

خپلو ملگرو ته | چه جگړه او کړی دوی تاسو سره | او که چرے | خبره او منله تاسو د دوی | نو بیشکه یئ به تاسو

ته (په زړونو کښ) وسوسے اچوی چه تاسو سره جگړے او کړی او که تاسو د دوی خبره او منله نو یقیناً تاسو به

لَمُشْرِكُوْنَ ﴿١٢١﴾ اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُوْرًا

مشرکان | آیا هغه څوک | چه وی | مړ | پس ژوندے کړو مونږ هغه | او ورکړو مونږ | هغه ته | رڼړا

هم مشرکان شئ. آیا هغه څوک چه جاهل یا مشرک وی او مونږ ئے راژوندی کړو په خپل معرفتِ الٰهی

يَّمْشِيْ بِهٖ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهٗ فِي الظُّلُمٰتِ

چه گرځی | په هغے سره | په خلقو کښ | پشان د هغه چا کیدے شی | چه وی په (داسے) تیارو کښ

او توحید سره او ور کړو مونږ ده ته رڼړا د قرآن چه د هغے په دعوت سره گرځی په خلقو کښ. پشان د هغه چا کیدے شی چه

لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۗ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكٰفِرِيْنَ مَا

چه نه وی | وتونکے | د هغے نه | دغه شان | ښائسته کړے شوی دی | کافرانو ته | هغه (عملونه)

په تیارو د کفر او شرک کښ همیشه همیشه پروت وی. او څنگه چه دغه مومن ته ایمان ښائسته کړے شوے. دغه شان

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ

چه دوی ئے | کوی | او | دغه شان | گرځولی دی مونږ | په هر یو | کلی کښ

کافرانو ته د هغوی بد عملونه ښائسته (ښکاره) کړے شوی دی. او هم د غسے همیشه مونږ په هر کلی کښ

اَكٰبِرَ مُجْرِمِيْهَا لِيَمْكُرُوْا فِيْهَا ؕ وَمَا يَمْكُرُوْنَ
غټان (مشران) | مجرمان دهغې (کلي) | د دې دپاره چه مکراو کړي دوي | په هغې کلي کښ | او دوي مکر (چل) نه کوي
دهغې ځائې غټ خلق مجرمان جوړ کړي دي تو انجام ئې داوي چه دوي د مسلمانانو خلاف په دغه کلي کښ سازشونه

اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۝ وَاِذَا جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوْا
مګر | خپل ځانو نو سره | او دوي نه پوهيږي | او کله چه | راشي دوي ته | څه نخښه (معجزه) | (نو) وائي دوي
شروع کړي او په حقيقت کښ دوي دا سازشونه د خپل ځان په خلاف کوي خو دوي ته احساس نشته. او کله چه

لَنْ نُّؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ
هيڅ کله ايمان نه راوړو مونږ | تر دې | چه را کړې شي مونږ ته | پشان دهغه څۀ | چه ور کړې شوي دي
دوي ته څه نخښه (معجزه) راشي نو دوي وائي چه مونږ تر هغه وخته پورې ايمان نه راوړو تر څو چه مونږ ته په خپله

رُسُلُ اللّٰهِ ؔۘ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسٰلَتَهٗ ؕ سَيُصِيْبُ
پيغمبرانو د الله ته | الله | ښه پوهه دې | په هغه ځائې | چه اړدي | پيغام خپل (په هغې کښ) | ډير زر به اورسيږي
هغه شان نخښې (معجزې) رانکړې شي لکه څنګه چه د الله رسولانو ته ورکړې شوي دي حالانکه الله تعالی

الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيْدٌ
هغه کسانو ته | چه جرم ئې کړې دې | سپکوالې | په نزد د الله | او | عذاب | ډير سخت
ښه پوهيږي چه څوک خپل پيغمبر جوړ کړي مجرمانو ته به د خپلو مکرونو

بِمَا كَانُوْا يَمْكُرُوْنَ ۝ فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ
په دې وجه | چه دوي | مکرونه (چلونه) کول | پس هغه څوک | چه اوغواړي | الله | چه هدايت اوکړي هغه ته
په وجه ډير زر د الله د طرف نه ذلت او سخت عذاب ورسيږي. حقيقت دا دې چه الله دچا د هدايت اراده وکړي

يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ اَنْ يُّضِلَّهٗ
نو پرانزي | سينه دهغه | اسلام ته | او هغه څوک | چه او غواړي الله | چه ګمراه ئې کړي
دهغه سينه اسلام ته پرانيزي او دچا چه د ګمراه کولو اراده اوکړي نو د هغه سينه داسې لنډه تنګه کړي

يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ
نو اوګرځوي | سينه د هغه | تنګه | ډيره تنګه (غصې والا) | ګويا چه | خيژي هغه
(چه ايمان راوړل ورته داسې مشکل شي) لکه چه آسمان ته ډير په ګرانه خيژي

فِى السَّمَآءِ ؕ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ
آسمان ته | دغه شان | اړدي (مقرروي) | الله | پليتي (ناپاکي) | په هغه خلقو
هم دغه شان الله تعالی د کفر ګندګي (ناپاکي) په هغه چا راولي (مسلط کوي) څوک

لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ؕ قَدْ فَصَّلْنَا
چه ايمان نه راوړي | او دا ده | لار | درب ستا | نيغه | يقيناً | په تفصيل سره بيان کړي دي مونږ
چه ايمان نه راوړي. او دا (اسلام) ستا درب (ښودلې شوې) نيغه لار ده ته. او مونږ خپلې نخښې ښه په تفصيل

الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ۝١٢٦ لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ

مونږ آيتون | دپاره دهغه قوم | چه نصيحت اخلي (مني) | د دوي دپاره | كور | دسلامتيا دے | په نزد

سره هغه قوم ته بيان كړي دي چه نصيحت قبلوي۔ دوي دپاره دخپل پروردګار سره دسلامتيا كور دے

رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٢٧

درب خپل | او الله | مدد ګار (دوست) ددوي دے | په سبب دهغے | چه دوي هميشه | كوم عملونه كول

او د دوي د عملونو په وجه الله د دوي مدد ګار او ملګرے دے.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ

او په هغه ورځ | چه راجمع به كړي الله دوي | ټول | اے ډلے | د پيريانو | يقينا

او هغه ورځ ياده كړه په كومه ورځ به چه الله تعالىٰ دا ټول راجمع كړي او ورته به فرمائي (چه) اے د پيريانو ډلے

اسْتَكْثَرْتُمْ مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا

تاسو ډير ګمراه كړي دي | د انسانانو نه | او اوبه وائي | دوستان ددوي | د انسانانو نه | اے ربه زمونږ

تاسو خو د انسانانو نه ډير خلق ګمراه كړي وو او په انسانانو كښ به د پيريانو ملګري او وائي چه اے زمونږ ربه

اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ اَجَّلْتَ

فائده اغستلے ده | بعضو زمونږ | د بعضو نه | او ورسيدلي يو مونږ | نيټے خپلے ته | هغه (نيټه) | چه مقرر كړے وه تا

مونږ د يو بل نه ښے فائدے اغستے دي او (اوس) هغه نيټے ته راورسيدو كومه چه راله تا مقرر كړے وه

لَنَا ۭ قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا

مونږ لره | او به وائي الله | اور | ځائے دے ستاسو | هميشه به يئ | په دے كښ | مګر | هغه چه

الله به ورته او وائي چه څخ ستاسو د ټولو ځائے دوزخ دے چه هميشه به پكښ اوسيږئ مګر هغه مومن ګناهګار

شَآءَ اللّٰهُ ۭ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ۝١٢٨ وَكَذٰلِكَ

او غواړي | الله | بيشكه | رب ستا | ډير حكمت والا | زيات پوهه دے | او | دغه شان

چه د الله خوښ شي (نو معاف به ئے كړي) يقيناً ستا رب ډير حكمت والا ډير پوهه ذات دے ۔ او همدغسے

نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًۢا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝١٢٩ ع

ملګري كوو مونږ | بعضے | ظالمان | د بعضو | په سبب دهغه عملونو | چه دوي ئے كوي

مونږ ظالمان د خپلو بدو عملونو په وجه د يو بل ملګري كوو (دحق پرستو په مقابله كښ)

يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ

اے ډلے | د پيريانو | او انسانانو | آيا نه وو | راغلي تاسو ته | پيغمبران | ستاسو نه

(دوي ته به او ويلے شي) اے د پيريانو او انسانانو ډلو آيا تاسو ته هم د ستاسو نه پيغمبران نه وو راغلي؟

يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ

چه بيانول ئے | تاسو ته | آيتونه زما | او يرول ئے تاسو | د ملاقات | د ورځے ستاسو نه

چه زما آيتونه ئے درته بيانول (اورول) او د دے (قيامت د) ورځے د ملاقات نه ئے تاسو يرول؟

هٰذَا ۚ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ

چه داده | او به وائي دوی | گواهي کوو مونږ | په ځانونو خپلو | او په دهوکه کښې اچولي وو دوی لره | ژوند

دوی به اووائي چه نن مونږ په خپل ځان پخپله گواهي کوو (چه پيغمبر راغلي وو)، خو (په حقيقت کښې) دوی لره

الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ۝

دنيوي | او گواهي به او کړي دوی | په ځانونو خپلو | چه بيشکه دوی | وو | کافران

د دنيا ژوند په دهوکه کښې غورزولي وو او (په دغه ورځ به) پخپله په ځان اقرار (گواهي) او کړي چه دوی کافران وو۔

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ

دا ځکه | چه | نه دے | رب ستا | هلاکونکے | د کلو | په سبب د ظلم

د پيغمبرانو دا سلسله ځکه ده چه ستا رب په سبب د ظلم سره د خلقو کلي نه تباه کوي په دا سے حالت کښې

وَّ اَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ۝ وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۚ

او حال دا چه | او سيدونکي د هغے | بے خبره وي | او د هر چا د پاره | درجے دي | د هغه عمل په وجه | چه دوی کړي دي

چه هغوي بے خبره وي د دعوت د رسولانو نه. او هر چا ته به د خپل عمل مطابق درجے ورکولے شي

وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ

او نه دے | رب ستا | بے خبره | د هغه عمل نه | چه دوی ئے کوي | او رب ستا | غني (بے نيازه) دے

او ستا رب د دوی د عملونو نه ناخبره نه دے۔ او ستا رب غني (بے نيازه) دے

ذُو الرَّحْمَةِ ۚ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ

د رحمت والا دے | که چرے | او غواړي هغه | (نو) لرے به کړي تاسو | او نائبين به جوړ کړي

د رحمتونو خاوند دے که هغه اوغواړي نو تاسو به ختم کړي او ستاسو

مِنْ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَآ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ ذُرِّيَّةِ

ستاسو نه پس | هغه څوک | چه او ئے غواړي هغه | لکه څنگه چه | هغه پيدا کړي ئے تاسو | د اولاد

نه پس چه څوک ئے خوښ شي هغوي به ستاسو په ځائے نائبان کړي لکه څنگه چه ئے تاسو

قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۝ اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ

د قوم | بل نه | بيشکه | هغه څيز | چه وعده ئے کيږي تاسو سره | خامخا راتلونکے دے | او نه ئے تاسو

د بل قوم د نسل نه پيدا کړي ئے۔ تاسو سره چه د کوم څيز وعده شوے ده هغه يقيناً راتلونکے دے او تاسو الله لره

بِمُعْجِزِيْنَ ۝ قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ ۚ

عاجزه کوونکي | او وايه | اے قومه زما | عمل کوئ | په طريقه خپله | بيشکه زه (هم) عمل کوونکے يم

عاجزه کولے نه شئ. اے پيغمبره دوی ته او وايه چه اے زما قومه! په خپله طريقه عمل کوئ او زه هم په خپله طريقه عمل کووم

فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۚ اِنَّهٗ

پس ډير زر به | وپوهيږئ تاسو | هغه څوک | چه وي به | هغه له | (ښه) انجام | د آخرت | بيشکه

ډير زر به تاسو ته معلومه شي چه د آخرت ښه انجام د چا د پاره دے او يقيناً ظالمان هيچرے خلاصيدلے (کامياب کيدلے) نه شي

لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ

خلاص (کامیاب) به نشي | ظالمان | او مقرر کړے دهغوي | دپاره دالله | دهغه څه نه | چه پیدا کړي دي هغه | دفصل

او الله تعالیٰ چه کوم فصلونه او څاروي پیدا کړي دوي په هغه کښ د الله

وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا فَقَالُوْا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا

او دڅاروو نه | یوه حصه | نو وائي | چه دا (خو) | د الله ده | په ګمان د دوي کښ | او دا ده

بس یوه حصه مقرر کړے ده (او) په خپل خیال (بغیر دقدرِ شرعي نه) دا وائي چه دا حصه د الله ده او دا

لِشُرَكَآئِنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ ۚ

زمونږ د شریکانو | نو هغه برخه | چه وي | د شریکانو ددوي | نو نه رسي هغه | الله ته

زمونږ د معبودانو ده نو بیا کومه حصه چه د دوي د معبودانو وي هغه هیچرے الله ته نه رسي

وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَآئِهِمْ ۗ سَآءَ

او هغه برخه | چه وي | د الله | نو هغه | رسي | شریکانو ددوي ته | ډیره بده ده

او کومه چه دالله وي نو هغه د دوي معبودانو ته رسي (یعني دالله په حصه د الله نوم نه اخلي او د باباګانو په هغے

مَا يَحْكُمُوْنَ ۝ وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ

هغه | چه دوي ئے فیصله کوي | او دغه شان | خائسته کړي دي | ډیرو | مشرکانو ته

دهغوي نوم نه اخلي) څومره خرابے فیصلے دوي کوي۔ او دغه شان ډیرو مشرکانو ته دهغوي (جوړ کړي)

قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوْهُمْ وَلِيَلْبِسُوْا

وژل | د اولاد خپل | ددوي شریکانو | دے دپاره چه هلاک کړي دوي لره | او چه ګډوډ کړي

شریکانو خپل اولاد وژل خائسته ښکاره کړي دي چه برباد او تباه ئے کړي

عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ

په دوي باندے | دین خپل | او که چرے | غوښتلے | الله | (نو) نه به وو کړے دوي دا یے کار

او خپل دین پرے ګډوډ کړي او که چرے الله غوښتلے بیخ کول د دوي نو دوي دا کار نه شو کولے

فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ۝ وَقَالُوْا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ

پس پریږده دوي | او هغه څه | چه دوي ئے دروغ جوړوي | او وائي دوي | دا | څاروي

لو دوي پریږده چه خپلو دروغو کښ پراته وي۔ او دا هم وائي چه په دے څارو او فصلونو باندے

وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ

او فصل | منع دي | نه به خوري دا | مګر | هغه څوک | چه اوغواړو مونږ | (دا) په ګمان د دوي کښ

پابندي لګیدلے ده او خیال (ګمان) ئے دا دے چه دا به صرف هغه څوک خوري چه زمونږ خوښه وي

وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ

او (څه نور) څاروي دي | چه حرام کړے شوي دي | دهغوي شاګانے | او (څه نور) څاروي دي | چه نه اخلي دوي

او څه نور څاروي هم داسے شته چه په هغے باندے ئے سورلئ او بار وړل منع کړي دي او څه څاروي داسے دي

اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ؕ سَيَجْزِيْهِمْ

نوم | د الله | په هغې باندې | دوې د دروغ جوړولو نه | په هغه (الله) باندې | ډير زر به الله سزا ورکړي دوي ته

چه په هغې دالله نوم نه اخلي دا ټول صرف په الله باندې دروغ تړي او الله تعالیٰ به ورله ډير زر

بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝١٣٨ وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ

په سبب د دې | چه دوي به | دروغ جوړول | او وائي دوي | هغه څۀ | چه دي په خيټو | د دې | څاروو کښې

د دروغو تړلو سزا ورکړي. او دوي (داهم) وائي چه د دې څاروو په خيټه کښ چه کوم بچي دي هغه صرف

خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَ مُحَرَّمٌ عَلٰۤى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ

هغه خاص دي | زمونږ د سړو د پاره | او حرام کړے شوي دي هغه | په ښځو زمونږ | او که چرے | وي هغه (بچے)

زمونږ د سړو د پاره دي او زمونږ په زنانو باندې حرام دي او که چرے هغه بچے

مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَآءُ ؕ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ؕ اِنَّهٗ

مړ | نو بيا دوي | په هغه کښې | شريك دي | ډير زر به الله سزا ورکړي دوي ته | د خبرو د دوي | بيشکه الله

مړ وي نو بيا پکښې ټول شريکان وي الله تعالیٰ به ډير زر دوي ته د دوي د غلط بيان سزا ورکړي يقيناً هغه

حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ۝١٣٩ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْۤا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًۢا

لوئي حکمت والا | ښه پوهه دے | يقيناً | تباه شول | هغه خلق | چه وژلي ئې دي | خپل اولاد | په بيوقوفۍ سره

د حکمت او د علم مالك دے ـ حقيقت دا دے چه هغه خلق په تاوان (نقصان) کښې دي کوم چه د جهالت

بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً

بے د پوهې نه | او حرام کړي ئې دي | هغه رزق | چه ورکړے دے دوي ته | الله | په وجه د دروغ تړلو

او ناپوهۍ په وجه خپل بچي وژلي دي او کوم روزي (رزق) چه الله ورکړے دے هغه ئې په خپل ځان حرام کړے دے

عَلَى اللّٰهِ ؕ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ۝١٤٠ وَهُوَ الَّذِيْۤ

په الله باندې | يقيناً | گمراه شول دوي | او نه دي دوي | سمه لار موندونکي | او الله | هغه ذات دے

دا ئې صرف په الله دروغ تړلي دي د غه خلق يقيناً گمراه شوي دي او لار د هدايت تر ېنه ورکه شوے ده. او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه

ع

اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ

چه پيدا کړي ئې دي | باغونه | سپړولو والا | او چه نه دي سپړولو والا | او کجورے | او فصلونه

باغونه ئې پيدا کړي دي چه څه (باغونه) پکښې په زمکه غوړيدلي دي او څه پکښې په خپلو پنډو ولاړ دي او د کجورے او د غلے

مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ؕ

چه مختلف دي | ميوے د هغې | او خوله | او انار | په شکل کښې يو شان دي | او نه دي يو شان په ميوه کښې

فصلونه چه ميوے ئې مختلف قسم دي او د زيتون او د انار او نه چه د يو بل سره په شکل صورت کښې ملاؤ هم دي او په ميوو او خوند

كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖۤ اِذَاۤ اَثْمَرَ وَ اٰتُوْا حَقَّهٗ يَوْمَ حَصَادِهٖ ۖ

خورئ | ميوے د دې | کله چه | ميوه اونيسي | او ورکوئ | حق د هغې | په ورځ | د ريبلو د هغې

کښې مختلف هم. کله چه دا او نه ميوے اونيسي نو تاسو د هغې ميوے خورئ او کله چه د ريبلو ورځ راشي نو د دے (شرعي) حق ادا کوئ

وَلَا تُسْرِفُوْا ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ۝ وَ مِنَ الْاَنْعَامِ

او حد نه مه اوړئ | بیشکه هغه | نه خوښوي | زیاتې کوونکي | او (پیدا کړي ئې دي) د څارو و نه

او اِسراف (فضول خرچ) مه کوئ یقیناً الله فضول خرچه خلق نه خوښوي. او په څارو و کښې الله هغه څاروي

حَمُوْلَةً وَّ فَرْشًا ۭ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوْا

څه بار اوړونکي | او څه بار نه اوړونکي | خورئ | د هغه څه نه | چه درکړي دي تاسو ته | الله | او مه ځئ تاسو

هم پیدا کړي دي چه بار اوړي او هغه هم چه د پست قد والا دي او بار نه اوړي. الله چه در له کوم حلال رزق درکړے دے

خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝ ثَمٰنِيَةَ

په قدمونو | د شیطان پسے | بیشکه هغه | ستاسو | دشمن دے | ښکاره | (پیدا کړي دي الله) اته

هغه خورئ او د هغے په حرامولو کښې د شیطان په قدمونو پسے مه ځئ یقین او ساتئ چه هغه ستاسو ښکاره دشمن دے. په څارو و کښې الله

اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۭ قُلْ

جوړے | د ګډو نه | دوه | او د بیزو نه | دوه | اووایه

اته قسمه پیدا کړي دي د ګډو نه دوه (نر او ماده) او د چیلو نه دوه. اے پیغمبره! دوی نه تپوس وکړه

ءٰۤالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ

آیا (دا) دواړه نران | حرام کړي دي الله | یا | دواړه ښځے | یا هغه څه | چه مشتمل دي | په هغے باندے

چه آیا الله تعالیٰ دا دواړه نران کړي او پیس حرام کړي دي یا دواړه مادے ګډه او بیزه. او یا هغه بچے

اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۭ نَبِّئُوْنِيْ بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝

رحمونه | د دے دواړو ښځو | خبر را کړئ ما ته | په څه علم سره | که ئې تاسو | رشتینی

چه د دواړه قسمه مادو په ګیډه کښې پروت دي که تاسو رشتینی یئ نو ما ته په علم دوځي سره سم سم او ښائئ

وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۭ قُلْ ءٰۤالذَّكَرَيْنِ

او د اوښانو نه | دوه | او د غویانو نه | دوه | اووایه | آیا (دا) دوه نران

او د اوښانو نه ئې دوه (قسمه) او د غوایانو نه ئې جوړئ پیدا کړي دي اے پیغمبره! ورته اووایه چه آیا الله دا دواړه نران

حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ

حرام کړي دي الله | آیا | (دا) دوه ښځے | یا هغه څه | چه مشتمل دي | په هغے باندے | رحمونه

اوښ او غویے حرام کړي دي او که دواړه ښځے یا هغه بچے چه د دواړه قسمه مادو په ګیډه کښې پروت دے

الْاُنْثَيَيْنِ ۭ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا ۚ

د دے دوؤ ښځو | آیا | وئ تاسو | ګواهان (حاضر) | کله چه | حکم کولو تاسو ته | الله | د دے

آیا تاسو هغه وخت کښې موجود وئ کله چه الله تاسو ته د دے حکم درکړے وو؟

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ

پس څوک دے | ډیر ظالم | د هغه چا نه | چه دروغ تړي | په الله باندے | دروغ | د دے دپاره چه ګمراه کړي | خلق

نو د هغه چا نه لوئے ظالم څوک کیدے شي چه په الله تعالیٰ باندے دروغ کړي چه خلق پرے د علم نه بغیر

بِغَيْرِ عِلْمٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۟ قُلْ

بے د پوهے نه | بیشکه | الله | هدایت نه کوی | قوم | ظالمانو ته | او وایه

(د جهالت په وجه سره) گمراه کړی۔ حقیقت دا دے چه الله تعالیٰ ظالمانو ته لار نه ښائی۔ اے پیغمبره!

لَآ اَجِدُ فِيْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ

نه مومم زهٔ | په هغه څهٔ کښې | چه وحی ئے کړے شوے ده | ماته | حرام کړے شوے | په خوړونکی باندے

دوی ته او وایه چه ماته کومه وحی شوے ده په هغے کښې زهٔ څه داسے څیز د هغه څیزونو نه چه تاسو ئے حرام گنړئ

يَّطْعَمُهٗٓ اِلَّآ اَنْ يَّكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَّسْفُوْحًا اَوْ لَحْمَ

چه خوری هغے لره | مگر | چه وی هغه | مرداره | یا | وینه | بیوله شوے | یا | غوښه

نهٔ مومم چه په یو خوړونکی د هغے خوراک حرام وی سوا د دے نه چه هغه مرداره وی یا بهیدونکی وینه وی یا

خِنْزِيْرٍ فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ

د خنزیر | پس بیشکه دا | پلیت (ناپاک) دی | یا وی یو څیز | ناجائزه | چه اغستلے شوے وی

د خنزیر غوښه وی (نو دا حرام دی) ځکه چه دا ناپاک دی یا داسے ناجائز څاروی (ویستونکے دایمان نه) وی چه په هغے باندے

لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ

نوم د غیر الله | په هغے | پس څوک | چه مجبوره (کړے) شی | چه نه نافرمانی کوونکی وی | او نه زیاتے کوونکے وی

د غیر الله نوم اغستلے شوے وی البته که څوک د دے څیزونو ته مجبوره (محتاج) شی او په بل باندے زیاتے

فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۟ وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا

پس بیشکه | رب ستا | ډیر بخښونکے | زیات مهربان دے | او په هغه کسانو باندے | چه یهودیان دی | حرام کړی وو مونږ

کوونکے هم نهٔ وی او د حد شرعی نه هم نه اوړی نو یقیناً ستا رب ډیر بخښونکے ډیر مهربان دے۔ او په یهودیانو باندے

كُلَّ ذِيْ ظُفُرٍ ۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ

هر یو نوکونو والا څیز | او د غوایانو نه | او د گډو (بیزو) نه | حرام کړی وو مونږ | په دوی باندے

مونږ هر یو د نوک والا ځناور حرام کړے وو (لکه شترمرغ، بطخه او ونس) او د غواگانو او د گډو او بیزو

شُحُوْمَهُمَآ اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُوْرُهُمَآ اَوِ الْحَوَايَآ اَوْ

وازگے د دواړو | سوا د هغے نه | چه پورته کړے وی | شاگانو د هغوی | یا | کولمو | یا

نه مو پرے وازگه حرام کړے وه سوا د هغے نه چه کومه وازگه شا یا کولمو

مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۭ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِبَغْيِهِمْ

هغه | چه یو ځائ وی | د هډوکی سره | دا | بدله ور کړے وه مونږ دوی ته | په وجه د سر کشئ د دوی

پورے لگیدلے وی یا په هډوکو پورے لگیدلے وی، دا مونږ دوی ته د خپلے سر کشئ سزا ور کړے وه او یقیناً مونږ رشتونی یو

وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۟ فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ

او بیشکه مونږ | خامخا رښتونی یو | پس که چرے | دروغژن گنړی دوی تا | نو او وایه | (چه) ستاسو رب

(چه دا څیزونه صرف په یهودو حرام وو او په دین ابراهیمی کښې حرام نهٔ وو). بیا هم که دوی تا دروغژن گنړی نو ورته او وایه چه

ذُوْ رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُهٗ عَنِ الْقَوْمِ

د فراخه رحمت والا دے | او نه شي | واپس کولے | دهغه عذاب | د قوم

ستاسو رب دډیر فراخه رحمت مالك هم دے لیکن قهر ئے هم ډیر دے بیا گورے دهغه عذاب دمجرمانو خلقو له

الْمُجْرِمِيْنَ ۝ سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ

مجرمانو نه | زر ده چه اوبه وائي | هغه خلق | چه شرك ئے كړے دے | كه چرے | غوښتلے | الله

نشي روستو كيدے. مشركان به (ستا په جواب كښې) اووائي كه الله غوښتلے (نو) نه به مونږ

مَآ اَشْرَكْنَا وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ؕ كَذٰلِكَ

(نو) شرك به نه وو كړے مونږ | او نه | پلارانو زمونږ | او نه به وو حرام كړے مونږ | هيڅ څيز | (هم) دغه شان

شرك كړے وے او نه زمونږ پلارنيكه او نه به مونږ څه حلال څيز حرام ګڼړلے وے، ددوي نه مخكښې

كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوْا بَاْسَنَا ؕ قُلْ هَلْ

نسبت دروغو كړے وو | هغه كسانو | چه مخكښې وو ددوي نه | تر دے | چه او څكلو هغوي | عذاب زمونږ | او وايه | آيا (شته)

خلقو هم دغه شان (پيغمبران) دروغژن ګڼړلي وو تر دے چه زمونږ دعذاب مزه ئے او څكله. اے پيغمبره اورته او وايه

عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ لَنَا ؕ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ

تاسو سره | څه پوهه | (نو پس) راښكاره كړئ هغه | مونږ ته | تابعداري نه كوئ تاسو | مګر | د ګمان

چه آيا تاسو سره څه دليل شته چه مونږ ته ئے او ښائے تاسو خو تش په ګمان پسے روان يئ

وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ ۝ قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ

او نه يئ تاسو | مګر | په توك كاروله كوئ | او وايه | پس خاص الله لره دے | دليل | رسيدونكي (كمال ته)

او غلطے اندازے لګوئ. اے پيغمبره ورته او وايه چه دا سے پوره (پوخ، مضبوط) دليل خو د الله تعالیٰ دے

فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝ قُلْ هَلُمَّ

پس كه چرے | غوښتلے الله | نو خامخا هدايت به ئے كړے وو تاسو | ټولو ته | او وايه | راولئ

او كه الله تعالیٰ غوښتلے نو تاسو ټولو ته به ئے سمه لار ښودلے وه. اے پيغمبره دوي ته او وايه چه

شُهَدَآءَكُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا ۚ فَاِنْ

عالمان خپل | هغه كسان | چه ګواهي وركړي | چه بيشكه الله | حرام كړي دي | دا | پس كه چرے

خپل ګواهان خو لږ راولئ چه بيان وركړي چه دا څيزونه الله حرام كړي دي بيا كه دوي بے دليله

شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ

ګواهي او كړه دوي | نو ته مه كوه ګواهي | د دوي سره | او ته مه كوه تابعداري | د خواهشاتو | د هغه خلقو

ګواهي وركړه نو ته ورسره په ګواهي كښې مه شريكيږه او د هغه خلقو په خواهشاتو پسے مه څه كوم چه

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ

چه دروغ ګڼړي | آيتونه زمونږ | او د هغه خلقو | چه ايمان نه لري | په آخرت | او دوي

زمونږ آيتونه دروغ ګڼړي او په آخرت باندے ايمان نه لري او د خپل رب سره (په خدائي كښې)

بربهم يعدلون ۝ قل تعالوا اتل ما حرم ربكم

دخپل رب سره | (لورخلق) برابروي | اووايه | راشئ | چه اولولم زهٔ | هغه څه | چه حرام کړي دي | رب ستاسو

لورخلق برابر ګنړي. اے پیغمبره! دوي ته اووايه چه راشئ چه زهٔ تاسو ته بيان کړم چه ستاسو رب

عليكم الا تشركوا به شيئا وبالوالدين احسانا

په تاسو باندے | چه مهٔ شريکوئ تاسو | دهغه سره | هيڅ څيز | او د مور او پلار سره | احسان کوئ

په تاسو باندے څه څه حرام کړي دي هغه دا دي چه د الله سره هيڅ شريک مه جوړوئ او د مور او د پلار سره احسان کوئ

ولا تقتلوا اولادكم من املاق نحن نرزقكم واياهم

او مه وژنئ | اولاد خپل | د وجے د لوږے نه | مونږ | رزق درکوو تاسو ته | او دوي ته

او د لوږے (غريبۍ) د ډيرے خپل بچي مه وژنئ مونږ تاسو ته هم روزي درکوو او دوي ته هم

ولا تقربوا الفواحش ما ظهر منها وما بطن

او مه نزدے کيږئ | بدو کارونو (بے حيائۍ) ته | هغه | چه ښکاره وي | د دے نه | او هغه | چه پټ وي

او د بے حيائۍ کارونو (خبرو) ته ورنزدے کيږئ هم مهٔ ــ ښکاره بے حيائۍ وي او که پټه

ولا تقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق ذلكم

او مه وژنئ | نفس | هغه | چه حرام کړے دے | الله | مګر | په حقه | هم دا

او يو نفس چه الله ورله حرمت ورکړے دے هغه په ناحقه مهٔ وژنئ ــ دا هغه خبرے دي چه الله ئے

وصىكم به لعلكم تعقلون ۝ ولا تقربوا

پوخ حکم درکوي الله تاسو ته | په دے سره | د دے دپاره چه تاسو | د عقل نه کار واخلئ | او مهٔ نزدے کيږئ

تاسو ته وصيت (تاکيد) کوي د دے دپاره چه تاسو د عقل نه کار واخلئ ــ او يتيم چه ترڅو پورے ځوانۍ ته

مال اليتيم الا بالتي هي احسن حتى يبلغ اشده

مال | د يتيم ته | مګر | په هغه طريقه | چه هغه | زياته غوره وي | تر دے | چه ورسيږي هغه | خپلے ځوانۍ ته

نه وي رسيدلے تر هغے پورے د هغه مال ته ورنزدے هم نشئ مګر په دا سے طريقه چه هغه د هغه په حق کښ بهتره وي

واوفوا الكيل والميزان بالقسط لا نكلف نفسا

او پوره ورکوئ | پيمانه | او | تول | په انصاف سره | مونږ تکليف نه ورکوو | هيڅ کس ته

او ناپ تول په انصاف سره پوره پوره کوئ. الله چا ته هم د خپل وس نه زيات تکليف نه ورکوي. او کله هم چه

الا وسعها واذا قلتم فاعدلوا ولو كان

مګر | مطابق د وس د هغه | او کله چه | څه خبره کوئ تاسو | نو (په) انصاف (سره) کوئ | اګر که وي هغه

څه خبره د شهادت يا فيصلے کوئ نو د انصاف نه کار اخلئ اګر چه معامله د قريبي رشته دارئ وسره وي او د الله تعالیٰ سره

ذا قربى وبعهد الله اوفوا ذلكم وصىكم به لعلكم

رشته دار | او وعده د الله | پوره کړئ | دا | پوخ حکم کوي الله تاسو ته | په دے سره | چه تاسو

خپلے کړے وعدے پوره کړئ (اے خلقو) دا هم هغه خبرے دي چه الله ئے تاسو ته تاکيدي حکم کوي د دے دپاره چه

تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱۵۲﴾ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا فَاتَّبِعُوْهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا

نصیحت واخلئ | او بېشکه | دا (قرآن) | زما لار ده | نیغه | نوروان شئ هم په دے پسے | او مه ځئ

تاسو نصیحت واخلئ. او اے پیغمبره! دا ورته هم ووایه (چه) دا زما نیغه لار ده نو دے پسے روان شئ او په نورو لارو پسے

السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ

په نورو لارو | کنی تس نس به کړی | تاسو | د لارے د الله نه | دا | پوخ حکم ئے کوی الله تاسو ته

مه ځئ کنی د الله د لارے نه به مو واړوی دا هغه خبرے دی چه الله ئے تاسو ته تاکیدی حکم کوی

بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۵۳﴾ ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ تَمَامًا

په دے سره | دے دپاره چه تاسو | پرهیزګاران شئ | بیا | ورکړو مونږ | موسیٰ ته | کتاب | پوره (نعمت)

دے دپاره چه متقیان شئ. بیا دپاره د تجدید د هغه وصیت مونږ موسیٰ ته کتاب ورکړو چه په نیکانو خلقو

عَلَى الَّذِيْٓ اَحْسَنَ وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً

په هغه چا | چه نیکی ئے کوله | او تفصیل | د هر څیز | او هدایت | او رحمت

د الله نعمت پوره شی او د هر یو څیز تفصیل بیان شی او د خلقو دپاره د هدایت او د رحمت سبب جوړ شی

لَّعَلَّهُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۵۴﴾ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ ع

دے دپاره چه دوی | په ملاقات | د رب خپل | ایمان راوړی | او دا (قرآن) | یو کتاب دے | چه نازل کړے دے مونږ

دے دپاره چه دوی د خپل رب په ملاقات ایمان راوړی. او دا (قرآن) یو برکتی کتاب (دے چه) مونږ نازل کړے دے

مُبٰرَكٌ فَاتَّبِعُوْهُ وَاتَّقُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۱۵۵﴾

ډیر برکت والا دے | نو دے پسے روان شئ | او اوویریږئ | دے دپاره چه په تاسو باندے | رحم وکړے شی

نو دے پسے روان شئ او تقویٰ اختیار کړئ چه رحمت در باندے اوکړے شی. (دا کتاب مونږ ځکه نازل کړو

اَنْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ

چه تاسو دا اونه وائی | چه بیشکه | نازل کړے شوے وو | کتاب بو نه | په (هغه) | دوو ډلو باندے

چه چرته تاسو دا عذر پیش نه کړئ چه کتاب بو نه خو زمونږ نه مخکښ دوو ډلو ته ورکړے شوی وو خو هغوی

مِنْ قَبْلِنَا ۪ وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿۱۵۶﴾ اَوْ تَقُوْلُوْا

مخکښ زمونږ نه | او بېشکه وو مونږه | د لوستلو د هغوی نه (د دے کتاب لره) | خامخا بے خبره | یا دا اونه وائی تاسو

چه څه لوستل مونږ د هغے نه بالکل ناخبره وو (ځکه چه هغه زمونږ په ژبه کښ نه وو) یا دا عذر پیش نه کړئ

لَوْ اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتٰبُ لَكُنَّآ اَهْدٰى مِنْهُمْ ۚ

چه که چرے مونږه | نازل کړے شوے وو | په مونږ باندے | کتاب | نو خامخا وے به مونږ | ډیر هدایت والا | د هغوی نه

چه که چرے مونږ ته کتاب را کړے شوے وے نو مونږ به د هغوی نه زیات په هدایت وے بس بېشکه تاسو ته (هم)

فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ

پس یقیناً | راغلے دے تاسو ته | واضحه بیان | د طرفه د رب ستاسو | او هدایت | او رحمت | پس څوک دے

ستاسو د رب د طرف نه یو ښکاره بیان او هدایت او رحمت (ستاسو په ژبه کښ) راغے نو (اوس) د هغه چا نه

اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ؕ سَنَجْزِی

زیات ظالم | د هغه چا نه | چه دروغ گنړی | آیتونه د الله | او مخ اړوی | د دے نه | ډیر زر به سزا ورکړو مونږ

لوئے ظالم څوک کیدے شی چه د الله آیتونه دروغ گنړی او مخ ترینه اړوی۔ کوم خلق چه زمونږ د

الَّذِيْنَ يَصْدِفُوْنَ عَنْ اٰيٰتِنَا سُوْٓءَ الْعَذَابِ بِمَا

هغه کسانو ته | چه مخ اړوی | د آیتونو زمونږ نه | د بد عذاب | په دے وجه

آیتونو نه مخ اړوی ډیر زر به مونږ هغوی ته د دے مخ اړولو (انکارکولو) په بدله کښ

كَانُوْا يَصْدِفُوْنَ ۝۱۵۷ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ

چه دوی به | مخ اړولو | نه کوی دوی انتظار | مگر | د دے (خبرے) | چه راشی دوی ته

ډیر بد عذاب ورکړو۔ اوس خو دوی صرف د دے خبرے انتظار کوی چه فرشتے د مرگ ورته راشی

الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ ؕ

ملائک | یا | راشی | رب ستا | یا | راشی | بعضے | نخښے | د رب ستا

یا ورته ستا رب پخپله راشی یا ستا د رب بعضے نخښے د عذاب ورته راشی

يَوْمَ يَاْتِيْ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيْمَانُهَا

په کومه ورځ | چه راشی | بعضے | نخښے | د رب ستا | نه به ورکوی فائده | یو کس (نفس) ته | ایمان د هغه

حالانکه په کومه ورځ چه ستا د رب بعضے نخښے (حالت د زنکدن او نمر راختل د مغرب نه) راشی نو په هغه ورځ به هغه چا ته

لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِيْٓ اِيْمَانِهَا خَيْرًا ؕ

چه نه ئے وی راوړے ایمان | مخکښ د دے نه | یا ئے نه وی کړے | په (حالت د) ایمان خپل کښ | څه نیکی

ایمان راوړل هیڅ فائده ورنکړی چه مخکښ ئے ایمان نه وی راوړے یا ئے د خپل ایمان سره څه د نیکئ کار نه وی کړے

قُلِ انْتَظِرُوْٓا اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ۝۱۵۸ اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا

او وایه | انتظار کوئ تاسو | بیشکه مونږ (هم) | انتظار کوونکی یو | بیشکه | هغه خلق | چه ټوټے ټوټے کړے ئے دے

پیغمبره دوی ته او وایه چه تاسو هم انتظار کوئ او مونږ هم انتظار کوو۔ اے پیغمبره! حقیقت دا دے چه

دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِيْ شَيْءٍ ؕ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ

دین خپل | او دوی شو | ډلے ډلے | نه ئے ته | د دوی نه | په هیڅ څیز کښ | بیشکه | معامله د دوی

کومو خلقو په خپل دین کښ تفرقه پیدا کړی ده او ډلے ډلے شوی دی د هغوی سره ستا هیڅ تعلق نشته

اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝۱۵۹ مَنْ جَآءَ

الله ته (حواله) ده | بیا به | هغه خبر ور کړے دوی ته | په هغه څه | چه دوی به | کول | څوک چه | راوړی

د هغوی معامله خود الله په حواله ده بیا به ئے الله په هغه عملونو چه دوی به کول خبر کړی۔ چا چه نیکی

بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ

نیکی | نو د هغه د پاره (اجر) دے | لس چنده | د هغے | او څوک چه | راوړی | بدی

اوکړه نو هغه لره لس چنده بدله ده او چا چه بدی اوکړه

فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝١٦٠ قُلْ

نو سزا به نشی ورکولے هغه ته | مگر | په مثل دهغے بدئ | او په دوی باندے به | ظلم نه کیږی | او وایه

نو هغه ته به صرف د خپلے بدئ سزا ملاویږی او هیڅ ظلم به پرے نه کیږی۔ پیغمبره! او وایه

اِنَّنِیْ هَدٰىنِیْ رَبِّیْٓ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ۚ دِیْنًا قِیَمًا

چه بیشکه زهٔ | رسولے یم | رب خپل | لارے | نیغے ته | چه دین دے | صحیح (پوخ)

چه زهٔ خپل رب په سمه لار روان کړے یم چه هغه د کوږوالی نه پاک دین دے

مِّلَّةَ اِبْرٰهِیْمَ حَنِیْفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ۝١٦١ قُلْ

طریقه | د ابراهیم ده | چه کلک وو په توحید | او نه وو هغه | د مشرکانو نه | او وایه

او د ابراهیمؑ ملت دے چه د الله په دین باندے کلک وو او د مشرکانو ملګرے نه وو. اے پیغمبره! او وایه

اِنَّ صَلَاتِیْ وَنُسُكِیْ وَمَحْیَایَ وَمَمَاتِیْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝١٦٢

(چه) بیشکه | مونځ زما | او قربانی زما | او ژوند زما | او مرګ زما | خاص الله لره دی | چه رب د ټولو مخلوقاتو دے

چه زما بدنی او مالی ټول عبادتونه او زما ژوند او مرګ هر څه (ټول) خالص د هغه الله د پاره دی چه د ټول مخلوق پالونکے دے

لَا شَرِیْكَ لَهٗ ۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِیْنَ ۝١٦٣

نشته هیڅ څوک شریک | د هغه | او هم په دے خبره | حکم شوے دے ماته | او یم زهٔ | اول | د مسلمانانو نه

او هغه هیڅ څوک شریک نشته او ماته هم د دے خبرے حکم شوے دے او د ټولو نه اول زهٔ د الله فرمانبردار یم

قُلْ اَغَیْرَ اللّٰهِ اَبْغِیْ رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَیْءٍ ؕ

او وایه | آیا سوا | د الله نه | طلب کړم زهٔ | رب بل | او هغه دے | رب (پالونکے) | د هر یو شی

اے پیغمبره! او وایه چه آیا زهٔ د الله نه سوا بل رب اولټوم حالانکه هغه د هر یو شی رب (پروردګار) دے

وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَیْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ

او نه کوی عمل | هیڅ | یو کس | مگر | (ذمه واری ئے) په خپل ځان باندے | او نشی پورته کولے

او هر څوک چه هر څه عمل کوی نو هغه به ئے په خپله ذمه وار وی او هیڅ څوک د بل چا بار (ګناه)

وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰی ۚ ثُمَّ اِلٰی رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَیُنَبِّئُكُمْ

یو پورته کونکے | بوجه (بوج) | د بل چا | بیا | ستاسو رب خپل ته | واپس تلل دی ستاسو | نو خبر به کړی هغه تاسو

نشی اوچتولے. بیا ستاسو د ټولو خپل رب طرف ته واپس تلل دی نو هغه به درته هغه ټولے خبرے اوبنائی

بِمَا كُنْتُمْ فِیْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ۝١٦٤ وَهُوَ الَّذِیْ جَعَلَكُمْ

په هغه څه | چه تاسو به | په هغے کښی | اختلاف کولو | او الله | هغه ذات دے | چه جوړ ئے کړی تاسو

په کوم کښی چه تاسو اختلاف کولو. او الله هغه ذات دے چه تاسو ئے په زمکه کښی د یو بل

خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ

نائبان | په زمکه کښی | او پورته کړی ئے دی | بعضے ستاسو نه | په بعضو باندے | په درجو کښی

جانشینان جوړ کړی یئ او په تاسو کښی ئے بعضو لره په نورو باندے درجے اوچتے کړی دی

لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ ؕ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖ

دے دپاره چه ازمیښت او کړی الله په تاسو | په هغه څه کښ | چه در کړی ئے دی تاسو ته | بیشکه | رب ستا | زر عذاب ورکونکے دے

دا دے دپاره چه تاسو ته ئے کوم نعمتونه درکړی دی په هغے کښ تاسو اوزمائی حقیقت دا دے چه ستا رب ډیر زر

وَ اِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝١٦٥ ع

| او | بیشکه هغه | خامخا ډیر بخښونکے | زیات رحم کونکے دے۔

عذاب ورکونکے دے او دا هم حقیقت دے چه هغه (الله) ډیر بخښونکے ډیر مهربان دے۔

آیاتها [٢٠٦]	سورة الاعراف مكيّة	ركوعاتها [٢٤]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډیر مهربان | زیات رحم کونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم د هغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم۔

الٓمّٓصٓ ۝١ كِتٰبٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ

الٓمّٓصٓ | دا کتاب دے | چه نازل کړے شوے دے | تا ته | پس نه دے وی | په سینه ستا کښ

اے پیغمبره! دا قران یو عظیم کتاب دے مونږ تا ته دے دپاره رالیږلے دے چه ته دے په ذریعه

حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنْذِرَ بِهٖ وَ ذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۝٢

څه تنګی | د دے (دوجې) نه | دپاره د دے چه اویروے ته | په دے سره | او نصیحت دے | دپاره د مومنانو

خلق اویروے لهذا د دے د تبلیغ په وجه دے ستا زړه تنګیږی نهٔ ـ او دا د مومنانو دپاره نصیحت دے

اِتَّبِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا

تابعداری کوئ | د هغه څهٔ | چه نازل کړے شوی دی | تاسو ته | د رب ستاسو نه | او تابعداری مهٔ کوئ

اے خلقو! تاسو ته چه ستاسو د رب د طرف نه کوم کتاب رالیږلے دے هغے پسے روان شئ (په هغے عمل کوئ) او د الله تعالی نه سوا

مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝٣ وَكَمْ مِّنْ قَرْيَةٍ

سوا د هغه نه | د نورو مددګارانو | ډیر کم | نصیحت اخلئ تاسو | او څومره | د | کلو نه

د نورو مددګارانو (معبودانو) تابعداری مهٔ کوئ خو (افسوس دے) چه ډیر لږ تاسو نصیحت قبلوئ | او څومره ډیر کلی وو

اَهْلَكْنٰهَا فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُوْنَ ۝٤ فَمَا كَانَ

هلاک کړی دی مونږه | نو راغلے دے هغوی ته | عذاب زمونږ | د شپے | یا په هغوی | د غرمے خوب کوونکی وو | پس نه وه

چه مونږ هلاک کړل (تباه کړل) نو هغوی ته زمونږ عذاب یا خو د شپے راغے یا په دا سے وخت کښ چه هغوی د غرمے آرام کولو۔

دَعْوٰىهُمْ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَآ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝٥

وینا د هغوی | کله چه | راغے په هغوی | عذاب زمونږ | مګر دا چه | و ئیل ئے | (چه) بیشکه وو مونږ | ظالمان

بیا کله چه په هغوی زمونږ عذاب راغے نو د هغوی په خله د دے نه سوا هیڅ خبره نه وه چه یقیناً مونږ ظالمان یو۔

فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ

پس خامخا به تپوس کوو مونږ | د هغه خلقو نه | چه لیږل شوی وو | هغوی ته (رسولان) | او خامخا به تپوس کوو مونږ

او مونږ به ضرور د هغه خلقو نه تپوس کوو چه پیغمبران ورته لیږلے شوی وو او د پیغمبرانو نه به هم تپوس کوو

الْمُرْسَلِيْنَ ۝٦ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَّمَا كُنَّا غَآئِبِيْنَ ۝٧

د لیږلی شوو (رسولانو) نه | بیا خامخا به بیان کړو مونږ | دوی ته (حقیقت) | په علم (خپل) سره | او نه وو مونږ غائب (د دوی نه)

بیا به مونږ دوی ته هر څه (ټول حالات) د خپل علم په بنیاد بیان کړو او مونږ د دوی د عملونو نه غائب نه وو

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذِ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ

او تول | په دغه ورځ | حق دے | پس هغه څوک | چه درنے شوے | تلے د هغه | نو هم دغه خلق

او په دغه ورځ د عملونو تول یقینی دے نو د چا د عملونو تول چه درونډ اوخیژی نو هم هغوی

هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝٨ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ

خلاصے موندونکی (کامیاب) دی | او هغه څوک | چه سپکے شی | تلے د هغه | نو هم دغه | هغه خلق دی

کامیاب دی. او د چا د عملونو تول چه سپک اوخیژی نو دا هم هغه خلق دی

خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَظْلِمُوْنَ ۝٩

چه تاوانی کړے ئے دی | ځانونه خپل | په دے وجه | چه دوی | زمونږ په آیاتونو | ظلم کولو

چه دوی زمونږ د آیتونو سره د زیاتی کولو په وجه خپل ځانونه پخپله تاوانی کړے وو

وَلَقَدْ مَكَّنّٰكُمْ فِى الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا

او یقینا | ځائے کړے دے مونږ تاسو ته | په زمکه کښی | او پیدا کړی دی مونږ | تاسو دپاره | په دے کښی

او یقینا مونږ تاسو ته په زمکه کښی د اوسیدو ځائے درکړو (په زمکه مو آباد کړئ) او تاسو له مونږ په زمکه کښی

مَعَايِشَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ۝١٠ وَلَقَدْ خَلَقْنٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنٰكُمْ

ع

سامان د ژوند | ډیر لږ | شکر کوئ تاسو | او یقینا | پیدا کړئ مونږ تاسو | بیا | صورت جوړ کړو مونږ ستاسو

د روزئ اسباب پیدا کړل بیا هم تاسو ډیر لږ شکر ادا کوئ. او یقینا مونږ تاسو پیدا کړئ بیا مو ستاسو شکل او

ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ ۖ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ

بیا | او وئیل مونږ | ملائکو ته | چه سجده او کړئ | آدمؑ ته | نو سجده او کړه دوی (ټولو) | سوا د ابلیس نه

صورت جوړ کړو بیا مونږ فرشتو ته او وئیل چه آدمؑ ته سجده او کړئ نو د ابلیس نه سوا ټولو سجده وکړه

لَمْ يَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ۝١١ قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ

(چه) نه وو هغه | د سجده کوونکو نه | او وئیل (الله) | څه (شیز) | منع کړے ته | چه سجده او نکړه تا

هغه په علم د الله کښی د سجده کوونکو نه وو. (نو) الله ورته او فرمائیل چه کله ما تاته د سجدے کولو حکم او کړو

اِذْ اَمَرْتُكَ ؕ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۚ خَلَقْتَنِىْ مِنْ نَّارٍ

کله چه | حکم وکړو ما تاته | او وئیل هغه | چه زهٔ | غوره یم | د دهٔ (آدمؑ) نه | پیدا کړے یم تا زهٔ | د اور نه

نو د سجدے کولو نه څه منع کړی (نو) هغه ورته او وئیل چه زهٔ د هغه نه غوره یم (ځکه چه) تا زه د اور نه پیدا کړے یم

وَخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ ۝۱۲ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ

اوپیدا کړے دے تا دګوره | د خټے نه | اوو ئیل (الله) | پس کوز شه | د دے ځائے نه | پس نشته | تا لره (څه حق)

او دے دے د خټے نه پیدا کړے دے. الله ورته او وئیل بیا لاړ شه د دے ځائے نه لاندے کوز شه ځکه چه ستا حق نه رسی

اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ ۝۱۳ قَالَ

چه تکبر او کړے ته | په دے کښې | پس او وځه | بیشکه ته ئے | د ذلیلانو (خوار شوو) نه | ده او وئیل

چه ته دلته تکبر او کړے نو او وځه یقیناً ته د ذلیلو خلقو د ډلے نه ئے. نو شیطان او وئیل

اَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ۝۱۴ قَالَ اِنَّكَ

چه مهلت را کړه ما ته | تر هغه ورځ پورے | چه راپاڅول به شی دوی | او وئیل (الله) | بیشکه ته ئے

ما ته تر هغه ورځ پورے مهلت را کړه په کومه ورځ به چه خلق (د قبرونو نه) راپاڅولے شی. الله ورته او وئیل

مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۝۱۵ قَالَ فَبِمَآ اَغْوَيْتَنِيْ لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ

د مهلت ورکړے شوو نه | او وئیل ده | په وجه د دے | چه محروم کړم تا زه | خامخا کینم به زه | د دوی ته

تا ته مهلت ورکړے شو (نو) ابلیس او وئیل چه چونکه تا زه د دوی په وجه د خپل رحمت نه محرومه کړم نو زه هم قسم خورم

صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ ۝۱۶ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِّنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ

په لاره ستا کښې | چه سیغه ده | بیا به | خامخا راځم زه دوی ته | د مخے طرف د دوی نه

چه د غسے به زه د دے خلقو ته ستا په سیغه لاره کښې کینم. بیا به زه په دوی د هر طرف نه حملے کوم د دوی د وړاندے

وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ ؕ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ

او د شا طرف د دوی نه | او د ښی طرفونو د دوی نه | او د ګس طرفونو د دوی نه | او نه به مومی ته | اکثر د دوی نه

نه هم او د وروستو نه هم او د دوی د ښی طرف نه هم او د ګس طرفونو نه هم ـ او ته به په دوی کښې اکثر

شٰكِرِيْنَ ۝۱۷ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُوْمًا مَّدْحُوْرًا ؕ لَمَنْ

شکر ګزار | او وئیل (الله) | او وځه | د دے ځائے نه | ذلیل کړے شوے | رټلے شوے | خامخا هغه څوک

شکر ګزار بیا نه مومے ـ الله ورته او وئیل د دے ځائے نه ذلیل او خوار لعنتی او وځه ـ

تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝۱۸ وَيٰٓاٰدَمُ

چه تابعداری ئے او کړه ستا | د دوی نه | نو خامخا ډکوم به زه | جهنم | ستاسو | د ټولو نه | او اے آدمٔ

او په دوی کښې چه څوک تا پسے روان شو نو زه به ستاسو ټولو نه دوزخ ډک کړم ـ او اے آدمٔ!

اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا

او سیږه | ته | او بی بی (ښځه) ستا | په جنت کښې | پس (تا) خورئ دواړه | د کوم ځائے نه چه | غواړئ تاسو دواړه

ته او ستا بی بی دواړه په جنت کښې او سیږئ او د کوم ځائی نه مو چه څه خوښ وی هغه خورئ

وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۹

او مه نژدے کیږئ تاسو | دے | اونے ته (په قصد) | ګڼی شئ به دواړه | د ظالمانو نه

خو د دغه خاص اونے خوا ته چه ورنژدے نه شئ ګڼی نو ظالمانو کښې به شمار شئ ـ

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُرِيَ

نو وَسوسه واچوله | دے دواړو ته | چه ښکاره کړي | دوي دواړو ته | هغه څه | چه پټ وو

بیا شیطان د دواړو په زړونو کښې وسوسه واچوله دے دپاره چه ډېر دے (د شرم) هغه ځایونه ورته ښکاره کړي کوم ځایونه

عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ

د دواړو نه | د عورتونو د دوي نه | او وے وئیل | نه یئ منع کړي تاسو | رب خپل | د دے | اونې نه

چه انسان طبعًا پټول غواړي. او داسے ورته او وئیل چه تاسو دواړو خپل رب د دے اونې نه صرف په دے وجه منع کړي یئ

اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُوْنَا مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَآ

مګر ولې چه | شئ به تاسو | ملائک | یا شئ به تاسو | د همیشه اوسیدونکو نه | او قسم ئې وخوړلو دواړو ته

چه چرته ستاسو ماهیت یا صفتونه د فرښتو نه شي یا چرته په جنت کښې همیشه پاتے نه شئ او دواړو ته ئے قسمونه اوخوړل

اِنِّيْ لَكُمَا لَمِنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٢١﴾ فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُوْرٍ

(چه) بیشکه یم زه | تاسو دپاره | خامخا د خیر خواهانو نه | پس را کوز ئے کړل دواړه | په دهوکه

چه یقین او کړئ چه زه ستاسو خیر خواه یم. دغه شان دواړه ئے په چل ول د طاعت د مرتبے نه را کوز کړل

فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا

پس هر کله چه | وڅکله دواړو | (هغه) اونه | نو ښکاره شو | دواړو ته | عورتونه خپل | او شروع شو دواړه

نو کله چه دواړو د اونې مزه اوڅکله نو د دواړو د پردے ځایونه (بدنونه) یو بل ته ښکاره شو او په ځان

يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۭ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَآ اَلَمْ اَنْهَكُمَا

چه لګول ئے | په ځان باندے | پاڼے | د جنت | او آواز ورته وکړو | رب خپل | آیا نه وو ئې | منع کړي ما تاسو

ئے د جنت پاڼے لګول شروع کړل. نو خپل پروردګار (رب) ورته آواز اوکړو او ورته وئے اوئیل

عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَآ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا

د دے | اونې نه | او نه وو وئیل ما | تاسو ته | (چه) بیشکه | شیطان | ستاسو

چه آیا ما تاسو د دے اونې نه منع کړي نه وئ او ما تاسو ته نه وو وئیل چه شیطان ستاسو ښکاره دشمن دے

عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٢﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا ۫ وَاِنْ

دشمن دے | ښکاره | او وئیل دواړو | اے ربه زمونږ! | ظلم وکړو مونږ | په خپلو ځانونو | پس که چرے

نو دوي دواړو عرض اوکړو اے زمونږ ربه مونږ په خپل ځان زیاتے اوکړو او که ته زمونږ بخښنه اونکړے او

لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾ قَالَ اهْبِطُوْا

بخښنه اونکړے ته مونږ ته | او رحم اونکړے په مونږ | نو خامخا شو به مونږ | د تاوانیانو نه | او وئیل (الله) | کوز شئ

رحم را باندے اونکړے نو مونږ به ضرور تاوان بیا مومو. الله ورته وفرمائیل (چه) اوس تاسو ټول

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ

بعضے ستاسو نه به | د بعضو | دشمنان وي | او شته ستاسو دپاره | په زمکه کښې | استوګنه

د دے ځائې نه لاندے کوز شئ تاسو به دیو بل دشمنان یئ او د یو مود دے پورے تاسو له په زمکه اوسیدل دي

وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ۝ قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَ فِيْهَا

او فائده اخستل دي | څه وخته پورې | او وئيل (الله) | په دې (مکه) کښې به | ژوندي تيروئ تاسو | او په دې کښې به

او ژوندي سامان مقرر کړے شوے دے. الله ورته وفرمائيل چه هم په دې (مکه) کښې به ژوند تيروئ او هم په دې

ع ۱۵ تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ ۝ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ

مرئ تاسو | او د دې نه به | راويستلے شئ تاسو | اے اولاده د آدمٌ | يقيناً | راليږلے دے مونږ | په تاسو باندې

کښې به در له مرګ راځي او هم د دې نه به بيا دوباره راويستلي شئ. اے د آدم اولاده! مونږ تاسو له جامے در کړي دي

لِبَاسًا يُّوَارِيْ سَوْاٰتِكُمْ وَرِيْشًا ؕ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ

دا ے جامه | چه پټوي | عورتونه ستاسو | او ښائست (دے) | او جامه | د پرهيزګارئ | دا

چه ستاسو د بدن هغه ځايونه پټ کړي چه د هغے ښکاره کول بد دي. ے تاسو خفه کيږئ او د ښائست ذريعه هم ده خو

خَيْرٌ ؕ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ۝

ډيره غوره ده | دا | د نخښو (نعمتونو) د الله نه دي | د دې د پاره چه دوی | نصيحت واخلي

د ايمان او عمل صالح جامه د ټولو نه غوره ده دا د الله نعمتونه دي په تاسو او مقصد پکښې دا دے چه خلق نصيحت واخلي

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ

اے بني آدمو | فتنه کښې دے وانه چوي تاسو لره | شيطان | لکه چه | ويستلي وو هغه | مور او پلار ستاسو

اے د آدم بچو! شيطان (له دا سے موقع مه ورکوئ چه) (هغه) تاسو دا سے دهوکه کړي لکه څنګه چه ئے ستاسو مور او پلار

مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا ؕ

د جنت نه | په دے حال کښې چه ويستلے ئے وے | د هغوی نه | جامه د هغوی | چه اوښائي هغوی ته | عورتونه د هغوی

د جنت نه ويستلي وو چه د هغوی نه ئے جامے ويستلے وے چه د يو بل د ستر ځايونه ورته ښکاره کړي

اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ؕ

بيشکه (شيطان) | وينې تاسو لره | دے | او اولاد د هغه | د هغه ځائ نه | چه نه وينئ تاسو دوی لره

شيطان او د هغه قام قبيله (لښکر) تاسو د دا سے ځائ نه وينې چه تاسو ئے نه شئ ليدلے

اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝

بيشکه | ګرځولي دي مونږ | شيطانان | ملګري | د هغه خلقو | چه ايمان نه راوړي

دا شيطانان مونږ د هغه چا دوستان جوړ کړي دي څوک چه ايمان نه راوړي

وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَآءَنَا

او کله چه | او کړي دوی | د بے حيايئ کار | (نو) وائي دوی | موندلي دي مونږ | په دے باندې | پلار نيکه خپل

او دا کافران چه کله څه د بے حيائ کار او کړي نو وائي چه مونږ خپل پلار نيکه په دے طريقه باندې موندلي دي

وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ ؕ

او | الله | حکم کړے دے مونږ ته | د دې | او وايه | بيشکه | الله | نه کوي حکم | د بے حيايئ

او الله را ته هم د دغسے حکم کړے دے. اے پيغمبره! ا ته ورته او وايه چه الله تعالیٰ د بے حيائ حکم نه کوي.

اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۸﴾ قُلْ اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ ۟

آیا وایئ تاسو | په الله باندے | هغه څه | چه تاسو پرے نه پوهیږئ | او وایه | حکم کړے دے | رب زما | په انصاف سره

آیا تاسو په الله تعالیٰ باندے داسے خبرے ترئ چه خبر ترے هم نه یئ. ته دوئ ته او وایه چه زما رب خو د انصاف

وَ اَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ

او برابر کړئ تاسو | مخونه خپل | په وخت | د هر مونځ کښ | او رابلئ هغه لره | چه خالص کونکی یئ

حکم کړے دے او دا حکم ئے کړے دے چه د هر مانځه په وخت کښ خپل مخونه بیت الله ته مخامخ ساتئ

لَهُ الدِّيْنَ ۬ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُوْدُوْنَ ﴿۲۹﴾ؕ فَرِيْقًا هَدٰى

هغه ته | بلنه | لکه څنګه چه | هغه اول پیدا کړئ تاسو | (دغه شان بیرته به راشئ تاسو | یو ډلے ته | الله هدایت کړے دے

او بلنے یقین هغه رابلئ چه اطاعت خالص د هغه حق دے څنګه چه هغه تاسو اول پیدا کړی وئ دغه شان به مو دوباره

وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ ؕ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيْنَ

او بله ډله | ثابت شوے ده | په هغوی باندے | ګمراهی | بیشکه دوی | جوړ کړی دی | شیطانان

پیدا کړی (پیدا ئے کړی په داسے حال کښ) چه د چا په تقدیر کښ هدایت دے او د چا په تقدیر کښ ګمراهی او دا څکه چه

اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَ يَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۳۰﴾

دوستان | سوا د الله نه | او ګمان کوی | چه بیشکه دوی | لار موندونکی دی

دوئ د الله نه سوا شیطانان خپل دوستان جوړ کړی دی او خیال ئے دا دے چه ګنی دوی په سمه لار روان دی.

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّ كُلُوْا

اے بنی آدمو! | اونیسئ | ښائست خپل | په وخت | د هر مانځه کښ | او خورئ

اے د آدم بچو! (کله چه جوماټ ته راځئ نو ښائسته جامے اغوندئ او د خپل عورت پټولو اهتمام کوئ

وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۱﴾ قُلْ ع

او څکئ | او فضول خرچی مه کوئ | څکه هغه | نه خوښوی | فضول خرچی کونکی | او وایه

او خورئ څکئ او د ضرورت نه زیات یا حرام شیزونه مه استعمالوئ یقیناً الله اسراف کونکی نه خوښوی. دوئ ته او وایه چه آخر چا په چا ئے

مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْٓ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَ الطَّيِّبٰتِ

چه چا | حرام کړے دے | ښائست (د جامے) د الله | هغه چه | پیدا کړی دی الله | د پاره د بندګانو خپلو | او پاکیزه شیزونه

سره ښائست حاصلول حرام کړے دے هغه ښائست کوم چه الله د خپلو بندګانو د پاره پیدا کړے دے او پاکیزه حلال رزق نه ئے

مِنَ الرِّزْقِ ؕ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

د رزق نه | او وایه | دا دی | د پاره د هغه کسانو | چه ایمان ئے راوړے دے | په ژوند دنیوی کښ

ورله هم پیدا کړی دی ته او وایه اچه دے نعمتونو حقدار په دنیا کښ هغه څوک دی چا چه ایمان راوړے دے او کافر خو ئے په اخته

خَالِصَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ

خالص (مومنانو لره) | په ورځ د قیامت | دغه شان | په تفصیل سره بیانوو مونږ | آیتونه | د پاره د (هغه) قوم

استعمالوی خو په آخرت کښ به دا طیبات خالص مومنانو د پاره وی دغه شان مونږ تول احکام د توحید هغه خلقو ته په تفصیل سره بیانوو

يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٢﴾ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ

چه پوهیږي | او وایه | بیشکه | حرام کړي دي | رب زما | د بې حیائۍ (خبرې او کارونه) | هغه چه ښکاره دي

چه د پوهې نه کار اخلي. اې پیغمبره دوی ته او وایه چه زما رب د بې حیائۍ ټول کارونه حرام کړي دي ښکاره

مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا

د دې نه | او هغه | چه پټ دي | او ګناه | او ظلم | په ناحقه | او دا چه | شریك کړئ تاسو

بې حیائي وي او که پټه، دا رنګ هر قسم ګناه او په ناحقه زیاتے کول او دا چه تاسو الله سره هغه څوك شریك

بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ

د الله سره | هغه څه | چه نه دے رالیږلے الله | په هغې باندې | څه دلیل | او دا چه | او وایئ تاسو | په الله باندې

جوړ کړئ چه په هغې الله هیڅ سند (دلیل) نه دے رالیږلے او دا چه تاسو په الله باندې هغه څه او وایئ

مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ فَاِذَا جَآءَ

هغه خبرې | چه تاسو پرې نه پوهیږئ | او د پاره د هر اُمت | یو وخت مقرر دے | پس کله | چه راشي

چه هغې د حقیقت تاسو ته هیڅ علم نشته. او د هر یو قوم (اُمت) د پاره یو نیټه مقرر ده چه کله ئې هغه

اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣٤﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ

وخت د هغوی | (نو) نه به روستو کیږي | یو ساعت | او نه به مخکښې کیږي | اې بني آدمو!

نیټه راشي نو د هغې نه یو ساعت هم روستو کیدے نشي لکه څنګه چه مخکښې کیدے نشي. اې د آدم اولاده!

اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ فَمَنِ

که چرې | راغلل تاسو ته | پیغمبران | د ستاسو نه | چه بیانوي | تاسو ته | آیتونه زما | نو چا چه

که تاسو ته هم ستاسو نه پیغمبران راشي چه زما آیتونه درته بیانوي نو چا چه

اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٣٥﴾

ځان بچ کړو | او اصلاح ئې وکړه | نو نه به وي | څه ډیره | په دوی باندې | او نه به دوی | غمژن شي

ځان بچ کړو د شرك او کفر نه او اصلاح ئې او کړه د عمل خپل. نو په دوی به نه څه ډیره وي او نه به غمژن شي

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَآ اُولٰٓئِكَ

او هغه کسان | چه دروغ ئې اوګڼړل | آیاتونه زمونږ | او تکبر ئې اوکړو | له هغې نه | هم دا خلق

او چا چه زمونږ آیتونه دروغ وګڼړل او ځان ئې ترې نه لوئے اوګڼړلو نو دغه خلق

اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ

اور والا دي | دوی به | په دې کښې | همیشه وي | پس څوك دے | غټ ظالم | د هغه چا نه

دوزخیان دي چه همیشه به په جهنم کښې وي ـ نو د هغه چا نه غټ ظالم څوك کیدے شي

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ۭ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ

چه دروغ تړي | په الله باندې | دروغ | یا دروغژن ګڼړي | آیتونه د الله | دغه کسان دي | چه رسیږي به دوی ته

چه الله باندې دروغ تړي یا د هغه آیتونه (حکمونه) دروغ ګڼړي د دې خلقو په نصیب کښې چه څه

نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۙ

برخه ددوی | د کتاب نه | تر دے | چه کله | راشی دوی ته | ملائکه زمونږ | چه ساه اخلی ددوے له

لیکلے شوے دی هغه به ورته ملاوشی تر دے چه کله ورته زمونږ (لیږلے شوے) فرشتے د روح قبض کولو دپاره راشی

قَالُوا أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ قَالُوا

نو وائی به (ورته) ملائک | چرته دی | هغه څه | چه تاسو به | رابلل | سوا د الله نه | نو دوی به ورته وائی

نو ورته به په جواب کښې وائی چه د الله نه سوا چه تاسو کوم معبودان رابلل هغه څه شو؟ نو دوی به ورته په جواب کښې او وائی

ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

(چه) ورک شو هغوی | زمونږ نه | او گواهی به اوکړی دوی | په خپلو ځانونو | چه بیشکه دوی | وو | کافران

چه هغوی (خو) زمونږ نه ورک شوی دی او په خپل ځان به په خپله گواهی ورکړی چه دوی کافران وو

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم

او به وائی (الله) | داخل شئ (لنوځ) | په هغه ډلو کښې | چه تیرے شوی دی | مخکښې ستاسو نه

الله به ورته اوفرمائی چه ځئ د پیریانو او انسانانو دهغه ډلو سره تاسو هم دوزخ ته داخل شئ

مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ ۖ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَّعَنَتْ

د پیریانو | او انسانانو نه | په اور کښې | هر کله | چه داخله شی | یو ډله | (لو) لعنت به وائی

کوم چه تاسو نه مخکښې تیر شوی وو هر کله چه یوه ډله دوزخ ته داخله شی نو په بلے ډلے به لعنت کوی

أُخْتَهَا ۖ حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ

دځان پشان په بلے ډلے | تر دے | چه کله | راجمع شی دوی | په دے (اور) کښې | ټول | (لو) او به وائی

تر دے چه کله ټول په دوزخ کښې راجمع شی نو هره یوه روستۍ ډله (مُریدان) به د وړاندینۍ ډلے (پیرانو) په حقله وائی

أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ

رُوستنۍ ډله ددوی | د ړومبنۍ ډلے بارہ کښې | اے ربه زمونږه | دے خلقو | گمراه کړی وو مونږه | نو ورکړه دوی ته

چه اے زمونږ ربه! دے خلقو مونږ گمراه کړی وو نو ته ورله د اور دو چند عذاب ورکړه

عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۖ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَٰكِن

عذاب | دو چند | د اور | او به وائی (الله) | چه دهر یو دپاره | دو چند (عذاب) دے | لیکن

الله به ورته وفرمائی چه د ټولو دپاره دو چند عذاب دے خو تاسو ته لا پته نشته

لَّا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا

تاسو نه پوهیږئ | او به وائی | ړومبنۍ ډله (ددوی) | رُوستنۍ ډلے ته | چه نشته دے | تاسو دپاره | په مونږ باندے

او وړاندینۍ ډله به رُوستنۍ ډلے ته اووائی چه تاسو ته خو زمونږ په مقابله کښې (په مونږ باندے) هیڅ

مِن فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ ع

څه فضیلت | لو اوڅکئ | عذاب | په وجه دهغه عمل | چه تاسو به | کسب کولو

فضیلت (غوره والے) حاصل نه دے لو د خپلو عملونو په وجه د عذاب خوند اوڅکئ

اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ

بیشکه | هغه خلق | چه دروغ گڼړی | آیتونه زمونږ | او ځان لوئ گڼړی | د هغے نه | نه به پرانستلے کیږی

اے خلقو! یقین او کړئ چه چا زمونږ آیتونه دروغ او گڼړل او تکبر سره ئے ترے نه مخ واړولو هغوی ته به

لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ

هغوی ته | دروازے | د آسمان | او نه به داخل شی هغوی | جنت ته | تر دے | چه ننوځی

د جنت دروازے هیڅ کله پرانستلے نه شی او جنت ته به تر هغه وخته پورے ننوتلے نه شی تر څو چه یو اوښ

الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ ۝

اوښ | په سوړ د ستنے کښ | او هم دغه شان | بدله (سزا) ورکوو مونږ | مجرمانو ته

د ستنے په سوړ کښ داخل نه شی هم دغه شان مونږ مجرمانو ته سزا ورکوو۔

لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَّمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ؕ

د دوی دپاره به | د جهنم نه | تولایانے (توشکونه) وی | او دپاسه د دوی به وی | برستنے

د دوی دپاره به په جهنم کښ تولایانے وی او دپاسه به پرے داور برستنے وی (یعنی لاندے بالندے به اور د جهنم وی)

وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

او (هم) دغه شان | بدله (سزا) ورکوو مونږ | ظالمانو ته | او هغه خلقو | چه ایمان ئے راوړے | او عمل ئے کړے دے

او دغه شان مونږ ظالمانو ته سزا ورکوو ۔ او چا چه ایمان راوړو او نیک

الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَآ ؗ اُولٰٓئِكَ

د نیکو | تکلیف نه ورکوو مونږ | هیڅ یو کس ته | مگر | د هغه د طاقت مطابق | هم دغه خلق

عملونه ئے او کړل (یاد لری چه) مونږ هیڅ چا ته د هغه طاقت نه زیات تکلیف نه ورکوو نو هم دا خلق

اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝ وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ

جنت والا دی | دوی به | په دے کښ | همیشه وی | او او باسو به مونږ | هغه څۀ | چه وی د دوی په سینو کښ

جنتیان دی چه همیشه به پکښ اوسیږی۔ او د دوی په زړونو کښ چه د یو بل سره

مِّنْ غِلٍّ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ

د خفگان نه | بهیږی به | لاندے د دوی نه | نهرونه | او وائی به دوی | د خدائی صفتونه

څۀ خفگان (کینه) وه هغه به ترے نه لرے کړو او د دوی (د بنگلو) د لاندے به نهرونه بهیږی او وائی به چه ټول حمدونه

لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰىنَا لِهٰذَا ۟ وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ

الله دپاره دی | هغه ذات | (چا) چه لاره ښودلے وه مونږ ته | د دے ځائے | او نۀ وو مونږ | چه رارسیدلے وے (دلته)

د هغه الله دی چه مونږ ئے دے مقام ته راورسولو او که الله مونږ نه وو رارسولے نو مونږ پخپله دے ته

لَوْلَآ اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ ۚ لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ؕ

که چرے | هدایت نه وے کړے مونږ ته | الله | یقیناً | راغلی وو | پیغمبران | د رب زمونږ | په حق سره

نه شو رارسیدلے یقیناً زمونږ د رب پیغمبرانو مونږ ته حق دین او بیان راوړے وو

وَنُوْدُوْٓا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾

اوآواز به اوکړے شي دوي ته | چه دغه جنت | (په میراث کښې) درکړے شو تاسو ته | په بدله د هغه عملونو کښې | چه تاسو به کول

او دوي ته به یو آواز (اعلان) اوشي چه دا جنت تاسو ته د خپل نیک عملونو په وجه درکړے شو.

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا

اوآواز به اوکړي | جنتیان | دوزخیانو ته | چه یقینا | موږ (خو) بیاموندل | هغه څه

او جنتیان به دوزخیانو ته آواز وکړي چه موږ خو د خپل رب توړے وعدے

وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ

چه وعده ئے کړے وه موږ سره | رب زموږ | ریښتنے | نو آیا | بیاموندل تاسو | هغه څه | چه وعده ئے کړے وه | رب ستاسو

ریښتنے وموندلے نو تاسو راته او وائئ چه تاسو د خپل رب (د عذاب) وعدے ریښتنے

حَقًّا ۚ قَالُوْا نَعَمْ ۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌۢ بَيْنَهُمْ اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ

ریښتنے | او به وائي هغوي | هو! | پس آواز به اوکړي | یو آواز کونکے | په مینځ د دوي کښې | چه | لعنت دے | د الله

اوموندلے او که نه؟ (نو دوي به په جواب کښې او وائي چه هو، په دے کښې به یو آواز کونکے آواز اوکړي چه د الله لعنت دے

عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا

په ظالمانو باندے | هغه کسان | چه منع کول به ئے (خلق) | د لارے د الله نه | او لټولو به ئے په دے کښې

په هغه ظالمانو۔ چه د الله د لارے نه به ئے خلق منع کول او په هغے کښې به ئے کوږوالے لټولو

عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ

کوږوالے | او دوي | د آخرت نه | انکار کونکي وو | او په مینځ د دواړو ډلو کښې به | یو پرده وي | او وي به په اعراف باندے

او د آخرت نه هم منکر وو۔ او د دے دواړو ډلو په مینځ کښې به یوه پرده وي او په اعراف باندے به

رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا ۢ بِسِيْمٰىهُمْ ۚ وَنَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ

څه سړي | چه پیژني به (دوي) | هر یو | په نخښو د هغوي | او آواز به اوکړي دوي (اعراف والا) | جنتیانو ته

څه خلق وي چه د هرے ډلے خلق به په خپلو نخښو پیژني او جنتیانو ته به آواز اوکړي

اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۟ لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿٤٦﴾

چه سلام دے وي | په تاسو | نه به وي داخل شوي دوي جنت ته | او حال دا دے چه دوي به | طمع لري

چه په تاسو دے سلام وي په خپله به جنت ته لا داخل شوي نه وي خو طمع به ئے لري

وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا رَبَّنَا

او کله چه | واړولے شي | نظرونه (سترګے) د دوي | په طرف | د دوزخیانو | نو وائي به دوي | اے ربه زموږه

او کله چه د دوي سترګے (نظرونه) د دوزخیانو طرف ته واړولے شي نو او به وائي اے زموږ ربه

لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا

مه ګرځوه موږ | د قوم ظالمانو | سره | او آواز به اوکړي | اعراف والا | هغه سړو ته

موږ د ظالمانو سره مه یو ځائ کوه او اعراف والا به هغه خلقو ته (په جهنم کښې) آواز اوکړي

يَعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ قَالُوْا مَاۤ اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ

چه پیژنی به ئې | په نخښو خپلو | او به وائي (ورته) | په کار رانغلې | ستاسو | ډلې ستاسو | او (نه) هغه څه | چه تاسو به

چه په نخښو به ئې پیژني، ورته به اووائي چه ستاسو لښکرے (مالونه) او هغه څه چه تاسو ورباندے فخر کولو، په کار

تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ اَهٰۤؤُلَاۤءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ؕ

لوئي (فخر) کولو په هغې | آیا دا | هغه کسان دي | چه قسمونه به خوړل تاسو | چه او به نه رسوي خوي ته | الله | هیڅ رحمت

رانغلل (فائده ئې ونکړه) (او او به وائي ملائک چه) آیا دا (اعراف والا) هغه خلق دي چه تاسو به د دوی په حقله قسمونه

اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَاۤ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَنَادٰۤى

داخل شئ | جنت ته | نه به وي څه ویره | په تاسو باندے | او نه به تاسو | غمژن شئ | او آواز به اوکړي

خوړل چه الله به په دوی باندے هیڅ رحم اونکړي نو ملائک به اعراف والو ته اووائي چه جنت ته داخل شئ نه به په تاسو ته

اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا

دوزخیان | جنتیانو ته | چه راتوے کړئ | په مونږ باندے | څه اوبه | یا د هغې نه څه

څه ویره وي او نه به درته څه غم رسي. او دوزخیان به جنتیانو ته آواز اوکړي چه په مونږ باندے لږے اوبه راتوے کړئ یا الله

رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ؕ قَالُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٠﴾ۙ

چه درکړي دي تاسو ته | الله | او به وائي (ورته) هغوی | چه بیشکه | الله | حرام کړي دي دا دواړه | په کافرانو باندے

چه تاسو ته کوم نعمتونه (خوراکونه) درکړي دي د هغې نه را کړئ (نو) جنتیان به ورته په جواب کښې اووائي چه دا دواړه څیزونه

الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ

هغه کسان | چه کړځولے ئې وو | دین خپل | لوبے | او توقے | او دهوکه کړي وو دوی لره | ژوند دنیوي

الله تعالیٰ په هغه کافرانو حرام کړي دي، چه د خپل دین نه ئې لوبه تماشه جوړه کړے وه او د دنیا ژوند په دهوکه کښې

فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ

پس نن ورځ | هیر وو مونږ دوی لره | لکه څنګه چه | هیر کړے وو دوی | ملاقات | د دے ورځے

اچولے وو نو نن به ئې مونږ هم داسے هیر کړو (پریږدو) لکه څنګه چه دوی د دے ورځے ملاقات هیر کړے وو

وَمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿٥١﴾ وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ

او لکه څنګه چه | وو دوی | چه زمونږ د آیتونو نه به ئې | انکار کولو | او یقینا | راوړے دے مونږ دوی ته

او لکه څنګه چه ئې زمونږ د آیتونو نه انکار کولو. او حقیقت دا دے چه مونږ دوی ته داسے کتاب رالیږلے دے

بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ

کتاب | چه په تفصیل سره بیان کړے دے مونږ هغه | په علم خپل سره | چه هدایت دے | او رحمت دے | دپاره د هغه قوم

چه په خپل علم مونږ کښې د هر څیز وضاحت کړے دے او څوك چه ایمان راوړي د هغوی دپاره هدایت او

يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ ؕ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ

چه ایمان لري | دوی انتظار به کوي | مګر | د انجام د انکار د دے کتاب | په هغه ورځ | چه رابه شي | انجام د دے

رحمت دے اوس دا کافران د دے کتاب د انکار د آخري انجام نه سوا بل د څه خبرے انتظار کوي؟ حالانکه په کومه ورځ چه

يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِن قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ

لو وائي به | هغه کسان | چه هير کړے ئے وو دا | مخکښ د دے نه | چه يقيناً | راغلي وو | پيغمبران

د دے آخري انجام راشي (ښکاره شي) نو چا چه مخکښ په دنيا کښ دا کتاب هير کړے وو هغوي به او وائي چه يقيناً زمونږ درب

رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَل لَّنَا مِن شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ

درب زمونږ | په حق سره | نو آيا | شته زمونږ دپاره | څوک سپارشي | چه سفارش او کړي | زمونږ (دپاره) | يا دا چه

پيغمبران لو (مونږ ته) حق راوړے وو، نو آيا اوس زمونږ سفارشيان شته چه زمونږ سفارش او کړي يا دا چه کيدے شي چه مونږ

نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ

واپس کړے شو مونږ | چه عمل او کړو مونږ | خلاف د هغے عمل نه | چه مونږ به کولو | يقيناً | نقصان او کړو دوي | د خپلو ځانو لو

واپس (دنيا) ته او ليږلے شو د دے دپاره چه مخکښ مونږ کوم بد عملونه کول د هغے په خلاف نور (نيک) عملونه او کړو يقيناً

وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي ع

او ورک شول | د دوي نه | هغه څه | چه دوي به | دروغ تړل | بيشکه | رب ستاسو | الله دے | هغه (ذات)

(حقيقت دا دے چه) دے خلقو ځان په سخت نقصان کښ واچولو او کوم دروغ به ئے چه جوړول هغه به ترے نه ورک شي يقيناً

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ

چه پيدا کړي ئے دي | آسمانونه | او زمکه | په شپږو ورځو کښ | بيا | برابر شو | په عرش باندے

ستاسو پروردګار هغه الله دے چه آسمانونه او زمکه ئے په شپږو ورځو کښ پيدا کړل بيا ئے په عرش باندے استوا او فرمائيله

يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

پرده اچوي هغه | د شپے | په ورځ باندے | چه طلب کوي يو بل لره | په تيزئ سره | او نمر | او سپوږمۍ

هغه شپه ورځ ته وراغوندوي او دواړه يو بل دا سے په تيزئ سره طلب کوي چه په مينځ کښ ئے خالي وخت نه راځي او هغه نمر

وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ

او ستوري | تابع کړے شوي دي | د حکم د هغه | خبردار (واورئ) | يوا ځے الله دپاره دي | پيدا کول | او حکم ورکول

سپوږمۍ او ستوري پيدا کړي دي چه ټول د هغه د حکم تابع دي ياد ساتئ چه پيدا کول او اختيار د حکم ورکولو خاص

تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ

ډير د برکت خاوند دے | الله | چه پروردګار دے | د مخلوقاتو | رابللئ | رب خپل | په عاجزئ | او په پټه

د الله کار دے الله ډير برکتونو والا ذات دے چه د ټولو جهانونو پروردګار دے تاسو خپل پروردګار په عاجزئ او په پټه رابللئ

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ

بيشکه هغه | نه خوښوي | د حد نه اوړيدونکي | او فساد مه خورويئ | په زمکه کښ | پس د

او په دعا کښ د حد نه تجاوز مه کوئ يقيناً الله د حد نه اوړيدونکي نه خوښوي او په زمکه کښ فساد مه خورويئ روستو د اصلاح

إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ

سميدو د هغے نه | او رابللئ هغه (الله) | په يره | او په طمع سره | بيشکه | رحمت | د الله | نژدے دے

د زمکے نه په رالېږلو د انبياؤ او کتابونو سره، او الله دا سے رابللئ چه په زړه کښ مو يره هم وي او طمع هم، يقيناً د الله رحمت نيکانو

مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝٥٦ وَهُوَ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ

نیکی کوونکو ته | او خاص الله | هغه ذات دے | چه رالیږی | هواګانے | زیرے ورکونکی | وړاندے

خلقو ته نزدے دے او الله هغه ذات دے چه د خپل رحمت (باران) نه مخکښ (د زیری په طور هواګانے رالیږی)

رَحْمَتِهٖ ؕ حَتّٰۤى اِذَاۤ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ

د رحمت (باران) خپل نه | تر دے | کله چه | رااوچت کړی | وریځے | درنے | (نو) بوځو مونږ | هغه ښار | اوچ ته

کله چه دا هواګانے درنے درنے اوریځے رااوچتے کړی نو مونږ ئے بوځے او چے علاقے ته او لیږو بیا

فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ؕ كَذٰلِكَ

نو راکوزوو مونږ | په هغے باندے | اوبه | نو راوباسو مونږ | په دے سره | هر قسم | میوے (غلے) | دغسے به

هلته مونږ باران او وروو چه د هغے په زریعه هر قسم میوے راپیدا کړو هم دغه شان به مونږ

نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۝٥٧ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ

راوباسو مونږ | مړی | دے دپاره | چه تاسو نصیحت واخلئ | او زمکه | پاکه | راوځی (د هغے نه)

مړی هم د زمکے نه دوباره راوباسو شاید چه تاسو د دے نه سبق واخلئ. او پیاروستو د باران نه زمکے دوه قسمه وی یو هغه خوږه زمکه

نَبَاتُهٗ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِيْ خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا

زرغونه (بوټی) د هغے | په حکم | د رب د هغے | او هغه زمکه | چه خرابه ده | نه راوځی (د هغے نه) | مګر

چه شینکی او د فائدے بوټی د خپل رب په حکم راز رغونوی او بله بیکاره زمکه ده چه بیکاره بوټی زر غونوی (هم دغه مثال د قرآن

نَكِدًا ؕ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّشْكُرُوْنَ ۝٥٨ ع

بے کاره بوټی | دغه شان | بیانوو مونږ | آیتونه | د پاره د هغه قوم | چه شکر ادا کوی

د نزول دے چه خلق دوه قسمه شی) دغه شان مونږ خپل آیتونه (نخښے) بیا بیا هغه خلقو دپاره بیانوو چه قدر دانی او کړی د نعمتونو

لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

یقینا | لیږلے وو مونږ | نوح | قوم خپل ته | پس او وئیل هغه | اے قومه زما | بندګی کوئ | د الله

یقینا مونږ نوح خپل قوم ته لیږلے وو نو هغه ورته او وئیل چه اے زما قومه! صرف د الله بندګی کوئ

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنِّيْۤ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

نشته دے | ستاسو دپاره | هیڅ څوک لائق د بندګئ | سوا د هغه نه | بیشکه زهٔ | یریږم | په تاسو باندے | د عذاب

د هغه نه سوا ستاسو بل څوک معبود نشته یقین او کړئ ما سره ډیره ویره (خطره) ده چه په تاسو د دنیا او آخرت لوے عذاب

يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝٥٩ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ ضَلٰلٍ

د ورځے لوئے نه | او وئیل | سردارانو | د قوم د هغه | بیشکه مونږ | وینو تا | په ګمراهئ

رائشی؟ الو د قوم غټانو (مشرانو) ورته او وئیل مونږ ته خو دا ښکاری چه ته په ښکاره ګمراهئ کښ پروت ئے چه ته مونږ

مُّبِيْنٍ ۝٦٠ قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ ضَلٰلَةٌ وَّلٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ

ښکاره کښ | او وئیل (ورته) هغه | اے قومه زما | نشته دے په ما | څه ګمراهی | لیکن زهٔ | رسول یم

د یو الله بندګئ ته رابلے. نوح په ډیر نرمئ سره جواب ورکړو چه اے زما قومه! ما کښ د ګمراهئ هیڅ خبره نشته بلکه زهٔ

مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦١﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَاَنْصَحُ لَكُمْ

دطرفه د پروردګار | د ټولو مخلوقاتو | رسوم زه تاسو ته | پيغامات | درب خپل | او خير خواهي لتوم | ستاسو

خو درب العالمين دطرف نه راليږلے شوے پيغمبر يم ـ زه خو تاسو ته د خپل رب پيغامات رسوم او ستاسو خير خواهي

وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٢﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ

او پوهيږم | دطرفه دالله نه | په هغه څه | چه تاسو (پرے) نه پوهيږئ | آيا تعجب کوئ تاسو | په دے | چه راغے تاسو ته

لتوم او ما ته دالله دطرف نه کدا سے خبرو علم (را کړے شوے) دے چه تاسو سره نشته. آيا تاسو په دے خبره تعجب کوئ چه

ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ

نصيحت (وحی) | د طرفه درب ستاسو نه | په يو سړی باندے | ستاسو نه | چه اويروی هغه تاسو

تاسو ته ستاسو د رب دطرفه نصيحت دداسے سړی په ذريعه سره راغلے دے چه هم ستاسو نه دے. دے دپاره چه تاسو

وَلِتَتَّقُوْا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَيْنٰهُ

او چه پرهيزګاره شئ تاسو | او چه په تاسو | رحم او کړے شی | پس حوی حروغژن کړو هغه لره | پس نجات ور کړو مونږ هغه ته

خبر دار کړی ديد انجام خپل نه، او چه تاسو دشرک نه بچ شئ او ور حم درباندے او کړے شی. بيا هم دوی نوحؑ دروغژن او ګڼړلو

وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ فِي الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

او هغه کسانو ته | چه ده سره وو | په کشتئ کښ | او غرق کړل مونږ | هغه کسان | چه دروغژن ئے ګڼړل

نو پس مونږ هغه او دهغه ملګری په کشتئ کښ بچ او ساتل او چا چه زمونږ آيتونه دروغ او ګڼړل هغوی مو غرق (ډوب) کړل

بِاٰيٰتِنَا ط اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ ع

آيتونه زمونږ | بيشکه دوی | وو | قوم | رانده | او (ليږلے وو مونږ) عاديانو ته | ورور دهغوی

يقيناً هغوی په زړه سره رانده خلق وو ـ او عاديانو (قوم عاد) ته مونږ د هغوی ورور هود ليږلے وو

هُوْدًا ط قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ط

هودؑ | او وئيل هغه | اے قومه زما | بندګی او کړئ | د الله | نشته | ستاسو دپاره | هيڅ څوک معبود | سوا د هغه نه

نو هغه ور ته او وئيل اے زما قومه صرف د الله بندګی کوئ (ځکه چه) د هغه نه سوا ستاسو بل معبود نشته

اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖٓ

آيا نو تاسو نه يريږئ | او وئيل | هغه سردارانو | چه کفر ئے کړے وو | د قوم د هغهٔ نه

آيا بيا هم تاسو دشرک دبد انجام نه نه يريږئ ـ نو د قوم کافرانو مشرانو ور ته او وئيل چه مونږ ته خو دا سے

اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦٦﴾

بيشکه مونږ | خامخا وينو تا | په بے عقلئ کښ | او بيشکه مونږ | خامخا ګمان کوو په تا | د دروغژنو نه

ښکاری چه ته په حماقت (بے وقوف توب) کښ پروت ئے او زمونږ په تا دا ګمان دے چه ته يو دروغژن سړے ئے

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ

او وئيل هغهٔ | اے قومه زما | نشته دے | په ما کښ | څه کم عقل توب | ليکن زهٔ | رسول يم

هودؑ ور ته جواب ور کړو چه اے زما قومه ما کښ معمولی کم عقلتيا (حماقت) هم نشته بلکه زهٔ خو

مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٧﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَاَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ

د طرفه رب | د مخلوقاتو | رسوم زه تاسو ته | پیغامات | د رب خپل | او یم زه | ستاسو دپاره | خیر خواه

د رب العالمین د طرف نه رالیږلے شوے رسول یم. زه خو تاسو ته د خپل رب پیغامات رسوم او ستاسو یو امانت دار

اَمِيْنٌ ﴿٦٨﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

امانتدار | آیا تعجب کوئ تاسو | په دے خبره | چه راغے تاسو ته | نصیحت (وحی) | د طرفه د رب ستاسو نه

خیر خواه یم. آیا تاسو په دے خبره تعجب کوئ چه تاسو ته ستاسو د رب نصیحت ذیو داسے سړی په ذریعه راغلے دے چه هغه هم

عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ۗ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ

په یو سړی | ستاسو نه | چه اوېروی تاسو | او یاد کړئ | کله چه | هغه جوړ کړئ تاسو | جانشینان

ستاسو نه دے، د دے دپاره چه تاسو اوېروی او هغه وخت یاد کړئ کله چه الله تاسو د نوح د قوم نه پس آبادونکی

مِنْۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْۜطَةً ۚ فَاذْكُرُوْٓا

پس | د قوم | د نوح نه | او زیات ئے کړه تاسو لره | په بدن کښ | فراخی (طاقت) | نو یاد کړئ

د ځمکے جوړ کړئ او قد و قامت ئے درله د نورو نه زیات در کړو پس د الله نعمتونه یاد کړئ چه

اٰلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٦٩﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ

نعمتونه | د الله | د دے دپاره | چه کامیاب شئ | اوونیل دوی | آیا راغلے ئے ته موږ ته | د دے دپاره چه عبادت او کړو موږ

کامیاب شئ. هغوی ورته اوونیل بیا ! ته موږ ته د دے دپاره راغلے ئے چه موږ یوازے د یو الله

اللّٰهَ وَحْدَهٗ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا ۚ فَاْتِنَا

د الله | یوازے | او پریږدو | هغه څه | چه بندګی به ئے کوله | پلار نیکه زموږ | پس راوړه ته موږ ته

عبادت (بندګی) شروع کړو او زموږ پلار نیکه چه د چا عبادت کولو هغه پریږدو؟ څه (بیا ده) که ته ریشتینے ئے

بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ

هغه (عذاب) | چه وعده ئے کوے ته زموږ سره | که | ئے ته | د ریشتینو نه | او وئیل هغه | یقیناً

نو د کوم عذاب نه چه موږ یروے هغه (راباندے اوس) راوله. هود ورته جواب ورکړو چه اوس په تاسو

وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَّغَضَبٌ ۗ اَتُجَادِلُوْنَنِيْ

واجب شوے دے | تاسو باندے | د طرفه د رب ستاسو | عذاب | او غصه | آیا تاسو جګړه کوئ ما سره

باندے د خپل رب د طرف نه عذاب او قهر راتلل مقرر شوے دے آیا تاسو ما سره د هغه نومونو په حقله جګړه

فِيْٓ اَسْمَآءٍ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ

په هغه نومونو کښ | چه ایښودلی دی هغه | تاسو | او ستاسو پلار نیکه | چه نه دے رالیږلے | الله

کوئ چه تاسو او ستاسو پلار نیکه (د بتانو دپاره) پخپله ایښودلی دی چه د هغے په تائید کښ الله

بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۗ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٧١﴾

په هغے | څه دلیل (سند) | پس انتظار اوکړئ تاسو | بیشکه زه هم یم | تاسو سره | د انتظار کونکو نه

څه دلیل نه دے نازل کړے بس اوس تاسو هم انتظار کوئ او زه هم تاسو سره انتظار کوم.

فَاَنْجَیْنٰهُ وَالَّذِیْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَ قَطَعْنَا

پس نجات ورکړومونږ هغه ته | او هغه کسانو ته | چه ووده سره | په رحمت | خپل سره | او پریکړه مونږ

پس مونږ هوډ او د هغه ملګری په خپل رحمت سره بچ اوساتل او د هغه خلقو جرړے

ع دَابِرَ الَّذِیْنَ كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِیْنَ۝

جرړه | د هغه کسانو | چه دروغ ئے ګڼړل | آیتونه زمونږ | او نه وو دوی | مومنان

مو پرے کړے چه زمونږ آیتونه ئے دروغ ګڼړل او ایمان ئے نه راوړو

وَ اِلٰی ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ یٰقَوْمِ اعْبُدُوا

او (لیږلے وو مونږ) ثمودیانو ته | ورور د هغوی | صالح | او وئیل (هغه) | اے قومه زما | بندګی او کړئ

او ثمودیانو (قوم د ثمود) ته مونږ د هغوی ورور صالح لیږلے وو چه هغوی ته ئے او وئیل اے زما قومه! صرف

اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ ؕ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَیِّنَةٌ

د الله | نشته د ے ستاسو د پاره | بل څوک لائق د بندګۍ | سوا د هغه نه | یقینًا | راغلے ده تاسو ته | ښکاره معجزه

د الله عبادت کوئ (ځکه چه) د هغه نه سوا ستاسو بل معبود نشته یقینًا تاسو ته د خپل رب د طرف نه ښکاره دلیل

مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰیَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ

د طرفه د رب ستاسو نه | دا ده | اوښه | د الله | تاسو د پاره | معجزه | نو (پس) پریږدئ دا | چه خوراک کوی

راغلے دے دا د الله اوښه ستاسو د پاره یوه نخښه ده نو دا (آزاده) پریږدئ چه د الله په زمکه کښې څریږی

فِیْۤ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَیَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ۝

په زمکه | د الله کښې | او مه رسوئ دے ته | هیڅ (څه) تکلیف | ګنې و به نیسی تاسو | عذاب دردناک

(خوراک کوی) او په بد نیت ورته لاس مه وروړئ ګنې دردناک عذاب به در باندے راشی

وَاذْكُرُوْۤا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ وَّ بَوَّاَكُمْ

او یاد کړئ | کله چه الله جوړ کړئ تاسو | جانیشیان | پس د عادیانو نه | او ځائ ئے در کړو تاسو ته

او دا نعمت یاد کړئ چه تاسو ئے د عادیانو نه پس آبادونکی د زمکے اوګرځولئ

فِی الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا قُصُوْرًا وَّ تَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ

په زمکه کښې | چه جوړوئ تاسو | د هوارو ځایونه | بنګلے | او کنئ تاسو | د غرونو نه

او په زمکه ئے دا سے استوګنه در کړه (ځائے ئے در کړو) چه په میدانونو کښې ئے تاسو ځان له ماڼئ جوړوئ

بُیُوْتًا ۚ فَاذْكُرُوْۤا اٰلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِی الْاَرْضِ مُفْسِدِیْنَ۝

کورونه | پس یاد کړئ | نعمتونه | د الله | او مه ګرځئ | په زمکه کښې | فساد خورونکی

او په غرونو کښې ئے ځان له کورونه تراشئ نو د الله نعمتونه یاد کړئ او د زمکے په مخ فساد مه کوئ.

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ

اووئیل | هغه سردارانو | چه ځان ئے لوئے ګڼړلو | د قوم د صالح نه | هغه کسانو ته

لو د صالح د قوم مغروره مشرانو د هغه کمزورو کسانو نه تپوس اوکړو

اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا

چه کمزوری ګڼړلے شو | هغه چاته | چه ایمان ئے راوړے وو | د دوی نه | (چه) آیا تاسو پوهیږئ | چه بیشکه صالح

چه ایمان ئے راوړے وو چه آیا ستاسو په دے خبره یقین دے چه صالح د خپل رب د طرف نه رالیږلے شوے

مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ

رالیږلے شوے دے | د طرفه د رب خپل نه | اووئیل هغوی | بیشکه مونږ | په هغه څه | چه هغه رالیږلے شوے دے | په هغے

پیغمبر دے نو هغوی ورته جواب ورکړو چه بیشکه هغه چه په کومو (حکمونو) رالیږلے شوے دے په هغے

مُؤْمِنُوْنَ ۝ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا بِالَّذِيْٓ

ایمان لرونکی یو | اووئیل | هغه کسانو | چه ځان ئے لوئے ګڼړلے وو | بیشکه مونږ | د هغه څۀ نه

زمونږ ایمان دے ۔ هغه مغروره خلقو ورته اووئیل تاسو چه په کوم پیغام ایمان راوړے دے

اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ۝ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا

چه ایمان بهٔ راوړے دے تاسو | انکار کوونکی یو | پس هلاکه کړه دوی | هغه اوښه | او نافرمانی ئے اوکړه

مونږ د هغے نه منکر یو ۔ نو هغه اوښه ئے اووژله او د خپل ربّ د حکم نه ئے سرکشی اوکړه

عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوْا يٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ

د حکم د رب خپل نه | اووے وئیل | اے صالحه! | راوله په مونږ | هغه عذاب | چه ته پرے یروے مونږ | که ئے ته

اووے وئیل اے صالحه اکه ته واقعی (ریښتنے) پیغمبر ئے نو د کوم عذاب نه چه ته مونږ یروے

مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ

د پیغمبرانو نه | پس ونیول دوی لره | زلزلے | نو شو دوی | په خپلو کورونو کښ

هغه (را ئے) راوله ۔ نو بس سخته زلزله پرے راغله او په خپلو کورونو کښ پرمخے

جٰثِمِيْنَ ۝ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ

پرمخے پراته | نو مخ واړولو صالح | د دوی نه | اووے وئیل | اے قومه زما | یقینًا | رسولے دے ما تاسو ته

پراته او مړهٔ پریوتل ۔ لو صالح ترے هغه وخت مخ واړولو (لاړو) او وے وئیل اے زما قومه! ما خو تاسو ته

رِسَالَةَ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِيْنَ ۝

پیغام | د رب خپل | او خیر غوښتلے دے | ستاسو | لیکن | نه خوښوئ تاسو | خیر خواهان

د خپل رب پیغام اورسولو او ستاسو خیر خواهی مے اوکړه خو تاسو (خپل) خیر خواهان نه خوښوئ.

وَ لُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ مَا

او (لیږلے وو مونږ) لوطؑ | کله چه | او وئیل ده | قوم خپل ته | آیا راتلل کوئ تاسو | (داسے) بے حیائی ته | چه نه دے کړے

او لوطؑ (هم) مونږ لیږلے وو کله چه هغه خپل قوم ته او وئیل آیا تاسو داسے بے حیائی کوئ

سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٠﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ

وړاندې والے ستاسو نه | هغے ته | هیڅ چا | د مخلوقاتو نه | بیشکه تاسو | خامخا راځئ

چه ستاسو نه مخکښې په ټوله دنیا کښې هیڅ چا هم نه ده کړے تاسو د ښځو په ځائے

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ

سړو ته | په شهوت سره | سوا د ښځو نه | بلکه | تاسو | یو قوم ئے

د نارینو نه خپل شهوت پوره کوئ بلکه تاسو د حد نه اوړیدونکی

مُّسْرِفُوْنَ ﴿٨١﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا

د حد نه اوړیدونکی | او نه وو | جواب | د قوم دهغه | مګر | دا چه | وے وئیل

خلق یئ لوط قوم جواب ئے د دے نه سوا بل څه نه وو چه یو بل ته ئے او وئیل چه

اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٨٢﴾

او باسئ دوی | د کلی خپل نه | بیشکه دوئ | دا یے خلق دی | چه ځان پاک ګڼړی

دا خلق د خپل کلی نه او باسئ (او شړئ) ځکه چه دوی ځان پاک ساتل غواړی

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٨٣﴾

نو نجات ورکړو مونږ ده ته | او اهل د ده ته | سوا | د ښځے د ده نه | چه وه هغه | د پاتے کیدونکو نه

نو مونږ لوطؑ او دهغه کور والا ته نجات ورکړو خو دهغه ښځه بچ نه شوه بلکه په عذاب کښې د لورو خلقو سره باقی پاتے شوه

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ؕ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

او اوورولو مونږ | په دوی باندے | باران (د کاڼړو) | پس او ګوره | څنګه | شو | انجام

او په دوی باندے مونږ د کاڼړو باران اووَرولو نو فکر اوکړه چه د مجرمانو انجام

الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٨٤﴾ ع وَ اِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ

د مجرمانو | او (لیږلے وو مونږ) | مدین ته | ورور دهغوی | شعیبؑ | او وئیل ده | اے قومه زما

څنګه شو؟ او مدین والو ته مونږ دهغوی ورور شعیبؑ لیږلے وو چه هغوی ته ئے او وئیل اے زما قومه

اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ قَدْ جَآءَتْكُمْ

بندګی اوکړئ | د الله | نشته ستاسو دپاره | بل لائق د بندګئ | سوا دهغه نه | یقینًا | راغلے ده تاسو ته

یوا ځے د الله عبادت کوئ (ځکه چه) دهغه نه سوا ستاسو بل معبود نشته یقینًا تاسو ته د خپل رب د طرف نه

بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا

ښكاره نښه | د طرفه د رب ستاسو نه | نو پوره وركوئ | پيمانه | او تول | او مه كموئ

ښكاره دليل راغلے دے نو (لهذا) ناپ تول پوره پوره كوئ او خلقو ته دهغوى څيزونه

النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ؕ

د خلقو نه | څيزونه دهغوى | او فساد مه خوروئ | په زمكه كښ | پس د سمېدو د هغے نه

كم مه وركوئ او د اصلاح نه پس په زمكه كښ فساد مه خوروئ

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۸۵﴾ وَلَا تَقْعُدُوْا

دا | غوره دى | ستاسو دپاره | كه چرے ئے تاسو | مؤمنان | او مه كېنئ

دا كارونه ستاسو دخيريت سبب دے كه تاسو زما په خبره يقين كولئ يئ نو دا طريقه در له ډيره غوره ده۔ او په

بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوْعِدُوْنَ وَتَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

په هره | لار كښ | چه يروئ تاسو | او منع كوئ تاسو | د لارے د الله نه

لارو كښ مه كېنئ چه تاسو هغه څوك يروئ او بندوئ د الله د لارے نه چاچه په الله باندے ايمان راوړے دے

مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ كُنْتُمْ

هغه څوك | چه ايمان راوړى | په الله | او لټوئ تاسو په هغے كښ | كوږوالے | او ياد كړئ | كله چه | وئ تاسو

او تاسو د الله په لار (دين) كښ كوږوالے (عيب) لټوئ او هغه وخت ياد كړئ كله چه تاسو

قَلِيْلًا فَكَثَّرَكُمْ ۠ وَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

لږ | نو ډير كړئ الله تاسو | او اوګورئ | چه څنګه وو | انجام

لږ وئ نو الله ډير كړئ او سوچ فكر اوكړئ چه د فساد خورونكو انجام څنګه شو؟

الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۸۶﴾ وَاِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ اٰمَنُوْا

د فساد خوروونكو | او كه چرے | وى | يوه ډله | ستاسو نه | چه ايمان ئے راوړے وى

او كه په تاسو كښ يوے ډلے په هغه پيغام ايمان راوړے وى

بِالَّذِيْٓ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوْا فَاصْبِرُوْا

په هغه څه | چه رالېږلے شوے يم زهٔ | په هغے باندے | او وى يوه بله ډله | چه ايمان ئے نهٔ وى راوړے | نو صبر اوكړئ

چه زهٔ پرے رالېږلے شوے يم او بلے ډلے پرے ايمان نهٔ وى راوړے نو لږ هغه وخته پورے

حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿۸۷﴾

تر دے | چه فيصله اوكړى | الله | زمونږ ترمينځه | او هغه | ښه | فيصله كونكے دے دټولو نه

صبر اوكړئ چه الله زمونږ په مينځ كښ فيصله اوكړى او هغه دټولو نه غوره فيصله كونكے دے

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ يٰشُعَيْبُ

اووئيل | سردارانو | كوموچه | ځان لوئے گنړلو | دقوم دهغه نه | خامخااوباسو به موږ تا | اے شعيبه

ددوي دقوم مغروره (متكبره) سردارانو اووئيل اے شعيبه! موږ پخه اراده كړے ده چه تا او ستا

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ

او هغه كسان (هم) | چه ايمان ئے راوړے دے | تا سره | د كلي خپل نه | يا خامخا داخليږئ به تاسو

مومنان ملګري به د خپل كلي نه اوباسو يا به تاسو زموږ په دين كښې داخليږئ

فِيْ مِلَّتِنَا ؕ قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا كٰرِهِيْنَ ﴿٨٨﴾ قَدِ افْتَرَيْنَا

په دين زموږ كښې | اووئيل هغه | آيا اګر چه يو موږ | بد ګڼرونكي | يقيناً | جوړ كړي به وي موږ

شعيبٔ ورته اووئيل چه موږ خو ستاسو دين بد ګڼرو يقيناً موږ به په الله باندے

عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِيْ مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰىنَا اللّٰهُ

په الله باندے | دروغ | كه داخل شو موږ | په دين ستاسو كښې | پس د دے نه | چه بچ ساتلي يو موږ | الله

دروغ تړلي وي كه ستاسو دين كښې داخل شو سره د دے چه الله ترينه موږ بچ كړي يو

مِنْهَا ؕ وَمَا يَكُوْنُ لَنَآ اَنْ نَّعُوْدَ فِيْهَآ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ؕ

د هغے نه | او نه دي جائز | موږ له | چه داخل شو | په دے كښې | مګر | دا چه | او غواړي | الله

او موږ له دا نه ده ممكن چه موږ د ستاسو په دين كښې داخل شو هاں كه زموږ رب الله اوغواړي

رَبُّنَا ؕ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ؕ عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ؕ

رب زموږ | راګير كړے دے | رب زموږ | هر يو څيز | په علم خپل كښې | خاص په الله باندے | توكل كوو موږ

نو جدا خبره ده. او زموږ رب په خپل علم سره د هر څيز احاطه كړے ده زموږ په الله باندے توكل دے

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ

اے ربه زموږ | فيصله اوكړه | په مينځ زموږ كښې | او په مينځ | د قوم زموږ كښې | په انصاف سره | او ته

اے زموږ ربه! ته زموږ او زموږ د قوم تر مينځه د حق فيصله اوكړه او ته د ټولو نه

خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ

غوره | فيصله كونكے ئے د ټولو نه | او وئيل | سردارانو | كوموچه | كفر كړے وو | د قوم د دهٔ نه

بهتر (ښه) فيصله كونكے ئے. د دوي د قوم كافرانو سردارانو خپل قوم ته اووئيل چه

لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿٩٠﴾

كه چرے | روان شوئ تاسو | په شعيبٔ پسے | بے شكه يئ به تاسو | په دغه وخت كښې | خامخا تاوانيان

كه چرے تاسو شعيبٔ پسے روان شوئ نو ياد ساتئ چه برباد به شئ (نقصان به اوچت كړئ)

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٩١﴾

پس اونيول دوي | زلزلے | نو شول دوي | په خپلو كورونو كښې | پړ مخے پراته

نو بس زلزلے را اونيول او په خپلو كورونو كښې پړ مخے پريوتل

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۚ اَلَّذِيْنَ

هغه کسان | چه دروغژن کړے شو | شعیبؑ | ګویا که | هېڅ اوسیدلي نه وو دوی | په دے کلي کښې | هغه کسان

چا چه شعیبؑ دروغژن ګڼړلے وو دا سے شو لکه چه په خپل کلي کښې هېڅ اوسیدلي نه وو

كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَانُوْا هُمُ الْخٰسِرِيْنَ ۝ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ

چه دروغژن ئے کړو | شعیبؑ | آخر هم هغوی شول | نقصان والا | تو مخ واړولو هغه | د دوی نه

او هغه کسان چه دروغژن ئے ګڼړلے وو شعیبؑ، هغوی تاوانیان شول تو شعیبؑ د دوی نه روان شو

وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ

او وے وئیل | اے قومه زما | یقیناً | رسولے دي ما تاسو ته | پیغامات | د رب خپل | او خیر مے لټولے دے

او وے وئیل ما تاسو ته د خپل رب پیغامات (حکمونه) دررسولے وو او ستاسو خیر خواهي غوښتلے وه

لَكُمْ ۚ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ۝ وَمَآ اَرْسَلْنَا

ستاسو | نو څنګه | افسوس او کړم زهٔ | په قوم | کافرانو | او نه دی لیږلے مونږ

نو اوس زهٔ د ناشکره (کافرو) خلقو په هلاکت څنګه افسوس او کړم او مونږ چه کوم یو کلي ته هم یو پیغمبر

فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّآ اَخَذْنَآ اَهْلَهَا بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ

په هیڅ کلي کښې | هیڅ یو پیغمبر | مګر | او به نیول مونږ | اوسیدونکي دهغے | په سختو | او په مرضونو سره

لیږلے دے نو د هغے خلق مو په سختو او تکلیفونو کښې ضرور ګرفتار کړي دي د دے د پاره چه

لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُوْنَ ۝ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ

د دے د پاره چه دوی | عاجزي او کړي | بیا به | بدل کړو مونږ | په ځائے | د تکلیف | راحت (آرام)

عاجزي اختیار کړي ۔ بیا مونږ د دوی بدحالي په خوشحالۍ بدله کړه

حَتّٰى عَفَوْا وَّقَالُوْا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ

تر دے | چه ډیر شول دوی | او وے وئیل | یقیناً | رسیدلي وو | زمونږ پلار نیکه (مشرانو) ته | تکلیفونه

تر دے چه دوی ښه ډیر شو (ترقي ئے او کړه) او وے وئیل چه زمونږ په پلار نیکه هم دا سے سختۍ

وَالسَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ وَلَوْ

او خوشحالۍ | نو او نیول مونږ دوی | ناساپه | په داسے حال کښې چه دوی | بے خبره وو (نه پوهیدل) | او که چرے

او خوشحالۍ راغلے وے بیا مونږ دوی دا سے ناساپه او نیول چه د عذاب نه خبر نه وو. او که دے

اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ

(دے) کلو والو | ایمان راوړے وے | او پرهیزګاري ئے کړے وے | (نو) خامخا پرانستلے به وے مونږ | په دوی باندے

کلو والو ایمان راوړے وے او شان ئے بچ کړے وے د شرک نه نو مونږ به پرے د اسمان او د زمکے د برکتونو

بَرَكٰتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ

خیرونه (برکتونه) | د | آسمان | او د زمکے | لیکن | دروغژن کړل دوی (پیغمبران) | نو او نیول مونږ دوی

دروازے پرانستے وے لیکن دوی پیغمبران دروغژن کړل، نو مونږ د خپلو

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝٩٦ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰۤى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ

په سبب د هغه (عملونو) | چه دوی به همیشه کول | آیا په امن دی | د دے کلو والا | د دے نه چه را به شی دوی ته

بد عملو په وجه را ولیول. نو آیا د دے موجوده کلو والا بے غمه (بے خوفه) شوی دی د دینه چه زمونږ عذاب پرے د شپے

بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ نَآىِٕمُوْنَ ۝٩٧ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰۤى

عذاب زمونږ | د شپے | او دوی به | اوده وی | او آیا په امن دی | د دے کلو والا

په دا سے حال کښں راشی چه دوی به اوده وی آیا دا کلو والا بے غمه شوی دی (بے خوفه شوی دی) چه زمونږ

اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُوْنَ ۝٩٨ اَفَاَمِنُوْا

د دے نه چه را به شی دوی ته | عذاب زمونږ | په وخت د څاښت کښں | او دوی به | لوبے کوی | آیا بے غوره دی دوی

عذاب د دے ور ته د څاښت په وخت کښں په دا سے حال کښں راشی چه دوی به په لوبو کښں لګیا وی. آیا دا خلق د الله

مَكْرَ اللّٰهِ ۚ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝٩٩ ع

د تدبیر (عذاب) | د الله نه | پس نه بے خوفه کیږی | د تدبیر (عذاب) | د الله نه | مګر | قوم | تاوانیان

د تدبیر نه بے خوفه (بے فکره) شول؟ خو یاد ساتئ د الله د تدبیر (عذاب) نه هغه خلق بے فکره کیږی چه تباه کیدونکی دی

اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ اَهْلِهَاۤ

آیا نه ده ښکاره شوے | هغه کسانو ته | چه وارثان (مالکان) شوی دی | د زمکے | پس د (هلاکت د) اوسیدونکو د هغے نه

آیا د دے واقعاتو هغه خلقو ته چه د زمکے وارثان شوی دی روستو د هلاکت د اوسیدونکو د زمکے نه

اَنْ لَّوْ نَشَآءُ اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ

دا خبره که چرے | او غواړو مونږ | نو او به رسوو مونږ دوی ته (عذاب) | په سبب د ګناهونو د دوی | او مهر به اولګو مونږ

دا سبق ور نکړو چه که مونږ او غواړو نو دوی به هم د ګناهونو په وجه په مصیبت کښں اخته کړو

عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ۝١٠٠ تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ

په زړونو د دوی | پس دوی به (بیا) | نه آوری | دغه | کلی | بیانوو مونږ | تا ته

او په زړونو به ور له مهر و لګوو چه بیا به څه (قسمه نصیحت) هم نه اوری. دا هغه کلی دی چه د هغے واقعات (څه احوال)

مِنْ اَنْۢبَآىِٕهَا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانُوْا

بعضے خبرونه د هغے | او یقیناً | راوړی وو دوی ته | پیغمبرانو خپلو | ښکاره دلیلونه | پس نه وو دوی

مونږ تا ته بیانوو او حقیقت دا دے چه د دے ټولو ته خپلو پیغمبرانو ښکاره دلائل پیش کړی وو خو دوی

لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ

چه ایمان راوړے وے | په سبب د دے | چه دروغژن ګڼلی وو دوی | مخکښں د دے نه | دغه شان | مهر وهی

چه کومه خبره یو ځل دروغ ګڼړلے وه هغه ئے بیا هم ونه منله هم دغه شان

اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الْكٰفِرِيْنَ ۝١٠١ وَمَا وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ

الله | په زړونو | د کافرانو | او نه دی موندلی مونږ | ډیرو خلقو د دوی سره

الله د کافرانو په زړونو مهر لګوی او مونږ په دوی کښں ډیر خلق بے لوظه موندلی دی

مِّنْ عَهْدٍ ۚ وَاِنْ وَّجَدْنَآ اَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِيْنَ ۞ ثُمَّ بَعَثْنَا

پوره والے دَ لوظ | او بے شکه | مونده دے دی مونږ | اکثر ددوی نه | خامخا فاسقان | بیا | او لیږلو مونږ

او ډیر خلق مو پکښې نافرمانه مونده دی بیا مونږ د دغې (پیغمبرانو)

مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ىِٕهٖ فَظَلَمُوْا

پس ددوی نه | موسٰیؑ | په خپلو نخښو (آیتونو) سره | فرعون ته | او دهغه سردارانو ته | پس بے انصافی او کړه دوی

نه پس موسٰیؑ په خپلو نخښو سره فرعون او د هغه سردارانو ته اولیږلو نو هغوی هم

بِهَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ۞ وَقَالَ

دهغے نخښو سره | نو اوګوره | څنګه | شو | انجام | د فساد کونکو | او اووئیل

زمونږ د معجزاتو سره بے قدری او کړه نو اوس اوګوره! چه د مفسدانو انجام څه رنګ شو؟ او موسٰیؑ

مُوْسٰى يٰفِرْعَوْنُ اِنِّىْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۞ حَقِيْقٌ

موسٰیؑ | اے فرعونه! | بیشکه زه | پیغمبر یم | د طرفه د رب | د مخلوقاتو نه | لائق یم

(فرعون ته) اووئیل چه اے فرعونه! یقیناً زه د رب العٰلمین د طرفه رالیږلے شوے (پیغمبر) یم

عَلٰٓى اَنْ لَّآ اَقُوْلَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ۭ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ

په دے خبره چه | او نه وایم زه | په الله باندے | مګر | حق | یقیناً | راوړی ده ما تاسو ته | نخښه ښکاره

ما سره هم دا مناسب دی (زما فرض دی) چه زه په الله باندے د حق نه سوا هیڅ او نه وایم یقیناً

مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِىَ بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۞ قَالَ اِنْ كُنْتَ

د طرفه د رب ستاسو نه | پس پریږده | ما سره | بنی | اسرائیل | اووئیل هغه | که چرے تا

ما تاسو ته ستاسو د رب د طرف نه ښکاره نخښے راوړے دی نو ته بنی اسرائیل ما سره پریږده. هغه ورته اووئیل که

جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَأْتِ بِهَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۞

راوړے وی | څه نخښه | نو پیش کړه (راوړه) | هغه | که ئے ته | د | رشتینو نه

تا څه نخښه (معجزه) راوړے وی نو که ته په خپله (دعویٰ کښې) رشتونے ئے نو هغه مونږ ته پیش کړه.

فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِىَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ۞ وَّنَزَعَ

پس اوغورزوله هغه | همسا خپله | نو ناساپه (فوراً) | هغه | (شوه) اودها | ښکاره | او راوویستلو موسٰیؑ

په دے خبره موسٰیؑ خپله کونتۍ (همسا) اوغورزوله نو سمدستی ترینه یو ښکاره اودها (ښاماران) جوړ شو

يَدَهٗ فَاِذَا هِىَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ۞ قَالَ الْمَلَاُ

لاس خپل | نو ناساپه (فوراً) | هغه | (ښکاره شو) سپین | کتونکو ته | اووئیل | سردارانو

او موسٰیؑ خپل لاس (د بغل نه) راوویستلو نو لیدونکو په مخکښې تک سپین پرقیدو د فرعون د قوم سردارانو

مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ۞ يُّرِيْدُ

د قوم | د فرعون | بیشکه | دا | خامخا جادوګر دے | ډیر پوهه | غواړی دے

(یو بل ته) اووئیل چه دا خو یقینی طور ډیر ماهر (پوهه) جادوګر دے. دے غواړی

اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ ۚ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ۝ قَالُوْٓا اَرْجِهْ

چه اوباسي تاسو | د زمکے (ملک) ستاسو نه | نو څه حکم کوئ تاسو | او وئيل دوي | مهلت ورکړه دغه

چه تاسو د خپلے زمکے (ملک) نه اوشړي نو (اوس) وايئ ستاسو څه رائے ده؟ نو دوي او وئيل چه دهٔ

وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَاۗىِٕنِ حٰشِرِيْنَ ۝ يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سٰحِرٍ

او ورور ته ئے | او اولیږه | په ښارونو کښې | راجمع کونکي | چه راولي تا ته | هر جادوګر

او دهٔ ورور ته لږ (وخت) مهلت ورکړه او ټولو ښارونو ته کارندګان (جمع کونکي) اولیږه چه ټول ماهره (پوهه)

عَلِيْمٍ ۝ وَجَاۗءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْٓا اِنَّ لَنَا

ډير پوهه | او راغلل | جادوګران | فرعون ته | وے وئيل | بيشکه | وي به مونږ لره

جادوګران درله راولي (پس هم دغسے اوشوه) او جادوګران د فرعون (دربار) ته راغلل (او) وے وئيل که مونږ

لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ۝ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ

خامخا مزدوري (بدله) | که چرے شو | مونږ | غالب | او وئيل فرعون | هوا | او بيشکه يئ به تاسو

په (موسیٰ بانديے) غالب شو نو مونږ ته به څه انعام خامخا ملاويږي فرعون ورته او وئيل هوا او تاسو به

لَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۝ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ

خامخا د نزديکانو نه | او وئيل دوي | اے موسیٰ! | يا خو اوغورزوه ته | او يا به شو

زما په مقربينو کښې شامل هم دوي (موسیٰ ته) او وئيل اے موسیٰ اول ته غورزوے او که مونږ (خپل پړي)

نَحْنُ الْمُلْقِيْنَ ۝ قَالَ اَلْقُوْا ۚ فَلَمَّآ اَلْقَوْا سَحَرُوْٓا

مونږ | (اول) غورزونکي | او وئيل هغه | اوغورزوئ تاسو | پس هر کله | چه اوغورزول هغوي | نو جادو ئے اوکړو

وغورزوو؟ موسیٰ ورته او وئيل تاسو (اول) اوغورزوئ نو کله چه دوي خپل (پړي) اوغورزول نو د خلقو

اَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوْهُمْ وَجَاۗءُوْ بِسِحْرٍ عَظِيْمٍ ۝

په سترګو | د خلقو | او او ئے ډيرول هغوي | او پيش ئے کړو | جادو | لوئے

په سترګو ئے جادو اوکړو، او لوئے هيبت ئے پرے راوستلو او ډير لوئے جادو مظاهره ئے اوکړه

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ

او وحي اوکړه مونږ | موسیٰ ته | چه اوغورزوه | همسا خپله | پس ناساپه هغے | تير کړل

او مونږ موسیٰ ته دوحي په ذريعه حکم اوکړو چه خپله همسا (کونتي) اوغورزوه بس چه وو ئے غورزوله

مَا يَاْفِكُوْنَ ۝ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝

هغه څه | چه دوي جوړول | پس ثابت شو | حق | او برباد شول | هغه څه | چه دوي | کول

لوناګهانه څه چه دوي په دروغو جوړ کړي وو هغه ټول ئے تير کړل. په دے طريقه حق ښکاره شو او دهغوي ټول عملونه

فَغُلِبُوْا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوْا صٰغِرِيْنَ ۝ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ

پس کمزوري کړے شو دوي | په هغه ځائے کښې | او شول دوي | ذليله | او اوغورزولے شو | جادوګران

باطل او بے کاره شول نو په دے موقع دوي مغلوب شول او (د مقابلے نه) په ذلت سره (کهه ملامته) واپس شول

سٰجِدِيْنَ ۝ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ رَبِّ مُوْسٰى

سجده کوونکی | وے وئیل | ایمان راوړو موږ | په رب | د مخلوقاتو | چه رب دے | د موسیٰ

او په دے واقعے سره جادوګران بے اختیاره په سجده پریوتل (او) وے وئیل چه موږ په رب العٰلمین

وَهٰرُوْنَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ

او هارون | او وئیل | فرعون | (آیا) ایمان راوړو تاسو | په دغه باندے | مخکښ د دے نه | چه اجازت در کړم زه

(چه د موسیٰ او هارون رب دے) ایمان راوړو فرعون او وئیل چه تاسو زما د اجازت نه بغیر ایمان راوړو

لَكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ فِى الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا

تاسو ته | بیشکه | دا | یو چال (تدبیر) دے | چه جوړ کړے دے تاسو | په ښار کښ | چه وباسئ تاسو

(نو) دا ضرور ستاسو څه سازش دے چه تاسو په دے ښار کښ یو ځائے جوړ کړے دے

مِنْهَآ اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ

د دے نه | او سیدونکی د دے | پس (نو) ویر زر به | پوهه شئ تاسو | خامخا زه به پرې کړم | لاسونه ستاسو

چه د دے او سیدونکی د دے نه اوباسئ (نو) ویر زر به تاسو ته د دے د انجام پته اولګی ما پخه اراده کړے ده

وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝ قَالُوْٓا

او خپے ستاسو | آدل بدل | بیا به | پهانسی کړم تاسو | ټول | او وئیل هغوی

چه زه به ستاسو لاسونه او خپے د مخالفو اړخونو نه پرې کوم او بیا به تاسو ټول (په یو ځائ) پهانسی کړم

اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ۝ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ

بیشکه موږ | رب خپل ته | واپس کیدونکی (تلونکی) یو | او بد نه ګڼړے ته | زموږ نه | مګر | دا چه

هغوی ورته او وئیل چه موږ ټول خپل رب ته ګرځیدونکی یو. او ته (خو) زموږ نه صرف په دے خبره خفه (ناراضه) یے

اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ؕ رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا

ایمان راوړو موږ | په آیتونو | د رب خپل | کله چه | راغلل موږ ته | اے ربه زموږ | را توئے کړه | په موږ باندے

چه کله موږ ته زموږ د رب نخښے او معجزے ښکاره شوے نو موږ پرے ایمان راوړو اے زموږ ربه موږ له

صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ۝ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ ع

صبر | او مرګ را وله موږ له | په حالت د اسلام کښ | او او وئیل | سردارانو | د قوم | د فرعون

صبر را کړه او په دا سے حال کښ را له مرګ را وله چه موږ ستا تابعدار بندګان یو. نو د فرعون د قوم غټانو فرعون

اَتَذَرُ مُوْسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ

آیا ته پریږدے | موسیٰ | او قوم دهغه | چه فساد خور کړی | په زمکه کښ | او پریږدی تا

ته او وئیل چه آیا ته موسیٰ او دهغه قوم پریږدے چه په زمکه (ملک) کښ فساد خور کړی او تا او ستا خدایان

وَاٰلِهَتَكَ ؕ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۚ

او ستا خدایان | او وئیل (فرعون) | ژر دے چه او به وژنو موږ | ځامن د دوی | او ژوندی به پریږدو | ښځے د دوی

(معبودان) شا ته او غورزوی (نو) هغه ورته او وئیل چه موږ به د دوی ځامن او وژنو او ښځے به ئے ژوندی پریږدو

وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قٰهِرُوْنَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا

اوبیشکه مونږ | په دوی باندے | زور آور یو | او وئیل | موسٰیؑ | خپل قوم ته | مدد اوغواړئ

او یقیناً مونږ په دوی باندے پوره غالب یو. موسٰیؑ خپل قوم ته او وئیل چه د الله نه مدد غواړئ

بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا ۚ اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ ۙ يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ

په الله سره | او صبر کوئ | بیشکه | زمکه | د الله ده | هغه ورکوی دا (زمکه) | چاته | چه او غواړی

او صبر نه کار واخلئ او یقین او ساتئ چه زمکه صرف د الله تعالیٰ ده هغه ئے چه په خپلو بندګانو کښې چاله او غواړی

مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوْٓا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ

د بندګانو خپلو نه | او (نیک) انجام | د متقیانو دے | او وئیل هغوی | تکلیفونه کړے شوی وو مونږ ته | مخکښې

لو ورکوی ئے او آخر کښې کامیابی د متقیانو وی. دوی (ورته) او وئیل مونږ ته خو ستا د راتلو نه مخکښې

اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ؕ قَالَ عَسٰى

د راتلو ستا نه مونږ ته | او وروستو | د هغے نه | چه راغلے ته مونږ ته | او وئیل هغه | لرے ده

هم تکلیفونه راکړے شوی وو او ستا د راتلو نه پس هم موسٰیؑ ورته او وئیل امید ساتئ

رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى الْاَرْضِ

چه رب ستاسو به | هلاک کړی | دشمن ستاسو | او خلیفه ګان به کړی تاسو | په زمکه کښې

چه ستاسو رب به ستاسو دشمن هلاک کړی او تاسو به د زمکے په مخ جانشینان کړی

فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ

نو (بس) ګوری به | چه څنګه | عمل کوئ تاسو | او یقیناً | اونیول مونږ | فرعونیان | په قحطونو

او بیا به د امتحان په توګه ګوری چه تاسو څنګه کارونه کوئ. او یقیناً مونږ فرعونیان په قحط سالئ

وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٣٠﴾ فَاِذَا جَآءَتْهُمُ

او په کمی (نقصان) | د میوو | چه دوی | نصیحت قبول کړی | پس هرکله | چه راغله دوی ته

او په پیداوار کښې او نقصان کښې مبتلا کړل دے د پاره چه نصیحت حاصل کړی. لوکله به چه پرے به وخت

الْحَسَنَةُ قَالُوْا لَنَا هٰذِهٖ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ

خوشحالی (فراخی) | لو دوی به وئیل | چه زمونږ حق دے | دا | او که چرے | او به رسید له دوی ته | بدحالی (سختی)

(د خوشحالئ) راغلو لو وئیل به ئے چه دا خو زمونږ حق وو او که څه مصیبت به پرے راغلو

يَّطَّيَّرُوْا بِمُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗ ؕ اَلَآ اِنَّمَا طٰٓئِرُهُمْ

لو بدفالی به ئے نیوله | په موسٰیؑ | او په هغه چا | چه د دهٔ سره وو | خبردار | بیشکه | بدنصیبی د دوی

لو موسٰیؑ او د هغه ملګری به ئے سپیره ګڼړل خبردار د دوی سپیره توب د الله د طرف نه وو

عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوْا مَهْمَا

د الله د طرف نه ده | خو | اکثر په دوی کښې | نه پوهیږی | او وئیل به دوی | هر هغه څیز

خو اکثر په دوی کښې نه پوهیږی. او دوی به موسٰیؑ ته وئیل چه که ته مونږ ته

تَأْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا ۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ

چه راوړې ته مونږ ته | څه نخښه | چه چلوې او کړې ته په مونږ باندې | په هغې سره | نو نه یو مونږ | په تا باندې

په مونږ د جادو چلولو په غرض هر څومره نخښې پیش کړې (بیا هم) په تا

بِمُؤْمِنِيْنَ ۝١٣٢ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

ایمان راوړونکی | نو (پس) راولیږو مونږ | په دوی باندې | طوفان | او ملخان | او سپږې

ایمان نه راوړو نو۔ (پس) مونږ په دوی طوفان او ملخان او سپږې

وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيٰتٍ مُّفَصَّلٰتٍ ۫ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا

او چینده ګان | او وینه | نخښې | جدا جدا | نو (پس) ځان لوی ګڼړلو دوی | او دوی وو همیشه

او چینده ګان او وینې راولیږلې چه دا ټول جدا جدا نخښې وې بیا هم دوی ځان لوی او ګڼړلو او دوی ډیر

قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ۝١٣٣ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا يٰمُوْسَى

قوم | مجرمان | او هر کله به | چه راغې | په دوی باندې | عذاب | نو وئیل به ئې | اے موسیٰ

مجرمان خلق وو. کله به چه پرې عذاب راغې نو (موسیٰ ته به ئې وئیل) اے موسیٰ! تا سره چه الله کوم لوظ

ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ

او غواړه | زمونږ دپاره | د خپل رب نه | په سبب د دے | چه وعده ئې کړې ده | تا سره | که چرې | لرې کړو تا

کړے دے د هغې په واسطه زمونږ دپاره خپل رب نه او غواړه (چه زمونږ نه دا عذاب لرې کړي) لو که واقعي تا زمونږ نه

عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۝١٣٤

زمونږ نه | عذاب | نو خامخا ایمان به راوړو | په تا | او خامخا به پریږدو | تا سره | بنی اسرائیل

دا عذاب (په خپله دعا سره) لرې کړو نو مونږ به ضرور په تا ایمان راوړو او بنی اسرائیل به در سره ازاد (رخصت) کړو

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ اِلٰٓى اَجَلٍ هُمْ بٰلِغُوْهُ

(خو) بیا کله به چه | لرې کړو مونږ | د دوی نه | عذاب | یو خاص وخته پورې | چه دوی به | رسیدونکی وو هغې ته

(خو) بیا کله به چه مونږ تر یوه خاص وخته پورې لرې کړو چه دوی به ورته رسیدونکی وو

اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ۝١٣٥ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ

نو یکدم به دوی | وعده ماته کړه | پس انتقام واخستلو مونږ | د دوی نه | پس غرق (ډوب) مو کړل

نو دوی به یکدم (هغه وخت) وعده ماته کړه. نتیجه دا شوه چه مونږ د دوی نه بدله واخستله او په دریاب کښې

فِى الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ۝١٣٦

په دریاب کښې | ځکه چه دوی | دروغ ګڼړل | آیاتونه زمونږ | او وو دوی | د هغې نه | غافله (بے خبره)

مو ډوب (غرق) کړل ځکه چه دوی زمونږ آیتونه دروغ ګڼړل او د هغې نه بے پرواه شوی وو.

وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ مَشَارِقَ الْاَرْضِ

او وارث کړل مونږ | هغه قوم ته | چه کمزوری ګڼړلے شوی وو | مشرقونه | د زمکې

او کوم خلق چه کمزوری ګڼړلے شوی وو هغوی مو د هغه زمکې د مشرق

وَمَغَارِبَهَا الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ۭ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنٰى

او مغربونه دهغې | هغه زمکه | چه برکتاچولےوو مونږ | په هغے کښې | او پوره شوه | وعده | د رب ستا | ښائسته

او د مغرب وارثان جوړ کړل چه مونږ په کښې برکتونه اچولی وو او د بنی اسرائيلو په حقله ستا د رب ښائسته

عَلٰي بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ ڏ بِمَا صَبَرُوْا ۭ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ

په بنی اسرائيلو باندے | په دے وجه | چه صبر کولو دوی | او تباه کړل مونږ | هغه څه | چه

لوظ پوره شو ځکه چه هغوی د صبر نه کار اغستلے وو او فرعون او د هغه قوم

يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا يَعْرِشُوْنَ ۝ وَجٰوَزْنَا

جوړول به | فرعون | او قوم د هغه | او هغه څه | چه دوی به ئے | چتونه جوړول | او پوريستل مونږ

چه کومے بنګلے او باغونه په سپړونو جوړول هغه ټول مونږ ورله تباه کړل. او مونږ

بِبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰي قَوْمٍ يَّعْكُفُوْنَ

بنی اسرائيل | په درياب باندے | تو راغلل دوی | په يو قوم | چه لازم ئے نيولے وو عبادت

بنی اسرائيل په درياب پورے ويستل (واړول) نو په يو داسی قوم تير شول چه هغوی د خپلو بتانو سره

عَلٰٓي اَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوْا يٰمُوْسَى اجْعَلْ لَّنَآ اِلٰهًا كَمَا

د بتانو | خپلو | او وئيل دوی | اے موسیٰ | جوړ کړه | زمونږ دپاره | يو معبود | لکه څنګه چه

متجوران (ناست يا چيله) وو نو دوی او وئيل اے موسیٰ زمونږ دپاره هم دا سے يو اله (معبود) مقرر کړه

لَهُمْ اٰلِهَةٌ ۭ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ۝ اِنَّ هٰٓؤُلَاۗءِ

د دوی | معبودان دی | او وئيل (موسیٰ) | بيشکه تاسو | يو قوم يئ | جاهلان | بيشکه | دا خلق

څنګه چه د دے خلقو معبودان دی موسیٰ ورته او وئيل تاسو خو دا سے خلق يئ چه د جهالت خبرے کوئ دا خو دا سے خلق دی

مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيْهِ وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝

تباه کړے شوی دی | هغه څه | چه دوی دی | په هغے کښې | او باطل دی | هغه څه | چه دوی ئے کوی

چه دوی چه د څه په عبادت کښې لګيادی دا ټول برباديدو والا دی او دا څه شرکی عملونه چه کوی دا ټول بے فائدے دی

قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْكُمْ اِلٰـهًا وَّهُوَ فَضَّلَكُمْ

او وئيل (هغه) | آيا بيا | د الله نه | ولټوم زه تاسو دپاره | بل معبود | او حال دا دے چه هغه | غوره کړی يئ تاسو

او ورته ئے او وئيل چه ايا د الله تعالیٰ نه سوا تاسو دپاره بل معبود اولټوم حالانکه هغه تاسو د نور مخلوق نه

عَلَي الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَاِذْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ

په مخلوق باندے | او کله چه | بچ کړی مونږ تاسو | د فرعونيانو | نه | چه دررسول به ئے تاسو ته

غوره کړی يئ. او ياد کړئ کله چه مونږ تاسو د هغه فرعونيانو نه بچ کړئ کوم به چه تاسو ته سخت

سُوْۗءَ الْعَذَابِ ۚ يُقَتِّلُوْنَ اَبْنَاۗءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَاۗءَكُمْ ۭ

سخت | عذاب | وژل به ئے | ځامن ستاسو | او ژوندئ به ئے پريښودے | زنانه (ښځے) ستاسو

تکليفونه دررسول او ستاسو ځامن به ئے وژل او ستاسو جينکئ (زنانه) به ئے ژوندئ پريخودے

وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿١٤١﴾ وَوٰعَدْنَا مُوْسٰى

او په دے کښې | امتحان (ازميښت) وو | د طرف د رب ستاسو نه | ډير لوے | او وعده کړے وه مونږه | د موسیٰ سره

او په دے کښې ستاسو د رب د طرف نه ډير لوے ازميښت (امتحان) وو او مونږ د موسیٰ سره

ثَلٰثِيْنَ لَيْلَةً وَّاَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيْقَاتُ رَبِّهٖٓ

د ديرشو | شپو | او پوره کړے مونږ هغه | په لسو (نورو) سره | نو پوره شو | مقرره موده (وخت) | د رب د هغه

د ديرشو شپو وعده اوکړه او بيا مو پوره لس شپے سوا کړے نو د هغه د رب مقرره وعده

اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوْسٰى لِاَخِيْهِ هٰرُوْنَ اخْلُفْنِيْ

څلويښت | شپے | او وويئيل | موسیٰ | ورور خپل | هارون ته | (چه) خليفه شه ته زما

په څلويښتو شپو کښې پوره شوه او موسیٰ خپل ورور هارون ته اووئيل چه ته زما په قوم کښې زما نه پس خليفه شه

فِيْ قَوْمِيْ وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيْلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ

په قوم زما کښې | او اصلاح کوه | او مه ځه ته | په لار | د ورانی کونکو | او هر کله چه | راغے

او اصلاح کوه او د مفسدانو په لاره مه ځه. او کله چه موسیٰ زمونږ مقرره وخت له راغے (را ورسيده)

مُوْسٰى لِمِيْقَاتِنَا وَكَلَّمَهٗ رَبُّهٗ ۙ قَالَ رَبِّ اَرِنِيْٓ

موسیٰ | مقرر وخت زمونږ له | او خبرے ورسره اوکړے | رب خپل | (نو) ووئيل | اے ربه زما | او ښايه ماته (ځان)

او خپل رب ورسره خبرے اوکړے نو وے وئيل اے زما ربه ماته خپل ديدار اوکړه

اَنْظُرْ اِلَيْكَ ۗ قَالَ لَنْ تَرٰىنِيْ وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ

چه وګورم زه | تاته | او وئيل (ورته الله) | چرے ما نشے ليدلے ته | ليکن | او ګوره ته | غر ته

چه تا او وينم الله ورته اوفرمائيل چه ته هيڅ چرے ما نه شے ليدلے خو دے غر ته اوګوره

فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ تَرٰىنِيْ ۚ فَلَمَّا تَجَلّٰى

نو که چرے | ټينګ شو هغه | په ځائے خپل | نو زر ده چه | او به وينے ته ما | پس هر کله | چه تجلی اوکړه

که دے په خپل ځائے ټينګ پاتے شو نو ته به هم ما اووينے نو چه کله الله خپله جلوه د نور

رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَّخَرَّ مُوْسٰى صَعِقًا ۚ

رب د هغه | غر ته | وے ګرځولو هغه | ذره ذره (ټوټے ټوټے) | او پريوتو | موسیٰ | بے هوشه

د غر ته ښکاره کړه نو هغه زره زره هموار شو د زمکے سره او موسیٰ بے هوشه راپريوتو

فَلَمَّآ اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا

پس هر کله | چه راغے په هوش کښې | نو وے وئيل | پاک يے ته (اے الله) | توبه اوباسم | تاته | او يم زه

بيا چه کله په هوش کښې راغے نو وے وئيل چه (اے الله) ته د هر قسم عيب نه پاک يے زه تاته توبه اوباسم او تولو نه

اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٤٣﴾ قَالَ يٰمُوْسٰٓى اِنِّى اصْطَفَيْتُكَ

د ټولو نه اول | يقين لرونکے | او وئيل (ورته الله) | اے موسیٰ | ما غوره کړے ئے ته

رومبے څه ايمان راوړم (يقين کوم) (الله ورته) اوفرمائيل اے موسیٰ ته ما په نورو خلقو په دے غوره کړے ئے

عَلَى النَّاسِ بِرِسٰلٰتِىْ وَبِكَلَامِىْ ۖ فَخُذْ مَآ اٰتَيْتُكَ

په خلقو باندے | په پیغاماتو خپلو | او په خبرو خپلو | پس اونیسه (واخله) | هغه څه | چه در کوم ئے ما تاته

چه ما در له خپل پیغامات (د رسالت) درکړی دی او خبرے مے درسره کړے دی نو کوم کتاب مے چه درکړو هغه واخله

وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ۱۴۴ وَكَتَبْنَا لَهٗ فِى الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَىْءٍ

او شه ته | د شکر گزارو | له | او لیکلی وو مونږ | هغه لره | په تختو کښې | د هر ضروری څیز نه

او شکر گزار اوسه. او مونږ ورله په تختو هر قسم د نصیحت خبرے او د هر یو ضروری خبرے

مَّوْعِظَةً وَّتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَىْءٍ ۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَّاْمُرْ

نصیحت | او تفصیل | د هر یو څیز | پس اونیسه دا | په قوت سره | او حکم کوه

تفصیل او لیکلو (او دا حکم مو ورته اوکړو چه) اوس دا (هدایات) کلک اونیسه او خپل قوم ته حکم اوکړه

قَوْمَكَ يَاْخُذُوْا بِاَحْسَنِهَا ۭ سَاُورِيْكُمْ دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ۱۴۵

قوم خپل ته | چه عمل دے کوی | په تولو ښائسته خبرو د دے | ژر زر به اوښایم زه تاسو ته | کور | د نافرمانو

چه دد دے په بهترین احکاماتو عمل اوکړی زه به درته ژر زر د نافرمانه خلقو کورونه (زمکه د شام یا د مصر) اوښایم.

سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيٰتِىَ الَّذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ

زر ده چه زه به واړوم | د آیتونو خپلو نه | هغه کسان | چه تکبر کوی | په زمکه کښې | په ناحقه

زه به د خپل آیتونو د پوهے نه هغه خلق خامخا لرے ساتم چه په زمکه کښې هیڅ بے هیڅه ځان غټ گنړی

وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۚ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ

او که چرے اووینی دوی | هر قسم | نخښه | نو ایمان نه راوړی | په هغے | او که چرے اووینی دوی | لار

او که دوی هر قسم نخښے د حق اووینی نو منی ئے نه او که لیغه لاره د هدایت ورته

الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۚ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الْغَىِّ يَتَّخِذُوْهُ

د هدایت | نو نه نیسی هغے لره | لار | او که چرے | اووینی دوی | لار | د گمراهئ | نو نیسو (جوړوی) هغے لره

ښکاره شی نو په هغے باندے نه ځی او که د گمراهئ لار اووینی (ورته ښکاره شی) نو هغه خپله طریقه جوړوی

سَبِيْلًا ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ۱۴۶

لار | دا ځکه | چه دوی | دروغ گنړلی وو | آیتونه زمونږ | او وو | د هغے نه | غافله (بے خبره)

او په هغے باندے روان شی دا ځکه چه دوی زمونږ آیتونه دروغ گنړلی وو او د هغے نه بے پرواه شوی وو

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَاۗءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۭ

او چا چه | دروغ گنړلی دی | آیتونه زمونږ | او ملاقات | د آخرت | نو برباد شو | عملونه د هغوی

او څوک چه زمونږ آیتونه او د آخرت ملاقات دروغ گنړی نو د هغوی عملونه برباد شول دوی ته به تش

هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۱۴۷ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوْسٰى ع

بدله به ملاؤ شی ورکولے شی ته | مگر | د هغه عملونو | چه دوی به کول | او جوړ کړو | قوم | د موسیٰ

د خپلو عملونو بدله (سزا) ملاویږی. د موسیٰ میقات ته د تللو نه پس د هغهٔ قوم د خپلو

مِنْ بَعْدِهٖ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ ؕ اَلَمْ يَرَوْا

وروستو د هغه نه | د كالو خپلو نه | سخى | چه يو جوسه وه | چه د هغه | آواز وو | آيا نه كتل دوى

زيوراتو (كالو) نه يو سخى جوړ كړو تشه يوه جوثه وه چه اواز به ئے كولو آيا دوى دومره قدرے سوچ نه كوو

اَنَّهٗ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيْهِمْ سَبِيْلًا ۘ اِتَّخَذُوْهُ

چه بيشكه | دے خبرے نشى كولے د دوى سره | او نه ښودلے شى دوى ته | لار (د هدايت) | او نيولو دوى هغه لره په خپلے

چه دے سخى نه خو دوى سره خبرے كولے او نه ئے ورته سمه لاره ښودله او دوى هغه خپل معبود جوړ كړو

وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سُقِطَ فِيْٓ اَيْدِيْهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ

او وو دوى | ظالمان | او هر كله چه | او غورځولے شو د ساخت د دوى په مخكښ | او او ليدل دوى | چه بيشكه دوى (خو)

او وو دوى شرك كونكى. او كله چه دوى په خپلو كړو پښيمانه (شرمنده) شول او پوه شو چه واقعى

قَدْ ضَلُّوْا ۙ قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا

گمراه شول | نو وئے وئيل | كه چرے | رحم او نكړو په مونږ پاندے | رب زمونږ | او بخښنه او نكړى | مونږ ته

دوى گمراه شوى دى نو وے وئيل كه زمونږ رب په مونږ رحم او نكړو او بخښنه ئے را ته او نكړه نو

لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾ وَلَمَّا رَجَعَ مُوْسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ

نو خامخا شو به مونږ | د تاوانيانو نه | او هر كله چه | واپس راغے | موسٰىؑ | خپل قوم ته

يقينًا مونږ به برباد شو. او كله چه موسٰىؑ په غصه كښ او د غم نه ډك خپل قوم ته واپس راغے

غَضْبَانَ اَسِفًا ۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُوْنِيْ مِنْ بَعْدِيْ ۚ

په غصه | او په غم كښ | نو وئے وئيل | چه ډير ناكاره دے هغه كار | چه كړے دے تاسو زما نه روستو

نو وے وئيل چه زما نه پس تاسو ډير خراب كار او كړو آيا د خپل رب د حكم (وعده د ځلو ښتو شوو)

اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَاْسِ

آيا تلوار او كړه تاسو | د وعدے | د رب ستاسو | او وړے كيخودلے | تختئے | او وے نيولو | سر

د راتلو نه مخكښ مو تلوار لو كړو او تختئ ئے (په تلوار) كيخودلے او خپل رور ئے د سر نه

اَخِيْهِ يَجُرُّهٗٓ اِلَيْهِ ؕ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ

د خپل وړور | چه را ښكلو ئے | خان ته | او وئيل هغه (هارونؑ) | اے د مور خوريه زما | بيشكه | دے قوم (خلقو)

او نيو چه خان ته ئے راښكلو (نو) هغه ورته او وئيل اے زما د مور خوريه يقين او كړه چه دے خلقو

اسْتَضْعَفُوْنِيْ وَكَادُوْا يَقْتُلُوْنَنِيْ ۫ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَآءَ

كمزورے او گڼړلم زه | او نزدے وه | چه وژلے ئے وے زه | پس مه خوشاله وه ته | په ما باندے | دشمنان

زه كمزرے او گڼړلم او نزدے وه چه زه ئے وژلے وے نو اوس را باندے ته دشمنان مه خوشاله وه

وَلَا تَجْعَلْنِيْ مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ

او مه كرځوه ما | سره | د قوم | ظالمانو نه | او وئيل (موسٰىؑ) | اے ربه زما | بخښنه او كړه ماته

او ما په دے ظالمانو كښ مه شميره موسٰىؑ او وئيل اے زما ربه ماته او زما وړور ته بخښنه او كړه

ع

وَلِاَخِیْ وَاَدْخِلْنَا فِیْ رَحْمَتِكَ ۖ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِیْنَ ۟

او زما وروَر ته | او داخل کړه مونږ | په خپل رحمت کښې | او ته | د ټولو نه زيات رحم کونکے ئې

او مونږ په خپل رحمت کښې داخل کړه ته د ټولو نه زيات رحم کونکے ئې

اِنَّ الَّذِیْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَیَنَالُهُمْ غَضَبٌ

بيشکه | کومو خلقو | چه نيولے دے | خَسَے (خپل معبود) | ډير زر به اورسيږي هغوي ته | غضب

الله اوفرمائيل يقيناً چا چه خَسَے معبود جوړ کړے دے ډير زر به په هغوي باندے د الله غضب

مِّنْ رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِی الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِی

د خپل رب د طرف نه | او رسوائي | په ژوند | دُنيوي کښې | او هم دغه شان | سزاور کوو مونږ

نازل شي او د دنيا په ژوند کښې به رسوا شي او څوک چه دروغ جوړوي هغوي ته مونږ هم

الْمُفْتَرِیْنَ ۟ وَالَّذِیْنَ عَمِلُوا السَّیِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا

دروغ جوړونکو ته | او هغه خلق | چه اوکړي | ناکاره (بد) عملونه | بيا | توبه اوباسي

دا سے سزا ورکوو او څوک چه بد کارونه اوکړي او بيا توبه اوباسي

مِنْۢ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوْۤا ؗ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ

د هغے نه پس | او ايمان راوړي | بيشکه | ستا رب | پس د دے نه | خامخا بخښونکے

او ايمان راوړي نو يقيناً ستا رب د توبے نه پس ډير بخښنه کونکے او ډير

رَّحِیْمٌ ۟ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُّوْسَی الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَ ۖۚ

مهربان دے | او هر کله | چه په آرام شوه | د موسیٰؑ | غصه | (نو) راواخستلے | تختۍ

مهربان دے ۔ او کله چه د موسیٰؑ غصه سړه شوه نو تختۍ ئے راوچتے کړے

وَفِیْ نُسْخَتِهَا هُدًی وَّرَحْمَةٌ لِّلَّذِیْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ

او د هغے په ليکلے شوي (مضمون) کښې | هدايت | او رحمت وو | د پاره د هغه کسانو | چه هغوي | د خپل رب نه

او په هغے کښې چه کومے خبرے ليکلے شوي وے په هغے کښې د هغه چا د پاره هدايت او رحمت وو چه د خپل رب نه

یَرْهَبُوْنَ ۟ وَاخْتَارَ مُوْسٰی قَوْمَهٗ سَبْعِیْنَ رَجُلًا لِّمِیْقَاتِنَا ۚ

يريږي | او غوره (خوښ) کړل | موسیٰؑ | د خپل قوم نه | اويا | کسان | د پاره د مقرر وخت زمونږ

يريدل ۔ او موسیٰؑ د خپل قوم نه اويا سړي چونړ (خوښ) کړل چه زمونږ مقرر ځائے له راشي

فَلَمَّاۤ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ

پس هر کله چه | اونيول هغوي لره | زلزلے | (نو) اووئيل (موسیٰؑ) | اے ربه زما | که تا غوښتلے

بيا چه کله په هغوي زلزله راغله نو موسیٰؑ اووئيل اے زما ربه که تا غوښتلے

اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاِیَّایَ ؕ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ

نو هلاک کړے به دې وے دوي | مخکښې د دے نه | او زه (هم) | آيا ته هلاک کوے مونږ | په سبب د هغه څه | چه کړي دي

نو دوي او زه به دے (د دے نه) پخوا هلاک کړے وے آيا په مونږ کښې د يو څو بے وقوفانو

السُّفَهَآءُ مِنَّا ۚ اِنْ هِیَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ۭ تُضِلُّ بِهَا

بے وقوفانو | مونږنه | نه دے دا | مګر | ازمېښت(امتحان)ستا | ته ګمراه کوے | په دے سره

په حرکت ته مونږه(ټول) هلاکوې دا خوستا د طرف نه صرف يو ازمېښت (امتحان) دے چه د دے په ذريعه

مَنْ تَشَآءُ وَتَهْدِیْ مَنْ تَشَآءُ ۭ اَنْتَ وَلِیُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا

چالره | چه غواړے | او هدايت ور کوے | چاته | چه غواړے | ته ئے | کارساز زمونږ | پس بخښنه او کړه مونږته

چه چاته او غواړے ګمراه کوے او چاته چه او غواړے هدايت ور کوے زمونږ کارساز هم ته ئے لو بخښنه راته او کړه

وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَیْرُ الْغٰفِرِیْنَ ۝ وَاكْتُبْ لَنَا فِیْ هٰذِهِ

او رحم او کړه په مونږ | او ته | د ټولو نه به | بخښنه کوونکے ئے | او اوليکه | زمونږ د پاره | په دے

او رحم رابانددے او کړه او ته د ټولو نه زيات معاف کوونکے ئے. او زمونږ د پاره په دنيا کښې د نيکئ توفيق

الدُّنْیَا حَسَنَةً وَّفِی الْاٰخِرَةِ اِنَّا هُدْنَآ اِلَیْكَ ۭ قَالَ

دنيا کښې | توفيق د نيکئ | او په آخرت کښې (بدله د نيکئ) | بيشکه مونږه | رجوع (توبه) کړے ده | تا ته | او وئيل (الله)

اوليکه او په اخرت کښې هم (مغفرت او جنت) يقيناً مونږ هم تا ته رجوع کوو الله او فرمائيل

عَذَابِیْٓ اُصِیْبُ بِهٖ مَنْ اَشَآءُ ۚ وَرَحْمَتِیْ وَسِعَتْ كُلَّ شَیْءٍ ۭ

خپل عذاب | رسوم زهٔ | دے لره | چاته | چه او غواړم | او رحمت زما | خور (فراخه) دے | هر څيز ته

چه زهٔ خپل عذاب چاله او غواړم هغه ته ئے ور کوم او زما رحمت هر څيز ته رسيدلے دے

فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِیْنَ یَتَّقُوْنَ وَیُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِیْنَ

پس ضرور زه به اوليکم زما رحمت | د پاره د هغه کسانو | چه ځان ساتي د نافرمانئ نه | او ور کوي | زکاة | او هغه کسان

زه به دا رحمت (پوره) د هغه خلقو د پاره ضرور ليکم چه تقوىٰ اختيار کړي او زکواة ور کوي او زمونږ په

هُمْ بِاٰیٰتِنَا یُؤْمِنُوْنَ ۝ اَلَّذِیْنَ یَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِیَّ

چه هغوی | زمونږ په آيتونو | ايمان راوړی | هغه کسان | چه تابعداري کوي | د رسول | چه نبي

ايتونو ايمان راوړي کوم چه دا سے نبي امي پسے روان وي (پيروي کوي) چه د هغه

الْاُمِّیَّ الَّذِیْ یَجِدُوْنَهٗ مَكْتُوْبًا عِنْدَهُمْ فِی التَّوْرٰىةِ

امي دے | هغه پيغمبر | چه مومي (صفت د) هغه | ليکلے شوے | د خپل ځان سره | په تورات

ذکر تذکره دوي خپل ځان سره په تورات او انجيل کښې ليکلے بيامومي

وَالْاِنْجِیْلِ ۡ یَاْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ وَیَنْهٰىهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ

او په انجيل کښې | هغه حکم کوي دوي ته | د نيکئ | او منع کوي دوي | د ناروا نه

چه دوي ته به د نيکئ حکم کوي او د بدئ نه به ئے منع کوي

وَیُحِلُّ لَهُمُ الطَّیِّبٰتِ وَیُحَرِّمُ عَلَیْهِمُ الْخَبٰٓئِثَ

او حلالوي | دوي د پاره | پاکيزه څيزونه | او حراموي | په دوي باندے | ناپاک (پليت) څيزونه

او پاکيزه څيزونه به ورله حلالوي او ګنده (ناپاک) څيزونه به پرے حراموي

وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلٰلَ الَّتِىْ كَانَتْ عَلَيْهِمْ ؕ

اولرے کوی | ددوی نه | بوج ددوی | او قیدونه (طوقونه) | هغه | چه وو | په دوی باندے

او ددوی نه په هغه دراتهٔ حکمونه او هغه طوقونه د سختو سزاګانو لرے کوی چه په دوی باندے مقرر شوی وو

فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ وَعَزَّرُوْهُ وَنَصَرُوْهُ وَاتَّبَعُوا

پس چا چه | ایمان راوړو | په هغه | او ملاتړ ئے او کړو د هغه | او مدد ئے او کړو د هغه | او روان شو

پس (لو) څوک چه په دے پیغمبر ایمان راوړی او د هغه ملاتړ جوړ شی او مدد ئے او کړی او په هغه

النُّوْرَ الَّذِىْٓ اُنْزِلَ مَعَهٗٓ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۟ ع

په هغه رڼرا پسے | چه نازل شوے ده | د هغه سره | (لو) هم دغه کسان | دوی | کامیاب دی

رڼرا (نور) پسے روان شی چه د هغهٔ سره نازله شوے ده نو هم دا خلق کامیاب دی

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّىْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيْعَا ۨالَّذِىْ

او وایه | اے | خلقو | بیشکه زه | رسول | د الله یم | تاسو | ټولو ته | هغه الله

اے پیغمبره! دے خلقو ته او وایه چه اے خلقو زهٔ تاسو ټولو ته د الله رالیږلے شوے پیغمبر یم

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

چه د هغه دپاره ده | بادشاهی | د آسمانونو | او د زمکے | نشته دے | لائق د بندګئ | سوا | د هغه نه

چه د اسمانونو او د زمکے بادشاهت د هغه په قبضه کښے دی د هغه نه سوا بل څوک د عبادت لایق نشته

يُحْىٖ وَيُمِيْتُ ۠ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِىِّ الْاُمِّىِّ

ژوندی کول کوی هغه | او مره کول کوی هغه | پس ایمان راوړئ | په الله | او په رسول د هغه | چه نبی | امی دے

هغه ژوندی او مرګ ورکوی نو تاسو په الله او د الله په هغه رسول ایمان راوړے چه نبی امی دے

الَّذِىْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۟

هغه | چه ایمان لری | په الله | او په کلام (احکامو) د هغه | روان شئ په هغه پسے | د دے دپاره چه تاسو | سمه لار بیا مومئ

چه پخپله هم په الله او د هغه په کلماتو (کلام) ایمان لری او هغه پسے روان شئ چه په هدایت شئ

وَمِنْ قَوْمِ مُوْسٰٓى اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ۟

او | د قوم | د موسیٰ نه | یوه ډله ده | چه لار ښائی | د حق طرف ته | او په هغے | فیصلے (انصاف) هم کوی

د موسیٰ په قوم کښے څه خلق (یو جماعت) داسے هم شته چه خلقو ته سمه (حقه) لار ښائی او د حق مطابق د انصاف فیصلے کوی

وَقَطَّعْنٰهُمُ اثْنَتَىْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ؕ وَاَوْحَيْنَآ

او تقسیم کړی وو مونږ دوی | په | دولس | خاندانونو کښے | ډلے ډلے | او وحی کړے وه مونږ

او مونږ دوی (بنی اسرائیل) په دولس قبیلو کښے په جدا جدا ډلو کښے تقسیم کړل او کله چه موسیٰ نه

اِلٰى مُوْسٰٓى اِذِ اسْتَسْقٰهُ قَوْمُهٗٓ اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ۚ

موسیٰ ته | کله چه | اوبهٔ او غوښتلے د هغه نه | قوم خپل | چه | او وهه | په همسا خپله | ګټه

خپل قوم د اوبو مطالبه او کړه نو مونږ ورته وحی او کړه چه ګټ په همسا او وهه

فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ؕ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ

لو روانے شوے | د هغې نه | دولس | چینے | یقینًا | پیژندلو | هر یو ے | ډلے

لو دهغې نه دولس چینے راوختلې لے هر خاندان (ډلے) ته خپل خپل گودر معلوم شو

مَّشْرَبَهُمْ ؕ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ

گودر (چینه) خپله | او سورے کړه مونږ | په دوی باندے | وریځ | او را اولیږل مونږ | په دوی باندے | ترنجبین

او مونږ په دوی باندے د وریځے سورے اوکړو او مَن او سلوٰی مو پرے نازل کړل

وَالسَّلْوٰى ؕ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ

او مَرزان | خورئ | د | پاکیزه | هغه شیزونه | چه درکړی دی مونږ تاسو ته

(او ورته مو اووئیل چه) هغه پاکیزه شیزونه خورئ کوم چه مونږ درکړی دی

وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝ وَاِذْ

او دوی ظلم نه وو کړے په مونږ باندے | لیکن | وو دوی | په په خپل ځانونو ئے | ظلم کولو | او کله چه

او دوی (څو) زمونږ څه نقصان نه وو کړے لیکن دوی خپلو ځانونو سره ظلم کولو.

قِيْلَ لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ

او وئیلے شو | دوی ته | (چه) اوسیږئ | په دے | کلی کښې | او خورئ | د دے نه | چرته چه

او کله چه دوی ته اووئیلے شو چه اوسیږئ په دے کلی کښې او چرته مو چه خوښه وی

شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا

خوښه شی ستاسو | او او وایئ | معافی غواړو مونږ | او داخل شئ | دروازے ته | سر خکته کونکی (عاجزی کونکی)

نو خوراک کوئ د دینه او دا وایئ چه الله مونږ د بخښنے طلبګار یُو او دښار دروازے ته د سجدے په حالت

نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيْٓـٰٔتِكُمْ ؕ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ۝ فَبَدَّلَ

او به بخښو مونږ | تاسو ته | گناهونه ستاسو | زر دے چه زیاتے ورکړو | نیکانو ته (اجر د عفوی) | پس بدل کښې او وئیله

کښې داخل شئ (نو) مونږ به ستاسو گناهونه معاف کړو او نیکانو ته به زیات ثواب ورکړو نو دوی ته چه

الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ

هغه کسانو | چه ظلم ئے کړے وو | د دوی نه | (یوه) وینا | غیر (علاوه) | د هغے نه | چه وئیلے شوے وه

کومه خبره شوے وه ظالمانو هغه خبره په بلے خبرے سره بدله کړه نو مونږ پرے

لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا

دوی ته | پس را اولیږلو مونږ | په دوی باندے | عذاب | د آسمان نه | په دے وجه | چه دوی

د دے ظلم په وجه د اسمان نه عذاب را نازل کړو

يَظْلِمُوْنَ ۝ وَسْئَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ حَاضِرَةَ ع

ظلم کولو | او تپوس اوکړه د دوی نه | په باره د هغه کلی کښې | چه (اباد) وو | په غاړه

او د دوی نه د هغه کلی (ایلهٔ) په باره کښې تپوس اوکړه چه د بحر قلزم په غاړه اباد وو

الْبَحْرِ اِذْ يَعْدُوْنَ فِي السَّبْتِ اِذْ تَأْتِيْهِمْ حِيْتَانُهُمْ

د دریاب | کله چه | دوی د حد نه واوښتل | په ورځ د خالي کښې | کله به چه | راتلل دوی ته | مهیان (کبان) د دوی

چه د خالي په ورځ کښې هغوي د حد شرعي نه تیریدل کړي وو چه مهیان (کبان) به ورته

يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَّيَوْمَ لَا يَسْبِتُوْنَ ۙ لَا تَأْتِيْهِمْ ۚ

په ورځ | د خالي د دوی کښې | ښکاره (په ډاګه) | او کومه ورځ چه | خالي به نه وه په دوی | نه به راتلل دوی ته

د خالي په ورځ ښه په ډاګه ښکاره کیدل او چه د خالي ورځ به نه وه نو نه به راتلل

كَذٰلِكَ ۚ نَبْلُوْهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٣﴾ وَاِذْ قَالَتْ

دغه شان | امتحان کولو مونږ په هغوي | په دے وجه | چه دوی | نافرماني (فسق) کولو | او کله چه | او وئیل

دغه شان د هغوي د نافرمانو په وجه مونږ د هغوي ازمیښت کولو۔ او کله چه د دوی

اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُوْنَ قَوْمًا ۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ

یو ے ډلے | د دوی نه | ولے نصیحت کوئ تاسو | هغه قوم (خلقو) ته | چه الله | هلاکوونکے دے هغوي لره

یو ے ډلے بلے ډلے ته او وئیل چه تاسو هغه خلقو ته ولے نصیحت کوئ چه یا به ئے الله هلاک کړي په دنیا کښې

اَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۭ قَالُوْا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ

یا عذابوونکے دے هغوي ته | عذاب | ډیر سخت | او وئیل دوی | د پاره د عذر پیش کولو | رب ستاسو ته (نصیحت کوو)

یا ورله څه سخته سزا ورکوي نو هغوي ورته وو وئیل چه دا کار څکه کوو چه ستاسو رب ته (خپل) عذر پیش کړو

وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ

او شاید چه دوی | بچ شي (د ګناه نه) | پس هر کله | چه هیر کړو دوی | هغه ذکر | چه نصیحت کړے شوے وو دوی ته | د هغے

او کیدے شي چه دوی پرهیزګار شي. خو کله چه هغوي هغه خبره هیره کړه د کومے چه ورته نصیحت شوے وو

اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوْٓءِ وَاَخَذْنَا الَّذِيْنَ

نو بچ کړل مونږ | هغه کسان | چه منع به ئے کوله | د بد کار نه | او اونیول مونږ | هغه کسان

نو چا چه د بدئ نه خلق منع کول هغه مونږ بچ کړل او نور ټول ظالمان مو د هغوي

ظَلَمُوْا بِعَذَابٍۢ بَئِيْسٍۭ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا

چه ظلم ئے کړے وو | په عذاب | سخت سره | په دے وجه | چه دوی به | نافرماني کوله | پس هر کله

د نافرمانئ په وجه سخت عذاب کښې راونیول نو د کوم کار نه چه دوی

عَتَوْا عَنْ مَّا نُهُوْا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا

چه نافرماني او کړه دوی | د هغه څه نه | چه منع کړے شوے وو | د هغے نه | او وئیل مونږ | دوی ته | شئ

منع کړے شوي وو چه کله ئے د هغے نه سرکشي او کړه او دین ئے بدل کړو نو مونږ ورته او وئیل (بطور سزا

قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ﴿١٦٦﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ

شادوګان | ذلیله | او کله چه | اعلان او کړو | رب ستا | چه خامخا به رالیږي | په دوی باندے

من جنس العمل) چه ذلیله شادوګان شئ. او کله چه ستا رب اعلان او کړو چه تر قیامته پورے به په دوی باندے

إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَّسُوْمُهُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ؕ إِنَّ رَبَّكَ

ترورځې دقيامت پورې | هغه څوك | چه رسوي په دوي ته | سخت | عذاب | بيشكه | رب ستا

دا به څوك مسلط كوي (كوم) چه دوي ته به ډير (سخت) عذاب وركوي يقيناً ستا رب

لَسَرِيْعُ الْعِقَابِ ۚۖ وَإِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَّعْنٰهُمْ

خامخا زر | عذاب وركونكے دے | او بيشكه هغه | خامخا بخښونكے | مهربان دے | او تقسيم كړل موږ دوي

ډير زر سزا وركونكے دے او يقيناً ډير بخښونكے او مهربان (هم) دے او موږ دوي په دنيا كښ په مختلفو

فِي الْأَرْضِ أُمَمًا ۚ مِنْهُمُ الصّٰلِحُوْنَ وَمِنْهُمْ دُوْنَ ذٰلِكَ ۫

په زمكه كښ | ډلے ډلے | بعضے ددوي نه | نيكان دي | او بعضے ددوي نه | بيوا دي | ددے نه

ډلو كښ تقسيم كړل څوك پكښ نيكان وو او څوك پكښ بل شان (بدان) وو

وَبَلَوْنٰهُمْ بِالْحَسَنٰتِ وَالسَّيِّاٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿١٦٨﴾

لوازمائيلو موږ دوي | په نعمتونو (خوشالو) | او تكليفونو سره | دے دپاره چه دوي | راوګرځي

او موږ په دوي باندے ډيرو او ډيرو (دواړو) حالاتو ازميښتونه اوكړل دے دپاره چه دوي سے لار ته واپس راشي

فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَّرِثُوا الْكِتٰبَ يَأْخُذُوْنَ

پس راغلل (جانشين شول) | روستو د دوي نه | ناكاره وارثان | چه وارثان شول | د كتاب | (او) اخلي دوي

خو بيا د دوي نه روستو داسے جانشين پاتے شو چه د الله د كتاب وارثان خو شول خو حال ئے داوو

عَرَضَ هٰذَا الْأَدْنٰى وَيَقُوْلُوْنَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَإِنْ

سامان | د دے | معمولي (ادنٰي) دونړۍ | او وائي | چه خامخا زر به بخښنه اوكړے شي | موږ ته | او كه چرے

چه د دے ذليله دنيا حرام ساز و سامان ئے پرے حاصلوو او دا به ئے وئيل چه زموږ به بخښنه كيږي حالانكه

يَّأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهٗ يَأْخُذُوْهُ ؕ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ

راشي (ملاؤ شي) دوي ته | دغسے (نور) | سامان | نو دوي اخلي هغه (هم) | آيا نه وو اغستلے شوے | د دوي نه

كه دغسے نور حرام ساز و سامان ورته بيا په لاس راغے نو هغه هم اخلي آيا د دوي نه په دغه كتاب كښ

مِّيْثَاقُ الْكِتٰبِ أَنْ لَّا يَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ إِلَّا الْحَقَّ

كلكه وعده | په كتاب كښ | چه | نه به وائي دوي | په الله باندے | مګر | حق

دا لوظ نه وو اغستلے شوے چه په الله باندے به د حق نه سوا بل څه نه وائي

وَدَرَسُوْا مَا فِيْهِ ؕ وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ

او لوستلے دے دوي | هغه څه | چه په دے كښ وو | او كور | روستنے | ډير غوره (بهتر) دے | دپاره د هغه چا

او كتاب كښ چه څه وو هغه دوي لوستلے هم وو او د اخرت كور د هغه چا دپاره ډير بهتر دے

يَتَّقُوْنَ ؕ أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ بِالْكِتٰبِ

چه تقوي اختيار كړي | آيا پس تاسو عقل نه لرئ | او هغه كسان | چه منګولے اولګوي | په كتاب د الله

چه تقوي اختيار كړي آيا بيا هم تاسو د عقل نه كار نه اخلئ او چا چه (زموږ) كتاب په مضبوطيا سره نيولے دے

وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ؕ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ۝ وَاِذْ
او پابندي كوي | د مانځه | بيشكه مونږ | نه ضائع كوو | اجر | د اصلاح كونكو | او كله چه
او مونځونه په پابندئ سره كوي يقيناً دا سے (نيكانو خلقو) اصلاح كونكو اجر مونږ نه ضائع كوو او كله چه

نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهٗ
را اوچت كړو مونږ | غر | د دوي د پاسه | گويا چه دا | چهترئ وه | او دوي خيال اوكړو | چه دا (غر)
مونږ غر د دوي د پاسه دا سے را اوچت كړو لكه چهترئ او دوي يقين اوكړو چه دا غر به اوس

وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا
را پريوتونكے دے | په دوي باندے | اونيسئ (واخلئ) | هغه څه | چه مونږ دركوو تاسو ته | په قوت سره | او ياد كړئ
را پريوزي (نو دغه وخت ورته مونږ حكم اوكړو چه) مونږ كوم كتاب دركړے دے هغه مضبوط اونيسئ

مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝ وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ ع
هغه څه | چه په دے كښ دي | د دے دپاره چه تاسو | پرهيزگاره شئ | او كله چه | واغستلو (پيدا كړو) | رب ستا
او هغے خبرے ياد كړئ چه تاسو پرهيزگار جوړ شئ. او هغه وخت ورته ياد كړه كله چه ستا رب د بنيادمو

مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ
د بنيادمو نه | يعني د شاگانو د هغوي نه | اولاد د هغوي | او گواهان ئے كړل دوي
د شاگانو نه د هغوي اولاد راوويستلو او په خپلو ځانونو ئے په خپله گواهان كړل او تپوس ئے ترے اوكړو

عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ؕ قَالُوْا بَلٰى ۛۚ شَهِدْنَا ۛۚ
په خپلو ځانونو | آيا نه يم زه | رب ستاسو | او وئيل دوي | ولے نه | گواهي كوو مونږ
چه آيا زه ستاسو رب نه يم ټولو اووئيل چه ولے نه مونږ د دے گواهي وركوو

اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ ۝ۙ
چه اونه وايئ تاسو | په ورځ د قيامت | چه بيشكه | مونږ وو | د دے نه | بے خبره
دا ځكه چه تاسو د قيامت په ورځ دا اونه وايئ چه مونږ د دے نه خبر نه وو

اَوْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
يا چه اونه وايئ تاسو | (چه) بيشكه | شرك كړے وو | پلارانو (مشرانو) زمونږ | مخكښ د دينه | او وو مونږ | اولاد (د دوي)
يا دا اونه وايئ چه شرك خو وړير مخكښ زمونږ پلار نيكه (شروع) كړے وو او مونږ خو د هغوي په نسل كښ

مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ۝ وَكَذٰلِكَ
روستو د دوي نه | نو آيا هلاك كوے ته مونږ | په سبب د هغه څه | چه كړي دي | باطل پرستو (گمراهانو) | او همدغه شان
وروستو پيدا شوي وو نو آيا ته مونږ د هغه كارونو په وجه هلاك كوے چه غلط كارو خلقو كړي وو او دغه شان

نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ
په تفصيل سره بيانوو مونږ | آيتونه | او د دے دپاره چه دوي | بيرته راوگرځي | او اولوله (بيان كړه) | په دوي باندے | خبر (حال)
مونږ خپل آيتونه په تفصيل سره بيانوو چه خلق سمے لارے ته راوگرځي او اے پيغمبره! دوي ته د هغه

الَّذِیْٓ اٰتَیْنٰهُ اٰیٰتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّیْطٰنُ

دهغه کس | چه مونږ ورکړي وو هغه ته | آیتونه خپل | پس (بیا) راوتلو هغه | د دے نه | نو اولګیدلو په هغه پسے | شیطان

کس واقعه واوروه چه مونږ ورله د خپل آیتونو علم ورکړے وو خو هغه تر په شان را اوبېکلو او عمل سے تیر شو بیا پسے پیچو دلو شیطان

فَكَانَ مِنَ الْغٰوِیْنَ ۝ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا

نو شو | د سرکشانو (ګمراهانو) نه | او که چرے | غوښتلے مونږ | نو خامخا به اوچت کړے وو مونږ هغه | په دے آیتونو سره

وروسته شو او سرکشو خلقو کښې شامل شو او که مونږ غوښتلے نو مونږ به د دے آیاتو نو د عمل په وجه

وَلٰكِنَّهٗٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ

لیکن هغه | مائل (کوږ) شو | زمکے ته | او روان شو | په خپل خواهش پسے | پس مثال د هغه

د هغه مرتبه اوچته کړے وے لیکن هغه خو دنیا ته مائل شو او خپل خواهش پسے روان شو نو (ځکه خو) د هغه مثال

كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَیْهِ یَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ

په شان د مثال | د سپی دے | که ته حمله کوے | په هغه | نو ژبه راوباسی | یا ته پریږدے هغه لره

پشان د مثال د هغه سپی شو (چه) که ته په هغه حمله کوے نو هم ژبه راوباسی او که په خپل حال ئے پریږدے

یَلْهَثْ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِیْنَ كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا ۚ

نو (بیا هم) ژبه راوباسی | دا | مثال دے | د هغه قوم | چه دروغژن ګڼړی | آیتونه زمونږ

نو هم ژبه راوباسی دا مثال د هغه خلقو دے چه زمونږ آیتونه دروغژن کوی

فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ یَتَفَكَّرُوْنَ ۝ سَآءَ مَثَلَا

پس بیان کړه ته | دا بیان | د دے دپاره چه دوی | غور اوکړی | ډیر بد دے | په اعتبار د مثال

نو ته دا واقعات بیانوه چه دوی غور او فکر اوکړی ۔ څومره بد مثال دے

الْقَوْمُ الَّذِیْنَ كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوْا یَظْلِمُوْنَ ۝

هغه قوم | چه دروغژن ګڼړی | آیتونه زمونږ | او په خپلو ځانونو باندے | دوی همیشه ظلم کوی

د هغه خلقو چه زمونږ آیتونه ئے دروغ ګڼړل او په خپل ځانونو ئے ظلم کولو

مَنْ یَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِیْ ۚ وَمَنْ یُّضْلِلْ

چا ته چه | هدایت اوکړی | الله | نو هغه دے | په سمه لار تلونکے | او چا لره چه | ګمراه (بے لارے) کړی الله

چا ته چه الله هدایت اوکړی نو هغه په سمه لاره دے او څوک چه د هدایت نه محروم کړی

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝ وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ

پس دغه کسان | هم دوی | نقصان موندونکی دی | او یقیناً | پیدا کړی دی مونږ | دپاره د جهنم

نو هم هغه تاوانیان دی ۔ او یقیناً مونږ په پیریانو او انسانانو کښې ډیر خلق د جهنم

كَثِیْرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا یَفْقَهُوْنَ بِهَا ؗ

ډیر | د پیریانو نه | او انسانانو نه | د دوی دپاره | دا سے زړونه دی | چه دوی نه پوهیږی | په هغے سره

دپاره پیدا کړی دی (چه) د هغوی زړونه هسته خو د حق د پوهے کوشش پرے نه کوی

وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُوْنَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ

او دوی دپاره | دا سے سترگے دی | چه دوی نه وینی | په هغے سره | او دوی دپاره | دا سے غوږونه دی | چه دوی نه اوری

او سترگے ئے (هم) شته خو کتل پرے نه کوی (د حق) او غوږونه ئے هم شته خو حق پرے اوری نهٔ

بِهَا ؕ اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ؕ اُولٰٓئِكَ

په هغے سره (حق) | دغه کسان | پشان د څاروو دی | بلکه | دوی | زیات گمراهان دی د دے نه | او دغه کسان

د دے خلقو او د څاروو د زړونو مقصد یو شانتے دے بلکه هغوی نه هم زیات گمراه دی او هم دا خلق په پوره

هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ۝ وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا ۪

بس دوی | بے خبره دی | او خاص الله دپاره دی | ښائسته (ښه) | نومونه | پس رابلئ هغه | په دے سره

غفلت کښ پراته دی. د الله ښائسته ښائسته نومونه دی نو الله هم په دغه نومونو یادوئ (رابلئ)

وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اَسْمَآئِهٖ ؕ سَيُجْزَوْنَ مَا

او پریږدئ | هغه کسان | چه کوږوالے کوی | په نومونو د هغه کښ | ډیر زر به دوی ته بدله ورکړے شی | د هغه عملونو

او هغه خلق پریږدئ چه د الله په نومونو کښ کوږلیچ (کږه لاره) لټوی ډیر زر به دوی ته د خپلو عملونو

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ

چه دوی کول | او د هغه چا نه | چه مونږ پیدا کړی دی | یوه ډله ده | چه لاره ښائی | د حق طرف ته

بدله ملاؤ شی. او زمونږ په مخلوق کښ یو دا سے جماعت (ډله) هم شته چه خلقو ته سمه لار ښائی او د حق

ع

وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

او په دے | فیصلے کوی | او هغه کسان | چه دروغژن گنړی | آیتونه زمونږ | زر ده چه په دمه دمه به ئے راولیسو مونږ

مطابق فیصلے کوی. او چا چه زمونږ آیتونه (حکمونه) دروغ گنړلے دی مونږ به هغوی په دمه دمه

مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَاُمْلِيْ لَهُمْ ؕ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ۝

په دا سے طریقه | چه دوی به نه پوهیږی | او مهلت ورکوم زه | دوی ته | بیشکه | تدبیر زما | ډیر زبردست دے

دا سے راولیسو چه هغوی ته به پته هم او نهٔ لگی او زه دوی ته مهلت ورکوم یقین وساتئ چه زما لیول ډیر مضبوط دی

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا ٚ مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ

آیا غور نه کوی دوی | چه نشته | په ملگری د دوی | هیڅ (څه) لیونتوب | نه دے دا | مگر | یرونکے دے

آیا دے خلقو دے خبره ته هیڅ سوچ (فکر) او نکړو چه د دوی په دے ملگری (پیغمبر) هیڅ قسم لیونتوب نشته

مُّبِيْنٌ ۝ اَوَلَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

ښکاره | آیا نه گوری دوی | په بادشاهۍ | د آسمانونو | او زمکه کښ

(بلکه) هغه خو ښکاره یروونکے دے. آیا دوی د اسمانونو او د زمکے سلطنت (حکومت) کښ غور او فکر نهٔ کوی

وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۙ وَّاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ

او په دے کښ | چه پیدا کړی دی | الله | هر څیز | او دا چه | شاید | شوے ده

او په هغه څیزونو کښ چه الله پیدا کړی دی او دے ته ئے هم چرته سوچ او نکړو چه د دوی مقرره

قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ۚ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۢ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٥﴾

لږ دے | نيته د دوی | لو په کومه | خبره | په | پس د دے له | دوی ايمان راوړی

نيته شايد لږ ے هوے ده اوس د دے (قرآن) له پس په اخر بله کومه خبره وی چه دوی به پرے ايمان راوړی.

مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ ۭ وَيَذَرُهُمْ

هغه څوک | چه بے لارے ئے کړی | الله | نو نشته د دے | هيڅ څوک هدايت ور کونکے | هغه لره | او هغه پريږدی دوی لره

الله تعالیٰ چه څوک بے لارے کړی هغه هيڅ څوک په لار نشی راوستلے او دا بے خلق الله تعالیٰ

فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١٨٦﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ

په خپله سر کشئ کښې | چه سر ګردانه به وی | دوی تپوس کوی ستا نه | د قيامت په باره کښې | چه کله به وی

(بے يار او مددګاره) پريږدی چه په خپله سر کشئ کښې سر ګردانه وی اے پيغمبره ادوی (خلق) تا نه د قيامت په باره

مُرْسٰىهَا ۭ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ ۚ لَا يُجَلِّيْهَا لِوَقْتِهَآ

قائميدل د هغے | او وايه | بيشکه | علم د هغے | زما رب سره دے | نه به ښکاره کوی دے لره | په خپل وخت

کښې تپوس کوی چه کله به راځی؟ نو ته ورته او وايه چه د دے علم خو صرف زما رب سره دے هم هغه به ئے په خپل وخت

اِلَّا هُوَ ؔۘ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ لَا تَاْتِيْكُمْ اِلَّا

مګر | هغه (الله) | دا ډيره خبره ده دا | په | آسمانونو | او په زمکه کښې | نه به راځی تاسو ته | مګر

بالدے ښکاره کوی او په اسمانونو او زمکه کښې دا ډير درون شيز دے (او) په تاسو به بالکل ناڅاپه

بَغْتَةً ۭ يَسْـَٔلُوْنَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۭ قُلْ اِنَّمَا

ناڅاپه | دوی تپوس کوی ستا نه | ګويا چه ته | تلاش (لټون) کونکے ئے | د هغے | او وايه | بيشکه

(ناګهانه) راځی دا خلق تا نه دا سے تپوس کوی لکه چه تا د قيامت باره کښې پوره تحقيق کړے دے ته دوی ته او وايه

عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٧﴾ قُلْ

علم د هغے | د الله سره دے | ليکن | اکثر | خلق | نه پوهيږی | او وايه

چه د هغے علم خو صرف د الله سره دے خو اکثر خلق (په دے خبره) نه پوهيږی. اے پيغمبره دوی ته او وايه

لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَاۗءَ اللّٰهُ ۭ

زه اختيار نه لرم | د خپل ځان د پاره | د فائدے | او د نقصان | مګر | څه چه | او غواړی | الله (او هغه کيږی)

چه هر څه د الله تعالیٰ په اختيار کښې دی زه خو د خپل ځان د نفع او نقصان اختيار نه لرم

وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ڔ وَمَا مَسَّنِيَ

او که چرے زه | پوهيدلے | په غيبو | نو خامخا به ما ډير حاصل کړی وے | خير (فائدے) | او نه به وو رسيدلے ما ته

او که زه په غيبو خبر وو پوهيدلے نو ځان له به مے ډيرے د خير خبرے راجمع کړی وے او هيڅ نقصان

السُّوْۗءُ ڔ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١٨٨﴾ ع

هيڅ تکليف | نه يم زه | مګر | يرونکے | او زيرے ور کونکے | هغه قوم (خلقو) ته | چه ايمان راوړی

(تکليف) به را ته نه رارسيدلو زه خو بس يو ويروونکے او زيرے ور کوونکے يم هغه چا ته چه زما خبره منی

هُوَ الَّذِیْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا

هم الله هغه ذات دے | چه هغه پیدا کړی یئ تاسو | د نفس | یو له | او پیدا کړے ئے ده | د دغه نفس له

الله تعالىٰ ذات دے چه تاسو ئے د یو نفس نه پیدا کړئ او هم د هغه نه ئے د ده له جوړه

زَوْجَهَا لِیَسْكُنَ اِلَیْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ

ښځه د ده | چه د دے آرام حاصل کړی | د هغے سره | پس هر کله | چه پټه ئے کړه هغے لره | نو حامِله شوه هغه

(بی بی) پیدا کړه چه آرام (سکون) ورسره بیا موندے بیا کله چه سړے (لر) د ښځے سره یو ځائے شو

حَمْلًا خَفِیْفًا فَمَرَّتْ بِهٖ ۚ فَلَمَّاۤ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ

په حمل | سپك سره | نو ګرځیده به | د هغے سره | بیا هر کله | چه درنه شوه | نو دواړو دعا اوکړه | د الله نه

نو د هغے معمولی شان حمل شو چه ورسره به ګرځیده راګرځیده کله چه حمل درون شو نو دواړو خپل

رَبَّهُمَا لَىِٕنْ اٰتَیْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِیْنَ ﴿۱۸۹﴾

چه رب ئے دے | که چرے | را کړو تا مونږ له | روغ جوړ بچے | نو خامخا یُو به مونږ | د شکر ګزارو نه

پروردګار ته دعا اوکړه چه که چرے تا مونږ ته نیك (روغ موټ) بچے را کړو نو مونږ به ستا ډیر شکر ګزار یُو

فَلَمَّاۤ اٰتٰىهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِیْمَاۤ

نو هر کله چه | هغه ورکه ورکړو | روغ موټ بچے | نو جوړ کړو دوی | هغه لره | شریکان | په هغه یئ کښ

خو چه کله ورله الله نیك (روغ موټ) بچے ورکړو نو دواړو د الله ورکړی شوی نعمت کښ د هغه سره شریکان جوړ کړل

اٰتٰىهُمَا ۚ فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا یُشْرِكُوْنَ ﴿۱۹۰﴾ اَیُشْرِكُوْنَ

چه ورکړے وو الله دوی ته | پس ډیر اوچت دے | الله | د هغه څه نه | چه دوی ئے ورسره شریکوی | آیا دوی شریکوی (د هغه سره)

حالانکه الله تعالىٰ د دوی د شریکانو نه ډیر اوچت دے. آیا دوی د الله سره داسے څیزونه شریکان ګنړی

مَا لَا یَخْلُقُ شَیْـًٔا وَّهُمْ یُخْلَقُوْنَ ﴿۱۹۱﴾ وَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ

هغه څه | چه نشی پیدا کولے | هیڅ شے | او دوی (پخپله) | پیدا کړے شوی دی | او نه شی وس (طاقت) لری

چه هیڅ څیز نشی پیدا کولے بلکه په خپله پیدا کړے شوے دی. او نه دوی سره د څه

لَهُمْ نَصْرًا وَّلَاۤ اَنْفُسَهُمْ یَنْصُرُوْنَ ﴿۱۹۲﴾ وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ

د دوی | د مدد | او نه د خپل ځان | مدد کولے شی | او که چرے | را بلئ تاسو دوی

مدد کولو طاقت لری او نه د خپل ځان مدد کولے شی او که چرے تاسو ئے سمے لارے ته رابلئ

اِلَى الْهُدٰى لَا یَتَّبِعُوْكُمْ ۭ سَوَآءٌ عَلَیْكُمْ اَدَعَوْتُمُوْهُمْ

سمے لارے ته | نو تابعداری نه کوی ستاسو | برابره ده | په تاسو باندے | که را بلئ تاسو دوی

نو ستاسو خبره نه منی (بلکه) که تاسو ئے رابلئ او که چپ پاتے شئ هغوی

اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿۱۹۳﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

او که چپ پاتے یئ تاسو | بیشکه | هغه خلق | چه تاسو (ئے) رابلئ | سوا د الله نه

دپاره دواړه خبرے برابر دی۔ یقین وساتئ چه د الله نه سوا چه تاسو څوك رابلئ

عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

(هغوی خو بندګان دي) | ستاسو په شان | نو (څه) راوبلئ دوی | نو قبول دې کړي | دعا ستاسو | که یئ تاسو

هغوی خو ستاسو په شان (د الله) بندګان دي نو څه بس راوبلئ چه ستاسو څه حاجت پوره کړي که تاسو

صٰدِقِيْنَ ۝ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ

رشتینی | آیا شته دوی | خپې | چه ګرځي | په هغې باندې | یا شته دوی | لاسونه

رشتینی یئ۔ آیا (ولې) د دوی خپې شته چه تګ پرې اوکړي یا ئې لاسونه شته

يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ

چه نیول کوي | په هغې باندې | یا شته دوی | سترګې | چه لیدل کوي | په هغې باندې | یا شته دوی

چه نیول پرې اوکړي (چه څه پرې ونیسي) یا ئې سترګې شته چه لیدل (کتل) پرې اوکړي یا ئې

اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ؕ قُلِ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيْدُوْنِ

غوږونه | چه اوریدل کوي | په هغې | او وایه | راوبلئ | خپل شریکان | بیا | تدبیرونه کړئ زما خلاف

غوږونه شته چه څه پرې واوري اے پیغمبره ته دوی ته او وایه چه تاسو خپل شریکان (معبودان) راوبولئ او بیا زما خلاف

فَلَا تُنْظِرُوْنِ ۝ اِنَّ وَلِيِّ َۧ اللّٰهُ الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ ۖ

او (بیا) ما ته مهلت مه را کوئ | بیشکه | زما کارساز (ښه کولکې) | هغه الله دے | چه رالیږلے ئې دے | کتاب

تدبیر (سازش) جوړ کړئ او ما ته لږ مهلت هم مه را کوئ یقیناً زما مددګار (ساتونکے) خو هغه الله دے چه کتاب ئې

وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ

او هغه | ملګرتیا (کارسازي) کوي | د نیکانو | او هغه کسان | چه تاسو ئې رابلئ | سوا د هغه (الله) نه

رالیږلے دے او هغه د نیکانو خلقو کارسازي کوي او تاسو چه د الله تعالیٰ نه سوا کوم نور معبودان رابلئ

لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَكُمْ وَلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ۝ وَاِنْ

وس (طاقت) نه لري | ستاسو د مدد | او نه د خپل ځان | مدد کولے شي | او که چرې

(نو) هغوی خو نه ستاسو سره د مدد کولو طاقت لري او نه د خپل ځان مدد کولے شي او که

تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُوْا ؕ وَتَرٰىهُمْ يَنْظُرُوْنَ

تاسو رابلئ دوی | سمې لارې ته | نو نه اوري | او ته وینې (ستا خیال دا دے) چه دوی | ګوري

تاسو ئې سمې لارې ته رابلئ نو اوري هم نه او هغوی تا ته داسې ښکاري لکه چه

اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ۝ خُذِ الْعَفْوَ وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ

تا ته | او حال دا دے چه دوی | هیڅ نه ویني | معافي کوه | او حکم کوه | د نیکئ

تا ته ګوري حالانکه (حقیقت دا دے چه) هیڅ نه ویني۔ اے پیغمبره نرمي اختیار کړه او (خلقو ته) د نیکئ حکم کوه

وَاَعْرِضْ عَنِ الْجٰهِلِيْنَ ۝ وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ

او مخ اړوه | د جاهلانو نه | او که چرې | اورسي تا ته | د شیطان د طرف نه | څه وسوسه

او د جاهلانو نه توجه مه کوه او که چرې ستا په زړه کښې د شیطان د طرف نه څه وسوسه پیدا شي

فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٢٠٠ اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا

لو پناه غواړه | په الله سره | بیشکه هغه | اوریدونکے | پوهه دے | بیشکه | هغه کسان | چه ګرځیږي د الله نه

لو په الله سره پناه غواړه یقیناً هغه د هر څه اوریدونکے او په هر څه باندے پوهه دے. یقیناً چا چه تقوٰی

اِذَا مَسَّهُمْ طٰٓئِفٌ مِّنَ الشَّيْطٰنِ تَذَكَّرُوْا فَاِذَا هُمْ

کله چه | اورسي هغوي ته | څه وسوسه (حمله) | د شیطان | لو دوی را یاد کړي (الله) | نو دغه وخت | دوی

اختیار کړے ده هغوي ته چه کله د شیطان د طرف نه څه وسوسه پیدا شي لو زر الله را یاد کړي او فوراً سترګے

مُّبْصِرُوْنَ ۝٢٠١ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ

هوښیاروي (بصیرت حاصلونکي وي) | او ددوي وروڼه (ملګري) | راکاږي دوي لره | په سرکشۍ کښ | بیا دوي

اوغړیږي او کوم چه ددے شیطانانو ورونه (ملګري) دي شیطانان هغوي په ګمراهۍ کښ راکاږي نتیجه دا شي چه هغوي بیا

لَا يُقْصِرُوْنَ ۝٢٠٢ وَاِذَا لَمْ تَاْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوْا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ؕ

هیڅ کیسے نه کوي | او کله چه | رانه وړے ته دوي ته | څه نخښه (معجزه) | نو دوي وائي | ولے دے خاله نه جوړه کړه (نخښه)

د ګمراهۍ نه منع کیږي نه. او اے پیغمبره! کله چه ته دوي ته دوي فرمائشي معجزه پیش نکړے نو وائي چه دغه معجزه دے ولے

قُلْ اِنَّمَآ اَتَّبِعُ مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ مِنْ رَّبِّيْ ۚ هٰذَا

او وایه | بیشکه | زه تابعداري کوم | د هغه څه | چه وحي کولے شي | ما ته | د خپل رب د طرف نه | دا دلیلونه

(په خپله جوړه) پیش نکړه ته ورته او وایه چه زه خو د هغه څه تابعداري کوم چه ما ته زما د رب د طرف نه وحي کیږي دا

بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝٢٠٣

ډیوے خبرے دي | ستاسو رب د طرف نه | او هدایت | او رحمت دے | د هغه قوم د پاره | چه ایمان لري

(قرآن) ستاسو د رب د طرف نه ډیوے دلیلونه دي او خوله چه ایمان راوړي د هغوي د پاره هدایت او رحمت دے

وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ وَاَنْصِتُوْا لَعَلَّكُمْ

او کله چه | لوستلے کیږي | قرآن | نو په غور کیږدئ | دے (قرآن) ته | او چپ (خاموش) شئ | دے د پاره چه په تاسو

او کله (هم) چه قرآن لوستلے کیږي نو غوږ ورته کیږدئ (په توجه سره ئے اورئ) او چپ وسئ چه

تُرْحَمُوْنَ ۝٢٠٤ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ فِيْ نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَّخِيْفَةً وَّدُوْنَ

رحم او کړے شي | او یادوه ته | رب خپل | په زړه خپل کښ | په عاجزۍ | او په ویره | او بغیر

رحم در باندے وشي او (اے پیغمبره!) سحر او ماښام په خپل زړه کښ په عاجزۍ سره او په پټه

الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِّنَ الْغٰفِلِيْنَ ۝٢٠٥

د اوچت | آواز (ویناً) نه | سبا (سحر) | بیګا (ماښام) | او مه کیږه ته | د بے خبرو نه (غافلانو نه)

بغیر د آواز اوچتولو نه د خپل رب ذکر کوه او په غافلانو کښ ځان مه شاملوه

اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ

بیشکه | هغه کسان | چه ستا رب سره دي | لوئي نه کوي هغوي | د عبادت د هغه (الله) نه

یاد ساتئ کومے فرښتے چه ستا د رب په خوا کښ (ستا رب سره) دي هغوي د الله د بندګۍ نه ځان لوئے نه ګڼړي

ع

وَيُسَبِّحُوْنَهٗ وَلَهٗ يَسْجُدُوْنَ ۝۲۰۶

او پاکی بیانوی دهغه | او هم هغه ته | سجدے کوی |

او د هغه پاکی بیانوی او هم هغه ته سجدے کوی ۔

آیاتها [۷۵]	سورة الانفال مدنيّة	رکوعاتها [۱۰]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خاص په نوم ۱۰ | د الله | چه ډیر مهربان | زیات رحم کونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم دهغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم ۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ؕ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ ۚ فَاتَّقُوا

دوی تپوس کوی ستانه | دغنیمتونو په باره کښ | او وایه | غنیمتونه | دالله | او د رسول دی | پس او یریږئ

اے پیغمبره! خلق تا نه دغنیمت دمال په باره کښ تپوس کوی (نو ته ورته او وایه چه دغنیمت دمال په باره کښ دفیصلے اختیار

اللّٰهَ وَاَصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۪ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗۤ

دالله نه | او صلح (اصلاح) کوئ | په خپل مینځ کښ | او تابعداری کوئ | د الله | او دهغه د رسول

دالله او دهغه د رسول دے نو تاسو دالله نه او یریږئ او خپل مینځ کښ تعلقات سم کړئ او که تاسو واقعی مومنان یئ نو دالله

اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۱ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ

که چرے یئ تاسو | مومنان | بیشکه | مومنان | (خو) هغه کسان دی | چه کله | یاد کړے شی | الله

او دهغه د رسول خبره (حکم) (په خوشحالئ سره) او منئ ۔ یقیناً مومنان خو هغه خلق دی چه کله دهغوی مخے ته دالله ذکر او شی

وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُهٗ زَادَتْهُمْ

نو ویریږی | زړونه دهغوی | او کله چه | لوستلے کیږی | په دوی باندے | آیتونه دهغه | نو زیاتوی ددوی

نو زړونه ئے ریږیږی (ویریږی) او چه کله ورته دالله آیتونه او لوستلے شی نو ایمان ئے نور هم

اِيْمَانًا وَّعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۝۲ۚۖ الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ

ایمان | او په خپل رب باندے | دوی توکل کوی (ځان سپاری) | هغه کسان | چه پابندی کوی | د مانځه

مضبوط شی او په خپل رب باندے ځان سپاری داهغه خلق دی چه د مونځونو پابندی کوی

وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝۳ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ؕ

او دهغے نه | چه ورکړی دی مونږ دوی ته | خرچ کوی | دا کسان | دوی | مومنان دی | رښتونی

او مونږ چه ورله کوم رزق ورکړے دے دهغے نه دالله په لار کښ خرچ کوی هم دا خلق په حقیقت کښ مومنان دی

لَهُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۝۴ۚ كَمَاۤ

دوی دپاره | درجے دی | د خپل رب سره | او بخښنه ده | او روزی ده | عزتمنده (دعزت) | لکه څنګه چه

هم دوی دپاره د خپل رب سره لوئ درجے (مرتبے) دی او بخښنه او دعزت رزق دے ۔ دا معامله هم داسے ده

أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا

راوویستے ته | رب خپل | ستا د کور نه | په حق (حکمت) سره | او بیشکه | یو ډلے
لکه شنګه چه ته خپل رب د خپل کور نه د حق دپاره راوویستلے حالانکه د مومنانو یو ډلے ته دا خبره

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ﴿٥﴾ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا

د مومنانو | (دا) بد ګنړل | بحث (جګړه) ئے کوله تاسره | په حقه خبره کښې | پس د دے نه
خوښه نه وه۔ د حق د واضح (ښکاره) کیدو او فرض کیدو باوجود ئے د جنګ او جهاد په معامله کښې تاسره

تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنظُرُونَ ﴿٦﴾

چه ښه ښکاره شوے وه | لکه چه | دوی بوتللے (راخکلے) شی | مرګ ته | او (چه) دوی | (ورته) ګوری
دا سے بحث (جګړه) کولو لکه چه مرګ ته (په زوره) بوتللے شی او دوی ورته په سترګو ګوری.

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ

او کله چه | وعده او کړه تاسو سره | الله | د یو ے د دوو ډلو نه | چه بیشکه هغه به | ستاسو (دپاره) وی
او کله چه الله تاسو سره وعده او کړه چه په دے دواړو ډلو کښې به یوه ستاسو په قابو کښې راشی

وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ

او تاسو خوښتل | چه | دا بے وسلے ډله | دے شی | ستاسو (دپاره) | او غوښتل
او تاسو دا خوښوله چه بے وسلے ډله ستاسو مقابلے له راشی او الله دا غوښتل

اللَّهُ أَن يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾

الله | چه ثابت (اوچت) کړی | حق | په خپلو حکمونو سره | او پریکړی | مونډ (جرړه) | د کافرانو
چه په خپل حکم سره حق ښکاره (ثابت) کړی او د کافرانو جرړے پرے کړی

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

د دے دپاره چه غالب کړی | حق | او برباد کړی | باطل | اګر چه | (دا) بد ګنړی | مجرمان
چه حق حق ښکاره کړی او باطل باطل ښکاره کړی اګر که مجرمان خلق ئے بد ګنړی

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم

کله چه | فریاد کولو تاسو (دپاره د مدد) | خپل رب ته | نو هغه سوال قبول کړو | ستاسو | چه بیشکه زه | مدد کوم ستاسو
کله چه تاسو خپل رب ته فریاد کولو نو هغه ستاسو دعا قبوله کړه چه زه ستاسو د مدد دپاره

بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا

په زرو | د ملائکو (سره) | چه یو بل پسے به راځی | او نه دے ګرځولے دا (مدد) | الله | مګر
زر فرشتے یو بل پسے در لیږم. او دا وعده الله صرف د دے دپاره کړے وه چه دا (ستاسو دپاره) یو زیرے شی

بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا

زیرے | او د دے دپاره چه کلک شی | په دے سره | زړونه ستاسو | او نه ده | غلبه (مدد) | مګر
او ستاسو زړونه مطمئن (په ځائے) شی او مدد خو (په حقیقت کښې) صرف

مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۟ اِذْ يُغَشِّيْكُمُ

د الله د طرف نه | بیشکه | الله | زور آور | حکمت والا دے | کله چه | پټ کړئ هغهٔ تاسو

د الله د طرف نه دے یقین او ساتئ الله زور آور هم دے او حکمت والا هم دے۔ کله چه الله ستاسو دیرے ختمولو او امن

النُّعَاسَ اَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً

په پرکال | د امن دپاره | د خپل طرف نه | او راوسئوروئے | په تاسو باندے | د اسمان (پره طرف) نه | اوبه (باران)

د کولو دپاره په تاسو د خپل طرف نه پرکالے (د خوب جونګے) راوستلے او د اسمان نه ئے درباندے باران ووَرولو

لِّيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطٰنِ وَلِيَرْبِطَ

چه پاک کړی تاسو | په هغے سره | او لرے کړی | تاسو نه | پلیتی (وسوسه) | د شیطان | او چه کلکوالے راولی

چه تاسو پرے پاک کړی او د شیطان وسوسے در نه لرے کړی او زړونه مو

عَلٰى قُلُوْبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ۟ اِذْ يُوْحِيْ رَبُّكَ

ستاسو په زړونو | او (چه) مضبوط کړی | په هغے سره | قدمونه (ستاسو) | کله چه | وحی (حکم) او کړو | رب ستا

مضبوط (کلک) کړی او قدمونه درله ټینګ کړی کله چه ستا رب

اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اَنِّيْ مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ سَاُلْقِيْ

فرشتو ته | چه بیشکه زه | تاسو سره یم | نو کلک کړئ | هغه کسان چه ایمان ئے راوړے دے | زه به واچوم

ملائکو ته دوی په ذریعه حکم او کړو چه یقیناً زه تاسو سره یم نو تاسو مومنان کلک کړئ زه به ډیر زر

فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوْا فَوْقَ

په زړونو | د هغه کسانو کښ | چه کفر ئے کړے دے | رعب لره | پس او وهئ تاسو | د پاسه

د کافرانو په زړونو کښ (د مسلمانانو) رعب او غورزوم نو تاسو د دوی څټونه او وهئ

الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوْا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۟ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا

د څټونو | او او وهئ | د دوی نه | هر هر | بند (د ګوتو) لره | دا حکه | چه بیشکه دوی | خلاف کړے دے

او د دوی د ګوتو هر یو جوړ او وهئ۔ دا (سزا) ځکه چه دوی د الله او د هغه د رسول

اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاِنَّ اللّٰهَ

د الله | او د هغه د رسول | او څوک (هم) | چه خلاف او کړی | د الله | او د هغه د رسول | نو (پس) بیشکه | الله

مخالفت کړے دے او څوک چه د الله او د هغه د رسول مخالفت کوی نو یقین او ساتئ چه الله

شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۟ ذٰلِكُمْ فَذُوْقُوْهُ وَاَنَّ لِلْكٰفِرِيْنَ

سخت | عذاب ورکوونکے دے | دا عذاب دے | نو او ئے څکئ تاسو | او (پوهه شئ) چه بیشکه | د کافرانو دپاره

ډیر سخت عذاب ورکوونکے دے۔ دا سزا (خو اوس) او څکئ او یاد ساتئ چه د کافرانو دپاره د دے نه سوا

عَذَابَ النَّارِ ۟ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ

عذاب دے | د اور | اے مومنانو! | کله چه | مخامخ شئ تاسو | د هغه چا سره

د دوزخ د اور عذاب هم دے اے مومنانو! کله (هم) چه د کافرانو سره په جنګ کښ

كَفَرُوْا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوْهُمُ الْاَدْبَارَ ۝۱۵ وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ

چه کفروے کړي دے | په وخت د جنګ کښې نزدے (په یو بل) | نو مه اړوئ | دوی ته | شاګانے | او څوك | چه واړوي خوي ته

مخامخ شئ نو هغوي ته شا کوئ مه. البته څوك چه د جنګي چال (غرض) د پاره یا د خپلو ملګرو

يَوْمَئِذٍ دُبُرَهٗۤ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ

په دغه وخت | خپله شا | مګر | چه هنر (چال) کوونکے وي | د جنګ د پاره | یا پناه اخستونکے وي | (خپلے) ډلے ته

سره د یو ځائے کیدو د پاره دا سے او کړي نو د هغه حکم خو جدا دے نه سوا چه څوك په دغه

فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ

نو یقینًا | اخته شو هغه | په غضب | د | الله | او ځائے د ده | جهنم دے | او (دا) ډیر بد

ورځ (وخت) کښې کافرانو ته شا کړي نو هغه به د الله په غضب کښې راګیر شي او ځائے به ئے جهنم شي او هغه ډیر خراب

الْمَصِيْرُ ۝۱۶ فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۪ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ

ځائے ګرځیدو دے | پس نه دي وژلي تاسو دوي | لیکن | الله | وژلي دي دوي | او نه دي ویشتلي تا کاڼړي | کله چه

ځائے ګرځیدو دے ای مسلمانانو په حقیقت کښې دا کافران تاسو نه دي وژلي بلکه الله وژلي دي او اے پیغمبره! تا چه کله خاورے د خپل

رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ بَلَآءً

ګذار کړل تا | لیکن | الله | ویشتلے (رسولے) وو | او چه اوآزمائي الله | مومنانو (لره) | د خپل طرفه | په انعام

لاس نه او ویشتلے او د کافرانو سترګو ته تا نه وے رسولے بلکه الله رسولے وے او د تاسو په لاس تو مود کافرانو شکست لو کړو چه هغه مے په غرض به الله

حَسَنًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝۱۷ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ

ښائسته (ښه) | بیشکه | الله | اوریدونکے | پوهه دے | مقصد هم دا وو | او (پوهه شئ) | چه الله

مومنانو ته بهترین اجر ورکړي (الله مومنان دې لو ښائسته امتحان نه په کامیابۍ سره او باسي) یقینًا الله هر څه اوري او په هر څه پوهه دے

مُوْهِنُ كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ۝۱۸ اِنْ تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَآءَكُمُ

کمزورے کونکے دے | تدبیر | د کافرانو | که چرے | تاسو غوښتله فیصله | نو یقینًا | راغله تاسو ته

پوهیږي. دا هر څه په خپل ځائے وشول او هغه شي په الله د کافرانو هر تدبیر (سازش) کمزورے کول غوښتل. اے کافرانو! که تاسو فتح غوښتله

الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ تَنْتَهُوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَعُوْدُوْا

فیصله | او که چرے | منع شوئ تاسو | نو دا (به) | غوره وي | تاسو د پاره | او که چرے | تاسو واپس شوئ جنګ ته

نو فتح هم راغله او س که تاسو منع شوئ نو دا به تاسو د پاره ډیره ښه شي او که بیا (هم) نافرماني کوئ

نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا وَّلَوْ كَثُرَتْ ۙ

نو مونږ به هم او ګرځو | او هیڅ چرے نشي دفع کولے | ستاسو نه | ډله ستاسو | هیڅ قسمه ضرر | اګر که ډیره لویه وي

نو مونږ به بیا عذاب درکوو او ستاسو ډله که هر څومره زیاته شي هیڅ فائده به درنکړي

وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۹ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَطِيْعُوا اللّٰهَ ع

او (پوهه شئ) چه بیشکه | الله | د مومنانو سره دے | اے مومنانو | تابعداري او کړئ | د الله

او یاد ساتئ چه الله تعالی د مومنانو ملګرے دے. اے مومنانو! د الله او د هغه د رسول خبره او منئ

وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَاَنْتُمْ تَسْمَعُوْنَ ۝٢٠ وَلَا تَكُوْنُوْا

او دهغه د رسول | او مه اړوئ مخ | دهغه نه | او حال دا دے چه تاسو | ٠ اورئ | او مه کیږئ تاسو

او دتابعدارئ نه مخ مه اړوئ او حال دا دے چه تاسو (دالله او دهغه د رسول حکمونه) اورئ. او دهغه خلقو

كَالَّذِيْنَ قَالُوْا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ۝٢١ اِنَّ شَرَّ

پشان دهغه چا | چه وئيل ئے | چه واوريدل مونږ | او حال دا چه دوی | نه اوريدل | بيشکه | بدترين

پشان مه کیږئ چه دعوی داوريدو کوی خو په حقيقت کښې په زړه سره نه اوری. يقين اوساږئ چه د الله تعالی

الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝٢٢

په زنده سرو کښې | په نزد | د الله | کاڼړهٔ | ګونګيان | هغه کسان دی چه | عقل نه لري

په نزد په زنده سرو کښې ډير ناکاره هغه کاڼړه او ګونګيان خلق دی چه د عقل نه کار نه اخلی.

وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيْهِمْ خَيْرًا لَّاَسْمَعَهُمْ ۭ وَلَوْ

او که چرے | معلوم وے | الله ته | په دوی کښې | څه خير | او خامخا به ئے اوروئے وے دوی ته | او که چرے

او که چرے الله تعالی ته په دوی کښې څه خوبی (طلب د حق) ښکاريدے نو دا وريدو توفيق به ئے ور کړے وے او که دوی ته

اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝٢٣ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

اوروئے ئے وے دوی ته (هم) | نو خامخا به دوی مخ اړولے | او دوی | (هميشه) مخ اړوونکی دی | اے | ايمان والو!

ئے اوروئے هم وے نو بيا به هم دوی مخ اړولے وے ځکه چه دا د دوی زوړ عادت دے. اے مومنانو! د الله او دهغه

اسْتَجِيْبُوْا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ اِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيْكُمْ ۚ

حکم او منئ | د الله | او د رسول | کله چه | را وبلی تاسو | د هغه څيز طرفته | چه ژوندی کوی تاسو

د رسول دعوت (حکم) قبول کړئ ځکه چه هغه تاسو هغے جهاد او قرآن او سنت ته رابلی چه تاسو پرے ژوندی کيږئ

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَحُوْلُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ وَاَنَّهٗٓ

او پوهه شئ | چه بيشکه | الله | حائل کيږی (پرده جوړی) | په مينځ | د بنده | او زړهٔ دهغه کښې | او دا چه بيشکه

او دا ياد ساتئ چه الله تعالی د مؤمن او د ګناه او د کافر او د طاعت تر مينځه پرده کوی او يقيناً تاسو به

اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝٢٤ وَاتَّقُوْا فِتْنَةً لَّا تُصِيْبَنَّ

خاص دهغه طرفته به | تاسو جمع کولے شئ | او اوويريږئ | دهغه بلا (مصيبت) نه | چه نه به رسی

هغه ته جمع کيږئ. او دهغه مصيبت (وبال) نه ځان بچ کړئ چه هغه به په تاسو کښې صرف

الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْكُمْ خَآصَّةً ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ

هغه چاته | چه ظلم ئے کړے دے | د تاسو نه | يواځے | او پوهه شئ | چه بيشکه | الله | سخت

ظالمانو ته نه رسی او ياد ساتئ چه الله تعالی ډير سخت عذاب

الْعِقَابِ ۝٢٥ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيْلٌ مُّسْتَضْعَفُوْنَ

عذاب ور کوونکے دے | او ياد کړئ (هغه وخت) | کله چه | وئ تاسو | لږ | کمزوری کړے شوے

ور کوونکے دے. او هغه وخت ياد کړئ کله چه تاسو (په تعداد کښې) لږ وئ او په خپله زمکه کښې کمزوری

فِي الْاَرْضِ تَخَافُوْنَ اَنْ يَّتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰىكُمْ

په زمكه كښې | يرېدلئ تاسو | چه اوبه تښتوي تاسو لره | خلق | پس الله ځائ ځائ كړو تاسو ته

كمزورے شوي وئ او دا ويره درسره وه چه كافران به مو اوتښتوي بيا درله الله تعالىٰ ځائے دركړو

وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ

او كلك ئے كړئ تاسو | په خپل مدد سره | او رزق ئے دركړو تاسو ته | د پاكو څيزونو نه | دے دپاره چه تاسو

او په خپل مدد سره ئے مضبوط كړئ او پاكيزه رزقونه ئے دركړل چه تاسو

تَشْكُرُوْنَ ۝٢٦ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَخُوْنُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ وَتَخُوْنُوْٓا

شكر گزار شئ | اے ايمان والو! | مه كوئ خيانت | د الله | او د رسول سره | او مه كوئ خيانت

شكر گزار شئ. اے مومنانو! د الله او د رسول سره خيانت (بے وفائي) مه كوئ او سره د پوهے (علم) د يو بل

اَمٰنٰتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝٢٧ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ

په خپلو امانتونو كښې | او حال دا دے چه تاسو | (چه) پوهيږئ | او پوهه شئ | چه بيشكه | ستاسو مالونه

په امانتونو كښې خيانت مه كوئ او په دے خبره ځان پوهه كړئ چه ستاسو مالونه او بچي

وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝٢٨ ع

او ستاسو بچي | يو ازميښت (امتحان) دے | او دا چه بيشكه | الله | سره دے | اجر | ډير لوئے

(اولاد) خو يو ازميښت (امتحان) دے او په دے هم پوهه شئ چه لوئے انعام (اجر) هم د الله سره دے.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ

اے ايمان والو! | كه چرے | تاسو اويرېږئ | د الله نه | نو دربه كړي | تاسو ته

اے مومنانو! كه تاسو د الله تعالىٰ نه حقه ويره اوكړه نو هغه به درله د حق او باطل

فُرْقَانًا وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ

نجات | او لرے به كړي | تاسو نه | ستاسو بدئ (بدحالات) | او بخښنه به اوكړي | تاسو ته | او الله

په مينځ كښې تميز او غلبه دركړي او گناهونه به مو لرے كړي او بخښنه به دركه اوكړي او الله تعالىٰ

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝٢٩ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

د لوئے فضل والا دے | او كله چه | تدبير كولو | ستا خلاف | هغه كسانو | چه كفر ئے كړے دے

د لوئے فضل مالك دے او (اے پيغمبره!) هغه وخت ياد كړه كله چه كافرانو ستا خلاف منصوبے جوړولے

لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ ۭ وَيَمْكُرُوْنَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۭ

چه قيد كړي تا | يا او وژني تا | يا اوشړي تا | او دوي تدبير كولو | او الله هم تدبير كولو

چه يا دِ قيد كړي يا دِ او وژني يا دِ اوشړي (د وطن نه دِ اوباسي) دوي خپلے منصوبے جوړولے او الله تعالىٰ هم منصوبه

وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ۝٣٠ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا قَالُوْا

او الله | ډير ښه | تدبير كونكو دے | او كله چه | لوستلے شي | په دوي باندے | آيتونه زمونږ | (نو) دوي وائي

جوړوله او الله تعالىٰ د ټولو نه ښه منصوبه جوړونكے دے او كله چه دے كافرانو ته زمونږ آيتونه اولوستلے شي نو وائي

قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ

یقینًا | مونږ واوریدل | که چرې مونږ اوغواړو | نو مونږ به هم اووایو | پشان | د دې | نه دې دا | مګر

(بس) مونږ واوریدل که مونږ اوغواړو نو دا سې خبرې به مونږ هم جوړې کړو دا (قرآن) خو تشې

اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝ وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ

قیصې | د پخوانو | او کله چه | او وئیل دوی | اې الله | که چرې وی | دا | حق (ربښتیا)

د پخوانو خلقو (زړې) قیصې دی او کله چه دې کافرانو او وئیل چه اې الله که چرې دا قرآن حق (دین) وی

مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا

ستا د طرف نه | نو راؤوروه | په مونږ باندې | کاڼړی | د آسمان نه | یا راوله مونږ ته

ستا د طرف نه نو په مونږ باندې د اسمان نه د کاڼړو باران اوورووه یا را باندې بل څه دردناک

بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ

عذاب | دردناک | او نه دې | الله | چه عذاب ورکړی دوی ته | په داسې حال کښې چه ته (موجود) یې

عذاب راوله۔ او اې پیغمبره اتر څو چه ته په دوی کښې موجود یې الله تعالیٰ دوی له عذاب نه ورکوی

فِيْهِمْ ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ۝

په دوی کښې | او نه دې | الله | عذاب ورکوونکې دوی ته | په داسې حال کښې چه دوی | بخښنه غواړی

او نه ورله الله تعالیٰ په داسې حالت کښې عذاب ورکوی چه دوی بخښنه غواړی۔

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّوْنَ

او څه وجه ده دوی لره | چه عذاب به نه ورکوی دوی ته | الله | او حال دا دې چه دوی | منع کوی (خلق)

او ولې په دوی کښې څه خوبي ده چه الله تعالیٰ به ورله اوس هم عذاب نه ورکوی حالانکه دوی

عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوْٓا اَوْلِيَآءَهٗ ؕ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗٓ

د مسجد حرام نه | او نه دی دوی | اختیارمند د دې (جمات) | نه دی اختیارمند د دې

د مسجد حرام نه خلق منع کوی سره د دې چه دوی د دغې متولیان هم نه دی ځکه چه د متقیانو نه سوا

اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ

مګر | متقیان | لیکن | اکثر په دوی کښې | نه پوهیږی | او نه دې | مونځ د دوی

بل څوک د دغې متولیان نشې کیدې لیکن اکثر خلق په دې خبره نه پوهیږی او په بیت الله کښې

عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً وَّتَصْدِيَةً ؕ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ

په خوا | د بیت الله کښې | مګر | شپیلۍ وهل | او لاسونه پړقول | نو اوڅکئ | عذاب

د دوی مونځونه خو تش (صرف) شپیلۍ وهل او لاسونه پړقول دی نو (اې کافرانو!)

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ

په دې وجه | چه تاسو | کفر کولو | بیشکه | هغه کسان | چه کفر یې کړې دې | خرچ کوی

د خپل کفر (انکار) په وجه عذاب اوڅکئ۔ کافران خپل مالونه د دې د پاره خرچ کوی

أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَسَيُنْفِقُونَهَا

خپل مالونه | چه منع کړي (خلق) | د | لارے | د الله نه | پس زر دے چه دوی به خرچ کړی دا

چه د الله د لارے نه خلق منع کړی خو نتيجه به ئے داوی چه دوی به اوس مالونه خرچ کوی

ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ

(خو) بيا به | شی دا | په دوی باندے | افسوس | بيا به | دوی مغلوبه کړے شی | او هغه کسان

خو بيا به دغه مالونه د دوی دپاره د افسوس سبب جوړ شی او بيا به مغلوب کړے شی

كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۙ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ

چه کفر ئے کړے دے | جهنم ته به | راجمع کړے شی | دے دپاره چه جدا کړی | الله | پليت (ناپاک)

او په آخرت کښ به کافران جهنم ته راجمع کړے شی دے دپاره چه الله تعالیٰ ناپاک خلق دپاکو خلقو نه

مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ

د پاک نه | او کيږدی | ناپاک | بعضے د دے نه | په بعضو باندے | بيا يو ځائے کړی

جدا کړی او ناپاک خلق د يو بل د پاسه کيږدی او يو ډيرے ترينه جوړ کړی

جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ع

ټولو لره | نو وا به ئے چوی | په جهنم کښ | هم دا کسان دی | تاوان | مندونکی

او بيا ئے جهنم ته اوغورزوی هم دا خلق پوره تاواليان دی۔ اے پيغمبره!

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا

او وايه | هغه چاته | چه کفر ئے کړے دے | که چرے | منع شو دوی | نو بخښنه به اوشی | دوی ته | د هغه څه

دے کافرانو ته او وايه چه که چرے دوی اوس هم منع شی نو تير شوی ګناهونه به ورته معاف کړے شی

قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ

چه تير شول | او که | دوی بيا دا سے او کړل | نو يقيناً | تير شوے دے | حالت | د پخوانو

او که چرے دوی بيا بيا نافرمانی کوی نو د تير شوو خلقو سره چه څه شوی دی هغه د دوی مخے ته تير شوی دی

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ

او جنګ کوئ دوی سره | تر دے | چه پاتے نشی | فتنه | او شی | دين | ټول | صرف د الله

او اے مسلمانانو تاسو د دے کافرانو سره تر هغه وخته پورے جنګ کوئ چه فتنه پاتے نشی او ټول دين يو از دے د الله تعالیٰ شی

فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَإِنْ

پس که چرے | دوی منع شو | نو بيشکه | الله | د هغه څه | چه دوی ئے کوی | ليدونکے دے | او که چرے

نو که چرے دوی منع شی نو يقيناً الله تعالیٰ د دوی عملونه ښه وينی۔ او که چرے دوی

تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ ۚ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ

دوی مخ واړو | نو پوهه شئ | چه بيشکه | الله | ستاسو مولیٰ (ملګرے) دے | ډير ښه | مولیٰ دے | او ډير ښه | مددګار دے

انکار او کړو نو يقيناً الله ستاسو مددګار (کارساز) دے او هغه ډير ښه ملګرے او ډير ښه مددګار دے

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ

او پوهه شئ | چه بیشکه هغه څه | چه غنیمت کښې ئې حاصل کړئ تاسو | د څه شي نه | نو بیشکه | الله دپاره دے

او (اے مسلمانانو) تاسو په دے ځان پوهه کړئ چه هر قسمه څیز تاسو د کافرانو نه په جنګ سره حاصل کړئ

خُمُسَهٗ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ

پنځمه حصه د هغے | او دپاره د پیغمبر | او دپاره د رشته دارانو | او یتیمانو | او مسکینانو

نو د هغے پنځمه حصه د الله او د رسول او د رشته دارانو او د یتیمانو او د مسکینانو او د مسافرو حق دے که تاسو په

وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَآ اَنْزَلْنَا

او مسافرو | که چرے | یئ تاسو | چه ایمان لرئ | په الله | او په هغه څه | چه نازل کړے دے مونږ

الله باندے او په هغه کتاب (مدد) باندے ایمان لرئ چه مونږ په خپل بنده باندے د فیصلے (د بدر) په ورځ یعنی

عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ؕ

په خپل بنده باندے | په ورځ | د فتح (فیصلے) | په هغه ورځ | چه مخامخ شوے | دوه ډلے

په هغه ورځ چه دواړه لښکرے یو بل ته مخامخ شوے نازل کړے دے (نو دا حق ادا کول په تاسو واجب دی)

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٤١ اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا

او الله | په هر | څیز باندے | قادر دے | کله چه | وئ تاسو | په غاړه | لږدے باندے

او الله په هر څیز باندے قادر دے دا هغه وخت وو کله چه تاسو په میدان بدر کښې مدینے ته لږدے غاړه د خوړ

وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ ؕ وَلَوْ

او وو دوی | په غاړه | لرے باندے | او قافله وه | لاندے | ستاسو نه | او که چرے

باندے وئ او کافران په لرے غاړه باندے وو او د تجارت قافله ستاسو نه ښکته روانه وه او که تاسو د مخکښې نه د جنګ

تَوَاعَدْتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيْعٰدِ ۙ وَلٰكِنْ لِّيَقْضِيَ

وعده کړے هوے تاسو (د یو بل سره) | نو خامخا اختلاف به مو کړے وے | په وعده کښې | لیکن | چه پوره کړی

څه وخت په خپلو کښې مقرر کړے وے نو ستاسو به په مقرر وخت کښې خامخا اختلاف پیدا شوے وو خو دا څه چه وشول

اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۙ۬ لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْۢ بَيِّنَةٍ

الله | یو کار | چه کیدونکے وو | (دے دپاره) چه مړ شی | هغه څوک | چه مری | پس د دلیل نه

دا دے دپاره چه الله تعالیٰ هغه کار پوره کړی چه کوم کیدونکے وو (هغه دا) چه څوک په حال د کفر کښې تباه کیږی نو چه د ښکاره

وَّيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْۢ بَيِّنَةٍ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيْعٌ

او چه ژوندے پاتے شی | هغه څوک | چه ژوندے وی | پس د دلیل نه | او بیشکه | الله | خامخا اوریدونکے

دلیل لیدو نه پس تباه شی او څوک چه په ایمان ژوندے پاتے کیږی نو چه د ښکاره دلیل د لیدو نه پس ژوندے پاتے شی او یقینا

عَلِيْمٌ ۝٤٢ ۙ اِذْ يُرِيْكَهُمُ اللّٰهُ فِيْ مَنَامِكَ قَلِيْلًا ؕ وَلَوْ اَرٰىكَهُمْ

پوهه دے | کله چه | او ښودل تا ته دوی لره | الله | ستا په خوب کښې | لږ | او که | ښودلے وے تا ته دوی

الله تعالیٰ هر څه اوری په هر څه پوهه دے اے پیغمبره! کوم وخت چه الله په خوب کښې تا ته دا کافران لږ ښکاره کړل او که

كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ

ډیر | نو خامخا تاسو به بې زړه شوي وئ | او خامخا اختلاف به مو کړے وے | په دے معامله کښې | لیکن | الله

تا ته ئے دوی تعداد زیات ښودلے (ښکاره کړے) وے نو اے مسلمانانو تاسو به خامخا همت بائیللے وو او په دے

سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ

بچ او ساتلئ | بیشکه هغه | پېژني | د سینو خبرے (رازونه) | او کله چه | الله او ښودل تاسو ته دوی

معامله کښې به مو اختلاف (جګړه) شروع کړے وه یقیناً الله ته د زړونو حال ښه معلوم دے او هغه وخت یاد کړه چه کله تاسو

إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ

کله چه | مخامخ شوئ تاسو (یو بل سره) | په سترګو کښې ستاسو | لږ | او لږ ئے ښکاره کړئ تاسو | د هغوی په سترګو کښې

(او کافران) دیو بل سره مقابلے دپاره مخامخ شوئ نو الله ستاسو په نظر کښې دهغوی (کافرانو) تعداد کم ښکاره کړو

لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

چه پوره کړي | الله | هغه کار | چه وو | (پوره) کیدونکے | او خاص الله ته | واپس کولے شي

او دهغوی په نظر کښې ئے تاسو کم ښکاره کړئ دادے دپاره چه کوم کار کیدونکے وو چه الله هغه پوره کړي او ټول معاملے

الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا ع

ټول کارونه | اے | مومنانو! | کله چه | مخامخ شئ تاسو | دیو ډلے سره | نو کلک او سئ

هم الله ته راجع (واپس) کولے شي. اے مومنانو! کله چه ستاسو دیو ډلے سره مقابله راشي نو کلک (ثابت قدم) وسئ

وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ

او یادوئ | الله | ډیر | دے دپاره چه تاسو | کامیاب شئ | او خبره (حکم) منئ | د الله

او الله ډیر ډیر یادوئ چه کامیابي درته حاصل شي. او دالله او دهغه د رسول خبره (حکم) (په خوشحالئ سره)

وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ

او دهغه د رسول | او جګړے مه کوئ دیو بل سره | ګنې کمزوري به شئ | او لاړه به شي | دبدبه ستاسو

منئ او په خپل مینځ کښې جګړه (اختلاف) مه کوئ ګنې کمزوري (بزدله) به شئ او ستاسو رعب به

وَاصْبِرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

او صبر کوئ | بیشکه | الله | د صبر کوونکو سره دے | او مه کیږئ تاسو | د هغه چا پشان

ختم شي او د صبر نه کار واخلئ یقین او ساتئ چه الله د صبر کوونکو ملګرے دے او دهغه خلقو پشان مه کیږئ

خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ

چه وتلي وو | د خپلو کورونو نه | په غرور سره | او په شان ښودلو سره | خلقو ته | او چه منع کړي خلق

چه د خپل کورونو نه په غرور سره او خلقو ته خپل شان وشوکت ښودو ئے په خیال راوتلي وو او خلق ئے دالله دلارے نه

عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾ وَإِذْ

د لارے | د الله نه | او الله | په هغه څه | چه دوي ئے کوي | احاطه کوونکے دے | او کله چه

منع کول او دوي چه څه کول الله په هغے باندے (په خپل قدرت سره) احاطه کوونکے دے. او هغه وخت هم یاد کړئ کله چه

زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ

خائسته (ښکاره) کړل | دوی ته | شیطان | ددوی (بد) عملونه | او وے وئیل (ورته) | چه نشته هیڅ څوک زور آور

دے کافرانو ته شیطان ددوی بد عملونه (کارونه) خائسته ښکاره کړل او دا یې ورته او وئیل چه نن په

لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَآءَتِ

په تاسو | نن ورځ | د خلقو نه | او بیشکه زهٔ | امدادی یم | ستاسو | پس هر کله | چه مخامخ شوے

انسانانو کښې هیڅ څوک په تاسو باندے غالب کیدے نشي او زهٔ هم ستاسو ملګرے (ملاتړ) یم خو کله چه

الْفِئَتٰنِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ

دواړه ډلے (یو بل ته) | واپس شو (شیطان) | په پوندو خپلو باندے | او وے وئیل | چه بیشکه زهٔ | بیزاره یم

دواړه لښکرے یو بل ته مخامخ شوے نو دے په خپلو پوندو په شا شو (او تختیدلو) او وے وئیل چه زهٔ ستاسو څخه

مِّنْكُمْ اِنِّيْٓ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ ؕ وَاللّٰهُ

ستاسو نه | زهٔ | وینم | هغه څه | چه تاسو ئے نه وینئ | بیشکه زهٔ | یریږم | د الله نه | او الله

ذمه داری نشم اخستلے زهٔ چه څه وینم هغه تاسو نه وینئ. زهٔ د الله نه ویریږم او د الله عذاب ډیر سخت دے

شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۟ اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ع

سخت | عذابونو کونکے دے | کله چه | وئیل | منافقانو | او هغه کسانو | چه په زړونو د هغوی کښې

او هغه وخت یاد کړه کله چه منافقانو او هغه کسانو چه په زړونو کښې مرض (د کفر) وو او وئیل چه دا مسلمانان خپل

مَّرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَآءِ دِيْنُهُمْ ؕ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ

مرض وو | (چه) دهوکه کړی دی | دا خلق | خپل دین | او څوک چه | توکل او کړی | په الله باندے

دین په دهوکه کښې اچولی دی (یعنی دا مسلمانان په خپل دین باندے نازیږی) حالانکه څوک چه په الله باندے څان

فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۟ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِيْنَ

نو بیشکه | الله | زور آور دے | حکمت والا دے | او که | او وینے ته | کله چه | ساه اخلی | د هغه کسانو نه

او سپاری نو یقیناً الله په هر چا باندے غالب او لوئ حکمت والا دے. او کاش! چه ته هغه وخت او وینے کله چه فرشتے

كَفَرُوا ۙ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ وَذُوْقُوْا

چه کفر ئے کړے دے | ملائکے (فرشتے) | په دے حال کښې چه وهی | مخونه ددوی | او شاګانے ددوی | او (وائی ورته چه) او څکئ

د دے کافرانو نه ساه اخلی. او ددوی په مخونو او شاګانو ګزارونه کوی او ورته وائی چه د سوزوونکی

عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۟ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ

عذاب | سوزوونکے | دا | په سبب د هغه عمل | چه مخکښې لیږلے دے | ستاسو لاسونو | او دا چه بیشکه

اور عذاب او څکئ. دا ټول د هغه عملونو بدله ده چه تاسو په خپلو لاسونو باندے مخکښې لیږلی دی او دا خبره

اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۟ۙ كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ

الله | نه دے | هیڅ ظلم کوونکے | په بندګانو باندے | (ددوی حال) پشان د حال | د فرعونیانو

یقینی ده چه الله تعالیٰ په خپلو بندګانو باندے هیڅ ظلم نه کوی. د دے خلقو عادت په کفر کولو کښې پشان

وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ

اودهغه خلقو دے | چه ددوی نه مخکښ وو | چه انکار ئے کړے وو | د آیتونو | د الله نه | پس اونیول دوی لره

دعادت دفرعونیانو اودهغه خلقو دے چه ددوی نه مخکښ تیر شوی دی نو الله تعالیٰ دخپلو ګناهونو

اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝٥٢ ذٰلِكَ بِاَنَّ

الله | په سبب دخپلو ګناهونو | بیشکه | الله | قوت والا | سخت | عذاب ورکوونکے دے | دا څکه | چه بیشکه

په وجه راونیول یقینا دالله طاقت ډیر زیات (لوئ) دے او عذاب ئے ډیر سخت دے. دا هر څه څکه اوشو چه

اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى

الله | نه دے | بدلوونکے | د یو نعمت | چه کړے ئے وی | په یو قوم بانډے | تر دے

دالله دستور دے چه یو قوم له یو نعمت ورکړی نو تر هغه وخته پورے هغه نعمت نه بدلوی تر څو چه هغوی

يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٥٣ ۙ

چه دوی بدل کړی | هغه عقیده | چه ددوی په زړونو کښ ده | او بیشکه | الله | ښه اوریدونکے دے | ښه پوهه دے

پخپله خپل عمل بدل نه کړی او الله هره خبره اوری هر څه پیژنی.

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذَّبُوْا

(ددوی حال) پشان دحال | دفرعونیانو | اودهغه خلقو دے | چه ددوی نه مخکښ وو | دروغ ګڼړل وو دوی

په دے معامله کښ هم ددوی حال دفرعونیانو او دهغه خلقو پشان شو چه د دوی نه مخکښ تیر شوی وو

بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ ۚ

آیتونه | د رب خپل | بس هلاک کړل مونږ دوی | په سبب دخپلو ګناهونو | او غرق کړل مونږ | فرعونیان

هغوی هم دخپل رب آیتونه دروغ وګڼړل نو مونږ دخپلو ګناهونو په وجه هلاک کړل او فرعونیان مو غرق کړل

وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ۝٥٤ اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ

او دا ټول | وو | ظالمان | بیشکه | بدترین | په ژوندو سرو کښ | په نزد | د الله | هغه خلق دی

او دا ټول ظالمان وو یقین او کړئ چه دالله په نزد په مخ د زمکه بانډے ساوالا څیزونو کښ د ټولو نه زیات نکاره هغه خلق دی

كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٥٥ ۖ اَلَّذِيْنَ عٰهَدْتَّ مِنْهُمْ

چه کفر ئے کړے دے | پس دوی | ایمان نه راوړی | هغه خلق | چه لوظ کړے دے تا | دهغوی سره

چه کفر ئے اختیار کړے دے چه دهغے دوجے نه هیڅ کله ایمان نه راوړی دا هغه خلق دی چه تا تړے له وعدے اغستلے وه

ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِيْ كُلِّ مَرَّةٍ وَّهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ۝٥٦

بیا | ماتوی هغوی | خپل لوظ | په هر ځل | او دوی | ځان نه بچ کوی دے لوظ نه

دهغے باوجود دوی هر ځل خپله وعده ماتوی او د وعدے ماتولو نه ځان نه بچ کوی (دالله نه نه ویریږی).

فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَّنْ

پس که چرے | ته بیامومے دوی | په جنګ کښ | نو اوپروه (اوزغلوه) | د دوی په وجه | هغه څوک

نو که چرته دا خلق په جنګ کښ تاله په لاس راشی نو دا سے سزا ورکړه

خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ

چه وروستو دي تګ کوي له | دے دپاره چه دوي | نصحيت واخلي | او که چرے | ته ويريږے | د يو قوم نه

چه وروستو خلق پرے هم اوپروے. کيدے شي چه ددے نه دوي سبق واخلي. او که چرے ديو قوم نه

خِيَانَةً فَانْۢبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

دلوظ ماتولو | لواوغورزوه | دوي ته (ددوي وعده) | د برابرئ په بنياد | بيشکه | الله | نه خوښوي

دخيانت اولوظ ماتولو خطره وي نو هغوي ته دلوظ دختمولو خبر ورکړه چه دواړه ډلے په خبريدو کښ برابر شي يقيناً

الْخَآئِنِيْنَ ﴿٥٨﴾ ۧ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا ؕ اِنَّهُمْ

ع

خيانت کوونکي | او ګمان دِ نه کوي | هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | چه بچ به شي | بيشکه دوي

الله خيانت کوونکي نه خوښوي او کافران دِ هيڅ کله دا خيال نه کوي چه دوي به زمونږ د ګرفت نه بچ شي ځکه چه

لَا يُعْجِزُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَاَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ

نشي عاجزه کولے الله لره | او تيار کړئ | ددوي (دمقابلے) دپاره | څومره مو | چه وس کيږي | د طاقت (قوت) نه

دوي الله لره عاجزه (کمزورے) کولے نشي. او اے مسلمانانو ددوي دمقابلے دپاره مو چه څومره دسامان جنګ تيار ولو

وَّمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ

او د تړلے شوي | اسونو نه | چه اويروئ تاسو | په هغے سره | دشمن | د الله | او دشمن خپل

او د تړل شوي اسونو وس رسي تيار کړئ چه د الله تعالٰى دشمن او خپل دشمنان او ددوي نه علاوه پرے

وَاٰخَرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ ۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ ؕ وَمَا

او نور (هم) | د دوي نه سوا دي | چه تاسو ئے نه پيژنئ | (خو) الله ئے | پيژني | او څه چه

نور خلق چه تاسو ئے نه پيژنئ او الله ئے پيژني اوپروئ او تاسو چه د الله په لار کښ

تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ

تاسو خرچ کوئ | د څه څيز نه | د الله په لاره کښ | پوره به در کړے شي | تاسو ته (اجر د هغے)

څه هم خرچ کوئ نو د هغے به تاسو ته پورا اجر در کولے شي

وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَاِنْ جَنَحُوْا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا

او په تاسو به | ظلم نه کيږي | او که چرے | مائله شي دوي | صلحے ته | نو ته هم مائله شه | (هغے ته صلحے ته)

او هيڅ ظلم به در باندے نه کيږي او که چرے دا کافران صلحے (روغے) ته مائله شي نو ته هم ورمائله شه

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦١﴾ وَاِنْ يُّرِيْدُوْٓا

او توکل کوه | په الله باندے | بيشکه | هم هغه | اوريدونکے | پوهه دے | او که چرے | دوي غواړي

او په الله باندے توکل کوه يقيناً هغه هر څه اوري او هر څه باندے پوهه دے. او که چرے دوي ستا

اَنْ يَّخْدَعُوْكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ؕ هُوَ الَّذِيْٓ اَيَّدَكَ

چه دهوکه اوکړي تاسره | نو بيشکه | پوره دے تالره | الله | هم هغه (الله) | هغه ذات دے | چه کلک کړے ئے

ددهوکه کولو اراده کوي نو يقيناً الله تالره کافي دے هغه الله چه په خپل مدد سره او د مومنانو په ذريعه

بِنَصْرِهٖ وَبِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٢﴾ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ ط لَوْ اَنْفَقْتَ

په خپل مدد | او په مومنانو سره | او الله مینه پیدا کړه | په مینځ د زړونو دوی کښې | که چرې | خرچ کړې مومنتا

نے تا لره قوت در کړے دے. او الله تعالیٰ د دوی (مومنانو) په زړونو کښې محبت پیدا کړو که چرې تا

مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا مَّآ اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ وَلٰكِنَّ

هغه څه | چه په زمکه کښې دي | ټول | نو تا به مینه نه وے پیدا کړے | په مینځ د زړونو د دوی کښې | لیکن

د زمکے په مخ موجود ټول مالونه خرچ کړے وے نو بیا دے هم د دوی په مینځ کښې محبت نه شو پیدا کولے

اللّٰهَ اَلَّفَ بَيْنَهُمْ ط اِنَّهٗ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٣﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ

الله | مینه پیدا کړه | د دوی په مینځ کښې | بیشکه هغه | زورور | حکمت والا ذات دے | اے پیغمبره!

لیکن الله د دوی په مینځ کښې محبت پیدا کړو یقیناً هغه ډیر زورور او حکمت والا دے اے پیغمبره!

حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٤﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ ع

کافی دے تا لره | الله | او هغه چا لره هم | چه ستا تابعداری | د مومنانو نه | اے پیغمبره!

پوره دے الله تا لره او هغه مومنانو لره چه تا پسے روان دي. اے پیغمبره!

حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَى الْقِتَالِ ط اِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ

تیز کړه | مؤمنان | په جهاد کولو باندے | که وي | د ستاسو نه | شل کسان دا سے

مومنان په جنګ (جهاد) باندے تیز کړه که چرے وي په تاسو کښې شل کسان صبر ناک نو غالب به وي

صٰبِرُوْنَ يَغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ

چه ثابت قدم وي | نو هغوي به غالب راشي | په دوه سوو (کافرانو) باندے | او که وي | د ستاسو نه | سل تنه

په دوه سوو کافرو باندے او که چرے وي په تاسو کښې سل کسان نو غالب به شي په زرو کافرانو باندے

يَّغْلِبُوْٓا اَلْفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾

نو غالب به راشي | په زرو | د هغه خلقو چه کفر ئے کړے دے | ځکه چه دوی | دا سے خلق دے | چه پو هیږي نه

چه کفر ئے کړے دے ځکه چه دوی دا سے قوم (خلق) دي چه نه پوهیږي

اَلْئٰنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنَّ فِيْكُمْ ضَعْفًا ط

(خو) اوس | سپک کړو | الله تعالیٰ | تاسو نه (بوج) | او پته ده (الله ته) | چه یقیناً تاسو کښې | څه کمزوری ده

اوس اسانتیا راوستله الله په تاسو باندے او الله پوهه دے چه بیشکه چه په تاسو کښې کمزوری ده

فَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَّغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ

نو که چرے | وي | د ستاسو نه | سل کسان | صبرناک | نو غالب به شي | په دوه سوو باندے | او که چرے

نو اوس حکم دا دے که په تاسو کښې سل کسان ثابت قدم وي نو هغوي به دوه سوه کافرانو باندے غالب راشي او که

يَّكُنْ مِّنْكُمْ اَلْفٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ط وَاللّٰهُ

وي | د ستاسو نه | زر کسان | نو غالب به شي | په دوه زرو کسانو | په حکم | د الله | او الله

په تاسو کښې زر کسان (دا سے) وي نو د الله په حکم سره به په دوه زره کافرانو باندے غالب راشي او الله

مَعَ الصّٰبِرِيۡنَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ لِنَبِىٍّ اَنۡ يَّكُوۡنَ لَهٗۤ اَسۡرٰى

سره | د صبرناکو دے | نه دی مناسب | پیغمبر لره | چه وی دے | هغه لره | قیدیان

د ثابت قدم خلقو ملګرے دے. د الله د هیڅ یو پیغمبر د شان سره مناسب نه دے چه د هغه سره دِ قیدیان پاتے شی

حَتّٰى يُثۡخِنَ فِى الۡاَرۡضِ‌ؕ تُرِيۡدُوۡنَ عَرَضَ الدُّنۡيَا ‌ۖ

تر دے | چه دے ولے توے کړی | په زمکه کښې | غواړئ تاسو | سامان (مال) | د دنیا

تر څو پورے چه د رعب قائمولو د پاره هغه په زمکه کښې د دشمن وینه سمه توے نه کړی تاسو (خو) د دنیا مال او متاع غواړئ

وَاللّٰهُ يُرِيۡدُ الۡاٰخِرَةَ‌ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيۡزٌ حَكِيۡمٌ ﴿٦٧﴾ لَوۡلَا كِتٰبٌ

او الله | غواړی | آخرت | او الله | زور آور | حکمت والا دے | که چرے نه وے | حکم (لیکلے شوے)

خو الله (ستاسو د پاره) د آخرت فائده غواړی او الله تعالیٰ غالب او حکمتونو والا دے. که چرے د الله تعالیٰ

مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمۡ فِيۡمَاۤ اَخَذۡتُمۡ عَذَابٌ

د طرف د الله نه | د واړندے نه | نو خامخا به رسیدلے وو تاسو ته | د هغه مال په وجه | چه واغستلو تاسو | عذاب

حکم د مخکښې نه مقرر شوے نه وے نو تاسو ته به په فدیه اغستلو لوئ عذاب رسیدلے وے

عَظِيۡمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوۡا مِمَّا غَنِمۡتُمۡ حَلٰلًا طَيِّبًا ‌ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ‌ ؕ

ډیر لوئے | پس خورئ | د هغه څه نه | چه په غنیمت کښې واغستلو تاسو | حلال | پاکیزه | او اویریږئ | د الله نه

نو اوس چه تاسو په غنیمت کښې کوم مال حاصل کړے دے هغه حلال او پاکیزه ګنړئ او خورئ ئے او د الله تعالیٰ نه

ع اِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿٦٩﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ قُلۡ لِّمَنۡ فِىۡۤ اَيۡدِيۡكُمۡ

بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے | اے پیغمبره! | او وایه | هغه چا ته | چه ستاسو په لاسو کښې دی

اویریږئ یقیناً الله ډیر بخښونکے او ډیر مهربان دے. اے پیغمبره! ستاسو په قبضه کښې چه کوم

مِّنَ الۡاَسۡرٰٓى ۙ اِنۡ يَّعۡلَمِ اللّٰهُ فِىۡ قُلُوۡبِكُمۡ خَيۡرًا يُّؤۡتِكُمۡ

د قیدیانو نه | که معلوم کړو | الله | ستاسو په زړونو کښې | ایمان | نو در به کړی تاسو ته

قیدیان دی که څوک کښې څوک دعوی د ایمان کوی نو هغوی ته او وایه چه که الله تعالیٰ ستاسو په زړونو کښې څه خیر او لیدو نو تاسو ته

خَيۡرًا مِّمَّاۤ اُخِذَ مِنۡكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَـكُمۡ‌ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوۡرٌ

غوره | د هغه مال نه | چه اغستلے شوے دے | تاسو نه | او بخښنه به او کړی | تاسو ته | او الله | بخښونکے

چه کوم مال په فدیه کښې اغستلے شوے دے د هغے نه به هر ته غوره هم کړی او ګناهونه به هم تاسو معاف کړی او الله تعالیٰ بخښنه کونکے

رَّحِيۡمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنۡ يُّرِيۡدُوۡا خِيَانَتَكَ فَقَدۡ خَانُوا اللّٰهَ

مهربان دے | او که چرے | دوی غواړی | دهوکه (خیانت) کول تاسو سره | نو یقیناً | دوی خیانت کړے دے | د الله سره

مهربان دے او که دوی تاسو سره خیانت (دهوکه) کول غواړی نو الله به ئے ذلیله کړی لکه څنګه چه د دے نه مخکښې دوی

مِنۡ قَبۡلُ فَاَمۡكَنَ مِنۡهُمۡ‌ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيۡمٌ حَكِيۡمٌ ﴿٧١﴾

مخکښې د دینه | پس قدرت ئے درکړو (تا لره) | په دوی باندے | او الله | پوهه | حکمت والا دے

د الله تعالیٰ سره خیانت کړے وو نو د هغے په نتیجه کښې الله تعالیٰ ستا په قابو کښې راوستل او الله پوهه او حکمت والا دے

إِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا بِأَمْوَالِهِمْ

بېشکه | هغه کسان | چه ایمان ئې راوړې دې | او هجرت ئې کړې دې | او جهاد ئې کړې دې | په مالونو خپلو

یقیناً چا چه ایمان راوړې دې او هجرت ئې کړې دې او د الله په لار کښې ئې په خپل سر او مال سره

وَأَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا

او په نفسونو خپلو سره | په لاره د الله کښې | او هغه کسان | چه ځائې ئې ورکړې دې | او مدد ئې کړې دې

جهاد (هم) کړې دې او چا چه مهاجرینو له ځائې ورکړې دې او د هغوی سره ئې مرسته (مدد) کړې ده

أُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

هم دغه کسان | بعضې د دوی له | دوستان دي | د بعضو | او هغه کسان | چه ایمان ئې راوړې دې

دغه ټول په خپل مینځ کښې دیو بل ملګری (رشتیني دوستان) دي او چا چه ایمان راوړې دې

وَلَمْ يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ مِّنْ وَّلَايَتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ حَتّٰى

او هجرت ئې نه دې کړې | (نو) نشته تاسو لره | د دوستانې د هغوی نه | هیڅ حق (څیز) | تر دې

خو هجرت ئې نه دې کړې نو تر څو پورې چه هغوی هجرت اونه کړی ستاسو ور سره

يُهَاجِرُوْا ۚ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ فَعَلَيْكُمُ

چه هغوی هجرت اوکړی | او که چرې | دوی مدد او غواړی تاسو نه | په دین کښې | نو لازم دې په تاسو باندې

د دوستانې هیڅ تعلق نشته خو که هغوی تاسو نه په دین کښې مدد (مرسته) غواړی نو بیا د هغوی مدد کول

النَّصْرُ إِلَّا عَلٰى قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ ؕ

مدد کول (د دوی سره) | مګر | د هغه قوم په مقابله کښې | چه ستاسو په مینځ کښې | او د هغوی په مینځ کښې | معاهده وی

په تاسو فرض (لازم) دی مګر د هغه قوم خلاف په ور سره مدد نه کوئ چه چا سره ستاسو معاهده د امن وی

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ

او الله | د هغه څه | چه تاسو ئې کوئ | لیدونکې دې | او هغه کسان | چه کفر ئې کړې دې | بعضې د هغوی نه

او تاسو چه کوم عمل کوئ الله تعالیٰ ئې وینی. او کافران خلق په خپل مینځ کښې دیو بل ملګری او دوستان دي که

أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ إِلَّا تَفْعَلُوْهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ

دوستان دي | د بعضو | که چرې او نکړئ تاسو دا (مدد) | نو پیدا به شي | فتنه | په زمکه کښې

تاسو په دې حکمونو عمل اونه کړو او دیو بل سره مو اونکړو نو په زمکه (دنیا) کښې به فتنه په غلبې د کفارو سره پیدا شي

وَفَسَادٌ كَبِيْرٌ ۝ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا

او فساد | ډېر لوئې | او هغه کسان | چه ایمان ئې راوړې دې | او هجرت ئې کړې دې | او جهاد ئې کړې دې

او لوئې فساد د شرک به جوړ شي. او چا چه ایمان راوړې دې او هجرت ئې کړې دې او د الله په لار کښې جهاد

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا أُولٰٓئِكَ

په لار | د الله کښې | او هغه کسان | چه ځائې ئې ورکړې دې | او مدد ئې کړې دې | دغه کسان

(هم) کړې دې او چا چه مهاجرینو له ځائې ورکړې دې او د هغوی مرسته (مدد) ئې کړې دې

هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ۭ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۝

هم دوی دی | مومنان | رشتینی | ددوی دپاره | بخښنه | او رزق | عزتمند دے

نو دغه تول خلق په صحیح معنو کښ (په حقه) مومنان دی هم دوی دپاره بخښنه او دعزت روزی ده

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا

او هغه کسان | چه ایمان ئے راوړے دے | د دے نه وروستو | او هجرت ئے کړے دے | او جهاد ئے کړے دے

او چا چه وروستو ایمان راوړو او هجرت ئے اوکړو او ستاسو په ملګرتیا کښ ئے جهاد هم اوکړو

مَعَكُمْ فَاُولٰۗىِٕكَ مِنْكُمْ ۭ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ

ستاسو په ملګرتیا کښ | نو (هس) دغه کسان | هم ستاسو د دے له دی | او نږدے خپلوان (رشته دار) | بعضے د دوی نه

نو هغوی هم په تاسو کښ شامل دی البته (خو) په دوی کښ چه کوم (دوه تنے) رشته دار دی

اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝ۧ

زیات حقدار دی | د بعضو نه | په حکم (کتاب) | د الله کښ | بیشکه | الله | په هر څیز باندے | پوهه دے

هغوی د الله په کتاب کښ د یو بل د میراث د نورو نه زیات حقدار دی یقیناً الله تعالیٰ د هر څیز پوره پوره علم لری

آیاتها [١٢٩]	سورة التّوبة مدنيّة	ركوعاتها [١٦]

بَرَاۗءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ

اعلان حبدائی (بیزاری) دے | د الله | او د رسول د هغه طرف نه | هغه خلقو ته | چه لوظ ورسره کړے دے تاسو

اے مسلمانانو! دا د الله او د هغه د رسول د طرف نه هغه مشرکانو ته د بیزارئ اعلان دے چه تاسو ورسره

مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝ فَسِيْحُوْا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّاعْلَمُوْٓا

د مشرکانو نه | پس وګرځئ | په زمکه کښ | څلور | میاشتے | او پوهه شئ

معاهده کړے وه. نو (اے مشرکانو) تاسو په دے ملک کښ څلور میاشتے (لورے) ازاد اوګرځئ او دا یقین

اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكٰفِرِيْنَ ۝

چه بیشکه تاسو | نه یئ | عاجزه (کمزورے) کوونکی | الله لره | او دا چه بیشکه | الله | شرموونکے دے | کافرانو لره

اوساتئ چه تاسو الله عاجزه (کمزورے) کولے نشئ او دا هم یاد اوساتئ چه الله تعالیٰ به کافران رسوا کوی.

وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ

او اعلان دے | د | الله | او د هغه د رسول د طرف نه | خلقو ته | په ورځ | د حج | لوئے

او د حج اکبر په ورځ ټولو خلقو ته د الله او د هغه د رسول د طرف نه دا اعلان دے چه

اَنَّ اللّٰهَ بَرِيْۗءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ڏ وَرَسُوْلُهٗ ۭ فَاِنْ تُبْتُمْ

چه بیشکه | الله | بیزاره دے | د مشرکانو نه | او رسول د هغه (هم) | پس که چرے | توبه اوویستله تاسو

الله تعالیٰ او د هغه رسول د مشرکانو نه بیزاره دے اوس اے مشرکانو! که تاسو توبه اوباسئ

فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي

نو دا | غوره ده | تاسو دپاره | او كه چرې | مخ وا ړولو تاسو | نو پوهه شئ | چه بېشكه تاسو | نه شئ | عاجزو (كمزوري) كوونكي

نو دا به درله ډېر به وي او كه (اوس هم) تاسو اوونه منله نو ياد اوساتئ چه تاسو الله تعالىٰ نشئ عاجزه كولے

اللّٰهِ ۭ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ

الله لره | او زيرے وركړه | هغه خلقو ته | چه كفرے كړے دے | د عذاب | دردناك | مگر | هغه كسان

او (اے پېغمبره) ټولو كافرانو ته د دردناك عذاب زيرے وركړه. البته (اے مسلمانانو!)

عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ شَيْـًٔا

چه لوظونو سره كړے دے تاسو | د مشركانو نه | بيا ئے | كمے نه دے كړے تاسو سره په لوظ كښې | هيڅ كمے

كوم مشركانو سره چه تاسو معاهده كړے ده او هغوي تاسو سره په معاهده كښې هيڅ كوتاهي نه ده كړے

وَّلَمْ يُظَاهِرُوْا عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوْٓا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ

او نه ئے مدد كړے دے | د ستاسو په مقابله كښې | د هيڅ چا سره | نو پوره كړئ | د هغوي سره | لوظ د هغوي

او نه ئے ستاسو خلاف د چا مدد (مرسته) كړے ده نو هغوي سره خپله معاهده تر نيټے پورے

اِلٰى مُدَّتِهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝ فَاِذَا انْسَلَخَ

تر مقرر شوے مودے د هغوي پورے | بېشكه | الله | خوښوي | متقيان | پس كله چه | تېرے شي

پوره كړئ يقيناً الله تعالىٰ د متقيانو سره مينه كوي. بيا چه كله د حرمت مياشتے تېرے شي

الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ

مياشتے | عزتمندے | نو وژنئ | مشركان | كوم ځائے چه | بيا مومئ تاسو هغوي لره

نو دا مشركان چه چرته بيا مومئ نو وژنئ ئے او نيسئ ئے او راگيروئ ئے

وَخُذُوْهُمْ وَاحْصُرُوْهُمْ وَاقْعُدُوْا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَاِنْ

او ونيسئ ئے | او راگير ئے كړئ | او كېنئ | دوي ته | په هره | مورچه كښې | پس كه چرے

او په هره مورچه كښې ورته (پټ) كېنئ البته كه دوي توبه اووېستله

تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ ۭ

توبه ئے وويستله دوي | او پابندي ئے وكړه | د مانځه | او وركړو ئے | زكات | نو پرېږدئ (خالي كړئ) | لار د دوي

او د مانځه پابندي ئے شروع كړه او زكات ئے وركولو نو بيا ئے مخه (لاره) ازاده كړئ

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ

بېشكه | الله | بخښونكے | مهربان دے | او كه چرے | يو كس | د مشركانو نه

يقيناً الله تعالىٰ بخښونكے مهربان دے. او كه په مشركانو كښې يو كس تا نه

اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ

پناه (امن) او غواړي تا نه | نو پناه (امن) ورله وركړه | تر دے چه | واوري هغه | كلام | د الله | بيا ئے | اورسوه

پناه او غواړي نو تر هغه وخت پورے ورله پناه وركړه چه د الله تعالىٰ كلام واوري بيا ئے خپل

مَأْمَنَهٗ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُوْنَ ۝ كَيْفَ يَكُوْنُ

ځائے دامن خپل ته | دا ځکه | چه بیشکه دا | یو داسے قوم دے | چه نه پوهیږی | څنګه | کیدے شی

دامن ځائے ته اورسوه دا ځکه چه دوی داسے خلق دی چه علم (پوهه) نه لری. ددے مشرکانو سره

لِلْمُشْرِكِيْنَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهٖٓ اِلَّا الَّذِيْنَ

د مشرکانو | لوظ | د الله سره | او د رسول دهغه سره | سوا | دهغه خلقو نه

د الله او د هغه د رسول معاهده څنګه برقرار پاتے کیدے شی؟ سوا دهغه چا نه

عٰهَدْتُّمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ فَمَا اسْتَقَامُوْا

چه لوظ ورسره کړے دے تاسو | په (خواد) مسجد حرام کښ | نو ترڅو پورے چه قائم (ولاړ) وی دوی

چه تاسو ورسره په مسجد حرام کښ معاهده کړے ده نو ترڅو پورے چه هغوی تاسو سره په خپله معاهده

لَكُمْ فَاسْتَقِيْمُوْا لَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝

تاسو سره په وعده خپله | نو تاسو هم قائم (کلک) ولاړ اوسئ | د دوی سره | بیشکه | الله | خوښوی | متقیان

ولاړ (پابند) وی نو تاسو ورسره هم په معاهده پابند اوسئ یقینا الله تعالیٰ متقیانو سره مینه کوی.

كَيْفَ وَاِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِيْكُمْ اِلًّا

څنګه کیدے شی (اعتبار دوعدے) | حالانکه که غالب شی دوی | په تاسو باندے | نو لحاظ نه ساتی | ستاسو په حقله | دخپلولئ (رشتے)

لیکن ددے نورو مشرکانو سره معاهده څنګه برقرار پاتے کیدے شی؟ حالانکه دهغوی حال داسے دے که چرے په تاسو باندے غالب شی

وَّلَا ذِمَّةً ؕ يُرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوْبُهُمْ ۚ وَاَكْثَرُهُمْ

او نه د لوظ | رضا کوی دوی تاسو | په خلو خپلو سره | او انکار کوی | زړونه ددوی | او اکثر د دوی نه

نو (بیا) ستاسو په حقله نه د خپلولئ خیال ساتی او نه د معاهدے دوی تاسو تش دخلے په خبرو خوشحالوی حالانکه زړونه ئے انکار کوی

فٰسِقُوْنَ ۝ اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَصَدُّوْا

فاسقان (نافرمان) دی | اخستلے دے دوی | په آیتونو | د الله | قیمت (عوض) | لږ | نو منع کوی خلق

او اکثر یکښ نافرمان (فاسقان) دی. دوی د الله تعالیٰ د ایتونو (حکمونو) په بدله کښ معمولی عوض اخستل

عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝

دلارے دهغه نه | بیشکه دوی | ډیر بد (ناکاره) دے | هغه عمل | چه دوی ئے | کوی

خوښ کړی دی او (دهغے په نتیجه کښ) د الله تعالیٰ دلارے نه خلق منع کوی یقینا دوی ډیر بدکار کونکی دی

لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ

لحاظ نه ساتی دوی | دهر مومن په حقله | د خپلولئ | او نه د لوظ | او دا خلق | هم دوی دی

دوی د یو مسلمان په حق کښ هم نه د خه خپلولئ (رشتے) خیال ساتی او نه د څه معاهدے او هم دا خلق

الْمُعْتَدُوْنَ ۝ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ

د حد نه اوړیدونکے | پس که | توبه اوویستله دوی | او پابندی ئے اوکړه | د مانځه | او ورکولو ئے | زکات

ډیر سرکشه دی نو که دوی (اوس هم) توبه اوباسی او د مانځه پابندی شروع کړی

فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ ؕ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿١١﴾

نو دوی ورونړه دي ستاسو | په دين کښې | او په تفصيل سره بيانوو مونږ | آيتونه | د پاره دغه قوم | چه پوهيږي

او زكات ور كوي نو بيا خو ستاسو دينی ورونړه دي او مونږ د پوهه خلقو د پاره ايتونه (حكمونه) تفصيل سره بيانوو

وَاِنْ نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا

او كه چرے | مات كړل دوی | قسمونه خپل | پس د | لوظونو خپلو نه | او بد ئے او ويل

او كه چرے دوی د معاهدے كولو نه پس خپل قسمونه مات كړی او ستاسو دين لره بد وائی نو بيا د كفر

فِيْ دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْٓا اَئِمَّةَ الْكُفْرِ ۙ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ

په دين ستاسو كښې | نو او جنګيږئ | مشرانو | د كفر سره | بيشكه دوی | نشته هيڅ اعتبار

دا ے مشرانو (سردارانو) سره جنګ (جهاد) او كړئ چه دوی منع شی ځكه چه د دا ے خلقو د قسمونو څه

لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ﴿١٢﴾ اَلَا تُقَاتِلُوْنَ قَوْمًا نَّكَثُوْٓا

د قسمونو د دوی | د ے د پاره | چه منع شی دوی | و لے نه جنګيږئ تاسو | دا ے قوم سره | چه مات كړی ئے دی

اعتبار نشته. آيا تاسو به دغه چا سره جنګ (جهاد) نه كوئ چا چه خپل قسمونه مات كړل

اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوْا بِاِخْرَاجِ الرَّسُوْلِ وَهُمْ بَدَءُوْكُمْ

قسمونه خپل | او اراده كوشش ئے كړے وو | د ويستلو (شړلو) | د پيغمبر | او دوی | شروع كړے وو (جنګ) تاسو سره

او د پيغمبر د شړلو (جلاوطنۍ) قصد او اراده ئے كړے وه او هم دوی ستاسو خلاف جنګ په اول ځل شروع كړے وو

اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ اَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ

اول | ځل | آيا تاسو ويريږئ د دوی نه | پس الله | ډير حقدار د ے | (د د ے) چه | تاسو او ويريږئ د دغه نه

(نو) آيا تاسو د دوی نه يريږئ كه تاسو واقعی مومنان يئ نو الله تعالیٰ د د ے خبر ے

اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣﴾ قَاتِلُوْهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيْكُمْ

كه چرے يئ تاسو | مومنان | او جنګيږئ د دوی سره | نو سزا به ور كړی دوی ته | الله | ستاسو په لاسونو

زيات حق لری چه تاسو تر ے نه او ويريږئ. د دوی سره جنګيږئ چه الله ستاسو په لاس دوی له سزا ور كړی او رسوا ئے كړی

وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُوْرَ قَوْمٍ

او او به شرموی دوی | او مدد به او كړی تاسو سره | د دوی په خلاف | او يخے به كړی | سينے | د قوم

او د دوی په مقابله كښې ستاسو مدد او كړی او د مومنانو زړونه پر ے يخ كړی

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوْبِهِمْ ؕ وَيَتُوْبُ اللّٰهُ

مومنانو | او لر ے به كړی الله | غصه | د زړونو د دوی | او مهربانی به او كړی | الله

او د دوی د زړونو غصه به لر ے كړی. او الله تعالیٰ به توفيق د ايمان ور كړی چا ته ئے چه خوښه شی

عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٥﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا

په چا | چه او غواړی | او الله | پوهه | حكمت والا د ے | آيا ستاسو دا خيال د ے | چه هم داسے به پريښودے شئ تاسو

او الله پوهه حكمت والا د ے. آيا ګمان كوئ تاسو چه دا سے به پريښودے شئ تاسو

وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوْا

حالانکه تراوسه نه دی ښکاره کړی | الله | هغه خلق | چه جهاد کوی | ستاسو نه | او نه ئے دی جوړ کړے

اوحال دا دے چه لا نه دی ښکاره کړی الله هغه کسان چه جهاد ئے کړے دے په تاسو کښې او نه ئے دے نیولے

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيْجَةً ۭ وَاللّٰهُ

سوا | د الله | او د هغه د رسول | او د مومنانو نه | خپل خاص رازدار | او الله تعالیٰ

سوا د الله نه او نه د رسول د هغه نه او نه د مومنانو نه خپل رازدار دوسته او الله

خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يَّعْمُرُوْا ع

خبردار دے | په هغه څه | چه تاسو ئے کوئ | نشته دے (حق) | د مشرکانو | چه جوړ کړی دوی

پوره خبر دے ستاسو د ټولو کارونه (عملونو) نه. مشرکانو لره دا حق نشته چه هغوی د الله تعالیٰ جماتونه

مَسٰجِدَ اللّٰهِ شٰهِدِيْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ

جوماتونه | د الله | په دے حال کښې چه گواهی کوونکی دی | په خپلو ځانونو | د کفر | دغه خلق

اباد کړی حالانکه د خپل کفر په خپله اقرار (گواهی) کوی د دے وجے نه د دے خلقو عملونه

حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ښ وَفِي النَّارِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ۝ اِنَّمَا يَعْمُرُ

ضائع شوی دی | عملونه د دوی | او په اور کښې به | دوی | همیشه وی | بیشکه | اباد وی

برباد (ضائع) شوی دی او په دوزخ کښې به همیشه اوسیږی. د الله تعالیٰ جماتونه خو هغه خلق

مَسٰجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ

جوماتونه | د الله | هغه څوک | چه ایمان لری | په الله | او په ورځ | روستنۍ | او پابندی کوی

اباد ولے شی چه په الله او په اخرت ایمان لری او د مانځه پابندی کوی

الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى

د مانځه | او ورکوی | زکات | او نه ویریږی | سوا | د الله نه | پس امید دے

او زکات ورکوی او د الله تعالیٰ نه سوا د بل هیڅ چا نه نه ویریږی نو هم دا سے خلقو نه دا امید (توقع) شته

اُولٰۗىِٕكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۝ اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ

چه هم دغه خلق | به وی | د سے لار موندونکو نه | آیا گنړئ تاسو | او په څکول

چه دوی دے په هدایت والو کښې شامل شی. ایا تاسو حاجیانو ته اوبه ورکول

الْحَاۗجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

په حاجیانو | او اباد ول | د مسجد حرام | پشان د هغه چا | چه ایمان لری | په الله | او په ورځ

او مسجد حرام اباد ول د هغه چا د عمل سره برابر گنړئ چه په الله تعالیٰ او په اخرت ایمان لری

الْاٰخِرِ وَجٰهَدَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ لَا يَسْتَوٗنَ عِنْدَ اللّٰهِ ۭ

روستنۍ | او جهاد کوی | په لار | د الله کښې | نه دی دوی برابر | په نزد | د الله

او د الله په لاره کښې جهاد کوی ـ د الله تعالیٰ په نزد دا ټول نش برابرین دے

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۹ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

او الله | توفيق د پوهے نه ور كوي | قوم | ظالمانو ته | هغه كسان | چه ايمان ئے راوړے دے

او الله تعالىٰ ظالمان خلق خپل منزل مقصود ته نه رسوي. چا چه ايمان راوړے دے

وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۙ

او هجرت ئے كړے دے | او جهاد ئے كړے دے | په | لاره | د الله كښ | په مالونو خپلو | او په نفسونو خپلو

او هجرت ئے كړے دے او د الله په لار كښ ئے په خپل مال او سر جهاد كړے دے

اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفَاۗىِٕزُوْنَ ۝۲۰

لوئے | مرتبے والا دي | په نزد | د الله | او هم دغه خلق | هم دوي | كامياب دي

هغه په نزد د الله تعالىٰ د مرتبو والا دي. او هم دا خلق كامياب دي

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَّجَنّٰتٍ لَّهُمْ

زيرے ورکوي دوي ته | رب خپل | د مهرباني | خپلے | او د رضامندئ | او د جنتونو | چه وي به دوي د پاره

دوي له خپل رب د خپل رحمت او د رضامندئ او د داسے جنتونو زيرے وركوي چه په هغے كښ

فِيْهَا نَعِيْمٌ مُّقِيْمٌ ۝۲۱ ۙ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ اِنَّ

په هغے كښ | نعمتونه | هميشه | هميشه به وي دوي | په هغے كښ | تل د پاره | يقيناً

د دوي د پاره دائمي نعمتونه وي دوي به په هغے كښ هميشه اوسيږي يقيناً

اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝۲۲ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

الله | سره دے | اجر (ثواب) | ډير لوئے | اے | ايمان والو!

الله تعالىٰ سره ډير لوئے اجر دے. اے مومنانو!

لَا تَتَّخِذُوْٓا اٰبَاۗءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَاۗءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ

مه نيسئ (مه جوړوئ) | پلاران خپل | او ورونړه خپل | دوستان | كه چرے | خوښوي دوي | كفر لره

كه ستاسو پلاران او ورونړه د ايمان په مقابله كښ كفر خوښوي نو

عَلَى الْاِيْمَانِ ۭ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاُولٰۗىِٕكَ

په ايمان باندے | او چا چه | دوستي اوكړه دوي سره | ستاسو نه | نو دغه كسان

د هغوي سره دوستانه مه ساتئ او په تاسو كښ چه څوك هم د دوي سره دوستانه كوي نو هم دا خلق

هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۲۳ قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَاۗؤُكُمْ وَاَبْنَاۗؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ

هم دوي ظالمان دي | او وايه! | كه چرے | وي | پلاران ستاسو | او ځامن ستاسو | او ورونړه ستاسو

ظالمان دي اے پيغمبره! مسلمانانو ته او وايه چه كه ستاسو پلاران او ځامن او ورونړه

وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيْرَتُكُمْ وَاَمْوَالُۨ اقْتَرَفْتُمُوْهَا وَتِجَارَةٌ

او ښځے ستاسو | او قام قبيله ستاسو | او هغه مالونه | چه گټلي دي تاسو هغه | او هغه تجارت

او ښځے او خاندان (خپلوان) او هغه مال دولت چه تاسو گټلے دے او هغه تجارت (كاروبار)

تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ

چه ویرېږئ تاسو | دهغې دنقصان نه | او هغه کورونه | چه تاسو ئې خوښوئ | ډېر (زيات) خوښ وي | تاسو ته

چه تاسو سره دهغې دبازار د سړېدو ویره (خطره) وي او ستاسو دخوښې کورونه دا ټول که تاسو ته

مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَجِهَادٍ فِيْ سَبِيْلِهٖ فَتَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ

د الله | او دهغه د رسول نه | او د جهاد نه | دهغه په لاره کښې | نو انتظار کوئ | تر دې | چه راولي

د الله تعالیٰ او دهغه د رسول نه او دهغه په لاره کښې د جهاد کولو نه زیات خوښ وي (غوره ښکاري) نو دا الله تعالیٰ

ع اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝ لَقَدْ

الله | خپله فيصله | او الله | هدايت نه کوي | قوم | نافرمان (فاسقانو) ته | يقينا

دفيصلې (دنياوي عذاب) د راتلو پورې انتظار او کړئ او الله تعالیٰ فاسقانو (نافرمانو) خلقو ته سمه لاره نه ښائي

نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِيْ مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ ۙ وَّيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ اِذْ

مدد کړے دے تاسو سره | الله | په ځايونو (موقعو) | ډېرو کښې | او په ورځ | دحنين (خاص کر) | کله چه

حقيقت دا دے چه الله تعالیٰ په ډېرو موقعو کښې ستاسو مدد کړے دے او خاص کر د حنين په ورځ ئې

اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْـًٔا وَّضَاقَتْ

خوشحاله کړئ تاسو | ډېروالي خپل | پس فائده ئې ورنکړه | تاسو ته | هيڅ څيز | او تنګه شوه

هم کړے دے کله چه تاسو خپل ډېر والي په تعجب کښې واچولئ خو هغې هيڅ فائده درنکړه او زمکه

عَلَيْكُمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُّدْبِرِيْنَ ۝ ثُمَّ

په تاسو باندې | زمکه | سره د | فراخۍ نه | بيا | واوړېدئ تاسو | شا کوونکي | بيا

در باندې سره دفراخۍ نه تنګه شوه بيا د ميدان جنګ نه مخ په شا او تختېدئ بيا

اَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنْزَلَ

نازل کړه | الله | خپله تسلي (اطمينان) | په خپل رسول باندې | او په مومنانو باندې | او راولېږلے

الله تعالیٰ په خپل رسول او په مومنانو باندې خپله تسلي (اطمينان) نازله کړه او دا سې لښکرې ئې

جُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ وَذٰلِكَ

دا سې لښکرې | چه نه ليدې تاسو هغه | او سزا (عذاب) ئې ورکړو | هغه کسانو ته | چه کفر ئې کړے وو | او دا

راولېږلې چه تاسو نه ليدې او کافرانو ته ئې سزا ورکړه او د دا سې کافرانو

جَزَاۗءُ الْكٰفِرِيْنَ ۝ ثُمَّ يَتُوْبُ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ

سزا (بدله) | د کافرانو ده | بيا | مهرباني او کړه | الله | پس | د دې نه | په هغه چا

هم دا سزا ده بيا د الله چه چا ته خوښه وه هغوي له د توبې توفيق ورکړو

يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّمَا

چه غوښتل ئې | او الله | بخښونکے | مهربان دے | اے | مومنانو! | بيشکه

او الله تعالیٰ ډېر بخښونکے مهربان دے اے مومنانو!

الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ

مشركان | پليت دي | پس نه دې لږدې کيږي دوی | مسجد | حرام ته | وروستو

مشرکان پوره پليت (ناپاک) دي نو دې کال (نهم کال دهجرت) نه پس د مسجد حرام ته

عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ

د دې کال نه | او که چرې | يريږئ تاسو | د فقيرئ (محتاجئ) نه | نو ژر به | مالداره کړي تاسو

را نږدې نشي۔ او (اې مسلمانانو) که تاسو د محتاجئ نه يريږئ نو که الله وغوښتل نو په خپل فضل سره

اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖٓ اِنْ شَآءَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝

الله | په خپل فضل سره | که چرې | هغه غوښتل | بيشکه | الله | پوهه | حکمت والا دې

به مو (د مشرکانو نه) بې نياز کړي يقيناً الله تعالیٰ کامل علم والا او کامل حکمت والا دې.

قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

او جنګيږئ | د هغه چا سره | چه ايمان نه راوړي | په الله | او نه په ورځ | روستئ

په اهل کتابو کښې د هغه چا سره جنګ کوئ کوم چه نه په الله ايمان لري او نه په اخرت

وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ دِيْنَ

او نه حرام ګنړي | هغه څه | چه حرام کړي دي | الله | او د هغه رسول | او نه | قبلوي | دين

او نه هغه څيزونه حرام ګنړي کوم چه الله او د هغه رسول حرام کړي دي

الْحَقِّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ

حق دين | د هغه چا نه | چا ته ورکړې شوې دې ورته | کتاب | تر دې | چه ورکړي دوی | جزيه

او نه حق دين خپل دين ګنړي تر دې پورې چه دوی په خپل لاس په ذلت

عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ۝ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ عُزَيْرُ ۨابْنُ اللّٰهِ ع

په خپل لاس | په دا سې حال کښې | چه ذليله به وي | او وائي | يهوديان | چه عزير | ځوئې | د الله دې

او خوارئ سره جزيه ادا کړي. يهوديان خو داوائي (دا عقيده ساتي) چه عزير د الله ځوی (نائب) دې

وَقَالَتِ النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ ابْنُ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ

او وائي | عيسائيان | چه مسيح | ځوئې | د الله دې | دا | خبره (وينا) د دوی ده

او عيسايان دا وائي چه مسيح (عيسیٰ) د الله ځوی (نائب) دې دا د دوی د خلو (جوړې کړې بې دليله

بِاَفْوَاهِهِمْ ۚ يُضَاهِئُوْنَ قَوْلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ ۗ

په خلو د دوی | (نقل) يو شان لې کوي دوی | د خبرې | د هغه کسانو سره | چه کفر ئې کړې دې | مخکښې (د دوی نه)

خبرې دي دوی د مخکښينو کافرانو په شان خبرې کوي الله تعالیٰ د دوی هلاک کړي

قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ۝ اِتَّخَذُوْٓا اَحْبَارَهُمْ

لعنت کړې ئې دې په دوی باندې | الله | کوم خوا | او ړې دې کيږي دوی | نيولي دي دوی | خپل موليان (عالمان)

کوم خوا بې لارې روان کړې شوي دي. دوی د الله تعالیٰ نه سوا خپل موليانو (عالمانو)

وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ

او خپل پیران (راهبان) | خدایان | سوا | د الله نه | او مسیح | ځوئے | د مریم (هم)

او پیرانو (راهبانو) او مسیح ابن مریم ته ئے خدائی (رب) جوړ کړے دے

وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ لَآ اِلٰهَ

او حکم نه وو شوے دوی ته | مګر | دا دے چه عبادت داوکړی | د یو خدائے | نشته | لائق د عبادت

حالانکه دوی ته دیو الله دبندګئ نه سوا دبل چا دبندګئ حکم نه دے شوے دهغه نه سوا بل هیڅ څوک

اِلَّا هُوَ ؕ سُبْحٰنَهٗ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ (٣١) يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّطْفِـُٔوْا

سوا دهغه نه (بل څوک) | پاک دے هغه | دهغه څه نه | چه دوی ئے ورسره شریک جوړوی | غواړی دوی | چه مړه کړی

دبندګئ حقدار نشته (او) هغه دمشرکانو ددے خبرونه بالکل پاک دے. دا خلق دا غواړی چه دخپلو خلو په پوکو

نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلَّآ اَنْ يُّتِمَّ نُوْرَهٗ

رڼا | د الله | په خپلو خلو | او انکار کوی | الله | مګر | دا چه | پوره کړی | رڼا خپله

دالله تعالیٰ رڼا مړه (ختمه) کړی حالانکه الله ته دخپلے رڼا دپوره کولو نه علاوه هره خبره نامنظور ده

وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ (٣٢) هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى

اګرچه | بد ئے ګڼړی | کافران | الله هغه ذات دے | چه رالیږلے ئے دے | رسول خپل | په هدایت سره

اګرچه کافرانو باندے دا خبره ډیر بده لګی الله تعالیٰ هم هغه ذات دے چه خپل رسول ئے د هدایت

وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ

او په دین | حق سره | چه غالب ئے کړی الله | په | دینونو | ټولو باندے | اګرچه | بد (ئے) ګڼړی

او د حق دین سره رالیږلے دے چه دا حق دین په نورو ټولو دینو باندے غالب کړی اګر که مشرکان

الْمُشْرِكُوْنَ (٣٣) يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَحْبَارِ

مشرکان | اے | مومنانو! | بیشکه | ډیر | د مولیانو (عالمانو)

دا خبره بده ګڼړی اے مومنانو! د یهودیانو په مولیانو او د عیسایانو

وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُوْنَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّوْنَ

او پیرانو (راهبانو) نه | خامخا خوری | مالونه | د خلقو | په ناروا (طریقه) | او منع کوی (خلق)

په پیرانو کښ ډیر داسے شته دے چه دخلقو مالونه په ناروا طریقه خوری او خلق دالله تعالیٰ دلارے نه

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ يَكْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ

د لارے | د الله نه | او هغه خلق | چه جمع (ذخیره) کوی | سره زر | او سپین زر

منع کوی ـــ او کوم خلق چه سره او سپین زر جمع کوی

وَلَا يُنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ (٣٤) ۙ

او نه ئے خرچ کوی | په | لاره | د الله کښ | نو زیرے ورکړه هغوی ته | د عذاب | دردناک

او د الله تعالیٰ په لار کښ ئے نه خرچ کوی نو هغوی ته دیو دردناک عذاب زیرے ورکړه

يَّوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا

په هغه ورځ | چه ګرم به کړے شي | دغه څيزونه (مالونه) | په اور | د دوزخ کښې | بيا به داغلے شي | په هغے سره

(دا به) په هغه ورځ (وي) چه دا خزانے به د دوزخ په اور کښې ګرمے کړے شي او بيا به په پړے

جِبَاهُهُمْ وَجُنُوْبُهُمْ وَظُهُوْرُهُمْ ؕ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ

تندي ددوي | او ډډے ددوي | او شاګانے ددوي | دا | هغه څه دي | چه جمع کړي وو تاسو

ددوي تندو او ډډو (اړخونو) او شاګانو ته داغونه ورکولے شي او ورته به وئيلے شي چه دا هغه خزانے دي چه

لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُوْنَ ۝ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ

دپاره دخپلو ځانونو | نو اوڅکئ | هغه څه | چه تاسو به جمع کول | بيشکه | شمار | د مياشتو

تاسو دخپل ځانونو دپاره جمع کړے وے نو اوس اوڅکئ دهغه خزانو دعذاب مزه چه تاسو جمع کولے. حقيقت دا دے

عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ

په نزد | دالله | دولس | مياشتے دي | په کتاب (حکم) | دالله کښې | دهغے ورځے نه | چه پيدا کړي ئے دي

چه دالله تعالیٰ په نزد د مياشتو شمار دولس دي چه هغه دالله په کتاب کښې دهغه ورځے نه راروانے دي په کومه ورځ

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَآ اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ؕ ذٰلِكَ الدِّيْنُ

آسمانونه | او زمکه | (چه) دهغے نه | څلور مياشتے | دعزت دي | دا دے | دين

چه الله تعالیٰ اسمانونه او زمکه پيدا کړي دي چه څلور پکښې دعزت (حرمت) مياشتے دي. هم دغه سم دين دے

الْقَيِّمُ ۙ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِيْنَ

کلک (درست) | پس مه کوئ ظلم | په دے (مياشتو) کښې | په ځانونو خپلو | او جنګ کوئ | د مشرکانو سره

نو تاسو د دے مياشتو د روستو کولو مخکښې کولو په حقله (په دے مياشتو کښې) په خپل ځان بانديے ظلم مه کوئ

كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ كَآفَّةً ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ

ټولو په يو ځائے (ټولو سره) | لکه څنګه چه | جنګ کوي هغوي تاسو سره | ټول په يو ځائے (ټولو سره) | او پوهه شئ | چه بيشکه

او ټول په يو ځائے د مشرکانو سره جنګيږئ لکه څنګه چه هغوي تاسو سره په يو ځائے جنګيږي او يقين اوساتئ چه الله تعالیٰ

اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ۝ اِنَّمَا النَّسِيْٓءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ

الله | د متقيانو سره دے | بيشکه | وروستو کول (د مياشت) | زياتوالے دے | په کفر کښې | ګمراه کيږي

د متقيانو ملګرے دے يقيناً د مياشتے مخکښې وروستو کول خو په خپل کفر کښې نور زياتوالے کول دي چه

بِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُحِلُّوْنَهٗ عَامًا وَّيُحَرِّمُوْنَهٗ عَامًا

په دے سره | هغه خلق | چه کفر ئے کړے دے | حلال ګنړي دوي دا | يو کال | او حرام ئے ګنړي | بل کال

د دے په وجه دکافرانو ګمراهي زياتيږي چه يو کال يوه مياشت دعزت حلاله ګنړي او بل کال ئے حرامه ګنړي او دا دے دپاره کوي

لِّيُوَاطِئُوْا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوْا مَا

د دے دپاره چه پوره کړي دوي | شمار | دهغے مياشتو | چه عزت ور کړے دے | الله | نو حلالوي (بے عزتي کوي) دوي | هغه مياشتے

چه صرف دالله تعالیٰ دحرامو کړو مياشتو شمار پوره کړي نو په دے طريقه دوي هغه مياشتے حلالے ګنړي

حَرَّمَ اللّٰهُ ؕ زُيِّنَ لَهُمْ سُوْٓءُ اَعْمَالِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى

چه حرام کړی دی | الله | خائسته کړے شوی دی | دوی ته | بد | عملونه خپل | او الله | هدایت نه کوی

کوے چه الله حرامے کړے دی دوی ته خپل بدکارونه خائسته ښکاره کړے شوی دی او الله تعالیٰ دا سے

الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَا لَكُمْ اِذَا قِيْلَ

قوم | کافرانو ته | اے مومنانو! | څه شوی دی | په تاسو | کله چه | او ویلے شی

کافرانو ته سمه لار نه ښائی. اے مومنانو! دا په تاسو څه شوی دی چه کله در ته حکم اوشی

ع

لَكُمُ انْفِرُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ ؕ

تاسو ته | چه اوځئ (لاړ شئ) | په | لار | د الله کښی | نو تاسو درانه شئ | زمکے ته

چه د الله تعالیٰ په لار کښی د جهاد د پاره اوځئ (لاړ شئ) نو تاسو زمکے پورے اونښلئ ولے (آیا) تاسو د اخرت

اَرَضِيْتُمْ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْاٰخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ

آیا تاسو راضی شوی یئ | په ژوند | دنیوی | د آخرت په ځائے | پس نه دہ | فائده (سامان) | د ژوند

په مقابله کښی د دنیا په ژوند خوشحاله (راضی) شوی یئ څه؟ (یا دسا یئ چه) د دنیا د ژوند مزه (فائده)

الدُّنْيَا فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّا تَنْفِرُوْا يُعَذِّبْكُمْ

دنیوی | په بدل د آخرت کښی | مګر | لږه | که چرے اونه ځئ تاسو | نو هغه به سزا درکړی تاسو ته

د اخرت په مقابله کښی ډیره لږه ده. که چرے تاسو جنګ له نه ځئ نو الله به ډیر سخت

عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ وَّيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوْهُ

سزا | ډیره سخته | او بدل کښی به راولی | یو (بل) قوم | ستاسو نه سوا | او تاسو ضرر نشئ ور کولے الله ته

عذاب درکړی او ستاسو په ځائے به یو بل قوم پیدا کړی او تاسو هغه ته هیڅ نقصان

شَيْـًٔا ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٩﴾ اِلَّا تَنْصُرُوْهُ فَقَدْ

هیڅ | او الله | په هر څیز باندے | قادر دے | که تاسو مدد نه کوئ د دے رسول | نو (پس) یقیناً

نشئ رسولے او الله تعالیٰ په هر څه قادر دے. که تاسو د پیغمبر مدد نه کوئ نو یقیناً الله تعالیٰ

نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثَانِىَ

مدد کړے دے د ده سره | الله | کله چه | او ویستلو ده لره | هغه کسانو | چه کفر ئے کړے دے | دوئم

د هغه مدد په دا سے وخت کښی کړے دے چه کله کافرانو هغه په دا سے وخت کښی او ویستلو چه دوه په دوه وو

اثْنَيْنِ اِذْ هُمَا فِى الْغَارِ اِذْ يَقُوْلُ لِصَاحِبِهٖ لَا تَحْزَنْ

په دوو کښی | کله چه | وو دواړه | په غار کښی | کله چه | او وئیل ده | خپل ملګری ته | غم مه کوه

کله چه دواړه په غار کښی وو او خپل ملګری ته ئے او وئیل چه هیڅ غم مه کوه

اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا ۚ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلَيْهِ وَاَيَّدَهٗ

بیشکه | الله | زمونږ سره دے | پس راولیږلو | الله | خپل اطمینان | په ده باندے | او کلک ئے کړو ده لره

الله تعالیٰ زمونږ سره دے نو الله تعالیٰ په خپل پیغمبر باندے د زړه تسلی نازل کړه او په دا سے

بِجُنُوْدٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا

په داسې لښکرو سره | چه تاسو نه لیدلې هغه | او وګرځوله الله | خبره | د هغه کسانو | چه کفر یې کړی وو

لښکرو سره هغه مضبوط کړو چه تاسو نه لیدل او د کافرانو خبره الله تعالی لاندې

السُّفْلٰى ۗ وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝٤٠

ښکته (لاندې) | او خبره | د الله | هم هغه ده | او چته | او الله تعالی | زور آور (غالب) | او حکمت والا دے

(ښکته) کړله او د الله تعالی خبره خو هسې هم اوچته ده او الله تعالی زور آور (غالب) او حکمت والا ذات دے

اِنْفِرُوْا خِفَافًا وَّثِقَالًا وَّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ

او ځئ | که سپک یئ | او که دراند | او جهاد اوکړئ | په مالونو خپلو | او په نفسونو خپلو

اے مسلمانانو! د جهاد د پاره ووځئ (لاړ شئ) که لږ سامان درسره وی او که ډیر او د الله تعالی په لار کښې په

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝٤١

په | لار | د الله کښې | (هم) دا | ډیره غوره (فائده) ده | ستاسو د پاره | که چرے تاسو | پوهیږئ

خپل مال او سر سره جهاد اوکړئ ـ که تاسو پوهیږئ نو دا درله ډیره غوره (ښه) ده ـ

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ

که چرے | وے دا غزوه تبوک | سامان | آسان حاصلیدونکے | او سفر | نزدے | نو خامخا دوی به تللی وے تا سره

(اے پیغمبره!) که چرے په دے غزوه تبوک کښې مال غنیمت په اسانئ ملاویدے او سفر هم اسان وے نو دا منافقان به ضرور

وَلٰكِنْۢ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۗ وَسَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ

لیکن | لرے (ښکاره) شو | دوی ته | سفر | او زر ده چه قسمونه به اوخوری دوی | په الله باندے

تاسو سره ملګری وے خو (لیکن) دوی ته دا سفر کول ډیر ګران (ډیر اوږد) ښکاره شو او په واپسئ کښې به دوی په الله قسمونه خوری

لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ

که چرے زمونږ وس رسیدلے | نو خامخا به وتلی وے مونږ | تا سره | هلاکوی دوی | ځانونه خپل | او الله

چه که چرے زمونږ وس (طاقت) رسیدے نو خامخا به تاسو سره وتلی وے او په دروغه قسمونه خوړل د دوی د پاره

يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝٤٢ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ (ع)

پوهیږی | چه بیشکه دوی | دروغژن دی | معافی دِ اوکړی | الله | تا ته | ولے | اجازت ورکړو تا

سبب د هلاکت دے او الله تعالی ته پته ده چه دوی دروغژن دی اے پیغمبره! الله دِ تا معاف کړی تا دوی ته

لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ

دوی ته | تردے | چه ښکاره شوی وے | تا ته | هغه خلق | چه رشتیا وائی | او پیژندلی وے تا

اجازت ولے ورکړو تردے چه تا ته رشتینی خلق هم ښکاره شوی وے او تا

الْكٰذِبِيْنَ ۝٤٣ لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

دروغژن | اجازت نه غواړی ستا نه | هغه خلق | چه ایمان لری | په الله | او په ورځ

دروغژن خلق هم پیژندلی وے ـ څوک چه په الله او په اخرت ایمان لری هغوی تا نه

الْاٰخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ

روستنۍ | (ددے نه) چه | دوی جهاد اوکړي | په خپلو مالونو | او په خپلو نفسونو | او الله ١٠ | په پيژني

په خپل مال او سر د جهاد نه کولو اجازت نه غواړي _ او الله متقيان ډير ښه پيژني

بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٤﴾ اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ

متقيان | بيشکه | اجازت غواړي ستانه | هغه خلق | چه ايمان نه لري | په الله

يقيناً تا نه (د جهاد د نه کولو) اجازت هغه خلق غواړي چه په الله او په

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِيْ رَيْبِهِمْ

او په ورځ | روستنۍ | او په شک کښې دي | زړونه ددوی | پس دوی | په خپل شک کښې

اخرت ايمان نه لري او زړونه ئې په شک کښې دي نو دوی په خپل شک کښې

يَتَرَدَّدُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ عُدَّةً

سرگردانه (گډوډ) دي | او که چرے | ددوی اراده وے | د وتلو | لو خامخا به ئې تيار کړي وے | د هغې دپاره | څه سامان

سرگردانه دي چه چاسره شو. او که چرے ددوی دوتلو اراده وے لو دے له به ئې څه ناڅه تيارے هم کړے وے

وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيْلَ اقْعُدُوْا

ليکن | بد گڼړلی دی | الله | پورته کيدل ددوی | پس دزانه ئې کړل دوی | او اوويل شو | چه کيناستئ

ليکن الله تعالیٰ ددوی پاڅيدل (جهاد ته تلل) خوښ نه کړل لو دوی ئې سست کړل (توفيق ئې ورنکړو) او ورته اوويلے شو

مَعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا

د ناستو سره | که چرے | دوی وتلے وے | په تاسو کښې | نو له به وونه زيات کړے دوی تاسو دپاره | مگر

چه د ناستو (پاتے شوو) خلقو سره تاسو هم کيني که دوی تاسو سره د جنگ ميدان ته وتلي هم وے نو په تاسو کښې به ئې

خَبَالًا وَّلَاَوْضَعُوْا خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيْكُمْ

نقصان (فساد) | او خامخا به ئې زغلولے وو دوی | ستاسو په مينځ کښې | چه غواړي به ئې په تاسو کښې | اختلاف | او په تاسو کښې دي

لو زيات فساد خور کړے وو او ستاسو په مينځ کښې به ئې دفتنے پيدا کولو کوشش کولو او (اوس هم) په

سَمّٰعُوْنَ لَهُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾ لَقَدِ ابْتَغَوُا

جاسوسان | د دوی | او الله | پيژني | ظالمان | يقيناً | لټولے وه دوی

تاسو کښې ددوی جاسوسان موجود دي. او الله تعالیٰ ظالمان ډير ښه پيژني _ دوی خود دے نه مخکښې په لوروغزوا تو

الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوْا لَكَ الْاُمُوْرَ حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ

فتنه | مخکښې د دينه | او جوړ کړي وو دوی | ستا خلاف | ډير تدبيرونه | تر دے چه | راغے (ښکاره شو) | حق

کښې هم دوی دفتنے پيدا کولو کوشش کړے وو او ستاسو خلاف ئې ډير تدبيرونه جوړ کړي وو تردے چه حق راغے

وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ

او ښکاره (غالب) شو | حکم (دين) | د الله | او هغه حال کښې چه دوی | ئې بد گڼړي | او بعضے ددوی کښې | داسے کسان دي | چه وائي

او د الله دين غالب شو حالانکه دوی دا نه خوښول او په دوی کښې داسے خلق هم شته چه وائي

ائْذَنْ لِّيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ ؕ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا ؕ وَاِنَّ

چه اجازت را کره | ما ته | او مه غورزوه ما په فتنه کښې | خبردار (واورئ) | په فتنه کښې (خو) | پریوتل دوی | او بیشکه
چه ما ته اجازت را کړه او په شر (فتنه) کښې مه غورزوه۔ خبردار دوی په فتنه کښې پریوتي دي چه جهاد ته فتنه وائي

جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٩﴾ اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ

دوزخ | خامخا را ګیرووونکې دے | (دا سے) کافرانو لره | که چرے | اورسیږي تا ته | څه خوشحالي
او یقینًا دوزخ کافرانو لره راګیرووونکې دے. اے پیغمبره! که چرے تا ته څه ښیګړه (فائده) اورسي

تَسُؤْهُمْ ۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيْبَةٌ يَّقُوْلُوْا قَدْ اَخَذْنَآ

نو خفه کوي دوی لره | او که چرے | ورسیږي تا ته | څه مصیبت | لو وائي | یقینًا | عمل کړے وو موږ
نو په دوی بد لګي (دوی خفه کوي) او که په تا څه مصیبت راشي نو دوی وائي چه موږ (خو) دوړاندے نه د خپل حفاظت

اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَّهُمْ فَرِحُوْنَ ﴿٥٠﴾ قُلْ

په خپل تدبیر | مخکښې د دے نه | او واپس شي دوی | او دوی | خوشحالي کوي | او وایه
بندوبست کړے وو او واپس لاړ شي په دا سے حال کښې چه ستاسو په مصیبت اظهار د خوشحالۍ کوي اے پیغمبره ورته جواب

لَّنْ يُّصِيْبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا ۚ هُوَ مَوْلٰىنَا ۚ

هیڅ کله به او نه رسي موږ ته | مګر | هغه څه | چه لیکلے وي | الله | زموږ دپاره | هغه دے | زموږ کارساز
ورکړه چه الله تعالٰی چه موږ دپاره څه په تقدیر کښې لیکلي دي هغه به خامخا موږ ته رارسي (د هغے نه سوا بل څه نشي راسیدے)

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُوْنَ

او خاص په الله باندے بس | توکل او کړي | مومنان | او وایه | چه نه کوئ تاسو انتظار
هغه زموږ کارساز دے او مومنانو له هم په الله باندے ځان سپارل پکار دي۔ ته ورته او وایه چه تاسو زموږ په حقله

بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ؕ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ

زموږ په حق کښې | مګر | یو | د دوؤ خوشحالو نه | او موږ | انتظار کوو | ستاسو په حق کښې | د دے
په دوو کښې د یو دے خوشحالۍ انتظار کوئ (چه فتح او شهادت دے) او موږ هم ستاسو په باره کښې په دوؤ کښې د یو بد حالت

يُّصِيْبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهٖٓ اَوْ بِاَيْدِيْنَا ۖ فَتَرَبَّصُوْٓا

چه او به رسوي تاسو ته | الله | عذاب | د خپل طرف نه | یا زموږ په لاسونو باندے | پس انتظار کوئ تاسو
انتظار کوو چه یا خو به الله تعالٰی تاسو ته د خپل طرف نه یا زموږ په لاسونو ضرور څه عذاب در کړي. بس تاسو هم انتظار کوئ

اِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبِّصُوْنَ ﴿٥٢﴾ قُلْ اَنْفِقُوْا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا

بیشکه موږ هم | تاسو سره | انتظار کوونکي یو | او وایه | خرچ کړئ | په خوښه | یا په ناخوښه
او موږ هم تاسو سره انتظار کوو. او ته ورته او وایه که تاسو خپل مالونه په خوښه (رضا) خرچ کوئ او که په ناخوښه (نارضا)

لَّنْ يُّتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ؕ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٥٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ

هیڅ کله به قبول نه کړے شي | ستاسو نه | بیشکه | تاسو یئ | یو قوم | نافرمان | او نه دي منع کړي دوی
خو ستاسو نه هغه هیڅ کله قبلیدے نشي ځکه چه تاسو کافران یئ (او د کافر هیڅ نیک عمل نه قبلیږي) او د دوی

اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقٰتُهُمْ اِلَّآ اَنَّهُمْ كَفَرُوْا

دا چه قبول کړے شي | د دوی نه | خیراتونه ددوی | مګر | دے خبرے چه بیشکه دوی | کړے دے کفر

د خیراتونو د نه قبلیدو وجه صرف هم دا ده چه دوی د الله تعالیٰ او د هغه

بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهٖ وَلَا يَاْتُوْنَ الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ كُسَالٰى

په الله او په رسول د هغه باندے | او نه راځي دوی | مانځه له | مګر | په داسے حال کښې چه دوی وي | سست (ناراست)

د رسول نه انکار کړے دے او مانځه له په مات زړه (په ناراستیا) راځي

وَلَا يُنْفِقُوْنَ اِلَّا وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ۝ فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ

او نه کوي دوی خرچ | مګر | په داسے حال کښې | چه بد ګڼړي | پس تعجب کښې دې وانه چوي تا دره | مالونه ددوی

او د الله تعالیٰ په لار کښې چه څه خرچ کوي نو په هغے باندے خفه وي. تو ددوی مالونه او اولاد (بچي) دِ تا په

وَلَآ اَوْلَادُهُمْ ؕ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ

او نه اولاد د دوی | بیشکه | غواړي | الله | چه عذاب ورکړي دوی ته | په دے سره | په ژوند

تعجب کښې وانه چوي یقیناً الله تعالیٰ خو دا غواړي چه د دے شیزونو په وېروال دوی ته په دنیا کښې عذاب

الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ۝ وَيَحْلِفُوْنَ

دنیوی کښې | او اوځي | ساګانے (روحونه) ددوی | په داسے حال کښې چه دوی | کافران وي | او قسمونه خوري دوی

ورکړي او د کفر په حالت کښې تر ینه ساه واخلي. دوی (تاسو ته) په الله قسمونه خوري

بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ؕ وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ

په الله باندے | چه بیشکه دوی | ستاسو (دډلے) نه دي | او نه دي | دوی | ستاسو (دډلے نه) | لیکن دوی

چه دوی ستاسو ملګري دي حالانکه ستاسو ملګري نه دي بلکه د خپل منافقت

قَوْمٌ يَّفْرَقُوْنَ ۝ لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً اَوْ مَغٰرٰتٍ اَوْ مُدَّخَلًا

یو داسے قوم دے | چه یریږي | که چرے | بیا مومي دوی | د پناه ځائے | یا | غارونه | یا سمسے (سرنګونه)

د ښکاره کیدو نه یریږي. که دوی د پناه ځائے یا غار یا د سر پټولو ځائے بیا موملی و نو

لَّوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ ۝ وَمِنْهُمْ مَّنْ

نو خامخا به تلل دوی ورغلي وو | هغے ته | په داسے حال کښې چه منډے به ئے وهلے | او بعضے ددوی نه | هغه څوک دي

په منډه به هلته ځان پټ کړي. او بعضے پکښې داسے هم دي چه د صدقاتو (په تقسیم)

يَّلْمِزُكَ فِي الصَّدَقٰتِ ۚ فَاِنْ اُعْطُوْا مِنْهَا رَضُوْا

چه عیب لګوي په تا باندے | په صدقاتو کښې | پس که چرے ورکړے شي دوی ته | د هغے نه (څه حصه) | نو خوشحاله شي

کښې په تا باندے اعتراض کوي (الزام لګوي) خو که دوی ته ترے نه ورکړے شي نو بیا خوشحاله شي

وَاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ ۝

او که چرے | ورنه کړے شي دوی ته | د هغے نه (څه حصه) | نو دغه وخت | دوی | خفه (ناراضه) شي

او که دوی ته ترے نه ورنه کړے شي نو بیا فوراً خفه شي۔

وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوْا مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۙ وَقَالُوْا

اوکه چیرې | دوی | خوشحاله شوي وې | په هغه څه | چه ورکړي دي دوی ته | الله | او رسول دهغه | او ویلي وې دوی

اوالله او دهغه رسول چه دوی ته څه ورکړي وو که دوی په هغې باندې خوشحاله شوي وې او دا ئې ویلي وې چه زمونږ

حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَرَسُوْلُهٗۤ ۙ اِنَّآ

چه پوره دے مونږ دپاره | الله | زر دے چه را به کړي مونږ ته | الله | د خپل فضل نه | او رسول دهغه | بیشکه مونږ

دپاره الله تعالیٰ کافي دے هغه به مونږ ته د خپل فضل نه او دهغه رسول به هم ډیر څه را کړي او مونږ الله تعالیٰ ته رغبت

ع اِلَى اللّٰهِ رٰغِبُوْنَ ۵۹ اِنَّمَا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسٰكِيْنِ

صرف الله ته | رغبت کوونکي يو | بیشکه | زکاتونه (صدقې) خودي | دفقیرانو دپاره | او دمسکینانو (غریبانو) دپاره

کوونکي يو (نو دا به ډیره ښه وه) په حقیقت کښې د زکات مال خو دفقیرانو مسکینانو او زکات راغونډولو حق دے

وَالْعٰمِلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ وَفِى الرِّقَابِ

او دهغه کار کوونکو دپاره | چه مقرر شوي وي په دے باندې | او دهغه چا دپاره چه خوشحالول غواړي | زړونه دهغوی | او په آزادولو د څټولو کښې

او دهغه خلقو حق دے چا په زړونو کښې ئې چه د اسلام محبت اچول مقصود وي او دغلامانو دازادولو دپاره دي

وَالْغٰرِمِيْنَ وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ؕ فَرِيْضَةً

او د قرضدارو دپاره | او په لاره | د الله کښې | او مسافرو دپاره | فرض (کړے شوي) دي

او د قرضدارو او مجاهدینو او دمسافرو په مدد کولو کښې خرچ کیدے شي او دا د الله تعالیٰ د طرف نه

مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۶۰ وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ

د الله د طرف نه | او الله تعالیٰ | د علم | او حکمت مالک دے | او بعضې د دوی نه | هغه خلق دي | چه تکلیف رسوي

يو فرض حکم دے او الله تعالیٰ د علم او د حکمت مالک دے. او هم په دے منافقانو کښې داسے خلق هم شته

النَّبِيَّ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ اُذُنٌ ؕ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ

پیغمبر ته | او وائي | چه هغه (خو) | هر خبر اوري | او وايه | چه هغه خو اوریدونکے | د خیر خبرو دے | ستاسو

چه پیغمبر ته تکلیف رسوي او وائي چه دے خو دهر چا خبره اوري او قبلوي ئې ته ورته او وايه چه دا خو ستاسو د فائدې دے

يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ

ایمان لري | په الله باندې | او یقین کوي | د مومنانو په خبره | او رحمت دے | د پاره دهغه چا

دپاره داسے ده ورته دے خو په الله تعالیٰ ایمان (یقین) ساتي او د مومنانو په خبره باور کوي او په تاسو کښې چه

اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ؕ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ لَهُمْ

چه ایمان لري | ستاسو نه | او هغه خلق | چه تکلیف ورکوي | رسول | د الله ته | ددوی دپاره دے

څوک ایماندار دي دهغوی دپاره رحمت دے او څوک چه دالله تعالیٰ رسول ته تکلیف رسوي دهغوی دپاره

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۶۱ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ ۚ وَاللّٰهُ

عذاب | دردناك | قسمونه خوري | په الله باندې | تاسو ته | چه تاسو راضي کړي | او الله

دردناك عذاب تیار دے. اے مسلمانانو دوی تاسو ته په الله قسمونه خوري چه تاسو خوشحاله (راضي) کړي حالانکه

وَرَسُوْلُهٗٓ اَحَقُّ اَنْ يُّرْضُوْهُ اِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٢﴾

اورسول دهغه | ډیر حقدار دی | چه دوی ئے رضا کړی | که چرے | وی دوی | مومنان

که دوی په رښتیا (حقیقی) مومنان وی نو الله او دهغه رسول زیات حقدار دے چه دوی ئے خوشحاله کړی

اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّهٗ مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاَنَّ

آیا دوی نه پوهیږی | چه بیشکه | څوک چه | مخالفت اوکړی | د الله | او د رسول دهغه | پس بیشکه

ولے دوی ته معلومه نه ده چه څوک د الله او دهغه د رسول مخالفت کوی نو

لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ؕ ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٣﴾

دے دپاره ده | اور | د دوزخ | چه همیشه به وی | په هغے کښ | دا | رسوائی ده | ډیره لویه

دهغه دپاره د دوزخ اور مقرر دے چه همیشه به پکښ اوسیږی دا ډیره لویه رسوائی ده. منافقان د دے خبرے نه

يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا

یریږی | منافقان | چه نازل به شی | په دوی (مسلمانانو) باندے | یو سورت | چه خبر به کړی دوی | په هغه څه

یریږی چه چرته په مسلمانانو باندے داسے یو سورت نازل نه شی چه دے مسلمانانو ته د دوی د زړونو حال (رازونه)

فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ قُلِ اسْتَهْزِءُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَّا

چه د دوی په زړونو کښ دی | اووایه | توقے (مسخرے) کوئ | بیشکه | الله | ښکاره کوونکے دے | دهغه څه

ښکاره کړی ته ورته اووایه چه (ښه ده) تاسو توقے (خندا کانے) کوئ یقینا الله تعالیٰ هغه څه ښکاره کوونکے دے

تَحْذَرُوْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا

چه تاسو یریږئ (د هغے نه) | او که چرے | ته تپوس اوکړے د دوی نه | لو دوی به خامخا وائی | چه بیشکه | مونږ (خو)

د څه نه چه تاسو یریږئ او که ته د دوی نه تپوس اوکړی (چه سبب د استهزاء څه دے) نو جواب کښ به درته وائی چه مونږ خو

نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ ؕ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ

ځان مشغولوؤ | او لوبے مو کولے | اووایه | آیا په الله | او دهغه په آیتونو | او دهغه په پیغمبر پورے | تاسو

هسے توقے ټقالے کولے (ګپ شپ لګولو) (نو) ته ورته اووایه چه آیا تاسو په الله تعالیٰ او هغه په آیتونو او دهغه په رسول

تَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ ؕ

توقے (مسخرے) کوئ | بهانے مه جوړوئ | یقینا | تاسو کفر کړے دے | پس د ایمان خپل نه

پورے توقے کوئ؟ (اوس) بهانے (علتونه) مه جوړوئ (مه کوئ). یقینا تاسو د ظاهری ایمان ښکاره کولو نه پس کفر

اِنْ نَّعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةًۢ بِاَنَّهُمْ

که چرے | مونږ معاف اوکړو | یو ډلے ته | ستاسو نه | لو عذاب به ورکړو | بلے ډلے ته | ځکه چه دوی

کړے دے که چرے مونږ ستاسو یو ډلے ته معاف هم اوکړو (په سبب د توفیق ورکولو د توبے) نو بلے ډلے ته به سزا (عذاب)

كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿٦٦﴾ ع اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۘ

وو | مجرمان | منافقان سړی | او منافقانے ښځے | بعضے د دوی | د بعضو نه (ډیر بل ملګری دی)

خامخا ورکوو ځکه چه دوی پابند مجرمان دی. منافقان سړی او منافقانے ښځے ټول یو شان دی (خپلو کښ سره یو دی)

يَأۡمُرُوۡنَ بِالۡمُنۡكَرِ وَيَنۡهَوۡنَ عَنِ الۡمَعۡرُوۡفِ وَيَقۡبِضُوۡنَ

حکم کوی دوی | د ناروا (بدکار) | او منع کوی دوی | د نیکئ نه | او بندی ساتی دوی

د بدو کارونو حکم کوی او د نیکئ نه خلق منع کوی او د الله په لار کښی د خرچ کولو نه

اَيۡدِيَهُمۡ ؕ نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمۡ ؕ اِنَّ الۡمُنٰفِقِيۡنَ هُمُ

خپل لاسونه | دوی هیر کړے دے | الله او هغه (هم) هیر کړل دوی | بیشکه | منافقان | هم دوی دی

خپل لاسونه بند ساتی دوی الله هیر کړے دے نو الله هم دوی هیر کړل یقینا منافقان

الۡفٰسِقُوۡنَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الۡمُنٰفِقِيۡنَ وَالۡمُنٰفِقٰتِ وَالۡكُفَّارَ

پوره نافرمان | وعده کړے ده | الله | د منافقانو سړو | او د منافقانو ښځو | او د کافرانو سره

پوره فاسقان دی الله تعالیٰ د منافقانو سړو او منافقانو ښځو او نورو کافرانو سره د دوزخ د اور وعده کړے ده چه په

نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا ؕ هِيَ حَسۡبُهُمۡ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ

د اور | د دوزخ | چه همیشه به وی | په دے کښی | هم دا عذاب | پوره دے دوی له | او لعنت کړے دے په دوی باندے | الله

هغے کښی به همیشه وی او دغه عذاب دوی د پاره کافی دے او الله تعالیٰ په دوی باندے لعنت کړے دے

وَلَهُمۡ عَذَابٌ مُّقِيۡمٌ ﴿٦٨﴾ كَالَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِكُمۡ كَانُوۡۤا

او د پاره د دوی | عذاب | همیشه دے | (اے منافقانو تاسو) پشان د هغه خلقو | چه تاسو نه مخکښی وو | وو هغوی

او د دوی د پاره د همیشه عذاب مقرر دے. (اے منافقانو!) تاسو د هغه خلقو پشان یئ چه تاسو نه مخکښی

اَشَدَّ مِنۡكُمۡ قُوَّةً وَّاَكۡثَرَ اَمۡوَالًا وَّاَوۡلَادًا ؕ فَاسۡتَمۡتَعُوۡا

ډیر زیات سخت | ستاسو نه | په قوت کښی | او زیات وو | په مالونو | او په اولاد کښی | پس فائدے واغستلے وے هغوی

تیر شوی دی چه تاسو نه زیات زور آور او زیات مال او اولاد والا وو نو هغوی د خپلے دلیوی برخے نه فائده

بِخَلَاقِهِمۡ فَاسۡتَمۡتَعۡتُمۡ بِخَلَاقِكُمۡ كَمَا اسۡتَمۡتَعَ الَّذِيۡنَ

د خپلے برخے نه | پس تاسو هم فائدے واغستلے | د خپلے برخے نه | لکه څنګه چه | فائدے اغستلے وے | هغه خلقو

واغستله او تاسو د خپلے برخے نه فائده واغستله لکه څنګه چه تاسو نه مخکښی تیر شوو خلقو د خپلو

مِنۡ قَبۡلِكُمۡ بِخَلَاقِهِمۡ وَخُضۡتُمۡ كَالَّذِيۡ خَاضُوۡا ؕ

چه مخکښی وو ستاسو نه | د خپلے برخے نه | او تاسو هم مشغول شوئ (په بدکارونو کښی) | پشان د هغے | چه مشغول شوی وو هغوی

برخو نه فائده اغستلے وه او تاسو هم په هغه څه کښی مشغول شوئ څنګه چه هغوی مشغول شوی وو

اُولٰٓئِكَ حَبِطَتۡ اَعۡمَالُهُمۡ فِي الدُّنۡيَا وَالۡاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ

دغه خلق | برباد (ضائع) شول | عملونه د دوی | په دنیا کښی | او په آخرت کښی | او هم دغه خلق دی

هم د دا سے خلقو عملونه په دنیا او اخرت دواړو کښی ضائع لاړل او هم دا خلق

الۡخٰسِرُوۡنَ ﴿٦٩﴾ اَلَمۡ يَاۡتِهِمۡ نَبَاُ الَّذِيۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ قَوۡمِ نُوۡحٍ

پوره تاوانیان | آیا نه دے راغلے دوی ته | خبر | د هغه خلقو | چه مخکښی وو د دوی نه | د قوم | د نوح

تاوانیان دی ایا دوی ته د پخوانو خلقو حالات او واقعات نه دی را رسیدلی، یعنی د نوح د قوم

وَعَادٍ وَّثَمُوۡدَ ۙ وَقَوۡمِ اِبۡرٰهِيۡمَ وَاَصۡحٰبِ مَدۡيَنَ وَالۡمُؤۡتَفِكٰتِ ؕ

او د عادیانو | او ثمودیانو | او د قوم | د ابراهیم | او د مدین والو | او د اُلټه کړے شوی کلو والو

او د عادیانو او ثمودیانو او د ابراهیم د قوم او مدین والو او د هغه کلو والو (قوم لوط) چه اُلټه کړے شوی وو

اَتَتۡهُمۡ رُسُلُهُمۡ بِالۡبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظۡلِمَهُمۡ

راغل وو دوی ته | پیغمبران خپل | په ښکاره دلیلونو سره | پس نه وو | الله | چه ظلم ئے کړے وو په هغوی باندے

دے ټولو ته خپلو پیغمبرانو ښکاره دلیلونه راوړی وو نو الله تعالی هیڅکله داسے نه دے چه په دوی ئے ظلم کړے وو

وَلٰكِنۡ كَانُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ يَظۡلِمُوۡنَ ۞ وَالۡمُؤۡمِنُوۡنَ وَالۡمُؤۡمِنٰتُ

لیکن | دوی پخپله | په ځانونو خپلو | ظلم کولو | او مومنان سړی | او مومنانے ښځے

خو دوی پخپله په خپلو ځانونو ظلم کولو مومنان سړی او مومنانے ښځے

بَعۡضُهُمۡ اَوۡلِيَآءُ بَعۡضٍ ۘ يَاۡمُرُوۡنَ بِالۡمَعۡرُوۡفِ وَيَنۡهَوۡنَ

بعضے د دوی نه | ملګری دی | د بعضو نورو | حکم کوی | د نیکۍ | او منع کوی

د یو بل ملګری (مددګار) دی د نیکۍ حکم کوی او د بدو نه خلق منع کوی

عَنِ الۡمُنۡكَرِ وَيُقِيۡمُوۡنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤۡتُوۡنَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيۡعُوۡنَ

د ناروا نه | او پابندی کوی | د مانځه | او ورکوی | زکات | او خبره منی

او د مانځه پابندی کوی او زکات ورکوی او د الله تعالی او د هغه د رسول خبره (حکم) منی

اللّٰهَ وَرَسُوۡلَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ سَيَرۡحَمُهُمُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيۡزٌ

د الله | او د رسول د هغهٔ | دغه خلق | زر دے چه رحم به پرے اوکړی | الله | بیشکه | الله | زور آور

هم په دے خلقو به ډیر زر الله تعالی خپل رحم اوکړی یقیناً الله تعالی غالب او

حَكِيۡمٌ ۞ وَعَدَ اللّٰهُ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَالۡمُؤۡمِنٰتِ جَنّٰتٍ

حکمت والا دے | وعده کړے ده | الله | د مومنانو سړو | او د مومنانو ښځو سره | د (دا سے) جنتونو

حکمت والا ذات دے. الله تعالی د مومنانو سړو او د مومنانو ښځو سره د داسے جنتونو وعده کړے ده

تَجۡرِيۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً

چه بهیږی به | لاندے د هغے نه | نهرونه | چه همیشه به وی دوی | په هغے کښں | او د کورونو (مکانونو) | پاکیزه

چه لاندے به ئے نهرونه بهیږی همیشه به پکښں اوسیږی او د داسے صفا مکانونو (وعده ئے کړے ده) چه

فِيۡ جَنّٰتِ عَدۡنٍ ؕ وَرِضۡوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَكۡبَرُ ؕ ذٰلِكَ هُوَ

په جنتونو | د همیشوالی کښں | او رضامندی | د | الله | ډیر لوئے (نعمت) دے | هم دا ده

د همیشه په باغونو کښں به وی او د الله تعالی رضامندی د ټولو نه لوئے څیز دے هم دا

الۡفَوۡزُ الۡعَظِيۡمُ ۞ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الۡكُفَّارَ وَالۡمُنٰفِقِيۡنَ ع

کامیابی | لویه | اے پیغمبره! | جهاد اوکړه | د کافرانو سره | او د منافقانو سره

ډیره لویه کامیابی ده . اے پیغمبره! کافرانو او منافقانو سره جهاد اوکړه

وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۭ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝

او سختي كوه | په دوي باندے | او ځائے د دوي | دوزخ دے | او ډير بد ځائے | د واپسۍ دے

او سختي پرے كوه او د دوي ځائے دوزخ دے او هغه ډير خراب ځائے د ورتلو دے

يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا ۭ وَلَقَدْ قَالُوْا كَلِمَةَ الْكُفْرِ

دوي قسمونه خوري | په الله باندے | چه دوي هيڅ څه نه دي وئيلي | او يقيناً | دوي وئيلے ده | خبره | د كفر

دوي په الله قسمونه خوري چه دوي ستا په باره كښې هيڅ نه دي وئيلي حالانكه دوي د كفر خبره كړے ده

وَكَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوْا بِمَا لَمْ يَنَالُوْا ۚ

او كفر ئے كړے دے | پس د | اسلام خپل نه | او قصد ئے كړے دے | د هغه څه | چه حاصل ئے نه كړو

او د اسلام ښكاره كولو نه پس ئے كفر كړے دے او د پيغمبرؐ د قتل اراده ئے كړے وه چه پكښې كامياب نشو

وَمَا نَقَمُوْٓا اِلَّآ اَنْ اَغْنٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ

او دوي بدل نه اخلي | مگر | دا چه | مالدار كړل دوي | الله | او رسول د هغهٔ | په فضل خپل سره

او دوي صرف د دے خبرے بدله واغستله چه الله تعالىٰ او د هغه رسول په خپل مهربانۍ سره دوي مالداره كړل

فَاِنْ يَّتُوْبُوْا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّتَوَلَّوْا

پس كه چرے | توبه اوويستله دوي | نو وي به (دا) | غوره (ښه) | دوي د پاره | او كه چرے | مخ واړولو دوي

نو كه دوي توبه اوباسي نو دا به ورله ډيره ښهٔ وي او كه اُونهٔ مني (مخ واړوي)

يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَا

عذاب به وركړي دوي ته | الله | عذاب | دردناك | په | دنيا | او په آخرت كښې | او نه به وي

نو الله تعالىٰ به ورله په دنيا او اخرت دواړو كښې دردناك عذاب وركړي او په

لَهُمْ فِي الْاَرْضِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَّنْ

دوي د پاره | په مخ د زمكے | څوك دوست | او نه څوك مددگار | او بعضے د دوي نه | هغه څوك دي

مخ د زمكے به د دوي هيڅ څوك دوست او مددگار نه وي۔ او هم په دوي كښې بعضے داسے (هغه) خلق هم دي

عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰىنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ

چه لوظ ئے كړے دے | د الله سره | (چه) كه چرے | را كړي هغه مونږ ته | د فضل خپل نه | نو مونږ به خامخا صدقے كوو

چه د الله تعالىٰ سره ئے وعده كړے وه چه كه الله تعالىٰ مونږ ته په خپل فضل سره څه مال را كړو نو مونږ به

وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ فَلَمَّآ اٰتٰىهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ

او مونږ به خامخا شو | د | نيكانو نه | پس هر كله | چه وركړل الله دوي ته | د فضل خپل نه

خامخا خيرات نه كوو او خامخا به نيكان شو. خو كله چه ورته الله تعالىٰ د خپل فضل نه (مال) وركړو نو په هغے كښې

بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝ فَاَعْقَبَهُمْ

نو دوي بخل اوكړو | په هغے كښې | او واوړيدل | او دوي | مخ اړوونكي دي | نو واچولو الله دوي له

ئے بخل (شومتيا) شروع كړه او د وعدے نه واوړيدل او انكاريان شو نتيجه دا شوه چه الله تعالىٰ د دوي په زړونو كښې

نِفَاقًا فِیْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰی یَوْمِ یَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا

منافقت | په زړونو د دوی کښې | تر هغه ورځې پورې | چه دوی به په مخامخ کیږی د هغه سره | په سبب د هغه چه | دوی خلاف کړے وعدے

د سزا په طور منافقت تر هغې ورځې پورې واچولو (پیدا کړو) په کومه ورځ به چه دوی د هغه سره

اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ۝ اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا

دالله سره | د هغه لوظ | چه دوی کړے وو د هغه سره | او په دے وجه | چه دوی به | دروغ وئیل | آیا دوی نه پوهیږی

ملاقات کوی (دا) ځکه چه دوی دالله تعالی سره بے لوظی اوکړه او دروغ به ئے همیشه وئیل وے (آیا) دوی په دے نه پوهیږی

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ

چه بیشکه | الله | پوهیږی | د دوی په پټو خبرو | او د دوی په جرګو باندے | او دا چه بیشکه | الله

چه الله تعالی ته د دوی ټول پټ رازونه او ټولے خبرے ښے معلوم دی او چه الله تعالی په ټولو غیبو خبرو

عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۝ اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِيْنَ

ښه پوهیږی | په ټولو غیبو باندے | (دوی) هغه کسان دی | چه عیب (الزام) لګوی | په خوشحالئ خیرات کونکو باندے

باندے ښه پوهه دے۔ دا منافقان هم هغه خلق دی چه په خپله خوشحالئ خیرات کوونکی

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ فِی الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ

د مومنانو نه | په صدقو کښې | او هغه کسان | چه نه مومی | مګر محنت مزدوری خپله

مومنان د خیرات په حقله ملامته کوی او کوم مومنان چه د خپل وس مطابق څه لږ غونډے خرچ کوی

فَيَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ ؕ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ ز وَلَهُمْ عَذَابٌ

نو دوی ټوقے کوی | په هغوی پورے | مسخرے به اوکړی | الله | په دوی پورے | او دوی دپاره | عذاب

نو هغوی پورے ټوقے کوی الله تعالی به دوی ته د دے ټوقو بدله ورکړی او دوی دپاره دردناک

اَلِيْمٌ ۝ اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ؕ اِنْ تَسْتَغْفِرْ

دردناک دے | (که) ته بخښنه غواړے | دوی دپاره | او که ته بخښنه نه غواړے | دوی دپاره | که چرے | ته بخښنه وغواړے

عذاب تیار دے۔ اے پیغمبره! که ته د دوی دپاره بخښنه غواړے او که نه غواړے که ته

لَهُمْ سَبْعِيْنَ مَرَّةً فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

دوی دپاره | اویا | ځله (هم) | نو هیڅکله به بخښنه ونه کړی | الله | دوی ته | دا ځکه چه | بیشکه دوی

ورله اویا ځله بخښنه اوغواړے نو بیا هم ورته الله تعالی بخښنه نه کوی دا ځکه چه دوی

كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِی الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝

کفر کړے دے | په الله | او په رسول د هغه باندے | او الله | هدایت نه کوی | قوم | نافرمانه (فاسقانو) ته

دالله تعالی او د هغه د رسول نه انکار کړے دے او الله تعالی فاسقانو (نافرمانو) ته سمه لار نه ښائی۔

فَرِحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلٰفَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَكَرِهُوْٓا

خوشحاله شول | پاتے کړے شوی (خلق) | په خپله ناسته باندے | وروستو | د پیغمبر | د الله کښې | او بد اوګڼړلو دوی

د جهاد نه پاتے کیدونکی خلق د رسول الله نه په وروستو پاتے کیدو په خپله ناسته باندے ډیر خوشحاله

أَنْ يُّجَاهِدُوْا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَالُوْا

دا چه | جهاد اوکړي | په مالونو خپلو | او په نفسونو خپلو | په لاره | دالله کښې | او وائي دوی (نورو ته)

شول او ورته دا خبره خوښه نه وه چه په خپل مال او سر دالله تعالیٰ په لاره کښې جهاد اوکړي (بلکه) خلقو ته ئې وئيل

لَا تَنْفِرُوْا فِي الْحَرِّ ۗ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا ۗ لَوْ كَانُوْا

چه مه اوځئ | په ګرمۍ کښې | او وايه (چه) | اور | د دوزخ | ډير زيات ګرم دے (د دے نه) | کاش چه | دوی

چه په ګرمۍ کښې سفر مه کوئ. ته ورته او وايه چه د دوزخ اور خو د دے نه زيات ګرم دے کاش اکه دوی (په دے خبره)

يَفْقَهُوْنَ ۝٨١ فَلْيَضْحَكُوْا قَلِيْلًا وَّلْيَبْكُوْا كَثِيْرًا ۚ جَزَآءً

پوهيدے | پس او دِ خاندی دوی | لږه زمانه | او او دِ ژاړي | ډيره زمانه | دا بدله (سزا) ورکولے شی (دوی ته)

پوهيدے. نو اوس دِ دا خلق په دنيا کښې لږ ورځے اوخاندی او بيا په اخرت کښې به ډيره موده ژاړي ځکه چه

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝٨٢ فَإِنْ رَّجَعَكَ اللّٰهُ إِلٰى طَآئِفَةٍ

دهغه څه | چه دوی به | کول | پس که چرے | واپس راوستلے ته | الله | يو ډلے ته

دوی دکارونو هم دغه سزا ده اے پيغمبره! (د دے نه پس) که الله تعالیٰ ته د دوی يو ډلے ته واپس

مِّنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوْكَ لِلْخُرُوْجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوْا مَعِيَ أَبَدًا

د دوی نه | پس اجازت طلب کړو دوی | د وتلو د پاره | نو او وايه | هيڅ کله مه اوځئ تاسو | زما سره | هميشه

راوستے (او په بله موقعه) دوی ستا نه جهاد ته د تلو اجازت غواړي نو ورته او وايه چه اوس تاسو ما سره هيڅ کله نشئ وتلے

وَّلَنْ تُقَاتِلُوْا مَعِيَ عَدُوًّا ۗ إِنَّكُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُوْدِ

او هيڅ کله جنګ مه کوئ تاسو | زما په ملګرتيا کښې | د دشمن سره | بيشکه تاسو | راضي شوئ | په ناسته پاتے

او نه زما په ملګرتيا کښې دشمن سره جنګ کولے شئ تاسو په اول ځل (په کورونو کښې) ناسته

أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوْا مَعَ الْخٰلِفِيْنَ ۝٨٣ وَلَا تُصَلِّ عَلٰى أَحَدٍ

اول | ځل | پس کينئ | د وروستو پاتے خلقو سره | او مه کوه ته مونځ (جنازه) | په هيڅ يو کس باندے

خوښه کړے وه نو اوس هم د پاتے شوو خلقو سره کينئ. او (اے پيغمبره!) په دے منافقانو کښې چه څوک

مِّنْهُمْ مَّاتَ أَبَدًا وَّلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ ۗ إِنَّهُمْ كَفَرُوْا

د دوی نه | چه مړ شی | هميشه | او مه او دريږه ته | د هغه په قبر | بيشکه دوی | کفر کړے دے

مړ شی نو مه ئې جنازه کوه او مه ئې په قبر او دريږه. ځکه چه دوی دالله تعالیٰ او د هغه د رسول نه انکار کړے دے

بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَمَاتُوْا وَهُمْ فٰسِقُوْنَ ۝٨٤ وَلَا تُعْجِبْكَ

په الله | او په رسول د هغه باندے | او مړه شول دوی | په داسے حال کښې چه دوی | نافرمانه وو | او په تعجب کښې دِ نه اچوی تا لره

او د نافرمانۍ په حالت کښې مړه شوي دي. د دوی مالونو او اولاد ته مه حيرانيږه (ځکه چه)

أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ ۗ إِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ أَنْ يُّعَذِّبَهُمْ بِهَا

مالونه د دوی | او اولاد د دوی | بيشکه | غواړي | الله | چه عذاب ورکړي دوی ته | په دے سره

الله تعالیٰ خو دا غواړي چه دوی ته هم په کثرت د دے څيزونو سره په دنيا کښې عذاب ورکړي

فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾ وَاِذَآ

په دنيا كښې | او چه اوځي | احووي ساګانې (روحونه) | په داسې حال كښې چه دوی | كافران وي | او كله چه

او چه د كفر په حالت كښې ئې ساه ګانې اوځي او كله چه

اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ اَنْ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ رَسُوْلِهِ

نازل كړے شي | يو سورت | چه ايمان راوړئ | په الله باندے | او جهاد اوكړئ | په ملګرتيا د رسول دهغهٔ كښې

يو سورت (په دے مضمون) نازل شي چه تاسو په الله تعالىٰ ايمان راوړئ او دهغه د رسول په ملګرتيا كښې جهاد اوكړئ

اسْتَاْذَنَكَ اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوْا ذَرْنَا نَكُنْ

نو اجازت غواړي تا نه | مالداره (طاقت والا) خلق | د دوی نه | او وائي چه | پريږده مونږ | چه شو مونږ

نو په دے منافقانو كښې چه كوم مالداره (وس والا) خلق دي هغوی ستا نه اجازت غواړي او در ته وائي چه مونږ پريږده

مَّعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿٨٦﴾ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ

د ناستو سره | راضي شوي دي دوی | په دے (خبره) | چه شي دوی | د پاتے كيدونكو ښځو سره | او مهر وهلے شوے دے

چه ناستو خلقو سره پاتے شو. دوی پخپله په دے راضي (خوشحاله) دي چه د ورستو پاتے شوو زنانو سره پاتے شي

عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨٧﴾ لٰكِنِ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ

په زړونو د دوی | نو دوی | نه پوهيږي | ليكن | پيغمبر | او هغه كسان

او د دوی په زړونو باندے مهر لګولے شوے دے. نو دوی نه پوهيږي ليكن پيغمبر او چا چه دهغه سره

اٰمَنُوْا مَعَهٗ جٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاُولٰٓئِكَ

(چا) چه ايمان راوړے | دهغه سره | جهاد كوي | په مالونو خپلو | او په نفسونو خپلو | او دغه خلق

ايمان راوړے دے هغوی په خپل مال او سر جهاد كوي هم دوی د پاره

لَهُمُ الْخَيْرٰتُ ۫ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٨٨﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ

د دوی د پاره | ښيګړے (خوشحالي) دي | او دغه خلق | هم دوی كامياب دي | تيار كړي دي | الله

ټولے ښيګړے دي او هم دا خلق كامياب دي الله تعالىٰ د دوی د پاره

لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ

د دوی د پاره | داسے جنتونه | چه بهيږي لاندے د هغے نه | نهرونه | هميشه به وي دوی | په دے كښې

داسے جنتونه تيار كړي چه لاندے به ئے نهرونه بهيږي چه په هغے كښې به دوی هميشه اوسيږي

ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٨٩﴾ وَجَآءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ ع

دا | كاميابي ده | ډيره لويه | او راغلل | بهانه ګر خلق | د كلو والو نه (باندې چيان)

دا ډيره لويه كاميابي ده. او د كلي والو (باندې چيانو) نه هم بهانه ګر خلق راغلل چه د پاتے كيدو

لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ؕ

د پاره چه اجازت ور كړے شي | دوی ته | او كيناستل | هغه كسان | چه دروغ ئې ويلي وو | الله | او رسول دهغهٔ ته

اجازت ور ته ور كړے شي. او چا چه الله او رسول ته دروغ ويلي وو هغه ټول كيناستل

سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٠﴾ لَيْسَ

ډیر زر به اورسی | هغه کسانو ته | چه کفر ئې کړے دے | د دوی نه | عذاب | دردناک | نشته دے

په دوی کښې چه چا کفر کړے دے هغوی ته به ډیر زر دردناک عذاب ورسیږی

عَلَى الضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ

په کمزورو باندے | او نه په مریضانو باندے | او نه په هغه کسانو باندے | چه نه مومی

په ضعیفانو (کمزورو) او په مریضانو (ناروغو) او په هغه چا چه په جهاد کښې د خرچ کولو وس ئې نه وی

مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ؕ مَا

هغه څه | چه خرچ ئې کړی | څه ګناه | کله چه | دوی خیر خواهي لتوی | د الله | او د رسول د هغهٔ | نشته دے

هیڅ ګناه نشته (په دے شرط) چه دوی د الله او د هغه د رسول سره مخلص وی په دا سے نیکانو خلقو باندے

عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩١﴾ وَّلَا

په نیکانو باندے | هیڅ ملامتیا | او الله | ډیر بخښونکے | ډیر مهربان دے | او نه

هیڅ الزام (ملامتیا) نشته او الله تعالی بخښونکے مهربان دے۔ او (دغه شان) په هغه

عَلَى الَّذِيْنَ اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ اَجِدُ

په هغه کسانو باندے | کله چه | راغلل تا ته | چه ته سورلی ور کړے دوی ته | نو تا او وئیل | چه زۀ نه مومه

خلقو هم څه ګناه (الزام) نشته چه تا له په دے غرض راغلل چه ته ورله د جهاد سورلی ور کړے او تا ورته او وئیل چه ما سره

مَآ اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۠ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ

هغه څیز | چه سواره کړم تاسو | په هغے | نو واپس شول دوی | او سترګو د دوی | بهیدلے | اوښکے

(څو) سورلۍ نشتے چه تاسو پرے سواره کړم نو هغوی په دا سے حال کښې واپس شول چه د سترګو نه ئې

حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ﴿٩٢﴾ؕ اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ

د وجے غم نه | په دے خبره چه نه مومی دوی | هغه څه | چه خرچ ئې کړی | بیشکه | ملامتیا | په هغه چا شته دے

د غم اوښکے څڅیدلے په دے وجه چه دوی سره د خرچ کولو د پاره څۀ نه وو۔ یقیناً الزام (ګناه) خو صرف په هغه خلقو د ے

يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَهُمْ اَغْنِيَآءُ ۚ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا

چه اجازت غواړی ستا نه | په داسے حال کښې چه دوی | مالداره وی | دوی راضی شول | په دے | چه وی دوی

چه سره د مالداره کیدو تا نه اجازت غواړی، (او) په دے خبره خوشحاله (راضی) دی چه د وروستو پاتے کیدونکو ښځو

مَعَ الْخَوَالِفِ ۙ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٣﴾

د پاتے کیدونکو ښځو سره | او مهر وهلے دے | الله | په زړونو د دوی | پس دوی | نه | پوهیږی

سره پاتے شوے دی، او الله تعالی ورله په زړونو مهر لګولے دے نو ځکه په حقیقت نه پوهیږی.

يَعْتَذِرُوْنَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ ؕ قُلْ لَّا تَعْتَذِرُوْا

بهانے به کوي دوي | تاسو ته | کله چه | واپس شئ تاسو | دوی ته | اووايه | مه کوئ بهانے

اے مسلمانانو! کله چه تاسو (د تبوک نه) دوي ته واپس راشئ نو دوي به تاسو ته (رنګ رنګ) عذرونه (بهانے) پيش کوي

لَنْ نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ ؕ وَسَيَرَى

هيڅ کله مونږ يقين نه کوو | په تاسو | يقيناً | خبر کړي يو مونږ | الله | ستاسو د حالاتو نه | او ديرزر به اووينی

(اے پيغمبره!) ته ورته اووايه چه عذرونه مه پيش کوئ مونږ هيڅ کله ستاسو په خبره يقين نه کوو الله تعالی ستاسو

اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ

الله | عمل ستاسو | اورسول دهغهٔ (هم) | بيا به | واپس کړے شئ تاسو | (هغه ذات ته چه) عالم دے | په پټ

د حالاتو نه مونږ خبر کړي يو، او بيا به هم الله تعالی او دهغه رسول ستاسو عملونه اووينی (چه د مؤمنانو مرسته کوئ او که نه)

وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۹۴ سَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ

او په ښکاره | لوخبر به کړي تاسو | په هغه څه | چه تاسو به | کول | زردے چه قسمونه به خوري دوي | په الله

او آخر به تاسو هغه ذات ته واپس کيږئ چه پټ او ښکاره هر څيز ورته معلوم دے نو تاسو چه څه کول دهغے نه به مو خبر کړي

لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوْا عَنْهُمْ ؕ فَاَعْرِضُوْا

تاسو ته | کله چه | واپس شئ تاسو | دوي ته | چه تاسو مخ واړوئ | د دوي نه | پس مخ واړوئ

کله چه تاسو دوي ته واپس لاړ شئ نو دوي به درته په الله تعالی قسمونه خوري (دے دپاره) چه تاسو ترينه مخ واړوئ

عَنْهُمْ ؕ اِنَّهُمْ رِجْسٌ ؗ وَّمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۚ جَزَآءًۢ بِمَا

د دوي نه | بيشکه دوي | پليت دي | او ځائے د دوي | دوزخ دے | بدله به ورکولے شي دوي ته | دهغه کارونو

نو تاسو ترينه هم مخ واړوئ يقين اوساتئ چه دوي پليت (ناپاک) دي او ځاي ئے دوزخ دے دا د دوي د عملونو

كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝۹۵ يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۚ فَاِنْ

چه دوي به | کول | دوي قسمونه خوري | تاسو ته | چه تاسو راضي شئ | د دوي نه | پس که چرے

بدله (سزا) ده. دوي تاسو ته ځکه قسمونه خوري چه تاسو ترينه خوشحاله (راضي) شئ حالانکه که تاسو

تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ۝۹۶

تاسو راضي شئ | د دوي نه | نو بيشکه | الله | نه راضي کيږي | د قوم | نافرمانه نه

ترينه خوشحاله (راضي) هم شئ نو الله تعالی د دا سے نافرمانه (شرارتي) خلقو نه نه راضي کيږي.

اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَّنِفَاقًا وَّاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوْا

کلي وال | ډير سخت دي | په کفر | او منافقت کښي | او زيات لائق دي | د دے خبرے چه نه پوهيږي

کلي وال (باندي چيان) منافقان په کفر او منافقت کښي ډير سخت دي او دنورو خلقو نه زيات د دے لائق دي چه دوي د دے د دين

حُدُوْدَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝۹۷

په مقصد دهغے احکامو | چه نازل کړي دي | الله | په خپل رسول | او الله | پوهه | حکمت والا ذات دے

دهغے حکمونو نه ناخبره وي کوم چه الله تعالی په خپل رسول نازل کړي دي او الله تعالی پوهه او حکمت والا ذات دے

وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَّتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَّيَتَرَبَّصُ

او بعضے کلی وال (بانډچیان) | هغه دی | چه ګنړی | هغه څه | چه خرچ کوی ئے | تاوان | او انتظار کوی

هم په دے کلی والو (بانډچیانو) کښی دا سے خلق هم شته چه د الله تعالیٰ په لار کښی خرچ کول (خپل) تاوان ګنړی

بِكُمُ الدَّوَآئِرَ ؕ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ

ستاسو په حق کښی | د آفتونو | هم په دوی باندے دوی | آفت | ناکاره | او الله | اوریدونکے

او په دے انتظار دی چه په تاسو مصیبتونه راشی، حالانکه خراب وخت هم په دوی راتلونکے دے او الله تعالیٰ هر څه اوری

عَلِيْمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

پوهه ذات دے | او بعضے کلی وال (بانډچیان) | هغه دی | چه ایمان لری | په الله | او په ورځ | روستئ

په هر څه پوهه دے. او هم په دے کلی والو (بانډچیانو) کښی دا سے خلق هم شته چه په الله تعالیٰ او په آخرت باندے

وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبٰتٍ عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوٰتِ الرَّسُوْلِ ؕ

او ګنړی | هغه څه | چه خرچ کوی ئے | سبب د نزدیکت | الله ته | او ذریعه د دعاګانو | د پیغمبر

ایمان لری او د الله تعالیٰ په لار کښی چه څه خرچ کوی نو هغه د الله تعالیٰ ته د نزدیکت او د پیغمبر د دعاګانو اخستلو ذریعه ګنړی

اَلَآ اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ ؕ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ

خبردار (واورئ) | بیشکه دا | سبب د نزدیکت دے | د دوی دپاره | ډیر زر به داخل کړی دوی لره | الله | په خپل رحمت کښی

خبردار! دا د دوی دپاره یقیناً د نزدیکت ذریعه ده ډیر زر به الله تعالیٰ دوی په خپل رحمت کښی داخل کړی

ع اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩٩﴾ وَالسّٰبِقُوْنَ الْاَوَّلُوْنَ مِنَ الْمُهٰجِرِيْنَ

بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے | او مخکښی کیدونکی | چه ړومبی دی | د مهاجرینو

یقیناً الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے په مهاجرینو او انصارو کښی چه څوک ړومبی ایمان او هجرت او نصرت د دین ته وړاندے

وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُمْ بِاِحْسَانٍ ۙ رَّضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ

او د انصارو نه | او هغه کسان | چه روان دی په دوی پسے | په اخلاص سره | راضی شو | الله | د دوی نه

شوے دی او څوک چه په دوی پسے روان شوی دی سره د نیت ویناته په باره د هغوی کښی. الله تعالیٰ د هغه تولو نه راضی شوے دے

وَرَضُوْا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ تَحْتَهَا

او دوی راضی شول | د هغه نه | او تیار کړی ئے دی | د دوی دپاره | دا سے جنتونه | چه بهیږی | د هغے د لاندے

او هغوی د الله نه راضی دی او الله تعالیٰ ورله دا سے جنتونه تیار کړی دی چه لاندے به ئے

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ

نهرونه | چه همیشه به وی دوی | په هغے کښی | همیشه | دا ده | کامیابی | ډیره لویه | او بعض هغه چا نه

نهرونه بهیږی (چه) دوی به پکښی همیشه همیشه اوسیږی دا ډیره لویه کامیابی ده.

حَوْلَكُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ مُنٰفِقُوْنَ ؕ وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِيْنَةِ ۛ

چه چاپیره دی ستاسو نه | کلی وال (بانډچیان) | منافقان دی | او بعضے د مدینے والو نه (هم)

او تاسو نه ګیر چاپیره په کلی والو (بانډچیانو) کښی هم ډیر خلق منافقان دی او د مدینی په اوسیدونکو کښی هم (شته)

مَرَدُوْا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ

چه ټکګ دي | په منافقت باندې | له پېژنې ته دوي لره | مونږ | پېژنو دوي | ژر دي چه مونږ به عذاب ور کړو دوي ته

دا خلق په منافقت کښې دومره ټکګ (ماهر) دي چه تاسو ئې له پېژنئ (خو) مونږ ئې پېژنو ډیر ژر به مونږ دوي ته

مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّوْنَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيْمٍ ۝١٠١ وَاٰخَرُوْنَ

دوه ځلې | بیا به | واپس کړې شي دوي | عذاب | ډیر لوئې ته | او نور خلق (صحابه) دي

دوه ځل سزا ور کړو او بیا به ډیر لوئې عذاب ته واپس کړې شي. او څه خلق هغه دي چه

اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا وَّاٰخَرَ سَيِّئًا

چه اقرار ئې کړے دے | د خپلو ګناهونو | چه ګډ وډ عملونه ئې کړي دي | څه نیک | او څه | بد

د خپلو ګناهونو اعتراف ئې کړے دے او ګډ وډ عملونه ئې کړي دي څه نیک او څه بد

عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝١٠٢ خُذْ

نزدې دے | چه الله | توبه قبوله کړي | د دوي | بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے | اخله

امید دے چه الله تعالیٰ د دوي توبه قبوله کړي یقیناً الله تعالیٰ ډیر بخښونکے او مهربان دے

مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيْهِمْ بِهَا وَصَلِّ

د دوي د مالونو نه | صدقه (زکات) | چه پاک کړې ته دوي لره | او صفا کړې دوي | په دې سره | او دعا کوه

(اے پیغمبره) د دې خلقو د مالونو نه صدقه وصول کړه چه د دې په ذریعه ئې پاک او صفا کړې او دعا ورته کوه

عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝١٠٣

دوي ته | بیشکه | ستا دعا | د آرام سبب دے | دوي دپاره | او الله | ښه اوریدونکے | پوهه دے

(ځکه چه) یقیناً ستا دعا د دوي د تسلۍ سبب دے او الله تعالیٰ هر څه آوري په هر څه پوهه دے

اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَاْخُذُ

آیا دوي نه پوهیږي | چه بیشکه | الله | هغه | قبلوي | توبه | د خپلو بندګانو | او اخلي

ولې دوي ته دا پته نشته چه الله تعالیٰ د خپلو بندګانو توبه هم قبلوي او صدقې هم قبلوي

الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۝١٠٤ وَقُلِ اعْمَلُوْا

صدقې | او دا چه بیشکه | الله | هغه | ډیر توبه قبلوونکے | مهربان دے | او اووایه | عمل کوئ تاسو

او دا چه الله تعالیٰ توبه قبلونکے مهربان ذات دے. او دوي ته اووایه چه عمل کوئ

فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَسَتُرَدُّوْنَ

پس ژر دے چه اوویني | الله | عمل ستاسو | او رسول د هغه | او مومنان هم | او ډیر ژر به تاسو واپس کړې شئ

الله تعالیٰ او د هغه رسول او مومنان به ستاسو طرز عمل ته ګوري او (بیا به) تاسو هغه ذات ته واپس کیږئ

اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

هغه ذات ته چه پوهیږي | په پټو | او په ښکارو | نو هغه به خبر کړي تاسو | په هغه کارونو | چه تاسو به

چه په پټو او ښکارو خبرو پوهیږي نو هغه به مو د هغه څه نه خبر کړي چه تاسو به کول

تَعْمَلُوْنَ ۝ وَاٰخَرُوْنَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ

کول | اوځه نور کسان دی | چه وروستو کړے شوی دی | فیصلے | د الله ته | یا خو به | عذاب ورکړی الله دوی ته

اوځه نور خلق دی چه دهغوی فیصله د الله د حکم را تلو پورے پاتے شوے ده یا خو به ورله الله سزا ورکړی

وَاِمَّا يَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝ وَالَّذِيْنَ

او یا به | معافی وکړی | دوی ته | او الله | پوهه | حکمت والا دے | او هغه خلق

او یا به ئے معاف کړی او الله تعالٰی پوهه حکمت والا ذات دے. او ځه نور خلق دی منافقان چه

اتَّخَذُوْا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَّكُفْرًا وَّتَفْرِيْقًا بَيْنَ

چه جوړ کړے ئے دے | جومات | د پاره د ضرر ورکولو | او په عقیده د کفر پاندے | او د پاره د اختلاف پیدا کولو | په مینځ

یو جومات ئے جوړ کړے دے چه (مسلمانانو ته) نقصان ورسوی او د کفر خبرے (پکښې) وکړی

الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ

د مومنانو کښې | او د پاره د مورچه جوړولو | د هغه چا د پاره | چه جنګ ئے کړے دے | د الله | او د رسول د هغه سره

او د مسلمانانو تر مینځه جدائی (اختلاف) پیدا کړی او چه د هغه چا د پاره مورچه جوړه کړی چه د پخوا نه د الله او د هغه د رسول

مِنْ قَبْلُ ۗ وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّا الْحُسْنٰى ۗ وَاللّٰهُ

مخکښې د دینه | او دوی به خامخا قسمونه خوری | چه مونږ خو اراده نه ده کړے | مګر | د ښیګړے | او الله

سره جنګ کوی او دوی به خامخا قسمونه خوری چه مونږ صرف نیکی کول اراده کړی دی او الله تعالٰی د دے خبرے ګواهی ورکوی

يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝ لَا تَقُمْ فِيْهِ اَبَدًا ۗ لَمَسْجِدٌ

ګواهی ورکوی | چه بیشکه دوی | خامخا دروغژن دی | ته مه او دریږه | په دے کښې | هیڅ کله | خامخا هغه جومات

چه دوی دروغژن دی. اے پیغمبره! دا د دے جومات حکم دا دے چه ته په دغه جومات کښې هیڅ کله (هم د مانځه د پاره) مه او دریږه

اُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُوْمَ

چه بنیاد ئے کیخودے شوے دے | په تقوی باندے | د اولے | ورځے نه | ډیر حقدار دے | چه ته اودریږے

البته هغه جومات (مسجد قباء) چه د وړومبی ورځے نه د هغے بنیاد په تقوی ایخودے شوے دے هغه د دے خبرے زیات حقدار دے

فِيْهِ ۗ فِيْهِ رِجَالٌ يُّحِبُّوْنَ اَنْ يَّتَطَهَّرُوْا ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ

په هغے کښې | په هغے کښې | ځه داسے سړی دی | چه خوښوی | چه ښه پاک شی هغوی | او الله | خوښوی

چه ته په هغے کښې او دریږے په هغے کښې داسے خلق دی چه ظاهری او باطنی پاکه استو ګنه خوښوی او الله تعالٰی پاکان خلق خوښوی

الْمُطَّهِّرِيْنَ ۝ اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ

ځان پاکوونکی خلق | آیا پس هغه څوک | چه کیخودے ئے دے | بنیاد د آبادئ خپلے | په ویره | د الله ته

آیا هغه کس بهتر دے چا چه د خپل عمارت بنیاد د الله تعالٰی ته په ویره کولو

وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ عَلٰى شَفَا

او په رضامندئ (د هغه) | ډیر ښه دے | او که هغه څوک | چه کیخودے ئے دے بنیاد | د آبادئ خپلے | په غاړه

او د هغه د رضامندئ حاصلولو په نیت ایخودے دے او که هغه کس چه خپل عمارت ئے د یو ورتن

جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهٖ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى

ډېره ړنګ کمر | غورځېدونکی | پس وغورځېږی | سره دده نه | په اور | د دوزخ کښې | او الله | هدایت نه کوی

غورځېدونکی کمر په غاړه ايښودلې وی او هغه عمارت دده سره سره د دوزخ په اور کښې ورا وغورځېږی او الله تعالٰی

الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِىْ بَنَوْا رِيْبَةً

قوم | ظالم ته | همیشه به وی | د دوی آبادی | هغه | چه جوړه کړې ده دوی | سبب د شک

داسې ظالمانو ته هدايت نه کوی. کوم عمارت چه دوی جوړ کړې دے هغه به د دوی په زړونو کښې تر هغه وخته پورې

فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلَّاۤ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝ ع

د دوی په زړونو کښې | مګر | دا | چه ټکړې ټکړې شی | د دوی زړونه | او الله | پوهه | حکمت والا دے

زیادت شک پیدا کوی تر څو چه د دوی زړونه ټوټې ټوټې نه شی او مړ کېږی نه راشی او الله تعالٰی پوره علم والا پوره حکمت والا دے

اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ

بیشکه | الله | اخستی دی | د مومنانو نه | نفسونه د هغوی | او مالونه د هغوی | په بدله د دې کښې چه بیشکه

حقیقت دا دے چه الله تعالٰی د مومنانو نه د هغوی ځانونه او مال دولت د جنت په بدله کښې اخستی دی

لَهُمُ الْجَنَّةَ ؕ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ وَيُقْتَلُوْنَ قف

دوی له | جنت دے | دوی به جنګ کوی | په | لاره | د الله کښې | پس وژنی به هوی (کافران) | او دوی به هم وژلی کېږی

دوی به د الله تعالٰی په لاره کښې جنګ (جهاد) کوی چه د هغې په نتیجه کښې به (دشمنان) وژنی او پخپله به هم وژلی کېږی

وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِى التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالْقُرْاٰنِ ؕ وَمَنْ

وعده ده | د هغه په ذمه | رښتینې | په تورات | او په انجیل | او په قرآن کښې | او څوک

دا یوه رښتینې وعده ده د الله په ذمه چه د هغې ذکر ئې په تورات انجیل او قرآن کښې کړے دے

اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا بِبَيْعِكُمُ الَّذِىْ

زیات وفادار دے | په خپله وعده باندې | د الله نه | پس خوشحاله شئ | په خپلے سودا | هغې باندې

او د الله تعالٰی نه زیات د خپلې وعدې پوره کونکې څوک کیدې شی؟ نو تاسو په خپله هغه سودا باندې

بَايَعْتُمْ بِهٖ ؕ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝ اَلتَّاۤئِبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ

چه معامله کړې ده تاسو په هغې د الله سره | او هم دا ده | کامیابی | لویه | (دا خلق) توبه کونکی دی | بندګی کونکی دی

چه الله تعالٰی سره مو کړې ده خوشحاله شئ او هم دا ډېره لویه کامیابی ده. دا خلق توبه ویستونکی

الْحٰمِدُوْنَ السَّاۤئِحُوْنَ الرّٰكِعُوْنَ السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ

حمد ویونکی دی | روژه نیونکی دی | رکوع کونکی دی | سجده کونکی دی | حکم کونکی دی

د الله عبادت کونکی، حمد او ثناء ویونکی، روژه نیوونکی، رکوع کونکی، سجده کونکی، د نیکئ حکم کونکی

بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحٰفِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ؕ

د نیکئ | او منع کونکی دی | د ناروا نه | او ساتونکی دی | د حدودو (حکمونو) | د الله

او د ناروا نه منع کونکی، او د الله تعالٰی د مقرر شوو حکمونو حفاظت کونکی دی

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۱۲ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا

اوزیرے ورکړه | مومنانو ته | نه دی روا | پیغمبر له | او هغه کسانو له | چه ایمان ئے راوړے دے

او (اے پیغمبره!) دا مے مومنانو ته زیرے ورکړه. دا خبره نه پیغمبر سره ښائي او نه مومنانو سره

اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ وَلَوْ كَانُوْٓا اُولِيْ قُرْبٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا

چه دوی بخښنه اوغواړي | د مشرکانو دپاره | اگرچه وی دوی | خاوندان د رشته دارئ | پس د دے نه

چه مشرکانو دپاره بخښنه اوغواړي اگر چه نژدے خپلوان ئے وے نه وی چه کله ورته دا خبره ښه ښکاره شوه

تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝۱۱۳ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ

چه ښکاره شوه | دوی ته | چه بیشکه دوی | دوزخیان دی | او نه وه | بخښنه غوښتل

چه دا خلق دوزخیان دی. او د ابراهیمؑ د خپل پلار دپاره بخښنه غوښتل

اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَّعَدَهَآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا

د ابراهیمؑ | د خپل پلار دپاره | مگر | د وجے د یوے وعدے نه | چه کړے ئے وه | د هغه سره | پس کله چه

خو صرف د یوے وعدے په وجه وو چه د هغه سره ئے کړے وه خو چه کله ورته

تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ؕ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ

ښکاره شوه | هغه ته | چه بیشکه هغه (خو) | دشمن دے | د الله | لو بیزاره شو | د هغه نه | بیشکه | ابراهیمؑ

دا خبره ښکاره شوه چه هغه خو د الله تعالیٰ دشمن دے لو بیزاره ترینه شو. یقیناً ابراهیمؑ

لَاَوَّاهٌ حَلِيْمٌ ۝۱۱۴ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًاۢ بَعْدَ اِذْ

خامخا ډیر نرم زړے | صبرناک وو | او نه دے | الله | چه گمراه کړی | یو قوم | وروستو د دے نه

ډیر نرم مزاج (نرم زړے) او ډیر صبرناک وو. او الله تعالیٰ هیڅ یو قوم د هدایت ورکولو نه پس تر هغه وخته پورے

هَدٰىهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُوْنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

چه هدایت ئے ورته کړے وی | تر دے | چه ښکاره کړی | دوی ته | هغه څه | چه دوی ترے ځان او ساتی | بیشکه | الله

نه گمراه کوی تر څو پورے چه ورته د هغه خبرو وضاحت او نه کړی د کومو نه چه دوی له ځان بچ کول پکار دی یقیناً الله تعالیٰ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝۱۱۵ اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

په هر | څیز باندے | پوهه دے | بیشکه | الله | خاص هغه ته (په اختیار کښې دے) | بادشاهي | د آسمانونو

په هر څه باندے پوهه دے. د آسمانونو او د زمکے بادشاهي یوا ځے د الله تعالیٰ ده

وَالْاَرْضِ ؕ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ

او د زمکے | هغه ژوندی کول کوی | او هغه مړه کول کوی | او نشته ستاسو دپاره | سوا | د الله نه

ژوندن هم هغه ورکوی او مرگ هم هغه راولی. او تاسو دپاره د الله تعالیٰ نه سوا بل هیڅ څوک

مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝۱۱۶ لَقَدْ تَّابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ

څوک دوست | او نه څوک مددگار | یقیناً | مهربانی کړے ده | الله | په پیغمبر باندے

دوست او مددگار نشته. یقیناً الله تعالیٰ په خپل پیغمبر او په هغه مهاجرینو او انصارو مهربانی اوکړه

وَالۡمُهٰجِرِيۡنَ وَالۡاَنۡصَارِ الَّذِيۡنَ اتَّبَعُوۡهُ فِىۡ سَاعَةِ الۡعُسۡرَةِ

او په مهاجرینو | او په انصارو باندے | هغه کسان | چه تابعداری ئے کړے ده دهٔ | په وخت | د تنګسیا کښې

چه په دا سے سخت وخت کښې ئے د پیغمبر تابعداری وکړه اګر چه

مِنۡۢ بَعۡدِ مَا كَادَ يَزِيۡغُ قُلُوۡبُ فَرِيۡقٍ مِّنۡهُمۡ ثُمَّ تَابَ

پس د دے نه | چه نزدے وه | چه کاږه شی | زړونه | د یو ډلے | د دوی نه | بیا | مهربانی وکړه هغه

د بعضو زړونه کږیدو والا وو خو بیا الله تعالٰی په دوی مهربانی اوکړه (زړونه ئے ورله ټینګ کړل)

عَلَيۡهِمۡ‌ؕ اِنَّهٗ بِهِمۡ رَءُوۡفٌ رَّحِيۡمٌ ۙ‏ وَّعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِيۡنَ

په دوی باندے | بیشکه هغه | په دوی باندے | شفقت کوونکے | مهربان دے | او په دریو | هغه کسانو باندے

یقیناً الله تعالٰی په دوی باندے ډیر شفیق او رحم کوونکے دے. او الله تعالٰی په هغه درے کسانو باندے

خُلِّفُوۡا ؕ حَتّٰۤى اِذَا ضَاقَتۡ عَلَيۡهِمُ الۡاَرۡضُ

چه وروستو کړے شوی وو فیصله د هغوی | تر دے | چه کله | تنګه شوه | په هغوی باندے | زمکه

هم مهربانی اوکړه چه فیصله ئے وروستو شوے وه. تر دے چه کله پرے زمکه سره د فراخئ تنګه شوه او خپل ځوندونه

بِمَا رَحُبَتۡ وَضَاقَتۡ عَلَيۡهِمۡ اَنۡفُسُهُمۡ وَظَنُّوۡۤا اَنۡ لَّا مَلۡجَاَ

سره د فراخئ نه | او تنګ شو | په هغوی باندے | نفسونه خپل | او یقین اوکړو هغوی | چه نشته ځای د پناه

ورباندے هم بوج شو او دا خیال ئے اوکړو چه د الله تعالٰی د قهر نه د هغه په پناه کښې د راتلو نه سوا

مِنَ اللّٰهِ اِلَّاۤ اِلَيۡهِ ؕ ثُمَّ تَابَ عَلَيۡهِمۡ لِيَتُوۡبُوۡا‌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

د الله نه | مګر | د هغه سره | بیا | مهربانی اوکړه الله | په هغوی باندے | چه توبه اوباسی هغوی | بیشکه | الله

بل هیڅ ځائے کښې پناه نشته. بیا پرے الله تعالٰی مهربانی اوکړه چه دوی الله تعالٰی ته توبه اوباسی

ع هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيۡمُ ‏ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ

هم هغه دے | ډیر توبه قبلوونکے | ډیر مهربان | اے هغه کسانو چه ایمان مو راوړے دے | ویریږئ | د الله نه

یقین اوساتئ چه الله تعالٰی ډیر معافی کوونکے لوئے مهربان دے. اے مؤمنانو! د الله تعالٰی نه اوویریږئ

وَكُوۡنُوۡا مَعَ الصّٰدِقِيۡنَ‏ مَا كَانَ لِاَهۡلِ الۡمَدِيۡنَةِ وَمَنۡ

او شئ | د رشتنو خلقو سره | نه ده مناسب | مدینے والو له | او هغه چا له

او د رشتینی خلقو ملګری شئ. د مدینے خلقو او کومو چاپیره کلی والو (بانډچیانو) د پاره

حَوۡلَهُمۡ مِّنَ الۡاَعۡرَابِ اَنۡ يَّتَخَلَّفُوۡا عَنۡ رَّسُوۡلِ اللّٰهِ

چه چاپیره دی د دوی | د کلی والو (بانډچیانو) له | چه وروستو پاتے شی | د رسول | د الله نه

دا جائز نه دی چه د الله تعالٰی د پیغمبر نه وروستو پاتے شی او نه ورله دا جائز دی چه

وَلَا يَرۡغَبُوۡا بِاَنۡفُسِهِمۡ عَنۡ نَّفۡسِهٖ‌ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ لَا يُصِيۡبُهُمۡ

او نه دے غوره کوی دوی | خپل ځانونه | د هغه د ځان | دا ځکه | چه بیشکه دوی چه دی | نه رسی دوی ته

خپل ځان ورته د پیغمبر نه غوره ګڼړه شی دا حکم ځکه دے چه دوی ته چه کله د الله تعالٰی په لاره کښې

ظَمَأٌ وَّلَا نَصَبٌ وَّلَا مَخْمَصَةٌ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَـُٔوْنَ

تنده | اونه ستړے والے | او نه اولږه | په لاره | دالله كښ | اونه پړدي دوي قدم

تنده اولګي يا ستړي والے (ستوماني) ورته اورسيږي اولوږه پرے راشي يا په داسے لار لاړشي

مَوْطِئًا يَّغِيْظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوْنَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا اِلَّا

په يوه لاره | چه غصه كوي | كافران | او نه حاصلوي دوي | د دشمن نه | حاصلول (دڅه شي) | مګر

چه كافران پرے غصه (خفه) كيږي يا د دشمن په مقابله كښ څه كاميابي حاصل كړي تو

كُتِبَ لَهُمْ بِهٖ عَمَلٌ صَالِحٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ

ليكل كيږي | ددوي دپاره | په بدل دهغے كښ | عمل | نيك | بيشكه | الله | نه ضائع كوي | اجر

ددوي په عملنامه كښ په دے هر يو كار بانْدے يوه نيكي ليكلے كيږي. يقينًا الله تعالىٰ د نيكانو

الْمُحْسِنِيْنَ ۝١٢٠ وَلَا يُنْفِقُوْنَ نَفَقَةً صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً

د نيكانو | او نه خرچ كوي دوي | څه خرچ | لږ | او نه ډير

اجر نه ضائع كوي. دا رنګ دوي چه (د الله په لار كښ) څه خرچ كوي لږ وي كه ډير،

وَّلَا يَقْطَعُوْنَ وَادِيًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ

او نه دوي سفر كوي | په يو ميدان كښ | مګر | ليكلي كيږي هغه | ددوي دپاره | دے دپاره چه بدله وركړي حوي ته

او د كوم ميدان نه چه دوي تيريږي نو دا ټول د دوي په عملنامه كښ ليكلي كيږي دے دپاره چه الله تعالىٰ دوي ته

اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٢١ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُوْنَ

الله | ډيره ښائسته | دهغه عملونو چه دوي په كول | او نه دي پكار | مومنانو لره

هغه ښائسته بدله وركړي كومه چه د دوي د نيك عملونو دپاره مقرر ده. او مسلمانانو دپاره دا خبره مناسبه نه ده

لِيَنْفِرُوْا كَآفَّةً ؕ فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَآئِفَةٌ

چه اوځي | ټول | پس ولے نه اوځي | د هر يے | ډلے | د دوي نه | څه خلق

چه ټول دے (د جهاد يا د علم دپاره) اوځي بلكه پكار دي چه د هغے ډلے نه دے څه كسان

لِّيَتَفَقَّهُوْا فِي الدِّيْنِ وَلِيُنْذِرُوْا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوْا اِلَيْهِمْ

چه پوهه حاصله كړي | په دين كښ | او چه اويروي دوي | خپل قوم | كله چه | واپس راشي | هغوي ته

اوځي چه په دين كښ پوهه حاصله كړي او چه كله خپل قوم ته واپس شي نو د الله تعالىٰ د نافرمانۍ

لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُوْنَ ۝١٢٢ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَاتِلُوا الَّذِيْنَ

دے دپاره چه هغوي | ځان بچ كړي د ګناهونو نه | اے هغه كسانو چه ايمان مو راوړے دے | وجنګيږئ | د هغه چا سره

نه ئے اويروي دے دپاره چه هغوي د بدكارونو نه ځان بچ كړي. اے مومنانو! د هغه كافرانو سره او جنګيږئ كوم چه

يَلُوْنَكُمْ مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوْا فِيْكُمْ غِلْظَةً ؕ وَاعْلَمُوْٓا

چه نزدے دي تاسو ته | د كافرانو نه | او بيا دے مومي هغوي | په تاسو كښ | سختي | او پوهه شئ

تاسو ته نزدے دي او هغوي دے په تاسو كښ د خپلو ځانونو په حقله سختي بيا مومي او دا يقين اوساتئ چه الله تعالىٰ

أَنَّ اللّٰهَ مَعَ الۡمُتَّقِيۡنَ ۝ وَاِذَا مَاۤ اُنۡزِلَتۡ سُوۡرَةٌ فَمِنۡهُمۡ

چه بیشکه | الله تعالیٰ | د متقیانو سره دے | او کله چه | نازل کړے شي | یو سورت | نو بعضے د دوی نه

د متقیانو سره دے. او کله چه یو سورت نازل (کړے) شي نو په دے منافقانو کښې

مَّنۡ يَّقُوۡلُ اَيُّكُمۡ زَادَتۡهُ هٰذِهٖۤ اِيۡمَانًا ۚ فَاَمَّا الَّذِيۡنَ

هغه دي | چه وائي | په تاسو کښې چا لره | زیات کړو | دے سورت | ایمان | پس هغه کسان

بعضے خلق وائي چه دے سورت په تاسو کښې د چا ایمان زیات کړو. اوس چا چه واقعی

اٰمَنُوۡا فَزَادَتۡهُمۡ اِيۡمَانًا وَّهُمۡ يَسۡتَبۡشِرُوۡنَ ۝ وَاَمَّا الَّذِيۡنَ

چه ایمان ئې راوړے دے | پس زیات ئې کړو هغوی لره | ایمان | او هغوی | خوشحالیږی | او هغه کسان

ایمان راوړے دے نو دے سورت سره د هغوی ایمان زیات شو او هغوی په دے خوشحالیږی. او د چا

فِيۡ قُلُوۡبِهِمۡ مَّرَضٌ فَزَادَتۡهُمۡ رِجۡسًا اِلٰى رِجۡسِهِمۡ وَمَاتُوۡا

چه د هغوی په زړونو کښې | مرض دے | نو زیاته ئې کړه هغوی لره | پلیتي | د هغوی د پلیتۍ سره | او مړه کیږي دوی

په زړونو کښې چه مرض د نفاق دے نو دے سورت سره د هغوی د منافقت په گندګۍ کښې نور زیاتوالے راغے

وَهُمۡ كٰفِرُوۡنَ ۝ اَوَلَا يَرَوۡنَ اَنَّهُمۡ يُفۡتَنُوۡنَ فِيۡ كُلِّ عَامٍ

په داسے حال کښې چه کافران وي | آیا دوی نه گوري | چه بیشکه په دوی | ازمینښت کولے شي | په هر کال کښې

او مرګ به ورله هم د کفر په حالت کښې راشي. آیا دوی دا نه گوري (سوچ نه کوي) چه په کال کښې

مَّرَّةً اَوۡ مَرَّتَيۡنِ ثُمَّ لَا يَتُوۡبُوۡنَ وَلَا هُمۡ يَذَّكَّرُوۡنَ ۝ وَاِذَا

یو ځل | یا | دوه ځله | بیا (هم) | دوي توبه نه اوباسي | او نه دوی | نصیحت اخلي | او کله چه

یو یا دوه ځله په دوی باندے ازمینښت کولے شي بیا هم دوی نه توبه اوباسي او نه عبرت اخلي او کله چه یو (نوے)

مَاۤ اُنۡزِلَتۡ سُوۡرَةٌ نَّظَرَ بَعۡضُهُمۡ اِلٰى بَعۡضٍ ؕ هَلۡ يَرٰٮكُمۡ

نازل کړے شي | یو سورت | نو گوري | بعضے د دوی نه | بعضو نورو ته | آیا وینی تاسو

سورت نازل شي نو دوی یو بل ته گوري (او په اشارو سره یو بل ته وائي) چه آیا څوک (مسلمان) خو در ته گوري نه؟

مِّنۡ اَحَدٍ ثُمَّ انۡصَرَفُوۡا ؕ صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوۡبَهُمۡ بِاَنَّهُمۡ قَوۡمٌ

یو کس | بیا | روان شي دوی | واړول | الله | د دوی زړونه | ځکه چه دوی | یو داسے قوم دے

بیا دوی غلي غوندے ووځي. الله تعالیٰ د دوی زړونه اړولي دي ځکه چه دوی داسے خلق دي چه د پوهے نه کار نه اخلي.

لَّا يَفۡقَهُوۡنَ ۝ لَقَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُوۡلٌ مِّنۡ اَنۡفُسِكُمۡ عَزِيۡزٌ

چه نه پوهیږی | یقیناً | راغلے دے تاسو ته | یو پیغمبر | ستاسو (د جنس) نه | (چه) گران دے

(اے خلقو!) تاسو ته یو داسے پیغمبر راغلے دے چه هم ستاسو نه دے او ستاسو هر یو تکلیف پرے

عَلَيۡهِ مَا عَنِتُّمۡ حَرِيۡصٌ عَلَيۡكُمۡ بِالۡمُؤۡمِنِيۡنَ

په هغه باندے | هغه څه | چه تاسو له تکلیف در کوي | ډیر حرص کوونکے دے | ستاسو (د هدایت) | (خاص) په مومنانو باندے

ډیر گران (بد) لګي او ستاسو د بهیګړے ډیر خواهشمند دے او خاصکر په مومنانو باندے ډیر شفقت کوونکے

رَءُوۡفٌ رَّحِيۡمٌ ﴿١٢٨﴾ فَاِنۡ تَوَلَّوۡا فَقُلۡ حَسۡبِىَ اللّٰهُ ۖ لَاۤ اِلٰهَ

شفقت کونکے | زیات مهربان دے | پس که چرے | مخ وا ړوی دوی | نو او وايه ته | کافی دے ما لره | الله | نشته | څوک لائق د بندګئ

او مهربان دے. بيا هم که دے خلقو مخ واړولو نو (اے پيغمبره دوی ته) او وايه چه زما دپاره يوا ځے الله کافی دے

ع إِلَّا هُوَ ؕ عَلَيۡهِ تَوَكَّلۡتُ وَهُوَ رَبُّ الۡعَرۡشِ الۡعَظِيۡمِ ﴿١٢٩﴾

سوا | د هغه نه | خاص په هغه باندے | ما توکل کړے دے | او هغه دے | مالک | د عرش | لوئے

د هغه نه سوا بل هيڅ څوک د بندګئ لائق نشته هم په هغه باندے ما ځان سپارلے دے او هم هغه د لوے عرش مالک دے

آياتها [١٠٩]	سورة يونس مكّيّة	ركوعاتها [١١]

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډير مهربان | زيات رحم کونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم د هغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم۔

الٓرٰ ۚ تِلۡكَ اٰيٰتُ الۡكِتٰبِ الۡحَكِيۡمِ ﴿١﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا

الف لام را | دا | آيتونه دي | د هغه کتاب | چه حکمت والا دے | آيا دے | خلقو ته | تعجب

الف. لام. را. دا د دا سے کتاب آيتونه دي چه د حکمت نه ډک دے. آيا دے خلقو ته دا خبره د تعجب ښکاری

اَنۡ اَوۡحَيۡنَاۤ اِلٰى رَجُلٍ مِّنۡهُمۡ اَنۡ اَنۡذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ

په دے خبره | چه وحی کړے ده موږ | يو سړی ته | د دوی نه | چه وويروه | خلق | او زيرے ورکړه

چه موږ په دوی کښې يو سړی ته دا وحی کړے ده چه (د الله د عذاب نه) نه منونکی خلق ويروه

الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اَنَّ لَهُمۡ قَدَمَ صِدۡقٍ عِنۡدَ رَبِّهِمۡ ؔ

هغه چا ته | چه ايمان ئے راوړے دے | چه بيشکه | د دوی دپاره | مرتبه ده | رښتينے | په نزد | د رب خپل

او مومنانو ته دا خوشخبری (زيری) ورکړه چه دوی دپاره د خپل رب سره او چته مرتبه ده

قَالَ الۡكٰفِرُوۡنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ مُّبِيۡنٌ ﴿٢﴾ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ

وائی | کافران | بيشکه | دا | خامخا جادوګر دے | ښکاره | بيشکه | رب ستاسو | الله دے

(نو) کافرانو ووئيل چه دا سړے خو ښکاره جادوګر دے. حقيقت هم دا دے چه ستاسو حاجات پوره کونکے رب يوا ځے

الَّذِىۡ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ فِىۡ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسۡتَوٰى

هغه (ذات) | چه پيدا کړی ئے دي | آسمانونه | او زمکه | په شپږو | ورځو کښې | بيا | برابر شو (هغه)

هغه الله دے چه آسمانونه او زمکه ئے په اندازه د شپږو ورځو کښې پيدا کړل بيا په عرش باندے برابر (قائم) شو

عَلَى الۡعَرۡشِ يُدَبِّرُ الۡاَمۡرَ ؕ مَا مِنۡ شَفِيۡعٍ اِلَّا مِنۡۢ بَعۡدِ

په عرش باندے | تدبير کوی | د هر قسم کار | نشته دے | هيڅ څوک سفارش کونکے | مګر | پس

او د هر کار انتظام کوی د هغه د اجازت نه بغير هيڅ څوک (د هغه په وړاندے) سفارش نشی کولے

اِذْنِهٖ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝٣

داجازت دهغه نه | هم دا | الله | ستاسو رب دے | نو بندگي او کړئ دده | آيا پس تاسو نصيحت نه اخلئ

هم دا الله ستاسو رب دے نو هم دده عبادت او کړئ آيا تاسو نصيحت نهٔ قبلوئ

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ اِنَّهٗ يَبْدَؤُا

خاص دده طرف ته | ستاسو واپس ده | د ټولو | وعده ده | د الله | رښتنے | بيشکه هغه | اول خل پيدا کوي

هم د الله طرف ته ستاسو د ټولو واپس ده دا د الله رښتنے وعده ده يقيناً ټول مخلوق

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

مخلوق | بيا | به ئے دوباره پيدا کوي | دے دپاره چه بدله ورکړي | هغه چا ته | چه ايمان ئے راوړے دے

اول خل هم هغه پيدا کړے دے او بيا به ئے هم هغه دوباره پيدا کوي دے دپاره چه چا ايمان راوړے دے

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ

او عملونه ئے کړي دي | نيک | په انصاف سره | او هغه کسان | چه کفر ئے کړے دے | دوي دپاره

او نيک عملونه کوي هغوي ته په انصاف بدله ورکړي. او د کافرانو دپاره د څښلو

شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ۝٤

څښل دي | د گرمو اوبو نه | او عذاب | دردناک دے | په دے وجه | چه دوي به | کفر کولو

وېشيدلے (گرمے) اوبه او دردناک عذاب دے ځکه چه دوي به د حق نه انکار کولو

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَآءً وَّالْقَمَرَ نُوْرًا

هم الله هغه ذات دے | چه جوړ کړي ئے دے | نمر | ډيرے رڼرا والا | او سپوږمۍ | روښانه

الله تعالیٰ هم هغه ذات دے چه نوَر ئے پرقيدونکے او سپوږمۍ ئے ځلنده جوړه کړے ده

وَّقَدَّرَهٗ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ؕ

او مقرر کړي ئے دي هغه دپاره | منزلونه | چه معلوم کړئ تاسو | شمار | د کلونو | او حساب (د مياشتو او ورځو)

او هغے دپاره ئے منزلونه مقرر کړي دي چه تاسو (پورے) د کلونو شمار او د مياشتو (يا د وختونو) حساب معلوم کړئ

مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ

نه دي پيدا کړي | الله | دا څيزونه | مگر | د حق (ښکاره کولو) دپاره | تفصيل سره بيانوي هغه | آيتونه

الله تعالیٰ دا هر څه د يو صحيح مقصد دپاره پيدا کړي دي (او) د پوهه خلقو دپاره خپلے نخښے

لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝٥ اِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا

هغه قوم ته | چه پوهيږي | بيشکه | په بدليدو | د شپے | او د ورځ کښ | او په هغه څه کښ

په تفصيل سره بيانوي حقيقت دا دے چه د شپے او ورځے په بدليدو (يو بل پسے مخکښ وروستو راتلو) کښ

خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ

چه پيدا کړي دي | الله | په آسمانونو | او په زمکه کښ | خامخا ډيرے نخښے دي | دپاره د هغه قوم

او الله تعالیٰ چه په اسمانونو او زمکه کښ څه پيدا کړي دي په هغے ټولو کښ د هغه چا دپاره غټے نخښے دي

يَتَّقُوْنَ ﴿٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا وَرَضُوْا بِالْحَيٰوةِ

چه پرهيزوي | بيشكه | هغه خلق | چه اميد نه لري | زمونږ د ملاقات | او خوشحاله دي | په ژوند

څوک چه د شرک نه ځان ساتي. يقيناً كوم خلق چه زمونږ د ملاقات عقيده نۀ لري او په دنيوي ژوند باندے

الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوْا بِهَا وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنْ اٰيٰتِنَا غٰفِلُوْنَ ﴿٧﴾

دنيوي | او مطمئن دي | په دے باندے | او هغه خلق | چه هغوي | زمونږ د نخښو نه | بے خبره دي

خوشحاله دي او هم په دے پورے ئے زړونه لګولي دي او هغه خلق چه زمونږ د آيتونو نه بے خبره دي

اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ

هم دغه خلق | ځائے د دوي | اور دے | په سبب د هغه عملونو | چه دوي ئے كوي | بيشكه | هغه څوک

د دا سے خلقو ځائے اور دے د خپلو عملونو په وجه. يقيناً چا چه

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ يَهْدِيْهِمْ رَبُّهُمْ بِاِيْمَانِهِمْ

چه ايمان ئے راوړے دے | او عملونه كوي | نيک | او به ښائي دوي ته لار | رب ځكوي (جنت ته) | په وجه د ايمان خپل

ايمان راوړے دے او نيک عملونه كوي د هغوي د ايمان په وجه به ئے الله تعالیٰ دا سے ځايونو (منزلونو) ته اورسوي

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٩﴾ دَعْوٰىهُمْ

چه بهيږي به | لاندے د هغے نه | نهرونه | په جنتونو | د نعمت كښې (به وي) | بلنه د دوي به وي

چه د نعمتونو نه ډک جنتونو (باغونو) كښې به هميشه اوسيږي او د هغوي د محلونو لاندے به نهرونه بهيږي. هلته به د هغوي چغه

فِيْهَا سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ۚ وَاٰخِرُ

په دے كښې | چه پاک ئے ته | اے الله | او پيشكش د دوي به وي | په دے كښې | سلام | او اخيري

داوي چه اے الله ته د هر عيب نه پاک ئے او يو بل ته به ئے دعاء داوي چه سلامت اوسيږئ، او اخيري

دَعْوٰىهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠﴾ وَلَوْ يُعَجِّلُ

دعاء (بلنه) د دوي به | داوي | چه ټول صفتونه | الله لره دي | چه رب | د ټولو مخلوقاتو دے | او كه چرے | زر ور كولے

چغه (دعاء) به ئے داوي چه ټول تعريفونه (صفتونه) هغه الله لره دي چه د ټولو جهانونو رب دے. او كه چرے

اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ

الله | خلقو ته | تكليف | لكه څنګه چه د زر غوښتلو د دوي | خير لره | نو خامخا پوره كړے شوي به وے | دوي ته

دے كافرانو خلقو ته الله تعالیٰ عذاب دومره زر ور كولے لكه څنګه چه دوي ښيګړے زر غواړي نو د دوي

اَجَلُهُمْ ؕ فَنَذَرُ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا فِيْ طُغْيَانِهِمْ

نيته د دوي | پس پريږدو مونږ | هغه خلق | چه اميد نه لري | زمونږ د ملاقات | په خپله سر كشئ كښې

نيته به پخوا پوره شوے وه نو څوک چه زمونږ د ملاقات اميد (عقيده) نه لري مونږ هغوي په خپل حال پريږدو

يَعْمَهُوْنَ ﴿١١﴾ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْۢبِهٖٓ اَوْ قَاعِدًا

چه سر ګردان به وي | او كله چه | اورسي | انسان ته | تكليف | نو بلي مونږ | په ډډه خپله | يا په ناسته

چه په خپله سر كشئ كښې حيران او پريشان وي. او كله چه بعضے انسان ته څه تكليف اورسي نو (بيا) په ملاسته،

أَوْ قَآئِمًا ۚ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهٗ مَرَّ كَاَنْ لَّمْ يَدْعُنَآ

يا په ولاړه | بيا هر كله چه | لرې كړو مونږ | د ده نه | تكليف د ده | نو روان شي | لكه چه | مونږ ته هيڅ بلل نه وو

ناسته، او په ولاړه مونږ را بلي. خو چه كله ترې مونږ هغه تكليف لرې كړو نو داسې په خپل شرك كښې

إِلٰى ضُرٍّ مَّسَّهٗ ۗ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِيْنَ مَا كَانُوْا

هغه تكليف ته | چه رسيدلے وو ده ته | دغه شان | ښائسته كړے شوے دي | د حد نه اوړيدونكو ته | هغه عملونه | چه دوي

روان شي لكه چه ده مونږ په دغه سخت (تكليف) كښې را بللي قدرے هم نه يو هم دغه شان مشركانو خلقو ته

يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا

ئے كول | او يقينًا | هلاك كړي دي مونږ | قومونه | مخكښې ستاسو نه | هر كله چه

خپل عملونه ښائسته ښكاره كړے شوي دي او تاسو نه مخكښې مونږ ډير قومونه هلاك كړي دي كله چه

ظَلَمُوْا ۙ وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا ۗ

دوي ظلم او كړو | او راغلي وو دوي ته | پيغمبران خپل | په ښكاره دليلونو سره | او نه وو دوي | چه ايمان ئے راوړے وے

هغوي ظلم او كړو او هغوي ته خپل پيغمبران په ښكاره دليلونو سره راغلي وو خو بيا هم هغوي ايمان نه راوړو

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنٰكُمْ خَلٰٓئِفَ

دغه شان | مونږ بدله وركوو | قوم | مجرمانو ته | بيا | مونږ جوړ كړئ تاسو | ناڅبان

داسې مجرمانو خلقو ته مونږ هم داسې سزا وركوو بيا د هغوي نه پس مونږ تاسو په زمكه كښې جانشين

فِي الْاَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾ وَاِذَا

په زمكه كښې | پس د هغوي نه | چه او ګورو مونږ | چه څنګه | عمل كوئ تاسو | او كله چه

(ناڅبان) كړئ چه مونږ اوګورو چه تاسو څنګه عمل كوئ او كله (هم) چه

تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ

او لوستلې شي | په دوي باندې | آيتونه زمونږ | ښكاره | (نو) وائي | هغه كسان | چه اميد نه لري

دوي ته زمونږ ښكاره آيتونه او لوستلې شي نو څوك چه زمونږ د ملاقات عقيده نه لري هغوي وائي

لِقَآءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَآ اَوْ بَدِّلْهُ ۗ قُلْ مَا يَكُوْنُ

زمونږ د ملاقات | راوړه | قرآن | بغير | د دے نه | يا بدل كړه دا | او وايه | نه دي ممكن (جائز)

چه دا نه بلكه د دے نه بغير يو بل قرآن راوړه يا په دے كښې تبديلي او كړه. اے پيغمبره! ته ورته و وايه چه

لِيْٓ اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِيْ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا

ما لره | دا چه | بدل كړم زه دا | د خپل ځان د طرف نه | نه يم روان زه | مګر | هغه څه پسے

زما دا حق نشته چه زه په دے كښې د خپل ځان نه تبديلي او كړم زه خو صرف د هغه څه تابعداري كوم چه

يُوْحٰٓى اِلَيَّ ۚ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ

چه وحې ئے كيږي | ما ته | بيشكه زه | يريږم | كه | نافرماني او كړم | د رب خپل | د عذاب

ما ته ئے وحې كيږي او كه چرے زه د خپل رب نافرماني او كړم نو د لوئے ورځے

يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝ قُلْ لَّوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ

دور ځې | لوئې نه | او وایه | که چرې | غوښتلې | الله | نو ما به نه وې لوستلې دا (قرآن) | په تاسو باندې

دعذاب نه پر یوم او ورځې ... اې پیغمبره! دوی ته ووایه که الله تعالیٰ غوښتلې نو ما به دا قرآن تاسو ته نه وو لوستلې

وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ ؕ

اوله به وئ خبر کړی هغه تاسو | په دې | پس یقینًا | پاتې شوې یم زه | په تاسو کښې | ډیر عمر | مخکښې د دې نه

اونه به پرې الله تعالیٰ تاسو خبر کړی وئ یقینًا د دې نه مخکښې هم ما په تاسو کښې ډیر عمر تیر کړے دے

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا

پس آیا تاسو نه پوهیږئ | پس څوک | غټ ظالم دے | د هغه چا نه | چه تړی | په الله باندې | دروغ

آیا بیا هم تاسو د عقل نه کار نه اخلئ تو (بیا) د هغه چا نه غټ ظالم څوک کیدې شی چه الله تعالیٰ باندې دروغ تړی

اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝ وَيَعْبُدُوْنَ

یا دروغ گڼړی | آیتونه د هغه | بیشکه | کامیابی نشی مومن لے | مجرمان خلق | او دوی بندگی کوی

یا د هغه آیتونه دروغژن گڼړی، یقین او ساتئ چه مجرمان خلق کامیابیدې نه شی او دوی د الله تعالیٰ نه سوا

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ

سوا | د الله نه | د هغه څیز | چه ضرر نشی ور کولے څوی ته | او نه فائده ور کولے شی څوی ته | او وائی دوی

د هغه چا عبادت (بندگی) کوی چه نه ورته نقصان رسولے شی او نه څه فائده ور کولے شی، او وائی چه

هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ ؕ قُلْ اَتُنَبِّئُوْنَ اللّٰهَ بِمَا

چه دا | سفارشیان دی زمونږ | په نزد | د الله | او وایه | آیا تاسو خبر ور کوئ | الله ته | د هغه څیز

دا خلق خو د الله تعالیٰ په دربار کښې زمونږ سفارشیان دی، اے پیغمبره دوی ته ووایه آیا تاسو الله تعالیٰ ته د هغه څیز

لَا يَعْلَمُ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الْاَرْضِ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى

چه نه ئے پیژنی هغه | په آسمانونو کښې | او نه په زمکه کښې | پاک دے هغه | او اوچت دے

خبر ور کوئ چه هغه ته نه په آسمانونو کښې معلوم دی او نه په زمکه کښې (حقیقت دا دے چه) الله تعالیٰ د دوی د مشرکانه

عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝ وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّآ اُمَّةً وَّاحِدَةً

د هغه څه نه | چه دوی ئے شریک جوړوی | او نه وو | خلق | مگر | ولے | یوه

خبرو نه پاک او ډیر اوچت دے. او (په شروع کښې) ټول خلق صرف د یو دین قائل وو (په یو دین روان وو) خو بیا دوی

فَاخْتَلَفُوْا ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ

بیا اختلاف ئے وکړو | او که چرې نه وې | یوه خبره (حکم) | چه مخکښې مقرر شوې ده | ستا د رب د طرف نه

په خپل مینځ کښې اختلاف شروع کړو، او که ستا د رب د طرف نه یوه خبره د مخکې نه مقرر (فیصله) شوې نه وې

لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۝ وَيَقُوْلُوْنَ

نو خامخا فیصله به شوې وه | د دوی تر مینځه | په هغه څه کښې | چه په هغې کښې | دوی اختلاف کوی | او وائی دوی

نو دوی چه په څه کښې اختلاف کوی د هغې فیصله به هم په (دنیا کښې) شوې وه او دا خلق وائی چه

لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۚ فَقُلْ اِنَّمَا الْغَيْبُ
ولے نشی نازل لولے | په ده باندے | څه نخښه | د خپل رب د طرف نه | پس اووایه | چه بے شکه | علم د غیبو
په دے پیغمبر باندے د خپل رب د طرف نه څه نخښه ولے نه نازلیږي نو (اے پیغمبره!) ته ورته اووایه

لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوْا ۚ اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ⑳ وَاِذَآ
یواځے الله لره دے | پس انتظار کوئ | بیشکه زه (هم) | تاسو سره | د انتظار کوونکو نه یم | او کله چه
د غیبو خبرو اختیار خو صرف د الله تعالیٰ سره دے نو تاسو هم انتظار کوئ او زه هم تاسو سره انتظار کوم.

اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ
اوڅکو مونږ | خلقو ته | رحمت | وروستو | د هغه تکلیف نه | چه رسیدلے وي خوي ته | نو د غه وخت | وي خوي لره
او د بعضے انسانانو حال خو دا دے چه کله ورته د څه تکلیف نه پس مونږ څه رحمت اورسوو نو فوراً دوي

مَّكْرٌ فِيْٓ اٰيَاتِنَا ۚ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا ۚ اِنَّ رُسُلَنَا
بهانه | زمونږ په آیتونو کښې | اووایه | الله | ډیر تیز دے | په تدبیر جوړولو کښې | بیشکه | زمونږ ملائک
زمونږ د آیتونو په باره کښې چالبازي او مقابله شروع کړي. ته ورته اووایه چه الله تعالیٰ د فریبونو سزا ډیره زر ورکوي یقیناً

يَكْتُبُوْنَ مَا تَمْكُرُوْنَ ㉑ هُوَ الَّذِيْ يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ
لیکي | هغه مکرونه چه دوي ئے کوي | الله هغه ذات دے | چه ګرځوي تاسو | په وچه
زمونږ ملائکے ستاسو د فریبونه (چالبازي) لیکي. الله تعالیٰ هم هغه ذات دے چه په وچه هم او په سمندر کښې هم

وَالْبَحْرِ ۭ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ ۚ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيْحٍ
او په دریاب کښې | تر دے | چه کوم وخت | یئ تاسو | په کشتو کښې | او وړي (دا کشتۍ) | دوي لره | په هوا
په تاسو سفر کوي تر دے چه کله تاسو په کشتو کښې سواره شئ او دا کشتۍ دے خلقو لره د موافق (خوشګوار)

طَيِّبَةٍ وَّفَرِحُوْا بِهَا جَآءَتْهَا رِيْحٌ عَاصِفٌ وَّجَآءَهُمُ
نرمے سره | او خوشحاله شي دوي | په هغے باندے | نو راشي په دے (کشتو) | سیلۍ | سخته (تیزه) | او راشي دوي ته
هوا ګانو سره روان کړي او دوي پرے خوشحاله شي نو ناڅاپه پرے (د مخالف باد) یو تیزه چپه راشي او د هر طرف نه

الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اُحِيْطَ بِهِمْ ۙ
چپے | د هر ځائے نه | او دوي ګمان اوکړي | چه بیشکه دوي (خو) | راګیر کړے شول دوي
پرے د اوبو چپے راخورے شي او دوي ته دا ښه پوهه شي چه بس اوس (خو) د هر طرف نه سم راګیر شو نو د غه وخت

دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ
(نو) رابللي خوي | الله | چه خالص کوونکي وي | هغه د پاره | بلنه | که چرے | بچ کړه تا مونږ | د دے (مصیبت) نه
ډیر په اخلاص سره صرف الله تعالیٰ ته آواز کوي (او وائي چه اے الله) که تا مونږ د دے مصیبت نه خلاص کړو

لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ㉒ فَلَمَّآ اَنْجٰىهُمْ اِذَا هُمْ
(نو) خامخا به شو مونږ | د شکر ګذارو نه | پس هر کله چه | بچ کړي هغه دوي لره | نو د غه وخت | دوي
نو مونږ به ضرور شکر ګزار بندګان جوړ شو. خو کله چه ئے الله تعالیٰ خلاص کړي نو فوراً

يَبْغُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ

سرکشي شروع کړي | په زمکه کښې | په ناحقه | اے خلقو! | بيشکه | ستاسو سرکشي

په زمکه کښې په ناحقه سرکشي شروع کړي. اے خلقو! ستاسو دا سرکشي هم

عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ ۙ مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؗ ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ

ستاسو په ځان ده | فائده درکول شي | د ژوند | دنيوي | بيا | مونږ ته | واپس ده ستاسو

ستاسو په سر ولو راپريوتونکې ده. اوس خو د دنيا د ژوند مزے (خوندونه) واخلئ خو آخر مو مونږ ته واپس ده

فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۞ اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

نو خبر به کړو تاسو | په هغه عملونو چه تاسو به کول | بيشکه | مثال | د ژوند | دنيوي

نو هغه وخت به درته اوښايو چه تاسو څه کول. يقيناً د دنيا د ژوند مثال خو

كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ

پشان د اوبو دے | چه راورووے مونږ | د آسمان نه | نو ګډ شوے راوخيژي | په دے سره | بوټي

د هغه اوبو پشان دے چه مونږ ئے د آسمان نه راوروو چه په هغے سره د زمکے د پيداوار (سبزو) نه

الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُ ؕ حَتّٰۤى اِذَاۤ اَخَذَتِ

د زمکے | د هغے نه | چه خوري ئے | خلق | او څاروي | تر دے | چه کله | اونيسي

هغه څيزونه ښه راوخيژي چه انسانان او څاروي ئے خوري، تر دے چه زمکه په ښه شان

الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَاۤ اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ

زمکه | رونق خپل | او ښائسته شي | او خيال اوکړي | مالکان د دے | چه بيشکه دوي | قادر دي

خپل رونق ته اورسيږي او ښه ښائسته ښکاره شي او مالکان ئے دا خيال اوکړي چه دوي اوس په دے فصل باندے

عَلَيْهَاۤ ۙ اَتٰىهَاۤ اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا

په دے باندے | نو راشي په دے باندے | حکم (عذاب) زمونږ | د شپے | يا د ورځے | نو اوګرځوو مونږ هغه

پوره قدرت لري نو ناڅاپه د شپے يا د ورځے پرے زمونږ حکم (د آفت) راشي نو مونږ ئے دا سے دل دول

حَصِيْدًا كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ

لو (ريبل) شوے | لکه چه | نه وو (ولاړ) | پرون | د غه شان | په تفصيل سره بيانوو مونږ | نخښے

(تباه) کړو لکه چه پرون هډو څه وو نه. د غه شان مونږ د هغه خلقو د پاره نخښے په تفصيل سره بيانوو

لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۞ وَاللّٰهُ يَدْعُوْۤا اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ ؕ وَيَهْدِيْ

د پاره د هغه قوم | چه فکر کوي | او الله | رابلي (خلقو لره) | کور | د سلامتيا ته | او هدايت کوي

چه د غور او فکر نه کار اخلي. او الله تعالیٰ خلق د سلامتيا کور (جنت) ته رابلي او چاته چه وغواړي

مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۞ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى

چاته | چه اوغواړي | د لار | نيغے | د هغه خلقو د پاره | چه نيکي ئے کړے ده | ښه بدله ده

نو په نيغے لارے ئے روان کړي. کوم خلق چه نيکان دي د هغوي د پاره ښه بدله ده

وَزِيَادَةٌ ۭ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهَهُمْ قَتَرٌ وَّلَا ذِلَّةٌ ۭ اُولٰۗىِٕكَ

اوزياتي (نعمت هم) | او نه به پټوي | مخونو د دوي لره | تور والے | او نه ذلت | دغه خلق

او زياتي (ديدار الهي) ورپسے هم دے او په مخونو به ئے نه تياره راخوريږي او نه ذلت، هم دا خلق

اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِيْنَ كَسَبُوا

جنت والا | دي | دوي به | په هغے کښې | هميشه وي | او دپاره دهغه کسانو | چه کړي ئے دي

جنتيان دي چه هميشه به پکښې اوسيږي. او کوم خلقو چه بدکارونه کړي دي

السَّيِّاٰتِ جَزَاۗءُ سَيِّئَةٍۢ بِمِثْلِهَا ۙ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۭ مَا لَهُمْ

بدکارونه | بدله | د بدئ ده | په شان دهغے | او پټ به کړي دوي لره | ذلت | نه به وي ددوي دپاره

نو دهغوي د بدئ سزا به هم په شان د بدئ بده وي، او ذلت به پرے راخور شوي وي، او

مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ وُجُوْهُهُمْ قِطَعًا

د الله نه | څوک بچ کوونکے | لکه چه | اغوستل شوي وي | د دوي مخونو ته | ټکړے (ټوټے)

د الله (د عذاب) نه به ئے هيڅ څوک بچ کوونکے نشي داسے به ښکاري لکه چه په مخونو ئے د تورے (تيارے)

مِّنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا

د شپے | چه توره (شپه) وي | دغه خلق | اور والا دي | دوي به | هغے کښې

شپے ټوټے راخورے شوي دي. هم دا خلق دوزخيان دي چه هميشه به پکښې اوسيږي

خٰلِدُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ

هميشه وي | او په هغه ورځ | چه راجمع به کړو موږ دوي | ټول | بيا به | او وايو موږ | هغه چاته

او په کومه ورځ چه موږ به دا ټول راجمع کړو بيا به مشرکانو ته اووايو چه

اَشْرَكُوْا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَاۗؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ

چه شرک ئے کړے وو | او دريږئ په خپل ځائ باندے | تاسو | او ستاسو شريکان | نو جدائي به راولو موږ | په مينځ ددوي کښې

تاسو او ستاسو شريکان په خپل خپل ځائے اودريږئ بيا به د دوي تر مينځه جدائي راولو (تعلق به ختم کړو)

وَقَالَ شُرَكَاۗؤُهُمْ مَّا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢٨﴾ فَكَفٰى بِاللّٰهِ

او وبه وائي | شريکان د دوي | نه وئ تاسو | زموږ | بندګي کوونکي | پس کافي دے | الله

او د دوي هغه شريکان به اووائي چه تاسو خو زموږ بندګي نه کوله، نو زموږ او ستاسو مينځ کښې

شَهِيْدًۢا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ

ګواه | زموږ په مينځ کښې | او ستاسو په مينځ کښې | بيشکه | وو موږ | ستاسو د بندګئ نه

الله ګواه کافي دے چه يقيناً موږ ستاسو د عبادت (بندګئ) نه بلکل ناخبره وو.

لَغٰفِلِيْنَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّآ اَسْلَفَتْ وَرُدُّوْٓا

بے خبره | دغه وخت به | پوهه شي (په حقيقت) | هر يو | کس | د هغه عمل | چه مخکښے ئے ليږلي دے | او واپس به کړي شي دوي

نو په دے موقع به هر يو کس ته د خپل عمل حقيقي اندازه اولګوي او ټول به هغه الله ته واپس کړے شي

اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝

الله ته | چه دوی مالک دے | په رشتیا | او ورک به شي | د دوی نه | هغه څه | چه دوی به کوم دروغ جوړول

چه د دوی حقیقي مالک (مولیٰ) دے او کوم دروغ به ئے چه د ځان نه جوړول هغه به ترے نه ورک شي.

قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَّمْلِكُ

او وایه | څوک | رزق درکوي تاسو ته | د آسمان | او د زمکے نه | یا | څوک | مالک دے

(اے پیغمبره! دے مشرکانو ته) او وایه چه څوک دے چه د آسمانونو او د زمکے نه تاسو له رزق درکوي. یا

السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُّخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ

د غوږونو | او د سترګو | او څوک | راوباسي | ژوندے | د مړ نه | او راوباسي

څوک دے چه (ستاسو) د غوږونو او سترګو مالک دے او څوک دے چه د مړي نه ژوندے او د ژوندي نه

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُّدَبِّرُ الْاَمْرَ ؕ فَسَيَقُوْلُوْنَ اللّٰهُ ۚ

مړ | د ژوندي نه | او څوک | انتظام کوي | د (ټولو) کارونو | پس زر ده چه وائي به دوی | چه الله

مړے راپیدا کوي او څوک دے چه د هر کار انتظام کوي؟ نو دوی به ډیر زر او وائي چه الله

فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ فَمَاذَا

نو او وایه | پس آیا تاسو نه یریږئ | پس دا | الله | ستاسو رب دے | په رشتیا | پس څه دي

نو ته ورته وایه چه آیا تاسو بیا هم د شرک نه ځان نه بچ کوئ. نو (اے خلقو) هم دا الله ستاسو حقیقي رب دے

بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ۚۖ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ۝ كَذٰلِكَ حَقَّتْ

پس | د حق نه | سوا | د ګمراهۍ نه | پس کوم خوا | تاسو اړولے شئ | دغه شان | رشتینے شوه

نو حق د پریخودلو نه پس د ګمراهۍ نه سوا نور څه پاتے شو. نو بیا څه رنګ تاسو د حق نه اړولے شئ. دغه شان

كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوْٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝

خبره (فیصله) | د رب ستا | په هغه خلقو | چه نافرمانۍ ئے کړے ده | چه بیشکه دوی | ایمان نه راوړي

کوم خلقو چه د نافرمانۍ عادت جوړ کړے دے د هغوي په حقله ستا د رب فیصله پوره شوے ده چه دوی ایمان نه راوړي.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ

او وایه | آیا | ستاسو د شریکانو نه | څوک شته | چه اول ځل او کړي | پیدائش | بیا ئے

ورته وایه چه آیا ستاسو په شریکانو کښ داسے څوک شته چه په اول ځل مخلوق پیدا کړي بیا ئے دوباره پیدا کړي (نیشته)

يُعِيْدُهٗ ؕ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ فَاَنّٰى

دوباره هم او کړي | او وایه | چه الله | په اول ځل پیدائش کوي | بیا به ئے | دوباره کوي | نو کوم خوا

ته وایه چه الله تعالیٰ په اول ځل هم پیدا کول کوي او دوباره به ئے هم کوي نو تاسو کوم طرف ته په دروغو سره روان یئ

تُؤْفَكُوْنَ ۝ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ ؕ

اړولے شئ تاسو | او وایه | آیا | ستاسو د شریکانو نه | څوک شته | چه لاره ښائي | حق طرف ته

اے پیغمبره! دوی ته وایه چه آیا ستاسو په شریکانو کښ داسے څوک شته چه (خلقو ته) د حق لار او ښائي؟ نیشته. ته ورته وایه چه

قُلِ اللّٰهُ يَهْدِيْ لِلْحَقِّ ؕ اَفَمَنْ يَّهْدِيْۤ اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ

او وايه | (چه) الله | لاره ښائي | دحق طرف ته | آيا پس هغه څوک | چه لار ښائي | دحق طرف ته | زيات حقدار دے

الله تعالیٰ دحق لاره ښائي نو (اوس تاسو ووايئ) آيا هغه څوک چه دحق لاره ښائي زيات دے خبرے حقدار دے چه دهغه

اَنْ يُّتَّبَعَ اَمَّنْ لَّا يَهِدِّيْۤ اِلَّاۤ اَنْ يُّهْدٰى ۚ فَمَا لَكُمْ ۟

چه دهغه پيروي او کړے شي | يا | هغه څوک | چه لار نشي موندلے | مگر | داچه | لار ورته او ښودلے شي | نو څه شوي دي په تاسو

خبره دے او منلے شي يا هغه څوک (ډير حقدار دے) چه پخپله هم لار نشي پيا موندلے تر څو چه ورته او نه ښودلے شي نو دا په تاسو

كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ۝ وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّا ؕ اِنَّ الظَّنَّ

څنگه | فيصلے کوئ تاسو؟ | او نه دي روان | اکثر په دوي کښې | مگر | په گمان پسے | بيشکه | گمان (خو)

څه شوي دي داڅنگه فيصلے کوئ؟ او په دے مشرکانو کښې اکثر خلق خو تش په خپلو گمانونو (وهمونو) پسے روان دي او دا يقيني

لَا يُغْنِيْ مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ۝

فائده نه ورکوي | په باره دحق کښې | هيڅ هم | بيشکه | الله | پوهه دے | په هغه څه | چه دوي يے کوي

خبره ده چه دحق په باره کښې گمانونه (وهمونه) هيڅ يکار نه راځي يقين او ساتئ چه دا خلق څه کوي الله تعالیٰ ته هغه ټول

وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ يُّفْتَرٰى مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ

او نه دے | دا | قرآن | چه جوړ کړے شي | د طرفه د ماسيوا د الله نه | ليکن (دا)

ښه معلوم دي۔ او دا قرآن څه داسے کتاب نه دے گنې چه د الله تعالیٰ نه سوا چا د ځان نه جوړ کړے وي بلکه دا خو دهغه کتابونو

تَصْدِيْقَ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيْلَ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ

تصديق دے | دهغه کتاب | چه مخکښے دے دده نه | او تفصيل دے | د کتاب | نشته هيڅ شک

تصديق کوي چه ددے نه مخکښے نازل شوي دي او الله تعالیٰ چه کوم خبرے (لوح محفوظ کښې) ليکلي دي دهغے تفصيل کوي

فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ

په دے کښې | چه دا د رب العالمين د طرفه دے | آيا دوي وائي | چه هغه (قرآن) د ځانه جوړ کړے دے | او وايه

په دے کښې هيڅ شک نشته چه دا د رب العلمين د طرف نه راغلے دے۔ آيا (بيا هم) دا خلق وائي چه دے پيغمبر دا (قرآن) د ځان نه

فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهٖ وَادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ

نو راوړئ تاسو | يو سورت | ددے په شان | او راوبلئ | هغه څوک | چه طاقت يے لرئ | سوا د الله نه

جوړ کړے دے ته ورته ووايه (که داسے وي) نو بيا خو تاسو ددے په شان يو سورت (د ځان نه) جوړ کړئ او (د مدد د پاره) د الله تعالیٰ

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ بَلْ كَذَّبُوْا بِمَا لَمْ يُحِيْطُوْا

که چرے | يئ تاسو | رشتني | بلکه | دوي دروغ گنړي | هغه څه | چه احاطه نه ده کړے دوي

نه سوا چه څوک هم رابللې شئ راوے بلئ که چرته تاسو په خپله خبره کښې رشتني يئ۔ اصل خبره دا ده چه د کوم څيز (قرآن)

بِعِلْمِهٖ وَلَمَّا يَاْتِهِمْ تَاْوِيْلُهٗ ؕ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ

په پوهے دهغے | او لا نه دے راغلے دوي ته | انجام (د نه منلو) دهغے | دغه شان | دروغ گنړلي وو | هغه خلقو

احاطه دوي په خپل علم سره نشوه کولے هغه يے دروغ گنړلو او لا تر اوسه ورته ددے تکذيب انجام ښکاره شوے نه دے

مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ
چه ددوی نه مخکښې وو | نو اوګوره | څنګه | شو | انجام | د ظالمانو | او بعضې ددوی نه
دغه شان کوم خلق چه ددوی نه مخکښې تیر شوی دی هغوی هم (خپل پیغمبران) دروغ ګڼړلی وو نو اوګوره! چه ددې
مَنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهٖ ۭ وَرَبُّكَ
هغه څوک دی | چه ایمان راوړی | په دې (قرآن) | او بعضې ددوی نه | هغه څوک دی | چه ایمان نه راوړی | په دې (قرآن) | او ستا رب
ظالمانو انجام څنګه شو!! او په دوی کښې څه داسې خلق هم دی چه په دې (قرآن) ایمان راوړی او بعضې کښې داسې دی چه
اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ لِّيْ عَمَلِيْ
ع
به پیژنی | فساد کوونکی | او که چرې | دوی دروغژن ګڼړی تا | نو اووایه | زما دپاره | زما عمل دې
ایمان پرې نه راوړی او ستا رب فساد کونکی ښه پیژنی۔ او (اے پیغمبره!) که دوی تا دروغژن ګڼړی نو ورته اووایه چه
وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۚ اَنْتُمْ بَرِيْٓـُٔوْنَ مِمَّآ اَعْمَلُ وَاَنَا بَرِيْٓءٌ
او ستاسو دپاره | ستاسو عمل دې | تاسو | بری (خلاص) یئ | دهغه عمل نه | چه زه ئې کوم | او زه | بری (خلاص) یم
زما دپاره زما عمل (بس) دې او ستاسو دپاره ستاسو عمل. زه چه څه کوم د هغې ذمه داری په تاسو نشته او تاسو چه څه کوئ
مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ ۭ اَفَاَنْتَ
دهغه عمل نه | چه تاسو یې کوئ | او بعضې ددوی نه | هغه څوک دی | چه غوږ نیسی | تا ته | پس آیا ته
د هغې ذمه داری په ما نشته او په دوی کښې بعضې داسې دی چه (په ظاهره کښې) ستا خبرو ته ډیر په اراده غوږ ږدی نو دوی په څه ډه
تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوْا لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْظُرُ
اوروولې شې | کڼړو ته | اګر که | دوی | عقل نه لری | او بعضې په دوی کښې | هغه څوک دی | چه ګوری
نه اخستلو کښې پشان دی کڼړو دی نو آیا ته کڼړو ته اورولې شې؟ او لا چه دوی عقل هم نه لری۔ او بعضې کښې داسې (هم) دی چه په ظاهر کښې
اِلَيْكَ ۭ اَفَاَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوْا لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٤٣﴾ اِنَّ
تا ته | پس آیا ته | لاره ښودلې شې | ړندو ته | اګر که | دوی | نه وینی | بیشکه
تا ته ګوری نو آیا ته ړندو ته لاره ښودلې شې؟ او لا چه دوی د زړه بصیرت هم نه لری۔ حقیقت دا دې چه
اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَّلٰكِنَّ النَّاسَ اَنْفُسَهُمْ
الله | ظلم نه کوی | په خلقو باندې | هیڅ (هم) | لیکن | خلق | په خپلو ځانونو
الله تعالی په خلقو باندې ذره (معمولی) ظلم هم نه کوی لیکن خلق پخپله په خپلو ځانونو باندې ظلم کوی
يَظْلِمُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَّمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا سَاعَةً
ظلم کوی | او په کومه ورځ | چه هغوی راجمع کړی خوی | لکه چه | دوی نه دی پاتې شوی (په دنیا کښې) | مګر | یو ساعت
او په کومه ورځ چه الله تعالی داټول راجمع کړی نو داسې به ورته ښکاری لکه چه دوی (په دنیا کښې) هیڅ دور نه ځې یو ساعت
مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُوْنَ بَيْنَهُمْ ۭ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
د ورځې | پیژنی به دوی یو بل | په خپل مینځ کښې | یقیناً | تاوان اوکړو | هغه چا | چه دروغ ئې ګڼړلو
پاتې شوی وو او خپلو کښې به یو بل پیژنی۔ یقیناً هغه خلقو لوئې تاوان اوکړو چا چه د الله تعالی ملاقات

بِلِقَآءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ۞ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ

ملاقات | د الله | او نه وو دوی همیشه | سمه لار موندونکی | او که چرے | وښایو مونږ تاته | بعضے

دروغ اوګڼړلو او کله هم په سمه لار نشو۔ او (اے پیغمبره!) د ے کافرانو سره چه مونږ د کوم عذاب وعده کړے ده

الَّذِىْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ

هغه (عذاب) | چه وعده کوو مونږ ورسره | یا | وفات کړو مونږ تا لره | نو مونږ ته | د دوی واپس راتلل دی | بیا | الله

که تا ته د هغے څه برخه اوښایو یا (د هغے نه مخکښې) تا وفات کړو نو (په هر صورت کښې) دوی له زمونږ طرف ته

شَهِيْدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ ۞ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ

خبر دے | په هغه څه | چه دوی ئے کوی | او د هر یو | امت | یو پیغمبر دے | پس کله چه | راشی

واپس راتلل دی بیا الله تعالٰی د دوی په ټولو کارونو خبر دے۔ او هر یو امت ته یو پیغمبر لیږلے شوے دے بیا کله چه

رَسُوْلُهُمْ قُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۞

پیغمبر د دوی | نو فیصله به اوشی | د دوی په مینځ کښې | د انصاف | او په دوی به | ظلم نه کیږی

د دوی پیغمبر راشی نو د دوی فیصله به پوره په انصاف سره کولے شی او هیڅ ظلم به پرے نه کیږی

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۞ قُلْ

او وائی دوی | (چه) کله به وی | دا | وعده | که چرے | یئ تاسو | رشتنی | اے پیغمبره! ته ورته او وایه

او دا کافران (مسلمانانو ته) وائی چه که تاسو رشتنی یئ نو دا (د عذاب) وعده به کله پوره کیږی؟ اے پیغمبره! ته

لَآ اَمْلِكُ لِنَفْسِىْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۗ

چه زۀ اختیار نه لرم | د خپل ځان دپاره | د څه نقصان | او نه د څه فائدے | مګر | څه چه | او غواړی | الله

ورته او وایه چه زۀ د خپل ځان په حقله د تاوان لرے کولو او د فائدے حاصلولو اختیار نه لرم۔ بلکه څۀ چه الله او غواړی هغه کیږی

لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ اِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُوْنَ

د هر | امت دپاره | یو وخت مقرر دے | کله چه | راشی | د دوی مقرر وخت | نو نه به دوی وروسته کیدے شی

د هر قوم او امت د عذاب دپاره یو مقرر وخت دے چه کله ئے هغه مقرر وخت راشی نو دوی بیا د هغے نه لږ یو ساعت وروستو کیدے شی

سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ۞ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهٗ

یو ساعت | او نه به مخکے کیدے شی | او وایه | آیا فکر کړے دے تاسو | که چرے | راشی په تاسو | عذاب د هغه

او نه مخکے کیدے شی۔ اے پیغمبره دوی ته و وایه چه لږ دا خو ما ته و وایئ که د الله تعالٰی عذاب په تاسو بانده

بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُوْنَ ۞ اَثُمَّ

د شپے | یا د ورځے | نو څه څیز دے | چه زر به ئے اوکړی | د هغے لره | مجرمان | آیا بیا

د شپے یا د ورځے راشی نو څه تدبیر دے چه دا مجرمان به ئے د ځان د بچاؤ دپاره زر اختیار کړی۔ نو آیا کله چه عذاب

اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ ۗ آٰلْئٰنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهٖ

کله | چه عذاب راشی | نو ایمان به راوړئ تاسو | په هغے | آیا اوس | او حال دا دے | چه تاسو | دا

(درباندے) راشی نو بیا به تاسو ایمان راوړئ؟ (نو هغه وخت خو به در ته او ویلے شی) آیا اوس (ایمان راوړئ؟) حالانکه ترا اوسه

تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ

په تلوار غوښتلو | بیا به | او ویل شی | هغه خلقو ته | چه ظلم ئے کړے دے | او څکئ | عذاب

(دے نه مخکښ) خو تاسو دے لره زر غوښتلو. بیا به ظالمانو ته وویل شی چه د همیشوالی د عذاب خوند واخلئ

الْخُلْدِ ۚ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْۢبِـُٔوْنَكَ

د همیشوالی | تاسو ته بدله نه شی ورکولے | مګر | د هغه څه | چه تاسو به کول | او دوی تپوس کوی ستا نه

اوس تاسو ته صرف د خپلو عملونو سزا ملاویږی. او دا خلق تا نه تپوس کوی چه آیا دا (د آخرت د عذاب داخبره)

اَحَقٌّ هُوَ ؕ قُلْ اِیْ وَرَبِّیْٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ ؔؕ وَمَآ اَنْتُمْ

(چه) آیا رښتیا ده | دا (وعده) | او وایه | او قسم مے دی په خپل رب | (چه) بیشکه دا | حق دے | او نه یئ تاسو

رښتنے ده؟ ته ورته او وایه چه هاو. زما دے په خپل رب قسم وی چه دا بلکل رښتیا دی او تاسو

بِمُعْجِزِیْنَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِی الْاَرْضِ

عاجزه کوونکی | او که چرے | شی د هر یو | کس دپاره | چه ظلم ئے کړے دے | هغه څه | چه په زمکه کښ دی

الله تعالیٰ عاجزه (کمزورے) کولے نشئ. او چا چه ظلم کړے دے که د هغه سره د ټولے دنیا مال دولت هم

لَافْتَدَتْ بِهٖ ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ

تو خامخا به فدیه کښ ورکړی دے | هغه | او دوی به پټه کړی | پښیمانتیا | هر کله چه | او وینی | عذاب لره

راجمع شی نو د خپل ځان د خلاصولو دپاره به ئے پیش کړی لیکن قبول به نه شی. او کله چه عذاب او وینی

وَقُضِیَ بَیْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا یُظْلَمُوْنَ ﴿٥٤﴾ اَلَآ اِنَّ

او فیصله به او کړی شی | د دوی په مینځ کښ | په انصاف سره | او په دوی به | هیڅ ظلم نشی کولے | خبردار | بیشکه

نو خپل شرم به پټول غواړی او د دوی فیصلے به انصاف سره اوشی او هیڅ ظلم به پرے نه کیږی. یاد ساتئ

لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ

د الله (په اختیار کښ) دی | هغه څه | چه په آسمانونو | او زمکه کښ دی | خبردار | بیشکه | وعده

آسمانونو او ځمکه کښ چه څه دی ټول د الله تعالیٰ (په اختیار کښ) دی (دا هم) یاد ساتئ چه

اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ هُوَ یُحْیٖ وَیُمِیْتُ

د الله | حقه ده | لیکن | اکثر د دوی | نه پوهیږی | هم هغه (ذات) | ژوندی کول کوی | او مړه کول کوی

د الله تعالیٰ وعده رښتنے ده خو اکثر خلق نه پوهیږی. هم هغه ژوند ورکوی او هم هغه مرګ راولی

وَاِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٥٦﴾ یٰٓاَیُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ

او خاص هغه ته به | تاسو واپس کولی شئ | اے خلقوا | یقیناً | راغلے دے تاسو ته | نصیحت

او هم هغه ته ستاسو واپس تلل دی. اے خلقو یقیناً تاسو ته ستاسو د رب د طرف نه نصیحت

مِّنْ رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِی الصُّدُوْرِ ۙ۬ وَهُدًی وَّرَحْمَةٌ

د طرف د رب ستاسو نه | او شفا | د هغه څه | چه په سینو کښ دی | او هدایت | او رحمت

او د زړونو د بیمارو علاج راغلے دے او د مومنانو دپاره راغلے دے هدایت او رحمت

لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا ط

د مومنانو دپاره | او وایه | په فضل | د الله | او په رحمت د هغهٔ | پس په دے | دِ خوشحاله شي دوی

اے پیغمبره! دوی ته او وایه چه دا د الله فضل او رحمت دے نو دوی له د الله په فضل او رحمت خوشحالیدل پکار دی

هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿٥٨﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

دا | ډیر غوره دی | د هغه څه نه | چه دوی ئے جمع کوی | او وایه | آیا فکر کړے دے تاسو | په هغه څه | چه رالیږلے دے | الله

دا د هغه نه او د هغه ټولو څیزونو نه بهتر دی چه دا خلق ئے راجمع کوی. دوی ته او وایه چه آیا دا ته و وایئ چه الله تعالیٰ تاسو دپاره کوم حلال رزق

لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَّحَلٰلًا ط قُلْ آٰللّٰهُ

تاسو دپاره | څه رزق | پس جوړ وئ تاسو | د هغے نه | (څه) حرام | او (څه) حلال | او وایه | آیا الله

رالیږلے دے او تاسو د خپل ځان نه په هغے کښې څه رزق حرام کړے دے او څه مو حلال کړے دے د دوی نه

اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ

اجازت کړے دے | تاسو ته | یا | په الله باندے | تاسو دروغ تړئ | او څه ګمان دے | د هغه خلقو

تپوس او کړه چه آیا الله تعالیٰ تاسو ته د دے د حرامو او حلالو اجازت در کړے دے یا بلکه تاسو په الله تعالیٰ باندے دروغ تړئ. او

يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ط اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ

چه تړی (جوړوی) | په الله باندے | دروغ | د ورځے | د قیامت باره کښې | بیشکه | الله | د فضل خاوند دے

کوم خلق چه په الله تعالیٰ دروغ تړی د هغوی د قیامت د ورځے په باره کښې څه خیال دے؟ یقیناً الله تعالیٰ خو

عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦٠﴾ ع وَمَا تَكُوْنُ فِيْ شَاْنٍ

په خلقو باندے | لیکن | اکثر د دوی نه | شکر نه کوی | او نه ئے ته | په هیڅ حال کښې

په خلقو ډیر مهربان دے خو اکثر خلق ناشکره دی. او (اے پیغمبره!) ته چه په کوم حالت کښې هم ئے

وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَّلَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا

او نه لولے ته | د هغه (الله) د طرف نه | څه قرآن | او نه کوئ تاسو | څه عمل | مګر

او یا د قرآن څهٔ حصه تلاوت کوے او (اے خلقو) تاسو چه څه عمل هم کوئ نو کله چه تاسو په هغے کښې

كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ط وَمَا يَعْزُبُ

یُو مونږ | په تاسو باندے | خبردار (حاضر) | کله چه | مشغولیږئ تاسو | په هغے کښې | او نشي پټیدے

مشغولیږئ نو مونږ تاسو وینو کورو. او ستا د رب نه د ذرے برابر څیز هم نشي پټیدے

عَنْ رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ

د رب ستا نه | په اندازه | د یوے ذرے | په زمکه کښې | او نه په آسمان کښې

نه په زمکه کښې او نه په آسمان کښې او نه د هغے (ذرے) نه وړوکے څیز او

وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ

او نه ډیر وړوکے | د دے نه | او نه ډیر لوئے (د دے نه) | مګر (دی هغه) | په کتاب | ښکاره کښې

نه لوئے مګر دا ټول په یَو واضحه کتاب (لوح محفوظ) کښې لیکـ دی

أَلَآ إِنَّ أَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾

واورئ | بيشكه | دوستان | دالله | نه به وي څه يره | په دوی باندے | اونه به دوي | غمژن کيږي

ياد ساتئ چه دالله تعالى په دوستانو باندے به نه څه يره وي او نه به غمژن کيږي.

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرٰى فِي الْحَيٰوةِ

داهغه خلق دي | چه ايمان ئے راوړے دے | او دوي | ځان ساتي د ګناه نه | دوی دپاره | زيرے دے | په ژوند

داهغه خلق دي چه ايمان ئے راوړے دے او تقوى ئے اختيار کړے ده. د دوی دپاره د دنيا په ژوند کښې هم

الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ لَا تَبْدِيْلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ ذٰلِكَ هُوَ

دنيوى کښې | او په آخرت کښې (هم) | نشته دے څه بدلون | دالله لره | خبرو | هم دا | ده

او په آخرت کښې هم خوشخبرى ده د الله تعالى په وعدو کښې هيڅ تبديلى نه راځي هم دا ډيره

الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ

کاميابي | ډيره لويه | او غمژن دے نه کړي تا | د دوی خبرے | بيشكه | عزت | دالله (په اختيار کښې) دے

لويه کاميابي ده. او (اے پيغمبره) دے کافرانو خبرے دے تا غمژن (خفه) نه کړي. يقين اوساته چه ټول عزت (غلبه)

جَمِيْعًا ۚ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦٥﴾ أَلَآ إِنَّ لِلّٰهِ مَنْ

ټول | هغه | اوريدونکے | پوهه دے | واورئ | بيشكه | دالله (په اختيار کښې دي) | هغه څوک

دالله دپاره ده (او) هغه هرڅه آورى په هرڅه پوهيږي۔ ياد اوساتئ چه په آسمانونو

فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ

چه آسمانونو کښې دي | او هغه څوک | چه په زمکه کښې دي | او تابعداري نه کوي | هغه خلق | چه رابلي

او ځمکه کښې چه څه دي هغه ټول دالله تعالى (په اختيار کښې) دي. او کوم خلق چه دالله تعالى نه سوا

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَآءَ ۚ إِنْ يَّتَّبِعُوْنَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ

د الله نه سوا | شريکانو لره؟ | دوی تابعداري نه کوي | مګر | د ګمان | او نه دي دوی

نور شريکان رابلي هغوی د دليل پيروی نه کوي، بلکه هغوی خو تش په ګمان پسے روان دي او صرف

إِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا

مګر | اټکل پسے تلونکي | هم هغه ذات دے | چه جوړه کړے ئے | تاسو دپاره | شپه | چه آرام اوکړئ تاسو

اندازے لګوی. الله تعالى هغه ذات دے چه تاسو له ئے شپه تياره جوړه کړے ده چه آرام په کښې اوکړئ او ورځ ئے

فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٧﴾

په هغے کښې | او ورځ | روښانه | بيشكه | په دے کښې | خامخا نخښے دي | دپاره د هغه قوم | چه غوږ ايږدي

روښانه جوړه کړے ده چه تاسو په کښې فضل طلب کړئ. يقيناً په دے کښې د هغه خلقو دپاره نخښے دي چه په غور سره خبره آوري.

قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ۖ هُوَ الْغَنِيُّ ۖ لَهٗ مَا

وائي دوی | نيولے دے | الله | ځوئ | پاک دے هغه | هغه | بے نيازه دے | خاص د هغه (په اختيار کښې) دي | هغه څه

دامشرکان وائي چه الله تعالى ځوئے (نائب) نيولے دے. الله تعالى پاک دے هغه د هر څيز نه بې نياز (بے حاجته) دے

فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ط اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍۭ

چه په آسمانونو کښې دي | او هغه څه | چه په زمکه کښې دي | نشته دے تاسو سره | څه دليل

او آسمانونو او زمکه کښې چه څه دي ټول د هغه (په اختيار کښې) دي تاسو سره په دے خبره هيڅ دليل نشته

بِهٰذَا ط اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾ قُلْ اِنَّ

په دے باندے | آيا تاسو وايئ | په الله باندے | هغه څه | چه تاسو نه پوهيږئ په هغے | او وايه | (چه) بيشکه

آيا تاسو په الله تعالیٰ باندے هغه څه وايئ چه تاسو سره ئے علم نشته۔ ته ورته او وايه چه يقيناً

الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُوْنَ ﴿٦٩﴾ مَتَاعٌ

هغه خلق | چه تړی | په الله باندے | دروغ | کاميابي نشي موندلے | لږه فائده ده

کوم خلق چه په الله تعالیٰ باندے دروغ تړی هغوی کاميابيدے نشي . د دوی دپاره

فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيْقُهُمُ الْعَذَابَ

په دنيا کښې | بيا | مونږ ته | واپس راتلل د دوی دي | بيا به | او څکوو مونږ دوی ته | عذاب

په دنيا کښې لږ مزے دي بيا هم زمونږ طرف ته د دوی راتلل دي بيا به مونږ دوی ته د دوی

الشَّدِيْدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ع ﴿٧٠﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوْحٍ ع

سخت | په دے وجه | چه دوی به | کفر کولو | او اولوله | په دوی باندے | خبر | د نوح

د کفر په وجه د سخت عذاب خوند او څکوو او (اے پيغمبره!) دوی ته د نوح واقعه (حالات) بيان کړه

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَّقَامِيْ

کله چه | او ويل هغه | قوم خپل ته | اے زما قومه! | که چرے وی | گران | په تاسو باندے | او دريدل زما

کله چه هغه خپل قوم ته او ويل چه اے زما د قوم خلقو! که په تاسو کښې زما پاتے کيدل (او سيدل) او د الله تعالیٰ په آيتونو

وَتَذْكِيْرِيْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوْٓا

او نصيحت کول زما | په آيتونو | د الله | نو په الله باندے | ما توکل کړے دے | پس راټول کړئ

سره تاسو ته زما نصيحت کول په تاسو گران (بد) لگی او زما د تکليف قصد مو کړے وی نو ما په الله تعالیٰ ځان سپارلے دے

اَمْرَكُمْ وَشُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً

تدبير خپل | او شريکان خپل | بيا دے | نه وی | کار ستاسو | په تاسو باندے | پټ

نو (اوس) تاسو ټول د خپلو شريکانو سره زما خلاف خپل تدبيرونه پخه کلک کړئ او بيا دے ستاسو تدبير په تاسو پټ پاتے نه شی

ثُمَّ اقْضُوْٓا اِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿٧١﴾ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ

بيا | وا وروئ فيصله | ما ته | او مهلت مه راکوئ ما ته | پس که چرے | مخ اړوئ تاسو | نو ما نه ده غوښتلے تاسو نه

او بيا زما خلاف په کولاو زره خپله فيصله وا وروئ او هيڅ مهلت مه راکوئ. بيا هم که تاسو مخ واړولو نو ما تاسو نه

مِّنْ اَجْرٍ ط اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ لا وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ

څه مزدوري | نه ده زما مزدوری | مگر | په الله | او ما ته حکم شوے دے | چه زه شم

هيڅ اجرت نه دے غوښتلے، زما اجر خو صرف الله تعالیٰ په خپله ذمه اخستلے دے او ما ته دا حکم شوے دے چه زه

مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۝ فَكَذَّبُوْهُ فَنَجَّيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِى الْفُلْكِ

د مسلمانانو نه | پس څوی حروغژن اوګڼړلو دے | او بچ کړو مونږ دے | او هغه څوک | چه ده سره وو | په کشتۍ کښې

په فرمانبردارو کښې شامل شم. بیا اوشوه داچه خلقو نوحؑ دروغژن اوګڼړلو نو مونږ هغه او څوک چه ورسره په کشتۍ کښې وو

وَجَعَلْنٰهُمْ خَلٰٓئِفَ وَاَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ

او کړل مونږ دوی | جانشینان | او غرق کړل مونږ | هغه څوک | چه دروغژن ئے ګڼړلی وو | آیتونه زمونږ

بچ کړل او هغوی مو د زمکې آبادونکی جوړ کړل او چا چه زمونږ آیتونه دروغژن ګڼړلی وو هغه مو غرق کړل

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ

نو اوګوره | څنګه | شو | انجام | د یرولو شوو خلقو | بیا | راولیږل مونږ | وروستو د ده نه

نو اوس اوګوره چه کوم خلق یرولی شوی وو د هغوی انجام څنګه شو؟ بیا د هغه نه پس مونږ (مختلف)

رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا

پیغمبران | خپلو قومونو ته | پس راوړی وو دوی هغوی ته | ښکاره دلیلونه | پس نه وو هغوی | چه ایمان ئے راوړے وے

پیغمبران خپلو خپلو قومونو ته ولیږل نو هغوی خپلو قومونو ته ښکاره دلیلونه پیش کړل خو هغه خلقو

بِمَا كَذَّبُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ؕ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِ

په هغه څه | چه دروغ ئے ګڼړلی وو هغوی | مخکښے لره | دغه شان | مخکښے د دینه | مونږ مهر لګوو | په زړونو

چه کومه خبره په اول ځل دروغ ګڼړلے وه په هغے ئے بلکل ایمان رانهٔ وړو. هم دغه شان کوم خلق چه

الْمُعْتَدِيْنَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى وَهٰرُوْنَ

د حد نه اوړیدونکو باندے | بیا | او لیږل مونږ | وروستو د دوی نه | موسیٰ | او هارونؑ

د حد نه اوړی د هغوی په زړونو مونږ مهر لګوو. بیا د دوی نه پس مونږ موسیٰ علیه السلام او هارون علیه السلام

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ بِاٰيٰتِنَا فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا

فرعون | او د هغه سردارانو ته | په نخښو خپلو سره | نو ځان غټ ئے ګڼړلو دوی | او وو دوی | قوم

فرعون او د هغه سردارانو ته د خپلو نخښو (آیتونو) سره اولیږل نو هغوی تکبر اوکړو او دغه

مُّجْرِمِيْنَ ۝ فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْٓا اِنَّ

مجرمان | پس هر کله | چه راغے دوی ته | حق | زمونږ د طرف نه | نو اوویل دوی | بیشکه

مجرمان خلق وو، نو هر کله چه ورته زمونږ د طرف نه حق راغلو نو هغوی اوویل چه یقیناً

هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝ قَالَ مُوْسٰٓى اَتَقُوْلُوْنَ لِلْحَقِّ لَمَّا

دا (خو) | خامخا جادو دے | ښکاره | اوویل | موسیٰ | آیا تاسو وایئ | حق ته (جادو) | کله چه

دا خو خامخا ښکاره جادو دے. موسیٰ ورته وویل چه آیا تاسو د هغه حق باره کښې دا سے خبره کوئ چه کله

جَآءَكُمْ ؕ اَسِحْرٌ هٰذَا ؕ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُوْنَ ۝ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا

راغے تاسو ته | آیا جادو دے | دا | او نشی کامیابیدے | جادوګران | اوویل دوی | آیا ته راغلے ئے مونږ ته

راغے تاسو ته. آیا دا جادو دے؟ حالانکه جادوګران خو کامیابیدے نشی. هغوی اوویل چه آیا ته مونږ ته

لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا وَتَكُوْنَ لَكُمَا

چه ته واړوے مونږ | د هغه څه نه | چه موندلی دی مونږ | په هغے باندے | خپل پلار نیکه | او (چه) شی | ستاسو د دواړو

د دے دپاره راغلے ئے چه مونږ په کومه طریقه خپل پلار نیکه موندلی دی د هغے نه مو واړوے او په دے

الْكِبْرِيَآءُ فِى الْاَرْضِ ؕ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٨﴾ وَقَالَ

سرداری (بادشاهی) | په زمکه کښ | او نه یُو مونږ | په تاسو دواړو | ایمان راوړونکی | او ووئیل

زمکه ستاسو د دواړو مشری قائم شی مونږ خو ستاسو خبره بلکل نه منو۔ او فرعون (خپلو نوکرانو ته)

فِرْعَوْنُ ائْتُوْنِىْ بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ

فرعون | راولئ ماته | هر یو | جادوګر | پوهه | پس هر کله | چه راغلل | جادوګران

او ووئیل چه څومره ماهره جادوګران دی هغه ټول ماله راولئ۔ نو (بس) کله چه جادوګران راغلل نو موسٰیؑ

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰۤى اَلْقُوْا مَاۤ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّاۤ اَلْقَوْا

او وئیل | دوی ته | موسٰیؑ | او غورځوئ | هغه څه | چه تاسو | غورځونکی یئ | پس هر کله | چه او غورځول دوی

ورته او وئیل چه تاسو چه څه پیش کول غواړئ هغه را میدان ته کړئ۔ هر کله چه هغوی (خپل پړی او همسا ګانے)

قَالَ مُوْسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ ۙ السِّحْرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهٗ ؕ

او وئیل | موسٰیؑ | څه چه | راوړی دی تاسو | هغه خو | جادو دے | بیشکه | الله به | اوس ختم کړی دے لره

او غورځولے نو موسٰیؑ ورته او وئیل دا تاسو چه څه پیش کړل دا خو جادو دے یقیناً الله تعالٰی به اوس دا ختم کړی

اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ

بیشکه | الله | نه سموی | کار | د فساد خورونکو | او ښکاره کوی | الله | حق

یقیناً الله تعالٰی د فساد خوروونکو کار نه سموی۔ او الله تعالٰی په خپل حکم سره حق رشتیا ښکاره کوی

بِكَلِمٰتِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٨٢﴾ فَمَاۤ اٰمَنَ لِمُوْسٰۤى اِلَّا ع

په خپلو حکمونو سره | اګر که | بد ئے ګنړی | مجرمان | پس ایمان راؤنه ړو | په موسٰیؑ باندے | مګر

اګر که د مجرمانو خوښه نه وی۔ نو بس په موسٰیؑ باندے صرف د خپل قوم یو څو ځوانانو

ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ عَلٰى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهِمْ

څه ځوانانو | د هغه د قوم نه | سره د یرے | د فرعون نه | او د هغوی د سردارانو نه

د فرعون او د هغه د سردارانو نه د یرے باوجود ایمان راوړو چه چرته فرعون ئے

اَنْ يَّفْتِنَهُمْ ؕ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِى الْاَرْضِ ۚ وَاِنَّهٗ

چه په فتنه کښ به واچوی هغه دوی | او بیشکه | فرعون | خامخا زورور وو | په زمکه کښ | او بیشکه هغه وو

په تکلیف نه کړی او یقیناً فرعون په زمکه کښ ډیر زورور وو او ډیر زیاتے به ئے کولو۔

لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوْسٰى يٰقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ

د حد نه د اوړیدونکو نه | او ووئیل | موسٰیؑ | اے زما قومه! | که چرے تاسو | ایمان راوړے وی

او موسٰیؑ (خپل قوم ته او وئیل) اے زما قومه! که تاسو واقعی په الله تعالٰی ایمان لرئ

بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ ۝۸۴ فَقَالُوْا

په الله باندے | نو په هغه باندے | توکل اوکړئ | که چرے ئے تاسو | مسلمانان | نو ووئیل دوی

نو هم په هغه باندے ځان اوسپارئ که چرے تاسو مسلمانان (فرمانبردار) یئ. نو هغوی ورته

عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ

په الله باندے | مونږ توکل کړے دے | اے زمونږ ربه! | ته مه جوړوه مونږ | ازمائش | دپاره د قوم

په جواب کښې اووئیل هم په الله باندے مونږ ځان سپارلے دے اے زمونږ ربه! مونږ د ظالم خلقو دلاسه

الظّٰلِمِيْنَ ۝۸۵ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ۝۸۶ وَاَوْحَيْنَآ

ظالمانو | او بچ کړه مونږ | په خپل رحمت سره | د | قوم | کافرانو نه | او وحی اوکړه مونږ

په ازمیښت کښې مه اچوه او په خپل رحمت مو د کافرانو خلقو نه خلاص کړے. او مونږ

اِلٰى مُوْسٰى وَاَخِيْهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوْتًا

موسیٰ ته | او ورور د هغهٔ ته | چه تاسو جوړ کړئ | د خپل قوم دپاره | په مصر کښې | کورونه

موسیٰ او د هغه ورور ته وحی وکړه چه تاسو د خپل قوم دپاره په مصر کښې کورونه جوړ کړئ

وَّاجْعَلُوْا بُيُوْتَكُمْ قِبْلَةً وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۸۷

او جوړ کړئ | کورونه خپل | د عبادت ځایونه | او پابندی کوئ | د مانځه | او زیرے ورکړه | مومنانو ته

او خپل کورونه د مانځه ځایونه کړئ او (دغه شان) د مونځ پابندی کوئ. او مومنانو ته زیری ورکړه.

وَقَالَ مُوْسٰى رَبَّنَآ اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهٗ زِيْنَةً

او اووئیل | موسیٰ | اے ربه زمونږ | بیشکه ته | تا ورکړی دی | فرعون | او سردارانو د هغهٔ ته | ښائست

او موسیٰ (په دعاء کښې) اووئیل اے زمونږ ربه! یقیناً تا فرعون او د هغه سردارانو ته د دنیا په ژوند کښې ډیر

وَّاَمْوَالًا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِكَ ۚ

او مالونه | په ژوند | دنیوی کښې | اے ربه زمونږ! | چه دوی گمراه کړی (خلق) | ستا د لارے نه

ښائست سامان او مال او دولت ورکړے دے. اے زمونږ ربه! (نتیجه ئے دا شوه) چه (اوس) دوی ستا د لارے نه

رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ

اے ربه زمونږ | تباهی راوله | په مالونو د دوی باندے | او سختی راوله | په زړونو د دوی باندے

خلق گمراه کوی اے زمونږ ربه! د دوی دا مال دولت برباد کړه او زړونه ئے دومره کلک کړه چه ترهغه وخته پورے

فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ۝۸۸ قَالَ قَدْ اُجِيْبَتْ

نو چه دوی ایمان رانه وړی | ترڅو چه | اووینی | عذاب | دردناک | او وئیل (الله) | یقیناً | قبوله کړے شوه

ایمان رانه وړی ترڅو چه دردناک عذاب په خپلو سترګو ونه وینی. الله تعالیٰ ورته اوفرمایل چه یقیناً

دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيْمَا وَلَا تَتَّبِعٰٓنِّ سَبِيْلَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۸۹

ستاسو دواړو دعا | نو تاسو دواړه کلک اوسئ | او مه ځئ | په لاره | د هغه خلقو | چه علم نه لری

ستاسو دعاء قبوله شوه نو اوس تاسو کلک اوسئ (او تلوار مه کوئ) او هغه چلن سره مه ځئ چه په حکمت د مهلت ور کولو نهٔ پوهیږی.

وَجٰوَزۡنَا بِبَنِیۡۤ اِسۡرَآءِیۡلَ الۡبَحۡرَ فَاَتۡبَعَهُمۡ فِرۡعَوۡنُ وَجُنُوۡدُهٗ

او پورې ویستل مونږ | بنی اسرائیل | د دریاب نه | نو دوی پسې شو | فرعون | او د هغه لښکرې

او مونږ بنی اسرائیل د سمندر نه پورې ویستل نو فرعون او د هغه لښکرې هم

بَغۡیًا وَّعَدۡوًا ؕ حَتّٰۤی اِذَاۤ اَدۡرَکَهُ الۡغَرَقُ ۙ قَالَ اٰمَنۡتُ

د وجې د ضد | او دشمنۍ نه | تر دې | چه کله | راګیر کړو ده لره | ډوبیدو | نو وې ویل | چه ما ایمان راوړو

د ظلم او د زیاتی په نیت هغوی پسې (روان) شو تر دې چه فرعون په ډوبیدو شو نو وې ویل چه ما ومنله

اَنَّهٗ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا الَّذِیۡۤ اٰمَنَتۡ بِهٖ

چه بیشکه | نشته دې | هیڅ څوک لائق د عبادت | سوا | د هغه ذات نه | چه ایمان راوړی دې | په هغه باندې

چه په کوم الله د بنی اسرائیلو ایمان دې د هغه نه سوا بل هیڅ څوک د بندګۍ لائق (معبود) نشته

بَنُوۡۤا اِسۡرَآءِیۡلَ وَاَنَا مِنَ الۡمُسۡلِمِیۡنَ ﴿٩٠﴾ آٰلۡـٰٔنَ وَقَدۡ عَصَیۡتَ

بنی اسرائیلو | او زه (هم یم) | د مسلمانانو نه | آیا اوس؟ | حال دا دې چه | تا نافرمانی کړې ده

او زه هم په مسلمانانو (فرمانبردارو) کښې شامل یم. (نو ورته او ویلے شو چه) آیا اوس ایمان راوړې حالانکه

قَبۡلُ وَکُنۡتَ مِنَ الۡمُفۡسِدِیۡنَ ﴿٩١﴾ فَالۡیَوۡمَ نُنَجِّیۡکَ بِبَدَنِکَ

مخکښې د دینه | او وې ته | د | مفسدانو نه | پس نن به | نجات در کړو مونږ | ستا بدن ته

د دې نه مخکښې خو تا نافرمانی کوله او فساد دې خوروله. نو نن به مونږ ستا بدن بچ او ساتو

لِتَکُوۡنَ لِمَنۡ خَلۡفَکَ اٰیَةً ؕ وَاِنَّ کَثِیۡرًا مِّنَ النَّاسِ

چه ته شې | د هغه چا دپاره | چه تا نه وروستو راتلونکی دی | یوه نخښه | او بیشکه | ډیر | خلق

چه ته د وروستو خلقو دپاره د عبرت یوه نخښه پاتې شې (ځکه چه) ډیر خلق

عَنۡ اٰیٰتِنَا لَغٰفِلُوۡنَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدۡ بَوَّاۡنَا بَنِیۡۤ اِسۡرَآءِیۡلَ مُبَوَّاَ ع

د آیتونو زمونږ نه | خامخا بے خبره دی | او یقیناً | مونږ ځائے ور کړے وو | بنی اسرائیلو ته | ځائے

زمونږ د آیتونو نه غافل (بے پروا) دی. او یقیناً مونږ بنی اسرائیلو ته ډیر ښائسته ځائ ور کړے وو

صِدۡقٍ وَّرَزَقۡنٰهُمۡ مِّنَ الطَّیِّبٰتِ ۚ فَمَا اخۡتَلَفُوۡا حَتّٰی

مزیدار (غوره) | او روزی ور کړے وه مونږ دوی ته | د پاکیزه څیزونو نه | پس دوی اختلاف او نه کړو | تر دې

او پاکیزه روزی مو ور کړے وه نو بیا دوی تر هغې پورې اختلاف او نه کړو تر څو چه دوی ته

جَآءَهُمُ الۡعِلۡمُ ؕ اِنَّ رَبَّکَ یَقۡضِیۡ بَیۡنَهُمۡ یَوۡمَ الۡقِیٰمَةِ

چه راغے دوی ته | علم | بیشکه | ستا رب به | فیصله اوکړی | تر مینځه د دوی | په ورځ | د قیامت

علم نه وو راغلے. یقین او ساځ چه دوی په کومو خبرو کښې اختلاف کړے دے د هغې فیصله به

فِیۡمَا کَانُوۡا فِیۡهِ یَخۡتَلِفُوۡنَ ﴿٩٣﴾ فَاِنۡ کُنۡتَ فِیۡ شَكٍّ مِّمَّاۤ

په هغه څه کښې | چه دوی به | په هغې کښې | اختلاف کولو | پس که چرې | ته ئې | په شک کښې | د هغه کتاب نه

د قیامت په ورځ ستا رب اوکړی. پس (اے پیغمبره!) که (بالفرض) ستا په هغه کلام کښې شک وی کوم چه

اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِيْنَ يَقْرَءُوْنَ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ

چه رالیږلے مونږ | تاته | نو تپوس اوکړه | د هغه خلقو نه | چه لوستلو ئې | کتاب | مخکے ستا نه

مونږ تاته نازل کړے دے نو د هغه خلقو نه تپوس اوکړه چه ستا نه مخکے ئې کتابونه لوستل

لَقَدْ جَآءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٩٤﴾ ۙ

یقینًا | راغلے دے تاته | حق | ستا د رب د طرف نه | نو مه کیږه ته | د شک کوونکو نه

یقین او ساته چه تاته د خپل رب د طرف نه (هم) حق راغلے دے نو هیڅ کله شکمنو خلقو کښې مه شاملیږه.

وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَتَكُوْنَ

او مه کیږه ته | د هغه خلقو نه | چه دروغ گڼړي | آیتونه | د الله | گڼن شے به ته

او ته په هغه خلقو کښې مه شاملیږه چه د الله تعالیٰ آیتونه دروغ گڼړي گڼې تاوانی به شے.

مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٩٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

د تاوانیانو نه | بیشکه | هغه خلق | چه ثابت شوے دے | په هغوی باندے | فیصله | د رب ستا

یقینًا د کومو خلقو په باره کښې چه ستا د رب فیصله ثابته شوے ده هغوی

لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٩٦﴾ ۙ وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ

ایمان نه راوړي | اگر که | راشي دوي ته | هره | نخښه | تر دے | چه اووینی دوي | عذاب

ایمان نه راوړي اگر که هر قسم نخښے ورته (مخے ته) راشي تر څو چه دردناک عذاب اونه وینی۔

الْاَلِيْمَ ﴿٩٧﴾ فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَآ اِيْمَانُهَآ

دردناک | پس ولے نه وو | یو کلے | چه ایمان ئې راوړے وے | پس چه فائده ئې ورکړے وے هغه ته | ایمان خپل

تو دا سے یو مثال نشته چه یو کلي والو ته د عذاب لیدو نه پس ایمان راوړلو فائده ورکړي وي

اِلَّا قَوْمَ يُوْنُسَ ۭ لَمَّآ اٰمَنُوْا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ

سوا | د قوم | د یونسؑ نه | هر کله چه | ایمان راوړو هغوی | نو لرے کړو مونږ | د هغوی نه | عذاب | د رسوایئ

سوا د یونسؑ د قوم نه چه کله هغوی ایمان راوړو نو مونږ ترے نه د دنیا په ژوند د رسوایئ عذاب لرے کړو

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ

په ژوند | دنیوی کښې | او فائده ورکړه مونږ هغوی ته | څه وخته پورے | او که چرے | غوښتلے | رب ستا

او څه وخته پورے مو ورله فائده ورکړه . او که ستا رب غوښتلے

لَاٰمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيْعًا ۭ اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ

نو خامخا به ایمان راوړے وے | هغه چا | چه په زمکه کښې دی | ټول لو | په یو ځائے | آیا پس ته | مجبوره کوے

نو د زمکے په مخ (موجود) ټولو خلقو به ایمان راوړے وے. آیا نو ولے ته په خلقو زور کولے شے

النَّاسَ حَتّٰى يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ

خلق | تر دے | چه شي دوي | مومنان | او نه ده (ممکن) | د یو کس د پاره | چه ایمان راوړي

چه ایمان راوړي. او هیڅ یو کس د پاره دا ممکن نه دی چه د الله تعالیٰ د اجازت نه بغیر ایمان راوړي او څوک چه

اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٠﴾

مګر | په حکم | دالله | او پردی هغه (الله) | پلیتي | په هغه خلقو | چه عقل نه لري

په حق باندے د پوهیدلو د پاره د عقل نه کار نه اخلي نو الله تعالیٰ په هغوی باندے پلیتي د شرک او کفر غور ځوی.

قُلِ انْظُرُوْا مَاذَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَا تُغْنِی الْاٰيٰتُ

او وایه | او ګورئ | چه څنګه دلیلونه دي | په آسمانونو | او په زمکه کښ | او فائده نه ور کوي | نخښے

اے پیغمبره! دوی ته او وایه لږ او ګورئ چه په اسمانونو او زمکه کښ څه څه دلیلونه د توحید موجود دي خو کوم خلق چه

وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُوْنَ اِلَّا مِثْلَ

او ویرے | هغه خلقو ته | چه ایمان نه راوړي | پس دوی انتظار نه کوي | مګر | پشان

ایمان نه راوړي هغوی ته نخښے او ویرول هیڅ فائده نه ور کوي. نو آیا اوس دوی د هغے عذابونو

اَيَّامِ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ قُلْ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّیْ

د ورځو | د هغه خلقو | چه تیر شوی دی | مخکے د دوی نه | او وایه | پس انتظار کوئ | بیشکه زه (هم)

انتظار کوي کوم چه په پخوانو خلقو راغلے وو. ورته او وایه چه تاسو هم انتظار کوئ او زه هم

مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّیْ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

تاسو سره | د انتظار کوونکو نه یم | بیا بچ کړل مونږ | پیغمبران خپل | او هغه خلق | چه ایمان ئے راوړے وو

تاسو سره انتظار کوم. بیا (کله چه عذاب راغے) نو مونږ خپلو پیغمبرانو ته او مومنانو ته نجات ور کړو

ع

كَذٰلِكَ ۚ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ

دغه شان | حق دی | په مونږ باندے | چه بچ کړو مونږ | مومنان | او وایه | اے خلقو!

او دغه شان مونږ دا خبره په خپله ذمه اخستے ده چه مومنانو ته به نجات ور کوو. اے پیغمبره! (دے خلقو ته) او وایه

اِنْ كُنْتُمْ فِیْ شَكٍّ مِّنْ دِيْنِیْ فَلَآ اَعْبُدُ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ

که چرے | تاسو یئ | په شک کښ | زما د دین نه | نو زه عبادت نه کوم | د هغه چا | چه تاسو ئے عبادت کوئ

چه اے خلقو! که (اوس هم) زما د دین په باره کښ ستاسو څه شک وی لو (واورئ) تاسو چه د الله نه سوا

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِیْ يَتَوَفّٰىكُمْ ۖ

سوا | د الله نه | لیکن | زه عبادت کوم | یوازے د الله | هغه ذات | چه مرګ راولي په تاسو

د چا عبادت کوئ زه د هغوی عبادت نه کوم بلکه زه خو د هغه الله عبادت کوم چه په تاسو مرګ راولي

وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٤﴾ وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ

او ما ته حکم شوے دے | چه زه شم | د مومنانو نه | او دا چه | برابر کړه | خپل مخ

او ما ته حکم شوے دے چه زه دے په مومنانو کښ شامل یم او دا (حکم را ته شوے دے) چه خپل ځان

لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۚ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ

دین ته | په دا حال کښ چه کلک ئے په توحید | او مه کیږه ته | د مشرکانو نه | او مه بله

د دین طرف ته یو مخیز کړه. او په مشرکانو کښ مه شاملیږه او د الله تعالیٰ نه سوا هغه څوک مه رابله

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَاِنْ فَعَلْتَ

سوا د الله نه | هغه څوک | چه فائده نشي در کولے تاته | او نه نقصان در کولے شي تاته | پس که چرے | او کړو تا دا کار

چه نه څه فائده در کولے شي او نه څه نقصان (تکليف) که (بالفرض) دا سے دے او کړل

فَاِنَّكَ اِذًا مِّنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝١٠٦ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ

نو يقيناً ته | په دغه وخت کښې | د ظالمانو نه | او که چرے | او ورسوي تاته | الله | څه تکليف

نو په ظالمانو (مشرکانو) کښې به شمار شے۔ او که الله تعالیٰ در ته څه تکليف در او رسوي

فَلَا كَاشِفَ لَهٗۤ اِلَّا هُوَ ۚ وَاِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ

نو نشته هيڅوک لرے کونکے | د هغے | سوا | د هغه نه | او که چرے | رسول غواړي هغه تاته | د څه خير | نو نشته هيڅوک واپس کونکے

نو د هغه نه سوا بل هيڅ څوک (دے درنه) لرے کولے نشي او که هغه درته څه خير (ښيګړه) رسول غواړي

لِفَضْلِهٖ ؕ يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَهُوَ الْغَفُوْرُ

فضل د هغه لره | رسوي هغه | دا (فضل) | چا ته | چه او غواړي | د بندګانو خپلو نه | او هغه | بخښونکے

نو هيڅ څوک د هغه فضل واپس (رد) کولے نشي هغه خپل فضل په خپلو بندګانو کښې چاته چه او غواړي رسوي يې

الرَّحِيْمُ ۝١٠٧ قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ

مهربان دے | او وايه | اے خلقو! | يقيناً | راغلے دے تاسو ته | حق | ستاسو د رب د طرف نه

او هغه ډير بخښونکے ډير مهربان دے۔ (اے پيغمبره!) او وايه چه اے خلقو تاسو ته د خپل رب د طرف نه حق راغلے دے

فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا

پس څوک | چه هدايت حاصل کړو | نو يقيناً | هغه هدايت حاصل کړو | د خپل ځان د پاره | او څوک چه | بے لارے شو | نو يقيناً

او س څوک چه سمه لار (د هدايت لار) اختيار کړي نو د خپلے فائدے د پاره به ئے اختيار کړي او څوک چه ګمراهي

يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ۝١٠٨ ؕ وَاتَّبِعْ مَا

هغه بے لارے شو | په خپل ځان باندے | او نه يم زه | تاسو باندے | ذمه وار (نګهبان) | او روان او سه ته | په هغه څه پسے

اختيار کړي نو د ګمراهۍ نقصان به هم د ده ته رسي، او زه ستاسو څه ذمه وار خو نه يم او کومه وحي چه تاته کيږي هغے پسے

يُوْحٰۤى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ ۚۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ۝١٠٩

چه وحي کولے شي | تاته | او صبر کوه | تر دے | چه فيصله او کړي | الله | او هغه | د ټولو نه ښه | فيصله کونکے دے

روان او سه او د صبر نه کار واخله تر دے چه الله تعالیٰ څه فيصله او کړي او هغه د ټولو نه ښه فيصله کونکے دے

اٰياتها [۱۲۳]	سورة هود مكّيّة	ركوعاتها [۱۰]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډير مهربان | زيات رحم کونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم د هغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم۔

الٓرٰ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ

الٓرٰ | دا کتاب دے | چه محکم کړے شوي دي | آيتونه ددے | بيا | په تفصيل سره بيان کړے شوي | د طرفه

الف لام را، داهغه کتاب دے چه آيتونه ئے مضبوط کړے شوي دي بيا ديو داسے ذات د طرف نه په تفصيل سره

حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ۝١ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ

د حکمت والا | خبردار ذات نه | چه عبادت مه کوئ تاسو | سوا | د الله نه | بيشکه زه يم | تاسو دپاره | د هغه د طرف نه

بيان کړے شوي دي چه د حکمت مالک دے او ډير بے خبرے نه خبر دے (دا کتاب دا حکم کوي) چه د الله تعالیٰ نه سوا

نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ۝٢ وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ

يرونکے | او زيرے ورکوونکے | او دا چه | بخښنه او غواړئ | د رب خپل نه | بيا | توبه او باسئ | هغه ته

د بل چا بندګي (عبادت) مه کوئ، زه د هغه د طرف نه تاسو دپاره يرونکے او زيرے ورکوونکے يم۔ او دا چه د خپل رب نه بخښنه

يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ كُلَّ

دربه کړي تاسو ته | فائده | ښائسته | تر نيټے | مقررے پورے | او وربه کړي | هر

وغواړئ بيا هغه ته رجوع او کړئ نو هغه به درله يو مقرر وخته پورے د ژوند ښه ساز و سامان درکړي او ښه عمل

ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ؕ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ

نيک عمل والا ته | غوره بدله خپله | او که چرے | مخ واړولو تاسو | نو بيشکه زه | يريږم | په تاسو باندے

کوونکو ته به زيات ثواب ورکړي او که تاسو مخ واړولو نو زه په تاسو ديوے لوئے ورځے

عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ۝٣ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ

د عذاب | د ورځے | لوئے نه | هم د الله طرف ته | ستاسو واپس تلل دي | او هغه | په هر

د عذاب نه يريږم، هم د الله تعالیٰ طرف ته ستاسو واپس تلل دي او هغه په هر څيز باندے

شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٤ اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا

څيز باندے | قادر دے | خبردار (واورئ) | بيشکه دوي | رانغاړي | سينے خپلے | چه پټ شي دوي

قادر دے، واوره دا کافران خپلے سينے ستاسو په دشمنئ رانغاړي چه د الله تعالیٰ نه پټ شي (خو) ياد ساتئ

مِنْهُ ؕ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ

د هغه نه | خبردار | کله چه | دوي اغوندي | جامے خپلے | پوهيږي هغه (الله) | په هغه څه | چه دوي ئے پټوي

کله چه دوي خپلے جامے په ځان راچوي نو الله تعالیٰ ته هغه خبرے هم معلومے دي چه دوي ئے پټوي

وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ ۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٥

او په هغه څه | چه دوي ئے ښکاره کوي | بيشکه هغه | پوهه دے | په رازونو | د سينو

او هغه هم چه دوي ئے ښکاره کوي. يقيناً هغه د زړونو په رازونو خبردار دے۔

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ

او نشته دے | هيڅ يو ژوندے سر | په زمکه کښې | مګر | په الله باندے ده | روزي دهغه | او پيژني الله

او د زمکے په مخ د هر ژوندي څيز روزي الله تعالىٰ په خپله ذمه اخستلے ده او هغه ته د هر يو څيز د

مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ؕ كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝۶ وَهُوَ

ځائے د آرام دهغے | او د سپارلو ځائے دهغے | (دا) ټول (هر څه) | په کتاب | ښکاره کښې دي | او هم هغه

مستقل او د سپارلو دهغه عارضي دا وسيدو ځائے هم معلوم دے هره خبره په يو واضحه کتاب (لوح محفوظ) کښې ليک ده

الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ وَّكَانَ

هغه ذات دے | چه پيدا کړي دي | اسمانونه | او زمکه | په شپږو | ورځو کښې | او وو

او الله تعالىٰ هم هغه ذات دے چه اسمانونه او زمکه ئے په اندازه د شپږو ورځو کښې پيدا کړل او دهغه

عَرْشُهٗ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَلَئِنْ

عرش دهغه | په اوبو باندے | چه او ازمائي تاسو | چه کوم يو په تاسو کښې | ډير ښه | عمل والا دے | او که چرے

عرش (د دے نه وړاندے) په اوبو باندے وو چه ستاسو ازميښت او کړي چه څوک په تاسو کښې ښه عمل والا دے

قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ مِنْۢ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ

ته او وائے | چه بيشکه تاسو به | پورته کولے شئ | پس د مرګ نه | نو خامخا به او وائي

او که ته دے خلقو ته او وائے چه تاسو به د مرګ نه پس بيا راژوندي کيږئ

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝۷ وَلَئِنْ

هغه خلق | چه کفر ئے کړے دے | (چه) نه دے دا | مګر | جادو | ښکاره | او که چرے

نو کافران به خامخا وائي چه دا خو ښکاره دروغ دي او که چرے

اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ لَّيَقُوْلُنَّ

روستو کړو مونږ | د دوي نه | عذاب | تر يو موده | شمير سره شوے پورے | نو خامخا به دوي وائي

مونږ د دوي نه څه وخته پورے د دنيا عذاب لرے کړو نو دوي به وائي چه

مَا يَحْبِسُهٗ ؕ اَلَا يَوْمَ يَاْتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ

څه څيز | بند کړو دا عذاب | خبردار | په کومه ورځ | چه راشي په دوي (عذاب) | (نو نه به شي) | واپس کولے | د دوي نه

آخر څه څيز دا عذاب بند کړے دے؟ خبردار په کومه ورځ چه دا عذاب دوي ته راشي نو د دوي نه به وانه ړولے شي

وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝۸ ع وَلَئِنْ

او راګير به کړي | دوي | هغه (عذاب) | چه دوي | ورپورے | ټوقے کولے | او که چرے

هغه عذاب او په کوم عذاب پورے چه به دوي خندا کوله هغه به ترے چاپيره (راتاو) شي۔ او که

اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ ۚ

او څکو مونږ | انسان ته | د خپل طرف نه | څه رحمت | بيا | لرے کړو مونږ هغه (رحمت) | د ده نه

مونږ يو انسان ته د خپل طرف نه د څه نعمت خوند ورکړو او بيا ئے ترے نه واخلو

إِنَّهٗ لَيَـُٔوْسٌ كَفُوْرٌ ۝ وَلَئِنْ اَذَقْنٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ

لو بیشکه هغه دے | ډیر نا اُمیده | ډیر ناشکره | او که چرے | او څکوو مونږ دهٔ ته | نعمتونه | پس د تکلیف نه

لو دے (هغه وخت) ډیر نا اُمیده او ناشکره جوړ شي. او که چرے مونږ دهٔ ته د تکلیف رسیدو نه پس د څه نعمت

مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ ذَهَبَ السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ ؕ اِنَّهٗ لَفَرِحٌ

چه رسیدلے وی هغهٔ ته | نو خامخا دے وائي | (چه) لاړل | تکلیفونه | زما نه | یقیناً دے | ډیر خوشحاله

خوند ور کړو نو دے بیا وائي چه ټول تکلیفونه زما نه لرے شو په دغه وخت کښې دے ډیر غاوره

فَخُوْرٌ ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ

او فخر کوونکے وی | مگر | هغه خلق | چه صبر ئے او کړو | او عمل ئے او کړو | نیک | هم دا خلق

(خوشحاله) او فخر کوونکے وی. البته چه کوم خلق د صبر نه کار اخلي او نیک عملونه کوي (هغوی دا سے نه دي)

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ

د دوی د پاره | بخښنه | او اجر | ډیر لوئے دے | پس شاید چه ته | پریښودونکے ئے | بعضے

هغوی د پاره بخښنه او لوئے اجر هم دے. بیا (نو) اے پیغمبره آیا ته چه کومه وحی کیږی آیا دا ممکنه ده

مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَضَآئِقٌۢ بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَّقُوْلُوْا

هغه څه | چه وحی ئے کیدے شي | تا ته | او تنگیږي | په هغے باندے | سینه ستا | (په دے وجه) چه وائي دوی

چه ته د هغے څه حصه پریږدی؟ او په هغے سره ستا سینه تنګه شي؟ په دے وجه چه دا خلق وائي چه دے پیغمبر ته

لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَآءَ مَعَهٗ مَلَكٌ ؕ اِنَّمَآ

(چه) ولے نه شو نازل | په ده باندے | یوه خزانه | یا ولے نه راغي | د ده سره | فرشته | بیشکه

یوه خزانه ولے نهٔ ملاویږی یا د ده سره یوه فرشته ولے نه رازی ته خو بس یروونکے ئے

اَنْتَ نَذِيْرٌ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ۝ اَمْ يَقُوْلُوْنَ

ته (خو) | یروونکے ئے | او الله | په هر | څیز | نګهدار (نګهبان) دے | آیا دوی وائي

او الله تعالیٰ د هر څیز کارساز (اختیارمند) دے ـ یا دا خلق داوائي چه دا قرآن دے پیغمبر

افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ

چه دهٔ ئے جوړ کړے دے (قرآن) | او وایه | پس راوړئ | لس | سورتونه | د دے په شان | دځان نه جوړ کړے شوی

دځان نه جوړ کړے دے (اے پیغمبره دوی ته) او وایه بیا خو تاسو هم د دے په شان لس سورتونه دځان نه جوړ کړے شوے

وَّادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ

او راوبلئ | هغه څوک | چه وَس مو پرے رسي | سیوا د الله نه | که چرے | ئے تاسو

راوړئ او په دے کار کښے د مدد د پاره د الله تعالیٰ نه سوا مو چه په چا وَس رسي هغه راوبلئ که تاسو

صٰدِقِيْنَ ۝ فَاِنْ لَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ

رشتینی | پس که چرے | دوی جواب در نه کړو | تاسو ته | نو پوهه شئ | چه بیشکه

رشتینی یئ لو که دوی دا کار ونه کړے شي نو اے خلقو یقین وساتئ چه دا وحی (قرآن)

أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ

نازل کړے شویدے دا (قرآن) | په علم | د الله | او په دے | چه نشته دے هیڅ څوك | لائق د بندګئ | سوا | دهغه نه

دالله تعالیٰ په علم نازله شوے ده (راغلے ده) او په دے هم یقین اوکړئ چه دالله تعالیٰ نه سوا بل هیڅ څوك

فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

نو آیا | تاسو | منونکی یئ | هغه څوك | چه غواړی | ژوند | دنیوی

دعبادت لائق نشته نو آیا تاسو (اوس) مسلمانیږئ؟ کوم خلق چه په خپل عمل سره صرف د دنیا ژوند او دهغے

وَزِيْنَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا

او زینت دهغے | نو پوره به ورکړو مونږ | هغوی ته | (بدله) دعملونو دهغوی | په دے (دنیا) کښے | او دوی ته به | په دے کښے

رونق غواړی نو مونږ به دهغوی دعملونو پوره پوره بدله هغوی ته په دے دنیا کښے ورکړو او په دے کښے به

لَا يُبْخَسُوْنَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ

څه کمے نشی کولے | هم دا | هغه خلق دی | چه نشته دے | دوی له | په آخرت کښ

ورسره هیڅ کمے نه کیږی۔ هم دا هغه خلق دی چه په آخرت کښے ورله د دوزخ داور نه سوا بل هیڅ نشته

اِلَّا النَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا

مګر | اور | او برباد شول | هغه څه | چه دوی کړی دی | په دے کښے | او باطل دی | هغه څه | چه دوی به

او کوم نیك کارونه چه دوی په دنیا کښے کړی وو هغه ټول ضائع شول او څه چه دوی کول هغه ټول بے فائدے شول. (نو تلسو او والی)

يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ

کول | آیا هغه څوك | چه وی | په یو ښکاره (واضح) دلیل | د خپل رب د طرف نه | او وروستو وروستو راځی دهغه پسے

چه هغه کس (د دے خلقو برابر کیدے شی) چه د خپل رب د طرف نه په ښکاره دلیل عقلی باندے قائم وی او ورسره

شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۭ

یو ګواه | دهغه د طرف نه | او وی د ده نه مخکښ | کتاب | د موسیٰ | پیشوا | او رحمت

دالله د طرف نه یو ګواه هم (بطور د دلیل وحی) ملګرے وی او مخکښ تر دے نه د موسیٰ کتاب (دلیل نقلی) وی چه دخلقو

اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ

هم دغه خلق | ایمان راوړی | په دے باندے | او چا چه | کفر اوکړو | په دے | د ډلو نه

د پاره پیشوا او رحمت وو دا خلق په قرآن باندے ایمان لری۔ او په دے ډلو کښے چه څوك د دے نه انکار کوی نو دوزخ

فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۤ اِنَّهُ الْحَقُّ

نو اور | ځائے د وعدے دهغه دے | پس ته مه کیږه | په شك کښے | د دے نه | بیشکه دا | حق دے

دهغوی مقرر ځائے دے نو ته د قرآن باره کښے شك مه کوه۔ یقین او ساته چه دا ستا د رب د طرف نه برحق

مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ

ستا د رب د طرف نه | لیکن | اکثر | خلق | ایمان نه راوړی | او څوك دے | لوئے ظالم

دے لیکن اکثر خلق پرے ایمان نه راوړی۔ او دهغه چا نه به لوئے ظالم څوك وی

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۭ اُولٰۤىِٕكَ يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ

دهغه چانه | چه تړي | په الله باندے | دروغ | دا خلق | پیش به کړے شي څوي | رب خپل ته

چه په الله تعالٰی باندے دروغ جوړوي دا سے خلق به خپل رب ته پیش کولے شي

وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَاۤءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ۚ

او وائي به | گواهان | دا | هغه خلق دي | چه دوروغ ئے وئیل وو | په رب خپل باندے

او گواهان به او وائي چه هم داهغه خلق دي چه په خپل رب ئے دروغ خبرے تړلے وے

اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۙ﴿١٨﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ

خبردار | لعنت | دالله دِوي | په (داسے) ظالمانو باندے | داهغه کسان دي | چه بندَوي خلق

تول خلق دِ واوري چه په هغه ظالمانو د الله لعنت دے چه د الله تعالٰی

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۭ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ

د لارے | د الله نه | او لټوي په هغے کښې | کوږوالے (عیب) | او دوي | د آخرت نه

د لارے نه خلق منع کوي او په هغے کښے عیبونه لټوي او د آخرت نه

هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٩﴾ اُولٰۤىِٕكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ

(هُم) منکر دي | دا خلق | نه دي | عاجزه (کمزورے) کونکي (الله لره) | په زمکه کښے

خو بالکل منکر دي ۔ دا داسے خلق دي چه په مخ د زمکے

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَاۤءَ ۘ يُضٰعَفُ

او نه به وي | دوي دپاره | د الله نه سوا | هیڅ څوك دوستان (مددگاران) | دوچند کولے به شي

چرته هم د الله تعالٰی دعذاب نه بچ کیدے نشي او د الله تعالٰی نه سوا ددوي څوك یار او مددگار (هم) نشته

لَهُمُ الْعَذَابُ ۭ مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوْا

دوي له | عذاب | نه لرلو دوي | وَس (طاقت) | د اوریدو | او نه دوي

دوي له به یو په دوه (زیاته) سزا ورکولے شي (ځکه چه) دوي نه حق خبره اوریدے شوه او نه ئے نیغه لار

يُبْصِرُوْنَ ﴿٢٠﴾ اُولٰۤىِٕكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ

کتل (حق ته) | دا | هغه خلق دي | چه تاوان ئے اوکړو | د ځانونو خپلو | او ورك به شي | د دوي نه

لیدے شوه. هم داهغه خلق دي چه خپل ځانونه ئے تاواني کړل او کوم معبودان ئے چه د ځان نه جوړ

مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ

هغه څه | چه دوي به | دروغ جوړول | هیڅ شك نشته | چه بیشکه دوي به | په آخرت کښے

کړي وو هغه ترے نه هم ورك شول ۔ لازمي خبره ده چه دوي به په آخرت

هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ﴿٢٢﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

هُم زیات تاوانیان وي | بیشکه | هغه خلق | چه ایمان ئے راوړے دے | او عملونه کوي | نیك

کښے د ټولو نه زیات تاوانیان وي ۔ (بل طرف ته) چا چه ایمان راوړے دے او نیك عملونه

وَاَخْبَتُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ ۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا

او عاجزي كوي | رب خپل ته | هم دا خلق | جنتيان دي | دوي به | همغے كښے

ئے كړي دي او خپل رب ته ئے عاجزي كړے ده نو دا خلق جنتيان دي چه په همغه كښے به

خٰلِدُوْنَ ۝٢٣ مَثَلُ الْفَرِيْقَيْنِ كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيْرِ

هميشه وي | مثال | د دواړو ډلو | پشان دړوند | او د كوڼر | او دليدونكي (بينا)

هميشه اوسيږي. د دے دوؤ ډلو مثال (حال) دا سے دے كه يو خوا ړوند او كوڼر وي او بل خوا ليدونكے

ع

وَالسَّمِيْعِ ۗ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ۗ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝٢٤

او د اوريدونكي دے | آيا | برابر دي دا دواړه | په مثال كښے | آيا پس تاسو نصيحت نه اخلئ

او اوريدونكے وي. نو آيا دا دواړه (په خپل حالتونو كښے) برابر كيدے شي. نو آيا بيا هم تاسو عبرت نه اخلئ؟

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ ۙ اِنِّيْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٢٥

او يقينًا | مونږ ليږلے وو | نوح | قوم خپل ته | چه بيشكه زه | تاسو دپاره | يرونكے يم | ښكاره

او يقينًا مونږ نوح خپل قوم ته په دے پيغام (حكم) سره ليږلے وو چه زه تاسو لره (د الله تعالىٰ د نافرمانئ نه) صفا صفا يرونكے يم.

اَنْ لَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۗ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

دا چه بندګي مه كوئ (د هيڅ چا) | سوا | د الله نه | بيشكه زه | يريږم | په تاسو باندے | د عذاب

چه د الله تعالىٰ نه سوا د بل چا عبادت مه كوئ يقين او كړئ چه زه په تاسو د سختے ورځے

يَوْمٍ اَلِيْمٍ ۝٢٦ فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ

د ورځے | دردناكے نه | نو (پس) او وئيل | همغه سردارانو | چه كفر ئے كړے وو | د قوم د ده نه

د عذاب نه يريږم. نو همغه د قوم كافرو سردارانو او وئيل چه ته خو بس زمونږ غوندے يو انسان

مَا نَرٰىكَ اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ

(چه) نه وينو مونږ تا | مګر | يو انسان | پشان زمونږ | او نه وينو مونږ تا | چه روان وي تا پسے | مګر | همغه خلق

ښكارے او مونږ دا هم وينو چه تا پسے صرف همغه خلق روان دي چه په مونږ كښے غورزيدلے (لالد ے)

هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّاْيِ ۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا

چه هغوي | ذليل دي په مونږ كښے | په سرسري | نظر سره | او نه وينو مونږ | ستاسو (دپاره) | په مونږ باندے

سرسري رائے (عقل) والا دي او مونږ په تاسو كښے څه دا سے خبره هم نه وينو چه دهغے په وجه تاسو ته په مونږ

مِنْ فَضْلٍۭ بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ ۝٢٧ قَالَ يٰقَوْمِ

څه فضيلت | بلكه | مونږ خو ګمان كوو په تاسو | د دروغژنو | او وئيل نوح | اے زما قومه!

باندے څه فضيلت حاصل وي بلكه زمونږ خيال خو دا دے چه تاسو ټول دروغژن يئ. نوح ورته او وئيل

اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ

آيا تاسو سوچ كړے دے | كه چرے يم زه | په ښكاره دليل | د خپل رب د طرفه | او را كړے ئے وي ماته

اے زما قومه! لږ دا راته او وايئ چه كه زه د خپل رب د طرف نه په يو ښكاره دليل ولاړ يم او همغه ماته د خپل

رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهٖ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ۭ اَنُلْزِمُكُمُوْهَا

خاص رحمت | د خپل طرف نه | بیا پټ پاتے شوی وی هغه | تاسو نه | آیا په زور منلے شو مونږ په تاسو دا

طرف نه یو رحمت (نبوت) را کړے دے خو هغه تاسو ته نه ښکاری نو آیا مونږ هغه په تاسو باندے په

وَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُوْنَ ۝ وَيٰقَوْمِ لَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ

په داسے حال کښې چه تاسو دے لره | بد ګڼړئ (نه خوښوئ) | او اے زما قومه! | نه غواړم زه تاسو نه | په دے

زور منلے شو؟ حالانکه تاسو ئې نه خوښوئ ـ او اے زما قومه! زه په دے (تبلیغ) تاسو نه هیڅ

مَالًا ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ

څه مال | نه دے اجر زما | مګر | په الله باندے | او نه یم زه | شړونکے | هغه خلقو لره

مال نه غواړم زما اجر خو یوازے الله تعالیٰ په خپله ذمه اخستے دے او زه مومنان نه شم شړلے

اٰمَنُوْا ۭ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا

چه ایمان ئې راوړے دے | بیشکه دوی به | مخامخ کیږی | د رب خپل سره | لیکن زه | وینم تاسو | داسے یو قوم

دوی خو به خپل رب سره ملاقات کوی لیکن زه دا وینم چه تاسو داسے خلق یئ

تَجْهَلُوْنَ ۝ وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ۭ

چه جهالت کوئ | او اے زما قومه! | څوک به | مدداو کړی زما | د الله په مقابله کښے | که چرے | زه او شړم دوی

چه د جهالت خبرے کوئ او اے زما قومه! که زه دوی او شړم نو څوک به مې د الله تعالیٰ (د ګرفت) نه بچ کړی

اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝ وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآىِٕنُ اللّٰهِ

آیا تاسو غور نه کوئ | او زه نه وایم | تاسو ته | چه ما سره | خزانے دی | د الله

آیا تاسو بیا هم فکر (غور) نه کوئ؟ او زه تاسو ته دا نه وایم چه زما په اختیار (قبضه) کښے د الله تعالیٰ خزانے دی

وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ

او نه (دا چه) زه پوهیږم | په غیبو باندے | او نه زه دا وایم | چه زه فرښته یم | او نه وایم زه

او نه ما ته د غیب ټولے خبرے معلومے دی او نه زه تاسو ته دا وایم چه زه څه فرښته یم او کومو خلقو ته

لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۭ

هغه خلقو ته | چه سپک ئې ګڼړی | سترګے ستاسو | چه هرګز به ورله کړی دوی ته | الله | څه خیر

چه تاسو سپک ئې ګورئ د هغوی په باره کښے زه دا هم نه شم ویلے چه الله تعالیٰ به ورله هیڅ خیر نه ورکوی

اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ښ اِنِّيْٓ اِذًا

الله | ښه پوهه دے | په هغه څه | چه په زړونو د دوی کښے دی | بیشکه زه به شم | په دغه وخت کښے

الله تعالیٰ د هغوی د زړونو په حال ښه خبر دے ـ که زه د هغوی باره کښے داسے خبرے او کړم نو یقینا

لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ

د ظالمانو نه | او وئیل دوی | اے نوح! | یقینًا | تا جګړه و کړه زمونږ سره | نو ډیره (زیاته) دې کړه

زما شمار به هم په ظالمانو کښے شی ـ قوم ورته او وئیل اے نوح! تا مونږ سره جګړه او کړه او ډیر زیات

جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝

جګړه مونږ سره | پس (نو) ته راوړه مونږ ته | هغه څه | چه ته يې ړوي مونږ په هغې سره | که چرې یې ته | د رشتینو نه

بحث ډېر اسره او کړو لوس که ته رشتنی یې نو هغه عذاب (د) راوله د کوم نه چه مونږ يې ړوي (د کوم چه مونږ سره وعده کوې)

قَالَ اِنَّمَا يَأْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَآءَ وَمَآ اَنْتُمْ

هغه اوويل | بيشکه | راېه ولي تاسو ته | دا | الله | که چرې | اوغواړي هغه | او نه يئ تاسو

نوح ورته اوويل عذاب خو به په تاسو هم الله راولي که اوئ غواړي او تاسو هغه عاجزه (کمزورې) کولے نشئ. او که زه

بِمُعْجِزِيْنَ ۝ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ

عاجزه کوونکي (الله لره) | او فائده نه درکوي تاسو ته | نصيحت زما | که چرې زه غواړم | چه نصيحت او کړم

ستاسو خير خواهي لتهول غواړم نو زما خير خواهي (نصيحت) به (په دې صورت کښې) ستاسو

لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ؕ هُوَ رَبُّكُمْ ۟

تاسو ته | که چرې | الله | غواړي | چه بې لارې کړي تاسو | هغه | رب ستاسو دے

هيڅ په کار رانشي چه کله الله تعالى ستاسو د ګمراه کولو اراده کړي وي هم هغه ستاسو رب دے او هم هغه ته به تاسو

وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝ؕ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ اِنِ

او خاص هغه ته به | ور ګرځولے شئ | آيا دوی وائي | چه دځان نه ئې جوړ کړے دا (قرآن) | او وايه | که چرې

تول واپس کيږئ. آيا دوی دا وائي چه دے (نبي) دا قرآن دځان نه جوړ کړے دے اے پيغمبره! ته ورته او وايه

افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ وَاَنَا بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ۝ ع

ما دځان نه جوړ کړے وي دا | نو (هم) په ما دے | جرم (ګناه) زما | او زه | بيزاره يم | د هغه جرمونو نه چه تاسو ئې کوئ

که چرته ما دا دځان نه جوړ کړے وي نو جرم ئې په ما دے او تاسو چه کوم جرمونه کوئ زه د هغې نه بيزاره يم.

وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ

او وحي او کړے شوه | نوح ته | (دا) چه بيشکه | هيڅ کله ايمان نه راوړي | د قوم ستا نه (هيڅوک) | سوا | د هغه چا نه

او نوح ته وحي اوشوه چه ستا په قوم کښې چه چا ايمان راوړے دے اوس د هغوی نه سوا نور هيڅ څوک

قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝ۚ وَاصْنَعِ

چه ايمان ئې راوړے دے | نو ته مه خفه کيږه | په هغه کارونو | چه دوی ئې | کوي | او جوړه کړه

ايمان نه راوړي نو دوی چه څه کوي ته په هغې مه خفه کيږه. او زمونږ په نګرانئ کښې

الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ

کشتئ | زمونږ په وړاندې (په حفاظت) | او زمونږ په وحي | او مه کوه خبره (سفارش) زما سره | د هغه خلقو په باره کښې

او زمونږ په حکم يوه کشتئ جوړه کړه او د ظالمانو په باره کښې ما سره هيڅ خبره (سفارش) مه کوه دوی به اوس

ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ۝ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ ۟ وَكُلَّمَا مَرَّ

چه ظلم ئې کړے دے | بيشکه دوی | غرقولے شي | او دهٔ (به) جوړوله | کشتئ | او هر کله | چه ورتېريدل به

خامخا غرقيږي. او نوح عليه السلام کشتئ جوړوله او کله به چه هم

عَلَيْهِ مَلَأٌ مِّنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوْا مِنْهُ ؕ قَالَ

په ده باندے | سرداران | د قوم خپل | لو ټوقے به ئے کولے | په ده پورے | هغه (ورته) او وئیل

د قوم څه سرداران ئے په خوا کښے تیریدل لو ټوقے (خندا کانے) به ئے ورپورے کولے نوح به ورته وئیل

اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ

که چرے | تاسو ټوقے (خندا کانے) کوئ | مونږ پورے | نو بیشکه مونږ به هم | ټوقے او کړو | په تاسو پورے

که تاسو مونږ پورے ټوقے (خندا کانے) کوئ لو څنګه چه تاسو مونږ پورے ټوقے کوئ دغه شان به مونږ

كَمَا تَسْخَرُوْنَ ۝ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ

لکه څنګه چه | تاسو ټوقے کوئ | نو ډیر زر به | تاسو پوهه شئ | چه څوک دی | چه را به شی په هغه باندے

هم تاسو پورے ټوقے او کړو (په وخت د راتلو د عذاب کښ) او ډیر زر به درته پته اولګی چه په چا هغه عذاب راځی

عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ۝ حَتّٰٓى

دا سے عذاب | چه رسوا به ئے کړی | او را به شی په | هغهٔ باندے | عذاب | همیشه | تر دے

چه رسوا به ئے کړی او په چا باندے د همیشه عذاب نازلیږی۔ تر دے چه

اِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ قُلْنَا احْمِلْ فِيْهَا

چه کله | راغے | حکم زمونږ | او را او خوټکیدلو | تنور | مونږ او وئیل | (چه) سواره کړه | په دے (کشتئ) کښے

کله زمونږ حکم راغے او تنور جوش او وهلو نو مونږ (نوح ته) او وئیل چه په دے کشتئ کښے د هر قسم ځناورو نه

مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ

د هر قسم نه | جوړے | دوه | او کورنئ خپله | سوا | د هغه چا نه | چه مخکښ شوے ده | په هغه باندے

د دوؤ دوؤ جوړے سوارے کړه او ستا په کورنئ کښے چه په چا باندے د عذاب فیصله شوے ده د هغوی

الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ ؕ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلٌ ۝

فیصله (خبره) | او هغه څوک هم (او خیژوه) | چه ایمان ئے راوړے دے | او ایمان نه وو راوړے | د دهٔ سره | مګر | لږو کسانو

نه سوا خپل کور والا او چا چه ایمان راوړے دے هغوی هم او خیژوه او ډیر کمو خلقو د نوح سره ایمان راوړے وو

وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَمُرْسٰىهَا ؕ

او هغه او وئیل | چه سواره شئ | په دے کښے | د الله په نوم دی | روانیدل دَ دے | او او دریدل دَ دے

نوح دے ټولو ته او وئیل دے کشتئ ته او خیژئ د دے روانیدل او او دریدل د الله تعالیٰ په نوم دی

اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَهِيَ تَجْرِيْ بِهِمْ فِيْ مَوْجٍ

بیشکه | رب زما | خامخا بخښونکے | مهربان دے | او دے کشتئ | وړل | دوی لره | په څپو کښے

یقینی او کړئ چه زما رب ډیر بخښونکے ډیر رحم کوونکے دے. او دے کشتئ د غرونو پشان او چتو او چتو څپو

كَالْجِبَالِ ۟ وَنَادٰى نُوْحُ ۨابْنَهٗ وَكَانَ فِيْ مَعْزِلٍ يّٰبُنَيَّ

پشان د غرونو | او آواز او کړو | نوح | خپل ځوئ ته | او هغه وو | په غاړه | اے ځویه!

کښے دوی روان کړل او نوح خپل هغه ځوی ته آواز او کړو چه یو اړخ ته ولاړ وو چه زما ځویه

ارْكَبْ مَّعَنَا وَلَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ۝ قَالَ سَاٰوِيْٓ

سور شه | زمونږ سره | او مه کيږه | د کافرانو سره | هغه اوويل | زر ده چه زه به پناه واخلم

راځه موږ سره سور شه او د کافرانو سره مه ملګرے کيږه۔ هغه ورته جواب ورکړو چه زه به اوس

اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ ؕ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ

د يو غر سره | چه ما به بچ کړي | د اوبو نه | (نوح) (ورته) اوويل | نشته هيڅ څوک بچ کوونکے | نن

د يو غر پناه واخلم چه ما به د اوبو نه بچ کړي۔ نوح ورته اوويل چه نن د الله تعالیٰ د عذاب نه هيڅ

مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ

د الله د حکم (عذاب) نه | مګر | هغه څوک | چه رحم اوکړي الله | او حائله شوه | په مينځ د دوي کښے | چپه

څوک بچ کوونکے نشته مګر الله چه په چا رحم اوکړي په دے کښے د دواړو تر مينځه يوه چپه راغله

فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ۝ وَقِيْلَ يٰٓاَرْضُ ابْلَعِيْ مَآءَكِ

نو هغه شو | د غرق شوؤ نه | او اوويل شو | اے زمکے | واپس تيرے کړه | خپلے اوبه

او په ډوبيدونکو کښے هغه هم شامل شو۔ او حکم اوشو چه اے زمکے خپلے اوبه تيرے کړه

وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِيْ وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ

او اے آسمانه | بندے کړه اوبهٔ | او کمے شوے | اوبه | او پوره شو | کار | او برابر او دريدله کشتۍ

(بشکته راکاږه) او اے اسمانه! بند شه او اوبهٔ کمے شوے او کار پوره شو او کشتۍ

عَلَى الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَنَادٰى

په جودي غر باندے | او اوويلے شو | (چه) تباهي ده | د ظالمانو خلقو دپاره | او آواز اوکړو

د جودي په غر باندے اودريدله او اوويلے شو چه ظالمانو خلقو دپاره تباهي ده۔

نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ مِنْ اَهْلِيْ وَاِنَّ

نوح | رب خپل ته | نو وئے ويل | اے زما ربه! | بيشکه | زما خوئے (خو) | زما د کورنۍ نه وو | او بيشکه

او نوح خپل رب ته آواز اوکړو او وئے ويل چه اے زما ربه! زما خوئے زما د کورنۍ يو فرد دے

وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ۝ قَالَ يٰنُوْحُ

ستا وعده | رشتينے ده | او ته | د هر چا نه ښه فيصله کوونکے ئے | او وئيل (الله) | اے نوح!

او يقيناً ستا وعده رشتيا ده او ته د هر چا نه ښه فيصله کوونکے ئے۔ الله ورته اوويل اے نوح!

اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ۖ فَلَا تَسْـَٔلْنِ

بيشکه دے | نه دے | ستا د کورنۍ نه | بيشکه دے | خلاف د ښه عمل دے | چه ئے ښه عمل نه دے | نو ته غوښتنه مه کوه ما نه

يقين اوکړه چه هغه ستا په کورنۍ کښے شامل نه دے هغه خراب عمله دے (عمل ئے ښه نه دے)

مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ؕ اِنِّيْٓ اَعِظُكَ اَنْ تَكُوْنَ

د هغه څه | چه نشته | تا سره | په هغے باندے | علم | بيشکه زه | نصيحت کوم تاته | چه نه شے ته

نو ته زما نه داسے څيز مه غواړه چه د هغے تاته پته (علم) نه وي او زه تاته دا نصيحت کوم چه چرے د نادانو

مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّيْٓ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْئَلَكَ

د جاهلانو نه | (هغه) اوویل | اے زما ربه! | بیشکه زه | پناه غواړم | په تا سره | دے خبرے نه چه او غواړم ستا نه

(ناپوهه) خلقو د ډلے نه نهٔ شے۔ نوحؑ اوویل اے زما ربه! زهٔ ستا پناه غواړم د دے خبرے نه چه آئنده (بیا)

مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَاِلَّا تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْٓ

هغه څه | چه نشته دے | ما سره | په هغے باندے | څه علم | او که چرے ته بخښنه اونه کړے ما ته | او رحم اونه کړے په ما باندے

تا نه داسے څیز او غواړم چه پوهه پرے نهٔ یم او که ته ما ته بخښنه اونهٔ کړے او رحم را باندے اونهٔ کړے

اَكُنْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٤٧﴾ قِيْلَ يٰنُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا

نو زه به شم | د تاوانیانو نه | اوویلے شو | اے نوحؑ! | کوز شه | په سلامتیا سره | زمونږ د طرف نه

نو زهٔ به (هم) تاوانی شم۔ حکم ورته اوشو چه اے نوحؑ! (اوس) زمونږ د طرف نه په سلامتیا او برکتونو سره

وَبَرَكٰتٍ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِّمَّنْ مَّعَكَ ؕ وَاُمَمٌ

او په برکتونو سره | په تا باندے | او په هغه امتونو باندے | د هغه چا نه | چه تا سره دی | او څه نورے ډلے دی

کوز شه چه هغه په تا باندے هم دی او په هغه چا هم دی چه پیدا کیږی به د هغه چا نه چه تا سره دی او څهٔ خلق (کافران)

سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٤٨﴾

چه زر به مونږ فائدے ور کړو هغوی ته | بیا به | اورسیږی هغوی ته | زمونږ د طرف نه | عذاب | دردناک

داسے دی چه هغوی له به مونږ په دنیا کښے څهٔ فائدے ور کړو بیا به په دوی باندے زمونږ د طرف نه یو دردناک عذاب راشی

تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهَآ اِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ

(اے نبی) دا | بعضے خبرونه | د غیبو دی | چه مونږ وحی کوو هغے | تا ته | نه وے ته

اے پیغمبره! دا د غیب څهٔ خبرونه دی چه مونږ ئے تا ته وحی او کړه دا خبرے د دے نه مخکښے

تَعْلَمُهَآ اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۛؕ فَاصْبِرْ ۛؕ

پوهه په هغے باندے | ته | او نه ستا قوم | مخکښے | د دے نه | نو صبر کوه

نه تا ته معلومے وے او نه ستا قوم ته نو د صبر نه کار واخله

اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٩﴾ ع وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ

بیشکه | (ښه) انجام | د پاره د متقیانو دے | او عادیانو ته (لیږلے وو مونږ) | د دوی ورور | هُودؑ

یقیناً اخری ښه انجام د متقیانو دے۔ او عادیانو ته مونږ د هغوی ورور هودؑ لیږلے وو هغهٔ (قوم ته)

قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ

دهٔ اوویل | اے زما قومه! | بندگی او کړئ | (یوا ځے) د الله | نشته دے تاسو د پاره | هیڅ څوک حاجت روا (معبود)

اوویل چه اے زما قومه! یوا ځے د الله بندگی کوئ ځکه چه د هغه نه سوا بل څوک ستاسو معبود

غَيْرُهٗ ؕ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ يٰقَوْمِ لَآ اَسْئَلُكُمْ

سوا د هغه نه | نه یئ تاسو | مګر | دروغ تړونکی | اے زما قومه! | زهٔ نهٔ غواړم تاسو نه

نشته تاسو خو صرف دروغ جوړ کړی دی۔ اے زما قومه! زهٔ تاسو نه په دے (تبلیغ)

عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى الَّذِيْ فَطَرَنِيْ ؕ

په دے باندے | څه اجر | نه دے زما اجر | مگر | په هغه الله | چه زه ئے پیدا کړے یم

څه اجر (اجرت) نه غواړم زما داجر ذمه هغه ذات اغستے دے چه زه ئے پیدا کړے یم

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝ وَيٰقَوْمِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْا اِلَيْهِ

آیاتاسو دعقل نه کار نه اخلئ | او اے زما قومه! | بخښنه اوغواړئ | د رب خپل نه | بیا | توبه اوباسئ | هغه ته

آیا تاسو بیا هم دعقل نه کار نه اخلئ. او اے زما قومه دخپل رب نه بخښنه وغواړئ بیا هغه ته توجه اوکړئ

يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا وَّيَزِدْكُمْ قُوَّةً

نو راوبه لیږی | باران | په تاسو باندے | په شیبو شیبو | او زیات به کړی تاسو له | طاقت

او توبه اوباسئ نو هغه به دریاندے دضرورت مطابق په شیبو شیبو باران اووروی او ددے (موجوده) طاقت سره به درله

اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِيْنَ ۝ قَالُوْا يٰهُوْدُ مَا جِئْتَنَا

ستاسو دطاقت سره | او مه گرځئ تاسو | مُجرمان | دوی اووئیل | اے هودا | تا ته دے راوړے مونږ ته

نور طاقت هم درکړی او دمجرم په حیثیت دحق نه مخ مه اړوئ. قوم جواب ورکړو چه اے هود تا خو مونږ ته

بِبَيِّنَةٍ وَّمَا نَحْنُ بِتَارِكِيْٓ اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ

څه ښکاره دلیل | او مونږ نه یو | پریښودونکی | معبودان خپل | ستا په وینا سره | او مونږ نه یو

څه واضح دلیل نه دے راوړے (پیش کړے) او مونږ کښ ستا په وینا خپل خدایان نه پریږدو او نه ستا په خبره

لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝ اِنْ نَّقُوْلُ اِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا

ستا په خبره | باور کوونکی | نه وایو مونږ (نور څه) | مگر دا چه | رسولے دے تا ته | بعضو معبودانو زمونږ

ایمان راوړو. مونږ خو صرف دا وایو چه زمونږ بعضے مددګارانو ته په څه مصیبت کښے اخته (گرفتار)

بِسُوْٓءٍ ؕ قَالَ اِنِّيْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاشْهَدُوْٓا اَنِّيْ بَرِيْٓءٌ

څه ضرر (تکلیف) | او وئیل هغه | بیشکه زه | گواه کوم | الله | او تاسو هم گواهان شئ | چه بیشکه زه | بیزاره یم

کړے ئے. هود ورته اووئیل چه یقینا زه الله گواه کوم او تاسو هم گواه شئ چه زه بیزاره یم دهغه څه نه چه تاسو ئے

مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۝ مِنْ دُوْنِهٖ فَكِيْدُوْنِيْ جَمِيْعًا ثُمَّ

دهغه څه نه | چه تاسو ئے شریکوئ | سوا دهغه نه | پس (تو) تدبیر جوړ کړئ زما خلاف | ټول | بیا

دالله سره دهغه نه سوا شریکان جوړوئ. نو (وس) تاسو ټول په یو ځائے زما خلاف تدبیر (چال) جوړ کړئ او بیا ما ته

لَا تُنْظِرُوْنِ ۝ اِنِّيْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ ؕ

ما ته مهلت (هم) مه را کوئ | بیشکه | ما خو توکل کړے دے | په الله باندے | چه زما (هم) رب دے | او ستاسو (هم) رب دے

مهلت هم مه را کوئ ما په هغه الله خپل ځان سپارلے دے چه زما او ستاسو رب دے

مَا مِنْ دَآبَّةٍ اِلَّا هُوَ اٰخِذٌۢ بِنَاصِيَتِهَا ؕ اِنَّ رَبِّيْ

نشته دے | هیڅ یو ژوندے سر | مگر | هغه | نیوونکے دے | کاکلے (تندے) دهغه | بیشکه | زما رب

دزمکے په مخ هیڅ یو ژوندے ځیز نشته مگر دهغه تندے دالله تعالیٰ په قبضه کښے دے یقینا زما رب

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۞ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ

په لار | لیغه بالدې دې | پس که چرې | مخ اړوئ تاسو | نو یقینًا | ما رسولی دی تاسو ته

په لیغه لار بالدې دې. بیا هم که مخ واړولو تاسو، نو یقینًا په کوم پیغام سره چه زه تاسو ته

مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖٓ اِلَيْكُمْ ؕ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّيْ قَوْمًا

هغه څه | چه زه واليږلے شوے يم | په هغے سره | تاسو ته | او را به ولی وروستو (تاسو نه) | زما رب | بل یو قوم

راليږلے شوے يم هغه مې تاسو ته (پوره پوره) درَسولے دے او (ستاسو د کفر په وجه) زما رب به ستاسو په ځائے

غَيْرَكُمْ ۚ وَلَا تَضُرُّوْنَهٗ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ رَبِّيْ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

ستاسو نه سوا | او تاسو ضرر نشئ رسولی هغه ته | هيڅ (هم) | بيشکه | رب زما | په هر څيز

يو بل قوم په زمکه آباد کړي او تاسو هغه ته هيڅ نقصان نه شئ رسولے، يقينًا زما رب د هر څيز

حَفِيْظٌ ۞ وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُوْدًا وَّالَّذِيْنَ

نگهبان (نگران) دے | او هر کله | چه راغے | حکم زمونږ | (نو) بچ کړو مونږ | هودؑ | او هغه خلق

نگرانی کوی او (آخر) کله چه زمونږ حکم (د عذاب) راغے نو مونږ هودؑ او د هغه مومنان ملگری

اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَنَجَّيْنٰهُمْ مِّنْ عَذَابٍ

چه ايمان ئے راوړے وو | د دهٔ سره | په رحمت خپل سره | او مونږ بچ کړل دوی | د عذاب

په خپله مهربانئ (رحمت) سره بچ کړل او د سخت عذاب نه مو بچ اوساتل۔

غَلِيْظٍ ۞ وَتِلْكَ عَادٌ ۛ جَحَدُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا

سخت نه | او دا وو | عاديان | چه انکار ئے کړے وو | د آيتونو | د رب خپل نه | او نافرمانئ ئے کړے وه

دا وو عاديان چه د خپل رب د نخښو نه ئے انکار کړے وو او د هغه د پيغمبرانو نافرمانئ ئے کړے وه

رُسُلَهٗ وَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ۞ وَاُتْبِعُوْا

پيغمبرانو د هغهٔ | او روان شوي وو | په حکم | د هر سرکش | عنادی (جگړه مار) پسے | او پرله پسے اولگولے شو په دوی پسے

او د هر ظالم (سرکش) او عنادی (جگړه مار) په حکم پسے روان وو۔ نو (نتيجه دا شوه چه)

فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَآ اِنَّ

په دے دنيا کښے (هم) | لعنت | او په ورځ | د قيامت کښې (هم) | خبردار (واورئ) | بيشکه

په دے دنيا کښے هم لعنتی شو او په آخرت کښے به هم (لعنتی شی) ياد اوساتئ چه

عَادًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ؕ اَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُوْدٍ ۞

عاديانو | کفر کړے وو | په رب خپل | خبردارا | هلاکت (لعنت) دے وی | د عاديانو دپاره | چه قوم وو | د هودؑ

عاديانو د خپل رب نه انکار کړے وو، خبردار چه د هودؑ قوم عاد د رحمت نه لرے پريوتل

وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا

او ثموديانو ته (ليږلے وو مونږ) | ورور د هغوی | صالحؑ | هغه اووئيل | اے زما قومه | بندگی اوکړئ

او ثموديانو ته مونږ د هغوی ورور صالحؑ ليږلے وو هغه (هم) دا اووئيل چه اے زما قومه! يو اځے د الله

اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ هُوَ اَنْشَاَكُمْ

يوا ځے دالله | نشته دے | تاسو دپاره | بل هيڅ څوك حقدار دبندګۍ | سوا دهغه نه | هغه | پيدا كړي يئ تاسو

عبادت كوئ ځكه چه دهغهٔ نه سوا بل هيڅ څوك ستاسو معبود نشته ـ هم هغه تاسو د زمكے نه

مِّنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ

د زمكے نه | او آباد كړي ئے يئ تاسو | په دے كښے | تو بخښنه اوغواړئ دهغه نه | بيا

پيدا كړي يئ او په دے كښے ئے اباد كړي يئ لو بخښنه ترے له اوغواړئ بيا ورته توجه (رجوع) اوكړئ

تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ؕ اِنَّ رَبِّيْ قَرِيْبٌ مُّجِيْبٌ ﴿۶۱﴾ قَالُوْا يٰصٰلِحُ

توبه اوباسئ | هغهٔ ته | بيشكه | رب زما | نزدے دے | قبلوونكے دے | دوي اووئيل | اے صالح!

يقين وساتئ چه زما رب (تاسو ته) نزدے هم دے او دعاګانے قبلوونكے هم دے ـ نو دوي ورته اووئيل اے صالح!

قَدْ كُنْتَ فِيْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ اَتَنْهٰىنَآ

يقيناً | ته خو وے | په مونږ كښے | د اُميدونو آسره | پخوا | د دے نه | (نو) آيا (اوس) ته منع كوے مونږ

د دے نه مخكښے خو ته مونږ كښے داسے او سيدے چه تا نه زمونږ ډير اميدونه وو نو ايا (اوس) ته

اَنْ نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا وَاِنَّنَا لَفِيْ شَكٍّ

د دے نه چه مونږ عبادت وكړو | دهغه څه | چه عبادت ئے كولو | زمونږ پلار نيكه | او بيشكه مونږ (خو) | خامخا په شك كښے يو

مونږ دهغه چا د عبادت نه منع كوے د چا عبادت چه زمونږ پلار نيكه كولو او ته چه مونږ ته د كومے

مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿۶۲﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ

دهغه خبرے نه | چه ته رابللے مونږ | هغے ته | په كلك شك كښے | هغه (ورته) اووئيل | اے زما قومه! | آيا تاسو فكر كړے دے

خبرے دعوت را كوے په هغے كښے زمونږ ډير زيات شك دے ـ صالح (ورته داهم) اووئيل چه زما قومه!

اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ مِنْهُ

كه چرے | يم زهٔ | په ښكاره دليل | دخپل رب د طرف نه | او را كړے وي هغه ماته | دخپل طرف نه

ماته لږ دا اوواياست چه كه زهٔ دخپل رب د طرف نه په يو ښكاره دليل باندے قائم يم او هغه ماته دخپل طرف نه

رَحْمَةً فَمَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ ۫

خاص رحمت (نبوت) | نو څوك به | مدد اوكړي زما | دالله په مقابله كښے | كه چرے | زهٔ نافرماني اوكړم دهغه

خاص رحمت (نبوت) را كړے وي بيا هم كه زهٔ دهغه نافرماني اوكړم نو دهغه (د ګرفت) نه به مے څوك بچ كړي

فَمَا تَزِيْدُوْنَنِيْ غَيْرَ تَخْسِيْرٍ ﴿۶۳﴾ وَيٰقَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ

پس تاسو (خو) نه زياتوئ ما دپاره | سوا | د نقصان نه | او اے زما قومه! | دا | اوښه ده | د الله

نو تاسو خو ماته د نقصان رارسولو نه سوا بل څه نهٔ كوئ ـ او اے زما قومه ادا د الله تعالٰى

لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ

تاسو دپاره | يوه نخښه (معجزه) | نو پريږدئ دا | چه خوراك كوي (څريږي) | په زمكه كښے | د الله

اوښه ستاسو دپاره يوه نخښه (معجزه) ده نو دا (ازاده) پريږدئ چه د الله تعالٰى په زمكه كښے آزاده څريږي

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ ﴿٦٤﴾

اوتاسو مه رسوئ دے ته | څه تکلیف | گنې اوبه نیسی تاسو | عذاب | نزدے

او هیڅ تکلیف ورته مهٔ رسوئ گنې نو ډیر نزدے (زر) به دربانده عذاب راشی خو دوی (بیاهم)

فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ؕ

پس دوی اووژله هغه | نو اوویل ورته صالحؑ | مزے واخلئ (ژوندته) | په کورونو خپلو کښے | درے | ورځے

هغه اوښه اووژله نو صالحؑ ورته اوویل چه په خپلو کورونو کښے صرف درے ورځے نور مزے اوکړئ

ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا

دا | وعده ده | چه نه ده | دروغ | پس هر کله | چه راغے | حکم زمونږ | (نو) بچ کړو مونږ

دا داسے وعده (نیټه) ده چه هیڅ دروغ پکښے نشته. نو (بیا) کله چه زمونږ حکم (دعذاب) راغے نو مونږ

صٰلِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ

صالحؑ | او هغه خلق | چه ایمان ئے راوړے وو | د دهٔ سره | په رحمت | خپل سره | او د رسوائی

صالحؑ او دهغه مومنان ملگری په خپل خاص رحمت سره بچ کړل او د دغے ورځے د رسوائی نه مو وساتل

يَوْمِئِذٍ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿٦٦﴾ وَاَخَذَ الَّذِيْنَ

د دغے ورځے نه | بیشکه | رب ستا | هم هغه دے | لوے طاقت والا | زور آور (غالب) | او اونیول | هغه خلق

یقینًا ستا رب ډیر قوت والا او غالب (زور آور) ذات دے. او په ظالمانو باندے یوه (ناترسه)

ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٦٧﴾

چه ظلم ئے کړے وو | یوے تیزے چغے | نو شول دوی | په کورونو خپلو کښے | پر مخے مړهٔ پراته

چغه راغله نو په خپلو کورونو کښے داسے پر مخے پریوتل لکه چه (تا یه وئیل چه)

كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ؕ اَلَآ اِنَّ ثَمُوْدَا۠ كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ؕ

لکه چه دوی | نه وو اوسیدلی | په هغے کښے | خبردار | بیشکه | ثمودیانو | کفر کړے وو | په رب خپل

هلته هډو اوسیدلی نه وو خبردار ثمودیانو د خپل رب نه انکار کړے وو

اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ ع

خبردار | لرے والے (لعنت) دی | د ثمودیانو دپاره | او یقینًا | راوړے وو | ملائکو زمونږ

خبردار ثمودیان هلاک شو ــ او یقینًا زمونږ فرشتو

اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْا سَلٰمًا ؕ قَالَ سَلٰمٌ

ابراهیمؑ ته | زیرے | دوی اوویل | (په تا دے) سلام (وی) | هغه اوویل | (په تاسو دے) سلام (وی)

ابراهیمؑ ته زیرے راوړو او سلام ئے ورته اوکړو ابراهیمؑ ورته هم د سلام (جواب) ورکړو

فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيْذٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَآٰ

نو وخت ئے تیر کړے نه وو | چه راتے وړو | یو خښے | وریت شوے | پس کله چه | دهٔ ولیدل

بیا ابراهیمؑ حصار له شو تر دے چه یو وریت شوے خښے ئے راوړو ــ خو چه کله ئے اوکتل چه

اَيۡدِيَهُمۡ لَا تَصِلُ اِلَيۡهِ نَكِرَهُمۡ وَاَوۡجَسَ مِنۡهُمۡ

لاسونه ددوی | چه نهٔ رسیدل | دے (خوراک) ته | نو دوی ئے ناآشنا وګڼل | او محسوس ئے کړه | ددوی نه

ددوی لاسونه هغهٔ (خوراک) ته نه ورسیدل نو ګیرو هغه ئے ناآشنا وګڼل او وېره ئے ترینه

خِيۡفَةً ؕ قَالُوۡا لَا تَخَفۡ اِنَّاۤ اُرۡسِلۡنَاۤ اِلٰى قَوۡمِ لُوۡطٍ ؕ

وېره (په زړه کښې) | هغوی (ورته) اوویل | مه یرېږه | بیشکه مونږ | رالیږلے شوی یُو | قوم | دلوطؑ ته

یره پیدا شوه فرښتو ورته اوویل چه مه یرېږه مونږ دلوطؑ دقوم دهلاکولو دپاره رالیږلے شوی یُو

وَامۡرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتۡ فَبَشَّرۡنٰهَا بِاِسۡحٰقَ ۙ وَمِنۡ وَّرَآءِ

او بی بی ددهٔ | ولاړه وه | نو ئے خندل | نو مونږ زیرے ورکړو هغې ته | د اسحاق | او | وروستو

او د ابراهیمؑ بی بی دېر دے ته اخوا ولاړه وه (په دے اوریدو سره) خوشحاله شوه نو مونږ ورله د اسحاقؑ او د

اِسۡحٰقَ يَعۡقُوۡبَ ۞ قَالَتۡ يٰوَيۡلَتٰٓى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوۡزٌ

د اسحاق نه | د یعقوبؑ | هغې اوویل | چه هائے زما تعجبه | آیا زه به بچے راوړم | او حال دا دے چه زه | بوډۍ یم

اسحاقؑ نه وروستو د یعقوبؑ زیرے ورکړو. هغې اوویل هائے! آیا زما به په دے حالت کښې خوئے کیږی چه زه پخپله بوډۍ یم

وَّهٰذَا بَعۡلِىۡ شَيۡخًا ؕ اِنَّ هٰذَا لَشَىۡءٌ عَجِيۡبٌ ۞

او دا | خاوند مې هم | بوډا دے | بیشکه | دا (خو) | یو څیز دے | ډیر عجیبه

او دا خاوند مے هم بوډا دے واقعی دا خو ډېره ناشنا خبره ده.

قَالُوۡۤا اَتَعۡجَبِيۡنَ مِنۡ اَمۡرِ اللّٰهِ رَحۡمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكٰتُهٗ

هغوی (ورته) اوویل | آیا ته تعجب کوے | د حکم | د الله نه | رحمت | د الله دِی | او دهغه برکتونه دِی

فرښتو ورته اوویل چه اے ددے کور والو آیا ته د الله تعالیٰ په حکم (کارونو) باندے تعجب کوے؟ په تاسو دے

عَلَيۡكُمۡ اَهۡلَ الۡبَيۡتِ ؕ اِنَّهٗ حَمِيۡدٌ مَّجِيۡدٌ ۞ فَلَمَّا

په تاسو باندے | اے کورنۍ والوا | بیشکه هغه (الله) | ستائیلے شوے | لوئے شان والا دے | نو هر کله

د الله تعالیٰ رحمتونه او برکتونه وی یقیناً هغه د هر تعریف حقدار او لوئ شان والا دے۔ بیا کله چه

ذَهَبَ عَنۡ اِبۡرٰهِيۡمَ الرَّوۡعُ وَجَآءَتۡهُ الۡبُشۡرٰى يُجَادِلُنَا

چه لاړه | د ابراهیمؑ نه | یره | او راغے ورته | زیرے | نو بحث ئے شروع کړو زمونږ سره

د ابراهیمؑ یره ختمه شوه او زیرے ورته ملاؤ شو نو دلوطؑ دقوم په باره کښې ئے زمونږ سره بحث

فِىۡ قَوۡمِ لُوۡطٍ ؕ اِنَّ اِبۡرٰهِيۡمَ لَحَلِيۡمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيۡبٌ ۞

په باره دقوم | دلوطؑ کښے | بیشکه | ابراهیمؑ | خامخا صبرناک | نرم زړے | رجوع کوونکے وو (الله ته)

(جګړه) شروع کړه یقیناً ابراهیمؑ ډیر صبرناک (برداشت والا) دردمند (نرم زړے) او الله ته رجوع کوونکے وو

يٰۤاِبۡرٰهِيۡمُ اَعۡرِضۡ عَنۡ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ قَدۡ جَآءَ اَمۡرُ رَبِّكَ ۚ

اے ابراهیمؑ! | مخ واړوه | د دے نه | بیشکه | راغلے دے | حکم | د رب ستا

(مونږ ورته اوویل) اے ابراهیمؑ! دا خبره پریږده یقیناً ستا د رب حکم (فیصله) راغلے دے

وَاِنَّهُمْ اٰتِيْهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ۝٧٦ وَلَمَّا جَآءَتْ

او بیشکه | راتلونکے دے پهٔ دوی باندے | عذاب | نه واپس کیدونکے | او هر کله | چه راغلے

او یقیناً په دے خلقو داسے عذاب راتلونکے دے چه څوک ئے واپس کولے نه شی. او کله چه زمونږ فرشتے د

رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا

فرشتے زمونږ | لوطؑ ته | نو خفه خفه (غمژن) شو | د هغوی په وجه | او تنګه ئے شوه | په دوی باندے | سینه

لوطؑ خواله ورغلے نو هغه د دوی په راتلو خفه شو او زړهٔ ئے تنګ شو په راتلو د ملائکو باندے او وے وئیل چه

وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ ۝٧٧ وَجَآءَهٗ قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ

او وے وئیل | دا ده | ورځ | ډیره سخته (د مصیبت) | او راغے دهٔ ته | قوم خپل | په منډه منډه

دا نن ورځ (خو) ډیره سخته ده او د قوم خلق ورپسے په منډه منډه راغلل

اِلَيْهِ ؕ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ؕ قَالَ

د دهٔ طرف ته | او د دے نه مخکښں په | دوی | کول | بد کارونه | هغه (ورته) او وئیل

او د دے نه مخکښے هغوی بد کارونه کول لوطؑ ورته او وئیل

يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيْ هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

اے زما قومه! | دا | زما لونړه دی | دوی | پاکے (حلالے) دی | تاسو د پاره | نو ویرېږئ | د الله نه

اے زما قومه! دا (ستاسو ښځے) زما لونړه دی دا تاسو د پاره پاکے (حلالے) دی نو د الله نه او ویرېږئ

وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ ؕ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ۝٧٨

او مهٔ شرموئ ما | زما د میلمنو په باره کښے | آیا نشته دے | ستاسو نه | یو سړے | هوښیار

او زما د میلمنو په باره کښے ما مهٔ رسوا کوئ آیا په تاسو کښے څوک هوښیار کس نشته

قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِيْ بَنٰتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ وَاِنَّكَ

هغوی (ورته) او وئیل | یقیناً | تا ته پته ده | چه نشته زمونږ | ستا په لونړو کښں | څه حاجت | او بیشکه ته

هغوی ورته جواب ورکړو چه یقیناً تا ته ښه پته ده چه ستا لونړو ته زمونږ څه حاجت (شهوت) نشته

لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ۝٧٩ قَالَ لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ

پوهیږے | په هغه څه | چه مونږ ئے غواړو | هغه (ورته) او وئیل | کاش (ارمان) چه وے زما سره | ستاسو په خلاف

او مونږ چه څه غواړو (یعنی بے حیائی د میلمنو سره) هغه در ته هم ښه معلومه ده. لوطؑ او وئیل کاش (ارمان) چه ما سره ستاسو

قُوَّةً اَوْ اٰوِيْٓ اِلٰى رُكْنٍ شَدِيْدٍ ۝٨٠ قَالُوْا يٰلُوْطُ اِنَّا

څه طاقت | یا ما پناه اغستلے وے | یو قوم | زور آور ته | هغوی او وئیل | اے لوطؑ! | بیشکه مونږ

د مقابلے څه طاقت وے او یا مے د یو مضبوط قبیلے سره پناه اغستلے وے. فرشتو ورته او وئیل اے لوطؑ!

رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْٓا اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ

فرشتے یو | د رب ستا | هیڅ کله نشی رسیدے دوی | تا ته | (پس) نو ته بوځه | خپله کورنئ | په څه حصه کښں

مونږ ستا د رب رالیږلے شوے فرشتے یو او هیڅ کله دوی تا ته نزدے کیدے هم نشی نو د شپے شپے ته خپل کور والا

مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ ؕ اِنَّهٗ
د شپے نه | او په شا (وروستو) دِ نه گوري | دَ ستاسو نه | هيڅ يو كس | سوا | د ښځے ستا نه | بيشكه شان دا دے
او باسه او په تاسو كښے دِ هيڅ يو كس شاته نه گوري سوا ستا د ښځے نه چه په هغے بانـدے به هم
مُصِيْبُهَا مَآ اَصَابَهُمْ ؕ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ؕ
چه رسيدونكے دے هغے ته | هغه عذاب | چه رسي به دوي ته | بيشكه | د وعدے وخت د دوي | صبا دے
هغه عذاب راشي كوم چه په دے نورو قوم راروان دے يقيناً د دوي د عذاب دپاره د صبا وخت مقرر دے
اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيْبٍ ۝٨١ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا
آيا نه دے | صبا | (ډير) نزدے؟ | پس هر كله | چه راغے | حكم زمونږ | نو وگرځولو مونږ
آيا صبا ډير نزدے نه دے؟ بيا چه كله زمونږ عذاب راغے نو مونږ هغه كلى
عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ۙ
برطرف د هغه كلي | لاندے د هغے | او راووروَل مونږ | په هغے بانـدے | كانړي | د پخو كانړو نه
لاندے بانـدے كړو او پرله پسے د دا سے پخو كانړو باران مو پرے اووَرولو
مَّنْضُوْدٍ ۝٨٢ مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ؕ وَمَا هِيَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ
پرله پسے | نخښه دار | په نيز د د رب ستا | او نه دے دا (كلى) | د ظالمانو نه
چه ستا د رب د طرف نه پرے نخښے لگيدلے وے او دا كلى د دے ظالمانو نه څه
بِبَعِيْدٍ ۝٨٣ ع وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ
څه لرے | او مدين ته (ليږلے وو مونږ) | ورور د هغوي | شعيبؑ | هغه او وئيل | اے قومه زما!
لرى (خو) نه دے. او مدين والو ته مونږ د هغوي ورور شعيبؑ ليږلے وو هغه او وئيل اے زما قومه!
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ وَلَا تَنْقُصُوا
بندگي او كړئ | يوا ځے د الله | نشته دے | تاسو دپاره | بل هيڅ څوك معبود | سوا د هغه نه | او كمے مه كوئ
يوا ځے د الله تعالىٰ عبادت كوئ ځكه چه د هغه سوا ستاسو بل هيڅ څوك معبود نشته _ او په تاپ تول كښے
الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ اِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّيْٓ اَخَافُ
په تاپ | او تول كښے | بيشكه زه | وينم تاسو | په مالدارئ كښے | او بيشكه زه | يريږم
كمے مه كوئ يقيناً زه گورم چه تاسو ښه خوشحاله يئ. او يقيناً زه په تاسو د هغے ورځے د عذاب نه
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ۝٨٤ وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ
په تاسو | د عذاب | د ورځے | راگيرونكے نه | او اے قومه زما | پوره وركوئ | پيمانه
يريږم چه تاسو نه به چاپيره هي او اے زما قومه! تاپ او تول په انصاف سره
وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا
او تول | په انصاف سره | او مه كموئ | د خلقو له | څيزونه د هغوي | او مه گرځئ
پوره پوره كوئ او خلقو ته د هغوي څيزونه كم مه وركوئ او په زمكه كښے

فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۸۵﴾ بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ

په زمکه کښې | فساد سورولکی | پاتې بچ شوې (گټه) | د الله | غوره ده | تاسو دپاره | که چرې

فساد مه خوروئ. که تاسو زما خبره منئ نو دالله تعالیٰ (په درکړی مال کښې) بچ پاتې شوې گټه

كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿۸۶﴾ قَالُوْا

یئ تاسو | مومنان | اونه یم زه | په تاسو باندې | نگهبان | دوی اووئیل

تاسو له ډیره ښه (غوره) ده (او که نه منئ نو) زه خو څه ستاسو نگران (پیرې دار) مقرر شوې نه یم.

يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ

اے شعیبؑ! | آیا ستا مونځ (دین) | تا ته حکم کوي | چه مونږ پرېږدو | هغه څه | چه بندگي به ئې کوله

قوم ورته اووئیل. اے شعیب! آیا ستا مونځ (دین) تا ته دا دے خبره حکم کوي چه زمونږ پلار نیکه چه

اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِيْٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ؕ اِنَّكَ لَاَنْتَ

پلار نیکه زمونږ | یا دا چه مونږ اونه کړو | په خپلو مالونو کښې | (هغه) څه | چه مونږ ئې غواړو | بیشکه ته (خو)

د چا عبادت کولو هغه مونږ پرېږدو یا (د خپل) مال دولت باره کښې چه مونږ څه غواړو په هغې کښې هم مونږ خپله رضا پرېږدو

الْحَلِيْمُ الرَّشِيْدُ ﴿۸۷﴾ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ

خامخا ډیر صبر ناک | او هوښیار (ښه سړے) ئې | هغه (ورته) اووئیل | اے قومه زما! | لږ سوچ او کړئ تاسو | که چرې یم زه

واقعي ته خو ډیر صبر ناک او هوښیار سړے ئې. شعیبؑ ورته اووئیل اے زما د قوم خلقو! لږ دا راته اووائی

عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَرَزَقَنِيْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ

په ښکاره دلیل | د خپل رب د طرف نه | او هغه را کړې وي ما ته | د خپل طرف نه | روزي | ښه

که زه د خپل رب د طرف نه په یو واضح دلیل باندې قائم یم او هغه ما ته د خپل طرف نه ښه روزي را کړې وي

وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَآ اَنْهٰىكُمْ عَنْهُ ؕ اِنْ اُرِيْدُ

او زه نه غواړم | چه زه د مخالفت اوکړم ستاسو | د هغه څه | چه تاسو منع کوم | د هغې نه | زه (خو) نه غواړم

او زما دا اراده نه ده چه د کوم خبرې نه تاسو منع کوم ستاسو پسې شا هغه په خپله اوکړم

اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ؕ وَمَا تَوْفِيْقِيْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ؕ

مگر | اصلاح (کول) | څومره چه | وَس لرم | او نه دے | ما له توفیق را کول | مگر په الله باندې دے

زما مقصد خو د خپل وس مناسب ستاسو اصلاح کول دي او ما له توفیق را کول په الله تعالیٰ دي

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿۸۸﴾ وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ

خاص په هغه | ما توکل کړے دے | او هم هغه ته به | ورگرځم | او اے قومه زما! | تیار دِ نه کړي تاسو

خاص په هغه باندې ما خان سپارلے دے او د هغه طرف ته زه رجوع کوم او اے زما قومه! (هسې نه چه)

شِقَاقِيْٓ اَنْ يُّصِيْبَكُمْ مِّثْلُ مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ

زما مخالفت (دشمني) | دے ته چه و رسیږي تاسو ته (عذاب) | پشان د هغې (عذاب و تو) | چه رسیدلې وو | قوم | د نوحؑ ته

زما مخالفت د دے خبرې سبب جوړ شي چه په تاسو هم هغه شان عذاب نه راشي څنگه چه د نوحؑ په قوم

أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صٰلِحٍ ؕ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ

یا قوم د هودٔ ته | یا د قوم د صالح له | او نهٔ دے | قوم دلوطٔ | تاسو له

یا د هودٔ په قوم بانډے یا د صالحٔ په قوم بانډے راغلی وو او د لوطٔ قوم هم تاسو نه څه لرے نه دے

بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ؕ إِنَّ

څه لرے | او بخښنه او غواړئ | د رب خپل نه | بیا | توبه او باسئ | هغه ته | بیشکه

او د خپل رب نه معافی اوغواړئ بیا هم هغه ته رجوع (توجه) اوکړئ یقینا

رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ

رب زما | ډیر مهربانه | مینه کوونکے دے | دوی اوویل | اے شعیبٔ! | مونږ (خو) نه پوهیږو

زما رب ډیر مهربان زیاته مینه کوونکے دے۔ قوم ورته اوویل اے شعیبٔ! ستا په ډیرو خبرو خو مونږ

كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرٰىكَ فِينَا ضَعِيفًا ۚ

په ډیرو هغه خبرو | چه ته ئے کوے | او بیشکه | مونږ وینو تا لره | په خپل مینځ کښے | کمزورے

پوهیږو هم نهٔ او تهٔ مونږ ته په مونږ کښے ډیر کمزورے سړے ښکارے

وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ؗ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾

او که چرے نهٔ وے | ستا خاندان | لو مونږ به تهٔ په کاڼو ویشتلے وے | او نه ئے ته | په مونږ بانډے | څه عزتمند (غالب)

او که ستا خاندان نه وے لو مونږ به ته سنګسار کړے وے او ستا په مونږ بانډے څه زور نه چلی

قَالَ يٰقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ ؕ

هغه اوویل | اے زما قومه! | آیا زما خاندان | ډیر عزتمند دے | په تاسو | د الله نه

شعیبٔ ورته اوویل اے زما قومه! آیا په تاسو بانډے زما د خاندان دباؤ (حق) د الله تعالیٰ نه زیات دے؟

وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ؕ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ

او تاسو غورزولے دے هغه | روستو د شاں خپل نه | بیشکه | زما رب | په هغه څه | چه تاسو ئے کوئ

او تاسو هغه خپل شا ته غورزولے دے (پریښودلے دے) یقینا زما رب ستاسو په ټولو عملونو

مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ؕ

احاطه کوونکے دے | او اے قومه زما! | تاسو عمل کوئ | په خپله طریقه | او بیشکه زهٔ هم | عمل کوونکے یم

احاطه کوونکے دے او اے قومه تاسو (هم) خپل کفری عملونه کوئ او زهٔ هم د دعوت عمل کوونکے یم

سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُّخْزِيهِ وَمَنْ

زر ده | چه تاسو به پوهه شئ | چه څوک دی | چه را به شی هغه ته | داسے عذاب | چه رسوا به ئے کړی | او څوک دے

او ډیر زر به تاسو ته پته اولګی چه په چا به هغه عذاب راځی چه رسوا به ئے کړی

هُوَ كَاذِبٌ ؕ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا

چه دروغژن دے هغه | او تاسو هم انتظار کوئ | بیشکه زهٔ هم | تاسو سره | انتظار کوونکے یم | او هر کله

او څوک دروغژن دے تاسو هم انتظار کوئ بیشکه زهٔ هم تاسو سره انتظار کوونکے یم۔

جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ

چه راغے | حکم زمونږ | نو بچ کړو مونږ | شعیبٌ | او هغه خلق | چه ایمان ئے راوړے وو | د هغه سره

او کله چه زمونږ حکم (د عذاب) راغے نو مونږ شعیب او د هغه مومنان ملګری په خپل رحمت سره بچ کړل

بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا

په رحمت | خپل سره | او راونیول | هغه خلق | چه ظلم ئے کړے وو | تیزے چغے | نو شول دوی

او په ظالمانو باندے یوه ناترسه چغه او وهلے شوه نو په خپلو کورونو کښے

فِىْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿۹۴﴾ كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ؕ اَلَا

په کورونو خپلو کښے | پړمخے (مړه) پراته | لکه چه | نه وو اوسیدلی دوی | په دے (کورونو) کښې | خبردار

داسے پړمخے مړه پریوتل لکه چه هلته هیڅ اوسیدلی نه وو خبردار!

بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُوْدُ ﴿۹۵﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا ع

هلاکت دی | د مدین والو دپاره | لکه څنګه چه | هلاک شو | ثمودیان | او یقیناً | لیږلے وو مونږ

مدین (والا) هم د رحمت نه داسے لرے پریوتل لکه څنګه چه ثمودیان لرے پریوتلی وو۔ او یقیناً مونږ

مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۹۶﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۠ئِهٖ

موسیٰؑ | په نخښو خپلو | او دلیل | ښکاره سره | فرعون | او د هغه سردارانو ته

موسیٰؑ د خپلو نخښو او ښکاره (واضح) دلیل سره فرعون او د هغه سردارانو ته لیږلے وو

فَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَآ اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ﴿۹۷﴾

لو روان شو هغوی | په حکم (طریقه) | د فرعون پسے | او نه وو | حکم (طریقه) | د فرعون | څه قابل دے والا

لو هغوی د فرعون خبره او منله۔ او د فرعون خبره بالکل درست نه وه۔

يَقْدُمُ قَوْمَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ؕ

وړاندے به روان وی دے | د قوم خپل نه | په ورځ | د قیامت | لو وړ داخل به کړی دوی لره | اور ته

هغه (فرعون) به د قیامت په ورځ د خپل قوم نه مخکښے مخکښے (روان) وی لو ټول به دوزخ ته ورننباسی

وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ ﴿۹۸﴾ وَاُتْبِعُوْا فِىْ هٰذِهٖ لَعْنَةً

او هغه ډیر بد | ځائے (ګودر) دے | د ورتللو | او پرله پسے لګولے شوه دوی پسے | په دے دنیا کښے هم | لعنت

او دا (دوزخ) ډیر خراب (بد) ځائے د کوزیدو دے۔ او په دے دنیا کښے هم ورپسے لعنتونه دی

وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُوْدُ ﴿۹۹﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ

او په ورځ | د قیامت هم | هغه خراب | انعام دے | ورکړے شوے | دا | بعضے خبرونه دی

او په قیامت کښے به هم وی او دا ډیره بده ورکړه او (خرابه) بدله ده چه دوی ته به ورکړے شی۔ دا د دے کلو څه حالات دی

الْقُرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا قَآئِمٌ وَّحَصِيْدٌ ﴿۱۰۰﴾

د کلو | چه مونږ ئے بیانوو | تا ته | بعضے د دے نه | ولاړ دی (آباد دی) | او بعضے ریبلے شوی (ختم شوی) دی

چه مونږ ئے تا ته بیانوو چه څه کلی پکښے لا تر اوسه آباد (موجود) دی او څه پکښے ختم شوی دی

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَمَآ اَغْنَتْ

او مونږ ظلم نه دے کړے په هغوی باندے | لیکن | دوی پخپله ظلم کړے وو | په ځانونو خپلو | نو لرے نه کړو

او مونږ په دوی هیڅ ظلم نه دے کړے لیکن دوی پخپله په پخپلو ځانونو ظلم کړے وو (نتیجه ئے دا شوه)

عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ

د دوی نه | خدایانو د دوی | هغه خدایان | چه دوی به رابلل | د الله نه سوا | هیڅ څیز

چه کله ستا د رب د عذاب حکم راغے لو کوم معبودان (خدایان) چه دوی د الله تعالیٰ نه سوا رابلل

لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ؕ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ۝

کله چه | راغے | حکم | د رب ستا | او هغوی (خدایانو) زیات نه کړو دوی له | سوا | د تباهئ نه

هغه ئے هیڅ په کار رانغلل او د تباهئ نه سوا ئے ورله هیڅ ورنکړل

وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ؕ

او همدغه شان | نیول دی | ستا د رب | کله چه | هغه نیسی | کلی | او هغوی | ظالمان وی

او کوم کلی چه ظالمان وی ستا رب چه کله هغوی رانیسی نو دهغه نیول هم دغه شان وی

اِنَّ اَخْذَهٗٓ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ۝ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ

بیشکه | دهغه نیول | دردناک | سخت دی | بیشکه | په دے کښے | خامخا نخښه ده | دهغه چا د پاره

یقیناً دهغه نیول ډیر دردناک او ډیر سخت دی. یقیناً په دے تولو خبرو کښے دهغه چا د پاره لوئے عبرت (نخښه) ده

خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ النَّاسُ

چه یریږی | د عذاب | د آخرت نه | دا | (دا ے) ورځ ده | چه جمع به کړے شی | د دے ته | خلق

څوک چه د آخرت د عذاب نه یریږی هغه به دا سے ورځ وی چه ټول خلق به پکښے (ورته) راټول کړے شی

وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ۝ وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ

او دا | دا سے ورځ ده | چه گواهی به او کړے شی (په دے کښن) | او مونږ نه وروستو کوو دا ورځ | مگر | نیټے

او دا سے ورځ به وی چه په یو بل به گواهئ ور کړے شی. او مونږ خو (دا ورځ) یو مقرر نیټے پورے وروستو

مَّعْدُوْدٍ ؕ۝ يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ

مقرر پورے | په کومه ورځ | چه راشی دا | نیټه (نو) خبرے به نشی کولے | هیڅ یو کس | مگر | دهغه په اجازت

کړے ده کله چه دغه ورځ راشی نو هیڅ څوک به د الله تعالیٰ د اجازت نه بغیر خبرے نه شی کولے بیا به

فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَّسَعِيْدٌ ۝ فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا

بس بعضے به د دوی نه | بد بخت وی | او (بعضے به) نیک بخت وی | نو (پس) | هغه خلق | چه بد بخت وی

ځنے په دوی کښے بد حاله (بد بخت) وی او ځنے به خوشحاله (نیک بخت) وی نو کوم خلق چه به بد بخته وی

فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّشَهِيْقٌ ۙ۝ خٰلِدِيْنَ

نو دوی به په اور کښے وی | د دوی د پاره به | په هغے کښے | ساه راخکل (اسویلی) | او ساه ویستل (چغے) | همیشه به وی

هغوی به په دوزخ کښے وی چه پکښے به (د خرو غولدے) نعرے سورے او بلسی دوی به په هغے (دوزخ) کښے همیشه همیشه وی

فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ

په هغې کښې | ترڅو چه وي | آسمانونه | او زمکه | ماسوا | دهغې | چه او ئې غواړي

ترڅو پورې چه (دقيامت) اسمانونه او زمکه موجود وي مگر هغه گناهگار مؤمنان چه ستا رب ئې اوغواړي

رَبُّكَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ۞ وَاَمَّا الَّذِيْنَ

رب ستا | بيشکه | رب ستا | کوونکې دې | دهغه څه | چه وې غواړي | او هغه خلق

نو معاف به ئې کړي يقيناً ستا رب چه دڅه اراده اوکړي نو په هغې باندې پوره عمل کوي۔ او کوم خلق

سُعِدُوْا فَفِي الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ

چه نيک بخت کړې شوي دي | نو (هغوي به) په جنت کښې وي | هميشه به وي | په هغې کښې | ترڅو چه وي

چه نيک بخته وي هغوي به دابتداء نه په جنت کښې هميشه هميشه وي ترڅو پورې چه (دقيامت)

السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ عَطَآءً

آسمانونه | او زمکه | ماسوا | دهغې نه | چه وغواړي | ستا رب | دا ورکړه ده

آسمانونه او زمکه قائم (موجود) وي مگر چه ستا رب څه (نور څه) وغواړي دا ئې ختميدونکې

غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ۞ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَآءِ ؕ

نه ختميدونکې | پس ته مه کيږه | په شك کښې | دهغه څه نه | چه عبادت ئې کوي | دا خلق

بې انتهاء ورکړه ده نو اې پيغمبره! دا مشرکان چه دڅه عبادت کوي دهغوي دبطلان په باره کښې معمولي شك هم مه کوه

مَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُهُمْ مِّنْ قَبْلُ ؕ

دوي عبادت نه کوي | مگر | پشان دهغې | چه عبادت به کولو | ددوي پلار نيکه | پخوا د دې نه

دوي هم هغه شان عبادت کوي لکه څنګه چه د دوي نه مخکښې د دوي پلار نيکه کولو

وَاِنَّا لَمُوَفُّوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوْصٍ ۞ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا

او بيشکه مونږ | خامخا پوره ورکوونکي يو دوي ته | برخه ددوي | بغير د کمولو نه | او يقيناً | مونږ ورکړې وه

او يقين اوساته چه مونږ به ئې ولو ته ددوي برخه (دعذاب) بغير دڅه کمي نه پوره پوره ورکوو۔ او يقيناً مونږ

مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

موسىٰ ته | کتاب | نو اختلاف اوکړې شو | په هغې کښې | او که چرې نه وې | خبره

موسىٰ ته کتاب ورکړې وو نو په هغې کښې بني اسرائيلو اختلاف اوکړو که ستا درب د طرف نه يوه خبره دعذاب ورکولو د پاره

سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ

چه مخکښې مقرر شوې ده | ستا درب د طرف نه | نو خامخا فيصله به (کړې) شوې وه | ددوي ترمينځه | او بيشکه دوي

دمخکښې نه ټاکلې شوې نه وې نو ددوي فيصله به پخوا شوې وې او دا خلق په خپل کتاب کښې داختلاف کولو نو په دې

لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ۞ وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا

خامخا په شك کښې دي | د دې نه | په کلك شك کښې | او بيشکه | هر يو ددوي نه | چه کله (راپورته کړې شي دوي)

قرآن په باره کښې هم په کلك شك کښې پراته دي او يقين اوساته چه د دې ټولو خلقو ته به ستا رب دقيامت په ورځ دخپلو عملونو بدله

لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ ط إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

لوپوره به ورکړي خامخا | رب ستا | د عملونو د دوی | بیشکه الله | په هغه څه | چه دوی يې کوي | ښه خبردار دے

پوره پوره به ورکوي یقیناً هغه د دوی د ټولو عملونو له پوره خبر دے. نو اے پیغمبره! تاته چه څنګه حکم شوے دے د هغې مطابق

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ

پس کلک اوسه ته | لکه څنګه چه | حکم کړے شوے دے تاته | او هغه څوک (هم) | چه توبه يې کړے ده | تا سره

په دین باندې ثابت قدم اوسه او هغه خلق (هم) ثابت قدم اوسي چه ستا په ملګرتیا کښې الله تعالیٰ ته راګرځیدلي دي

وَلَا تَطْغَوْا ط إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلَا تَرْكَنُوا

او د حد نه مه تیریږئ | بیشکه الله | هغه څه لره | چه تاسو يې کوئ | ښه لیدونکے دے | او مه مائله کیږئ

او د حد نه مه اوځئ یقین اوکړئ چه تاسو څه عمل کوئ هغه الله تعالیٰ وینې او (اے مسلمانانو!)

إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ

هغه خلقو ته | چه ظلم يې کړے دے | ګنې او به رسي تاسو ته | اور | او نشته دے | ستاسو دپاره

ظالمانو ته ځان لږ هم مه نزدے کوئ ګنې د دوزخ اور به مو اوسوزوي او

مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ۝ وَأَقِمِ

سوا | د الله نه | هیڅ څوک دوستان | بیا به | ستاسو سره مدد هم نشي کیدے | او پابندي کوه

د الله تعالیٰ نه بغیر ستاسو هیڅ څوک بچ کونکے نشته بیا به تاسو سره هیڅ قسمه مدد نشي کولے او (اے پیغمبره!)

الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ اللَّيْلِ ط إِنَّ الْحَسَنَاتِ

د مانځه | په دواړو طرفونو | د ورځ کښې | او په څه حصه | د شپې کښې | بیشکه | نیکۍ

د ورځې په دواړو طرفونو کښې او د شپې په څه حصه کښې د مانځه پابندي کوه یقیناً نیکۍ

يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ط ذَٰلِكَ ذِكْرَىٰ لِلذَّاكِرِينَ ۝ وَاصْبِرْ

ختموي | ګناهونه | دا | نصیحت دے | دپاره د نصیحت اغستونکو | او صبر کوه

بدۍ ختموي دا د نصیحت منونکو دپاره یو نصیحت دے او د صبر نه کار اخله

فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ فَلَوْلَا كَانَ

پس بیشکه | الله | نه ضائع کوي | اجر | د نیکانو | پس ولے نه وو

ځکه چه الله تعالیٰ د نیکانو اجر نه ضائع کوي. تاسو نه چه مخکښې

مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ

د هغه قومونو نه | چه تاسو نه مخکښې وو | خاوندان | د پوهې | چه منع يې کړے وے

کوم اُمتونه او پیړۍ تیرې شوې دي په هغوی کښې داسې عقلمند او پوهه خلق ولې موجود نه شو چه په زمکه کښې

عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ج

د فساد نه | په زمکه کښې | مګر | لږ | د هغه چا نه | چه مونږ بچ کړي وو هغوی | د دوی نه

يې د فساد د خورولو نه خلق منع کړے وے سوا د هغه لږو خلقو نه چه مونږ د خپل عذاب نه بچ کړي وو

وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَآ اُتْرِفُوْا فِيْهِ وَكَانُوْا

او روان شول | هغه خلق | چه ظلم ئے کړے وو | هغه شه پسے | چه عیش پور کړے شوے وو دوی ته | په هغے کښے | او وو دوی

او ظالمان خلق په خپل عیش عشرت پسے روان شول او

مُجْرِمِيْنَ ۝ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ

مجرمان | او نه دے | رب ستا (داسے) | چه هلاك کړی | کلی | په وجه د ظلم

جرمونه ئے کول. او ستا رب داسے هیڅ کله نه کوی چه د کلو خلق د هغوی د ظلم او شرک په وجه تباه کړی

وَّاَهْلُهَا مُصْلِحُوْنَ ۝ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ

په داسے حال کښے چه هغه او سیدونکی | اصلاح کونکی وی | او که چرے | غوښتلے | رب ستا | نو خامخا گرځولی به ئے

په داسے حال کښے چه بعضے خلق د هغے اصلاح او د دعوت کار کوی او که ستا رب غوښتلے نو ټول خلق به ئے په

النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا يَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِيْنَ ۝ اِلَّا مَنْ

(ټول) خلق | اُمت | یو | او همیشه به وی دوی | اختلاف کونکی | مگر | هغه څوك

یو طریقه روان کړی وے (یو امت جوړ کړے وے) خو دوی به او س همیشه په اختلاف کښے پراته وی سوا د هغه چا نه

رَّحِمَ رَبُّكَ ۭ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۭ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ

چه رحم (پرے) او کړی | رَب ستا | او د دے دپاره ئے | دوی پیدا کړی دی | او پوره شوے ده | فیصله

چه ستا رب پرے رحم و کړی۔ او هم د دے (امتحان) دپاره خو ئے دوی پیدا کړی دی او ستا د رب دا خبره

رَبِّكَ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ۝

د رب ستا | چه خامخا زه به ډکوم | جهنم | د پیریانو | او انسانانو نه | ټول په یو ځائے

پوره شوے (فیصله شوے) ده چه زهٔ به دوزخ د پیریانو او انسانانو ټولو نه ډکوم.

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ

او هر یو خبر | چه بیانوو ئے مونږ | تا ته | د خبرو | د پیغمبرانو نه | دا هغه (شه) دی | چه مونږ کلکوو

او اے پیغمبره! د ډیرو شوو پیغمبرانو په قصو کښے مونږ تا ته هغه قصے بیانوو چه په هغے سره مونږ

بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِيْ هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ

په دے سره | زړه ستا | او راغلے دے تا ته | په دے قصو کښے | حق | او نصیحت

ستا زړهٔ مظبوط کړو۔ او په دے قصو کښے تا ته حق بیان او د مومنانو دپاره نصیحت او یاد داشت

وَّذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۝ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ

او یاداشت | دپاره د مومنانو | او او وایه | هغه خلقو ته | چه ایمان نه راوړی

(یاد گیرنه) راغلے ده. او اے پیغمبره! کوم خلق چه ایمان نه راوړی هغوی ته او وایه

اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ ۭ اِنَّا عٰمِلُوْنَ ۝ وَانْتَظِرُوْا ۚ

چه تاسو عمل کوئ | په خپله طریقه | بیشکه مونږ (هم) | عمل کونیک یو | او انتظار کوئ تاسو

چه تاسو په خپله طریقه عمل کوئ مونږ هم په خپله طریقه عمل کوو او تاسو هم د الله تعالی د فیصلے انتظار کوئ

اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿۱۲۲﴾ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

بیشکه مونږ(هم) | انتظار کوونکی یو | او خاص الله لره دے (علم) | د غیبو (پټو څیزونو) | د اسمانونو | او د زمکے

مونږ هم انتظار کوو. په اسمانونو او زمکه کښے چه څومره پټ څیزونه دی هغه ټول د الله تعالیٰ په علم کښے دی

وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ؕ

او خاص هغه ته به | واپس کیږی | کاررونه | ټول | نو بندګی کوه د هغه | او توکل کوه | په هغه باندے

او هغه ته به ټول معاملات (کارونه) واپس کیږی نو اے پیغمبره! هم د هغه بندګی کوه او هم په هغه باندے خان سپاره

وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۳﴾ ع

او نه دے | رب ستا | بے خبره | د هغه څه نه | چه تاسو ئے کوئ |

او ستا رب ستاسو د عملونو نه بے خبره نه دے.

آیاتها [۱۱۱]	سورة يوسف مكّيّة	ركوعاتها [۱۲]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډیر مهربان | زیات رحم کوونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم د هغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم.

الٓرٰ قف تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿۱﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ

الٓر | دا | آیتونه دی | د کتاب | واضح (روښانه) | بیشکه مونږ | رالیږلے دے دا

الف لام را ـ دا د هغه کتاب آیتونه دي چه د حق او باطل واضحه بیان کوی مونږ دا

قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۲﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ

قرآن | په عربی کښے | دے دپاره چه تاسو | پوهه شئ | مونږ | بیانوو | تاته

قرآن په عربی ژبه کښے نازل کړے دے چه تاسو (پرے) ښه پوهه شئ. اے پیغمبره! د دے قرآن په ذریعه

اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ۖ

ډیر ښائسته بیان | په دے وجه | چه وګی (شروع کړے دے مونږ) | تاته | د دے | قرآن

چه تاته مو نازل کړے دے مونږ تاته ښائسته بیان اوروو (بیانوو)

وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ ﴿۳﴾ اِذْ قَالَ يُوْسُفُ

او یقینًا | ته وے | مخکښے د دے نه | خامخا د بے خبرو نه | کله چه | او وئیل | یوسف

او (یقینًا) د دے قرآن نه مخکښے ته د دے نه بالکل خبر نه وے. (دا د هغه وخت خبره ده چه

لِاَبِيْهِ يٰٓاَبَتِ اِنِّىْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا

پلار خپل ته (چه) اے زما پلاره! | بیشکه زهٔ | اولیدل ما | یوولس | ستوری

کله یوسفؑ خپل پلار یعقوبؑ ته اووئیل چه اے باباجان ما (په خوب کښے) یوولس ستوری

وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَیْتُهُمْ لِیْ سٰجِدِیْنَ ﴿۴﴾ قَالَ یٰبُنَیَّ

او نمر | او سپوږمۍ | او لیدل ما دوی | ما ته | سجده کوونکي | هغه او وئیل | اے زما خویه!

او نمر او سپوږمۍ او لیدل چه دا ټول ما ته سجده کوی۔ پلار ورته او وئیل اے زما خویه!

لَا تَقْصُصْ رُءْیَاكَ عَلٰۤی اِخْوَتِكَ فَیَكِیْدُوْا لَكَ كَیْدًا ؕ

مه بیانوه | خوب خپل | ورُونړو خپلو ته | گنی دوی به چل جوړ کړی | ستا خلاف | څه چل

دا خپل خوب خپلو وُرونړو ته مه بیانوه گنی ستا خلاف به دوی څه سازش (چال) جوړ کړی

اِنَّ الشَّیْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِیْنٌ ﴿۵﴾ وَكَذٰلِكَ یَجْتَبِیْكَ

بیشکه | شیطان | د انسان | دشمن دے | ښکاره | او دغه شان به | غوره کړی تا

ځکه چه شیطان د انسان ښکاره دشمن دے۔ او دغه شان به ستا رب تا (د نبوت دپاره) غوره

رَبُّكَ وَیُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِیْلِ الْاَحَادِیْثِ وَیُتِمُّ نِعْمَتَهٗ

رب ستا (د نبوت دپاره) | او او به ښائی تا ته | تعبیر بیانول | د خوبونو | او پوره به کړی | نعمت خپل

کړی او تا ته به د خوبونو صحیح تعبیر او ښائی او په تا او د یعقوبؑ

عَلَیْكَ وَعَلٰۤی اٰلِ یَعْقُوْبَ كَمَاۤ اَتَمَّهَا عَلٰۤی اَبَوَیْكَ

په تا باندے | او په خاندان (کورنۍ) | د یعقوبؑ باندے | لکه څنګه چه | پوره کړے ؤ و دا (نعمت) | ستا په پلار نیکه

په اولاد (کورنۍ) باندے به خپل نعمت دا سے پوره کړی لکه څنګه ئے چه د دے نه مخکښے ستا په پلار نیکه

مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِیْمَ وَاِسْحٰقَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ عَلِیْمٌ حَكِیْمٌ ﴿۶﴾ ع

د دے نه مخکښے | په ابراهیمؑ | او اسحاقؑ باندے | بیشکه | رب ستا | پوهه | او حکمت والا دے

ابراهیمؑ او اسحاقؑ باندے پوره کړے وو یقینا ستا رب په پوهه او حکمت والا دے۔ یقینا کوم خلق چه تا نه

لَقَدْ كَانَ فِیْ یُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖۤ اٰیٰتٌ لِّلسَّآئِلِیْنَ ﴿۷﴾

یقینا | شته دے | په (واقعه د) یوسفؑ کښے | او دهغه دورونړو کښے | نخښے (عبرتونه) | د تپوس کوونکو دپاره

د دے (واقعے پاره کښے) تپوس کوی دهغوی دپاره د یوسفؑ او دهغه د وُرونړو په حالاتو کښے لوئے نخښے پر تے دی

اِذْ قَالُوْا لَیُوْسُفُ وَاَخُوْهُ اَحَبُّ اِلٰۤی اَبِیْنَا مِنَّا

کله چه | او وئیل دوی | چه خامخا یوسف | او ورور دهغهٔ | ډیر خوښ دے | پلار زمونړ ته | زمونړ نه

کله چه د یوسف ورونړو خپلو کښے یو بل ته او وئیل چه یقینا یوسف او دهغه ورور زمونړ پلار ته زمونړ نه زیات خوښ دے

وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ؕ اِنَّ اَبَانَا لَفِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنِ ﴿۸﴾

او حال دا دے چه مونړ | پوره (مضبوط ډله یو) | بیشکه | پلار زمونړ | خامخا دے په خطا کښے | ښکاره کښے

حالانکه مونړ خو یو مظبوط جماعت (ډله) یو یقینا زمونړ پلار په ښکاره غلط فهمۍ او سادګۍ کښے مبتلا دے

اُقْتُلُوْا یُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا یَّخْلُ لَكُمْ وَجْهُ

او وژنئ | یُوسف | یا ئے اوشړئ | یو بل ملک ته | تو خالی به شی | تاسو ته | مخه

(او س د دے حل دا دے چه بس) یوسف او وژنئ یا ئے چرته بل ملک (زمکے) ته او شړئ نو د پلار توله

أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صٰلِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَآئِلٌ

د پلار ستاسو | او تاسو به شئ | د دے نه وروستو | خلق | نیکان | اووئیل | یو ویونکی

تو چه به یوازے تاسو ته شی او د دے هر څه کولو نه پس به (په توبه ویستلو سره) تاسو نیکان شئ. هم په دوی کښے

مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيٰبَتِ الْجُبِّ

د دوی نه | (چه) مه وژنئ | یُوسف | (بلکه) او غورزوئ دے | په تیارو (دد) | ډیو کچه کوهی کښے

یو کس ورته اووئیل چه یوسف وژنئ مه البته که تاسو خامخا څه کول غواړئ نو په یوشاړ کوهی کښے ئے او غورزوئ

يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِينَ ﴿١٠﴾

نو را اوچت به کړی دغه لره | شوك | قافلے والا (مسافر) | که چرے | تاسو | (دا ے) کوونکی یئ

څوك مسافر (قافله) به ئے راوباسی او د ځان سره به ئے یوسی بس ورڅولرو ئے خپل پلار ته

قَالُوا يٰٓأَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلٰى يُوسُفَ

دوی اووئیل | اے پلاره زمونږ ! | څه شوی دی په تا | چه اعتبار نه کوئ په مونږ باندے | په باره د یوسف کښے

اووئیل اے زمونږ پلاره ! دا په تا څه شوی دی چه د یوسف په باره کښے په مونږ باندے اعتبار (اطمینان) نه کوئ

وَإِنَّا لَهُ لَنٰصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ

او بیشکه مونږ (خو) | د ده | خامخا (ډیر) خیر خواه یو | ته او لیږه دے | زمونږ سره | صبا | چه څه خوراك او کړی

حالانکه د دے کښے هیڅ شك نشته چه مونږ د هغه ډیر خیر خواهان یو صبا ته دے زمونږ سره او لیږه (پریږده)

وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحٰفِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي

او لوبے او کړی | او بیشکه مونږ (به) | د ده | خامخا حفاظت کوونکی یو | هغه (ورته) اووئیل | (چه) بیشکه ما

چه څه وخوری (وڅکی) او څه لوبے مشغولا او کړی او یقین او کړه چه مونږ به د ده پوره حفاظت کوو

لَيَحْزُنُنِيٓ أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ

غمگین (خفه) کوی | دا چه | تاسو بوځئ | دے | او زه یریږم | چه او به خوری ده لره | شرمخ

یعقوبؑ ورته اووئیل که تاسو دے زمانه بوځئ نو ماسره به ډیر غم وی او ماسره یره ده چه چرته تاسو د ده نه غافله شئ

وَأَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ

او تاسو به | د ده نه | بے خبره یئ | دوی اووئیل | که چرے | او خوړلو دے | شرمخ

نو شرمخ به ئے درنه او خوری دوی ورته اووئیل چونکه مونږ یوه مضبوطه ډله یو نو که بیا هم دے

وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّآ إِذًا لَّخٰسِرُونَ ﴿١٤﴾ فَلَمَّا

حالانکه مونږ | یوه (مضبوطه) ډله یو | (لو) بیشکه مونږ به | په دغه وخت کښے | خامخا تاوانیان یو | بیا هر کله

شرمخ زمونږ نه او خوری نو بیا خو به مونږ په دغه وخت کښ ډیر تاوان والا یو

ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوٓا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيٰبَتِ الْجُبِّ

چه دوی بوتلو | هغه لره | او اتفاق ئے او کړو په دے | چه او غورزوی دے | په تیاره (دد) | د کچه کوهی کښے

بیا چه کله دوی هغه د ځان سره بوتلو او دا پخه فیصله ئے او کړه چه دے په یوشاړ کوهی کښے او غورزوی

وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۱۵﴾

او موږ وحي اوکړه | دهٔ ته | (چه) خامخا ته به خبروے خوی | د دوي په دے کار | او دوي | نه پوهيدل

او موږ وحي اوکړه يوسف ته چه (دا سے وخت به راشي چه) ته به خوی دے کار نه خبر کړے چه خوی نه پوهيدل په عقل او مرتبه د يوسف باندے

وَجَآءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً يَّبْكُوْنَ ﴿۱۶﴾ قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا

او دوي راغلل | پلار خپل ته | ماسخوتن | چه ژړل ئے | دوي اووئيل | اے پلاره زموږ! | بيشکه موږ

او دشپے (ماسخوتن) ټول پلار ته خواله په ژړا راغلل۔ ورته ئے اووئيل اے زموږ پلاره!

ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ

تلي وو موږ | منډے موو وهلے | او پريښودلے وو موږ | يوسف لره | د سامان خپل سره | نو (پس) اوخوړلو هغه لره

موږ د منډے مقابلے له تلي وو او يوسف مو د خپل سامان سره پريښودلے وو (په دے کښے)

الذِّئْبُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ﴿۱۷﴾

شرمخ | او نه ئے ته | باور (يقين) کوونکے | په موږ باندے | اگر که | يو موږ | رشتيني

شرمخ راغے او هغه ئے اوخوړلو او ستا زموږ په خبره يقين نه راځي اگر که موږ تا ته رشتيا وايو۔

وَجَآءُوْ عَلٰى قَمِيْصِهٖ بِدَمٍ كَذِبٍ ؕ قَالَ بَلْ

او دوي راوړو | د هغه قميص | چه ککړ وو په وينه | د دروغو | يعقوبؑ اووئيل | بلکه

او د هغه په قميص باندے ئے د دروغو وينه لګولے راوړه پلار ورته اووئيل (حقيقت دا نه دے)

سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ؕ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ؕ وَاللّٰهُ

خائسته کړے دے | تاسو ته | زړونو ستاسو | يو کار | نو صبر | ډير ښه دے (زما سره) | او الله

بلکه دا تاسو د ځان نه يوه خبره جوړه کړے ده او س خو زما د پاره بس هم صبر غوره دے او تاسو چه څه دروغ وايئ

الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿۱۸﴾ وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوْا

نه مدد غوښتلے شي | په هغه څه | چه تاسو ئے وايئ | او راغله | يوه قافله | نو (پس) اوليږلو هغوي

نو په هغے د الله تعالیٰ زما امداد او کړي او (بل خوا) يوه قافله راغله نو خپل يو کس (اوبه راوړونکی) ئے

وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ؕ قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا

خپل اوبه راوړونکے | نو هغه زوړند کړه | بوقه خپله | وئے وئيل | اے زيرے دے | دا خو

د اوبو راوړلو د پاره اوليږلو هغه چه خپله بوقه کوهي ته وغورزوله نو چغه ئے کړه راشئ زيرے مې در باندے

غُلٰمٌ ؕ وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا

يو هلک (غلام) دے | او دوي پټ کړو دے (د ځان سره) | د تجارت د پاره | او الله | ښه پوهه وو | په هغه څه

دا خو ښکلے يو هلک را ووختو او دوي دهٔ لره د مال تجارت په خيال پټ کړو او دوي چه څه کول الله تعالیٰ ته

يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۹﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۢ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ

چه دوي کول | او دوي خرڅ کړو هغه | په قيمت | لږ (بے کاره) | په يو څو روپو | د شمار لو شوو

د هغے پوره علم وو دوي بيا يوسفؑ په ډير کم قيمت خرڅ کړو چه د شمار يو څو روپئ وے

وَكَانُوْا فِيْهِ مِنَ الزَّاهِدِيْنَ ۲۰ وَقَالَ الَّذِى اشْتَرٰىهُ

او دوی وو | په ده کښے | بے رغبته (بیزاره) | او وئیل | هغه کس | چه دے ئے راخستلے وو

او په یوسف کښے ددوی څه دلچسپی نه وه او په مصر کښے چه یوسف کوم سړی واخستلو هغه خپلے ښځے ته

مِنْ مِّصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ اَكْرِمِىْ مَثْوٰىهُ عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ

په مصر کښے | ښځے خپلے ته | عزت او کړه | د اوسیدلو ددهٔ | کیدے شی | چه دے به فائده اکړی موږ ته

او وئیل چه ددهٔ ډیر خیال ساته کیدے شی چه دے به موږ ته څه فائده راکړی

اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ۭ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِى الْاَرْضِ

یا به او نیسو موږ دے | د ځوی په ځائے | او دغه شان | موږ ځائے ورکړو | یوسف ته | په زمکه (د مصر) کښے

یا به ئے موږ خپل ځوئے جوړ کړو او دغه شان موږ په دغه ملک کښے یوسف ته ځائے ورکړو

وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۭ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰٓى اَمْرِهٖ

او چه موږ او ښایو دهٔ ته | د تعبیر | د خوبونو نه | او الله | غالب دے | په کار خپل باندے

او موږ ورته د خوب د خبرو صحیح تعبیر اوښایو او الله تعالیٰ په خپل هر کار باندے زور آور دے

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۲۱ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗٓ

لیکن | اکثر | خلق | نه پوهیږی | او هر کله | چه دے (یوسف) اورسیدو | ځوانئ خپلے ته

لیکن ډیر خلق نه پوهیږی او هر کله چه یوسف خپلے ځوانئ ته اورسیدو

اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ۲۲

نو ورکړو موږ دهٔ ته | حکمت | او علم | او دغه شان | موږ بدله ورکوو | نیکانو ته

نو موږ ورله طاقت د پوهے او علم ورکړو او نیکانو خلقو ته موږ هم دغه شان بدله ورکوو

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِىْ هُوَ فِىْ بَيْتِهَا عَنْ نَّفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ

او او غولولو دهٔ لره | هغه ښځے | چه دے | په کور د هغے کښں وو | د دهٔ د نفس په باره کښں | او بند ئے کړے

او د کوم ښځے په کور کښے چه یوسف اوسیدو هغے د یوسف د غلولو (ځان ته د مائله کولو) کوشش وکړو او ټول

الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۭ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ

ټول دروازے | او وے وئیل (هغه) | دلته راشه | تا ته وایم | دهٔ او وئیل | پناه غوارم | د الله | بیشکه هغه

دروازے ئے بندے کړے او ورته ئے او وئیل چه دلته راشه یوسف او وئیل. په الله سره پناه غوارم هغه خو زما

رَبِّىْٓ اَحْسَنَ مَثْوَاىَ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۲۳ وَلَقَدْ

زما مالک دے | ده ښائسته کړے دے | زما د اوسیدو ځائے | بیشکه | نه شی کامیابیدے | ظالمان | او یقینا

پالنهار دے چه زه ئے ډیر په ښه طریقه ساتلے یم او یقیناً په کور د مولی کښں خیانت کونکی ظالمان کامیابیدے نشی. او یقیناً

هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ اَنْ رَّاٰ بُرْهَانَ

هغے (ښځے) پوره اراده او کړه | د دهٔ | او ده به (هم) اراده کړے وے | د هغے | که چرے نه وے لیدلے ده | دلیل

هغه ښځے (د یوسف سره د بدکارئ) پوره قصد کړے وو او د یوسف په زړه کښے به هم د دے ښځے خیال راغلے وے که چرے

رَبِّهٖ ؕ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ اِنَّهٗ

دخپل رب | دغه شان | چه لرے کړو مونږ | د دهٔ نه | بدي | او بے حیائی (زنا) | بیشکه دے وو

هغه دخپل رب دلیل (علم وثبوت) نه وے لیدلے دا کار مونږ ځکه وکړو چه مونږ دهغه نه بدکاري او بے حیائی لرے او ساتو

مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ۝ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ

زمونږ د (هغه) بندګانو نه | چه خالص کړے شوی دی | او دواړو منډه کړه | دروازے ته | او څیرے (ښځے) او شلولو

یقیناً هغه زمونږ په مخلصانو (بچ کړے شوے) بندګانو کښے وو او دواړو دروازے طرف ته منډه کړه او ښځے

قَمِيْصَهٗ مِنْ دُبُرٍ وَّاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ؕ قَالَتْ

قمیص د دهٔ | د وروستو نه | او بیا موندلو دواړو | خاوند د ښځے | دروازے سره | هغے او وئیل

د وروستو (دشا) نه دهغه قمیص او شلولو په دے کښ دواړو د دروازے سره د ښځے خاوند عزیز مصر اولیدو نو دے ښځے

مَا جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّآ اَنْ يُّسْجَنَ

څه سزا کیدے شی | دهغه چا | چه غواړی | ستا کور والا سره | بدکاری | سوا | د دے نه چه قید کړے شی

فوراً او وئیل چه خوک ستا ښځے ته بدنیته شی دهغهٔ د دے نه سوا نور څه سزا کیدے شی چه یا خو قید کړے شی

اَوْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِيْ عَنْ نَّفْسِيْ

یا (بله څه) دردناکه سزا (ورکړے شی) | هغه او وئیل | (چه) د دے (ښځے) | او غلولم زهٔ | زما د نفس باره کښے

یا ورله څه بله دردناکه سزا ورکړے شی یوسفؑ او وئیل د دے خو پخپله زهٔ ځان ته مائله کول غوښتلم

وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ

او فیصله او کړه | یو فیصله کوونکی | د دے (ښځے) د خاندان نه | که چرے | د دهٔ قمیص | شلیدلے وی

او د ښځے د خاندان نه یو عاقل فیصله کوونکی په بیان د بعضو علامتونو سره فیصله او کړه چه که چرے د یوسفؑ قمیص

مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝ وَاِنْ كَانَ

د مخے نه | نو دا ښځه رشتیا وائی | او دے | د دروغژنو نه دے | او که چرے

د مخے نه شلیدلے وی نو دا ښځه رشتیا وائی او یوسفؑ دروغژن دے۔ او که چرے

قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝

د دهٔ قمیص | شلیدلے وی | د وروستو نه | نو دا دروغ وائی | او دے | د رشتینو نه دے

د دهٔ قمیص د شا (وروستو) نه شلیدلے وی نو دا ښځه دروغ وائی او یوسف رشتینے دے

فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ

پس هر کله | چه هغه اولیدلو | قمیص د دهٔ | چه شلیدلے وو | د وروستو نه | نو وے وئیل | بیشکه دا کار

بیا کله چه خاوند د یوسفؑ قمیص د شا (وروستو) نه شلیدلے اولیدو نو وے وئیل چه دا ستاسو د ښځو مکر

مِنْ كَيْدِكُنَّ ؕ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ ۝ يُوْسُفُ اَعْرِضْ

ستاسو (د ښځو) یو فریب دے | بیشکه | ستاسو فریب | ډیر لوئے دے | اے یوسف | مخ واړوه

(فریب) دے یقیناً ستاسو مکرونه (فریبونه) په مقابله د سړو کښ ډیر لوئے دی۔ اے یوسف ته د دے خبرے څه خیال (پروا)

عَنْ هٰذَا ۜ وَاسْتَغْفِرِيْ لِذَنْۢبِكِ ۖ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ۝

د دے نه | او ته بخښنه او غواړه (اے ښځې) | د ګناه خپلې | بیشکه | هم ته ئے | د خطاکارو نه

مه کوه (دا خبره پړ پرده او ډکرے مکوه) او اے ښځې ! ته د خپلے ګناه معافي او غواړه ۔ یقینًا هم ته خطاکاره ئے

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ

او اوو ئیل | زنانو | په ښار کښے | چه د عزیز ښځه | غلوی

او د ښار څۀ ښځو خبرے شروع کړے چه د عزیز ښځه خپل غلام خپل ځان ته مائله کول غواړی

فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ ۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۭ اِنَّا لَنَرٰىهَا

غلام خپل | د هغه د نفس په باره کښے | یقینًا | هغه ئے نو تلے دے د هغې زړه ته | په محبت کښے | بیشکه مونږ | وینو دا

او د هغه محبت د دے د زړۀ پرده ته ورننوتے دے زمونږ په خیال خو دا په ښکاره ګمراهئ کښے

فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ

په ګمراهئ (غلطئ) | ښکاره کښے | پس هر کله | چه دے واوریدو | د هغوی طعن (بدنامے یا مکر) | نو پیغام ئے ولیږلو

مبتلا شوے ده ۔ نو هر کله چه هغے د دے ښځو د مکر خبرے واوریدے نو هغوی ئے د دوئ له راوغوښتلے

اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ

هغوی ته | او تیار ئے کړو | هغوی د پاره | یو مجلس (ځائے تکیه ګانو) | او ورئے کړه | هرے یوے ته

او د تکیه ګانو مجلس ئے ورله تیار کړو او هرے یوے ته ئے (په لاس کښے

مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗ

د هغوی نه | چاړه | او وئے ئیل (یوسف ته) | چه ته راوځه | دوی ته | پس هر کله چه | هغوی اولیدو دے

چاړه (چاقو) ور کړه او یوسف ته ئے او وئیل چه لږ د دوی مخے ته راووځه نو کله چه هغوی یوسف ولیدلو

اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ۫ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا

نو ډیر لوئے ګاڼلو | او پرے ئے کړل | لاسونه خپل | او اووے وئیل | پاک دے | الله | نه دے دا

نو د هغۀ حسن ته حیرانے پاتے شوے او خپل لاسونه ئے پریکړل او وئے وئیل چه سبحان الله ! (پاک دے الله)

بَشَرًا ۭ اِنْ هٰذَآ اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ۝ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ

انسان | نه دے دا | مګر | یو فرشته | عزتمنده | دے (ښځې) او وئیل | پس هم دا

دا سړے خو بشر نه شی کیدے دا خو بس یوه عزتمنده فرشته ده د عزیز ښځے ورته او وئیل او ګورئ کنه !

الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ فِيْهِ ۭ وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ

هغه کس دے | چه تاسو ملامته کوئ ما | د هغه په باره کښے | او یقینًا | ما غلولے دے دے | د ده د نفس په باره کښے

دا هم هغه کس دے د چا په باره کښے چه تاسو زه ملامته کولم او یقینًا ما دے خپل ځان ته مائله کولو

فَاسْتَعْصَمَ ۭ وَلَىِٕنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهٗ لَيُسْجَنَنَّ

خو ده ځان پوره بچ ساتلے دے | او که چرے | دے او نه کړی | هغه څه | چه زۀ ورته حکم کوم | نو خامخا به قیدی کړے شی

خو دۀ را نه ځان بچ کړو او که اوس هم د دے زما په حکم (وینا) عمل اونکړی نو

وَلَيَكُونًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ﴿۳۲﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ

اوخامخا به شي | د ذليلو خلقو نه | ده او وئيل | اے زما ربه! | قيد | زيات خوښ دے | ما ته

خامخا به دے قيد کړے شي او ډير بے عزته (رسوا) به شي يوسفؑ دعا او غوښتله چه اے زما ربه! دا ښځے

مِمَّا يَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ ۚ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُنَّ

دهغه څه نه | چه دوی رابلی ما | هغے ته | او که چرے ته لرے نه کړے | زما نه | مکر د دوی

چه ځو مرکار دعوت ماته راکوی ماته دهغے نه جیل زیات خوښ دے او که چرے ته ما د دوی د چالونو نه محفوظ نه کړے

اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۳۳﴾ فَاسْتَجَابَ لَهٗ

نو زۀ به مائل شم | دوی ته | او زه به شم | د جاهلانو نه | پس قبوله کړه | دعا دده

نو زۀ به (هم) دوی ته مائل شم او په جاهلانو کښے به شامل شم نو د یوسفؑ رب دهغه دعا قبوله کړه

رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۗ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۳۴﴾

رب دده | نو لرے ئے کړو | دده نه | مکر دهغوی | بیشکه | هم هغه | اوریدونکے | پوهه دے

او دهغه ښځو د چالونو نه ئے محفوظ کړو یقیناً هم هغه الله اوریدونکے او پوهه ذات دے

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ

بیا | ښکاره شوه | دوی ته | پس د دے نه | چه دوی اولیدلے | نخښے | چه خامخا به دوی قید کوی دغه

بیا د یوسفؑ د پاکدامنۍ د نخښو د لیدو نه پس دے خلقو دا مناسب اوګڼړله چه یوسفؑ د څه وخت د پاره

حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۳۵﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيٰنِ ۗ قَالَ

تر څه وخته پورے | او داخل شو | د ده سره | قید خانے (جیل) ته | دوه ځلمی | او وئیل

قید خانے ته اولیږی او د یوسفؑ سره دوه نور ځوانان هم قید خانے ته داخل شول په هغوی کښے یو

اَحَدُهُمَآ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ وَقَالَ الْاٰخَرُ

یو د دوارو نه | بیشکه ما | اولیدلو ځان (په خوب کښے) | چه زۀ نچوړوم | شراب | او او وئیل | هغه بل

(یوه ورځ یوسفؑ ته) او وئیل چه زه په خوب کښے ځان وینم چه شراب نچوړوم (جوړوم) او هغه بل (ورته) او وئیل

اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِيْ خُبْزًا تَاْكُلُ

چه بیشکه ما | اولیدلو ځان (په خوب کښے) | چه زه اوچتوم | په خپل سر باندے | ډوډئ | چه خوری

چه زه په خوب کښے ځان وینم چه د سر د پاسه مے روټئ اوچتے کړی دی او مارغان

الطَّيْرُ مِنْهُ ۗ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۳۶﴾

مارغان | دهغے نه | ته مونږ خبر کړه | د دے (خوب) په تعبیر | بیشکه مونږ وینو (ګڼړو) تا | د نیکانو نه

ترے نه خوراک کوی لږ راته د دے خوب تعبیر وښایه ته مونږ ته ډیر ښه سړے ښکارے

قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا

ده وفرمائیل | نه به راځی تاسو ته | (هغه) خوراک | چه تاسو ته ورکولے شی | مګر | زه به خبر درکړم تاسو ته

یوسفؑ ورته جواب ورکړو چه تاسو له به خپل مقرر رزق لا نه وی راغلے چه زۀ به د هغے د راتلو نه

بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ۚ ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي

په حقيقت د هغې | مخکښې د دې نه | چه هغه (خوراک) راشي تاسو ته | دا | هغه څه دي | چه ښودلې دي ما ته

مخکښې مخکښې تاسو ته حقيقت بيان کړم دا د هغه علم يوه حصه ده چه ما ته زما رب

رَبِّي ۚ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

رب زما | بيشکه | ما پرېښودلې دے | دين | د هغه قوم | چه ايمان نه راوړي | په الله باندې

راکړے دے (خو اول زما يوه خبره واورئ هغه دا چه) ما د هغه خلقو دين پرېښودلے دے چه په

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي

او دوي | د آخرت نه هم | انکار کوي | او زه روان يم | په دين | د خپل پلار نيکه

الله تعالىٰ ايمان نه لري او د آخرت نه هم منکر دي او زه د خپل پلار نيکه

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ

چه ابراهيمؑ | او اسحاقؑ | او يعقوبؑ دے | نه دي جائز | مونږ له | چه شريک کړو

ابراهيمؑ اسحاقؑ او د يعقوبؑ په دين باندې روان يم مونږ له دا حق نشته (جائز نه دي) چه د الله تعالىٰ

بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ

د الله سره | څه څيز | دا | فضل دے | د الله | په مونږ باندې | او په خلقو باندې

سره څه قسم څيز شريک کړو دا توحيد په مونږه او په ټولو خلقو د الله فضل دے

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ

ليکن | اکثر | خلق | شکر نه کوي | اے زما دواړو ملګرو | د جيل (قيد)

خو اکثر خلق (د دې نعمت) شکر نه ادا کوي اے زما د جيل ملګرو (لږ دا راته اووايئ چه)

أَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

آيا خدايان (معبودان) | جدا جدا | ښه دي | او که هغه يو الله | چه زورور (غالب) دے

آيا ډير جدا جدا (ګڼ ونړ) معبودان ښه دي که يو الله چه زورور (زبردست) دے

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ

تاسو عبادت نه کوئ | د هغه نه سوا | مګر | د هغه نومونو | چه ايښودي دي هغې له | تاسو

تاسو د الله تعالىٰ نه سوا تش د دا سې نومونو عبادت کوئ چه تاسو او ستاسو پلار نيکه

وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ إِنِ الْحُكْمُ

او ستاسو پلار نيکه | چه نه دے رالېږلے | الله | په هغې باندې | هيڅ دليل | نشته حکم (اختيار)

دغان له ايښودلي دي (او) الله تعالىٰ د هغوي په حق کښې هيڅ قسم دليل هم نه دے رالېږلے حاکميت خو

إِلَّا لِلَّهِ ۚ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ

مګر | د الله | هغه حکم کړے دے | چه عبادت به نه کوئ | مګر | هم د هغه | دا دے | دين

يوازې د الله تعالىٰ حق دے هم هغه دا حکم کړے دے چه د هغه نه سوا د بل چا عبادت مه کوئ هم دا

الْقَیِّمُ وَلٰکِنَّ اَکْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ ۝ یٰصَاحِبَیِ السِّجْنِ

پوخ | لیکن | اکثر | خلق | نه پوهیږی | اے زما دواړو ملګرو | د جیل

درست او پوخ دین دے خو اکثر خلق نه پوهیږی اے زما د جیل ملګرو!

اَمَّآ اَحَدُکُمَا فَیَسْقِیْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ

هرچه دے | یو په تاسو کښے | نو هغه به شکوی | په خپل مالک باندے | شراب | او هرچه | هغه بل دے

په تاسو کښے به یو خپل مالک باندے شراب شکوی او هغه بل به

فَیُصْلَبُ فَتَاْکُلُ الطَّیْرُ مِنْ رَّاْسِهٖ ؕ قُضِیَ الْاَمْرُ

نو هغه به په سولئ (پانسئ) کوے شی | پس خوری به | مارغان | د سر د هغهٔ نه | فیصله کړے شوے ده | د کار

پانسی شی لو مارغان به ئے د سر غوښے خوری تاسو چه دځه په باره کښے تپوس کولو

الَّذِیْ فِیْهِ تَسْتَفْتِیٰنِ ۝ؕ وَقَالَ لِلَّذِیْ ظَنَّ اَنَّهٗ

هغے چه دهغے په باره کښ | تاسو تپوس کولو | او دهٔ اووئیل | هغه کس ته | چه خیال ووډیوسفؑ | چه بیشکه دے به

دهغے فیصله (هم داسے) شوے ده او په دے دواړو کښے چه دچا باره کښے دیوسفؑ خیال وو چه

نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْکُرْنِیْ عِنْدَ رَبِّکَ ۫ فَاَنْسٰهُ الشَّیْطٰنُ

بچ شی | ذ دے دواړو نه | ما یاد کړه | دخپل مالک په وړاندے | پس هیر کړل دهغه نه | شیطان

خلاص به شی دهغه ته ئے اووئیل چه ته خپل مالک ته زما تذکره او کړه خو شیطان دهغه نه خپل مالک ته د

ذِکْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِی السِّجْنِ بِضْعَ سِنِیْنَ ۝ؑ وَقَالَ

یادول مالک خپل ته | نو پاتے شو دے (یوسفؑ) | په قید کښ | څو کاله (نور) | او اووئیل

یوسفؑ تذکره کول هیر کړل نو یوسف نور هم څو کاله په قید کښے پاتے شو

الْمَلِکُ اِنِّیْۤ اَرٰی سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ یَّاْکُلُهُنَّ

بادشاه | بیشکه زه | وینم (په خوب کښے) | اووه | غواګانے | څربے | چه خوری دوی لره

او (څه وخت پس دمصر) بادشاه (خپلو درباریانو ته) اووئیل چه زه په خوب کښے وینم چه

سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ یٰبِسٰتٍ ؕ

اووه لوړے | تښے غواګانے | او اووه | وږی | شنه | او نور | اوچ

اووه څربے غواګانے دی چه اووه تښے (ماندهٔ) غواګانے ئے ماتوی (خوری) او اووه شنه وږی دی او نور اووه وږی اوچ دی

یٰۤاَیُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُوْنِیْ فِیْ رُءْیَایَ اِنْ کُنْتُمْ لِلرُّءْیَا

اے درباریانو | تعبیر را کړئ ماته | د خوب زما کښ | که چرے تاسو | د خوب

اے درباریانو که تاسو د خوب تعبیر ویستلے شئ لو زما د دے خوب تعبیر ماته وښایئ

تَعْبُرُوْنَ ۝ قَالُوْۤا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِیْلِ

تعبیر ویستو لکی یئ | هغوی اووئیل | دا پریشانه (ګډوډ) | خوبونه دی | او نه یُو مولږ | په تعبیر

هغوی ورته اووئیل چه دا خو هسے پریشانه ګډوډ خوبونه دی او دا سے خوبونو په تعبیر مولږ پوهیدونکی نهٔ یو

الْاَحْلَامِ بِعٰلِمِيْنَ ﴿٤٤﴾ وَقَالَ الَّذِيْ نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ

د (داسے) خوبونو | پوهه | او اووئیل | هغه کس | چه جیل نه خلاص شوے وو | د دواړو نه | او یاد شو ورته

او په هغه دواړو قیدیانو کښے چه کوم کس خلاص شوے وو او ورپورې وخت پس ورته د یوسفؑ خبره را یاده شوه هغه اووئیل

بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِيْلِهٖ فَاَرْسِلُوْنِ ﴿٤٥﴾ يُوْسُفُ

څه موده پس | چه زه به | خبر کړم تاسو | په تعبیر دد دے باندے | نو ما ولیږئ | اے یوسف

زۀ به تاسو ته د دے خوب تعبیر اوښایم بس تاسو ما قید خانے ته یوسفؑ پسے ولیږئ قید خانے ته چه ورسیدو نو یوسفؑ

اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ اَفْتِنَا فِيْ سَبْعِ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ

اے رشتیا ویونکیه | تعبیر او ښایه مونږ ته | د اووه | غواګانو | څربو | چه خوري ئے

ته ئے اووئیل چه اے یوسف اے رشتینیا مونږ ته د دے خوب په تعبیر باندے پوهه کړه چه اووه څربے غواګانے دی چه

سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعِ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ لَّعَلِّيْٓ

اووه | ډنګرے | او د اووه | وږو | شنو | او نورو | اُوچو | دے د پاره

نورے اووه ډنګرے (ماندہ) غواګانے ئے خوري او اووه شنه وږی دی او نور اووه وږی اوچ دی (کیدے شی)

اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٦﴾ قَالَ تَزْرَعُوْنَ

چه زه واپس لاړ شم | خلقو ته | کیدے شی چه هغوی | پوهه شی | او ئے فرمائیل | تاسو به کرونده کوئ

چه زه خلقو ته واپس لاړ شم چه هغوی هم په حقیقت پوهه شی یوسف ورته اووئیل چه تاسو به

سَبْعَ سِنِيْنَ دَاَبًا ۚ فَمَا حَصَدْتُّمْ فَذَرُوْهُ فِيْ سُنْۢبُلِهٖٓ

اووه | کاله | پرله پسے | بیا څه چه | لو کړئ تاسو | نو پریږدئ هغه | په خپلو وږو کښے

اووه کاله پرله پسے (مسلسل) غله کرئ، په دے دوران کښے چه تاسو کوم فصل وریبئ نو هغه په خپلو وږو کښی بند پریږدئ

اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تَاْكُلُوْنَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ

سوا | د هغے لږو نه | چه تاسو ئے خورئ | بیا به | راشی | د دے نه پس

سوا د هغه لږ مقدار غلے نه چه تاسو ئے خورئ بیا به ورپسے اووه د سوکړے

سَبْعٌ شِدَادٌ يَّاْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا

اووه کاله | سخت | چه خوري به هاغونه | هغه څه | چه تاسو د مخکښے نه جمع کړي وي | د هغه کلو د پاره | سوا | د هغه لږے غلے نه

سخت کلونه راشی چه تاسو څومره غله د دے کلو د پاره ذخیره کړی وی هغه ټوله به اوخوري سوا د هغه لږ

تُحْصِنُوْنَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ فِيْهِ

چه تاسو ئے تخم د پاره ساتئ | بیا به | راشی | د دے نه پس | یو داسے کال | چه په هغے کښے به

مقدار نه چه تاسو د تخمونو د پاره ساتلی وی بیا به ورپسے یو داسے کال راشی چه په هغے کښے به

يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ

باران اوشي | په خلقو باندے | اوپه هغے کښے به | دوي (د میوو رس) نچوړوي | او اووئیل | بادشاه

په خلقو به ډیر باران نوته اوشي او په دغه کال کښے به خلق دانګورو شیرے نچوړوي او بادشاه اووئیل

ائْتُونِي بِهِ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ

راولئ ماته | یوسف لره | پس هر کله | چه راغے دۀ ته | قاصد | (نو) دۀ ورته اووئیل | واپس لاړ شه

چه داسړے ماله راولئ۔ خو (بیا) کله چه قاصد دهغه خواله راغے نو ورته ئے اووئیل چه خپل مالک ته واپس لاړ شه

إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ

خپل مالک (بادشاه) ته | پس تپوس ترے اوکړه | چه څه حال دے؟ | د هغه زنانو | چه پرے کړی وو هغوی

او تپوس ترے اوکړه چه د هغه ښځو څه قصه ده چه خپل لاسونه ئے پرے کړي وو

أَيْدِيَهُنَّ ۚ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ

لاسونه خپل | بیشکه | رب زما | په مکر د هغوي | ښه پوهه دے | (بادشاه) اووئیل | څه واقعه ده ستاسو

یقیناً زما رب دهغوي دمکر (چال) نه ښهٔ واقف (عالم) دے بادشاه (هغه ښځوته) اووئیل چه داستاسو څه قصه ده

إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ

کله چه | تاسو غُلولو | یُوسفٔ لره | دهغه د نفس په باره کښے | هغوي اووئیل | پاک دے | الله

کله چه تاسو یوسفٔ د خپل مطلب دپاره غُلولو؟ نو هغوي اووئیل د الله تعالیٰ پناه!

مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۚ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ

موږ نه دے معلومه کړے | په هغه کښے | څه بدي | اووئیل | ښځے | د عزیز | اُوس

موږ په هغه کښے معمولي بدي هم نه ده لیدلے د عزیز ښځے اووئیل چه اوس خو

حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ

ښهٔ ښکاره شو | حق | ما | مطالبه کړے وه دهٔ نه | د دهٔ د نفس په باره کښے | او بیشکه دے

حقه خبره ټولو ته ښکاره شوه۔ هم ما هغهٔ لره ځان ته د مائله کولو کوشش کړے وو او حقیقت دا دے

لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ

د رشتیا ویُونکو نه دے | دا دے دے دپاره | چه پوهه شي دے | چه بیشکه | ما نه دے کړے هیڅ خیانت ددهٔ

چه هغه بالکل رشتینے دے دا (خکه وکړل چه هغه ته پته اولګي چه ما د هغه نه پټی شا څه خیانت نه دے کړے

بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٢﴾

پټی شا | او دا چه بیشکه | الله | نه کامیابوی | فریب (مکر) | د خیانت ګرو

(په بهتان لګولو سره په هغهٔ باندے) او الله تعالیٰ د خیانت ګرو خلقو چال (فریب) سرته نه رسوي۔

وَمَآ اُبَرِّئُ نَفْسِيْ ۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌۢ بِالسُّوْٓءِ اِلَّا

اوزهٔ پاکی نه بیانوم | د نفس خپل | بیشکه | نفس | خامخا ډیر ښودونکے دے | د بدئ | ماسوا

اوزهٔ دا دعوی نه کوم چه زما نفس بلکل پاک دے ځکه چه نفس خو خامخا (بلد ه ته) بدے لارے ښائی

مَا رَحِمَ رَبِّيْ ؕ اِنَّ رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۵۳ وَقَالَ

دهغے (نفس) نه | چه رحم (پرے) اوکړی | رب زما | بیشکه | رب زما | ډیر بخښونکے | ډیر مهربان دے | او اوو ئیل

البته که زما رب په چا رحم اوکړی نو جدا خبره ده یقیناً زما رب ډیر بخښونکے مهربان دے. او بادشاه اوو ئیل

الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ بِهٖٓ اَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِيْ ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهٗ

بادشاه | راولئ ما ته | دے | چه خاص ئے کړم | دپاره د ځان خپل | نو کله چه | خبرے ئے ورسره اوکړے

چه دے ما ته راولئ چه زهٔ ئے خالص خپل معاون جوړ کړم نو کله چه ورسره بادشاه خبرے اوکړے

قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اَمِيْنٌ ۝۵۴ قَالَ اجْعَلْنِيْ

نو ئے ووئیل | بیشکه ته | دنن نه | زموږ سره | عزتمند | امانتدار ئے | او وئیل (ورته) هغهٔ | مقرر کړه ما

نو ورته ئے اوو ئیل چه دنن نه به ستا په موږ کښې لویه مرتبه وی او په تا باندے به زموږ پوره بروسه وی یوسفؑ ورته اوو ئیل

عَلٰى خَزَآئِنِ الْاَرْضِ ۚ اِنِّيْ حَفِيْظٌ عَلِيْمٌ ۝۵۵ وَكَذٰلِكَ

په خزانو | د زمکے (د مصر) | بے شکه زهٔ | حفاظت کونکے | پوهه یم | او دغه شان

چه ما د مصر د خزانو په انتظام باندے مقرر کړه یقین اوکړه چه زهٔ د دے حفاظت ډیر ښه کولے شم.

مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِي الْاَرْضِ ۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ

موږ ځای ورکړو | یُوسف ته | په زمکه کښې | چه دے به اوسیدو | په هغے کښې | چرته به ئے

اوزهٔ د دے په تدبیر ښهٔ پوهیږم. او دغه شان موږ یوسفؑ ته په مصر کښې دا سے اختیار (اقتدار) ورکړو چه چرته ئے

يَشَآءُ ؕ نُصِيْبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَآءُ وَلَا نُضِيْعُ اَجْرَ

چه غوښتل | موږ رسوو | رحمت خپل | چا ته چه | اوغواړو | او موږ نه ضائع کوو | اجر (بدله)

زړه غوارې هلته دې اوسیږی موږ چه چا ته اوغواړو خپل رحمت ورکوو او دا سے نیکانو خلقو اجر نه ضائع کوو

الْمُحْسِنِيْنَ ۝۵۶ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا

د نیکانو | او خامخا بدله | د آخرت | ډیره ښه ده | هغه چالره | چه ایمان راوړی | او هغوی

او د آخرت بدله خو دهغه خلقو دپاره ډیره ښه ده چه ایمان راوړی او په تقوی باندے کار بند وی

يَتَّقُوْنَ ۝۵۷ وَجَآءَ اِخْوَةُ يُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ ع

پرهیزګاری کوی | او راغلل | ورولره | د یوسفؑ | نو داخل شو | په دهٔ باندے | نو دهٔ اوپیژندل هغوی

(او دقحط په زمانه کښې چه) کله د یوسفؑ ورولره راغلل او د یوسفؑ خواله اورسیدل نو یوسفؑ خو هغوی اوپیژندل

وَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ۝۵۸ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ

او هغوی | دهٔ لره | ناشناګنړونکی وو | او هر کله | چه دهٔ تیار کړو هغوی لره | سامان دسفر دهغوی | نو دهٔ اوو ئیل

خو هغوی دے اونهٔ پیژندلو او کله چه یوسفؑ د هغوی د سفر سامان تیار کړو نو ورته ئے اوو ئیل

ائْتُوْنِیْ بِاَخٍ لَّكُمْ مِّنْ اَبِیْكُمْ ۚ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّیْۤ اُوْفِی

راولئ ماته | ورور | ستاسو | چه ستاسو د پلار له دے | آیا تاسو نه گورئ | چه بیشکه زه | پوره ور کوم

چه (آئنده) خپل پلار شریک (میرسے) ورور هم ماته راولئ تاسو گورئ نه چه زه پیمانه هم پوره ور کوم

الْكَیْلَ وَاَنَا خَیْرُ الْمُنْزِلِیْنَ ﴿۵۹﴾ فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِیْ بِهٖ

راشن (پیمانه) | او زه | ښه | میلمستیا ور کونکے یم | پس که چرے | رانه وستلو تاسو ماته | هغه

او میلمستیا هم ډیره ښه ور کوم او س هم که تاسو هغه ماله رانه وستلو نو له خوبه درته

فَلَا كَیْلَ لَكُمْ عِنْدِیْ وَلَا تَقْرَبُوْنِ ﴿۶۰﴾ قَالُوْا سَنُرَاوِدُ

نو نشته | څه پیمانه (راشن) | ستاسو دپاره | زما سره | (او بیا) ماته نزدے هم رانشئ | هغوی او وئیل | په تدبیر سره به طلب کوو مونږ

زما د طرف نه غله ملاو یږی او نه بیا زما خواله راشئ ورونړو ورته او وئیل چه مونږ به ئے

عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ﴿۶۱﴾ وَقَالَ لِفِتْیٰنِهِ اجْعَلُوْا

د هغه | د پلار د هغه له | او بیشکه مونږ | خامخا دا کار کوونکی یو | او وئیل (یوسفؑ) | خپلو خادمانو ته | چه تاسو کیږدئ

د پلار نه ضرور مطالبه وکړو او دا کار به خامخا کوو او یوسفؑ خپلو نوکرانو ته او وئیل چه د دوی ادا کړے قیمت هم

بِضَاعَتَهُمْ فِیْ رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ یَعْرِفُوْنَهَاۤ اِذَا انْقَلَبُوْۤا

قیمت د سامان د دوی | په بارونو د دوی کښ | شاید چه دوی | او پیژنی دا | کله چه | لاړ شی

د دوی په سامان کښ (پټ) کیږدئ شاید چه دوی کله خپلو خپلوانو ته واپس لاړ شی نو وے پیژنی او کیدے شی

اِلٰۤی اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُوْنَ ﴿۶۲﴾ فَلَمَّا رَجَعُوْۤا اِلٰۤی اَبِیْهِمْ

خپلوانو خپلو ته | د دے دپاره چه دوی | واپس راشی | پس هر کله | چه واپس او رسیدل دوی | پلار خپل ته

چه د دے احسان په وجه بیا راشی نو کله چه دوی واپس خپل پلار ته ورسیدل نو پلار ته ئے او وئیل چه

قَالُوْا یٰۤاَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَیْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَاۤ اَخَانَا

(نو) او وئیل دوی | اے زمونږ پلاره | منع کړے شوه | زمونږ له | پیمانه (راشن) | نو ته او لیږه | زمونږ سره | ورور زمونږ

اے زمونږ پلاره! آئنده (بیا) دپاره غله په مونږ بالدے بنده کړے شوے ده نو ته مونږ سره زمونږ (دا میرسنے) ورور او لیږه

نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿۶۳﴾ قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ

چه پیمانه (راشن) راوړو | او بیشکه مونږ | د ده | حفاظت کونکی یو | او وئیل یعقوبؑ | آیا | زه اعتماد او کړم په تاسو بالدے

چه بیا (آئنده) غله راوړو او یقین او کړه چه مونږ به د ده پوره حفاظت کوو پلار ورته او وئیل چه آیا د ده په باره کښ هم زه

عَلَیْهِ اِلَّا كَمَاۤ اَمِنْتُكُمْ عَلٰۤی اَخِیْهِ مِنْ قَبْلُ ؕ فَاللّٰهُ

د ده په باره کښ | مگر | شنګه چه | ما اعتماد کړے وو په تاسو | د ده د ورور په باره کښ | د دے نه پخوا | پس الله دے

په تاسو دا سے اعتماد او کړم لکه شنګه مے چه پخوا د ده د ورور په باره کښ په تاسو اعتماد کړے وو بهر حال

خَیْرٌ حٰفِظًا ۪ وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِیْنَ ﴿۶۴﴾ وَلَمَّا فَتَحُوْا

بهتر (ښه) | حفاظت کونکے | او هم هغه دے | د ټولو نه زیات | رحم کوونکے | او هر کله | چه دوی پرانستلو

الله ډیر ښه محافظ دے او د هرچا نه زیات رحم کونکے (مهربان) دے او کله چه دوی

مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ ؕ قَالُوْا

سامان خپل | نو وے موندو | قیمت (مال) خپل | چه واپس کړے شوے وو | دوی ته | دوی او وئیل

خپل سامان پرانستلو نو ئے لیدل چه خپل مال (قیمت) هم ورته واپس کړے شوے وو نو وے وئیل

يٰۤاَبَانَا مَا نَبْغِیْ ؕ هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا ۚ

اے زمونږ پلاره! | مونږ نور څه غواړو | دا دے | مال زمونږ | چه واپس کړے شوے دے | مونږ ته

اے زمونږ پلاره! نور څه غواړو؟ دا دے زمونږ هغه مال (قیمت) هم مونږ ته واپس کړے شوے دے

وَنَمِيْرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيْرٍ ؕ

او مونږ به غله راوړو | خپلے کورنۍ دپاره | او حفاظت به کوو | د ورور خپل | او زیات به راوړو | بار (پیمانه) | د یو اوښ

او دے ځل به خپل کور والو دپاره نوره غله هم راوړو او د خپل ورور حفاظت به هم کوو او د یو اوښ بار به زیاتی راوړو

ذٰلِكَ كَيْلٌ يَّسِيْرٌ ۝ قَالَ لَنْ اُرْسِلَهٗ مَعَكُمْ حَتّٰى

دا | پیمانه ده | ډیره آسانه | او وئیل هغه | هیڅ کله به او نهٔ لیږم دے | تاسو سره | تر دے چه

(او) دا پیمانه ډېر به ډیره په آسانه ملاؤ شی پلار ورته او وئیل زه به دے تاسو سره هیڅ کله او نهٔ لیږم تر سو چه

تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِیْ بِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ يُّحَاطَ

تاسو را کړئ ماته | پوخ لوظ | په نوم د الله | چه خامخا به تاسو راولئ ماته | دے | مګر | دا چه | راګیر کړئ شوئ

تاسو ماسره د الله تعالیٰ په نوم باندے دا لوظ و نکړئ چه تاسو به دے خامخا ماته واپس راولئ البته که واقعی

بِكُمْ ۚ فَلَمَّاۤ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ

تاسو ټول | پس هر کله | چه هغوی ور کړو هغه ته | ټینګ لوظ خپل | نو او وئیل یعقوبؑ | چه الله | په هغه څه | چه مونږ ئے وایو

تاسو ټے بسه شئ (نو جدا خبره ده) نو کله چه ورسره هغوی لوظ او کړو نو پلار ورته او وئیل چه مونږ چه کوم لوظ کوو

وَكِيْلٌ ۝ وَقَالَ يٰبَنِیَّ لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ بَابٍ وَّاحِدٍ

ذمه وار دے | او ورته ئے او وئیل | اے زما ځامنو (بچو) | مه ننوځئ | د دروازے | یو ے نه

الله تعالیٰ په هغے نګهبان دے او ورته ئے دا هم او وئیل چه زما بچو ټول په یو ے دروازے (ښار ته) مه ننوځئ

وَّادْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ؕ وَمَاۤ اُغْنِیْ عَنْكُمْ

او ورننوځئ | د دروازو | جدا جدا نه | او زه نه شم لرے کولے | تاسو نه

بلکه په جدا جدا دروازو ورننوځئ او زه د الله تعالیٰ د فیصلے (مشیت) نه تاسو نه شم بچ کولے

مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ عَلَيْهِ

د الله د حکم (مصیبت) نه | هیڅ څیز | نه دے | حکم (اختیار) | مګر | صرف الله لره | خاص په هغه باندے

(ځکه چه) د الله تعالیٰ نه سوا د بل چا حکم (فیصله) نه چلیږی هم په هغه باندے

تَوَكَّلْتُ ۚ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝ وَلَمَّا دَخَلُوْا

ما توکل کړے دے | او هم په هغه باندے | دِ توکل او کړی | توکل کوونکی | او هر کله | چه دوی ورننوتل

ما خپل ځان سپارلے دے او څوک چه توکل کول غواړی نو هغوی له پکار دی چه هم په هغه باندے توکل او کړی

مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ ؕ مَا كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ

په هغه طريقه | چه حکم ورته کړے وو | پلار خپل | لۀ وو دے چه لرے کړے ئے وے | د هغوی نه

او هر کله چه هغوی (ورونړه) هم هغه شان داخل شو څنګه چه ورته پلار وئيلی وو (نو د هغه دے عمل دالله دمشيت (فيصلے)

مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِیْ نَفْسِ یَعْقُوْبَ قَضٰهَا ؕ

دالله (د حکم) نه | څۀ شے | ليکن | دا يو ارمان وو | په زړه کښ | د يعقوب | چه پوره ئے کړو

نه هغوی معمولی شان هم نه شو بچ کولے (ځکه چه تدبير د تقدير مقابله نشی کولے) خو د يعقوب په زړه کښ يو خواهش وو

وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

او بيشکه هغه | خاوند د علم وو | د دے وجه | چه مونږ پورته علم ور کړے وو | ليکن | اکثر | خلق

چه پوره ئے کړو او هغه د علم خاوند وو ځکه چه مونږ ورته علم ور کړے وو ليکن اکثر خلق

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰۤى اِلَيْهِ اَخَاهُ ع

نه پوهيږی | او هر کله | چه داخل شو دوی | په يوسفؑ | نو ځانګړے کړو ده | ځان سره | خپل ورور ته

نه پوهيږی (او تدبير خپل مؤثر ګڼړی) او هر کله چه دوی (ورونړه) يوسفؑ ته اورسيدل نو هغهٔ خپل سکه ورور ته ځان سره

قَالَ اِنِّیْۤ اَنَا اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَىِٕسْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٩﴾

(ورته ئے) او وئيل | بيشکه | زه | ستا ورور يم | نو ته مه خفه کيږه | په هغه څه | چه دوی به | کول

خاص ځائے ور کړو او ورته ئے او وئيل چه زه ستا ورور يم نو ته د دوی په کارونو مه خفه کيږه

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِیْ رَحْلِ

بيا هر کله چه | تيار ئے کړو د دوی د پاره | سامان د سفر د دوی | نو ده کيښوده | پيالهٔ | په سامان

بيا کله چه يوسفؑ د دوی د سفر سامان تيار کړو نو دا او بولو ښے (پياله) ئے د خپل ورور په سامان کښ

اَخِيْهِ ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيْرُ اِنَّكُمْ لَسٰرِقُوْنَ ﴿٧٠﴾

د ورور خپل کښ | بيا | آواز او کړو | يو آواز کوونکی | اے قافلے والوا | بيشکه تاسو | ضرور غله يئ

کيښوده او بيا يو منادی (آواز کوونکی) آواز او کړو (چه) اے قافلے والوا تاسو خو غله يئ

قَالُوْا وَاَقْبَلُوْا عَلَيْهِمْ مَّاذَا تَفْقِدُوْنَ ﴿٧١﴾ قَالُوْا

دوی (ورته) او وئيل | او را مخامخ شول | هغوی ته | څه څيز | ورک کړے دے تاسو | هغوی او وئيل

نو دوی ورته مخ را واړولو او ورته ئے او وئيل چه تاسو نه څه څيز ورک شوے دے؟ هغوی ورته او وئيل

نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَآءَ بِهٖ حِمْلُ

مونږ ورک کړے ده | پيمانه | د بادشاه | او د هغه چا د پاره | چه راوړے ئے | دا پيمانه | يو بار

چه مونږ نه د بادشاه پيمانه ورکه شوے ده او چا چه راپيدا کړه هغه د پاره د يو اوښ بار انعام مقرر

بَعِيْرٍ وَّاَنَا بِهٖ زَعِيْمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ

د اوښ (انعام) دے | او زه | د دے | ذمه وار يم | دوی ورته او وئيل | قسم دے په الله | يقينًا | تاسو ته به پته ده

شوے دے او زه د دے (انعام ور کولو) ذمه واری اخلم هغوی ورته او وئيل په الله قسم!

مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سٰرِقِيْنَ ۝

چه مونږ نه يو راغلي | (دے دپاره) چه فساد اوکړو | په زمکه کښې | او نه يُو مونږ | غله

چه تاسو ته ښه پته ده چه مونږ دے ملک کښې د فساد خورولو دپاره نه يو راغلي او نه مونږ غله يُو

قَالُوْا فَمَا جَزَآؤُهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ۝ قَالُوْا جَزَآؤُهٗ

هغوی اووئيل | نو څه سزا ده دهغه (غل) | که چرے | يئ تاسو | دروغژن | دوی (ورته) اووئيل | سزا د هغه

هغوی ورته اووئيل که چرے تاسو دروغژن ثابت شوئ نو دهغه (غل) به څه سزا وی؟ هغوی ورته جواب ورکړو چه سزا ئے داده

مَنْ وُّجِدَ فِيْ رَحْلِهٖ فَهُوَ جَزَآؤُهٗ ۚ كَذٰلِكَ

هغه څوک دے | چه اوموندل شي پيمانه | د چا په بار (سامان) کښې | نو هم دا کس به | بدله وی د دے | دغه شان

چه د چا په بار (سامان) کښې پيمانه اوموندلے شوه نو هم هغه دے په سزا کښې ايسار کړے شي څوک چه ظلم کوی هغوی ته

نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝ فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ اَخِيْهِ

مونږ سزا ورکوو | ظالمانو ته | پس شروع ئے اوکړه | دهغوی دسامانونو نه | مخکښے | د سامان | د ورور خپل نه

مونږ هم دغه شان سزا ورکوو نو بس يوسف د خپل (سکه) ورور د سامان نه مخکښې د نورو ورونړو د سامانونو تلاشي

ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِّعَآءِ اَخِيْهِ ؕ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوْسُفَ ؕ

بيائے | راويستله هغه (پيمانه) | د سامان | د ورور خپل نه | دغه شان | تدبير ښودلے وو مونږ | يوسف ته

شروع کړه بيائے هغه (پيمانه) د خپل ورور د سامان نه راويستله دغه شان طريقه مونږ يوسف ته اوښودله

مَا كَانَ لِيَاْخُذَ اَخَاهُ فِيْ دِيْنِ الْمَلِكِ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ؕ

نهٔ شو رانيولے ده | ورور خپل | په قانون | د بادشاه | مګر | دا چه | اوغواړی | الله

که د الله مشيئت نه وے نو د بادشاه په قانون کښې يوسفؑ خپل ورور نشو ايسارولے

نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ؕ وَفَوْقَ كُلِّ ذِيْ عِلْمٍ عَلِيْمٌ ۝

مونږ اوچتوو | درجے | د چا | چه وغواړو | او دپاسه | د هر | عالم | يو لوئے عالم شته دے

مونږ چه د چا دپاره اوغواړو درجے ئے اوچتوو او د هر عالم دپاسه بل لوئے عالم شته

قَالُوْٓا اِنْ يَّسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ ۚ

دوی (ورته) اووئيل | که چرے | ده غلا کړی وی | نو يقيناً | غلا کړے وه | ورور | د ده | د دے نه پخوا

بهرحال ورونړو اووئيل که دهٔ (بنيامين) غلا کړی وی (نو څه عجيبه له ده څکه چه) پخوا د ده (سکه) ورور هم غلا کړے وه

فَاَسَرَّهَا يُوْسُفُ فِيْ نَفْسِهٖ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ

پس پټه اوساتله دا خبره | يوسفؑ | په زړهٔ خپل کښې | او ښکاره ئے نه کړه | دوی ته | وئے وئيل

يوسفؑ دا خبره په زړهٔ کښې پټه اوساتله او هغوی ته ئے ښکاره نه کړه او وے وئيل چه تاسو

اَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُوْنَ ۝ قَالُوْا

چه تاسو | ډير بد يئ | مرتبے والا يئ | او الله | ښه پوهه دے | په هغه څه | چه تاسو ئے وايئ | هغوی اووئيل

ډير خراب خلق يئ او تاسو چه څه وايئ الله تعالیٰ د هغے په حقيقت ښه پوهه دے. هغوی ورته اووئيل

يَاَيُّهَا الْعَزِيْزُ اِنَّ لَهٗٓ اَبًا شَيْخًا كَبِيْرًا فَخُذْ اَحَدَنَا

اے عزیزه! | بیشکه | د ده | پلار دے | بوډا | زیات عمر والا | لوته ونیسه | یو کس زمونږ نه

اے عزیز! یقینًا د ده پلار ډیر زیات بوډا دے لو د ده په ځای په مونږ کښې یو بل کس د ځان سره ایسار کړه

مَكَانَهٗ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝٧٨ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ

په ځائے د ده | بیشکه | مونږ تا وینو | د نیکانو نه | هغه ورته اوویل | پناه (غواړم) | د الله

یقینًا مونږ تا ډیر ښه سړے ګنړو. یوسف ورته اوویل (د دے نا انصافۍ نه) زه د الله نه پناه غواړم

اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗٓ ۙ اِنَّآ اِذًا

چه زه ډ اونیسم | سوا | د هغه چا نه | چه مونږ موندلے دے | سامان خپل | د هغه سره | بیشکه مونږ به | د هغه وخت کښې

چه د چا سره مو خپل سامان موندلے دے د هغه په ځای بل کس اونیسم (ایسار کړم) که داسے مے اوکړل نو

لَّظٰلِمُوْنَ ۝٧٩ فَلَمَّا اسْتَيْــَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا ۭ قَالَ

خامخا ظالمان یُو | بیا هر کله | چه هغوی نا امیده شو | د هغه نه | لوجدا شول | جرګه کوونکی | اوویل

یقینی طور به زه په ظالمانو کښې شامل شم نو کله چه دوی د یوسف نه نا امیده شول نو د مشورے د پاره یو طرف ته (ځانله) شول

كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا

مشر د دوی | آیا تاسو ته پته نشته | چه پلار ستاسو | اغستلے وو | تاسو نه | پوخ لوظ

مشر ورور ورته اوویل چه آیا تاسو ته معلومه نه ده چه پلار درنه د الله په نوم پوخ لوظ اخستے وو

مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ

د الله په نوم | او د دے نه مخکښے (هم) | تاسو کوتاهي کړے ده | د یوسف په باره کښې | پس زه هیڅ کله نه پریږدم

او د دے نه مخکښے (هم) د یوسف په باره کښې تاسو کوتاهي کړے ده (هغه درته هم معلوم دی) نو زه خو

الْاَرْضَ حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْٓ اَبِيْٓ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ

دا زمکه | تر دے | چه اجازت راولیږی | ماته | پلار زما | یا فیصله اوکړی | الله | زما د پاره | او هغه

د دے ملک نه تر هغے پورے نه خوزیږم ترڅو چه راته پلار اجازت نه وی کړے یا الله زما په باره کښې څه فیصله اونه کړی

خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ۝٨٠ اِرْجِعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰٓاَبَانَآ

د ټولو نه ښه | فیصله کوونکے دے | تاسو واپس لاړ شئ | پلار خپل ته | پس (ورته) ووایئ | چه اے پلاره زمونږ!

او هغه د ټولو نه ښه فیصله کوونکے دے تاسو خپل پلار ته واپس لاړ شئ او ورته اووایئ چه اے زمونږ پلاره!

اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَآ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا

بیشکه | ستا ځوی | غلا کړے ده | او مونږ ګواهي نه کوو | مګر | په هغه څه | چه مونږ ته پته ده | او نه یو مونږ

ستا ځوی غلا کړے ده او مونږ هم هغه خبره کړے ده کومه چه زمونږ په علم کښې ده باقي مونږ د غیبو خبر لرونکي

لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ ۝٨١ وَسْــَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا

د غیبو | حفاظت کوونکي | او تپوس وکړه | د کلي (والو) | هغے نه | چه مونږ وو | په هغے کښې

نه یُو (چه حقیقت حال څه دے) او (خیر) مونږ چه په کوم کلي کښې وو د هغے نه تپوس اوکړه او د هغے قافلے والو نه

وَالْعِيْرَ الَّتِيْٓ اَقْبَلْنَا فِيْهَا ۭ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝ قَالَ

اوږ قافلې | هغې نه | چه راغلې يو مونږ | په هغې کښې | او بيشکه مونږ | رشتني يو | اوويل (يعقوب)

(هم تپوس اوکړه) چه مونږ ورسره راغلي يو او دا بلکل يقيني ده چه مونږ رشتيا وايو. يعقوب چه دا واوريدل نو ورته ئې اوويل

بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۭ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ۭ عَسَى

(نا) بلکه | ښائسته کړې دې | تاسو ته | ستاسو زړونو | يو کار | نو بس صبر | ډير ښه دې | اميد دې

نا. بلکه دا خو تاسو ته ستاسو زړونو يوه خبره ښائسته کړې ده نو (اوس) زما دپاره هم صبر ښه دې او دا څه

اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَنِيْ بِهِمْ جَمِيْعًا ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۝

چه الله | به راولي ماته | هغوي | ټول | بيشکه هم | هغه دې | پوهه | حکمت والا

لرې نه ده (بلکه زما يقين دې) چه الله تعالىٰ به هغه ټول ماته راولي. يقيناً هغه علم هم کامل دې او حکمت ئې هم کامل دې

وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰٓاَسَفٰى عَلٰي يُوْسُفَ وَابْيَضَّتْ

او مخ ئې واړولو | د دوي نه | او ئې ويل | هائې افسوس (دې) | په يوسف پسې | او سپينې شوې وې

او يعقوب د دوي نه مخ واړولو او ئې ويل هائې زما افسوس دې په يوسف پسې او (په ژړا ژړا ئې) د غم نه

عَيْنٰهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيْمٌ ۝ قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا

سترګې دده | د غم د وجې نه | او دې وو | ډير خفه | دوي (ورته) اوويل | قسم په الله! | ته (خو) هميشه

سترګې سپينې شوې او ډير زيات خفه وو بچو (ځامنو) ورته اوويل په الله قسم ته يوسف

تَذْكُرُ يُوْسُفَ حَتّٰى تَكُوْنَ حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ۝

ياد وې | يوسف | ترڅو | چه ته به شې | بيمار | يا به شې | د مړو نه

يادول نه پريږدې ترڅو چه يا خو به ورپسې بلکل رنځور (بيمار) شې يا به (د غمه) مړ شې

قَالَ اِنَّمَآ اَشْكُوْا بَثِّيْ وَحُزْنِيْٓ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ

هغه اوويل | بيشکه | زه ښکاره کوم شکايت | د خپل خفګان | او د خپل غم | الله ته | او زه پوهيږم | د الله د طرف نه

هغه ورته جواب کښې اوويل چه زه خو صرف الله تعالىٰ ته خپل غم او خفګان بيانوم او زه د الله د طرف نه پوهيږم

مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ يٰبَنِيَّ اذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُّوْسُفَ

په هغه څه | چه تاسو (پرې) نه پوهيږئ | اې زما بچو | لاړ شئ | نو ډير لټون اوکړئ | د يوسف

په هغه څه چه تاسو پرې نه پوهيږئ (يعني اجابت د دعاء د عاجز انسان) اې زما بچو! لاړ شئ او د يوسف او د هغه

وَاَخِيْهِ وَلَا تَايْـَٔسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ لَا يَايْـَٔسُ

او د ورور د هغه | او مه نا اميده کيږئ | د رحمت | د الله نه | بيشکه | نه نا اميده کيږي

د ورور ئې تلاش (لټون) اوکړئ او د الله تعالىٰ د رحمت نه مه مايوسه کيږئ. يقين اوکړئ چه د الله تعالىٰ

مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكٰفِرُوْنَ ۝ فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ

د رحمت | د الله نه | مګر | قوم | کافران | پس هر کله | چه داخل شو دوي | په هغه

د رحمت نه خو صرف کافران مايوسه کيږي. بيا چه کله دوي (ورونړه) يوسف ته ورغلل

قَالُوْا يٰاَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا

(نو) وے ویل | اے عزیزه! | رسیدلے دے مونږ ته | او کورنۍ زمونږ ته | سختي | او مونږ راوړے ده

نو ورته ئے اووئیل چه اے عزیزه! مونږ او زمونږ کورنۍ ته ډیره سخت تکلیف رسیدلے دے او مونږ څه

بِبِضَاعَةٍ مُّزْجٰىةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ؕ

سرمایه (قیمت) | معمولي | نو ته پوره را کړه | مونږ ته | راشن (پیمانه) | او ته خیرات اوکړه | په مونږ باندے

لګه غوندے سرمایه راوړے ده (خو) ته مونږ ته غله پوره را کړه او احسان را باندے وکړه

اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِى الْمُتَصَدِّقِيْنَ ۝٨٨ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا

بیشکه | الله | بدله ورکوي | خیرات کوونکو ته | هغه (ورته) اووئیل | آیا | تاسو ته معلوم دي | هغه څه

یقیناً الله تعالی احسان کوونکو ته لوئے اجر ورکوي (اوس ورته) یوسف اووئیل تاسو ته څه پته شته

فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ وَاَخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جٰهِلُوْنَ ۝٨٩ قَالُوْا ءَاِنَّكَ

چه کړي وو تاسو | د یُوسفٌ | او د هغه ورور سره | کله چه | تاسو | ناپوهه وئ | هغوي ورته اووئیل | آیا بیشکه ته

چه د ناپوهۍ په زمانه کښ تاسو د یوسف او د هغه د ورور سره څه کړي وو؟ (په دے خبره ورته) هغوي اووئیل آیا

لَاَنْتَ يُوْسُفُ ؕ قَالَ اَنَا يُوْسُفُ وَهٰذَآ اَخِيْ ز قَدْ مَنَّ

هم ته | یوسف ئے | هغه (ورته) اووئیل | زهٔ | یوسف یم | او دا مے | ورور دے | یقیناً | احسان کړیدے

هم ته یوسفٌ ئے؟ هغه ورته اووئیل هاؤ! زه یوسف یم او دا مے ورور دے. الله تعالی په مونږ باندے

اللّٰهُ عَلَيْنَا ؕ اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ

الله | په مونږ باندے | بیشکه | څوک چه | او ویریږي د الله نه | او صبر اوکړي | نو بیشکه | الله | نه ضائع کوي

ډیر احسان کړے دے حقیقت دا دے چه څوک هم تقوي اختیار کړي او د صبر نه کار واخلي نو الله تعالی

اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝٩٠ قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ

اجر | د نیکانو | دوي اووئیل | قسم په الله | ته غوره کړے ئے | الله | په مونږ باندے | او یقیناً

د دا سے نیکانو اجر نه ضائع کوي هغوي ورته اووئیل: په الله قسم. الله تعالی تا له په مونږ باندے فضیلت درکړے دے

كُنَّا لَخٰطِـِٕيْنَ ۝٩١ قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ؕ يَغْفِرُ

هم مونږ وو | خطاکار | هغه اووئیل | نشته هیڅ ملامتیا | په تاسو باندے | نن ورځ | بخښنه دِ اوکړي

او یقیني خبره ده چه مونږ خطاکار وو. یوسفٌ ورته اووئیل نن په تاسو باندے هیڅ ملامتیا (الزام) نشته

اللّٰهُ لَكُمْ ز وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ۝٩٢ اِذْهَبُوْا بِقَمِيْصِيْ هٰذَا

الله | تاسو ته | او هم هغه | د ټولو نه زیات | رحم کوونکے دے | (تاسو) یوسئ | زما قمیص | دا

الله تعالی دے در ته معاف اوکړي او هغه د ټولو نه زیات رحم کوونکے دے. اوس تاسو زما دا قمیص یوسئ

فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِيْ يَاْتِ بَصِيْرًا ۚ وَاْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ

پس ورواچوئ دا | په | مخ | د پلار زما | شي به هغه | بینا | او راولئ ما ته | خاندان خپل

او زما د پلار په مخ ئے واچوئ دے سره به هغه بینا شي. او خپله ټوله کورنۍ (خاندان) زما خواله راولئ

ع اَجْمَعِيْنَ ۝ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّيْ لَاَجِدُ

ټول | او هر كله | چه جدا شوه | قافله | او وئيل | پلار د هغوى | بيشكه زهٔ | خامخا محسوسوم

اوكله چه دا قافله (د مصر نه) روانه شوه نو د هغوى پلار (خپلو نمسو او رشته دارانو ته) او وئيل چه كه تاسو ما ليونے نه گنړئ

رِيْحَ يُوْسُفَ لَوْلَآ اَنْ تُفَنِّدُوْنِ ۝ قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ

بوئ | د يوسفؑ | كه چرے تاسو ما بے عقله نه گنړئ | هغوى او وئيل | قسم په الله | بيشكه ته (پروت) ئے

نو په ما باندے خو د يوسف ؑ خوشبو لگى هغوى ورته او وئيل: قسم په الله ته تر اوسه پورے په خپله

لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ ۝ فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِيْرُ اَلْقٰىهُ

په خپله مينه | زړه كښې | لو هر كله | چه | راغے | زيرى والا | لو واغے چولو هغه (قميص)

زړه مينه د يوسفؑ كښې پروت ئے. بيا چه كله زيرے ور كونكے راورسيدو او قميص ئے د هغه په مخ واچولو

عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِيْرًا ۚ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ ۚ اِنِّيْٓ

په مخ د هغه | نو شو هغه | بينا | او او وئيل هغه | آيا نه وو وئيلے ما | تاسو ته | چه بيشكه زهٔ

نو فورًا بينا شو او وے وئيل آيا ما تاسو ته نه وو وئيلے چه د الله تعالٰى د طرف نه زهٔ

اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا اسْتَغْفِرْ

پوهيږم | د الله د طرف نه | په هغه څه | چه تاسو (پرے) نه پوهيږئ | هغوى ورته او وئيل | اے زمونږ پلاره! | بخښنه او غواړه

په هغه خبرو پوهيږم چه تاسو پرے نه پوهيږئ. دوى ورته او وئيل اے زمونږ پلاره! زمونږ د پاره زمونږ

لَنَا ذُنُوْبَنَآ اِنَّا كُنَّا خٰطِئِيْنَ ۝ قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ

زمونږ د پاره | د گناهونو زمونږ | بيشكه | مونږ | خطاكار يُو | هغه او وئيل | زر ده | چه زهٔ به بخښنه او غواړم

د گناهونو بخښنه او غواړه يقينًا مونږ خطاكار وو. هغه ورته او وئيل: ډير زر به زهٔ ستاسو د پاره د خپل رب نه

لَكُمْ رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝ فَلَمَّا دَخَلُوْا

ستاسو د پاره | د رب خپل نه | بيشكه | هم هغه دے | ډير بخښونكے | ډير مهربان | بيا كله چه | دوى داخل شول

بخښنه او غواړم يقينًا هم هغه ډير معافى كونكے زيات مهربان دے بيا چه كله دوى ټول يوسفؑ ته

عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوْا مِصْرَ

په يوسفؑ | نو هغه نزدے كړل | خپل ځان ته | مور او پلار خپل | او (ورته ئے) او وئيل | داخل شئ | مصر ته

اورسيدل نو هغه خپل مور او پلار د ځان سره جدا كينول او (ټولو ته ئے) او وئيل چه مصر ته داخل شئ

اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۝ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوْا

انشاء الله | په امن به يئ | او اوچت ئے كينول | مور او پلار خپل | په تخت باندے | او ټيټ شول دوى

ان شاء الله په امن سره به اوسيږئ او خپل مور او پلار ئے (ځان سره) په تخت باندے كينول او

لَهٗ سُجَّدًا ۚ وَقَالَ يٰٓاَبَتِ هٰذَا تَاْوِيْلُ رُءْيَايَ

د دهٔ په وړاندے | سر ونه خكته كونكى | او او وئيل (يوسفؑ) | اے پلاره زما! | دا | تعبير | د خوب زما دے

ټول يوسفؑ ته په سجده پريوتل او يوسفؑ (پلار ته) او وئيل اے زما پلاره! دا زما د هغه پخوانى خوب

مِنْ قَبْلُ ؗ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّیْ حَقًّا ؕ وَقَدْ اَحْسَنَ بِیْۤ

(چه ما لیدلے وو) پخوا د دے نه | یقیناً | او ګرځولے دے خوبلره | رب زما | رښتیا | او یقیناً | هغه احسان کړے دے | په ما

تعبیر دے چه الله تعالیٰ رښتیا ثابت کړو . او ما سره ئے ډیر احسان اوکړو

اِذْ اَخْرَجَنِیْ مِنَ السِّجْنِ وَجَآءَ بِكُمْ مِّنَ الْبَدْوِ

کله چه | زه را اوویستلم | د جیل نه | او را ئے وستلے | تاسو | د بانډے نه

چه د جیل نه ئے را اوویستلم او تاسو ټول ئے د کلی (بانډے) نه دلته را اوستلئ

مِنْۢ بَعْدِ اَنْ نَّزَغَ الشَّیْطٰنُ بَیْنِیْ وَبَیْنَ اِخْوَتِیْ ؕ اِنَّ

پس د دے نه | چه فساد پیدا کړے وو | شیطان | په مینځ زما | او په مینځ | د ورونړو زما کښې | بیشکه

حالانکه د دے نه مخکے شیطان زما او زما د ورونړو په مینځ کښې فساد اچولے وو حقیقت دا دے

رَبِّیْ لَطِیْفٌ لِّمَا یَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ ۝۱۰۰

رب زما | ښه تدبیر کوونکے دے | د هغه څه | چه او ئے غواړی | بیشکه | هم هغه دے | ښه پوهه | پوره حکمت والا

چه زما رب چه څه کول غواړی نو د هغے دپاره ډیر ښه تدبیر کوی یقیناً د هغه علم هم کامل او حکمت ئے هم کامل دے

رَبِّ قَدْ اٰتَیْتَنِیْ مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِیْ مِنْ تَاْوِیْلِ

اے ربه زما! | یقیناً | تا را کړے ده ما ته | بعضے بادشاهی | او تا ښودلے دے ماته | تعبیر

اے زما ربه! یقیناً تا ماله بعضے حکومت هم را کړو او د خوبونو په تعبیر دے هم پوهه کړم

الْاَحَادِیْثِ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۫ اَنْتَ وَلِیّٖ

د خوبونو | اے پیدا کوونکیه | د آسمانونو | او د زمکے! | هم ته | زما مددګار ئے

اے د آسمانونو او زمکے پیدا کوونکیه! هم ته په دنیا او آخرت کښې زما کارساز

فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِیْ مُسْلِمًا وَّاَلْحِقْنِیْ بِالصّٰلِحِیْنَ ۝۱۰۱

په دنیا | او آخرت کښې | مرګ را اوله ماله | د اسلام په حالت | او ما یوځای کړه | د نیکانو سره

(مددګار) ئے. ما د دنیا نه د تابعدارئ په حالت کښې اوچت کړه او په نیکانو خلقو کښې مے شامل کړه

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَیْبِ نُوْحِیْهِ اِلَیْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَیْهِمْ

دا | بعضے خبرونه دی | د غیبو | چه مونږ ئے وحی کوو | تاته | او ته نه وے | د دوی سره

اے پیغمبره! دا ټوله واقعه د غیب د خبرونو یوه حصه ده چه مونږ ئے تاته د وحی په ذریعه ښایو او ته د ورونړو د یوسف سره په هغه وخت

اِذْ اَجْمَعُوْۤا اَمْرَهُمْ وَهُمْ یَمْكُرُوْنَ ۝۱۰۲ وَمَاۤ اَكْثَرُ النَّاسِ

کله چه | دوی مضبوط لو | خپل تدبیر | او دوی | بد تدبیر جوړولو | او نه دی | اکثر | خلق

کښې موجود نه وې کله چه هغوی په خپله خبره (اراده) باندے اتفاق کړے وو او سازش (تدبیر) ئے جوړولو د دے باوجود

وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِیْنَ ۝۱۰۳ وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ ؕ

اګر که | ته حرص کوے | ایمان راوړونکی | او ته نه غواړے د دوی نه | په دے باندے | څه اجر (بدل)

اکثر خلق ایمان نه راوړی اګر که ته ئے ډیر حرص کوے حالانکه ته د دوی نه په (تبلیغ باندے) څه اجرت هم نه غواړے

ع اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٤﴾ وَكَاَيِّنْ مِّنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ
نه دے | دا | مګر | نصيحت | دپاره د مخلوقاتو | او څومره ډيرے | نخښے دي | په آسمانونو
دا (قرآن) خو د ټول جهان د خلقو دپاره بس يو نصيحت دے او په آسمانونو او په زمکه کښې (څومره)

وَالْاَرْضِ يَمُرُّوْنَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ﴿١٠٥﴾
او په زمکه کښې | چه دوي تيريږي | په هغے باندے | او (بيا هم) دوي | د هغے نه | مخ اړوونکي دي
ډيرے نخښے (د توحيد) دي چه دوي پرے وَرتيريږي خو بيا ترينه هم مخ اړوي

وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُوْنَ ﴿١٠٦﴾
او ايمان نه راوري | اکثر د دوي نه | په الله باندے | مګر | په داسے حال کښې چه (ورسره) | شرک کونکي دي
او په دوي کښې اکثر خلق داسے دي چه که په الله تعالیٰ ايمان لري نو داسے لري چه ورسره شرک هم کوي

اَفَاَمِنُوْٓا اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللّٰهِ
آيا په امن کښې بے غمه دي | د دے نه | چه راشي په دوي باندے | يو راګيرونکے (آفت) | د عذاب | د الله نه
آيا دے خلقو سره د دے خبرے ويره (خطره) نشته چه د الله د طرف نه پرے يو داسے عذاب راشي

اَوْ تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ
يا راشي دوي ته | قيامت | ناڅاپه | او دوي به | نه پوهيږي | او وايه
چه ټول راګير کړي يا پرے ناګهانه قيامت په داسے حال کښې راشي چه دوي سره احساس هم نه وي؟

هٰذِهٖ سَبِيْلِيْٓ اَدْعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ ۚ عَلٰى بَصِيْرَةٍ اَنَا وَمَنِ
دا | زما لار ده | چه بلنه کوم | الله ته | په دليل سره | زهٔ | او هغه څوک
اے پيغمبره! او وايه چه دا دعوت زما لار ده زهٔ پوره په بصيرت سره د الله توحيد ته خلق رابلم زهٔ هم او څوک چه ما پسے

اتَّبَعَنِيْ ۭ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ وَمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٨﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا
چه ما پسے روان دي | او پاک دے | الله | او نه يم زه | د مشرکانو نه | او نه دي ليږلي مونږ
روان دي هغوي هم. او الله تعالیٰ د هر قسم شريک نه پاک دے. او زما د مشرکانو سره هيڅ تعلق (واسطه) نشته

مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ مِّنْ اَهْلِ الْقُرٰى ۭ
مخکے ستا نه | مګر | سړي | چه وحي به کوله مونږ | هغوي ته | د کلو والو نه
او ستا نه مخکے چه مونږ څومره پيغمبران ليږلي دي نو هغه ټول د مختلفو کلو اوسيدونکي سړي وو

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
نو آيا دوي نه ګرځي | په زمکه کښې | چه اوګوري | چه څنګه | شو | انجام
چه مونږ به ورته وحي کوله نو آيا دا خلق په زمکه کښې ګرځي راګرځي نهٔ چه دا ئے ليدلے وے چه

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ
د هغه خلقو | چه مخکښې وو د دوي نه | او خامخا کور | د آخرت | ډير ښه دے | دپاره د هغه خلقو
د پخوانو خلقو څه انجام شو؟ او د آخرت کور يقيناً د هغه خلقو دپاره ډير ښه دے چا چه تقوي اختيار کړه

اتَّقَوْا ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۰۹﴾ حَتّٰٓى اِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ

چه پرهیزګاري ئے کړې ده | آیا تاسو عقل نه لرئ | ترد ے | چه کله | نا اُمیده به شول | پیغمبران

آیا بیا هم تاسو د عقل نه کار نه اخلئ. تردے چه نا اُمیده به شول پیغمبران د ایمان راوړلو د قوم نه

وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوْا جَآءَهُمْ نَصْرُنَا ۙ فَنُجِّيَ

او ګمان به او کړو | چه بیشکه دوی | دروغژن کړے شو | نو راغے دوی ته | زمونږ مدد | پس بچ به کړے شو

او ګمان به ئے او کړو چه بیشکه دوی دروغژن کړے شو (دقوم د طرفه) نو راغے به دوی ته مدد زمونږ او مونږ به چه

مَنْ نَّشَآءُ ؕ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۱۰﴾

هغه څوک | چه مونږ به غوښتل | او نه شي واپس کیدے | عذاب زمونږ | د قوم | مجرمانو نه

څوک غوښتل (یعني مومنان) هغوی به د عذاب نه بچ کړے شو او د مجرمانو خلقو نه زمونږ عذاب نه واپس کیږي

لَقَدْ كَانَ فِيْ قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ؕ مَا كَانَ

یقینًا | شته | په بیان د دوی کښې | لوئے عبرت | دپاره د عقل مندو خلقو | نه دے دا (قرآن)

یقینًا د دوی په دے واقعاتو کښې د عقل مندو خلقو دپاره ډیر عبرت پروت دے دا قرآن څه

حَدِيْثًا يُّفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ

یوه خبره | د ځان نه جوړه کړے شوے | لیکن | تصدیق دے | د هغه څه | چه مخکښے دی د ده نه

داسے خبره خو نۀ ده چه د ځان نه جوړه کړے شوے وي بلکه دا خو د پخوانو ټولو کتابونو تصدیق

وَتَفْصِيْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۱۱۱﴾

او تفصیل | د هر | څیز دے | او هدایت | او رحمت دے | دپاره د هغه خلقو | چه ایمان راوړي

او د دین د هر ضروري خبرے وضاحت دے او هدایت او رحمت دے د مؤمنانو دپاره.

ع

رکوعاتها [۶]	سورة الرّعد مدنيّة	آیاتها [۴۳]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډیر مهربان | زیات رحم کونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم د هغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم.

الٓمّٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ ؕ وَالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ

الٓمّٓرٰ | دا | آیتونه | د کتاب دي | او هغه څه | چه نازل کړے شوي دي | تا ته

الف لام میم را. دا د الله د عظیم الشان کتاب آیتونه دي. (اے پیغمبره!) او ستا د رب د طرف نه چه څه په تا نازل دے

مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱﴾ اَللّٰهُ

ستا د رب د طرف نه | حق دي | لیکن | اکثر | خلق | ایمان نه راوړي | الله

نازل شوي دي هغه بلکل حق (رشتیا) دي خو اکثر خلق ئے نه مني (بلکه په شرګ کښې آخته دي) الله تعالیٰ (هم)

الَّذِیۡ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَیۡرِ عَمَدٍ تَرَوۡنَہَا ثُمَّ اسۡتَوٰی

هغه (ذات) دے | چه اوچت کړی شوی | آسمانونه | بے ستنو | چه تاسو ئے وینئ | بیا | برابر شوی دے

هغه ذات دے چه آسمانونه ئے د ستنو نه بغیر اوچت کړی دی لکه چه تاسو ئے وینئ بیا ئے

عَلَی الۡعَرۡشِ وَ سَخَّرَ الشَّمۡسَ وَ الۡقَمَرَ ؕ کُلٌّ یَّجۡرِیۡ لِاَجَلٍ

په عرش باندے | او په کار ئے لګولی دی | نمر | او سپوږمۍ | هر یو | روان دے | تر یو نیټے

په عرش باندے استواء کړے ده، او نمر او سپوږمۍ ئے په کار لګولی دی هر یو مقرر نیټے پورے روان دے

مُّسَمًّی ؕ یُدَبِّرُ الۡاَمۡرَ یُفَصِّلُ الۡاٰیٰتِ لَعَلَّکُمۡ

مقرر پورے | هغه انتظام کوی | د ټولو کارونو | په تفصیل سره بیانوی | آیتونه | دے دپاره چه تاسو

هم هغه د ټولو کارونو تدبیر کوی هم هغه (دا) نخښے د قدرت خپلے پوره په تفصیل سره دے دپاره بیانوی چه تاسو

بِلِقَآءِ رَبِّکُمۡ تُوۡقِنُوۡنَ ۝ وَ ہُوَ الَّذِیۡ مَدَّ الۡاَرۡضَ

په ملاقات | د رب خپل | یقین اوکړئ | او هم الله | هغه ذات دے | چه غوړولے شوه | زمکه

د خپل رب په ملاقات یقین اوکړئ، او هم الله هغه ذات دے چه زمکه ئے خوره کړے ده

وَ جَعَلَ فِیۡہَا رَوَاسِیَ وَ اَنۡہٰرًا ؕ وَ مِنۡ کُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ

او پیدا کړی شوی | په دے کښ | (پاخه) غرونه | او نهرونه | او د هر قسمه | میوونه | پیدا کړی شوی

او پکښ ئے غرونه او نهرونه جوړ کړی دی او د هر قسمه میوو نه ئے پکښ

فِیۡہَا زَوۡجَیۡنِ اثۡنَیۡنِ یُغۡشِی الَّیۡلَ النَّہَارَ ؕ اِنَّ فِیۡ ذٰلِکَ

په دے زمکه کښ | جوړے | دوه | اغوندوی | شپه | ورځ ته | بیشکه | په دے کښ

جوړے جوړے پیدا کړی دی او هم هغه شپه په ورځ (باندے) پټوی حقیقت دا دے چه کوم خلق

لَاٰیٰتٍ لِّقَوۡمٍ یَّتَفَکَّرُوۡنَ ۝ وَ فِی الۡاَرۡضِ قِطَعٌ

ضرور ډیرے نخښے دی | دپاره د هغه قوم | چه فکر کوی | او په زمکه کښ | (ډیرے) ټوټے دی

غور او فکر کوی هغوی دپاره په دے محسوساتو کښ ډیر دلیلونه د قدرت د الله پراته دی او په زمکه کښ مختلفے ټوټے

مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّ جَنّٰتٌ مِّنۡ اَعۡنَابٍ وَّ زَرۡعٌ وَّ نَخِیۡلٌ صِنۡوَانٌ

د یو بل سره جوخت | او باغونه دی | د انګورو نه | او فصلونه دی | او قجورے دی | څانګو والا

(خطے) دی چه د یو بل سره نزدے (ملاو دی) او د انګورو باغونه او پټی (فصلونه) دی او قجورے دی چه څښے ډیرو تنو

وَّ غَیۡرُ صِنۡوَانٍ یُّسۡقٰی بِمَآءٍ وَّاحِدٍ ۟ وَ نُفَضِّلُ بَعۡضَہَا

او بغیر د څانګو والا | چه اوبه کیږی | په اوبو | یو قسم باندے | او مونږ غوره والے ورکوو | بعضو د دیته

(شاخونو) والا دی او څښے د یو تنے والا دی د ټول په یو قسم اوبو باندے خړوبیږی (خو) بیا مونږ بعضو ته

عَلٰی بَعۡضٍ فِی الۡاُکُلِ ؕ اِنَّ فِیۡ ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوۡمٍ

په نورو بعضو باندے | په خوند کښ | بے شکه | په دے کښ | ضرور ډیرے نخښے دی | دپاره د هغه قوم

په څنو باندے په مزه (خوند) کښ غوره والے ورکوو یقیناً په دے عقل څیزونو کښ د هغه خلقو دپاره ډیرے نخښے دی

يَعْقِلُوْنَ ۝ وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا
دعقل نه کار اخلي | او که چېرې | ته تعجب کوې | نو ډېره عجيبه ده | (دا) خبره د دوی | چه آيا کله | شو مونږ
چه دعقل نه کار اخلي او (اې پيغمبره!) که ته د دې کافرانو په انکار د توحيد باندې تعجب کوې نو د دوی دا خبره هم ډېره
تُرٰبًا ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۬ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
خاورې | (نو) آيا مونږ به | شو په پيدايښ | نوی کښې | هم دا | هغه خلق دي | چه کفر يې کړې دې
عجيبه (ناشنا) ده چه آيا هر کله چه مونږ (د مرګ نه پس) خاورې شو نو آيا بيا به راپيدا کېږو هم دا هغه خلق دي چه
بِرَبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ الْاَغْلٰلُ فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
په رب خپل باندې | او هم دا خلق دي | چه طوقونه به اچولې شي | په څټونو د دوی کښې | او هم دا خلق دي
د خپل رب (د قدرت) نه يې انکار کړې دې او هم دا هغه خلق دي چه څټونو کښې به يې طوقونه پراته وي او هم دا خلق
اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّيِّئَةِ
اور والا | دوی به | په دې کښې | هميشه وي | او دوی زر غواړي ستا نه | بدي (عذاب)
دوزخ والا دي چه پکښې به هميشه اوسيږي او دوی د ايمان راوړلو نه مخکې د عذاب مطالبه
قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلٰتُ ۭ وَاِنَّ
مخکې | د نيکۍ نه | او يقينًا | تېر شوي دي | مخکې د دوی نه | عذابونه شرمونکي | او بېشکه
ستا نه په تلوار سره کوي حالانکه د دوی نه مخکې ډېر (شرمونکي) عذابونه تېر شوي دي او حقيقت دا دې
رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلٰي ظُلْمِهِمْ ۚ وَاِنَّ رَبَّكَ
رب ستا | ضرور بخښنه کوونکې دې | خلقو ته | سره د ظلم د دوی | او بې شکه | رب ستا
چه د خلقو د ظلم زياتي کولو باوجود ستا رب ډېر معافي کوونکې ذات دې او دا هم حقيقت دې چه ستا د رب
لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ
ډېر سخت | عذاب ورکوونکې دې | او وائي | هغه خلق | چه کفر يې کړې دې | ولې نه نازليږي
عذاب هم ډېر سخت دې او کافران وائي چه په دې پيغمبر باندې (زمونږ د خوښې) د خپل رب د طرف نه
عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۭ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرٌ وَّلِكُلِّ قَوْمٍ
په ده باندې | يوه نخښه | د خپل رب د طرفه | بې شکه | ته (خو) | ډېره ورکوونکې يې | او د پاره د هر يو | قوم
يوه نخښه (معجزه) ولې نه نازليږي؟ (اې پيغمبره!) اصل خبره دا ده چه ته خو صرف (د بدو نتيجونه)
هَادٍ ۝ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰي وَمَا
لار ښوونکې دې | الله | پوهيږي | په هغه څه | چه په خېټه کښې يې وړي | هره يوه | ښځه | او هغه څه
يرونکې يې او د هر يو قوم د پاره يو رهنما دې. يو ماده چه کوم حمل اخلي الله تعالیٰ ته د هغې هم پوره علم دې
تَغِيْضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ۭ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ
چه کموي يې | رحمونه | او هغه څه | چه زياتوي يې | او هر يو | څيز | د هغه سره
د مېندو په رحمونو کښې چه کوم کمي زياتې (د اولاد) کېږي الله هغه هم ښه پېژني او د هر يو څيز د هغه سره

بِمِقْدَارٍ ۝ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيْرُ الْمُتَعَالِ ۝٩

پہ یو اندازہ دے | پوهه دے | پہ پټو | او پہ ښکاره | ډیر لوئے دے | اوچت (شان والا) دے

یو اندازه مقرر ده هغه پټے او ښکاره ټولے خبرے پیژنی د هغه ذات ډیر لوئے او شان ئے ډیر اوچت دے.

سَوَآءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ

برابر دی (هغه ته) | ستاسو نه | هغه څوک | چه پټوی | خبره | او هغه څوک | چه ښکاره کوی | دا خبره

په تاسو کښی که څوک په پټه خبره کوی او که په زور (په ښکاره) او که څوک

وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ وَسَارِبٌۢ بِالنَّهَارِ ۝١٠ لَهٗ

او هغه څوک | چه | پټیدونکی وی | د شپے | او ګرځیدونکے وی | د ورځے | خاص هغه (په اختیار کښی) دی

د شپے په تیاره کښی پټ وی او که د ورځے (په رڼرا کښی) ګرځی، دا ټول د الله په علم کښی برابر دی

مُعَقِّبٰتٌ مِّنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُوْنَهٗ

نګرانے (فرشتے) | مخکے د دے (بنده) نه | او وروستو د ده نه | حفاظت کوی هغوی د ده

د هر کس نه مخکے وروستو نګرانے فرشتے مقرر دی چه د الله تعالیٰ په اختیار او حکم سره وار په وار د هغه حفاظت کوی

مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى

په حکم | د الله سره | بیشکه | الله | نه بدلوی | هغه حالت | چه وی په یو قوم | تر دے

یقین او کړئ چه الله تعالیٰ د یو قوم حال د حفاظت تر هغے نه بدلوی تر څو چه هغوی (په نافرمانئ سره)

يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاِذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ

چه دوی بدل کړی | هغه څه | چه د دوی په نفسونو کښی دی | او کله چه | اراده وکړی | الله | یو قوم ته

خپل حالت پخپله بدل نه کړی هاں کله چه الله تعالیٰ په یو قوم باندے د مصیبت (آفت) راوستو اراده اوکړی

سُوْٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهٗ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّالٍ ۝١١

د مصیبت (رسولو) | نو نه وی هیڅ واپسی | د هغے | او نه وی د دوی | سوا د هغه نه | هیڅ څوک مدد ګار

نو بیا د هغے واپس کول هیڅ چا لره ممکن نه دی او نه د الله نه سوا بل څوک د هغوی مدد کوونکے شی

هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنْشِئُ

هم الله هغه ذات دے | چه ښائی تاسو ته | بریښنا | د یرے | او د طمعے د پاره | او پیدا کوی

الله تعالیٰ هم هغه ذات دے چه تاسو ته د بجلئ برق ښائی چه په هغے سره ستاسو یره د تندر هم پیدا شی او امید د باران هم او هم هغه

السَّحَابَ الثِّقَالَ ۝١٢ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ

وریځے | درنے | او پاکی بیانوی | رعد | سره د تعریف د هغهٔ | او فرشتے (هم)

داوبو نه ډکے درنے درنے وریځے راوچتوی او رعد (فرشته یا آواز د وریځو) هم د هغه تسبیح او حمد وائی او نورے فرشتے هم

مِنْ خِيْفَتِهٖ ۚ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيْبُ بِهَا مَنْ

د هغهٔ د یرے نه | او رالیږی | تندرونه | پس رسوی | دغه تندرونه | هغه چا ته

د هغهٔ د یرے نه (د هغهٔ پاکی بیانوی) او هم هغه تندرونه رالیږی نو په چا ئے چه اوغواړی په هغوی ئے راوغورځوی

يَشَآءُ وَهُمْ يُجَادِلُوْنَ فِي اللّٰهِ ۚ وَهُوَ شَدِيْدُ الْمِحَالِ ۝

چه اوئے غواړي | او دوی | جګړه کوي | د الله باره کښې | او هغه | ډیر سخت | نیولګے دے

او د کافرانو حال دا دے چه هم د الله په باره کښې بحثونه (جګړے) کوي حالانکه هغه (الله) سخت نیولګے ذات دے.

لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۗ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَجِيْبُوْنَ

خاص هغه | بلنه | حقه ده | او هغه څوک | چه دوی ئے رابلي | سوا د هغه نه | هغوی جواب نه شي ورکولے

هم د الله نه دعا غوښتل حق دی او د الله نه سوا چه دا خلق کوم معبودان رابلي نو هغوی د دوی دعا گانے

لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَآءِ

دوی ته | د هیڅ څیز | مګر | په شان د خوره وونکي | دواړو لاسونو خپلو لره | او بو ته

نشي قبلولے او د دوی مثال د هغه چا په شان دے چه د اوبو طرف ته ئے لاسونه غځولي وي او اوبو ته آواز کوي

لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهٖ ۗ وَمَا دُعَآءُ الْكٰفِرِيْنَ

چه اورسیږي | د ده خولے ته | او نه دي | هغه | رسیدونکے ده ته | او نه ده | بلنه | د کافرانو

چه د ده خولے ته پخپله ورسیږي حالانکه هغه کله هم پخپله د ده خولے ته نشي رسیدے څکه اوبه ته د ده خبره اوري او نه دے

إِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ۝ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ

مګر | په ګمراهۍ کښې | او خاص الله ته | سجده کوي | هغه څوک | چه په آسمانونو | او زمکه کښې دي

لیدے شي او د دے کافرانو دا بلنه (دعا) بے اثره او ضائع ده. او د آسمانونو او د زمکے ټول مخلوق او د هغوی سوري سحر او ماښام

طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْأٰصَالِ ۝ قُلْ مَنْ

په خوښه | او په ناخوښه | او سوري د دوی (هم) | صبا | او بیګا | او وایه! | څوک دے

د الله تعالیٰ حکم تکویني ته سر ښکته کوي ملائک او مومنان په خوښه او کافران په ناخوښه (اے پیغمبره دے کافرانو ته) او وایه

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ قُلِ اللّٰهُ ۗ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ

رب | د آسمانونو | او د زمکے | او وایه | (چه) الله (دے) | او وایه | آیا پس تاسو نیولي دي

چه د آسمانونو او د زمکے رب څوک دے؟ ته ورته جواب ورکړه چه صرف الله دے ورته او وایه چه آیا بیا هم تاسو

مِّنْ دُوْنِهٖٓ أَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ۗ

سوا د هغه نه | (دا سے) دوستان | چه هغوی اختیار نه لري | د ځانونو خپلو د پاره | د څه فائدے | او نه د څه نقصان

ځان له د الله نه سوا داسے کارسازان (مددګاران) نیولي دي چه خپل ځان د پاره هم د فائدے او د نقصان اختیار نه لري

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي

او وایه | آیا | برابر دے | ړوند | او بینا؟ | آیا | برابر دي

او وایه چه آیا ړوند او بینا برابر کیدے شي؟ یا آیا تیاره او رڼا یو شان (برابر) کیدے شي؟

الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ ۚ أَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوْا

تیارے | او رڼا | یا | دوی جوړ کړي دي | د الله د پاره | (داسے) شریکان | چه پیدائش کړے دے هغوی

یا دوی د الله تعالیٰ سره داسے شریکان جوړ کړي دي چه هغوی (هم) د الله د مخلوق غوندے مخلوق پیدا

كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ

پشان د پيدائش د هغهٔ | نو گډوډ شوے دے | پيدائش | په دوی باندے | او وايه | چه (يواځے) الله | پيدا کونکے

کړے دے چه د هغے د وجے دوی ته د دواړو پيدائش يو شان معلوميږی؟ (که داسے وی نو ورته) او وايه چه يواځے الله

كُلِّ شَىْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ

د هر يو | څيز دے | او هغه | يو دے | زورور دے | (هغه) راوروی | د آسمان نه

د هر څيز خالق دے او هغه ايک يو داسے ذات دے چه په ټولو غالب دے. هم هغه الله د آسمان نه

مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌۢ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا

اوبه | نو (بيا) اوبهيږی | خوړونه | په خپله اندازه | نو پورته کړی | سيلاب | زګ

اوبه راوروی چه په هغے سره خوړونه د خپلے اندازے مطابق اوبهيږی بيا د دغے سيلاب په سر باندے

رَّابِيًا ؕ وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِى النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ

اوچت (په اوبو) | او د هغے څه نه | چه دوی ګرموی | هغے لره | په اور کښ | د پاره د طلب کولو | د کالو

زګونه راوخيژی او دوی چه د لوښو يا کالو جوړولو د پاره په اور کښ څه ګرموی

اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۬ؕ

يا د سامان | زګ دے | پشان د دے | دغه شان | بيانوی | الله | حق | او باطل

په هغے باندے هم د غسے زګونه راوخيژی الله تعالی د حق او د باطل مثال هم دغه شان بيانوی چه په دے دواړو

فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَآءً ۚ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ

نو کوم | چه زګ دے | نو هغه لاړ شی | په اوچيدو سره | او هر چه هغه څه دی | چه فائده ور کوی | خلقو ته

قسمونو کښ چه زګ وی هغه خو وچ شی او هغه بيکاره لاړ شی او کوم څيز چه د خلقو د پاره فائده مند وی

فَيَمْكُثُ فِى الْاَرْضِ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ؕ۝

نو هغه پاتے شی | په زمکه کښ | دغه شان | بيانوی | الله | مثالونه

هغه په دنيا کښ باقی پاتے شی، هم دغه شان الله تعالی بيانوی مثالونه

لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى ؕ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا

د هغه خلقو د پاره | چه خبره ئے منلے ده | د خپل رب | ښه بدله ده | او هغه خلقو | چه خبره ئے نه ده منلے

ښه بدله هم د هغه خلقو د پاره مقرر ده چا چه د خپل رب خبره منلے ده او چا چه د هغه خبره نه ده منلے

لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ

د هغه | که چرے شی | د هغوی د پاره | هغه څه | چه په زمکه کښ دی | ټول | او د دے هومره نور هم | د دے سره شی

که د هغوی سره د دنيا ټول څيزونه هم وی بلکه د دی هومره نور (ورسره وی) نو د خپل ځان

لَافْتَدَوْا بِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْحِسَابِ ۙ۬

نو خامخا به په فديه کښ ور کړی | هغے لره | هم دا خلق دی | چه د دوی د پاره | بد (سخت) | حساب دے

د بچ کولو د پاره به دے هر څه ور کولو ته تيار شی، د هغوی حساب به ډير سخت وی

ع

وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٨﴾ اَفَمَنْ يَّعْلَمُ

اوځائے ددوی | دوزخ دے | او(هغه) ډیر بد ځائے دے | د آرام | آیا نو هغه څوک | چه پوهیږي

او دوزخ به ئے ځائے وي او هغه ډیر بد ځائے دے د چا چه دا یقین وي چه په تا پاندے

اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ

چه بیشکه هغه څه | چه نازل شوي دي | تا ته | ستا د رب د طرفه | حق دي | پشان د هغه چا دے | چه هغه وي

د خپل رب د طرف نه کوم کتاب راغلے دے هغه بلکل حق دے آیا دا د هغه چا پشان کیدے شي چه هغه بلکل د حق نه

اَعْمٰى ۚ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ

روند؟ | بے شکه | نصیحت قبلوي | عقل مند خلق | دا هغه خلق دي | چه پوره کوي | وعده

روند وي؟ حقیقت هم دا دے چه عقل مند خلق نصیحت قبلوي یعنی هغه خلق چه د الله تعالیٰ سره کړے

اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْمِيْثَاقَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَآ

د الله | او نه ماتوي | پخه وعده | اودا هغه خلق دي | چه پیوند کوي | هغه څه

وعدے سر ته رسوي او د معاهدے خلاف ورزي نه کوي او د کومو رشتو د پالنے چه

اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖۤ اَنْ يُّوْصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ

چه حکم کړے دے | الله | د هغے | چه پیوند دِ کړے شي | او یَریږي | د رب خپل نه | او یَریږي

الله تعالیٰ حکم کړے دے دا خلق هغه پالي او د خپل رب نه یَریږي او د سخت حساب

سُوْٓءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ

دیر(سخت) | حساب نه | او دا هغه خلق دي | چه صبر کوي | د پاره د طلب کولو | د رضا | د رب خپل

کتاب نه هم ویریږي، او دا هغه خلق دي کوم چه د خپل رب د رضامندئ په تلاش کښې د صبر نه کار اخلي

وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً

او پابندي کوي | د مانځه | او خرچ کوي | د هغه څه | چه مونږ ور کړي دي دوی ته | په پټه | او په ښکاره

او د مونځونو پابندي کوي او مونږ چه ورله کوم رزق ور کړے دے د هغے نه په پټه او په ښکاره

وَّيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى

او لرے کوي | په نیکئ سره | بدي | هم دا خلق دي | چه ددوی د پاره | ښه انجام

د الله په لاره کښې خرچ کوي او د نیکو په ذریعه بدي ختموي هم دے خلقو د پاره د آخرت

الدَّارِ ﴿٢٢﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا وَمَنْ صَلَحَ

د کور (د آخرت) دے | چه جنتونه | د همیشوالي دي | چه دا خلیږي به ورته دوی | او هغه څوک (هم) | چه نیکان وي

د کور ښه انجام (مقرر) دے یعنی د همیشه او سیدو باغونه دي چه دوی به پکښې ننوځي او هغه خلق هم دا خلیږي

مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ

د پلارانو ددوی نه | او د ښځو ددوی نه | او د اولاد ددوی نه | او فرشتے به | دا خلیږي

او ددوی په پلار نیکه، بیبیانو او اولاد (بچو) کښې چه څوک نیک وي هغوی به ورته هم دا خلیږي او فرشتے به ورته

عَلَيْهِمْ مِّنْ كُلِّ بَابٍ ۝٢٣ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا

په دوی باندے | د هرے | دروازے نه | (ورته به وائي) سلام دې وی | په تاسو | په دے وجه

د هرے دروازے نه راځي (او ورته به وائي چه) په تاسو دے سلامتیا وی ځکه چه تاسو (په دنیا کښ) د صبر

صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۝٢٤ وَالَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ

چه تاسو صبر کړے ځے | نو ډیر ښه دے | انجام | د کور (د آخرت) | او هغه خلق | چه ماتوی | وعده

نه کار اخستے وو او د آخرت په کور کښ ستاسو ډیر ښه انجام دے او (بل طرف ته چه) کوم خلق د الله سره

اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ

د الله | وروستو | د ټینګوالی د هغے نه | او پریکوی | هغه څه | چه حکم کړے ځے | الله | د هغے

کړے وعده د مضبوطولو نه پس ماتوی او الله چه د کومے رشتے (تعلق) د پالنے حکم کړے دے

اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ ۙ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ

چه پیوست دې کړے شي | او فساد کوی | په زمکه کښ | هم دا خلق دی | چه د دوی دپاره | لعنت دے

هغه پریکوی او په زمکه کښ فساد خوروی هم په دا سے خلقو باندے لعنت دے

وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ۝٢٥ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ

او د دوی دپاره | بد | کور (د آخرت) دے | الله | فراخه کوی | رزق | د چا دپاره | چه وغواړی

او په آخرت کښ ئے انجام هم بد دے الله تعالی چه چاله وغواړی نو رزق ورله فراخه کړی او (چاله چه وغواړی نو)

وَيَقْدِرُ ۭ وَفَرِحُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۭ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

او تنګوی ئے (ئے کموی) | او دوی خوشحاله دی | په ژوند | دنیوی | او نه دے | ژوند | دنیوی

رزق ورله تنګ کړی او کافران د دنیا په ژوند خوشحالیږی حالانکه د آخرت په مقابله کښ د دنیا

فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ ۝٢٦ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ ربع

په مقابله د آخرت کښ | مګر | لږ سامان | او وائي | هغه خلق | چه کفر ئے کړے ځے | چه ولے نه نازلیږی

ژوند حیثیت د معمولی غوندے فائدے دی او کافران وائي چه په دے پیغمبر باندے د خپل رب د طرف نه

عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۭ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ

په ده باندے | یوه نخښه | د خپل رب د طرفه | او وایه! | بے شکه | الله | ګمراه کوی | چا لره | چه او غواړی

یوه نخښه (معجزه) ولے نه نازلیږی ته ورته جواب کښ او وایه چه الله تعالی چه چا له او غواړی ګمراه ئے کړی او څوک چه

وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ۝٢٧ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَطْمَئِنُّ

او لاره ښائي | خپل طرف ته | هغه چا ته | چه راګرځي (الله ته) | دا هغه خلق دی | چه ایمان ئے راوړے ځے | او مطمئن کیږی

الله ته رجوع کوی هم هغه ته (د خپل ځان طرف ته) سمه لار ښائي یعنی دا هغه خلق دی چه ایمان ئے راوړے دے

قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ ۭ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ ۝٢٨

زړونه د دوی | په ذکر | د الله سره | خبر شئ | چه په ذکر | د الله سره | آرام مومی | زړونه

او د الله تعالی په ذکر ئے زړونه آرام مومی یاد ساتئ چه هم د الله په ذکر زړونو ته تسلی ملاویږی

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى لَهُمْ

دا هغه خلق دي | چه ايمان ئې راوړے دے | او عملونه کوي | نيک | خوشحالي ده | دَ دوي دپاره

(بهر حال) چا چه ايمان راوړے دے او نيک عملونه ئې کړي دي د هغوي دپاره خوشحالي

وَحُسْنُ مَاٰبٍ ۝ كَذٰلِكَ اَرْسَلْنٰكَ فِيْٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ

او ښه ځائے | د ورتلو دے | دغه شان | مونږ را ولیږلے ته | په داسے امت کښ | چه يقيناً | تير شوي دي

او ښه ځائے دَ ورتلو دے اے پيغمبره! (څنګه چه مونږ نور پيغمبران ليږلي وو) دغه شان مونږ ته هم يو داسے امت کښ

مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ لِّتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ

مخکښے د هغے نه | ډير امتونه | دے دپاره چه ته اولولے | په دوي باندے | هغه (کتاب) | چه مونږ ئې وحی کړے ده

رالیږلے ئې چه مخکښے ترے ډير امتونه تير شوي دي چه ته دوي ته هغه (کتاب) واوروے کوم چه مونږ تاته در ليږلے دے

اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ ؕ قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَآ

تا ته | او حال دا دے | چه دوي انکار کوي | د رحمٰن ذات نه | او وايه | (هم) هغه | زما رب دے | نشته هيڅوک

خو حال دا دے چه دوي رحمٰن (ذات) نه منی ته ورته ووايه چه هم دغه مهربان (رحمٰن) ذات زما رب دے چه د هغه نه سوا

اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ۝ وَلَوْ

لائق د بندګۍ | سوا | د هغه نه | خاص په هغه باندے | توکل کړے دے ما | او خاص هغه ته | زما ورتلل دي | او که چرے

بل هيڅوک د عبادت لائق نشته. هم په هغه باندے ما توکل کړے دے او د هغه طرف ته زما واپس تلل دي او که چرے

اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ

وے قرآن | چه روان کړے شوے | د دے په ذريعه | غرونه | يا | ټوټے شوے | په دے سره | زمکه

دا قرآن داسے نازل شوے وے چه د دے په ذريعے سره غرونه د خپل ځائی نه خوزولي شوے يا په دے سره زمکه قطع کولے شوے

اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ؕ بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا ؕ

يا خبرے کولے شوے | د دے په وجه | مړو سره | بلکه | خاص الله دپاره | دے اختيار | ټول

يا د دے په ذريعه مړو سره خبرے کيدے شوے (نو بيا هم دے خلقو ايمان نه راوړو) بلکه دَ دوي دَ ايمان

اَفَلَمْ يَايْئَسِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ

آيا نو نه پوهيږي | هغه خلق | چه ايمان ئې راوړے دے | په دے | که چرے | غوښتلے | الله

اختيار الله سره دے آيا اوس هم مؤمنان په دے پوهه نهٔ شول چه که چرے الله غوښتلے

لَهَدَى النَّاسَ جَمِيْعًا ؕ وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

نو هدايت به ئې کړے وے | خلقو | ټولو ته | او هميشه به وي | هغه خلق | چه کفر ئې کړے دے

نو ټول خلق به ئې (په زوره) په سمه لار روان کړي وے؟ او په کافرانو باندے به د هغوي

تُصِيْبُهُمْ بِمَا صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا

چه رسيږي به دوي ته | په وجه د هغے عملونو | چه کړي دي دوي | سخت عذاب | او يا به نازليږي | نژدے

د عملونو په وجه هميشه څه نا څه آفت ضرور راځي يا به د دوي د عبرت اخستلو دپاره دَ دوي د کورونو خوا و شا باندے راځي

مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ

کورونو د دوی ته | تردے | چه راشی | وعده | د الله | بے شکه | الله | خلاف نه کوی

تردے چه د الله تعالیٰ وعدے (د قیامت د) پوره کیدو وخت راشی یقیناً الله تعالیٰ د خپلے وعدے نه خلاف نه کوی

الْمِيْعَادَ ﴿٣١﴾ ۧ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَمْلَيْتُ

د وعدے نه | او یقیناً | ټوقے شوی دی | په ډیرو پیغمبرانو پورے | مخکے ستا نه | تو ما مهلت ور کړه

او اے پیغمبره! حقیقت دا دے چه ستا نه مخکے هم ډیرو پیغمبرانو پورے ټوقے (خندا کانے) شوی دی

لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۫ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾

هغه خلقو ته | چه کفر ئے کړے وو | بیا | مے راونیول هغوی | نو څنګه | وو | عذاب زما

خو اول ما هغه کافرانو ته مهلت ور کړو او بیا مے راونیول نو لږ او ګوره چه زما عذاب څنګه وو؟ پس آیا کوم الله چه

اَفَمَنْ هُوَ قَآئِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ۚ

آیا نو هغه څوک | چه هغه | ساتونکے دے | د هر یو | نفس | سره د هغه عملونو | چه هغه کړی دی

آیا هغه ذات چه د هر کس او د هغه د عملونو نه خبر دے (هغه د هغه معبودانو په شان کیدے شی چه د هیڅ نه خبر نه دی) حالانکه دوی

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ ؕ قُلْ سَمُّوْهُمْ ؕ اَمْ تُنَبِّئُوْنَهٗ بِمَا

او دوی جوړ کړی دی | د الله د پاره | شریکان | او وایه | واخلئ نومونه د دوی | یا تاسو خبر ور کوئ هغه ته | د هغه څیز

د دا سے خبر دار الله سره شریکان جوړ کړی دی ته ورته او وایه چه ټول د خپلو معبودانو نومونه او صفتونه خو لږ را ته بیان کړئ آیا تاسو

لَا يَعْلَمُ فِي الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ؕ بَلْ

چه معلوم نه دے هغه ته | په زمکه کښ | یا کوئ تاسو سرسری | خبره | بلکه

الله تعالیٰ د داسے څیز نه خبروئ چه په ټوله زمکه کښ الله ته هم پته نشته؟ یا هسے سرسری خبره کوئ چه هیڅ حقیقت نشته؟

زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوْا عَنِ السَّبِيْلِ ؕ

ښائسته کړے شوی دی | هغه خلقو ته | چه کفر ئے کړے دے | مکرونه خپل | او بند کړے شوی دی | د سمے لارے نه

حقیقت دا دے چه کافرانو ته خپل د مکر خبرے ښائسته معلومیږی او (د هغه شان) دوی د سمے لارے نه منع کړی شوی دی

وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ

او هغه څوک | چه بے لارے ئے کړی | الله | نو نشته | د هغه د پاره | څوک لاره ښودونکے | د دوی د پاره | عذاب دے

او چا لره چه الله تعالیٰ بے لارے (ګمراه) کړی هغه له بیا هیڅوک په لاره کولے نشی دا سے خلقو د پاره

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ ۚ وَمَا لَهُمْ

په ژوند | د دنیوی کښ | او خامخا عذاب | د آخرت (خو) | ډیر سخت دے | او نه به وی | د دوی د پاره

د دنیا په ژوند کښ هم عذاب (مقرر) دے او د آخرت عذاب خو ډیر زیات سخت دے او دوی لره د الله تعالیٰ د عذاب نه

مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٣٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ

د الله نه | هیڅوک بچ کونکے | مثال | د جنت | هغے | چه وعده ئے شوے ده | متقیانو سره

هیڅ څوک بچ کونکے نشته (بل طرف ته) د متقیانو خلقو سره چه د کوم جنت وعده شوے ده د هغے حال

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۭ اُكُلُهَا دَاۗىِٕمٌ وَّظِلُّهَا ۭ تِلْكَ

بهيږي به | لاندې د هغې نه | نهرونه | ميوې د هغې به | هميشه وي | اوسورى د هغې هم | دا

(مثال) دا دې چه لاندې به ترې نهرونه بهيږي چه د هغې ميوې به هم هميشه وي او سورى هم دا خو

عُقْبَى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا ڰ وَّعُقْبَى الْكٰفِرِيْنَ النَّارُ ۝ وَالَّذِيْنَ

انجام | د هغه چا دې | چه ويريدل يوو (دالله نه) | او انجام | د كافرانو | اور دې | او هغه خلق

د متقيانو انجام دې او د كافرانو انجام به دوزخ وي، او (اې پيغمبره!) كوم خلقو ته چه مونږ كتاب ور كړې دې

اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ

چه مونږ ور كړيدې هغوى ته | كتاب | هغوى خوشحاليږي | په هغه څه | چه نازل كړې شويدې | تاته

هغوى په هغه كتاب خوشحاليږي كوم چه تاته نازل شوې دې او هم په دې ډلو كښې بعضې داسې خلق هم شته

وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُّنْكِرُ بَعْضَهٗ ۭ قُلْ اِنَّمَآ

او بعضې د ډلو نه | هغه څوك دى | چه انكار كوي | د بعضو خبرو د دې (قرآن) نه | او وايه | بيشكه

چه هغوى د دې د بعضو خبرو نه انكار كوي، ته ورته او وايه چه ما ته خو دا حكم شوې دې چه زه صرف د الله تعالى عبادت

اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَآ اُشْرِكَ بِهٖ ۭ اِلَيْهِ اَدْعُوْا

ما ته حكم شويدې | چه زه عبادت او كړم | د الله | او شريك دې نه كړم | د هغه سره (هيڅوك) | خاص هغه ته | رابلم زه

او كړم او هيڅوك ورسره شريك نه كړم، هم د دې خبرې زه دعوت وركوم او هم د هغه (الله) طرف ته زه بلنه كوم

وَاِلَيْهِ مَاٰبِ ۝ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۭ وَلَىِٕنِ

او خاص هغه ته | ور تلل دي زما | او د هغه شان | مونږ نازل كړيدې دا (قرآن) | فيصله | په عربي كښې | او كه چرې

او هم هغه ته به واپس كيږم او هم د غه شان مونږ دا قرآن په عربي ژبه كښې د يو حكم (فيصلې) په طور نازل كړو

اتَّبَعْتَ اَهْوَاۗءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاۗءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ

ته روان شوې | په خواهشاتو د دوى پسې | پس | د دې نه | چه راغې تاته | علم | (نو) نه به وي ستا د پاره

او (اې پيغمبره!) تاته چه كوم علم (قرآن) راغلې دې كه د هغې نه پس هم ته د دې خلقو په خواهشاتو پسې روان شوې

مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا وَاقٍ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا

د الله په مقابله كښې | څوك مددګار | او نه څوك بچ كوونكې | او يقيناً | ليږلي وو مونږ | ډير پيغمبران

نو د الله تعالى په مقابله كښې به دې نه څوك مددګار وي او نه څوك بچ كوونكې، حقيقت دا دې چه ستا نه مخكې هم

مِّنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا وَّذُرِّيَّةً ۭ وَمَا كَانَ

مخكې ستا نه | او ور كړې وې مونږ | هغوى ته | بيبياګانې (ښځې) | او بچي (اولاد) | او نه وو اختيار

مونږ ډير پيغمبران ليږلي دي او هغوى له مو ښځې او بچي (اولاد) هم وركړي وو او د هيڅ يو پيغمبر په اختيار كښې

لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ لِكُلِّ اَجَلٍ

د يو پيغمبر | چه راوړې څوك دې | يوه نخښه | بغير | د اجازت | د الله نه | د هر يو وخت (حكم دې)

دا خبره نه وه چه د الله تعالى د حكم نه بغير دې څه نخښه (معجزه) راوړي د هر يو نيټې د پاره ليكل شته

كِتٰبٌ ۝ يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَآءُ وَيُثْبِتُ ۚ وَعِنْدَهٗ

لیکل شوے | روانوی | الله | څه | چه اوغواړی | اوباقی ساتی (څه چه اوغواړی) | او دهغهٔ سره

الله تعالیٰ چه کوم حکم داحکام منزلونه اوغواړی هغے لره (منسوخ) کوی او چه کوم اوغواړی هغه باقی پریږدی او د ټولو کتابونو اصل

اُمُّ الْكِتٰبِ ۝ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ

اصل کتاب دے | اوکه چرے | اوښایو مونږ تاته | بعضے | هغه (عذاب) | چه مونږ ئے وعده کوو دوی سره

(لوح محفوظ) صرف دهغه سره دے او د کوم عذاب دهمکی ورکړه چه مونږ دوی کمور کوو که هغے څه حصه مونږ تاته (ستا په ژوند کښ) اوښایو

اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۝

یا مونږ وفات کړو تا | نو بیشکه | په تا باندے (لازم) دی | رسول | او په مونږ باندے دی | حساب (اخستل)

یا (د هغے نه مخکښ) تا وفات کړو (نو ته د دوی د عذاب پرواه مه کوه) ځکه ستا په ذمه خو صرف پیغام رسول دی او حساب

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۭ

آیا دوی فکر نه کوی | چه بیشکه | مونږ راځو | زمکے ته | چه کموو دا | د دے د غاړو نه

اخستل زمونږ په ذمه دی آیا دے خلقو ته دا حقیقت په نظر نه راځی چه مونږ زمکه د هرے غاړے نه (په دوی باندے) راکموو

وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ ۭ وَهُوَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝

او الله | فیصله کوی | نشته هیڅوک روستو کونکے | فیصلے دهغهٔ لره | او هغه | ډیر زر | حساب اخستونکے دے

او هر حکم (فیصله) الله تعالیٰ کوی هیڅوک د هغه حکم (فیصله) واپس کولے نشی او هغه ډیر زر حساب اخستونکے دے

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيْعًا ۭ

او یقینًا | مکرونه کړی وو | هغه خلقو | چه مخکښے د دوی نه وو | نو خاص (هم) الله لره دی | تدبیرونه | ټول

کوم خلق چه د دوی نه مخکښے تیر شوی دی یقینًا هغوی هم چالونه (فریبونه) جوړ کړی وو خو تاثیر د مکرونو

يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۭ وَسَيَعْلَمُ الْكُفّٰرُ لِمَنْ

هغه پوهیږی | په هغه څه | چه کوی ئے | هریو | کس | او ډیر زر به پته اولګی | کافرانو ته | چه د چا پاره دی

د الله تعالیٰ په اختیار کښ دے هر یو کس چه څه هم کوی هغه ټول الله ته معلوم دی او کافرانو ته به ډیر زر پته اولګی

عُقْبَى الدَّارِ ۝ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَسْتَ مُرْسَلًا ۭ

ښه انجام | (د آخرت) د کور دے | او وائی | هغه خلق | چه کفر ئے کړے دے | چه ته نه ئے | رسول

چه د آخرت (د کور) ښه انجام د چا دے. او کافران وائی چه ته د الله رسول نه ئے ته ورته اووایه

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًۢا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ

اووایه | کافی دے | الله | ګواه | زما په مینځ | او ستاسو په مینځ کښ | او هغه څوک (هم)

چه زما او ستاسو په مینځ کښ د ګواهۍ دپاره الله تعالیٰ کافی دے او شهادت د هغه چا هم

عِنْدَهٗ عِلْمُ الْكِتٰبِ ۝

چه د هغه سره | علم | د کتاب دے |

چه د آسمانی کتاب علم ورسره دے.

آیاتها [۵۲] | سورۃ ابراهیم مکیّة | رکوعاتها [۷]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډیر مهربان | زیات رحم کوونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم د هغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم۔

الٓرٰ ۟ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَیْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ

الٓرٰ | دا یو کتاب دے | چه مونږ نازل کړے دے درله | تاته | چه ته راوباسے | خلق

الف لام را. دا یو عظیم الشان کتاب دے چه مونږ تاته دے دپاره نازل کړے دے چه ته خلقو لره

مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَی النُّوْرِ ۙ۬ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰی صِرَاطِ الْعَزِیْزِ

د تیارو نه | رڼا ته | په حکم | د رب د دوی | لارے د هغه ذات ته | چه زورآور

د خپل رب په حکم سره د تیارو د کفر او شرک نه رڼا د توحید او سنت ته راوباسے یعنی د هغه ذات لارے طرف ته

الْحَمِیْدِ ۝١ۙ اللّٰهِ الَّذِیْ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا

ستائلے شویدے | هغه الله ته | چه د هغه (په اختیار کښې) دی | هغه څه | چه په آسمانونو کښې دی | او هغه څه

چه هغه غالب او د هر تعریف لائق دے هغه الله چه د آسمانونو او د زمکے هر څیز د هغهٔ (په اختیار کښې) دی

فِی الْاَرْضِ ؕ وَوَیْلٌ لِّلْكٰفِرِیْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِیْدِ ۝٢ۙ الَّذِیْنَ

چه په زمکه کښې دی | او تباهی ده | د کافرانو دپاره | د عذاب | سخت نه | دا هغه خلق دی

او افسوس دے په هغه کافرانو باندے چه د هغوی دپاره ډیر سخت عذاب مقرر دے. دا هغه خلق دی چه

یَسْتَحِبُّوْنَ الْحَیٰوةَ الدُّنْیَا عَلَی الْاٰخِرَةِ وَیَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ

چه خوښوی | ژوند | دنیوی | په آخرت باندے | او منع کوی خلق | د لارے

د آخرت په مقابله کښې د دنیا ژوند خوښوی او د الله د لارے نه خلق منع کوی

اللّٰهِ وَیَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ اُولٰٓئِكَ فِیْ ضَلٰلٍۭ بَعِیْدٍ ۝٣

د الله نه | او لټوی په هغے کښې | کوږوالے (عیبونه) | دا خلق دی | په ګمراهئ | لرے کښې

او په هغے کښې عیبونه لټوی هم دغه خلق په ګمراهئ کښې ډیر لرے پریوتی دی

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ لِیُبَیِّنَ

او مونږ نه دے لیږلے | هیڅ یو پیغمبر | مګر | په ژبه | د قوم خپل | دے دپاره چه بنه وضاحت وکړی

او مونږ چه کله هم یو پیغمبر لیږلے دے نو د خپل قوم په ژبه مو لیږلے دے چه هغوی ته حق

لَهُمْ ؕ فَیُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ یَّشَآءُ وَیَهْدِیْ مَنْ یَّشَآءُ ؕ

دوی ته | نو بے لارے کوی | الله تعالیٰ | چا لره | چه وغواړی | او هدایت ورکوی | چا لره | چه او غواړی

ښهٔ واضح کړی بیا الله چه چا لره او غواړی نو ګمراه ئے کړی او چا له چه او غواړی نو هدایت ورته وکړی

وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ۝٤ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰی بِاٰیٰتِنَآ

او هغه دے | زورور (غالب) | حکمت والا | او یقیناً | مونږ لیږلے وو | موسیٰ | په خپلو نخښو سره

او هغه ډیر زورآور او حکمت والا ذات دے. او یقیناً مونږ موسیٰ په خپلو نخښو سره لیږلے وو

اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۙ۬ وَذَكِّرْهُمْ

چه راوباسه | خپل قوم | د تیارو نه | رڼرا ته | او وریاد کړه دوی ته

چه خپل قوم (د جهالت) د تیارو نه رڼرا ته راوله او د الله تعالی عبرتناکے تاریخی ورځے

بِاَيّٰىمِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ

ورځے (واقعات) | د الله | بیشکه | په دے کښ | خامخا ډیرے نخښے دی | دپاره د هر یو | صبر کوونکی

ورته یادے کړه یقیناً په دے واقعاتو کښ د هر صبر کوونکی او شکر ویستونکی دپاره ډیرے نخښے پرتے دی

شَكُوْرٍ ۝ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ

شکر گزار | او کله چه | او وئیل | موسیٰ | قوم خپل ته | (چه) یاد کړئ | نعمت | د الله

او کله چه موسیٰ خپل قوم ته او وئیل چه الله تعالیٰ چه په تاسو باندے کوم نعمتونه کړی دی هغه را یاد کړئ

عَلَيْكُمْ اِذْ اَنْجٰىكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ

په تاسو | کله چه | هغه بچ کړئ تاسو | د فرعونیانو نه | چه رسول به ئے تاسو ته | سخت

کله چه ئے تاسو د فرعونیانو نه خلاص کړئ چه تاسو له به ئے سخت تکلیفونه درکول

الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ

عذاب | او حلالول به ئے | خامن ستاسو | او ژوندی به ئے پریخودلے | زنانه (لونړه) ستاسو

خامن به ئے درله ذبح کول او لونړه (زنانه) به ئے درله ژوندی پریخودلے

وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ

او په دے کښ | ازمیښت وو | ستاسو د رب د طرف نه | ډیر لوئے | او کله چه | اعلان اوکړو | رب ستاسو

په دے ټولو واقعاتو کښ په تاسو باندے ستاسو د رب د طرف نه یو لوئے امتحان وو او کله چه ستاسو رب اعلان اوکړو

لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِيْ

(چه) که چرے | شکر وکړو تاسو | نو خامخا زیاتے به درکړم تاسو ته | او که چرے | ناشکری وکړئ تاسو | نو بیشکه | زما عذاب

چه که تاسو زما شکر وباسئ نو زه به تاسو له ضرور نور نعمتونه درکړم او که چرے تاسو زما ناشکری کوئ نو (بیا)

لَشَدِيْدٌ ۝ وَقَالَ مُوْسٰٓى اِنْ تَكْفُرُوْٓا اَنْتُمْ وَمَنْ

خامخا ډیر سخت دے | او او وئیل | موسیٰ | که چرے | ناشکری اوکړه | تاسو | او هغه چا

زما عذاب ډیر سخت دے او موسیٰ خپل قوم ته صفا وئیل وو چه که چرے تاسو او دز مکے په مخ او سیدونکی ټول

فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝ اَلَمْ يَاْتِكُمْ

چه په زمکه کښ دی | ټول | نو بیشکه | الله | خامخا بے پروا | ستائیلے شوے دے | آیا نه دے راغلے تاسو ته

خلق ناشکری اوکړی (نو د الله هیڅ نقصان نشته) ځکه چه الله بے پروا او د هر تعریف لائق دے (اے مکے والو)

نَبَؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ۛ۬

خبر | د هغه خلقو | چه مخکے ستاسو نه وو | قوم | د نوح | او عادیان | او ثمودیان

آیا تاسو ته د هغه خلقو خبر نه دے را رسیدلی کوم چه تاسو نه مخکے تیر شوی دی یعنی د نوح، د عاد، د ثمود قوم

وَالَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۛ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ ۭ جَآءَتْهُمْ

او هغه خلق | چه کدوی نه وروستو وو | (چه) نه دی خبر په هغوی باندے هيڅوک | سوا | د الله نه | راغلے وو هغوی ته

او د هغوی نه وروستو راتلونکی قومونو چه د الله تعالیٰ نه سوائے بل څوک نه پيژنی دے تولو ته

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ فِيْٓ اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوْٓا

پيغمبران خپل | په ښکاره دليلونو سره | پس هغوی ور کړل | لاسونه خپل | د خولو (پيغمبرانو) په خولو کښې | او (ورته ئے) وويل

خپلو پيغمبرانو ښکاره دليلونه راوړی وو نو دوی د هغوی په خولو خپل لاسونه کيښودل او ورته ئے اوويل

اِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا

بيشکه | کفر کوو مونږ | په هغه څه | چه در اليږلی شوی يئ تاسو | په هغے سره | او بيشکه مونږ | خامخا په شک کښې يو | د هغه څه نه

چه مونږ خو ستاسو رسالت نه منو او تاسو چه مونږ ته د کومے خبرے دعوت راکوئ په هغے کښې

تَدْعُوْنَنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ۹ قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ

چه تاسو رابلئ مونږ | هغے ته | په کلک شک کښې | او وئيل | پيغمبرانو د دوی | آيا په الله کښې | (ستاسو) شک دے

مونږ ډير پوخ شک دے نو خپلو پيغمبرانو ورته اوويل چه آيا تاسو د هغه الله په توحيد کښې شک کوئ

فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ

چه پيدا کوونکے | د آسمانونو | او زمکے دے | هغه رابلی تاسو | چه او بخښی | تاسو ته

چه هغه د آسمانونو او د زمکے خالق دے هغه تاسو (توحيد ته) دے د پاره رابلی چه ستاسو گناهونه معاف کړی

مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ قَالُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ

گناهونه | ستاسو | او وروستو کړی تاسو | تر نيټے | مقررے پورے | دوی اووئيل | نه يئ تاسو

او يو مقرر وخت پورے در له مهلت درکړی نو قوم ورته اووئيل چه تاسو خو (هم)

اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۭ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ

مگر | انسانان | زمونږ په شان | تاسو غواړئ | دا چه واړوئ مونږه | د هغه څه نه | چه عبادت به ئے کولو

زمونږ په شان انسانان (بشر) يئ. تاسو دا غواړئ چه زمونږ پلار نيکه چه د چا عبادت کولو د هغے نه

اٰبَآؤُنَا فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۱۰ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ

پلار نيکه زمونږ | پس راوړئ مونږ ته | څه دليل | ښکاره | او وئيل | دوی ته | پيغمبرانو خپلو

مونږ واړوئ (منع کړئ) لو څئ په دے څه ښکاره دليل (معجزه) خو مونږ ته پيش کړئ نو پيغمبرانو ورته اووئيل

اِنْ نَّحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰي مَنْ

نه يُو مونږ | مگر | انسانان | ستاسو په شان | ليکن | الله | احسان کوی | په چا

چه مونږ هم ستاسو په شان انسانان يُو ليکن الله تعالیٰ په خپلو بندګانو کښې په چا او غواړی نو خصوصی احسان

يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَمَا كَانَ لَنَآ اَنْ نَّاْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ

چه او غواړی | د بندګانو خپلو نه | او نشته (اختيار) | زمونږ | چه راوړو تاسو ته | څه دليل

پرے کوی او زمونږ په اختيار کښې دا خبره نشته چه مونږ تاسو ته د الله د حکم نه بغير څه معجزه راوړو

اِلَّا بِاِذۡنِ اللّٰهِ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ الۡمُؤۡمِنُوۡنَ ۝ وَمَا لَنَاۤ

مگر | په حکم | د الله سره | او خاص په الله دے | توکل اوکړی | مؤمنان | او څه علت دے زمونږ

او مؤمنانو له (خو) صرف په الله باندے ځان سپارل پکار دي. او مونږ به په الله باندے توکل ولے نه کوو

اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدۡ هَدٰٮنَا سُبُلَنَا ؕ وَلَنَصۡبِرَنَّ

چه مونږ به توکل نه کوو | په الله باندے | او حال دا دے چه هغه ښودلی دي مونږ ته | لارے زمونږ | او مونږ به خامخا صبر کوو

حالانکه هغه مونږ ته زمونږ د دین او د دنیا د کامیابۍ لارے ښودلی دي او تاسو چه مونږ ته کوم تکلیف را کوئ

عَلٰى مَاۤ اٰذَيۡتُمُوۡنَا ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ الۡمُتَوَكِّلُوۡنَ ۝ ع

په هغه څه | چه تاسو تکلیف را کوئ مونږ ته | او خاص په الله دے | توکل اوکړی | توکل کوونکی

په هغے به مونږ خامخا صبر کوو. او خاص په الله باندے دے توکل کوونکی توکل اوکړی

وَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لِرُسُلِهِمۡ لَنُخۡرِجَنَّكُمۡ مِّنۡ اَرۡضِنَاۤ

او اوویل | هغه خلقو | چه کفر يے کړی وو | پیغمبرانو خپلو ته | چه مونږ به ضرور تاسو اوباسو | د زمکے خپلے نه

او کافرانو خپلو پیغمبرانو ته اوویل چه یا خو به مونږ تاسو د خپل ملک نه شړو یا به زمونږ

اَوۡ لَتَعُوۡدُنَّ فِىۡ مِلَّتِنَا ؕ فَاَوۡحٰۤى اِلَيۡهِمۡ رَبُّهُمۡ لَـنُهۡلِكَنَّ

یا به خامخا تاسو واپس کیږئ | په دین زمونږ کښں | پس وحی اوکړه | هغوی ته | رب خپل | (چه) مونږ به خامخا هلاک کړو

په دین کښں داخلیږئ نو (په دغه وخت کښں) پیغمبرانو ته خپل رب وحی اوکړه چه یقین اوکړئ چه

الظّٰلِمِيۡنَ ۝ وَلَنُسۡكِنَنَّكُمُ الۡاَرۡضَ مِنۡۢ بَعۡدِهِمۡ ؕ ذٰلِكَ

ظالمان | او مونږ به خامخا آباد کړو تاسو | په زمکه کښں | د دوی نه پس | دا (وعده ده)

مونږ به دا ظالمان خامخا تباه کوو. او د دوی نه پس به په دے زمکه کښں تاسو آباد کړو دا د هغه چا صله

لِمَنۡ خَافَ مَقَامِىۡ وَخَافَ وَعِيۡدِ ۝ وَاسۡتَفۡتَحُوۡا وَخَابَ

د هغه چا د پاره | چه یریږی | د او دریدو نه ما ته | او یریږی | د عذاب زما نه | او هغوی فتح اوغوښتله | او نامراده شو

(بدله) ده چه زما مخے ته د او دریدو نه یریږی او زما د عذاب نه یریږی او پیغمبرانو فتح او مدد طلب کړو

كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيۡدٍ ۝ مِّنۡ وَّرَآئِهٖ جَهَنَّمُ وَيُسۡقٰى مِنۡ مَّآءٍ

هر | سرکش | ضدی | (چه) مخکښں د ده نه | دوزخ دے | او څکولے به شی په ده باندے | د اوبو نه

نو (نتیجه دا شوه چه) هر یو سرکش ضدی نامراده (پاتے) شو او د هغے مخے ته دوزخ دے او (هلته به) په ده باندے

صَدِيۡدٍ ۝ يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيۡغُهٗ وَيَاۡتِيۡهِ الۡمَوۡتُ

چه وینے زوے دی | چه په گوټ گوټ به څکی دے لره | او نزدے به نه وی | چه تیر یے کړی | او راځی به دغه ته | مرګ

د وینو زوو (د نوونو) اوبه څکولی کیږی چه دے به یے د ډیر ګرموالی د وجے نه په گوټ گوټ څکی او په آسانه به یے تیرولے نه شی او

مِنۡ كُلِّ مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ؕ وَمِنۡ وَّرَآئِهٖ عَذَابٌ

د هر طرف نه | او نه به وی دے | مړ کیدونکے | او مخے ته د ده به | عذاب وی

اسباب د مرګ به پرے د هرے غاړے نه راځی خو مری به نه او مخے ته به یے بل سخت عذاب وی

غَلِيْظٌ ۝ مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ كَرَمَادِ ِۨ

دیر سخت | مثال | د هغه خلقو | چه کفر ئے کړے دے | په رب خپل باندے | عملونه د هغوی | په شان د ایرے دی

کوم خلقو چه د خپل رب نه انکار کړے دے د هغوی د نیک عملونو مثال په شان د هغے ایرے دے

اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ ؕ لَا يَقْدِرُوْنَ

چه سختئه او چلیږی | په هغے باندے | سیلئ (باد) | په ورځ کښ | چه د تیزے سیلئ والا وی | وس به ئے نه رسی

چه د سختے سیلئ په ورځ ئے یو تیز باد والوځوی هغوی چه څه کول په هغے کښی به ئے

مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰى شَيْءٍ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ۝

د هغه (عملونو) نه | چه کړی ئے دی | په هیڅ شیز | دا | ده | گمراهی | ډیره لرے (د حق نه)

په هیڅ (ثواب) لاس بر نشی هم دا ډیره لرے (غټه) گمراهی ده۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ

آیا ته نه گورے | چه بیشکه | الله | پیدا کړی دی | آسمانونه | او زمکه | په حقه

آیا تا دے خبره ته سوچ نه دے کړے چه الله تعالیٰ آسمانونه او زمکه د یو حق مقصد د پاره پیدا کړی دی

اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۝ وَّمَا ذٰلِكَ

که چرے | او غواړی هغه | لرے به کړی تاسو | او رابه ولی | مخلوق | نوے | او نه دے دا کار

که هغه او غواړی نو تاسو ټول به فنا (ختم) کړی او (ستاسو په ځائے به) نوے مخلوق پیدا کړی او دا خبره

عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ۝ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا

په الله باندے | څه گران | او مخامخ به دا که به شی | الله ته | ټول | نو او به وائی | کمزوری

الله ته هیڅ گرانه نده۔ او دا ټول خلق به د الله تعالیٰ مخے ته پیش شی نو کمزوری خلق به

لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ

هغه خلقو ته | چه تکبر ئے کړے وو | (چه) بیشکه | مونږ وو | ستاسو | تابع | نو آیا (اوس) | تاسو

غټانو (متکبرینو) خلقو ته و وائی چه مونږ خو (په دنیا کښ) تاسو پسے روان وو نو آیا تاسو

مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ قَالُوْا لَوْ

لرے کوونکی شئ | زمونږ نه | د عذاب | د الله نه | څه شے | (دوی به (ورته) و وائی | که چرے

اوس د الله د عذاب نه څۀ حصه قدرے زمونږ نه لرے کولے شئ؟ هغوی به ورته جواب ورکړی که

هَدٰىنَا اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ ؕ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ

هدایت کړے وے مونږ ته | الله | لو مونږ به سمه لار ښودلے وے تاسو ته | (اوس خو برابره) | په مونږ (ټولو) باندے | که فریاد کوو مونږ

الله تعالیٰ مونږ ته هدایت (نصیب) کړے وے نو مونږ به تاسو ته سمه لاره ښودلے وے اوس که مونږ چغے وهو

اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا

یا صبر کوو موږ | (نو) نشته زموږ دپاره | څه ځائے د تختیدلو | او اوبه وائی | شیطان | هر کله چه

او که صبر کوو دواړه صورتونه زموږ په حق کښې برابر دی. زموږ دپاره د خلاصی هیڅ لاره نشته او کله چه د ټولو خبرو

قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُّكُمْ

فیصله اوکړے شی | د کار | (چه) بیشکه | الله | وعده کړے وه تاسو سره | وعده | د رشتیا | او ما (هم) وعده کړے وه تاسو سره

فیصله اوشی نو شیطان (به خپلو تابعدارو ته) او وائی چه حقیقت دا دے چه الله تعالیٰ تاسو سره رشتونے وعده کړے وه

فَاَخْلَفْتُكُمْ ؕ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّاۤ

نو ما ئے خلاف وکړو تاسو سره | او نۀ وو | زما | په تاسو باندے | څه زور | مګر

او ما در سره د دروغو وعده کړے وه (نو د هغے خلاف مے اوکړو) او زما خو په تاسو باندے د دے خبرے نه سوا څه (هیڅ)

اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ ۚ فَلَا تَلُوْمُوْنِيْ وَلُوْمُوْۤا

دا چه | ما راوبللی تاسو | نو تاسو خبره اومنله | زما | پس مه ملامته کوئ ما | او ملامته کړئ

زور نه چلیدو چه ما صرف تاسو د الله نافرمانئ ته راوبللئ نو تاسو زما خبره (بے دلیله) او منله نو (لهذا) ما مه ملامته کوئ

اَنْفُسَكُمْ ؕ مَاۤ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَاۤ اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ؕ اِنِّيْ

ځانونه خپل | نۀ یم زۀ | فریادرسی کونکے ستاسو | او نۀ تاسو | فریادرسی کولے شئ زما | بیشکه زۀ

بلکه خپل ځانونه ملامته کړئ (نن) نه زۀ ستاسو فریادورین یم او نه تاسو زما فریادورین کیدے شئ (نن) زۀ

كَفَرْتُ بِمَاۤ اَشْرَكْتُمُوْنِ مِنْ قَبْلُ ؕ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ

انکار کوم | د هغه څه نه | چه تاسو شریک کړے وم زۀ | مخکښې د دے نه | بیشکه | ظالمان | د دوی دپاره

پخپله د دے خبرے نه انکار کوم چه تاسو به پخوا زۀ د الله سره شریک ګڼړلم. یقیناً د ظالمانو دپاره خو

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٢﴾ وَاُدْخِلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

عذاب دے | دردناک | او داخل به کړے شی | هغه خلق | چه ایمان ئے راوړے دے | او عملونه ئے کړی دی

دردناک عذاب مقرر دے او چا چه ایمان راوړے دے او نیک عملونه ئے کړی دی

الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ

نیک | (دا سے) جنتونو ته | چه بهیږی به | د هغے د لاندے | نهرونه | (چه) دوی به همیشه وی

هغوی به دا سے جنتونو ته داخل کړے شی چه د هغے لاندے به نهرونه بهیږی او د خپل رب په حکم سره به

فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ؕ تَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ﴿٢٣﴾ اَلَمْ تَرَ

په هغے کښې | په حکم | د خپل رب | د دوی ملاقات دعا به | په هغے کښې | سلام وی | آیا ته نه ګورے

په هغے کښې همیشه اوسیږی. او هلته به د هغوی د ملاقات دُعا سلام وی. آیا ته نۀ ګورے چه الله تعالیٰ

كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ

چه څنګه | بیان کړیدے | الله | یو مثال | د کلمے | پاکے | په شان د ونے | پاکے (فائده منده)

کلمے طیبے (د کلمے د توحید) څنګه مثال بیان کړے دے چه هغه کلمه د توحید د یوے فائده منده او سوله کجورے

اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَّفَرْعُهَا فِي السَّمَآءِ ۝۲۴ تُؤْتِيْٓ اُكُلَهَا

چه جرړے د هغے | مضبوطے وی | او څانګے ئے | په آسمان کښ وی | ورکوی | میوے خپلے

په شان ده چه جرړے ئے په زمکه کښ) مضبوطه وی او څانګے ئے د زمکے نه اوچتے وی د خپل رب

كُلَّ حِيْنٍۭ بِاِذْنِ رَبِّهَا ؕ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ

هر وخت | په حکم | د رب خپل سره | او بیانوی | الله | مثالونه | د خلقو د پاره

په حکم هر وخت خپله میوه ورکوی او الله تعالیٰ خلقو ته دا سے مثالونه څکه بیانوی چه هغوی ترے نه

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۝۲۵ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةِ

د پاره د دے | چه نصیحت (ترے) واخلی | او مثال | د کلمے | ناپاکے | په شان د ونے | ناپاکے دے

نصیحت واخلی، او د ناپاکے خبرے (کلمے د شرک) مثال د یوے ناپاکے اونے (مرغونی) په شان دے

اِجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ۝۲۶ يُثَبِّتُ

چه سر سری راتوکیدلی وی | په مخ | د زمکے | چه نه وی هغے له | هیڅ مضبوطوالے | کلک ساتی

چه د زمکے د پاسه سر سری غوندے راتوکیدلے وی او د پاسه نه راوویستل شی چه هیڅ مضبوطیا ورله نه وی،

اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

الله | هغه خلق | چه ایمان ئے راوړے دے | په خبرے | مضبوطے (پخے) | په ژوند | د دنیوی کښ

الله تعالیٰ مؤمنان د دے پاکے خبرے (کلمے) په ذریعه (پاند ے) د دنیا په ژوند کښ هم مضبوط ساتی

وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِيْنَ ۙ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا

او په آخرت کښ (هم) | او بے لارے کوی | الله | ظالمان | او کوی | الله | څه چه

او په آخرت کښ هم. او الله تعالیٰ ظالمان (بے انصافه) خلق ګمراه کوی او الله چه څهٔ او غواړی هغه کوی

ع يَشَآءُ ۝۲۷ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا

غواړی | آیا ته نه ګورے | هغه خلقو ته | چه بدل کړے ئے دے | نعمت | د الله | په کفر سره

آیا تا هغه خلق نه دی لیدلی چه د الله تعالیٰ نعمت ئے په کفر (ناشکرئ) سره بدل کړو

وَّاَحَلُّوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۝۲۸ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ؕ وَبِئْسَ

او ور کوز ئے کړو | قوم خپل | کور | د هلاکت ته | یعنی دوزخ ته | چه داخلیږی به هغے ته | او ډیر بد ځائے

او خپل قوم ئے د تباهئ کور یعنی جهنم ته ور داخل کړو چه ټول به پکښ سوزیږی او هغه ډیر خراب ځائے د آرام دے

الْقَرَارُ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهٖ ۗ قُلْ

داوسیدو دے | اودوی جوړ کړی دی | الله لره | شریکان | د دے دپاره چه ګمراه کړی (خلق) | د هغه د لارے نه | او وایه

او دے خلقو د الله تعالیٰ سره شریکان جوړ کړی دی چه خلق د الله تعالیٰ د لارے نه ګمراه کړی اے پیغمبره دوی ته او وایه

تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٠﴾ قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِينَ

فائده واخلئ | پس بیشکه | ستاسو ورتلل | اور ته دی | او وایه | زما بندګانو | هغو ته

چه د خپل طاقت مطابق مزے واخلئ ځکه چه ستاسو هم د دوزخ اور ته ستاسو ورتلل دی اے پیغمبره زما کومو بندګانو

اٰمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ

چه ایمان ئے راوړے دے | چه قائموی دے | مونځ | او خرچ کوی دے | د هغه څه نه | چه مونږ ورته ورکړی دی

چه ایمان راوړے دے هغوی ته او وایه چه د مونځونو پابندی دِ کوی او مونږ چه ورله کوم رزق ورکړے دے د هغے نه دِ

سِرًّا وَّعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَّأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ

په پټه | او په ښکاره | مخکے د دے نه | چه راپه شی | (هغه) ورځ | چه نه به وی اخستل خرڅول

په پټه او په ښکاره د هغے ورځے د راتلو نه مخکے خرچ کوی چه نه به په هغے کښ اخستل خرڅول وی

فِيهِ وَلَا خِلٰلٌ ﴿٣١﴾ اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ

په هغے کښ | او نه دوستانه | الله | هغه ذات دے | چه پیدا کړی ئے دی | آسمانونه | او زمکه

او نه به پکښ څه دوستی بکار راځی الله تعالیٰ هغه ذات دے چه آسمانونه او زمکه ئے پیدا کړی دی

وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا

او راوړولے ئے دی | د آسمان نه | اوبه | او راویستلے ئے دی په هغے سره | میوے | روزی

او د آسمان نه ئے اوبه (باران) راورولے دے بیا د هغے په ذریعه ستاسو د خوراک (رزق) دپاره ئے میوے پیدا کړی دی

لَّكُمْ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهٖ ۚ

ستاسو دپاره | او تابع کړی ئے دی | ستاسو دپاره | کشتۍ | چه روانے وی | په دریاب کښ | په حکم د هغهٔ

او کشتۍ ئے ستاسو تابع کړی دی چه د هغهٔ په حکم سره په دریاب کښ چلیږی

وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهٰرَ ﴿٣٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

او تابع کړی ئے دی | ستاسو دپاره | نهرونه | او تابع کړی ئے دی | ستاسو دپاره | نمر | او سپوږمۍ

او نهرونه ئے هم ستاسو په خدمت (کار) کښ لګولی دی او نمر او سپوږمۍ ئے ئے ستاسو دپاره (په داسے طریقه) په کار لګولے دی

دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾ وَاٰتٰكُمْ

چه همیشه روان دی | او تابع کړی ئے دی | ستاسو دپاره | شپه | او ورځ | او درکړی ئے دی تاسو ته

چه همیشه روان وی (سفر کوی) او شپه او ورځ ئے هم ستاسو په خدمت (کار) کښے لګولی دی او تاسو چه

مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ ؕ وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ

د هر هغه شیز نه | چه تاسو ئې غواړئ | او که چرته | شمار (شروع) کړئ تاسو | نعمتونه | د الله

څه ته محتاج یئ هغه ئې تاسو له درکړې دی او که تاسو د الله تعالیٰ نعمتونه

لَا تُحْصُوْهَا ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ۟ وَاِذْ قَالَ ع

نو ئې شمارلی نشئ | بیشکه | انسان | خامخا ډیر ظالم | ډیر ناشکره دے | او کله چه | او وئیل

شمارل غواړئ نو شمارلی ئې نه شئ حقیقت دادے چه انسان ډیر بے انصافه او ناشکره دے او کله چه

اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَّاجْنُبْنِيْ وَبَنِيَّ

ابراهیمؑ | اے زما ربه! | جوړ کړه | دا | ښار | ځائے د امن | او لرے او ساته ما | او زما بچی

ابراهیمؑ دعا او غوښتله چه اے زما ربه! دا ښار (مکه) د خلقو دپاره د امن ځائ جوړ کړه او ما او زما بچی (اولاد)

اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ؕ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيْرًا

د دے نه | چه موږ بندګي او کړو | د بتانو | اے ربه زما! | بیشکه دوی | ګمراه کړی دی | ډیر

د بتانو (غیر الله) د عبادت نه بچ او ساته. اے زما ربه! یقیناً دوی ډیر خلق ګمراه (بے لارے) کړی دی

مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ تَبِعَنِيْ فَاِنَّهٗ مِنِّيْ ۚ وَمَنْ عَصَانِيْ

خلق | نو چا چه | تابعداری او کړه زما | پس یقیناً هغه زما نه دے | او چا چه | نافرمانی او کړه زما

نو څوک چه ما پسے روان شو هغه خو زما (ملګرے) دے او څوک چه زما خبره نه مني

فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۟ رَبَّنَآ اِنِّيْٓ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ

نو بیشکه ته | ډیر بخښونکے | ډیر مهربان ئې | اے ربه زمونږ! | بیشکه ما | آباد کړے دے | بعضے اولاد خپل

نو ته ډیر بخښونکے زیات مهربان ئې اے زمونږ ربه! ما خپل اولاد ستا د عزتمند کور په خوا کښې

بِوَادٍ غَيْرِ ذِيْ زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۙ رَبَّنَا

په میدان | بے فصله (شاړه) کښې | نزدے | ستا کور | عزتمند سره | اے ربه زمونږ

په یو داسے وادۍ (میدان) کښې آباد کړل چه هیڅ فصل او زرغونه پکښې نشته اے زمونږ ربه!

لِيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِيْٓ

د دے دپاره چه پابندي او کړي دوی | د مانځه | نو ته کړه | زړونه | د خلقو | چه مائله شي

(دا خو ما ځکه او کړل چه) دوی د مونځونو پابندي او کړي نو ته د خلقو زړونه دوی ته مائل کړه

اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ۟ رَبَّنَآ

دوی ته | او رزق ورکړه دوی ته | د میوو نه | چه دوی | شکر او باسی | اے ربه زمونږ!

او د (مختلفو) میوو نه ورله رزق (روزي) ورکړه چه دوی ستا شکر اداء کړي اے زمونږ ربه!

اِنَّكَ تَعۡلَمُ مَا نُخۡفِىۡ وَمَا نُعۡلِنُ ؕ وَمَا يَخۡفٰى

بیشکه | ته پیژنې | هغه څه | چه موږ یې پټوو | او هغه څه | چه موږ یې ښکاره کوو | او نه شي پټیدے

موږ چه څه کار په پټه کوو هغه هم تاته معلوم دے او څه چه په ښکاره کوو هغه هم (تاته معلوم دے)

عَلَى اللّٰهِ مِنۡ شَىۡءٍ فِى الۡاَرۡضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ۝ اَلۡحَمۡدُ

په الله باندے | هیڅ یو څیز | په زمکه کښې | او نه په آسمان کښې | صفتونه دي

او په زمکه او آسمانونو کښې هیڅ یو څیز په الله باندے پټ نهٔ دے

لِلّٰهِ الَّذِىۡ وَهَبَ لِىۡ عَلَى الۡكِبَرِ اِسۡمٰعِيۡلَ وَاِسۡحٰقَ ؕ

هغه الله لره | چه را کړي یې دي | ما ته | په بوډاوالي کښې | اسماعیلؑ | او اسحاقؑ

ټول تعریفونه هم د هغه الله دپاره دي چه ما ته یې په بوډا والي کښې اسماعیلؑ او اسحاقؑ را کړل

اِنَّ رَبِّىۡ لَسَمِيۡعُ الدُّعَآءِ ۝ رَبِّ اجۡعَلۡنِىۡ مُقِيۡمَ الصَّلٰوةِ

بیشکه | رب زما | خامخا اوریدونکے | د دعا دے | اے ربه زما | همیشه اوساته ما | پابندي کوونکے | د مانځه

یقیناً زما رب دعا کانې اوري (قبلوي) اے زما ربه! ما او زما اولاد (هم) همیشه د مانځه پابند اوساته

وَمِنۡ ذُرِّيَّتِىۡ ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلۡ دُعَآءِ ۝ رَبَّنَا اغۡفِرۡ لِىۡ

او زما د اولاد نه هم | اے ربه زمونږ! | او قبول کړه | دعا زما | اے ربه زمونږ! | بخښنه اوکړه | ما ته

اے زمونږ ربه او زما دعا قبوله کړه. اے زمونږ ربه! په کومه ورځ به چه حساب کتاب کیږي

وَلِوَالِدَىَّ وَلِلۡمُؤۡمِنِيۡنَ يَوۡمَ يَقُوۡمُ الۡحِسَابُ ۝ وَلَا تَحۡسَبَنَّ ع

او مور او پلار زما ته | او مؤمنانو ته | په هغه ورځ | چه کیږي به | حساب | او ته ګمان مه کوه

په هغه ورځ ما ته او زما مور او پلار ته او ټولو مؤمنانو ته معافي اوکړه او اوس دا ظالمان چه څه کوي

اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعۡمَلُ الظّٰلِمُوۡنَ ۬ ؕ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمۡ

په الله | چه بے خبره دے | د هغه څه نه | چه کوي یې | ظالمان | بیشکه | الله وروستو کوي دوي لره

الله تعالیٰ د هغے نه هیڅ کله غافل مه ګڼړه (بلکه) الله تعالیٰ خو دوي ته د هغے ورځے پورے

لِيَوۡمٍ تَشۡخَصُ فِيۡهِ الۡاَبۡصَارُ ۙ ۝ مُهۡطِعِيۡنَ مُقۡنِعِىۡ

هغے ورځ ته | چه ټینګے کروغږ به راوځي | په هغے کښې | سترګے | چه منډے به وهي | او اوچت کړي به یې وي

مهلت ورکوي چه په هغے کښې د دوي سترګے غړیدلے پاتے شي (او) سرونه به یې اوچت نیولي وي

رُءُوۡسِهِمۡ لَا يَرۡتَدُّ اِلَيۡهِمۡ طَرۡفُهُمۡ ۚ وَاَفۡـئِدَتُهُمۡ هَوَآءٌ ۝ ؕ

سرونه خپل | نه به واپس کیږي | دوي ته | سترګے د دوي | او زړونه د دوي به | خالي وي

(او) منډے به وهي (چه) د دوي نظرونه به د دوي طرف ته نه واپس کیږي او (د ویرے د وجے) زړونه به یې الوتي وي

وَاَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَاْتِيْهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ

او اویروه | خلق | د هغې ورځې نه | چه رابه شي دوی ته | عذاب | نو وائي به | هغه خلق

او (اے پیغمبره) ته خلق د هغې ورځ نه اویروه چه کله به پرے عذاب راشي نو (هغه وخت به) ظالمان وائي

ظَلَمُوْا رَبَّنَآ اَخِّرْنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۙ نُّجِبْ

چه ظلم ئے کړے دے | اے ربه زمونږه | وروستو کړه مونږ | لیټے | نزدے ته | (نو) مونږ به اومنو

اے زمونږ ربه! مونږ له څه مودے پورے لږ نور مهلت راکړه چه ستا د توحید دعوت اومنو

دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ؕ اَوَلَمْ تَكُوْنُوْٓا اَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلُ

دعوت ستا | او روان به شو | په پیغمبرانو پسے | آیا نه وئ تاسو | چه قسمونه مو کړي وو | د دے نه مخکے

او ستا د پیغمبرانو تابعداري اوکړو (نو ورته به اوویل شي چه) آیا تاسو پخوا په دے خبره قسمونه نه خوړل

مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ۝٤٤ وَّسَكَنْتُمْ فِيْ مَسٰكِنِ الَّذِيْنَ

(چه) نه به وي تاسو له | هیڅ زوال (فنا) | او اوسیدل وئ تاسو | په کورونو | د هغه خلقو کښې

چه په تاسو باندے به هیڅ کله زوال نه راځي؟ او تاسو د هغه خلقو په آبادو (کورونو) کښې اوسیدل وئ چا چه

ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ

چه ظلم ئے کړے وو | په ځانونو خپلو | او ښکاره شوے وه | تاسو ته | چه څنګه | کار کړے وو مونږ | د هغوی سره

په خپل ځانونو ظلم کړے وو او تاسو ته دا خبره ښه ښکاره (معلومه) شوے وه چه د هغوی سره مونږ څه کړي وو

وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ ۝٤٥ وَقَدْ مَكَرُوْا مَكْرَهُمْ ؕ

او بیان کړي وو مونږ | تاسو د پاره | مثالونه | او یقینًا | مکرونه کړي وو دوی | مکرونه (فریبونه) خپل

او ستاسو (د پوهے) د پاره مونږ مثالونه هم بیان کړي وو او یقینًا دوی ډیر لوے لوے تدبیرونه (چالونه) جوړ کړي وو

وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْ ؕ وَاِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُوْلَ مِنْهُ

او د الله سره دی | فریبونه د دوی | اګر که | وو | تدبیرونه د دوی | (داسے) چه اوخوزیږي | د هغې د وجے نه

او د دوی د ټولو تدبیرونو جواب د الله سره وو اګر که د دوی تدبیرونه (چالونه) داسے وو چه غرونه ورته

الْجِبَالُ ۝٤٦ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ وَعْدِهٖ رُسُلَهٗ ؕ

غرونه | پس ته خیال مه کوه | چه الله | مخالفت کونکے دے | د وعدے خپلے | د رسولانو خپلو سره

هم ټینګیدلی نه شو نو هیڅکله دا ګمان (خیال) مه کوه چه الله تعالٰی د خپلو پیغمبرانو سره کومه وعده کړے ده

اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝٤٧ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْاَرْضُ

بیشکه | الله | زورور | بدله اخستونکے دے | په هغه ورځ | چه بدله به کړے شي | زمکه

د هغې خلاف به اوکړي یقینًا الله تعالٰی ډیر زورور (غالب) او بدله اخستونکے ذات دے په هغه ورځ چه دا زمکه به

غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوٰتُ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ۝

په بلے زمکے سره | او آسمانونه (هم) | او مخامخ به ځاګه به شي دوي | (هغه) الله ته | چه يو دے | زورور دے

په بلے زمکے سره بدله شي او آسمانونه (به هم بدل شي) او ټول خلق به دا يک يو زورور (غالب) الله مخے ته پيش شي

وَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ۝ سَرَابِيْلُهُمْ

او ته به وينے | مجرمان | په دغه ورځ | چه تړلي شوي به وي | په زنځيرونو کښ | قميصونه ددوي به وي

او په دغه ورځ به ته اووينے چه مجرمان به په زنځيرونو کښ تړلي شوي وي چه قميصونه به ئے

مِّنْ قَطِرَانٍ وَّتَغْشٰى وُجُوْهَهُمُ النَّارُ۝ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ

د ګوګړو (رنزړو) نه | او پټوي به | مخونه ددوي | اور | د دے دپاره چه بدله ورکړي | الله

د ګوګړو (تارکول) نه جوړ وي او په مخونو باندي به ئے اور راخور شوي وي (دا هر څه به څکه کيږي چه)

كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ۝

هر کس ته | د هغه څه | چه کړي ئے دي | بيشکه | الله | ډير زر | حساب اخستونکے دے

الله تعالى هر يو کس ته د هغه د عمل بدله ورکړي يقيناً الله تعالى ډير زر حساب اخستونکے دے.

هٰذَا بَلٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوْا بِهٖ وَلِيَعْلَمُوْا اَنَّمَا

دا (قرآن) | پيغام دے | خلقو دپاره | او د دے دپاره چه او ويريلي شي دوي | په دے سره | او چه پوهه شي دوي | چه بيشکه

دا قرآن خلقو ته د الله يو پيغام د رسولو دے (د دے دپاره چه) دوي د دے په ذريعه او ويرولي شي او چه په دے پوهه شي

هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ۝

هم هغه (الله) | معبود دے | يو | او چه نصيحت واخلي | صفا عقل والا

چه په حقيقت کښ د عبادت لائق يوا ځے يو الله دے او چه عقل مند خلق تر ينه سبق واخلي.

آياتها [٩٩]	سورة الحجر مكية	ركوعاتها [٦]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډير مهربان | زيات رحم کونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم د هغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم.

الٓرٰ ۟ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَقُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ۝

الٓرٰ | دا | آيتونه دي | د کتاب | او د قرآن | واضحه

الف لام راء، دا د الله د کتاب او د واضحه قرآن آيتونه دي

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۝۲

ډېر ځله | خوښوي به | هغه خلق | چه کفر ئې کړے دے | چه کاش | دوي وے | مسلمانان

يو وخت به راشي چه کافران به په کثرت سره دا آرزو کوي کاش چه دوي مسلمانان وے

ذَرْهُمْ يَاْكُلُوْا وَيَتَمَتَّعُوْا وَيُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ

پرېږده دوي | چه خوراک اوکړي | او فائدے (مزے) واخلي | او غافل کړي دوي لره | امید و نه | پس ډېر زر به

اے پیغمبره! دوي په خپل حال پرېږده چه ښه اوخوري اوڅکي او ښه مزے (فائدے) واخلي او د دروغو اُمیدونه ئې

يَعْلَمُوْنَ ۝۳ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتٰبٌ

دوي پوهه شي | او نه دے | هلاک کړے مونږ | یو کلے | مگر | دهغے دپاره | لیکلے شوے وخت

په غفلت کښې اوغورزوي ځکه چه ډېر زر به ورته دد دے انجام معلوم شي او مونږ چه کوم یو کلے هم تباه کړے دے نو دهغے دپاره

مَّعْلُوْمٌ ۝۴ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ۝۵

مقرر وو | نه شي | مخکښې کیدے | هیڅ یو امت | د نیټے خپلے نه | او نه | دوي وروستو کیدے شي

یو مقرر وخت لیکلے شوے (معین) وو هیڅ یو قوم د خپل مقرر وخت نه وړاندے تلے شي او نه وروستو پاتے کیدے شي

وَقَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْ نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ۝۶

او دوي وائي | اے هغه سړیه | چه نازل کړے شوے دے | په هغه باندے | قرآن | بیشکه ته | خامخا لیونے ئې

او دا خلق وائي اے هغه سړیه! چه ستا دوینا مطابق په تا باندے د نصیحت کتاب نازل شوے دے ته خو یقینًا لیونے ئې

لَوْ مَا تَاْتِيْنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝۷

ولے | ته نه راولے مونږ ته | فرشتے | که چرے | ئې ته | د رشتنو نه

که ته واقعی رشتینے ئې نو مونږ ته فرشتے ولے نه راولے؟ (ورته اووایه چه)

مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوْٓا اِذًا مُّنْظَرِيْنَ ۝۸

مونږ نه رالیږو | فرشتے | مگر | په حق (عذاب) سره | او نه به وي دوي | په دغه وخت | مهلت ورکړے شوي

مونږ چه فرشتے رالیږو نو په عذاب سره ئې رالیږو او بیا به دوي ته مهلت هم نشي ورکیدے

اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ۝۹ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

بیشکه | مونږ | نازل کړے دے | (دا) قرآن | او بیشکه مونږ | د دے | حفاظت کوونکي یو | او یقینًا | لیږلی دي مونږ

حقیقت دا دے چه دا قرآن هم مونږ نازل کړے دے او هم مونږ پخپله د دے حفاظت کوو اے پیغمبره!

مِنْ قَبْلِكَ فِيْ شِيَعِ الْاَوَّلِيْنَ ۝۱۰ وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ

ستا نه مخکښې (پیغمبران) | په ډلو | د وړومبنو کښے | او نه به راتلو هغوي ته | هیڅ یو پیغمبر

مونږ ستا نه مخکښې هم د وړومبنو قومونو مختلفو ډلو ته خپل پیغمبران لیږلي وو نو هغوي ته چه کوم یو پیغمبر هم

اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝۱۱ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهٗ فِيْ قُلُوْبِ

مگر | دوي به وو | چه هغه پورے به ئې توقے کولے | دغه شان | مونږ ننباسو دا (استهزاء) | په زړونو

راغلے دے نو توقے ئې ورپورے کړي دي د مجرمانو په زړونو کښے مونږ دا خیرے (توقے) هم دغه شان داخلوو (وراچوو)

الْمُجْرِمِينَ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ﴿١٣﴾

د مجرمانو کښې | دوی ایمان نه راوړی | په دے باندے | او یقینا | تیره شوے ده | طریقه | د ورومبنو

نو دوی په دے (قرآن) ایمان نه راوړی او د پخوانو خلقو نه هم داسے دستور (د تکذیب) راغلے دے

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ

او که چرے | پرانیزو مونږ | په دوی باندے | یو دروازه | د | آسمان نه | پس شروع شی دوی | چه په هغے کښے

او که چرے (بالفرض) مونږ دوی ته د آسمان یو دروازه پرانیزو او دوی په کښے په رنړا ورځ

يَعْرُجُونَ﴿١٤﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ

او ختړی | نو خامخا دوی به وائی | چه بیشکه | بند کړے شوی دی | نظرونه زمونږ | بلکه | مونږ

بره هم وختړی نو بیا به هم دا وائی چه زمونږ نظربندی کړے شوے ده بلکه په مونږ خو

قَوْمٌ مَسْحُورُونَ﴿١٥﴾ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا ع

داسے خلق یو | چه جادو کړے شوے دے | او یقینا | مونږ جوړ کړی دی | په آسمان کښے | برجونه (غټ ستوری)

جادو شوے دے او مونږ په آسمان کښے ډیر برجونه (غټ غټ ستوری) جوړ کړی دی

وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ﴿١٦﴾ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ﴿١٧﴾

او ښائسته کړے دی مونږ دا | د کتونکو دپاره | او مونږ بچ ساتلے دے دا | د هر | شیطان | رټلے شوی نه

او د کتونکو دپاره مو ښائسته کړے دے او د هر رټلے شوی شیطان نه مو محفوظ ساتلے دے

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ﴿١٨﴾ وَالْأَرْضَ

مګر | هغه شیطان | چه غوږ سارنه او کړی | نو ورپسے شی | یو شغله | ښکاره (روښانه) | او زمکه

البته هغه شیطان چه په پټه دغه داوریدو کوشش او کړی نو یوه پرقیدونکے شغله ورپسے شی

مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا

غوړولے ده مونږ | او اچولی دی مونږ | په دے کښے | مضبوط غرونه | او راټوکولی دی مونږ | په دے کښے

او زمکه مونږ غوړولے ده او غرونه مو پکښے اچولی دی او هر قسم څیزونه مو پکښے په انداز سره

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ﴿١٩﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ

د هر یو | څیز نه | په اندازه | او پیدا کړی دی مونږ | تاسو دپاره | په دے کښے | اسباب د ژوند

(په مناسب وزن سره) راټوکولی دی او په هغے کښے مو تاسو له هم د ژوند اسباب پیدا کړی دی

وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ﴿٢٠﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا

او هغه څوک هم | چه نه یئ تاسو | هغے لره | رزق ورکونکی | او نشته دے | هیڅ یو څیز | مګر | مونږ سره دی

او هغه مخلوقات هم چه تاسو ورله رزق نه ورکوئ او مونږ سره د هر یو څیز

خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ﴿٢١﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ

خزانے د هغے | او نه را لیږو مونږ هغه | مګر | په یو اندازه | مقرر سره | او لیږلی دی مونږ | هواګانے

خزانے موجود دی او مونږ هغه په یو مناسب مقدار سره نازلوو او هغه هواګانے

لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَسْقَيْنٰكُمُوْهُ ۚ وَمَآ اَنْتُمْ

پورته کوونکې د وریځو | پس رالیږلي مونږ | د آسمان نه | اوبه | پس څکو مونږ په تاسو باندې هغه | او نه یئ تاسو

چه داوبو نه ډکې وریځې لره پورته کوي هم مونږ رالیږو بیا مونږ د اسمان د طرف نه اوبه را اوروو او بیا مونږ هغه په تاسو باندې څکوو

لَهٗ بِخٰزِنِيْنَ ۝٢٢ وَاِنَّا لَنَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيْتُ وَنَحْنُ الْوٰرِثُوْنَ ۝٢٣

هغې لره | جمع کوونکي | او بیشکه | مونږ | ژوندي کوو | او مرګ راولو | او مونږ | وارثان یو (مالکان یو)

او تاسو په خپله دغه او به جمع (ذخیره) کوونکي نه شئ او یقینا هم مونږ ژوندي کوو او هم مونږ مرګ راولو او هم مونږ د ټولو وارثان (مالکان) یو.

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِيْنَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَاْخِرِيْنَ ۝٢٤

او یقینا | پیژنو مونږ | مخکښي خلق | ستاسو نه | او یقینا | پیژنو مونږ | وروستني خلق

او په تاسو کښې چه کوم خلق مخکښې تیر شوي دي هغه هم مونږ پیژنو او کوم چه وروستو راتلونکي دي هغه هم مونږ ته معلوم دي

وَاِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ ؕ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ۝٢٥ (ع)

او بیشکه | ستا رب | هم هغه به | راجمع کوي دوي لره | بیشکه هغه | حکمت والا | پوهه ذات دے

او یقین اوساته چه ستا رب به (د قیامت په ورځ) دا ټول راجمع کوي یقینا دغه حکمت هم لوئ دے او علم ئې هم لوئ دے.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ۝٢٦

او یقینا | پیدا کړے دے مونږ | انسان | د کړنګیدونکې | د تورې خټې | زړې شوې نه

او یقینا مونږ انسان د کړنګیدونکې تورې خمبیره شوې زړې خټې نه پیدا کړے دے

وَالْجَآنَّ خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُوْمِ ۝٢٧ وَاِذْ قَالَ

او پیریے | پیدا کړے دے مونږ | مخکښې نه | د اور | ګرم بادوالا نه | او کله چه | او وئیل

او د پیریانو پلار مونږ د آدم نه مخکښې دداسې اور نه پیدا کړے وو چه د ګرم بادوالا وو. او کله چه ستا رب فرشتو ته او وئیل

رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ

ستا رب | فرشتو ته | (چه) بیشکه زه | پیدا کوونکے یم | انسان لره | د کړنګیدونکې | د تورې خټې

(چه) زهٔ د کړنګیدونکې تورې شخا شوې خټې نه یو انسان پیدا کوم

مَّسْنُوْنٍ ۝٢٨ فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ

زړې شوې نه | نو هر کله | چه برابر کړم زه هغه | او پو کړم (واچوم) | په هغهٔ کښې | د روح خپل نه

نو چه کله ئې زه برابر (پوره) جوړ کړم او د خپل طرف نه پکښې روح واچوم

فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ۝٢٩ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ ۝٣٠

نو پریوزئ تاسو | هغه ته | سجده کوونکي | پس سجده اوکړه | فرشتو | ټولو | په یو ځائې په جمع

نو تاسو ټول هغهٔ ته په سجده د سلام او د اکرام او کړئ بس (نو) ټولو فرشتو ورته په یو ځائې سجده او کړه.

اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ اَبٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ ۝٣١ قَالَ

سوا | د ابلیس نه | انکار ئې وکړو | چه شي دے | د سجده کوونکو سره | او وئیل (الله)

سوا د ابلیس نه چه هغه په سجده کوونکو کښې د شاملیدو نه انکار او کړو الله ورته او وئیل!

يَاِبْلِيْسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ

اے ابلیس! | څه علت وو ستا | چه ته نه شوے | د سجده کونکو سره | هغه اووئیل

اے ابلیس! دا په تا څه وشول چه ته په سجده کونکو کښے شامل نه شوے؟ هغه ورته اووئیل!

لَمْ اَكُنْ لِّاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهٗ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ

نه یم زهٔ | چه سجده وکړم | یو داسے انسان ته | چه تا پیدا کړے دے هغه | د کړنګیدونکے | د تورے خټے

زهٔ (د دومره پریوتے نه یم) نه یم چه یو داسے انسان ته سجده او کړم چه تا د کړنګیدونکے تورے خټے څخه شوے

مَّسْنُوْنٍ ﴿٣٣﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿٣٤﴾ وَّاِنَّ

زړے شوے نه | اووئیل (الله) | پس او وځه ته | دد ے (ځائے) نه | بیشکه ته | رټلے شوے ئے | او بیشکه

خټے نه پیدا کړے دے الله ورته اووئیل خه! او دد ے ځائے نه اوځه یقیناً ته رټلے شوے ئے او د قیامت

عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٣٥﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْۤ

په تا باندے | لعنت دے | تر ورځے | د جزاء پورے | هغه اووئیل | اے زما ربه! | پس مهلت راکړه ماته

دورځے پورے به په تا باندے لعنت وریږی هغه اووئیل اے ربه! (څه دے) ماته د هغے ورځے پورے مهلت راکړه

اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿٣٧﴾

تر هغے ورځے پورے | چه کوم ورځ به بیا پیدا کولی شی | اووئیل (الله) | پس بیشکه ته ئے | د مهلت ورکړے شوو نه

چه خلق به د مرګ نه پس دوباره (بیا) ژوندی کیږی الله ورته وفرمائیل چه څه تا ته مهلت درکړے شو

اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَاۤ اَغْوَيْتَنِيْ

تر ورځ | د وخت | مقرر (معلوم) پورے | هغه اووئیل | اے زما ربه! | په دے وجه | چه تا زه بے لارے کړم

(خو) تر هغے ورځے پورے چه د هغے وخت (ماته) معلوم دے شیطان اووئیل اے ربه! په دے وجه چه تا زه ګمراه کړم

لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٣٩﴾

نو خامخا به زه ښائسته کوم | دوی ته (ګناه) | په زمکه کښے | او خامخا به زه ګمراه کوم دوی | ټول

نو (زهٔ قسم خورم چه) زهٔ به هم په دنیا کښے خلقو ته ګناهونه ښائسته ښکاره کوم او دوی ټول به (خامخا) بے لارے کوم

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ

سوا | د بندګانو ستا نه | د دوی نه | هغه چه بچ ساتلے شوی دی | اووئیل الله | دا | لار ده | زما طرف ته

سوا ستا د هغه بندګانو نه چه تا د ځان د پاره مخلص کړی دی الله ورته اوفرمائیل

مُسْتَقِيْمٌ ﴿٤١﴾ اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ

لیغه | بیشکه | خاص بندګان زما | نشته | ستا | په هغوی باندے | څه وس (غلبه)

چه ماته د رارسیدو هم دا لیغه لار ده یقین اوساته چه زما په مخلص بندګانو ستا هیڅ زور (وس) نه چلیږی

اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ

سوا | د هغه چا نه | چه ستا پسے روان شو | د سرکشو (ګمراهانو) نه | او بیشکه | دوزخ | خامخا ځائے وعده د دوی دے

سوا د هغه ګمراهانو خلقو نه چه ستا تابعداری کوی او یقیناً دوزخ د داسے ټولو خلقو مقرر ځائے دے

اَجۡمَعِيۡنَ ۝٤٣ لَهَا سَبۡعَةُ اَبۡوَابٍ ؕ لِكُلِّ بَابٍ مِّنۡهُمۡ جُزۡءٌ

د ټولو | دغې | اووه | دروازے دي | د هرے | دروازے دپاره | د دوی نه | یوه برخه ده

چه د هغې اووه دروازے دي او د هرے دروازے دپاره د دے دوزخیانو نه یوه یوه ډله

مَّقۡسُوۡمٌ ۝٤٤ اِنَّ الۡمُتَّقِيۡنَ فِىۡ جَنّٰتٍ وَّعُيُوۡنٍ ؕ ۝٤٥ اُدۡخُلُوۡهَا ع

جدا مقرر شوے | بیشکه | متقیان به | په جنتونو | او چینو کښے وی | داخل شئ تاسو دے ته

مقرر شوے ده (بل طرف ته) متقیان به په باغونو او چینو کښے وی (ورته به اووئیلے شی چه) په دے کښے

بِسَلٰمٍ اٰمِنِيۡنَ ۝٤٦ وَنَزَعۡنَا مَا فِىۡ صُدُوۡرِهِمۡ مِّنۡ غِلٍّ

په سلامتۍ سره | په امن سره | او مونږ به اوباسو | هغه | چه وی د دوی په سینو کښے | څه کینه (خفګان)

په سلامتۍ او په امن سره داخل شئ او د دوی په سینو کښے چه څه خفګان (کینه) وی هغه به کړے اوباسو

اِخۡوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيۡنَ ۝٤٧ لَا يَمَسُّهُمۡ فِيۡهَا نَصَبٌ

ورونړه وورونړه به وی | (ناسته به وی) په تختونو باندے | یو بل ته مخامخ | نه به رسی دوی ته | په هغے کښے | څه ستړیا سره (تکلیف)

لکه دورونړو په شان به یو بل ته مخامخ په اوچتو تختونو ناست وی هلته به نه دوی ستړے کیږی

وَّمَا هُمۡ مِّنۡهَا بِمُخۡرَجِيۡنَ ۝٤٨ نَبِّئۡ عِبَادِىۡۤ اَنِّىۡۤ اَنَا الۡغَفُوۡرُ

او نه به دوی | د هغے نه | ویستلے شی | خبر کړه | بندګان زما | چه بیشکه هم زه | ډیر بخښونکے

او نه به ترے بهر ویستلے (شړلے) شی اے پیغمبره! زما بندګانو ته اووایه (خبر ور کړه) چه یقینا زه ډیر بخښونکے

الرَّحِيۡمُ ۝٤٩ وَاَنَّ عَذَابِىۡ هُوَ الۡعَذَابُ الۡاَلِيۡمُ ۝٥٠ وَنَبِّئۡهُمۡ

ډیر مهربان یم | او یقینا | زما عذاب | هم هغه دے | عذاب | دردناک | او خبر کړه دوی

او رحم کونکے یم او دا خبر هم ور کړه چه یقینا زما عذاب ډیر دردناک عذاب دے او دوی د ابراهیمؑ

عَنۡ ضَيۡفِ اِبۡرٰهِيۡمَ ۝٥١ اِذۡ دَخَلُوۡا عَلَيۡهِ فَقَالُوۡا سَلٰمًا ؕ

د | میلمنو | د ابراهیمؑ نه | کله چه | هغوی داخل شو | په هغه | نو ورته ئے ووئیل | چه په تا دے سلام وی

د میلمنو د حال نه خبر کړه کله چه هغوی ده له ورغلل او سلام ئے ورته او کړو نو ابراهیمؑ ورته اووئیل

قَالَ اِنَّا مِنۡكُمۡ وَجِلُوۡنَ ۝٥٢ قَالُوۡا لَا تَوۡجَلۡ اِنَّا

هغه (ورته) اووئیل | بیشکه مونږ خو | ستاسو نه | یریدونکی یو | هغوی (ورته) اووئیل | مه یریږه! | بیشکه مونږ

چه مونږ خو تاسو نه یریږو هغوی ورته اووئیل! مه یریږه مونږ خو تا ته دیو پوهه (هوښیار)

نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ عَلِيۡمٍ ۝٥٣ قَالَ اَبَشَّرۡتُمُوۡنِىۡ عَلٰٓى اَنۡ

زیرے در کوو تا ته | ډیر هلک | پوهه (هوښیار) | هغه (ورته) اووئیل | ایا تاسو زیرے را کوئ ما ته | سره د دے

هلک (د پیدا کیدو) زیرے در کوو۔ هغه ورته اووئیل، ایا تاسو ما ته په دے حالت کښے زیرے را کوئ

مَّسَّنِىَ الۡكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُوۡنَ ۝٥٤ قَالُوۡا بَشَّرۡنٰكَ بِالۡحَقِّ

چه رسیدلے دے ما ته | بوډا والے | نو د څه | زیرے ور کوئ تاسو | هغوی اووئیل | مونږ زیرے در کوو تا ته | په رشتیا

چه زه بوډا شوے یم نو د څه زیرے را کوئ؟ هغوی ورته جواب ور کړو چه مونږ تا ته رشتینے زیرے در کوو

فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْقٰنِطِيْنَ ﴿۵۵﴾ قَالَ وَمَنْ يَّقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ

نو مه کیږه ته | د نا اُمیدو نه | هغه او وئیل | او څوک | نا اُمیده کیږی | د رحمت

نو ته مایوسه کیږه مه هغه ورته او وئیل د خپل رب د رحمت نه د گمراهانو خلقو نه سوا څوک نا اُمیده کیدے شی؟

رَبِّهٖٓ اِلَّا الضَّآلُّوْنَ ﴿۵۶﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۵۷﴾

د رب خپل نه؟ | مگر | گمراهان | هغه او وئیل | څه لوئ کار دے ستاسو | اے لیږلو شوو فرشتو؟

بیا هغه تپوس او کړو چه اے د الله لیږلے شوو فرشتو! تاسو په څه مهم پسے راغلی یئ.

قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ﴿۵۸﴾ اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ

هغوی او وئیل | بیشکه مونږ | رالیږلے شوی یو | قوم | مجرمانو ته | سوا | د کورنۍ | د لوط نه

هغوی ورته او وئیل چه مونږ خو یو مجرم قوم (یا الله دے د عذاب دپاره) رالیږلے شوی یو سوا د لوط د کورنۍ نه

اِنَّا لَمُنَجُّوْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۵۹﴾ اِلَّا امْرَاَتَهٗ قَدَّرْنَآ اِنَّهَا

بیشکه مونږ | خامخا بچ کونکی یو | هغوی ټولو له | سوا | د ښځے د هغهٔ نه | مقرر کړے ده مونږ | چه بیشکه هغه به وی

چه هغه ټول به مونږ بچ کړو سوا د هغه د ښځے نه چه مونږ دا فیصله کړے ده چه هغه به په وروستو

لَمِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۶۰﴾ فَلَمَّا جَآءَ اٰلَ لُوْطِ ࣙالْمُرْسَلُوْنَ ﴿۶۱﴾ قَالَ ع

د پاتے کیدونکو نه (په عذاب کښے) | پس هر کله | چه راغلے | کورنۍ | د لوط ته | لیږلے شوے فرشتے | نو او وئیل هغه

پاتے کیدونکے کښے وه بیا کله چه فرشتے د لوط کورنۍ ته راغلے (نو) هغهٔ ورته او وئیل

اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ﴿۶۲﴾ قَالُوْا بَلْ جِئْنٰكَ بِمَا كَانُوْا

(چه بیشکه تاسو (خو) | قوم یئ | ناشنا | هغوی او وئیل | بلکه | راوړے دے مونږ تاته | هغه څه | چه دوی

چه تاسو خو ناشنا خلق ښکارئ فرشتو ورته او وئیل (نه) بلکه مونږ خو تاته هغه (عذاب) راوړے دے

فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ﴿۶۳﴾ وَاَتَيْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿۶۴﴾ فَاَسْرِ

په هغے کښے | شك کولو | او راوړے دے مونږ تاته | حق | او بیشکه مونږ | رشتینی یو | پس بوځه ته

چه د دے خلقو په کښے شك کولو او مونږ تاته یقینی فیصله (د عذاب) راوړے ده او مونږ رشتیا وایو

بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ

کورنۍ خپله | په څه حصه | د شپے کښے | او ځه ته | وروستو دوی پسے | او په شا دِ نه گوری

نو ته د شپے په څه حصه کښے خپل کور والا او باسه او ته ورپسے وروستو وروستو ځه او په تاسو کښے دِ هیڅ یو کس په شا

مِنْكُمْ اَحَدٌ وَّامْضُوْا حَيْثُ تُؤْمَرُوْنَ ﴿۶۵﴾ وَقَضَيْنَآ اِلَيْهِ

ستاسو نه | یو کس هم | او ځئ | چرته چه | تاسو ته حکم کولے شی | او فیصله اولیږله مونږ | ده ته

نه گوری او هغه ځائے (شام) ته لاړ شئ چرته چه درته حکم کیږی او د غه شان مونږ لوط ته خپله

ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُلَآءِ مَقْطُوْعٌ مُّصْبِحِيْنَ ﴿۶۶﴾ وَجَآءَ

دا | فیصله | چه بیشکه | جرړه | د دے خلقو به | پریکړے شوی وی | د صبا کیدو سره | او راغلل

دا فیصله اولیږله چه د دے قوم جرړه به صبا راختو سره سره پریکړے شوی وی

اَهْلُ الْمَدِيْنَةِ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٦٧﴾ قَالَ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِيْ

ښار والا | چه خوشحالي ئې کوله | هغه (ورته) او وئيل | چه بيشکه | دا خلق | ميلمانه زما دي

او ښار والا خوشحاله خوشحاله (دلوطؑ خواله) ورغلل لوطؑ ورته او وئيل دا خلق زما ميلمانه دي

فَلَا تَفْضَحُوْنِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ ﴿٦٩﴾ قَالُوْٓا

نو تاسو ما مهٔ شرمنده کوئ | او اويريږئ | د الله نه | او ما مه بې عزته کوئ | هغوی (ورته) او وئيل

نو تاسو ما مهٔ شرمنده کوئ او د الله نه اويريږئ زما بې عزتي مه کوئ هغوی ورته او وئيل آيا مونږ ته د خلقو (دميلمستيا يا حمايت)

اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٠﴾ قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنٰتِيْٓ اِنْ

آيا تا مونږ منع کړے نه ئې | د خلقو نه | هغه (ورته) او وئيل! | دا | لونړه زما دي | که چرے

نه منع کړے نه ئې لوطؑ ورته او وئيل که تاسو زما په وينا عمل کول غواړئ نو دا زما لونړه دي (چه ستاسو په نکاح کښے دي)

كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِيْ سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿٧٢﴾

تاسو | پوره کوونکي يئ (دخپل شهوت) | قسم دے ستا په ژوند | (چه) بيشکه هغوی | خامخا په نشه خپله کښے | ړاندۀ کالړۀ شوي شوي وو

اے پيغمبره ستا سو په ژوند قسم احقيقت دا دے چه دا خلق په خپله مستۍ (نشه) کښې ړاندۀ کالړۀ شوي وو

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِيْنَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا

پس او نيول دوی لره | يو سخت چغې (هيبتناکے) | د لمر ختو په وخت کښے | پس او ګرځوو مونږ | بره طرف د هغے (کلي) | لاندے د هغے

لو بس د لمر راختو سره دوی يو سخت هيبتناکے چغے ونيول بيا مونږ هغه کلے لاندے باندے کړو او په هغوی

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

او را اوورول مونږ | په دوی باندے | کاڼړي | د پخو کاڼړو | بيشکه | په دے کښے

باندے مو د کنکرو کاڼړي اوورول حقيقت دا دے چه په دے واقعه کښې د عبرت په نظر کتونکو د پاره

لَاٰيٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِيْنَ ﴿٧٥﴾ وَاِنَّهَا لَبِسَبِيْلٍ مُّقِيْمٍ ﴿٧٦﴾

خامخا ډيرے نخښے دي | د فکر کوونکو د پاره | او بيشکه دا (کلے) | خامخا دے په لاره | تيغه باندے

ډيرے نخښے دي او دغه کلے او سه پورے په (دا سے) تيغه لاره (پروت) دے (چه خلق پرے تګ راتګ)

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ

بيشکه | په دے کښے | خامخا نخښه ده | د مومنانو د پاره | او يقيناً | د ښنړ والا هم

يقيناً په دے کښے د مومنانو د پاره لويه نخښه ده او يقيناً د ښنړ والا (قوم د شعيبؑ) هم ډير ظالمان وو

لَظٰلِمِيْنَ ﴿٧٨﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿٧٩﴾ ع

ډير ظالمان وو | لو مونږ انتقام واخستلو | د هغوی نه هم | او بيشکه دا دواړه کلي | دي په لاره | ښکاره باندے

لو مونږ د هغوی نه هم انتقام واخستلو او يقيناً دغه دواړه کلي په لويه (عامه) لاره باندے پراته دي

وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٨٠﴾ وَاٰتَيْنٰهُمْ اٰيٰتِنَا

او يقيناً | دروغ ګڼړلي وو | حجر والو | پيغمبران | او ورکړے وے مونږ هغوی ته | نخښے خپلے

او حجر والو (قوم د صالحؑ) هم د پيغمبرانو تکذيب کړے وو۔ او مونږ هغوی ته خپلے ډيرے نخښے

فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٨١﴾ وَكَانُوْا يَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ

پس وو دوی | دهغې نه | مخ اړونکی | | او وو دوی | چه کنستل (تراشل) به ئې | د غرونو نه

در کړے وے خو دوی (بیاهم) دهغې نه مخ اړولو او دوی به د کورونو جوړولو دپاره غرونه کنستل

بُيُوْتًا اٰمِنِيْنَ ﴿٨٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِيْنَ ﴿٨٣﴾ فَمَآ اَغْنٰى

کورونه | په امن او سیدل | پس اونیول دوی لره | هیبتناکې چغې | د صبا په وخت کښې | پس لرې نه کړو

او په امن او سیدل نو دوی باندې هم د سحر په وخت کښې یوه هیبتناکه چغه او وهلې شوه نتیجه دا شوه

عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

دوی نه (عذاب لره) | هغه څه | چه دوی به | کول | او نه دی پیدا کړی مونږ | آسمانونه | او زمکه

چه څه دوی کول هغه ئې پکار بالکل رانغلل. او مونږ آسمانونه او زمکه

وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ ؕ وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ

او هغه څه | چه ددے دواړو په مینځ کښې دی | مګر | په حق سره | او بیشکه | قیامت | خامخا راتلونکې دے

او څه چه ددے دواړو په مینځ کښې دی بے کاره نه دی پیدا کړی او قیامت خو خامخا راتلونکے دے

فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيْلَ ﴿٨٥﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨٦﴾

نو مخ واړوه | مخ اړول | په ښه طریقه | بیشکه | رب ستا | هم هغه دے | پیدا کونکے | پوهه ذات

نو ته (ددوی نه) په ښه طریقه مخ واړوه یقین وساته چه هم ستا رب د ټولو پیدا کونکے او په هر څه باندې پوهه دے

وَلَقَدْ اٰتَيْنٰكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِيْ وَالْقُرْاٰنَ الْعَظِيْمَ ﴿٨٧﴾

او یقینًا | در کړی دی مونږ تاته | اووه (آیتونه) | چه بیا بیا لوستلے کیږی | او قرآن | لوے شان والا

او مونږ تاته اووه دا سے ایتونه در کړی دی چه بیا بیا لوستلے کیږی او عظیم الشان قران (مو در کړے دے)

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ

مه | اوږدوه | سترګے خپلے | هغه څه ته | چه فائده ور کړے ده مونږ | په هغې سره | مختلفو قسمو (کافرانو) ته | ددوی نه

او مونږ چه د کافرانو مختلفو ډلو ته د فائدو کوم څیزونه ور کړی دی هغے ته د رغبت په نظر بالکل او نه ګورے

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ

او غم مه کوه | په دوی باندې | او ټیټ (ښکته) کړه | خپل وزر (مټ) | مومنانو ته | او اووایه

او دهغوی په حال باندې خفګان مه کوه او (ددوی په ځائے) مومنانو سره په تواضع (عاجزی) سره سلوک کوه او (کافرانو ته) اووایه

اِنِّيْٓ اَنَا النَّذِيْرُ الْمُبِيْنُ ﴿٨٩﴾ كَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِيْنَ ﴿٩٠﴾

(چه) بیشکه زه | ېرونکے یم | ښکاره | په شان د هغه عذاب | چه رالیږلے وو مونږ | په تقسیمونکو کافرانو باندې

چه زه خو ښکاره ډیرونکے یم (دے کافرانو ته به مونږ هغه شان عذاب ور کړو) لکه څنګه چه مونږ په تقسیمونکو باندې نازل کړے وو

الَّذِيْنَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِيْنَ ﴿٩١﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ

هغه خلق | چه ګرځولے ئې وو | قرآن | ټوټے | پس قسم دے ستا په رب | خامخا به مونږ تپوس کوو ددوی نه

کوم چه قران ټوټے ټوټے کړے وو نو ستا په رب قسم دے چه ددے ټولو نه به مونږ خامخا

اَجْمَعِيْنَ ﴿٩٢﴾ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٣﴾ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ

تپوس له | دهغه عملونو په باره کښے | چه دوی به | کول | پس صفا صفا بیان کړه | هغه څه | چه تاته ئے حکم کیږی

دهغه عملونو تپوس کوو کوم به چه دوی کول نو تا ته چه دکومے خبرے حکم کیږی هغه صفا صفا بیان کړه

وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٩٤﴾ اِنَّا كَفَيْنٰكَ الْمُسْتَهْزِءِيْنَ ﴿٩٥﴾

او مخ واړوه | د | مشرکانو نه | بیشکه مونږ | کافی یو ستا دپاره | په مقابله د توقے کونکو کښے

او دمشرکانو پروا مه کوه یقین او ساته چه مونږ ستا درب نه دهغه خلقو دپاره پوره (کافی) یو چه تا پورے توقے کوی

الَّذِيْنَ يَجْعَلُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٦﴾

هغه (خلق) | چه جوړوی | د الله سره | مددګار (معبود) | بل | پس ډیر زر به | دوی پوهه شی

کوم چه د الله سره بل معبود ګنړی (جوړوی) نو ډیر زر به دوی ته پته اولګی

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ يَضِيْقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُوْلُوْنَ ﴿٩٧﴾

او یقینا | مونږ پوهیږو | چه بیشکه | تنګیږی | سینه ستا | په هغه خبرو | چه دوی ئے وائی

او یقینًا مونږ ته پته ده چه دوی تا پسے کومے خبرے کوی په هغے ستا زړه تنګیږی

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَاعْبُدْ

پس پاکی بیانوه | سره د ستائینے | د رب خپل نه | او شه | د سجده کونکو نه | او بندګی (عبادت) کوه

(نو دده علاج دادے) چه ته دخپل رب د حمد سره دهغه تسبیح (پاکی) بیانوه او سجده کونکو کښے داخل شه (اوسه) او

رَبَّكَ حَتّٰى يَاْتِيَكَ الْيَقِيْنُ ﴿٩٩﴾

د رب خپل | تر دے | چه راشی تاته | یقینی خبره (مرګ) |

تر مرګه پورے د خپل رب عبادت کوه.

آیاتها [١٢٨]	سورة النحل مكّيّة	رکوعاتها [١٦]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډیر مهربان | زیات رحم کونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم دهغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم.

اَتٰۤى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا

راغے | حکم (دعذاب) | د الله | پس زر مه غواړئ دے لره | پاک دے هغه | او اوچت دے | دهغه څه نه

دالله تعالیٰ (دعذاب) حکم پس را او رسیدونو اے کافرانو تاسو لوریالندے مه کوئ داخلق چه د الله سره کوم څیز شریک جوړوی

يُشْرِكُوْنَ ﴿١﴾ يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ

چه دوی ئے ور سره شریکوی | هغه رالیږی | فرشتے | د وحی سره | په حکم خپل | په چا چه

الله تعالیٰ دهغے نه پاک او ډیر اوچت دے هغه په خپل حکم سره په خپلو بندګانو کښې چه په چا اوغواړی

يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اَنْ اَنْذِرُوْٓا اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا

اوغواړي | د بندګانو خپلو نه | چه اويروئ تاسو (خلق) | دده نه | چه نشته هيڅ څوك لائق د بندګۍ | سوا | زمانه

فرشتے وربانده دوحی سره راليږي چه خلق خبردار کړئ چه زمانه سوا بل هيڅ څوك د عبادت لائق نشته

فَاتَّقُوْنِ ۝٢ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ تَعٰلٰى عَمَّا

تو هم زمانه ويريږئ | پيدا کړي دي هغه | آسمانونه | او زمکه | په حق سره | لوے دے | د هغه څه نه

نو صرف زمانه اويريږئ هغهٔ آسمانونه او زمکه په پوره حکمت پيدا کړي دي د هغه ذات دده کافرانو د شرك نه

يُشْرِكُوْنَ ۝٣ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ

چه دوی ئے ورسره شريکوی | پيدا کړے دے هغه | انسان | د منی (ديو څاڅکی) نه | نو اوس (ناګهانه) | هغه دے

ډير او چت دے هم هغه ذات انسان د نطفے نه پيدا کړے دے خو بيا دے ښکاره د الله تعالیٰ په باره کښے

خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ۝٤ وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ

جګړه مار | ښکاره | او څاروی | پيدا کړی ئے دی هغه | ستاسو دپاره | په هغے کښے | سامان دے د ګرميدلو

جګړه کوی او څاروی هم هغه پيدا کړی دی چه په کښے ستاسو دپاره د يخنۍ نه د بچاؤ سامان او نورے ډيرے فائدے دی

وَّمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝٥ وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ

او نورے فائدے دی | او د بعضے د هغے نه | تاسو خورئ | او ستاسو دپاره | په هغے کښے | ښائست دے | کوم وخت چه ئے

او بعضے په کښے تاسو خورئ هم او کله چه تاسو دا څاروی د ماښام وے واپس کورته راولئ او کله چه د سبا په وخت کښے څرولو

تُرِيْحُوْنَ وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ ۝٦ وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ

تاسو ماښام واپس راولئ | او کله ئے چه | تاسو د سبا بوځئ څرولو دپاره | او اوړی هغه (څاروی) | درانه بوجونه ستاسو | هغه ښار ته

له بوځئ نو په دے کښے ستاسو دپاره ښائست (عزت او شان) هم دے او دا څاروی ستاسو بوجونه داسے لرے ښار ته وړی

لَّمْ تَكُوْنُوْا بٰلِغِيْهِ اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ ؕ اِنَّ رَبَّكُمْ

چه نه يئ تاسو | رسيدونکی هغے ته | مګر | په مشقت | د ځانونو | بيشکه | رب ستاسو

چه تاسو هلته د ډير مشقت نه بغير نه شئ رسيدے يقين او ساتئ چه ستاسو رب په تاسو باندے

لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝٧ وَّالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيْرَ

خامخا ډير شفقت کونکے | ډير رحم کونکے دے | او (پيدا کړی ئے دی) اسونه | او خچرے | او خرونه

ډير زيات شفقت کونکے او مهربان دے او هم هغه اسونه او خچرونه او خرونه پيدا کړی دی چه تاسو پرے

لِتَرْكَبُوْهَا وَزِيْنَةً ؕ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٨

چه تاسو سورلی او کړئ په هغے باندے | او دپاره د ښائست | او هغه پيدا کوی | هغه څه | چه تاسو ئے (اوس) نه پيژنئ

سورلی هم او کړئ او ستاسو د زينت ذريعه هم شی او نور به هم داسے ډير څيزونه پيدا کوی چه تاسو ته ئے (اوس) علم هم نشته

وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيْلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ؕ وَلَوْ شَآءَ

او په الله باندے | بيانول دی | د سمے لارے | او بعضے لارے | کوږے دی | او که چرے | هغه غوښتلے

او الله تعالیٰ د سمے (سيدھے) لارے د بيانولو ذمه داری اخستے ده. او ډيرے لارے کوږے دی او که هغه غوښتلے

لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً

نو هدايت به كړى وى تاسو ټولو ته | هم هغه ذات دے | چه را اوروى | د آسمان نه | اوبه

نو تاسو ټول به ئے په سمه لاره روان كړى وى الله تعالىٰ هم هغه ذات دے چه د آسمان نه اوبه راوروى

لَّكُمْ مِّنْهُ شَرَابٌ وَّمِنْهُ شَجَرٌ فِيْهِ تُسِيْمُوْنَ ۝ يُنْۢبِتُ

(چه) تاسو دپاره | د هغے نه څښه | د څكلو دى | او د هغے نه زرغونيږى | او ونے | چه په هغے كښې | تاسو (څاروى) څروئ | هغه زرغونوى

(چه) تاسو دپاره د هغے نه څښه د څكلو دى او د هغے نه زرغونيږى او ونے چه په هغے كښے تاسو (خپل څاروى) څروئ

لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُوْنَ وَالنَّخِيْلَ وَالْاَعْنَابَ

ستاسو دپاره | په د هغه اوبو سره | فصل | او خونه | او قجورے | او انګور

هغه ستاسو د فائدے دپاره په دغه اوبو سره فصلونه (پټى) خونه (زيتون) او قجورے او انګور

وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ

او هر قسمه | ميوے | بيشكه | په دے كښے | خامخا نخښه ده | دپاره د (هغه) قوم

او نور قسمه قسم ميوے را زرغونوى يقينا په دے ټولو كښے د هغه خلقو دپاره ډيره لويه نخښه ده چه

يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۙ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ

چه فكر كوى | او په خدمت لګولى دى | ستاسو | شپه | او ورځ | او نمر | او سپوږمۍ

غور او فكر كوى او هغه شپه او ورځ او نمر او سپوږمۍ ستاسو په خدمت كښے لګولى دى

وَالنُّجُوْمُ مُسَخَّرٰتٌۢ بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ

او ستورى (هم) | تابع كړے شوى | د هغه د حكم | بيشكه | په دے كښے | خامخا ډيرے نخښے دى

او ستورى هم د هغه په حكم په كار لګيدلى دى يقينا په دے كښے د عقل مندو خلقو دپاره

لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝ۙ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِي الْاَرْضِ

دپاره د (هغه) قوم | چه د عقل نه كار اخلى | او (الله مسخر كړى دى) هغه څه | چه پيدا كړى ئے دى | ستاسو دپاره | په زمكه كښے

ډيرے نخښے دى دا رنګ هغه مختلفو رنګونو والا څيزونه چه هغه ستاسو د فائدے دپاره

مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ۝

چه مختلف دى | رنګونه د هغے | بيشكه | په دے كښے | خامخا نخښه ده | دپاره د (هغه) قوم | چه نصيحت اخلى

پيدا كړى دى هغه هم د الله په حكم په كار لګيدلى دى يقينا په دے كښے د نصيحت اغستونكو دپاره ډيره لويه نخښه ده

وَهُوَ الَّذِيْ سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوْا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا

او هم هغه | هغه ذات دے | چه تابع كړے ئے دے | درياب | چه تاسو اوخورئ | د هغے | غوښه | تازه

او هم هغه الله سمندر تابع كړے دے (ستاسو په خدمت كښے لګولے دے) چه تاسو د هغے نه تازه غوښه اوخورئ

وَّتَسْتَخْرِجُوْا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ

او راوباسئ تاسو | د هغے نه | كالى | چه تاسو ئے اچوئ | او ته وينے | كشتۍ | شلونكى او بهونكى

او هغه كالى ترے نه راوباسئ چه تاسو ئے اچوئ او ته وينے (ګورے) چه كشتۍ په درياب كښے اوبه شلوى

فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝١٤ وَأَلْقَىٰ

په هغې (دریاب) کښې | او د دې دپاره چه او لټوئ تاسو | بعضې فضل د هغهٔ | او د دې دپاره چه تاسو | شکر اوباسئ | او هغه اچولی دی

(او روانې دی) او (الله دریاب د دې دپاره هم تابع کړے دے) چه تاسو د الله تعالیٰ فضل او لټوئ او چه تاسو شکر گذار شئ

فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا

په زمکه کښې | پاخه غرونه | چه اونهٔ خوزی | په تاسو باندې | او نهرونه | او لارې

او هغه په زمکه کښې پاخه غرونه اچولی (پیدا کړی) دی چه تاسو باندې اونهٔ خوزی او نهرونه او لارې ئې جوړې کړی دی

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝١٥ وَعَلَامَاتٍ ۚ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ۝١٦

د دې دپاره چه تاسو | لاره بیاموئ | او نورې نخښې هم | او په ستوری | دوی (خلق) | لار معلوموی

چه تاسو لار بیاموئ او نورې نخښې ئې هم پیدا کړی دی او په ستورو هم دا خلق لاره معلوموی نو اوس تاسو او وائی چه کوم ذات

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝١٧

آیا نو هغه څوک | چه پیدا کول کوی | په شان د هغه چا کیدے شی | چه هیڅ نه پیدا کوی | آیا نو تاسو نصیحت نه اخلئ

دا هر څه پیدا کوی آیا هغه د هغه چا په شان کیدے شی چه هیڅ هم نه شی پیدا کولے؟ نو آیا تاسو بیا هم نصیحت نه اخلئ

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ

او که چرې | تاسو شمارئ | نعمتونه | د الله | نو او به نشئ شمارلے هغه | بیشکه | الله

او که چرې تاسو د الله تعالیٰ نعمتونه شمارل شروع کړئ نو سرته ئې نه شئ رسولے یقین وساتئ چه الله تعالیٰ

لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝١٨ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝١٩

خامخا بخښونکے | ډیر مهربان دے | او الله | پوهیږی | په هغه څه | چه تاسو ئې پټوئ | او په هغه څه | چه تاسو ئې ښکاره کوئ

ډیر بخښونکے ډیر مهربان دے او تاسو چه څه په پټه کوئ او څه چه په ښکاره کوئ هغه ټول الله تعالیٰ ته معلوم دی

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا

او هغه کسان | چه دوی ئې رابلی | سوا د الله نه | نه شی پیدا کولے هغوی | هیڅ څیز

او د الله تعالیٰ نه سوا چه دوی کوم خلق (معبودان) رابلی هغوی هیڅ څیز نه شی پیدا کولے بلکه هغوی

وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝٢٠ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ ۖ وَمَا يَشْعُرُونَ

او هغوی خپله | پیدا کړے شوی دی | (هغوی) مړه دی | ژوندی نه دی | او هغوی نه پوهیږی

خپله مخلوق دے هغوی خو مړه (بے ساه) دی ژوند پکښے نشته او دا احساس (پته) ورته هم نشته

أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۝٢١ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

چه کله به | دوی بیا ژوندی کیږی | معبود ستاسو | معبود | یو دے | پس هغه خلق | چه ایمان نه راوړی

چه خلق به کله بیا ژوندی کیږی ستاسو اِلٰه حاجت روا خو بس اِلٰه یو اِلٰه دے نو کوم خلق چه آخرت نه منی

بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝٢٢ لَا جَرَمَ

په آخرت | زړونه د هغوی | منکر دی | او هغوی | ځان لوے گنړونکی دی | خامخا

د هغوی زړونه (د دے نه) انکار کوی او ځان لوے گنړی. ښکاره خبره ده چه الله تعالیٰ ته

أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ؕ اِنَّهٗ

بیشکه | الله | پیژنی | هغه څه | چه دوی ئے پټوی | او هغه څه | چه دوی ئے ښکاره کوی | بیشکه الله

هغه څه هم معلوم دی چه دوی ئے پټ کوی او هغه څه هم چه دوی ئے په ښکاره کوی یقیناً هغه

لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِيْنَ ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ مَّاذَآ اَنْزَلَ

نه خوښوی | ځان لوئے گنړونکی | او کله چه | ووئیلے شی | دوی ته | چه څه | رالیږلی دی

تکبر کونکی خلق بالکل نه خوښوی او کله چه دوی ته تپوس وشی چه ستاسو رب څه نازل کړی دی؟ نو دوی

رَبُّكُمْ ۙ قَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝ لِيَحْمِلُوْٓا اَوْزَارَهُمْ

رب ستاسو؟ | (نو) وائی چه | (هغه خو) قصے دی | د وړومبنو | دے دپاره چه دوی به اوچتوی | پیټی خپل

وائی چه دا خو پخوانو قصے دی دے خبرے نتیجه دا ده چه دوی به د قیامت په ورځ د خپلو گناهونو پوره پوره پیټی

كَامِلَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِيْنَ يُضِلُّوْنَهُمْ

پوره پوره | په ورځ | د قیامت | او څه پیټی | د هغه خلقو (هم) | چه دوی ئے گمراه کوی

پورته کوی او کوم خلق ئے چه د دلیل (علم) نه بغیر گمراه کړی دی د هغوی د گناهونو پیټی به هم اوچتوی

بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ۝ قَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ ع

بغیر | د علم نه | خبردار | ډیر بد دی | هغه څه | چه دوی ئے اوچتوی | یقیناً | مکر کړے وو | هغه خلقو

واورئ! کوم پیټی چه دوی اوچتوی هغه ډیر خراب دی دوی نه مخکښ خلقو هم (د حق خلاف) د مکر منصوبے جوړے کړے وے

مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ

چه مخکښ وو د دوی نه | پس راغے | الله | آباد و د دوی ته | د بنیادونو نه | نو را پریوتل | په هغوی باندے

(خو بیا اوشو دا چه) الله تعالیٰ د دوی په آبادو (عمارتونو) د بنیادونو نه راغے

السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ

چتونه | د پاسه د دوی | او راغے دوی ته | عذاب | د داسے ځائے نه

او د پاسه نه پرے چت هم راپریوتلو او د الله تعالیٰ عذاب ورته د داسے ځائے نه راغے چه دوی ته ئے

لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيْهِمْ وَيَقُوْلُ اَيْنَ

چه دوی پرے نه پوهیدل | بیا | په ورځ | د قیامت به | هغه دوی وشرموی | او (ورته) به او وائی | چه چرته دی

احساس (گمان) قدرے هم نه وو۔ بیا به د قیامت په ورځ الله تعالیٰ دوی (نور هم) رسوا کړی او تپوس به ترینه او کړی

شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تُشَآقُّوْنَ فِيْهِمْ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ

زما شریکان | هغه | چه تاسو به | جگړه کوله | د هغوی په باره کښے | او به وائی | هغه خلق

چه زما هغه شریکان چرته دی چه تاسو به د مسلمانانو سره د هغوی په حقله جگړے کولے؟ (نو) چا ته چه

اُوْتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوْٓءَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۙ ۝

چا ته ورکړے شوے وو | علم | (چه) بیشکه | رسوائی ده | نن | او بدی (سختی) | په کافرانو باندے

علم ورکړے شوے دے هغوی به او وائی چه د نن ورځے پوره رسوائی او بدحالی په کافرانو باندے مسلط ده

الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ص

داهغه خلق دي | چه (كله) ساه اخلي ددوي نه | فرشتي | په داسې حال كښې چه ظلم كوونكوي | په ځانو نو خپلو

هغه كافران چه فرښتې ترې ساه اخلي په داسې حال كښې قبض كوي چه په ځان ئې ظلم كړے وي په شرك كولو سره

فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوْٓءٍ ط بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ

نو پيش به كړي | صلح (دروغ غبر ے) | چه مونږ خو به نه كوله | هيڅ قسم بدي | ولے نه | بيشكه | الله

څنكدن په صرقع كښې دا كافران دروغ غبر كوي الله ته كړي چه مونږ خو كښې څه كړے كړے نه دي كړي نو تاسو ته بهلو وښلي شي چه موږ لمونه دي كړي؟

عَلِيْمٌۢ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٢٨ فَادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ

ښه پوهه دے | په هغه څه | چه تاسو به | كول | پس داخل شئ | دروازو | د دوزخ ته

الله تعالىٰ ته ستاسو ټولو عملونه معلوم دي نو (اوس) هميشه په دوزخ كښې داوسيدو دپاره د هغې دروازو ته

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ط فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝٢٩ وَقِيْلَ

هميشه به يئ (تاسو) | په دے كښې | پس ډير بد دے | ځائے | د لوئي كوونكو | او (چه) اوو ئيلے شي

داخل شئ څكه چه د تكبر كونكو هم دا بده استوګنه (ټيكاونړه) ده او (بل طرف ته) د متقيانو نه چه كله

لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا مَاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ط قَالُوْا خَيْرًا ط لِلَّذِيْنَ

هغه خلقو ته | چه پرهيز ي دالله نه | څه | نازل كړي دي | رب ستاسو؟ | دوي وائي | (چه) خير | د هغه خلقو دپاره

تپوس اوشي چه ستاسو رب څه نازل كړي دي نو هغوي به اووائي خير (بهترين كلام) ئے نازل كړے دے دغه شان

اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ط وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ ط

چه نيكي ئے كړے ده | په دے | دنيا كښې | ښه بدله ده | او خامخا كور | د آخرت | ډير غوره دے

چا چه نيكي خپله كړه او توحيد ئے منلے دے د هغوي دپاره په دے دنيا كښې هم ښه بدله ده او د آخرت كور خو د ټولو نه بهتر دے

وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِيْنَ ۝٣٠ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا تَجْرِيْ

او خامخا ډير ښه دے | كور | د متقيانو | چه جنتونه | د هميشه والي دي | چه داخليږي به ورته دوي | بهيږي به

او يقيناً د متقيانو كور ډير بهترين دے يعني د هميشه اوسيدو دپاره هغه باغونه دي چه دوي به ورته داخليږي

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ ط كَذٰلِكَ

د هغې د لاندے | نهرونه | وي به د دوي دپاره | په دے كښې | هغه څه | چه دوي به ئے غواړي | دغه شان

او لاندے به ئے نهرونه بهيږي. او هلته به چه دوي څه غواړي هغه به ورته ملاويږي متقيانو ته الله تعالىٰ

يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِيْنَ ۝٣١ الَّذِيْنَ تَتَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ

بدله وركوي | الله | متقيانو ته | (دا) هغه خلق (دي) | چه (كله) ساه اخلي ددوي نه | فرښتے

هم دغه شان بدله وركوي ددوي كيفيت دا دے چه فرښتے ئے كله روحونه په داسے حال كښې قبض كوي

طَيِّبِيْنَ لا يَقُوْلُوْنَ سَلٰمٌ عَلَيْكُمُ لا ادْخُلُوا الْجَنَّةَ

په داسې حال كښې چه پاك وي (د شرك نه) | نو (ورته) وائي (چه) | سلام د دوي | په هسو | داخل شئ | جنت ته

چه دوي د كفر او شرك نه پاك وي (نو) ورته وائي چه په تاسو دې سلام وي، د خپلو عملونو په بدله كښې جنت ته

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٣٢ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ

پہ بدلہ دهغه عملونو | چه تاسو به | كول | دوى انتظار نه كوى | مگر | د دے | چه راشى دوى ته

داخل شئ آیا داکافران (دایمان راوړو دپاره) صرف د دے خبرے انتظار کوی چه دوی ته فرشتے راشی

الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَ ؕ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيْنَ

فرشتے | یا | راشی | حكم (فيصله) | د رب ستا | دغه شان | کار کړے وو | هغه خلقو

یا ستا د رب حکم راشی ، د دوی نه پخوانو خلقو هم داسے کړی وو

مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

چه مخکښې وو د دوی نه | او ظلم نه وو کړے په هغوی باندے | الله | لیکن | دوی | په خپلو ځانونو

او الله تعالیٰ په دوی ظلم نه وو کړے لیکن دوی پخپله په خپلو ځانونو ظلم کولو

يَظْلِمُوْنَ ۝٣٣ فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ

ظلم كولو | پس اورسیدے دوی ته | سزاگانے (بدی نتیجے) | د هغه عملونو چه دوی کړی وو | او چاپیره شو | د دوی نه

نو آخر ورته د خپلو عملونو بدله بدله ملاو شوه او کوم عذاب پسے ئے چه ټوقے کولے هغه

مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝٣٤ ع وَقَالَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا

هغه (عذاب) | چه دوی به ورپورے | ټوقے کولے | او وائی | هغه خلق | چه شرک ئے کړے دے

ترے نه چاپیره شو۔ او مشرکان وائی که چرے الله غوښتلے

لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ نَّحْنُ

که چرے | غوښتلے | الله | نو مونږ به بندگی نه وه کړے | د هغه نه سوا | د هیڅ یو څیز | مونږ

نو د هغه نه سوا د بل چا عبادت به نه مونږ کړے وو

وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ ؕ كَذٰلِكَ

او نه پلار نیکه زمونږ | او نه به وو حرام کړی مونږ | د هغهٔ (د اجازت) نه بغیر | هیڅ یو څیز | هم دغه شان

او نه زمونږ پلار نیکه او نه به مونږ د هغه د حکم نه بغیر څه څیز حرام کړے وو

فَعَلَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا

کار کړے وو | هغه خلقو | چه مخکښې وو د دوی نه | پس نشته | په رسولانو باندے | مگر

د دوی نه پخوانو خلقو هم داسے کړی وو خو د پیغمبرانو ذمه داری خو صرف دا ده چه (د الله تعالیٰ پیغام)

الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝٣٥ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِيْ كُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلًا

تبلیغ (رسول) دی | ښکاره | او یقینا | مونږ لیږلے دے | په هر یو | امت | یو رسول

صفا صفا ورسوی او یقینا مونږ په هر یو امت کښې یو نه یو پیغمبر (په دے هدایت سره) رالیږلے وو

اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوْتَ ۚ فَمِنْهُمْ

چه عبادت کوئ تاسو | (خاص) د الله | او ځان ساتئ | د (عبادت د) بتانو (غیر الله) نه | پس بعضے د دوی نه

چه د یو الله تعالیٰ عبادت کوئ او د طاغوت نه ځان ساتئ نو په دوی کښې بعضے

مَّنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ

هغه څوك شو | چه هدايت (ورته) اوكړو | الله | او بعضے دَدوى نه | هغه څوك وو | چه ثابته شوه | په هغه باندے

خودا ے وو چه الله ورته هدايت وكړو او بعضے دا ے وو چه ګمراهى پرے ثابته (مسلط) شوه

الضَّلٰلَةُ ؕ فَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

ګمراهى | پس اوګرځئ | په زمكه كښے | نو اوګورئ | چه څنګه | شو | (آخرى) انجام

نو لږ په زمكه كښے اوګرځئ او دَعبرت په نظر اوګورئ چه د دروغژن كونكو انجام څنګه شو؟

الْمُكَذِّبِيْنَ ۝ اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰىهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ

د دروغ ګڼړونكو | كه چرے | ته حرص كوے | په هدايت دَدوى باندے | نو بيشكه | الله

اے پيغمبره ! كه ته دا حرص (تمنا) كوے چه دا خلق په هدايت شى نو حقيقت دا دے چه الله تعالى

لَا يَهْدِىْ مَنْ يُّضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝

هدايت نه كوى | هغه چاته | چه ګمراه ئے كړى | او نه به وى | د دوى | هيڅ څوك مددګار

چالره (دهغه دعناد دوجے) ګمراه كړى بيا هغه ته هدايت نه كوى او ددا ے خلقو هيڅ څوك مددګار نشته

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ

او دوى قسمونه كړى دى | په الله | پاخه (سخت) | قسمونه خپل | (چه) نه به را پاسوى | الله | هغه څوك

او دوى دالله تعالى په نوم پاخه (مضبوط) قسمونه خورى (او وائى) چه څوك مړ شى نو الله تعالى هغه بيا نه

يَّمُوْتُ ؕ بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

چه مړ شى | ولے نه | وعده ده | په هغه باندے | رشتينے (يقينى) | ليكن | اكثر | خلق

راژوندے كوى ولے نه (راژوندى كوى به ئے) دا خو هغه (الله) په ذمه يوه رشتينى وعده ده ليكن اكثر خلق

لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِىْ يَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ

نه پوهيږى | دے دپاره چه واضحه كړى الله | دوى ته | هغه خبره | چه دوى اختلاف كولو | په هغے كښے

نه پوهيږى (بيا به ئے ځكه ژوندى كوى) چه هغه دے خلقو ته هغه خبرے واضح (ښكاره) كړى چه دوى په كښې اختلاف كوى

وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰذِبِيْنَ ۝ اِنَّمَا

او دے دپاره چه پوهه شى | هغه خلق | چه كفر ئے كړے وو | په دے چه بيشكه دوى | دروغژن وو | بيشكه

او چه كافرانو ته پته اولګى چه دوى (كافرانو) دروغ وئيل او مونږ چه كله د يو څيز

قَوْلُنَا لِشَىْءٍ اِذَآ اَرَدْنٰهُ اَنْ نَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ

زمونږ وينا | يو څيز ته | كله چه | مونږ اراده اوكړو د هغے (د پيدا كولو) | دا ده | چه مونږ وايو | هغه ته | شه (موجود)

د پيدا كولو اراده اوكړو نو بس دومره ورته اووايو چه شه (موجود شه) نو هغه

فَيَكُوْنُ ۝ ع وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِى اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا

نو هغه شى (موجود) | او هغه خلق | چه هجرت ئے كړے دے | دالله دپاره | ورستو دد ے نه | چه ظلم پرے شوے دے

اوشى (موجود شى) او چا چه دظلم برداشت كولو نه پس دالله تعالى دپاره هجرت كړے دے يقين اوساۍ

لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ؕ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ

خامخا به مونږ ځلــځی کړو دوی ته | په دنیا کښے | چه (ښائسته) | او خامخا اجر | د آخرت | ډیر لوئے دے

چه مونږ به ورله په دنیا کښے هم ښه ځائے ورکړو او د آخرت اجر یقیناً ډیر لوئے دے

لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾ الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٤٢﴾

کاش | که دوی | پوهیدے | دا هغه خلق دی | چه صبر ئے کړے دے | او خاص په خپل رب باندے | توکل کوی

کاش چه دا خلق پوهیدے دا هغه خلق دی چه د صبر نه ئے کار اغستلے دے او صرف په خپل رب باندے ځان سپاری

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ

او نه دی لیږلی مونږ | مخکښ ستا نه | مګر | سړی (نارینه) | چه مونږ به وحی کوله | هغوی ته

او اے پیغمبره ! مونږ ستا نه مخکښ (پخوا) هم سړی پیغمبران لیږلی دی چه وحی به مو ورته کوله

فَسْئَلُوْٓا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنٰتِ

پس تپوس او کړئ | د علم والو نه | که چرے | تاسو | علم نه لرئ | په ښکاره (واضحه) دلیلونو

لو که تاسو ته ددے خبرے پته نه وی نو د عالمانو نه تپوس او کړئ هغه پیغمبران مو د ښکاره دلیلونو

وَالزُّبُرِ ؕ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا

او (ورې) کتابونو سره | او نازل کړے دے مونږ | تا ته | دا قرآن | چه ښکاره (بیان) کړے | خلقو ته | هغه څه

او آسمانی کتابونو سره لیږلی وو، او مونږ تا ته دا قران ددے دپاره نازل کړے دے چه خلقو ته د هغه خبرو

نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٤٤﴾ اَفَاَمِنَ الَّذِيْنَ

چه نازل کړے شوی دی | دوی ته | او دے دپاره چه دوی | فکر (سوچ) او کړی | آیا په امن شول | هغه خلق

وضاحت او کړے کومے چه ددوی دپاره نازلے شوی دی او چه دوی غور او فکر نه کار واخلی نو آیا کوم خلق

مَكَرُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ

چه مکرونه جوړوی | لګاره | (ددے نه) چه ښخ کړی | الله | دوی | په زمکه کښے | یا (ددے نه چه)

چه بدے بدے منصوبے جوړوی ددے خبرے نه بالکل بے پرے شوی دی چه الله تعالیٰ ئے په زمکه کښے

يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ

رابه شی په دوی | عذاب | د دا سے ځائے نه | چه دوی به (پرے) نه پوهیږی | یا (ددے نه چه) | او نیسی الله دوی لره

ننباسی (ښخ کړی) یا پرے دد اسے ځائے (طرف) نه عذاب راشی چه دوی ته ئے احساس هم نه وی یا ئے په

فِيْ تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَاْخُذَهُمْ

په سفر (تګ راتګ) د دوی کښے | پس نه دی دوی | عاجزه کونکی (الله لره) | یا (ددے نه چه) | او نیسی الله دوی لره

تګ راتګ کښے (ناګهانه) رانیسی ځکه چه دوی الله نه شی عاجزه کولے یا ئے د ډیرے په حالت کښے اونیسی

عَلٰى تَخَوُّفٍ ؕ فَاِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا

د ډیرے په حالت کښے | پس بیشکه | رب ستاسو | خامخا دے ډیر شفقت کونکے | ډیر رحم کونکے | آیا دوی نه ګوری

یقیناً ستا رب ډیر شفقت کونکے مهربان ذات دے آیا دوی نه ګوری (سوچ نه کوی)

اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَىْءٍ يَّتَفَيَّؤُا ظِلٰلُهٗ عَنِ الْيَمِيْنِ

هغه څه ته | چه پیدا کړی دي | الله | هر قسمه څیزونه | چه ګرځي (اوړي) | سوري د هغې | د ښي طرف نه

چه الله تعالیٰ کوم څیز هم پیدا کړے دے د هغې سوري ښي

وَالشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِّلّٰهِ وَهُمْ دٰخِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ

او ګس طرفونو نه | سجده کونکی | الله ته | په حال سره چه هغوي | عاجزي کونکي وي | او (خاص) الله ته | سجده کوي

او ګس طرف ته ګرځي (اوړي) (او) الله تعالیٰ ته سجده کوي او ټول د عاجزئ اظهار کوي

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَآبَّةٍ وَّالْمَلٰٓئِكَةُ

هغه څه | چه په اسمانونو کښے دي | او هغه څه | چه په زمکه کښے دي | هر قسم جاندار (ژوندے سره) | او فرښتے هم

او اسمانونو او زمکه کښے چه څومره جاندار (ژوندے سره) دي او ټولے فرښتے (هم) الله ته سجده کوي

وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٩﴾ يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ

او دوي | لوئي (غرور) نه کوي | (دوي) یریږي | د رب خپل نه | (چه) د دوي د پاسه دے | او کوي

او دوي معمول غونده تکبر هم نه کوي د خپل هغه رب نه یریږي چه د دوي د پاسه دے او هم هغه کار کوي

مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ع

هغه څه | چه دوي ته حکم کیږي | او وئیل دي | الله | (چه) مه نیسئ | معبودان | دوه

د څه چه ورته حکم کیږي او الله تعالیٰ فرمائي چه دوه حقدار د بندګئ مه جوړوئ.

اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٥١﴾ وَلَهٗ

بیشکه | هغه (خو) | معبود دے | یو | نو خاص زما نه | او یریږئ | او خاص د هغه په اختیار کښے دي

یاد ساتئ چه حقدار د بندګئ هم الله اِله یو دے نو خاص زما نه او یریږئ او آسمانونو او زمکه کښے

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاصِبًا ۭ اَفَغَيْرَ

هغه څه | چه په آسمانونو | او زمکه کښے دي | او خاص هغه د پاره ده | تابعداری (بندګی) | لازم (واجب) | آیا پس سوا

چه څه دي ټول د هغه (په اختیار کښے) دي، او هم د هغه عبادت (اطاعت) په هر حال کښے لازم دے آیا

اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ

د الله نه (د بل چا نه) | تاسو یره کوئ | او هغه | چه دے په تاسو باندے | څه | نعمت | نو (هغه) د الله د طرف نه دي

(بیا هم) تاسو د الله تعالیٰ نه سوا د بل چا نه یریږئ او تاسو ته چه کوم نعمتونه حاصل دي هغه ټول د الله تعالیٰ

ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُوْنَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ اِذَا

بیا | کله چه | اورسیږي تاسو ته | تکلیف | نو خاص هغه ته | تاسو فریاد کوئ | بیا | کله چه

د طرف نه دي بیا چه کله تاسو ته څه تکلیف اورسیږي نو هم هغه ته تاسو فریاد کوئ بیا چه کله هغه الله

كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٤﴾

هغه لرے کړي | تکلیف | تاسو نه | نو هم هغه وخت | یوه ډله | ستاسو نه | د رب خپل سره | شریکان جوړوي

تاسو نه تکلیف لرے کړي نو په تاسو کښے څه خلق فورا د خپل رب سره شرک شروع کوي نو انجام دا شي چه مونږ ورکړه

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ؕ فَتَمَتَّعُوْا ۟ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۵۵﴾

انجام کار دوی ناشکری او کړی | د هغه څه | چه مونږ ور کړی دی دوی ته | پس مزے (فائدے) واخلئ | پس ژر دے چه | تاسو پوهه شئ

کوم نعمت ور کړے دے دے هغے ناشکری او کړی نو (به دغه (لږے) مزے او کړئ ژر به درته پته اولګی۔ او چه دوی ته الله

وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ ؕ

او دوی مقرروی | د هغه چا د پاره | چه هغوی علم نه لری | برخه | د هغه څه نه | چه مونږ ور کړی دی دوی ته

کوم رزق ور کړے دے په هغے کښے د هغه چا د پاره حصه مقرروی چه هغوی ته پخپله هم دے لږ و تو حقیقت نه دے معلوم

تَاللّٰهِ لَتُسْئَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ﴿۵۶﴾ وَيَجْعَلُوْنَ

قسم په الله | خامخا به تپوس کیږی تاسو نه | د هغه څه (د پاره کښے) | چه تاسو به | د ځان نه جوړول (تړل) | او دوی مقرروی

په الله قسم ا تاسو چه کوم دروغ جوړوئ د هغے په درنه خامخا تپوس کیږی۔ او دوی الله تعالیٰ لره لونړه مقرروی

لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ ۙ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿۵۷﴾ وَاِذَا بُشِّرَ

الله لره | لونړه | پاک دے هغه (د دے نه) | او د دوی د پاره دی | هغه څه | چه دوی ئے غواړی | او کله چه | زیرے ور کړے شی

حالانکه هغه پاک دے او پخپله د ځان د پاره هغه څه غواړی چه د دوی د خواهش مطابق وی۔ او کله چه په دوی کښے

اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ﴿۵۸﴾ ۚ

یو تن ته په دوی کښے | د جینۍ | نو شی | مخ د دهٔ | تک تور | په داسے حال کښے چه دے | ډک وی د غم نه

یو کس ته د لور زیرے ور کړے شی نو مخ ئے تک تور شی او په زړه کښے ډیر خفه (غمژن وی)

يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْٓءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ ؕ

پټیږی | د قوم (خلقو) نه | د وجے د بدۍ هغه زیری نه | چه خبر زیرے ور کړے شو مونږ ورته | د هغے

او د کوم خیز زیرے چه ور کړے شوے دے د هغے د شرم د وجے د خلقو نه پټ ګرځی (ځان پټوی)

اَيُمْسِكُهٗ عَلٰى هُوْنٍ اَمْ يَدُسُّهٗ فِى التُّرَابِ ؕ اَلَا سَآءَ

چه آیا او ساتی هغه بچے | په ذلت سره | یا او منډی هغه | په خاورو کښے | خبردار ا | بد دے

او داسوچ کوی چه ذلت برداشت کړی او دا (وتده) پریږدی یا ئے خاورو کښے ښخه کړی او ګوره دوی څومره بد نه

مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿۵۹﴾ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ

هغه | چه دوی ئے فیصله کوی | د هغه چا | چه ایمان نه راوړی | په آخرت | مثال | بد دے

فیصله کوی کوم خلق چه آخرت نه منی د هغوی د پاره ډیر بد مثال دے

وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۶۰﴾ ۧ وَلَوْ يُؤَاخِذُ

او د الله د پاره | مثال (صفت) دے | د ټولو نه اوچت | او هغه دے | زور آور | حکمت والا | او که چرے | راګیرولے

او د لوئے درجے (اوچت) صفتونه صرف د الله تعالیٰ دی او هغه ډیر زور آور (غالب) او حکمت والا ذات دے او که الله تعالیٰ

اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَآبَّةٍ

الله | خلق | د دوی د ظلمونو په وجه | نه به ئے وے پریښودے | په مخ د دے (د مکے) | یو ساه والا خیز (هم)

د خلق د دوی د ظلم په وجه فورا رانیولے نو په مخ د زمکه به ئے یو جاندار (ساه والا خیز) هم نه وے پریښودے

وَلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ

لیکن | هغه وروستو کوي دوی | تر وخت (ټاکلي) | مقرر پورې | بیا چه کله | راشي | مقرر وخت (نیټه) ددوی

لیکن الله تعالیٰ دوی ته دیو مقرر وخته پورې مهلت ورکوي بیا چه کله ددوی هغه مقرر وخت راشي

لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ۝ وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ

نو نه به دوی وروستو کیدے شي | یو ساعت | او نه به مخکښې کیدے شي | او دوی مقرروي | د الله دپاره

نو یو ساعت به ترے دوی مخکښې وروستو کیدے نشي او دوی الله تعالیٰ له هغه څه مقرروي

مَا يَكْرَهُوْنَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ

هغه څه | چه دوی ئے بد گڼړي | او وائي (بیانوي) | ژبې ددوی | دروغ | داچه بیشکه | دوی دپاره

چه ځان دپاره ئے نه خوښوي (غواړي) او بیا هم ددوی ژبې دا دروغ وائي چه (دقیامت په ورځ به) ددوی دپاره

الْحُسْنٰى ؕ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُّفْرَطُوْنَ ۝

ښه حال (جنت) دے | خامخا | بیشکه | ددوی دپاره دے | اور | او بیشکه دوی به | مخکښې لیږلے شي (دوزخ ته)

ښه بدله (نجات) وي یقیني خبره ده چه ددوی دپاره اور تیار دے او دوی به ورته د ټولو نه مخکښې اولیږلے شي

تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ

قسم په الله | یقیناً | لیږلي دي مونږ (پیغمبران) | امتونو ته | مخکښې ستا نه | پس ښائسته کړي وو | هغوی ته

په الله قسم! یقیناً ستا نه مخکښې امتونو ته هم مونږ خپل پیغمبران لیږلي وو، خو بیا به هم شیطان هغوی ته خپل بد عملونه

الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ

شیطان | (بد) عملونه خپل | پس هغه | ملګرے دے ددوی | نن ورځ | او ددوی دپاره | عذاب دے

ښائسته ښکاره کړل نو هغه (شیطان) نن هم ددوی ملګرے (سرپرست) دے او ددوی دپاره دردناک عذاب تیار دے

اَلِيْمٌ ۝ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ

دردناک | او مونږ نه دے نازل کړے | تا ته | کتاب | مګر | دے دپاره چه ته بیان کړے | دوی ته

او مونږ تا ته کتاب هم دے دپاره لیږلے دے چه ته دوی ته د هغه خبرو وضاحت او کړے

الَّذِى اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝

هغه څه | چه دوی اختلاف کړے دے | په هغې کښې | او هدایت | او رحمت دے | دپاره د هغه قوم | چه ایمان راوړي

چه دوی پکښې اختلاف کړے دے او مومنانو دپاره هدایت او رحمت دے

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ

او الله | راورولې دي | د آسمان نه | اوبه | پس ژوندۍ کړے ئے | په هغې سره | زمکه

او الله تعالیٰ د آسمان نه اوبه راورولې دي (راوروي) نو په هغې سره ئے زمکه د او چیدو

بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ۝ ع

پس | د مرګ د هغې نه | بیشکه | په دے کښې | خامخا نخښه ده | دپاره د هغه قوم | چه آوري

نه پس بیا تازه کړے ده یقیناً په دے کښې د هغه خلقو دپاره لویه نخښه پرته ده چه خبرے ته غوږ ږدي

وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا

او بیشکه | ستاسو دپاره | په څاروو کښے | خامخا عبرت دے | مونږ څکوو په تاسو | دهغه څه نه

او یقینا ستاسو دپاره (خو) په څاروو کښے هم لوئے عبرت (سبق) شته.

فِيْ بُطُوْنِهٖ مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا

چه ددوی په خیټو کښے دی | د مینځ | دغوشیانو (سوټو) | او د وینے نه | پئ | صفا (سوچه)

دهغے په خیټو کښے چه کوم غوشیان او وینه ده دهغے د مینځ نه مونږ تاسوله دا سے صفا پئ در کوو

سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ

چه آسان تیریدونکے وی | څکونکو دپاره | او د میوو | د قجورو | او د انګورو نه

چه څکونکی دپاره ډیر خوشګوار وی او د قجورو او د انګورو د میوو نه هم تاسو

تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا وَّرِزْقًا حَسَنًا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

تاسو جوړوئ | دهغے نه | د نشے څیزونه | او خوراك (روزی) | ښه (مزیدار) | بیشکه | په دے کښے

د نشے څیزونه جوړوئ او ښه رزق (ترے هم حاصلوئ) ، یقینا په دے کښے

لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ

خامخا نخښه ده | دپاره دهغه قوم | چه عقل لری | او په زړه کښے اچولے ده | رب ستا | د شاتو مچئ ته

دعقل منډو خلقو دپاره لویه نخښه ده او ستا رب د شاتو مچئ ته په زړه کښے دا خبره اچولے ده

اَنِ اتَّخِذِيْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا

(دا خبره) چه جوړه وه | د غرونو نه | کورونه | او د ونو نه | او د هغه څه نه

چه په غرونو کښے او په ونو کښے او په هغه ځایونو کښے چه دا خلق ئے آبادوی

يَعْرِشُوْنَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِيْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِيْ سُبُلَ

چه دوی ئے چترونه جوړوی | بیا | خوره ته | د هر قسم | میوو نه | بیا ځه (روانه شه) | په لارو

خپل کورونه جوړ کړه بیا د هر قسم بوټونه خپل خوراك حاصل کړه بیا د خپل رب په هغه لارو پاندے ځه

رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ يَخْرُجُ مِنْۢ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ

د رب خپل | چه آسانے دی تا ته | راوځی | د خیټو دهغے نه | د څکلو څیز | چه مختلف دی

چه هغه در ته آسانے کړے دی دغه شان دهغے د خیټو نه مختلف رنګونو والا د څکلو یو څیز

اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً

رنګونه دهغے | په دے کښے | علاج دے | د خلقو دپاره | بیشکه | په دے کښے | خامخا نخښه ده

(شات) راوځی چه په کښے د خلقو دپاره علاج دے یقینا په دے کښے دهغه خلقو دپاره لویه نخښه ده

لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٦٩﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ ۙ وَمِنْكُمْ

دپاره دهغه قوم | چه فکر کوی | او الله | پیدا کړی یئ تاسو | بیا به | مړه کوی تاسو | او بعضے ستاسو نه

چه غور او فکر کوی او الله تعالیٰ تاسو پیدا کړی یئ بیا هم هغه به تاسو مړه کوی او په تاسو کښے بعضے خلق دا سے دی چه

مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ

هغه څوک دي | چه واپس (کړے) شي | د خوارئ عمر ته | انجام ئے دا شي چه هغه نه پوهیږي | پس | د پوهے نه

ناکاره عمر ته رسي تو نتیجه ئے دا شي چه پس د علم نه په هیڅ نه پوهیږي یقیناً الله تعالیٰ لوے علم والا

ع شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ۝ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ

په هیڅ څیز | بیشکه | الله | ښه پوهه | قدرت والا دے | او الله | غوره کړي دي | بعضے ستاسو

لوئے قدرت والا ذات دے۔ او الله تعالیٰ په رزق کښے تاسو له

عَلٰى بَعْضٍ فِى الرِّزْقِ ۚ فَمَا الَّذِيْنَ فُضِّلُوْا بِرَآدِّىْ

په بعضو نورو باندے | په رزق کښے | پس نه دي | هغه خلق | چه غوره کړي شوي دي | ور کونکي

په یو بل باندے فضیلت ورکړے دے لو چا ته چه فضیلت ورکړے شوے دے هغوی خپل رزق خپلو

رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ ؕ

د رزق خپل | هغه چا ته | چه مالکان دي | ښي لاسونه د دوي | چه شي دوي (ټول) | په هغے کښے | برابر

غلامانو ته دا سے نه ور کوي چه ټول په کښے بطورِ اختیار برابر شي تو آیا دا خلق د الله تعالیٰ

اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ۝ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ

آیا لو د نعمت | د الله نه | دوي انکار کوي | او الله | پیدا کړي دي | ستاسو د پاره | هم ستاسو د نفسونو نه

د نعمت نه انکار کوي او هم الله تعالیٰ ستاسو د جنس نه ستاسو د پاره ښځے

اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً

ښځے | او پیدا کړي ئے دي | ستاسو د پاره | ستاسو د ښځو نه | ځامن | او نوسي

(جوړے) پیدا کړي دي او ستاسو د ښځو نه ئے ستاسو د پاره ځامن او نمسي پیدا کړي دي

وَّرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ

او در کړے ئے ستاسو ته رزق | د پاکو څیزونو نه | آیا نو په باطل باندے | دوي ایمان راوړي | او په نعمت | د الله باندے

او پاکیزه رزقونه ئے هم در کړي دي تو آیا بیا هم دا خلق په باطل (بے بنیاده خبرو) باندے ایمان راوړي او د الله تعالیٰ

هُمْ يَكْفُرُوْنَ ۝ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ

دوي | کفر کوي | او دوي بندګي کوي | سوا | د الله نه | د هغه څه | چه اختیار نه لري

د نعمت نه انکار کوي۔ او د الله تعالیٰ نه سوا د هغه چا عبادت کوي چه هغه دوي ته

لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ۝

د دوي د پاره | د رزق | د آسمانونو | او د زمکے نه | د هیڅ هم | او نه د دوي وس رسي

د آسمانونو او د زمکے نه د هیڅ قسم رزق ورکولو اختیار نه لري او نه د دے وس لرلے شي

فَلَا تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝

پس مه بیانوئ | د الله د پاره | مثالونه | بیشکه | الله | پوهیږي | او تاسو | نه پوهیږئ

لو بس تاسو د الله تعالیٰ د پاره غلط مثالونه د تشبیه مه بیانوئ، یقیناً الله پوهیږي او تاسو نه پوهیږئ

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوْكًا لَّا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ

بیان کړے دے | الله | مثال | دیو بنده | چه دبل په قبضه کښے وی | وَس نه لری | د هیڅ څیز

الله تعالیٰ مثال بیانوی چه یو غلام دے چه دبل چا په اختیار کښے دے او په هیڅ څیز ئے پخپله قدرت نه رسی

وَّمَنْ رَّزَقْنٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ

او بل طرف ته هغه څوک دے | چه مونږ ورکړے دے مونږ هغه ته | د خپل طرف نه | رزق | ښائسته | پس هغه | خرچ کوی

او بل طرف ته یو داسے آزاد کس دے چه مونږ ورته ښائسته رزق ور کړے دے او هغه په خپل اختیار سره د هغے نه

مِنْهُ سِرًّا وَّجَهْرًا ۭ هَلْ يَسْتَوٗنَ ۭ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ

د هغے نه | په پټه | او په ښکاره | آیا | دوی برابر کیدے شی؟ | حمدونه دی | د الله دپاره | لیکن

په پټه او په ښکاره خرچ کوی آیا دا دواړه برابر کیدے شی؟ حمدونه دالله دپاره دی (په وضاحت کولو د مثال) لیکن

اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ اَحَدُهُمَآ

اکثر ددوی نه | نه پوهیږی | او بیان کړے دے | الله | یو مثال | د دوو سړو | یو په دے دواړو کښے

اکثر خلق نه پوهیږی او الله تعالیٰ یو بل مثال بیانوی چه یو دوه کسان دی چه یو په کښے

اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُوَ كَلٌّ عَلٰى مَوْلٰىهُ ۙ

ګونګا دے | چه وَس نه لری | د هیڅ څیز | او هغه | بوج دے | په خپل مالک باندے

ګونګا دے چه هیڅ کار نشی کولے او خپل مالک باندے بوج دے چه کوم ځائے ته ئے

اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُّ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ ۭ هَلْ يَسْتَوِيْ هُوَ ۙ

کوم ځائے ته ئے | چه دے لیږی | تو نه راوړی | څه خیر | آیا | برابر دے | هغه

لیږی نو څه خیر نه راوړی (دا معبودِ باطل دے) آیا دا سے کس د هغه چا برابر کیدے شی چه هغه نورو ته

وَمَنْ يَّاْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ ع

او هغه څوک | چه حکم کوی | په انصاف | او هغه دے | په لاره | نیغه

د عدل او انصاف حکم کوی او پخپله هم په نیغه لار (روان) وی (دا معبودِ حق دے)

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَمَآ اَمْرُ السَّاعَةِ

او خاص الله لره دے | (علم) د پټو خبرو | د آسمانونو | او د زمکے | او نه ده | معامله | د قیامت

او د آسمانونو او دزمکے ټول د غیبو خبر یواځے الله تعالیٰ سره دے . او د قیامت راتلل (د الله تعالیٰ په نزد)

اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ

مګر | په شان د رپ | د سترګے | یا | هغه | زیات نزدے دے (نه هغه هم) | بیشکه | الله | په هر

داسے دی لکه د سترګے رپیدل بلکه د دے هم زیات نزدے یقینا الله تعالیٰ په هر څه باندے

شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْۢ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ

څیز باندے | قادر دے | او الله | راویستلی یئ تاسو | د | خیټو | د میندو ستاسو نه

قدرت لری او الله تعالیٰ تاسو د خپلو میندو د خیټو نه په داسے حالت کښے راوویستلئ

لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا ۙ وَّجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ

چه نه پوهېدئ تاسو | په هیڅ څیز | او در کړي ئې دي | تاسو ته | غوږونه | او سترګې

چه تاسو په هیڅ نه پوهېدئ او هغه تاسو له غوږونه او سترګې او زړونه درې دپاره

وَالْاَفْـِٕدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۞ اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ

او زړونه | دې دپاره چه تاسو | شکر اوباسئ | آیا نه ګوري دوی | مارغانو ته

در کړي دي چه تاسو شکر ادا کړئ آیا دې خلقو مارغان نه دي لیدلي چه د آسمان په فضا کښې

مُسَخَّرٰتٍ فِيْ جَوِّ السَّمَآءِ ۭ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا اللّٰهُ ۭ اِنَّ

چه تابع کړے شوے دي | په فضا | د آسمان کښې | نه راټینګوي دوی | مګر | الله | بیشکه

د الله تعالی د حکم پابند دي . دوی صرف الله راټینګ کړي دي یقینا

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۞ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ

په دې کښې | خامخا ډیرې نخښې دي | دپاره د هغه خلقو | چه ایمان لري | او الله | جوړ کړي دي | ستاسو دپاره

په دې کښې د هغه خلقو دپاره ډیرې نخښې دي چه ایمان لري او الله تعالی ستاسو دپاره

مِّنْۢ بُيُوْتِكُمْ سَكَنًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُوْدِ الْاَنْعَامِ

د کورونو ستاسو نه | د آرام ځایونه | او جوړ کړي ئې دي | ستاسو دپاره | د څرمنو | د څارووانه

ستاسو کورونه د آرام ځایونه جوړ کړي دي او ستاسو دپاره ئې د څارووو د څرمنو نه

بُيُوْتًا تَسْتَخِفُّوْنَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ ۙ

کورونه (خیمې) | چه تاسو سپک مومئ هغه | په ورځ | د سفر خپل | او په ورځ | د دېره کېدو ستاسو کښې

داسې کورونه جوړ کړي دي چه تاسو ئې د سفر په ورځ او د قیام په ورځ سپک (اسان) محسوسوئ

وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَآ اَثَاثًا وَّمَتَاعًا

او د وړئ د هغې نه | او د پشمونو د هغې نه | او د وېښتو د هغې نه | سامان | او د فائدې څیزونه

او د هغې د وړئ او د پشم او د وېښتو نه ئې د کور (د استعمال) سامان او نور داسې څیزونه پیدا (جوړ) کړي دي

اِلٰى حِيْنٍ ۞ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّمَّا خَلَقَ ظِلٰلًا

تر یو وخت پورې | او الله | پیدا کړي دي | ستاسو دپاره | د هغه څه نه | چه پیدا کړي ئې دي | سوري

چه څه وخته پورې به تاسو ته فائده رسوي او الله تعالی د خپلو پیدا کړو څیزونو نه ستاسو دپاره سوري پیدا کړي دي

وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَّجَعَلَ لَكُمْ

او جوړ کړي ئې دي | ستاسو دپاره | په غرونو کښې | غارونه | او پیدا کړي ئې دي | ستاسو دپاره

او ستاسو دپاره ئې په غرونو کښې د پناه ځایونه (غارونه) جوړ کړي دي او ستاسو دپاره ئې داسې قمیصونه

سَرَابِيْلَ تَقِيْكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيْلَ تَقِيْكُمْ بَاْسَكُمْ ۭ

(داسې قمیصونه (جامې)) | چه ساتي تاسو | د ګرمۍ نه | او (داسې قمیصونه (زغرې)) | چه بچ کوي تاسو | ستاسو د جنګ نه

(جامې) پیدا کړي دي چه د ګرمۍ نه مو بچ کوي او داسې قمیصونه (جامې) هم چه ستاسو په جنګونو کښې ستاسو حفاظت کوي

كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُوْنَ ۝

همدغه شان هغه (الله) | پوره کوي | نعمت خپل | په تاسو باندې | دې دپاره چه تاسو | مسلمانان شئ (حکم ومنئ)

دغه شان هغه په تاسو باندې خپل نعمتونه دې دپاره پوره کوي چه تاسو مسلمانان (فرمانبردار) جوړ شئ

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝ يَعْرِفُوْنَ

پس که چرې | دوی مخ واړوي | نو بيشکه | په تا باندې دي | رسول | ښکاره | دوی پيژني

که بيا هم دا کافران مخ اړوي نو اې پيغمبره! ستا ذمه داري خو صرف صفا رسول دي دا خلق د الله نعمتونه

نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوْنَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُوْنَ ۝ وَيَوْمَ ع

نعمت | د الله | بيا (هم) | انکار کوي د هغې نه | او اکثر د دوی نه | ناشکره دي | او په هغه ورځ

پيژني بيا هم ترې نه انکار کوي او اکثر پکښې ناشکره دي او هغه ورځ ياده کړه کله چه

نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِيْنَ

چه موږ به راپاڅوو | د هر يو | امت نه | گواه | بيا به | اجازت ورنکړې شي | هغه خلقو ته

موږ د هر يو اُمت نه يو گواه راپاڅوو بيا به کافرانو ته د عذر پيش کولو اجازت نه ملاويږي

كَفَرُوْا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ۝ وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا

چه کفر ئې کړې دې | او نه به دوی ته | د توبې وئيلې شي | او کله چه | اووينې | هغه خلق | چه ظلم ئې کړې دې

او نه به ورته د توبې کولو فرمائش کيږي او کله چه ظالمان عذاب په خپلو سترگو اووينې

الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۝ وَاِذَا

عذاب لره | نو کم به نه کړې شي | د دوی نه عذاب | او نه به دوی ته | مهلت ورکړې شي | او کله چه

نو نه خو به ئې عذاب کم (سپک) کړې شي او نه به ورته (نور) مهلت ورکړې شي او کله چه

رَاَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوْا رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ

اووينې | هغه خلق | چه شرک ئې کړې دې | شريکان خپل | نو اووبه وائي | اې ربه زموږه! | دا دي

مشرکان خپل (جوړ کړي) شريکان اووينې نو وائي به چه اې زموږ ربه! دا دي زموږ هغه (جوړ کړي)

شُرَكَآؤُنَا الَّذِيْنَ كُنَّا نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِكَ ۚ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ

شريکان زموږ | هغه چه | موږ به | رابلل | سوا | ستا نه | پس هغوی به اوغورځوي | دوی ته

شريکان چه موږ به ستا نه سوا رابلل نو هغوی به ورله جواب ورکړي

الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝ وَاَلْقَوْا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذِنِ السَّلَمَ

دا جواب | چه بيشکه تاسو | دروغژن يئ | او پيش به کړي دوی | الله ته | په دغه ورځ | فرمانبرداري

چه تاسو خو دروغ وايئ او دوی به په دغه ورځ د الله تعالی مخې ته د فرمانبردارۍ خبرې شروع کړي

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝ اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا

او ورک به شي | د دوی نه | هغه څه | چه دوی به | د ځان نه تړل | هغه خلق | چه کفر ئې کړې دې

او کوم دليلونه د شرک يا اميدونه د شفاعت چه دوی جوړ کړي دي هغه ټول به ترې نه ورک شي چا چه کفر کړې دې

وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ زِدْنٰهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ

او منع کړی ئے وُو (خلق) | د لارے | د الله نه | زیات کړو به موږ دوی له | عذاب | د پاسه | د عذاب

او د الله تعالیٰ د لارے نه ئے خلق بند کړی دی هغوی له به موږ عذاب د پاسه عذاب زیات کړو ځکه

بِمَا كَانُوْا يُفْسِدُوْنَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِيْ كُلِّ اُمَّةٍ

په سبب د هغه چه | چه هغوی به | فساد کولو | او په هغه ورځ | چه موږ به راپاڅوو | په هر یو | امت کښے

چه دوی به فساد خورولو او هغه ورځ هم یاده کړه چه موږ به په هر امت کښے د هغوی په خلاف

شَهِيْدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيْدًا

یو گواه | په هغوی باندے | هم د هغوی د نفسونو نه | او راببه ولو موږ | تا | گواه

د هغوی نه گواه راپاڅو، او (اے پیغمبره!) تا به د دے خلقو په خلاف گواه

عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ ۭ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ

په دے خلقو باندے | او موږ نازل کړے دے | تا باندے | کتاب | وضاحت کونکے | د هر یو | څیز

دپاره راولو او موږ په تا باندے دا سے کتاب نازل کړے دے چه په هغے کښے د هر ضروری څیز پوره اصولی وضاحت

وَهُدًى وَّرَحْمَةً وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ﴿٨٩﴾ ع اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُ

او هدایت | او رحمت | او زیرے | د مسلمانانو دپاره | بیشکه | الله | حکم کوی

او د مسلمانانو دپاره هدایت، رحمت او زیرے دے۔ یقیناً الله تعالیٰ

بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيْتَآئِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ

د انصاف (کولو) | او د نیکئ (احسان) | او د مدد کولو | خپلوانو سره | او منع کوی | د بے حیایئ نه

د انصاف، د احسان او خپلوانو ته (د حقونو) د ورکولو حکم کوی او د بے حیایئ

وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٩٠﴾ وَاَوْفُوْا

او بدئ (گناه) نه | او د ظلم نه | هغه نصیحت کوی تاسو ته | دے دپاره چه تاسو | نصیحت واخلئ | او پوره کړئ

بدئ او د ظلم نه منع کوی، او تاسو ته نصیحت دد دے دپاره کوی چه تاسو نصیحت قبول کړئ

بِعَهْدِ اللّٰهِ اِذَا عٰهَدْتُّمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْاَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيْدِهَا

وعده | د الله | کله چه | تاسو وعده او کړئ | او مه ماتوئ | قسمونه | پس | د پخولو د هغے نه

او کله چه تاسو د الله سره عهد او کړئ نو هغه پوره کړئ او قسمونه د پخولو نه پس مه ماتوئ

وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ كَفِيْلًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ

او حال دا چه | تاسو جوړ کړی وی | الله | په خپلو ځانونو باندے | ذمه وار (گواه) | بیشکه | الله | پوهه دے

حالانکه تاسو الله تعالیٰ په خپل ځان باندے گواه جوړ کړے دے تاسو چه څه کوئ الله تعالیٰ

مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّتِيْ نَقَضَتْ غَزْلَهَا

په هغه څه | چه تاسو ئے کوئ | او تاسو مه کیږئ | په شان د هغه ښځے | چه سپړو دل ئے | خپل ریشلی تارونه (سپړنی)

په هغے پوهه دے او تاسو د هغے ښځے په شان مه کیږئ چه خپل تارونه ئے

مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ اَنْكَاثًا ؕ تَتَّخِذُوْنَ اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا

وُروستو | د مضبوطوالي نه | ټوټې ټوټې | تاسو جوړوئ | قسمونه خپل | ذريعه د دهوكې (ټګۍ)

د مضبوطولو نه پس ټوټې ټوټې (ريښه ريښه) كړل چه تاسو هم خپل قسمونه د فساد (او دهوكې) ذريعه

بَيْنَكُمْ اَنْ تَكُوْنَ اُمَّةٌ هِيَ اَرْبٰى مِنْ اُمَّةٍ ؕ اِنَّمَا

په خپل مينځ كښې | په دې وجه | چه شته | يوه ډله | زيات مال (فائدو) والا | د بلې ډلې نه | بيشكه

جوړه كړئ صرف په دې غرض چه څه خلق د نورو نه زياته فائده حاصله كړي (خبره داده چه) د دې

يَبْلُوْكُمُ اللّٰهُ بِهٖ ؕ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ

ازميښت كوي په تاسو | الله | په دې سره | او خامخا به بيان كړي | تاسو ته | په ورځ | د قيامت | هغه څه | چه تاسو به

په ذريعه خو الله تعالىٰ تاسو ازمائي. او تاسو چه په كومو خبرو كښې اختلاف كولو د قيامت په ورځ به درته دهغې

فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿۹۲﴾ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً

په هغې كښې | اختلاف كولو | او كه چرې | غوښتلې | الله | او خامخا جوړ كړي به تاسو | امت (ډله) | يوه

حقيقت ښكاره كړي او كه الله تعالىٰ غوښتلې نو تاسو به ئې يو جماعت (ډله) جوړ كړې وې

وَّلٰكِنْ يُّضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَلَتُسْئَلُنَّ

ليكن | ګمراه كوي هغه | چا لره | چه او غواړي | او هدايت كوي | چا ته ئې چه | خوښه شي | او خامخا به تاسو تپوس كيږي

ليكن هغه چه چا لره او غواړي ګمراه ئې كړي او چا لره چه او غواړي نو په سمه لار ئې روان كړي. او تاسو چه

عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۳﴾ وَلَا تَتَّخِذُوْٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًاۢ بَيْنَكُمْ

د هغه عملونو چه تاسو به | كول | او مه جوړوئ | خپل قسمونه | ذريعه د ټګۍ | په خپل مينځ كښې

څه كوئ د هغې باره كښې به درنه خامخا تپوس كيږي او (اے مقتدالانو) تاسو هم خپل قسمونه په خپل مينځ كښې

فَتَزِلَّ قَدَمٌۢ بَعْدَ ثُبُوْتِهَا وَتَذُوْقُوا السُّوْٓءَ بِمَا

ګنې او به خوئيږي | قدم | وروستو | د ټكلوالي د هغې نه | او وبه څكئ تاسو | عذاب (بد انجام) | په دې وجه

د فساد (او د ټګۍ) ذريعه مه جوړوئ چه په نتيجه كښې ئې هسې نه چه د چا قدم د مضبوطيا نه پس

صَدَدْتُّمْ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۹۴﴾

چه تاسو منع كړل خلق | د لارې | د الله نه | او تاسو دپاره | عذاب دے | ډير لوئې

او خوئيږي او بيا تاسو ته د الله د لارې نه د منع كولو په وجه تكليف ورسي او تاسو دپاره ډير لوے عذاب دے

وَلَا تَشْتَرُوْا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ اِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ

او مه اخلئ | په وعده | د الله | قيمت (پيسے) | لږ دے | بيشكه هغه څه | چه دي | د الله سره

او د الله تعالىٰ عهد د لږ قيمت په عوض مه خرڅوئ كه تاسو په حقيقت پوهيږئ نو الله تعالىٰ سره چه څه (اجر) دے

هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۹۵﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ

هغه | ډير غوره دي | ستاسو دپاره | كه چرے | تاسو | پوهيږئ | هغه څه | چه تاسو سره دي | هغه به ختميږي

هغه تاسو دپاره ډير غوره (بهتر) دے ځكه چه تاسو سره چه څه هم دي هغه ټول به ختم شي

وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ؕ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِيْنَ صَبَرُوْٓا

او هغه څه | چه دالله سره دی | هغه پاتې کیدونکی دی | او خامخا به مونږ ور کوو | هغه خلقوته | چه صبر ئې کړې دے

او الله تعالیٰ سره چه څه دی هغه به همیشه باقی وی۔ او چا چه د صبر نه کار اغستلے وی

اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا

دهغوی اجر | ډیر غوره (بهتر) | دهغه عملونه | چه دوی به کول | څوک چه | عمل او کړی | نیک

هغوی ته به مونږ دهغوی د کارونو مطابق بهترین اجر خامخا ور کوو چا هم چه د ایمان په حالت کښې نیک عمل

مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ

نارینه وی | او که زنانه | او حال دا چه هغه | مومن وی | نو خامخا به ور کړو مونږ هغه ته | ژوند | پاکیزه (مزے دار)

کړے وی نارینه وی که زنانه، نو مونږ به ورله خامخا پاکیزه (مزیدار دارام) ژوند ور کړو (په دنیا کښې)

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٧﴾ فَاِذَا

او خامخا به ور کړو مونږ هغوی ته | اجر دهغوی | ډیر غوره | دهغه عملونه | چه دوی به | کول | پس کله چه

او (په آخرت کښې به هم) دهغوی د کارونو مطابق بهترین اجر خامخا ور کوو۔ نو کله هم چه

قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٩٨﴾ اِنَّهٗ

لولے ته | قرآن | نو پناه غواړه | په الله سره | د | شیطان | رټل شوی نه | بیشکه

ته د قران د لوستلو اراده او کړې نو د مردود شیطان (د شر) نه په الله تعالیٰ پناه غواړه یقیناً دده وس

لَيْسَ لَهٗ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ

نشته (دے) | دده | څه وس (زور) | په هغه خلقو باندے | چه ایمان ئې راوړے دے | او په خپل رب باندے

(قابو) په هغه خلقو نه رسی چه ایمان ئې راوړے دے او په خپل رب باندے

يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٩٩﴾ اِنَّمَا سُلْطٰنُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يَتَوَلَّوْنَهٗ وَالَّذِيْنَ

توکل کوی | بیشکه | وس (زور) دده | په هغه خلقو باندے شته | چه هغوی دوستی کوی ده سره | او په هغه خلقو باندے

ځانونه سپاری دده وس خو په هغه خلقو رسی چه ده سره دوستی کوی او دده دوسوسو په وجه

هُمْ بِهٖ مُشْرِكُوْنَ ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا بَدَّلْنَآ اٰيَةً مَّكَانَ اٰيَةٍ ۙ

چه هغوی | دده دوسوسے په وجه | شرک کونکی دی | او کله چه | مونږ بدل کړو | یو آیت | په ځائې | دبل ایت

د الله سره شرک کوی او کله چه مونږ یو آیت په بل آیت سره بدل کړو

وَّاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مُفْتَرٍ ؕ

او الله | ښه پوهه دے | په هغه څه | چه هغه ئې نازلوی | نو دوی وائی | چه بیشکه | ته خو | د ځان نه جوړونکے ئې

او الله تعالیٰ چه څه نازلوی هغه ښه پیژنی نو دوی وائی چه یقیناً ته خو په الله تعالیٰ باندے دروغ تړونکے ئې

بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾ قُلْ نَزَّلَهٗ رُوْحُ الْقُدُسِ

بلکه | اکثر د دوی نه | نه پوهیږی | او وایه (چه) | راوړے دے دا قرآن | پاک | روح

بلکه په دوی کښې اکثر خلق په حقیقت نه پوهیږی ته ورته او وایه چه دا خو جبرئیل

مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهُدًى

ستادرب دطرف نه | په حق سره | دے دپاره چه کلک کړی | هغه خلق | چه ایمان ئے راوړے دے | او هدایت

ستادرب دطرفه په حقه ددے دپاره راوړے دے چه مومنان پورے مضبوط (کلک) کړی او دمسلمانانو (فرمانبردارو)

وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ۝ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ اِنَّمَا

او زیرے دے | د مسلمانانو دپاره | او یقینا | مونږ پوهیږو (په دے) | چه بیشکه دوی | وائی | چه بیشکه

دپاره هدایت او زیرے شی او (اے پیغمبره!) مونږ ته پته ده چه دا خلق ستا باره کښے دا وائی چه ده ته

يُعَلِّمُهٗ بَشَرٌ ؕ لِسَانُ الَّذِيْ يُلْحِدُوْنَ اِلَيْهِ اَعْجَمِيٌّ وَّهٰذَا

ښائی ده ته | یو انسان | ژبه | دهغه کس | چه دوی غلط نسبت کوی | هغه ته | عجمی ده | او دا (قرآن)

دا قرآن یو عجمی نصرانی انسان ښائی حالانکه دوی چه کوم سړی ته نسبت کوی دهغه ژبه خو عجمی ده او دا قران

لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِيْنٌ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۙ

ژبه | عربی ده | واضحه | بیشکه | هغه خلق | چه ایمان نه راوړی | په آیتونو | دالله

خوصفا عربی ژبه کښے دے۔ یقینًا څوک چه د الله تعالیٰ په آیتونو باندے ایمان نه راوړی

لَا يَهْدِيْهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ اِنَّمَا يَفْتَرِي

هدایت نه کوی هغوی ته | الله | او دهغوی دپاره | عذاب | دردناک دے | بیشکه | جوړوی

هغوی ته الله تعالیٰ توفیق نهٔ ور کوی او دهغوی دپاره دردناک عذاب (تیار) دے۔ یقینًا په الله باندے دروغ خو

الْكَذِبَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ۝

دروغ | هغه خلق | چه ایمان نه لری | په آیتونو | دالله | او هم دا خلق | دروغژن دی

هغه څوک تړی چه د الله تعالیٰ په ایتونو ایمان نه راوړی او په حقیقت کښے هم دا خلق دروغژن دی

مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ اِيْمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ

چا چه | کفر وکړو | په الله | پس | دایمان راوړلو نه | سوا | دهغه چانه | چه زوروړے او کړے شو

څوک چه دایمان راوړلو نه پس په الله تعالیٰ باندے کفر اوکړی سوا دهغه چانه چه (چه څوک) په کفر کولو

وَقَلْبُهٗ مُطْمَئِنٌّۢ بِالْاِيْمَانِ وَلٰكِنْ مَّنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ

او زړهٔ دهغه | کلك (مطمئن) وی | په ایمان | لیکن | چا چه | پرانستله | کفر ته

مجبوره کړے شی خو زړه ئے په ایمان باندے مطمئن وی. بلکه چا چه په کهلاؤ زړه کفر وکړو

صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللّٰهِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ

(خپله) سینه | نو په هغوی باندے | غضب دے | د الله | او د هغوی دپاره | عذاب دے

نو په هغوی باندے د الله غضب دے او د هغوی دپاره ډیر لوے عذاب تیار دے

عَظِيْمٌ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ ۙ

ډیر لوے | دا ځکه | چه بیشکه دوی | خوښ کړے دے | ژوند | دنیوی | په آخرت باندے

دا ځکه چه دے خلقو د آخرت په مقابله کښے د دنیا ژوند زیات خوښ کړے دے

وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٠٧﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ

او دا (ځکه) چه بیشکه | الله | هدایت نه کوی | قوم | کافرانو ته | دا | هغه خلق دی

او دا ځکه چه الله تعالیٰ دا سے ناشکره (کافرانو) خلقو ته سمه لار نه ښائی هم دد ے خلقو

طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ

چه مهر وهلے دے | الله | په زړونو د دوی | او په غوږونو د دوی | او په سترګو د دوی | او هم دا خلق دی

په زړونو، غوږونو او سترګو باندے الله تعالیٰ مهر لګولے دے او هم دا خلق

هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿١٠٨﴾ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٠٩﴾

بے پروا (بے خبره) | خامخا | بیشکه هم دوی | په آخرت کښے | نقصان موندونکی دی

د خپل انجام (د دین) نه غافله دی دا لازمی خبره ده چه هم دوی به په آخرت کښے د ټولو نه زیات تاوان کښے وی

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ هَاجَرُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا فُتِنُوْا

بیا | بیشکه | رب ستا | د هغه خلقو دپاره | چه هجرت ئے کړے دے | پس د دے نه | چه تکلیفونو کړے شوے وو

(د دے برعکس) بیا چا چه د تکلیفونو برداشت کولو نه پس هجرت وکړو

ثُمَّ جٰهَدُوْا وَصَبَرُوْٓا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ

بیا ئے | جهاد کړے دے | او صبر ئے کړے دے | بیشکه | رب ستا | پس د دے عملونو نه | خامخا بخښونکے

بیا ئے جهاد وکړو او صبر له ئے کار واغستلو نو یقین اوساته چه د دے ټولو خبرو نه پس ستا رب د ے خلقو ته ډیر بخښنه کونکے

رَّحِيْمٌ ﴿١١٠﴾ ع يَوْمَ تَاْتِىْ كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَّفْسِهَا

مهربان دے | په هغه ورځ | چه رابه شی | هر یو کس | چه جګړه به کوی | د خپل طرف نه

او ډیر مهربان دے۔ دا هر څه به په هغه ورځ وی چه کله به هر یو کس د خپل طرف نه د جګړے کولو دپاره راشی

وَتُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١١١﴾

او پوره به ورکړے شی | هر یو | کس ته | بدله د هغه عملونو | چه هغه کړی وی | او په دوی به | ظلم نه کیږی

او هر یو کس ته به د خپلو عملونو پوره پوره بدله ملاوشی او هیڅ ظلم به پرے نه کیږی

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ اٰمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَّاْتِيْهَا

او بیان کړے دے | الله | مثال (حال) | د یو کلی | چه وو هغه | په امن | په اطمینان | راتلو به هغے ته

او الله تعالیٰ د یو داسے کلی مثال ورکوی (بیانوی) چه ډیر په امن او اطمینان سره د هغے اهل اوسیدل

رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ

رزق د هغے | فراخه | د هر ځائے نه | نو ناشکری او کړه د هغه کلی | د نعمتونو | د الله

د هر طرف نه به ورته ښه فراخه رزق راتلو خو د الله تعالیٰ د نعمتونو ناشکری ئے او کړه نو د خپلو

فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوْعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿١١٢﴾

نو او څکوله هغے ته | الله | جامه | د لوږے | او د یرے | په سبب د هغه څه | چه دوی به | کول

عملونو په وجه الله تعالیٰ هغوی باندے دا مزه او څکله چه لوږه تنده او یره د هغوی جامه جوړه شوه

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَهُمُ

او یقینا | راغلے وو دوی ته | پیغمبر | هم د دوی نه | لو هغوی دروغژن وګڼړلو هغه | پس راونیول دوی لره

او یقینًا دوی ته هم د دوی نه یو پیغمبر راغلے وو خو دوی دروغژن اوګڼړلو نو پس کله چه دوی ظلم اختیار کړو

الْعَذَابُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝ فَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ

عذاب | په داسې حال کښې چه دوی | ظالمان وو | پس خورئ | د هغه څه نه | چه درکړی دی تاسو ته | الله

نو عذاب پرې راغے. نو الله تعالیٰ چه کوم حلال پاکیزه څیزونه تاسو ته

حَلٰلًا طَيِّبًا ۪ وَّاشْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ

حلال | پاکیزه | او شکر ادا کړئ | د نعمت | د الله | که چرے | تاسو | خاص دهغه

د رزق په طور درکړی دی هغه خورئ او که تاسو واقعي دهغه عبادت کوئ نو د الله تعالیٰ د نعمتونو

تَعْبُدُوْنَ ۝ اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ

عبادت کوئ | بیشکه | هغه حرام کړی دی | په تاسو باندے | مرداره | او وینه | او غوښه

شکر ادا کړئ. یقینا هغه خو بس په تاسو باندے مرداره ، وینه ، د خنزیر

الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ

د خنزیر | او هغه څه | چه نوم وا غستلے شی | د غیر الله | په هغے باندے | پس څوک | چه مجبوره شو

غوښه او هغه څیز حرام کړے دے چه د غیر الله نوم پرے واغستلے شی البته (خو) څوک چه مجبوره شی

غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَلَا تَقُوْلُوْا

چه نه وی | سرکشی کوونکے | او د حد نه اوړیدونکے | نو بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے | او مه وایئ تاسو

(او) د لذت دپاره ئے نه خوری (او) د ضرورت د حد نه هم نه اوړی نو الله تعالیٰ ډیر بخښونکے ډیر مهربان دے

لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلٰلٌ وَّهٰذَا حَرَامٌ

هغه څه | چه بیانوی ئے | ستاسو ژبے | دروغ | چه دا | حلال دی | او دا | حرام دی

او د کومو څیزونو باره کښے چه ستاسو ژبے دروغ خبرے جوړوی نو دا مه وایئ چه دا حلال دی او دا حرام دی.

لِّتَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ

نتیجه به دا شی چه تاسو به ئے تړئ | په الله باندے | دروغ | بیشکه | هغه خلق | چه تړی (جوړوی) | په الله باندے

ځکه چه د دے مطلب خو به دا وی چه تاسو به په الله باندے دروغ اوتړئ. یقین اوساتئ څوک هم چه په الله باندے

الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُوْنَ ۝ؕ مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۪ وَّلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝

دروغ | نشی کامیابیدے هغوی | دا خو فائده ده | لږه شان | او د دوی دپاره | عذاب دے | دردناک

دروغ تړی هغوی نه شی کامیابیدے مه دغسے خلقو دپاره خو په دنیا کښے لږ شانے فائده ده او په آخرت کښے ورله دردناک عذاب تیار دے

وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ

او په هغه خلقو | چه یهودیان دی | حرام کړی وو مونږ | هغه څه | چه بیان کړی دی مونږ | تا ته

او په یهودیانو باندے مونږ هغه څیزونه حرام کړی وو چه دهغے تذکره مونږ مخکښې

مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿١١٨﴾

د دے نه مخکښې | او مونږ ظلم نه وو کړے په هغوی | لیکن | هغوی | پخپله په خپلو ځانونو | ظلم کولو

تاته کړے ده ۔ او مونږ په هغوی باندے هیڅ ظلم نه دے کړے بلکه هغوی پخپله په ځان ظلم کولو

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ عَمِلُوا السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوْا

بیا | بیشکه | رب ستا | دهغه خلقو دپاره | چه عملونه ئے کړی دی | بد | په ناپوهۍ سره | بیا ئے | توبه اوویستله

بیا چا چه په ناپوهۍ بد عملونه اوکړل بیا د هغے نه پس توبه اوباسی

مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْٓا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ

پس | د دے | نه | او اصلاح ئے اوکړه | بیشکه | ستا رب | د دے کارونو نه وروستو | خامخا بخښونکے

او د ځان اصلاح اوکړی نو یقین اوساتئ چه د دے نه پس ستا رب ډیر بخښونکے

رَّحِيْمٌ ﴿١١٩﴾ اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِّلّٰهِ حَنِيْفًا ۭ

مهربان دے | بیشکه | ابراهیمؑ | وو | پیشوا | تابعدار | د الله | کلک د الله په دین

ډیر مهربان دے یقینا ابراهیمؑ یو لوے پیشوا (او) د الله تعالیٰ تابعدار (او) یو مخیز انسان وو

وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٢٠﴾ ۙ شَاكِرًا لِّاَنْعُمِهٖ ۭ اِجْتَبٰىهُ

او نه وو هغه | د مشرکانو نه | شکر ادا کونکے وو | د هغه د نعمتونو | هغه غوره کړے وو الله

او هغه د مشرکانو نه نه وو د الله د نعمتونو شکر گزار وو الله تعالیٰ غوره کړے وو

وَهَدٰىهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٢١﴾ وَاٰتَيْنٰهُ فِى الدُّنْيَا

او هدایت ئے ورته کړے وو | لارے نیغے ته | او ور کړے وو مونږ هغه ته | په دنیا کښے

او نیغے لارے ته ئے رسولے وو او مونږ ورله په دنیا کښے هم ښه حالت ور کړے وو

حَسَنَةً ۭ وَاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٢٢﴾ ۭ ثُمَّ اَوْحَيْنَآ

نیکئ (ښه روزی) | او بیشکه هغه دے | په آخرت کښے | خامخا د (کاملو) نیکانو نه | بیا | وحی اوکړه مونږ

او په آخرت کښے خو یقینا د هغه شمار په نیکانو کښے دے بیا (اے نبیؑ!) مونږ تاته هم

اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۭ وَمَا كَانَ

تاته | چه روان شه | په ملت | د ابراهیمؑ پسے | چه کلک وو د الله په دین | او نه وو هغه

د وحی په ذریعه دا حکم اوکړو چه د هغه ابراهیمؑ په دین (لار) باندے روان شه چه یو مخیز وو او

مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٢٣﴾ اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِيْنَ

د مشرکانو نه | بیشکه | مقرر کړے شوے وو تعظیم | د ورځے د خالی | په هغه خلقو باندے

د مشرکانو نه نه وو یقینا د هفتے د ورځے احکام خو په هغه خلقو لازم کړے شوی وو چه د هغے په باره کښے ئے

اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۚ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

چه اختلاف کړے وو | په هغے کښے | او بیشکه | رب ستا به | خامخا فیصله کوی | په مینځ ددوی کښے | په ورځ | د قیامت

اختلاف کړے وو او یقین او ساته چه ستا رب به د قیامت په ورځ ددوی به مینځ کښے دهغه تولو خبرو

فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۝ اُدْعُ اِلٰى سَبِيْلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ

په هغه شه کښے | چه دوی په | هکښے | اختلاف کولو | رابله (خلق) | لارے | د رب خپل ته | په حکمت

فیصله او کړی چه دوی به هکښے اختلاف کولو (اے نبی!) ته په حکمت او په ښه نصیحت سره خلق

وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۚ اِنَّ

او په نصیحت | خائسته سره | او بحث کوه دوی سره | په هغه طریقه | چه هغه | ډیره ښۀ وی | بیشکه

د خپل رب لارے ته رابله او بحث ورسره هم په داسے طریقه کوه چه هغه بهترینه وی یقیناً

رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ

ستا رب | هغه | ښه پیژنی | هغه څوک | چه گمراه شوی دی | د هغه د لارے نه | او هغه | ښه پیژنی

ستا رب هغه خلق هم ښه پیژنی چه دهغه د لارے نه گمراه شوی دی او هغه خلق هم ښه پیژنی چه په

بِالْمُهْتَدِيْنَ ۝ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوْا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ

هدایت والا | او که چرے | بدل اخلئ تاسو | نو بدل واخلئ | په شان | د هغے | چه تکلیف در کړے شوے وی تاسو ته

سمه لار روان دی او که چرے تاسو د چا نه د ظلم بدله اخلئ نو دومره بدله واخلئ څومره چه تاسو سره زیاتے

بِهٖ ۚ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصّٰبِرِيْنَ ۝

په هغے سره | او که چرے | تاسو صبر او کړو | نو خامخا دا | ډیر غوره دے | د صبر ناکو دپاره

شوے وی او که صبر مو او کړو نو یقیناً دا د صبر کونکو دپاره ډیره غوره ده

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ

او صبر کوه | او نۀ دے | صبر ستا | مگر | په (مدد د) الله | او ته غم مه کوه | په دوی باندے

او اے نبی! ته د صبر نه کار واخله او ستا صبر خو بس د الله په توفیق (مدد) سره دے او د دوی په باره کښے غم مه کوه

وَلَا تَكُ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ۝ اِنَّ اللّٰهَ

او مه کیږه ته | په تنګئ کښے | د هغه څه نه | چه دوی ئے تدبیر جوړوی | بیشکه | الله

او د دوی په تدبیرونو (چالونو) خپل زړۀ مۀ تنګوه یقین او ساته چه الله تعالیٰ

مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّالَّذِيْنَ هُمْ مُّحْسِنُوْنَ ۝ ع

د هغه خلقو سره دے | چه پرهیزی (د الله نه) | او د هغه خلقو (سره دے) | چه هغوی | نیکان دی

د هغه خلقو ملګرے دے څوک چه پرهیزګار وی او نیکو کار وی.

ایاتها [۱۱۱] | سورۃ بنیۤ اسرآئیل مکّیّۃ | رکوعاتها [۱۲]

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډیر مهربان | زیات رحم کونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم دهغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم۔

سُبۡحٰنَ الَّذِیۡۤ اَسۡرٰی بِعَبۡدِهٖ لَیۡلًا مِّنَ الۡمَسۡجِدِ الۡحَرَامِ

پاک دے | هغه ذات | چې بوتلو | بنده خپل | په شپې کښې | د مسجد حرام نه

الله تعالی هغه پاک ذات دے چه خپل بنده ئے د شپے د مسجد حرام نه

اِلَی الۡمَسۡجِدِ الۡاَقۡصَا الَّذِیۡ بٰرَکۡنَا حَوۡلَهٗ لِنُرِیَهٗ

مسجد اقصی | هغے ته | چه برکت اچولے مونږ | چاپیره دهغے | چه اوښایو مونږ هغه ته

هغه مسجد اقصی ته بوتلو چه دهغے چاپیره مونږ برکتونه اچولی دی (دا مونږ ځکه اوکړل) چه مونږ ده ته د خپل

مِنۡ اٰیٰتِنَا ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیۡعُ الۡبَصِیۡرُ ﴿۱﴾ وَاٰتَیۡنَا مُوۡسَی الۡکِتٰبَ

څه نښے خپلے | بیشکه | هم هغه (الله) | اوریدونکے | لیدونکے دے | اوورکړے وو مونږ | موسیٰ ته | کتاب

قدرت نښے اوښایو۔ یقیناً الله هره خبره اوری هرڅه وینی۔ او مونږ موسیٰ ته کتاب ورکړے وو

وَجَعَلۡنٰهُ هُدًی لِّبَنِیۡۤ اِسۡرَآءِیۡلَ اَلَّا تَتَّخِذُوۡا مِنۡ دُوۡنِیۡ

اوګرځولے وو مونږ هغه | هدایت | د بنی اسرائیلو دپاره | چه مه نیسئ تاسو | سوا زما نه

او د بنی اسرائیلو دپاره مو د هدایت ذریعه ګرځولے وه چه زما نه سوا بل هیڅوک کارساز

وَکِیۡلًا ﴿۲﴾ ذُرِّیَّۃَ مَنۡ حَمَلۡنَا مَعَ نُوۡحٍ ؕ اِنَّهٗ کَانَ عَبۡدًا

بل کارساز | اے اولاده! | دهغه چا | چه سواره کړی وو مونږ | د نوح سره | بیشکه هغه | وو | یو بنده

مه ګڼړئ۔ ای دهغه چا چه (اولاده) چه مونږ د نوح سره په کشتۍ کښے سواره کړی وو۔ یقیناً نوح (خو)

شَکُوۡرًا ﴿۳﴾ وَقَضَیۡنَاۤ اِلٰی بَنِیۡۤ اِسۡرَآءِیۡلَ فِی الۡکِتٰبِ لَتُفۡسِدُنَّ

شکر ګزار | او مونږ فیصله اوروله | بنی اسرائیلو ته | په کتاب کښے | چه تاسو به ضرور فساد کوئ

ډیر شکر ګزار بنده وو۔ او مونږ په کتاب کښے بنی اسرائیلو ته دا فیصله (خبره) اوروله چه تاسو به

فِی الۡاَرۡضِ مَرَّتَیۡنِ وَلَتَعۡلُنَّ عُلُوًّا کَبِیۡرًا ﴿۴﴾ فَاِذَا جَآءَ

په زمکه کښے | دوه ځلے | او تاسو به ضرور سرکشی کوئ | سرکشی | (لوئی) ډیره زیاته | پس هرکله | چه راغله

دوه کرته په زمکه کښے فساد خوروئ او ډیره سرکشی به کوئ۔ نو بس کله چه

وَعۡدُ اُوۡلٰىهُمَا بَعَثۡنَا عَلَیۡکُمۡ عِبَادًا لَّنَاۤ اُولِیۡ بَاۡسٍ

وعده | اوله دهغے دواړو نه | نو راولیږل مونږ | په تاسو باندے | بندګان | خپل | جنګیالی

د رومبے وعدے وخت راغے نو مونږ په تاسو باندے خپل داسے بندګان مسلط کړل

شَدِيْدٍ فَجَاسُوْا خِلٰلَ الدِّيَارِ ؕ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُوْلًا ۝

ډیر سخت | نو هغوی به ورننوتل | په مینځ | د کورونو کښې | او دا | وعده وه | پوره کړے شوے

چه ډیر سخت جنګیالی وو. نو هغوی ستاسو کورونو ته ورننوتل او دا یوه پوره کیدونکے وعده وه۔

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَاَمْدَدْنٰكُمْ بِاَمْوَالٍ

بیا | او راسره کړه مونږ | تاسو ته | غلبه | په هغوی باندے | او مدد او کړو مونږ ستاسو | په مالونو

بیا مونږ تاسو له ره موقع درکړه او په هغوی مو غالب کړئ او ستاسو په مال دولت او اولاد کښے

وَّبَنِيْنَ وَجَعَلْنٰكُمْ اَكْثَرَ نَفِيْرًا ۝ اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ

او ځامنو سره | او کړئ مونږ تاسو | ډیر | لښکر والا | که چرے | نیکی او کړه تاسو | نو نیکی مو او کړه

مو اضافه اوکړه او ستاسو تعداد مو زیات کړو که تاسو نیک کار کوئ

لِاَنْفُسِكُمْ ۟ وَاِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا ؕ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ

د خپلو ځانو لو دپاره | او که چرے | بدی او کړه تاسو | نو (هم) د خپلو ځانو لو دپاره | بیا هر کله | چه راغله | وعده

نو د خپلے فائدے دپاره ئے کوئ او که بد کوئ نو د خپل ځان سره بد کوئ. بیا چه کله د دویمے وعدے وخت

الْاٰخِرَةِ لِيَسُوْٓءٗا وُجُوْهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا

د دوستنی ځل | چه ورانکړی هغوی | مخونه ستاسو | او چه داخل شی هغوی | جومات ته | څنګه چه

راغے نو دشمن مو دریاندے مسلط کړو چه ستاسو مخونه خراب (وران) کړی او چه جومات ته هغه شان

دَخَلُوْهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّلِيُتَبِّرُوْا مَا عَلَوْا تَتْبِيْرًا ۝ عَسٰى

داخل شوی وو هغوی | په اول | ځل | او چه تباه کړی هغوی | هغه څه | چه غلبه پرے بیا مومی هغوی | پوره تباه کول | نزدے ده

داخل شی څنګه چه په اول ځل داخل شوی وو او چه په څه ئے زور رسی هغه تس نس (پوره برباد) کړی۔

رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا

چه رب ستاسو | رحم او کړی په تاسو باندے | او که چرے | تاسو بیا واپس کړئ (نافرمانی) | نو مونږ به هم واپس شو (عذاب ته) | او ګرځولے دے مونږ

ممکن ده چه او س ستاسو رب په تاسو باندے رحم وکړی خو که تاسو بیا هم هغه کار کوئ نو مونږ به هم

جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ۝ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ

دوزخ | د کافرانو دپاره | قید خانه | بیشکه | دا | قرآن | خودله کوی | هغے لارے ته

هغه سلوک درسره کوو. او مونږ دوزخ د کافرانو دپاره قید خانه جوړه کړے ده. حقیقت دادے چه دا

هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ

چه هغه | د ټولو نه نیغه ده | او زیرے ورکوی | مؤمنانو ته | هغه کسان | چه عمل کوی | نیک

قرآن هغه لار ښائی چه هغه د ټولو نه نیغه ده او هغه مؤمنانو ته چه نیک عملونه کوے دا زیرے ورکوی چه

اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا ۝ وَّاَنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ

چه بیشکه | هغوی دپاره | اجر | ډیر لوے | او دا چه بیشکه | هغه خلق | چه ایمان نه راوړی

هغوی دپاره ډیر لوئے اجر تیار دے او دا هم بیانوی چه څوک آخرت نه منی

ع

بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا۝ وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ

په آخرت | تیار کړے دے مونږ | دغوی دپاره | عذاب | دردناک | او غواړی | انسان

دغوی دپاره مونږ دردناک عذاب تیار کړے دے. او انسان بدی (شر) داسے غواړی

بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ ؕ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا۝ وَجَعَلْنَا

بدی (عذاب) | په شان دغوښتلو دده | خیر لره | او دے | انسان | تلوار کونکے | او جوړه کړے ده مونږ

لکه څنګه چه د خیر دپاره دعا غواړی او انسان فطری طور ډیر تلوار کونکی دے. او مونږ شپه او ورځ

الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ

شپه | او ورځ | دوه نخښے | نو کمه کړے ده مونږ | نخښه | د شپے | او جوړه کړے ده مونږ | نښه

دوه دلیلونه د توحید او د قدرت خپل جوړ کړی دی بیا د شپے نښه خو مونږ تیاره (بے نوره) کړه او د

النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا

د ورځ | روښانه | دپاره ددے چه تلسو ولټوئ | فضل | د خپل رب | او چه تاسو پوهه شئ

ورځ نښه مو روښانه کړه چه تاسو د خپل رب فضل تلاش کړئ او چه تاسو ته د کلونو شمار

عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ؕ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيْلًا۝

په شمار | د کلونو | او حساب باندے | او هر یو | څیز | وضاحت کړے دے مونږ دغے | پوره تفصیل سره

او (دمیاشتو) حساب معلوم شی او مونږ د هر یو ضروری څیز په تفصیل سره اصولی وضاحت کړے دے

وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ طٰٓئِرَهٗ فِیْ عُنُقِهٖ ؕ وَنُخْرِجُ لَهٗ

او هر | انسان | لازم کړے دے مونږ دغه سره | عمل دغه | په غاړه د دغه کښے | او مونږ به راوباسو | ده لره

او مونږ د هر انسان عملنامه د هغه د غاړے سره زوړنده کړے ده او د قیامت په ورځ به ورته

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتٰبًا يَّلْقٰهُ مَنْشُوْرًا۝ اِقْرَاْ كِتٰبَكَ ؕ كَفٰی

په ورځ | د قیامت | یو کتاب | چه مخامخ به شی ددے دغه سره | خور وور | او لوله | کتاب خپل | پوره دے

دغه عملنامه دیو تحریر (کتاب) په شکل کښے مخامخ کیږدو چه دی به ئے سپړ دلے او وینی (ورته به ووئیلی شی چه)

بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيْبًا۝ ؕ مَنِ اهْتَدٰی فَاِنَّمَا يَهْتَدِیْ

ته پخپله | نن ورځ | د خپل ځان خلاف | حساب کونکے | چا چه | سمه لار او موندله | نو بیشکه | هغه لار او موندله

خپله عملنامه او لوله نن ته پخپله د خپل ځان حساب اغستو دپاره کافی ئے. څوک چه سمه لار اختیار وی

لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ؕ وَلَا تَزِرُ

د خپل ځان دپاره | او څوک چه | بے لارے شو | نو بیشکه | هغه بے لارے شو | په (وبال د) خپل ځان باندے | او نه به اوچتوی

نو د خپلے فائدے دپاره ئے اختیار وی او څوک چه د ګمراهئ په لار ځی نو نقصان ئے د خپل ځان دے او هیڅوک به

وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰی ؕ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰی نَبْعَثَ

پیټے او چتونکے | پیټے | د بل چا | او نه یو مونږ | عذاب ورکونکی | تر دے | چه مونږ او لیږو

د بل چا د ګناه پیټی نه اوچتوی او تر څو پورے چه مونږ پیغمبر او نۀ لیږو تر هغے هیڅ چا ته هم عذاب نه ورکوو

رَسُوْلًا ۝ وَاِذَآ اَرَدْنَآ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيْهَا

یو پیغمبر | او هر کله | چه مونږ اراده او کړو | چه هلاک کړو مونږ | یو کلے | تو مونږ حکم او کړو | دهغے مالدارو خلقوته

او کله چه مونږ دیو کلی د هلاکولو اراده او کړو نو مونږ دهغے مالداره (خوشحاله) خلقوته (د تابعدارئ) حکم او کړو

فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِيْرًا ۝

نو نافرمانی او کړی هغوی | په هغے کښ | نو پوره شی | په هغه (کلی) باندے | فیصله دعذاب | نو هلاک کړو مونږ هغه (کلی) | پوره تباه

نو هغوی په هغے (کلی) کښے نافرمانی شروع کړی نو بس د عذاب حکم پرے ثابت شی نو پوره ئے تباه کړو

وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ ؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ

او څومره (ډیر) | هلاک کړی دی مونږ | پیړئ (قومونه) | وروسته | د نوح نه | او کافی دے | رب ستا

او د نوح نه وروستو مونږ ډیر امتونه (نسلونه) تباه کړی دی او ستا رب د خپلو بندګانو

بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًاۢ بَصِيْرًا ۝ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعَاجِلَةَ

په ګناهونو | د بندګانو خپلو | خبردار | لیدونکے | څوک چه | غواړی | دنیا

د جرمونو (ګناهونو) نه پوره خبر دی او هر څه وینی. څوک چه د دنیا فائده غواړی نو مونږ چه

عَجَّلْنَا لَهٗ فِيْهَا مَا نَشَآءُ لِمَنْ نُّرِيْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا

نو زر ورکړو مونږ | هغه ته | په دے کښے | هغه څه چه | مونږ ئے غواړو | چا د پاره | چه او غواړو مونږ | بیا | مقرر کړی دی مونږ

او غواړو او څومره چه د چا د پاره او غواړو نو هغه ورله هم دلته (دنیا کښے) زر ورکوو خو بیا ورله مونږ

لَهٗ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلٰىهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا ۝ وَمَنْ اَرَادَ

دهغه د پاره | دوزخ | چه داخل به شی هغے ته | بدحاله | ارټلے (شړلے) شوے | او څوک | چه غواړی

دوزخ تیار کړے دے چه هغے ته به ذلیل او خوار (بدحاله) داخل شی. او څوک چه د آخرت طلبګار وی

الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ

آخرت | او کوشش کوی | د هغے د پاره | کوشش د هغے (مناسب) | او وی دے | مؤمن | نو هم دا خلق | دی

(د آخرت فائدے غواړی) او د هغے د پاره د هغے مناسب کوشش هم کوی او مؤمن هم وی نو دا ہے خلقو

سَعْيُهُمْ مَّشْكُوْرًا ۝ كُلًّا نُّمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ

چه کوشش د دوی | قبول شوے دے | هر یو سره | امداد کوو مونږ | دوی سره هم | او هغوی سره هم | د بخشش

کوشش به قابل قدر (مقبول) وی (اے پیغمبره) مونږ دے دنیا پرستو او دیندارو هر یو سره مدد کوو دا

رَبِّكَ ؕ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا ۝ اُنْظُرْ كَيْفَ

د رب ستا نه | او نه دے | بخشش (ورکړه) | د رب ستا | بند کړے شوے | اوګوره | چه څنګه

ستا د رب ورکړه ده او ستا د رب ورکړه د هیچا د پاره بنده نه ده. اوګوره مونږ څنګه دوی په

فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجٰتٍ

فضیلت ورکړے دے مونږ | بعضو ته د دوی نه | په بعضو باندے | او خامخا آخرت | ډیر لوئ یو | درجو والا دے

یو بل باندے (په دنیا کښے) غوره کړی دی او یقین او ساته چه د آخرت درجے د تولو نه ډیرے لوئے دی

وَّاَكْبَرُ تَفْضِيْلًا ۝۲۱ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰـهًا اٰخَـرَ فَتَقْعُدَ

او ډېر لوې | فضیلت والا دے | د الله تعالیٰ سره | مه جوړه | حقدار د بندګئ | بل | ګنے نو به ته

او د ټولو نه زیاتے فضیلت والا دے۔ او د الله تعالیٰ سره بل معبود (مددګار) مه ګرځوه ګنی ملامته او

ع مَذْمُوْمًا مَّخْذُوْلًا ۝۲۲ وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ

بد حاله | شرمیدلے | او فیصله کړے ده | ستا رب | چه بندګي به نه کوئ تاسو | مګر | صرف د هغه

بے یار و مددګار به پاتے شے۔ او ستا رب دا حکم (فیصله) کړے ده چه د هغه نه سوا به د بل چا عبادت نه کوئ

وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ؕ اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ

او کوئ پلار او مور سره | ښیګړه | که چرے | ورسی | ستا په وړاندے | بوډاتوب ته | یو د دوی نه

او د مور او پلار سره ښیګړه (ښه سلوک) کوئ، که په دوی دواړو کښے یو یا دواړه ستا په وړاندے (موجودګئ)

اَوْ كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ لَّهُمَآ اُفٍّ وَّلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ

یا | دواړه | نو مه وایه | دوی ته | اُف قدرے (هم) | او مه رټه | دا دواړه | او وایه

کښے بوډاوالی ته ورسیږی نو اُف قدرے ورته هم ونه کړے او مه ئے رټه بلکه په نرمئ ورسره د ادب وینا کوه.

لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيْمًا ۝۲۳ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ

دوی ته | خبره | عزتمنده (نرمه) | او ټیټ ساته | دے دواړو ته | وزر (مټے) | د عاجزئ | د شفقت د وجے

او د هغوی په وړاندے په مینه او محبت سره د عاجزئ نه ټیټ اوسیږه او دا دعا کوه

وَقُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِيْ صَغِيْرًا ۝۲۴ رَبُّكُمْ

او وایه | اے ربه زما | رحم او کړه په دواړو باندے | لکه څنګه چه | دوی زه پاللی یم | په وړوکوالی کښ | رب ستاسو

چه ای ربه! څنګه چه دوی په وړوکوالی کښے زما پالنه کړے ده نو ته هم دوی سره د رحمت معامله اوکړه

اَعْلَمُ بِمَا فِيْ نُفُوْسِكُمْ ؕ اِنْ تَكُوْنُوْا صٰلِحِيْنَ فَاِنَّهٗ

ښه پوهه دے | په هغه څه | چه ستاسو په زړونو کښ دی | که چرے یئ تاسو | نیکان (اخلاص منی) | نو بیشکه هغه (الله)

ستاسو په زړونو کښے چه څه دی هغه ستاسو رب ته ښه معلوم دی که تاسو نیکان شوئ نو یقیناً هغه

كَانَ لِلْاَوَّابِيْنَ غَفُوْرًا ۝۲۵ وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ

دے | توبه کونکو د پاره | بخښونکے | او ورکړه | خپلوانو ته | حق د هغه | او مسکین ته (هم)

د هغه خلقو ګناهونه معاف کوی چه هغه ته ډیر رجوع کوی. او رشته داران، محتاج او مسافر ته د هغوی

وَابْنَ السَّبِيْلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيْرًا ۝۲۶ اِنَّ الْمُبَذِّرِيْنَ كَانُوْٓا

او مسافر ته (هم) | او مه لګوه مال | په بے ځایه خرچ کولو سره | بیشکه | بے ځایه مال خرچ کونکی | دی

حق اداء کړه او خپل مال بے ځایه مه لګوه (مه خرچ کوه). یقین اوساګ چه بے ځایه مال خرچ کونکی

اِخْوَانَ الشَّيٰطِيْنِ ؕ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهٖ كَفُوْرًا ۝۲۷ وَاِمَّا

ورونړه | د شیطانانو | او دے | شیطان | د خپل رب | ډیر ناشکره | او که چرته

د شیطان ورونړه (ملګری) دی. او شیطان خو د خپل رب ډیر ناشکره دی. او که چرے ته

تُعۡرِضَنَّ عَنۡهُمُ ابۡتِغَآءَ رَحۡمَةٍ مِّنۡ رَّبِّكَ تَرۡجُوۡهَا فَقُلۡ

تہ مخ اړوے | د دوی نه | دپاره د تلاش | د رحمت | د رب خپل | چه ته امید ساتے د هغے | نو وایه

د خپل رب د رحمت په انتظار کښے چه ته ئے امید لرے د دوی د حق ادا کولو نه مخ اړوے نو بیا دوی ته

لَهُمۡ قَوۡلًا مَّيۡسُوۡرًا ۝ وَلَا تَجۡعَلۡ يَدَكَ مَغۡلُوۡلَةً اِلٰى عُنُقِكَ

دوی ته | خبره | نرمه (خوږه) | او مه ساته | لاس خپل | تړلے (شوے) | څټ خپل پورے

په نرمۍ سره جواب ورکوه. او نه (خو دومره شوم جوړیږه چه) خپل لاس خپل څټ پورے وتړے

وَلَا تَبۡسُطۡهَا كُلَّ الۡبَسۡطِ فَتَقۡعُدَ مَلُوۡمًا مَّحۡسُوۡرًا ۝ اِنَّ

او مه ئے خوروه | په پوره | خوروالی سره | گنی کیښے به ته | ملامته | ستومانه | بیشکه

او (نه دا سے سخا یه فضول خرچه جوړیږه چه) ته لاس بلکل کولاو پریدے گنے ملامته تش تورلاس والا عاجزیه پاتے ئے

رَبَّكَ يَبۡسُطُ الرِّزۡقَ لِمَنۡ يَّشَآءُ وَيَقۡدِرُ ؕ اِنَّهٗ كَانَ

رب ستا | فراخوی | رزق | چا دپاره | چه او غواړی | او کموی ئے | بیشکه هغه | دے

حقیقت دا دے چه ستا رب دچا چه رزق او غواړی فراخه کوی ئے ورله او دچا چه او غواړی تنگوی ئے. یقیناً هغه

بِعِبَادِهٖ خَبِيۡرًاۢ بَصِيۡرًا ۝ وَلَا تَقۡتُلُوۡۤا اَوۡلَادَكُمۡ خَشۡيَةَ

په بندگانو خپلو | پوره خبردار | لیدونکے | او مه وژنئ تاسو | بچی خپل | دوجے د ویرے

دخپلو بندگانو د حالاتو نه پوره خبردار دے او هر څه وینی. او خپل بچی د غربت (غریبۍ) د ویرے نه

اِمۡلَاقٍ ؕ نَحۡنُ نَرۡزُقُهُمۡ وَاِيَّاكُمۡ ؕ اِنَّ قَتۡلَهُمۡ كَانَ خِطۡاً

دلوږے نه | مونږ | رزق ورکوو دوی ته (هم) | او تاسو ته (هم) | بیشکه | وژل د دوی | ده | گناه

مه وژنئ مونږ هغوی ته هم رزق ورکوو او تاسو ته هم. یقیناً د هغوی وژل ډیره لویه گناه ده

كَبِيۡرًا ۝ وَلَا تَقۡرَبُوا الزِّنٰۤى اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً ؕ وَسَآءَ سَبِيۡلًا ۝

ډیره لویه | او مه نزدے کیږئ | زنا ته | بیشکه دا | ده | بے حیائی | او بده | لار ده

او زنا ته ورنزدے هم نه شئ یقیناً دا خو د بے حیائی کار او ډیره بده لار (طریقه) ده

وَلَا تَقۡتُلُوا النَّفۡسَ الَّتِىۡ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالۡحَقِّ ؕ وَمَنۡ قُتِلَ

او مه وژنئ | نفس | هغه | چه حرام کړے دے | الله تعالیٰ | مگر | په حق سره | او څوک | چه اووژلی شو

او د کوم نفس وژل چه الله تعالیٰ حرام کړی دی هغه مه وژنئ مگر په جائزه. او څوک چه په ظلم سره

مَظۡلُوۡمًا فَقَدۡ جَعَلۡنَا لِوَلِيِّهٖ سُلۡطٰنًا فَلَا يُسۡرِفۡ

په ظلم سره | نو یقیناً | مونږ ورکړے دے | د هغهٔ وارث ته | قوت (اختیار) | پس هغه دے زیاتے نه کوی

ووژلی شو نو مونږ د هغه ولی (وارث) ته د قصاص اختیار ورکړے دے نو دا دے هم

فِّى الۡقَتۡلِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ مَنۡصُوۡرًا ۝ وَلَا تَقۡرَبُوۡا مَالَ الۡيَتِيۡمِ

په وژلو کښے | بیشکه | هغه سره به | امداد کولے شی | او مه نزدے کیږئ | مال | د یتیم ته

دقاتل په وژلو کښے زیاتے نه کوی. یقیناً دے د مدد لائق دے. او د یتیم مال ته هم ورنزدے نه شئ

إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۖ وَأَوْفُوا

مکر | په هغه طریقه | چه هغه | ډیره ښه ده | تر دے | چه ورسی هغه | ځوان ځیلے ته | او پوره کړئ

مکر په هغه طریقه چه هغه ښه‌تره وی تر دے چه هغه ځوان شی. او د وعدے

بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا

وعده | بیشکه | وعده | د دے به | تپوس کیږی | او پوره ورکوئ | پیمانه | کله چه

پابندی کوئ. یقین او ساتئ چه د وعدے باره کښے به تپوس کیږی. او کله چه یو څیز په پیمانه ورکوئ

كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ

تاسو پیمانه کوئ | او تول کوئ | په تله | نیغه (برابره) باندے | دا کار | ډیر غوره دے | او ډیر ښه

نو پوره پوره ئے پیمانه کوئ او د تول دپاره صحیح (سمه) تله استعمالوئ. دا طریقه ډیره ښه ده او د دے

تَأْوِيلًا ۝ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ

انجام والا دے | او مه ځه ته | په هغه څه پسے | چه نه وی | ستا | په هغے باندے | څه علم (دلیل) | بیشکه | غوږ

انجام هم ډیر ښه دے. او (اے بنده) د کومے خبرے چه تاته پوره علم (یقین) نه وی په هغے پسے مه ځه

وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝ وَلَا تَمْشِ

او سترګه | او زړه | دا ټول چه دی | د دے باره کښے به تپوس کیږی | او مه ګرځه

یقین او ساته چه د غوږونو، سترګو او زړونو د دے ټولو د استعمال باره کښ به تپوس کیږی

فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ

په زمکه کښ | په لویئ (غرور) سره | بیشکه ته | هیڅ کله ته ئے شلولے | زمکه | او هیڅ کله نه شے رسیدے

او د زمکے په مخ ایغ نیغ (په غرور سره) مه ګرځه. نه خو ته زمکه شلولے شے او نه په اوږدوالی کښے

الْجِبَالَ طُولًا ۝ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝

غرونو ته | په اوږدوالی کښے | دا ټول | دی | بدی د دے | په نزد | د رب ستا | ناخوښه

غرونو ته رسیدے شے. دا ټول بد کارونه دا سے دی چه ستا رب ته بلکل ناخوښ دی.

ذٰلِكَ مِمَّا أَوْحٰى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ

دا | بعضے هغه خبرونه دی | چه وحی کړے ده | تاته | رب ستا | د حکمت نه | او مه جوړوه

اے نبی! دا د حکمت هغه خبرے دی چه تاته ئے ستا رب وحی کړے ده او (اے بنده) ته د الله تعالی

مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ۝

د الله تعالی سره | معبود | بل | ګنے او به غورځولے شے ته | په دوزخ کښے | ملامته | رټلے شوے

سره بل څوک معبود (مددګار) مه جوړوه ګنے ملامته او په دیکو دیکو به (ذلیل) دوزخ ته او غورځولے شے

أَفَأَصْفٰكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰئِكَةِ إِنَاثًا ۚ

آیا لو غوره کړی دی تاسو | رب ستاسو | په ځامنو سره | او نیولی دی هغه | د فرشتو نه | لونړه

اے مشرکانو! آیا ستاسو رب تاسو ته خو ځامن درکړل او د ځان دپاره ئے فرشتے لونړه جوړے کړی دی؟ حقیقت دا دے

ع

اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِیْ هٰذَا

بیشکه تاسو | خامخا وایئ | خبره | ډیره لویه | او یقیناً | قسماقسم بیان کړی دی مونږ | په دے

چه تاسو ډیره نامعقوله دروغو خبره کوئ او یقیناً مونږ په دے قرآن کښے په قسماقسم طریقو سره د توحید وضاحت کړے دے

الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ۖ وَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ۝ قُلْ لَّوْ كَانَ

قرآن کښے | چه نصیحت واخلی دوی | او نه زیاتوی دوی لره | مګر | نفرت (تیښته) | او وایه | که چرے | وے

چه خلق به پوهه شی او نصیحت قبول کړی خو دا خبره دوی په تیښته (نفرت) کښے نوره هم اضافه کوی ته او وایه که چرے

مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِی الْعَرْشِ

د هغه سره | خدایان | لکه چه | دوی وائی | نو د هغه وخت | خامخا به لټولی وے دوی | د عرش والا ته

د هغه (الله) سره نور حقدار دیندی ګو وے لکه څنګه چه دوی وائی (چه دا زمونږ شفعاء دی) نو هغوی به د عرش مالک ته د رسیدو د لار دیکت

سَبِيْلًا ۝ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ۝

څه لار | پاک دے هغه | او اوچت دے | د هغه څه نه | چه دوی ئے وائی | په اوچتوالی | لوے سره

د پاره ضرور څه لار تلاش کړے وه (او دا په دلیل د عجز وے) حقیقت دا دے چه دا خلق چه څه وائی د الله ذات د هغے نه

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ۗ

پاکی وائی | د هغه | آسمانونه | اووه | او ځمکه | او هغه څوک | چه په دے کښے دی

بلکل پاک او ډیر اوچت دے اووه واړه آسمانونه او ځمکه او په دے کښے موجود ټول مخلوق د هغه الله پاکی بیانوی

وَاِنْ مِّنْ شَیْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ

او نشته | هیڅ یو څیز | مګر | پاکی وائی | سره د حمد د هغه | لیکن | تاسو نه پوهیږئ

او داسے یو څیز نشته مګر هغه د الله د حمد سره سره د هغه تسبیح (پاکی) وائی خو تاسو د هغوی په تسبیح

تَسْبِيْحَهُمْ ۗ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ۝ وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ

په تسبیح د هغوی | بیشکه هغه | دے | ډیر صبرناک | ډیر بخښونکے | او کله چه | ته لولے | قرآن

نه پوهیږئ. یقیناً هغه ډیر صبرناک او بخښونکی ذات دے. او اے نبی کله چه ته قرآن لولے (بیانوے)

جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا

نو جوړوو مونږ | په مینځ ستا | او په مینځ | د هغه خلقو کښے | چه ایمان نه راوړی | په آخرت | یوه پرده

نو مونږ ستا او د هغه خلقو تر مینځه چه آخرت نه منی یوه پټه پرده اچوو

مَّسْتُوْرًا ۝ وَّجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ

پټه | او پیدا کړو مونږ | په زړونو د دوی باندے | پردے | چه پوهه نه شی دوی په دے (قرآن)

او په زړونو ورله داسے پردے پیدا کړو چه منع کونکے وی د پوهے د قرآن نه او په غوږونو کښ ورله درونډوالے پیدا کوو

وَفِیْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِی الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا

او په غوږونو د دوی کښ | درونډوالے | او کله چه | ته یادوے | خپل رب | په قرآن کښ | اکیلے (یواځے) | نو اوړی دوی

او کله چه ته په قرآن کښے د خپل رب یواځے ذکر او کړے (توحید بیان کړے) نو دوی په نفرت سره شا کړی او روان شی

عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا۝ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖٓ

په شاګانو خپلو | نفرت کونکي | او موږ | ښه پوهېږو | په هغه (غرض) | چه دوی غوږ ږدي | په هغې باندے

دا خلق چه کله ستا خبرو ته غوږ ږدي نو په کوم نیت چه دوی غوږ ږدي هغه موږ ته ښه معلوم دے

اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى اِذْ يَقُوْلُ الظّٰلِمُوْنَ

کله چه | غوږ ږدي دوی | تا ته | او کله چه | دوی | په خپلو منځو کښے مشورے کوي | کله چه | وائي | ظالمان

او کله چه دوی په خپلو منځو کښے مشورے کوي (هغه هم موږ ته معلوم دي) کله چه ظالمان (مسلمانانو ته) وائي

اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا۝ اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا

(چه) تاسو (خو) نه یئ روان | مګر | په یو سړي پسے | چه جادو پرے شوے دے | او ګوره | څنګه | بیانوي دوی

تاسو خو په یو داسے سړي پسے روان شوي یئ چه جادو پرے شوے دے. او ګوره کنه چه دا خلق ستا دپاره

لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا۝ وَقَالُوْٓا

ستا دپاره | مثالونه | پس بے لارے شول دوی | پس طاقت نه لري دوی | د سمے لارے | او وائي دوی

څنګه څنګه مثالونه بیانوي پس دوی پخپله ګمراه شوي دي او س په سمه لار نه شي راتلے

ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا۝

آیا کله چه | شو موږ | هډوکي | او ذره ذره (چوره) | نو آیا موږ به | خامخا بیا راپاڅولے شو | په پیدائش | نوي سره

او دوی وائي چه آیا کله موږ هډوکي او چوره چوره شو نو دنوي سره به بیا راپیدا کیږو؟ ته ورته ووایه چه تاسو کاڼړي شئ

قُلْ كُوْنُوْا حِجَارَةً اَوْ حَدِيْدًا۝ اَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ

او وایه! | شئ تاسو | کاڼړي | یا | اوسپنه | یا یو بل داسے مخلوق | د هغې نه | چه لوے ښکاري

یا اوسپنه شئ یا بل یو داسے مخلوق شئ چه ستاسو په زړونو کښے دے ته هم سخت وي (نو بیا به هم تاسو

فِيْ صُدُوْرِكُمْ ۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ مَنْ يُّعِيْدُنَا ؕ قُلِ الَّذِيْ

ستاسو په سینو کښے | پس زر دے چه دوی به وائي | (چه) څوک به | بیا ژوندي کوي موږ؟ | او وایه | هغه ذات

دوباره پیدا کیږئ) نو اوس به دوی وائي چه څوک به موږ دوباره ژوندي کوي؟ ته ورته ووایه چه هغه ذات

فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُوْنَ اِلَيْكَ رُءُوْسَهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ

چه پیدا کړي ئې تاسو | په اول | ځل | پس زر دے چه به خوزوي دوی | تا ته | سرونه خپل | او وائي به

به موږ پیدا کوي چا چه په اول ځل پیدا کړي وئ. نو په تعجب سره به ستا مخکښې سرونه او خوزوي او وائي به

مَتٰى هُوَ ؕ قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَرِيْبًا۝ يَوْمَ يَدْعُوْكُمْ

چه کله به وي | دا؟ | او وایه | امید دے | چه شي دا | نزدے | په هغه ورځ | چه راوبلي هغه تاسو

چه دا به کله کیږي؟ ته ورته او وایه امید دے چه ډېر لږ دے به وي په کومه ورځ به چه هغه تاسو راوبلي

فَتَسْتَجِيْبُوْنَ بِحَمْدِهٖ وَتَظُنُّوْنَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا۝

نو جواب به ورکوئ تاسو | د هغه په حمد سره | او تاسو به خیال کوئ | چه تاسو نه وئ تیر کړے | مګر | ډېر لږ

نو تاسو به د هغه د حمد سره د هغه حکم ومنئ او تاسو به دا خیال کوئ چه تاسو خو په دنیا کښے ډېر لږ وخت تیر کړے دے

وَقُلْ لِّعِبَادِيْ يَقُوْلُوا الَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ

او وایه | زما بندګانو ته | چه وائي دے | هغه خبره | چه هغه | زیاته ښه وی | بیشکه | شیطان

اوا ے نبیؐ! زما مؤمنانو بندګانو ته اووایه چه په وخت د دعوت کښې هم هغه خبره کوی کومه چه ډیره ښه وی ډیره بهتره وی، یقیناً شیطان

يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِيْنًا ﴿٥٣﴾

فساد اچوی | د دوی په مینځ کښې | بیشکه | شیطان | دے | د انسان | دشمن | ښکاره

د دوی په مینځ کښې فساد اچوی. شیطان خو یقینی طور د انسان ښکاره دشمن دے۔

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ ؕ اِنْ يَّشَاْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَّشَاْ

رب ستاسو | ښه پوهه دے | په تاسو باندے | که چرے | اوغواړی هغه | نو رحم به در باندے اوکړی | او که چرے | اوغواړی

ستاسو رب تاسو ډیر ښه پیژنی، که هغه اوغواړی نو رحم به در باندے اوکړی او که هغه اوغواړی نو

يُعَذِّبْكُمْ ؕ وَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ

نو عذاب به در کړی تاسو ته | او نه یُ لیږلے مونږ ته | په دوی باندے | ذمه وار | او رب ستا | ښه پوهه دے | په حال د هغه چا

عذاب به در کړی او اے نبیؐ مونږ خو ته په دے خلقو څه ذمه وار نه یُ لیږلے. او څوک چه په آسمانونو او زمکه

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ عَلٰى بَعْضٍ

چه په آسمانونو | او زمکه کښې دی | او یقیناً | غوره کړی دی مونږ | بعضے | پیغمبران | په بعضو باندے

کښے دی هغه ټول ستا رب ته ښه معلوم دی، او یقیناً مونږ بعضے پیغمبرانو ته په بعضو باندے فضیلت ورکړے دے

وَّاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ

او ورکړے وو مونږ | داؤد ته | زبور | او وایه! | راوبلئ | هغه څوک | چه تاسو (ورته) ګمان کوئ | سوا د هغه نه

او داؤد علیه السلام ته مونږ زبور ورکړے وو. (اے نبیؐ دے مشرکانو ته) او وایه چه ستاسو چه په چا باندے د حاجت روا ګمان دے

فَلَا يَمْلِكُوْنَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيْلًا ﴿٥٦﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ

پس اختیار نه لری هغوی | د لرے کولو | د تکلیف | ستاسو نه | او نه د اړولو | دغه | خلق

هغوی خو (لږ) راوبلئ، هغوی خو نه ستاسو نه تکلیف (مصیبت) لرے کولے شی او نه ئے بدلولے شی کوم خلق چه دوی

يَدْعُوْنَ يَبْتَغُوْنَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيْلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ

چه دوی ئے رابلی | هغوی لټوی | رب خپل ته | نزدیکت | چه کوم یو په هغوی کښے | زیات نزدے دے

رابلی هغوی خو پخپله د خپل رب سره (د) نزدیکت (ذریعه) تلاش کوی چه په هغوی کښے به کوم یو الله تعالیٰ ته زیات نزدے وی

وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَهٗ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهٗ ؕ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ

او اُمید ساتی | د هغه د رحمت | او یریږی | د هغه د عذاب نه | بیشکه | عذاب | ستا د رب

او د الله تعالیٰ د رحمت امید ساتی او د هغه د عذاب نه یریږی، یقیناً ستا د رب د عذاب نه

كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿٥٧﴾ وَاِنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ

دے | چه یره ترے کیدے شی | او نشته | هیڅ یو کلے | مګر | مونږ | هلاکونکی د هغے یُو | مخکښې

یریدل پکار دی۔ او د کافرانو یو کلے هم داسے نشته چه مونږ ئے د قیامت د ورځے نه مخکښې

يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ

دور ځے | د قیامت نه | یا عذاب ور کونکی یُو هغے ته | عذاب | ډیر سخت | دے | دا (حکم)

هلاک نه کړو یا ورله سخت عذاب ورنه کړو، دا خبره (د تقدیر) په کتاب کښے

فِي الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ۝٥٨ وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ

په کتاب کښے | لیکلے شوے | او نه یُو منع کړی مونږ | د دے نه چه رالیږو مونږ | نخښے | مګر

لیکلے شوے دے او نخښے رالیږل او معجزات ور کول کوم چه دوی غواړی مونږ ځکه موقوف کړی دی چه پخوانو خلقو

اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُوْنَ ؕ وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ

د دے خبرے | چه دروغژن ګڼلے وے | هغه | وړومبنو خلقو | او ور کړے وه مونږ | ثمودیانو ته | اوښه

ئے تکذیب کړے وو او ثمودیانو ته مو اوښه (د صالح د نبوت)

مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ؕ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ اِلَّا تَخْوِيْفًا ۝٥٩

یوه نخښه ښکاره | نو هغوی ظلم او کړو | په هغے باندے | او نه رالیږو مونږ | نخښے | مګر | د یرولو دپاره

ښکاره نخښه ور کړه خو هغوی ورسره ظلم وکړو، او مونږ خو نخښے هم د یرولو دپاره رالیږو

وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ؕ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا

او کله چه | او ویل مونږ | تا ته | (چه) بیشکه | رب ستا | راګیر کړی دی | خلق | او نه دے جوړ کړے مونږ | لیدل

او اے نبی! هغه وخت یاد کړه کله چه مونږ تا ته وویل چه ستا رب په ټولو خلقو احاطه کړے ده، او مونږ چه تا ته کومه نظاره

الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ

هغه | چه ښودلے مونږ تا ته | مګر | ازمیښت | د خلقو دپاره | او اُونه | هغه چه بد ئے ویلی شوے دی

په شپه د معراج کښ ښودلے ده هغه مو د کافرانو خلقو دپاره ازمیښت جوړ کړو او هغه ونه هم (امتحان جوړ کړو) چه

فِي الْقُرْاٰنِ ؕ وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ۝٦٠ ع

په قرآن کښ | او مونږ یروو دوی | پس نه زیاتوی دوی لره | مګر | سرکشی | ډیره لویه

په قرآن کښے ئے بد صفات بیان شوی دی، او مونږ خو دوی یروو خو په هغے سره د دوی سرکشی نوره هم زیاتیږی

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ

او کله چه | او ویل مونږ | فرشتو ته | (چه) سجده او کړئ | آدم ته | پس سجده او کړه هغوی | سوا | د ابلیس نه

او کله چه مونږ فرشتو ته او ویل چه د آدم طرف ته سجده او کړئ نو د ابلیس نه بغیر ټولو او کړه

قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ۝٦١ قَالَ اَرَءَيْتَكَ

او ویل هغه | چه آیا زه به سجده کوم | هغه چا ته | چه تا پیدا کړے دے | د خټے نه | او ئے ویل | خبر را کړه ما ته

هغه او ویل آیا زه هغه چا ته سجده او کړم چه تا د خټے نه پیدا کړے دے. وئے ویل: ته لږ او ګوره

هٰذَا الَّذِيْ كَرَّمْتَ عَلَيَّ ۫ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

چه دا | هغه کس دے | چه تا عزتمن کړے دے | په ما باندے | که چرے | تا وروسته کړم زه | تر ورځے | د قیامت پورے

دا هم هغه کس دے چه تا ورله په ما باندے فضیلت ور کړے دے. که چرے تا ما ته د قیامت د ورځے پورے مهلت را کړو

لَاَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهٗۤ اِلَّا قَلِيْلًا ۝ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ

نو خامخا زه به جوړ څخه او پلسم | اولاد دده | سوا | دلږو نه | او ویل (الله) | لاړ شه (ځه) | پس څوک | چه روان شو تا پسے

نو دلږو نه سوا نور دده ټول اولاد جوړ ے به او پاسم الله تعالیٰ تعالیٰ ورته او ویل: زه لاړ شه! په دوی کښې چه څوک تا پسے

مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً مَّوْفُوْرًا ۝ وَاسْتَفْزِزْ

د دوی نه | نو بیشکه | دوزخ | بدله (سزا) ده ستاسو | بدله (سزا) | پوره | او وخویوه (دهوکه کړه)

روان شول نو ستاسو د ټولو پوره پوره بدله به هم دوزخ وی. او په دوی کښے چه

مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ

هغه څوک | چه ستا پرے وس برشی | د دوی نه | په آواز خپل سره | او وزغلوه (راوله) | په دوی باندے | سواره خپل

په چا ستا وس رسی هغوی په خپل آواز سره او غولوه او په هغوی باندے خپل سواره او پیاده فوجونه

وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ؕ

او پیاده خپل | او شریک شه دوی سره | په مالونو | او بچو کښے | او وعدے کوه د دوی سره

(لښکرے) راوخیژوه او د هغوی په مال او اولاد کښے خپله حصه جوړه کړه او وعدے ورسره کوه او حقیقت دا دے

وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ۝ اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ

او وعده نه کوی د دوی سره | شیطان | مگر | د دهوکے | بیشکه | زما بندګان | نشته دے | ستا

چه د دوی سره د شیطان وعدے د دهوکے نه سوا بل څه نه دی. یقین او ساته چه زما په مخلصانو بندګانو باندے ستا

عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ ؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكِيْلًا ۝ رَبُّكُمُ الَّذِيْ

په هغوی باندے | څه زور (وس) | او کافی دے | ستا رب | ذمه وار (کارساز) | رب ستاسو | هغه (ذات) دے

هیڅ وس نه رسی. او اے نبی! ستا رب یوا ځے کارساز کافی دے ستاسو رب هغه ذات دے چه

يُزْجِيْ لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّهٗ

چه چلوی | تاسو د پاره | کشتۍ | په دریاب کښے | چه تاسو او لټوئ | بعضے فضل د هغه | بیشکه هغه

ستاسو د فائدے د پاره په دریاب کښے کشتۍ چلوی چه تاسو د هغه فضل تلاش کړئ. یقیناً هغه په تاسو

كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ۝ وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ

دے | په تاسو باندے | ډیر مهربان | او کله | چه ورسی تاسو ته | تکلیف | په دریاب کښے | نو هیر شی تاسو نه

باندے ډیر مهربان دے. او کله چه په دریاب کښے تاسو باندے مصیبت راشی نو کوم خدایان (معبودان)

مَنْ تَدْعُوْنَ اِلَّاۤ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىكُمْ اِلَى الْبَرِّ

هغه څوک | چه تاسو ئے رابلئ | سوا | د هغه (الله) نه | پس هر کله | چه نجات در کړی هغه تاسو ته | د اوچے طرف ته

چه تاسو رابلئ د الله تعالیٰ نه سوا هغه ټول تاسو نه ورک شی. بیا کله چه هغه (الله) تاسو بچ کړی (او اوچے ته مو راولی)

اَعْرَضْتُمْ ؕ وَكَانَ الْاِنْسَانُ كَفُوْرًا ۝ اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَّخْسِفَ

نو تاسو مخ اړوئ | او دے | انسان | ډیر ناشکره | آیا نو بے غمه شوئ تاسو | د دے نه | چه الله به بنخ کړی

نو تاسو مخ واړوئ. او کافر، مشرک انسان ډیر ناشکره دے آیا تاسو سره د دے خبرے ډیره (خطره) نشته چه هغه الله د اوچے په

بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوْا

تاسو | په طرف | دا وچه ګنبے | یا به راولیږی | په تاسو باندے | دکانړو باران | بیا به | او نه مومئ تاسو

یو حصه کښې تاسو پشان دقارون ښخ کړی یا در باندے پشان دقوم لوط دکانړو باران اوکړی او بیا به تاسو ته دخپل ځان دپاره

لَكُمْ وَكِيْلًا ﴿٦٨﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ اَنْ يُّعِيْدَكُمْ فِيْهِ تَارَةً

دځان دپاره | څوک کارساز | آیا | بے غمه شوئ تاسو | ددے نه | چه بیا (واپس) بوځی تاسو | په دے (دریاب) کښے | یو ځل

څوک کارساز او ذمه وار ملاؤ نشی. آیا تاسو ددے خبرے نه هم بے فکره (بے غمه) شوی یئ چه هغه تاسو بیا هم دے دریاب

اُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيْحِ فَيُغْرِقَكُمْ

بیا | پس راولیږی | په تاسو | سخت طوفان | د هوا | بیا غرق کړی تاسو

ته بوځی او بیا در باندے د هوا سخت طوفان راولیږی (او) ستاسو د ناشکرئ په سزا کښے مو غرق کړی

بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهٖ تَبِيْعًا ﴿٦٩﴾

په سبب د هغے | چه تاسو کفر کړے دے | بیا به | او نه مومئ تاسو | دځان دپاره | په مونږ | د دے په باره کښے | څوک تپوس کونکے

او بیا به هیڅوک زمونږ نه دتپوس پوښتنے کولو قابل اونه مومئ او حقیقت دا دے چه مونږ

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيْٓ اٰدَمَ وَحَمَلْنٰهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

او یقینًا | مونږ عزت ور کړے دے | اولاد | د آدم ته | او سواره کړی دی مونږ دوی | په اوچه | او په دریاب کښے

د آدمؑ اولاد ته ډیر عزت ور کړے دے او مونږ دوی دپاره په وچه او په دریاب کښے سورلئ مهیا (پیدا) کړی دی

وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلٰى كَثِيْرٍ مِّمَّنْ

او مونږ رزق ور کړے دے دوی ته | د پاکو څیزونو نه | او مونږ غوره کړی دی دوی | په ډیرو باندے | د هغه چا نه

او پاکیزه رزق مو ورله ور کړے دے او په خپل ډیر مخلوق باندے مو ورله

خَلَقْنَا تَفْضِيْلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوْا كُلَّ اُنَاسٍۢ بِاِمَامِهِمْ ۚ

چه مونږ پیدا کړی دی | په غوره کولو سره | په هغه ورځ | چه راوغواړو مونږ | هره | ډله | سره د عملنامو خپلو

فضیلت ور کړے دے. هغه ورځ یاده کړه کله چه مونږ ټول انسانان د خپلو عملنامو سره راوغواړو (راوبلو)

فَمَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ فَاُولٰٓئِكَ يَقْرَءُوْنَ كِتٰبَهُمْ

پس چا ته | چه ور کړے شوه | عملنامه خپله | د هغه په ښی لاس کښے | نو دغه خلق به | لولی | عملنامے خپلے

بیا چا ته چه خپله عملنامه په ښی لاس ور کړے شی نو هغوی به ئے لولی او په هغوی به

وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَ فِيْ هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ

او ظلم به نه کیږی په هغوی باندے | په قدر د تار د هډوکی | او هغه څوک | چه وی | په دے (دنیا) کښے | ړوند | نو وی به هغه

د تار د هډوکی د کجورے برابر هم ظلم نه کیږی او څوک چه په دے دنیا کښے دحق نه ړوند پاتے شو نو هغه به په آخرت کښے

فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿٧٢﴾ وَاِنْ كَادُوْا لَيَفْتِنُوْنَكَ

په آخرت کښے (هم) | ړوند | او زیات بے لارے به وی | د لارے (د جنت) نه | او یقینًا وو دوی نزدے | چه خامخا واړوی تا

هم ړوند وی بلکه (او) د نجات د لارے نه به ډیر زیات لرے وی. او اے نبی! مونږ چه تا ته کومه وحی در لیږلے ده

ع

عَنِ الَّذِيٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهٗ ۖ

د هغه څه نه | چه مونږ وحي کړے ده | تا ته | چه ته اوتړے | په مونږ باندے | سوا د هغے نه

قرينه وه چه دے کافرانو ته د هغے نه اړولے وے (دے دپاره) چه ته په مونږ باندې د خان نه څه دروغ وتړے

وَاِذًا لَّاتَّخَذُوْكَ خَلِيْلًا ۝ وَلَوْلَآ اَنْ ثَبَّتْنٰكَ لَقَدْ كِدْتَّ

او دغه وخت به | دوی نيولے وے ته | دوست (خپل) | او که چرے | مونږ ته نه وے ټينګ کړے | نو يقيناً | نزدے وه

او که تا داکار کړے وے نو دوی به ته خپل خوږ دوست جوړ کړے وے او که مونږ ته مضبوط کړے نه وے نو ته به هم

تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيْلًا ۝ اِذًا لَّاَذَقْنٰكَ ضِعْفَ

چه ته مائل شوے وے | دوی ته | لږ شان | دغه وخت به | مونږ خامخا څکولے تا ته | دوچند عذاب

لږ لږ دوی ته مائله شوے وے. او که داسے شوی وے نو مونږ به تا ته په دنيا کښے هم

الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا ۝

د ژوند | او دوچند عذاب | د مرګ | بيا به | نه موندلو تا | خان دپاره | زمونږ په مقابله کښے | څوک مددګار

او د مرګ نه پس هم عبرتناکه سزا ور کړے وے او بيا به تا زمونږ په مقابله کښے څوک مددګار هم نه وے موندلے

وَاِنْ كَادُوْا لَيَسْتَفِزُّوْنَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوْكَ مِنْهَا

او يقيناً وو دوی نزدے | چه خامخا وخوځوی دوی تا | د زمکے نه | د دے دپاره چه اوباسی تا | د دے نه

او نزدے وه چه دوی تا ته مکړونه جوړ کړی وے او د دے مکے نه مستاقدمونه خوځولے وے چه تا د دے مکے نه بهر اوباسی

وَاِذًا لَّا يَلْبَثُوْنَ خِلٰفَكَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا

او دغه وخت | دوی به ايسار نشی | وروسته دستا نه | مګر | لږ وخت | په شان د طريقے | د هغه چا سره | چه مونږ ليږلی وو

او که داسے او شوه نو دوی به هم ستا د تلو نه پس دلته ډير وخت پاتے نه شی. دا زمونږ هغه طريقه (کار) دے چه ستا نه مخکښې ډيرو

قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيْلًا ۝ اَقِمِ الصَّلٰوةَ

مخکښې ستا نه | پيغمبران خپل | او ته به او نه مومے | زمونږ طريقے لره | څه بدليدل | کوه | مونځ

پيغمبرانو سره مونږ اختيار کړے وو او ته به زمونږ په طريقه (دستور) کښے هيڅ تبديلی او نه مومے اے نبی! د نور د زوال

لِدُلُوْكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ ۭ اِنَّ

د زوال | د نور نه | تر تيارے | د شپے پورے | او مونځ | د صبا (هم کوه) | بيشکه

نه پس د شپے د تيارہ خوريدو پورے ته مونځونه کوه. او د صبا په وخت کښے د قرآن (چه رکن اصلی د مونځ دے) اهتمام کوه

قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُوْدًا ۝ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ

مونځ | د صبا | دے | وخت د حاضرئ | او د شپے په څه حصه کښے | تهجد کوه | په دے (قرآن) سره

ياد ساته چه د صبا د مونځ وخت د فرشتو د حاضرئ وخت دے. او د شپے په څه حصه کښے تهجد کوه

نَافِلَةً لَّكَ ۖ عَسٰٓى اَنْ يَّبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا ۝

دا زياتی (نفل) دی | ستا دپاره | نزدے ده | چه ورسوی تا لره | رب ستا | مقام | محمود ته

دا ستا دپاره يو اضافی عبادت دے. اميد دے چه ستا رب تا مقام محمود (مقام د شفاعتِ کبرٰی) ته اورسوی

وَقُلْ رَّبِّ اَدْخِلْنِیْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِیْ مُخْرَجَ

او ووایه | اے ربه زما | داخل کړه ما | په داخلیدو | غوره سره | او اوباسه ما | په وتلو

او دا دعا کوه چه ای ربه ما چه چرته داخوے په ښه شان ے داخل کړه او ما چه د چرته نه اوباسے نو په

صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّیْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِیْرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ

غوره سره | او را کړه | ماته | د خپل طرف نه | غلبه | چه مدد ورسره وی | او ووایه

عزت سره ے اوباسه. او ماته خاص د خپل طرف نه داسے غلبه (اقتدار) را کړه چه ستا مدد ورسره وی.

جَآءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ؕ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴿٨١﴾

راغے | حق | او ورک شو | باطل | بیشکه | باطل | دی | ورکیدونکی

او ووایه چه حق راغے او باطل ختم شو یقینًا باطل ختمیدونکے څیز دے

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ۙ

او مونږ رالیږو | د قرآن نه | هغه څه | چه هغه | شفاء | او رحمت دے | د مؤمنانو دپاره

او مونږ په قرآن کښے داسے څیزونه رالیږو چه هغه د مؤمنانو دپاره د ظاهری او روحانی مرضونو شفاء او رحمت دے

وَلَا یَزِیْدُ الظّٰلِمِیْنَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَی الْاِنْسَانِ

او نه زیاتوی دا قرآن | ظالمانو لره | مګر | نقصان | او کله چه | مونږ انعام او کړو | په انسان باندے

البته د ظالمانو په حق کښے (د هغوی د عناد د وجے) د تاوان نه سوا اور څه نه زیاتوی. او کله چه مونږ په انسان باندے انعام و کړو

اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ یَئُوْسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ

نو مخ اړوی | او لرے کړی | د ده خپله | او کله چه | ورسی ده ته | مصیبت | نو وی | نا امیده | او ووایه

نو هغه مخ اړوی د قرآن نه او تکبر شروع کړی. او کله چه پرے څه مصیبت راشی نو بیا نا امیده وی. اے نبی! او ووایه چه

كُلٌّ یَّعْمَلُ عَلٰی شَاكِلَتِهٖ ؕ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰی

هر یو | عمل کوی | په طریقه خپله باندے | پس رب ستاسو | ښه پیژنی | هغه څوک | چه دے هغه | زیات په صحیح

هر یو کس په خپله طریقه کار (عمل) کوی او ستاسو رب ته ښه پته ده چه څوک د ټولو نه زیات په سمه لار

سَبِیْلًا ﴿٨٤﴾ وَیَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الرُّوْحِ ؕ قُلِ الرُّوْحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّیْ ع

لار باندے | او دوی تپوس کوی ستانه | د روح په باره کښے | او ووایه | (چه) روح | حکم د رب زما دے

روان دے او اے نبی! دا خلق ستانه د روح د ملاؤ پیدائش په باره کښے تپوس کوی نو ته ورته او ووایه چه روح خو زما د رب یو حکم دے

وَمَآ اُوْتِیْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ

او نه دے درکړے شوے تاسو ته | د علم نه | مګر | لږ | او که چرے | مونږ او غواړو | نو خامخا لرے به کړو

او تاسو ته چونکه لږ علم درکړے شوے دے د دے وجے تاسو د دے په حقیقت نشئ پوهیدے. او که مونږ او غواړو

بِالَّذِیْۤ اَوْحَیْنَاۤ اِلَیْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَیْنَا

هغه څه | چه مونږ وحی کړے ده | تا ته | بیا به | او نه مومے ته | د ځان دپاره | په دے سره | زمونږ په مقابله کښے

نو کوم وحی مو چه تا ته کړے ده هغه به درنه واپس کړو بیا به ته د هغے په واپس راوړلو کښے زمونږ په مقابله کښے څوک

وَكِيلًا ﴿٨٦﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ
مددګار | مګر | دوجې د رحمت | د رب ستا نه | بیشکه | فضل دهغهٔ | دے | په تا باندے
مددګار اونهٔ مومې، لیکن مسلسل جاري پاتے کیدل ستا د رب یو مهرباني ده. یقیناً په تا باندے دهغه ډیر

كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا
ډیر لوئے | او وایه | که چرے | راجمع شي | انسانان | او پیریان | په دے خبره | چه راوړی دوی
لوئے فضل دے. ته او وایه که چرے انسانان او پیریان په دے خبره اتفاق اوکړی چه

بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ
په شان | ددے | قرآن | نو نه شي راوړے | ددے په شان | اګر که شي | بعضے ددوی نه
ددے قرآن په شان کلام جوړ کړی نو نه ئے شي جوړولے اګر که د یو بل سره

لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ
د بعضو دپاره | مددګار | او یقیناً | قسم قسم بیان کړی دی مونږ | خلقو ته | په دے | قرآن کښے
مدد هم اوکړی. او یقیناً مونږ د خلقو دپاره په دے قرآن کښے قسم قسم مثالونه او دلیلونه

مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا
د هر قسمه | مثال نه | پس نه کوي | ډیر | خلق | مګر | ناشکري | او وائی دوی
بیان کړی دی بیا هم اکثر خلق د ناشکرئ کولو نه سوا په بل څه خوشحاله نه دی. او دوی وائی چه

لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنبُوعًا ﴿٩٠﴾
(چه هیڅ کله مونږ به ایمان نه راوړو) | په تا باندے | تر دے | چه ته روانه کړے | زمونږ دپاره | د زمکے نه | یو چینه
مونږ په تا باندے تر هغے پورے ایمان نه راوړو تر څو چه زمونږ دپاره د زمکے نه یو چینه راونه باسے.

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ
یا دے شي | ستا | یو باغ | د کجورو نه | او د انګورو نه | پس روان کړے ته | نهرونه
یا دے ستا د کجورو او د انګورو یو باغ وے او ته دے د هغے په مینځ مینځ کښے

خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا
د هغے په مینځ کښے | په روانولو سره | یا راوغورځوے ته | آسمان | لکه څنګه چه | ته ګمان کوے | په مونږ باندے
نهرونه جاري کړے. یا څنګه چه ته دعوي کوے د اسمان ټکړے په مونږ باندے

كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ
ټوټے ټوټے | یا راولے ته | الله تعالی | او فرښتے | مخامخ (زمونږ) | یا دے وي | ستا | یو کور
راوغورځوے یا الله تعالی او فرښتے مونږ ته مخامخ راولے. یا دے ستا د سرو زرو

مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ ۖ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ
د سرو زرو نه | یا اوخیژے ته | آسمان ته | او هیڅ کله | مونږ یقین نه کوو | ستا په ختلو باندے
یو کور وي یا دے ته آسمان ته اوخیژے او مونږ ستا ختل هم تر هغے پورے نه منو

حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ ؕ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ

تر دے | چه ته نازل کړے | مونږ ته | یو کتاب | چه مونږ ئے ولولو | اووایه! | پاک دے | رب زما

ترڅو چه ته مونږ ته یو کتاب رانه وړے چه مونږ ئے ولولو، اووایه ورته سبحان الله (زما رب پاک ذات دے)

ع هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ۝ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْا

نه یم زۀ | مگر | یو انسان | پیغمبر | او نه دی منع کړی | خلق | د منځ په منه | چه ایمان راوړی

زۀ خو صرف پیغام رسونکے (پیغمبر) انسان یم او کله چه خلقو ته د هدایت پیغام راشی نو د ایمان راوړو نه صرف

اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ

کله چه | راغے دوی ته | هدایت | مگر | دے خبرے | چه ووئیل دوی | آیا رالیږلے دے | الله تعالی

دے خبرے منع کړی دی چه وئیل به ئے آیا الله تعالی یو انسان

بَشَرًا رَّسُوْلًا ۝ قُلْ لَّوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ

یو انسان | پیغمبر | اووایه | که چرے | وے | په زمکه کښے | فرشتے | چه گرځیدے

پیغمبر رالیږلے دے، ورته اووایه که چرے په زمکه کښے هم فرشتے په اطمینان سره

مُطْمَئِنِّيْنَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ۝

په آرام | نو خامخا به مونږ رالیږلے وه | په دوی باندے | د آسمان نه | فرشته | پیغمبر

اوسیدے (گرځیدے راگرځیدے) نو مونږ به ضرور د آسمان نه یوه فرشته پیغمبر دوی ته رالیږلے وے

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًاۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ

اووایه | کافی دے | یو ځے الله تعالی | گواه | په مینځ زما | او په مینځ ستاسو کښے | بیشکه هغه | دے

ته دوی ته اووایه چه زما او ستاسو په مینځ کښے د گواهۍ د پاره یو ځے الله تعالی کافی (پوره) دے. یقیناً هغه

بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًاۢ بَصِيْرًا ۝ وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ

په خپلو بندگانو باندے | بنه خبر دار | لیدونکے | او چاته چه | لار اوښائی | الله تعالی | نو هم هغه | هدایت موندونکے دے

د خپلو بندگانو نه بنه خبر دے او هر څه وینی. او الله تعالی چه چاته هدایت اوکړی نو بس هم هغه په سمه لار شو

وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ

او چاله چه | بے لارے کړی هغه | نو هیڅ کله به ته بیا نه مومے | د هغوی د پاره | مددگاران | سوا د هغه نه

او چالره چه بے لارے کړی نو د الله نه سوا به د هغوی د پاره ته څوک مددگار او نۀ مومے

وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ عُمْيًا وَّبُكْمًا وَّصُمًّا ؕ

او مونږ به راجمع کړو دوی | په ورځ | د قیامت | اگرځیدونکی په مخونو د دوی باندے | ړانده | او گونگیان | او کانړه

او مونږ به دوی د قیامت په ورځ پړ مخے داسے راجمع کړو چه ړانده گونگیان او کانړه به وی

مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ۝ ذٰلِكَ

ځائے د دوی | دوزخ دے | هر کله | چه کمے شی لمبے (د هغے) | نو زیاتے به کړو مونږ په دوی باندے | اور | دا

او دوزخ به ئے ټیکاله (ځائے) وی کله چه د هغے اور په کمیدو شی نو مونږ به ئے لوړزیات په غر غنډو کړو. دا

جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا

بدله د دوی ده | ځکه چه دوی | کفر کړے وو | په آیتونو زمونږ | او وویل ئے | آیا هر کله | چه شو مونږ

د دوی سزا ده ځکه چه دوی زمونږ د آیتونو نه انکار کړے وو او وئیل ئے وو چه آیا مونږ کله چه (د مرګ نه پس)

عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ۝۹۸ اَوَلَمْ يَرَوْا

هډوکی | او ذره ذره | آیا مونږ به | خامخا بیا را پاخولی شو | په پیدائش | نوی سره | آیا دوی نه ګوری

هډوکی هډوکی او چوره چوره شو نو آیا بیا به د نوی پیدائش سره را پیدا کیږو. آیا (ولے) دوی دومره سوچ نه کوی

اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى

چه بیشکه | الله تعالیٰ | هغه ذات | چه پیدا کړی ئے دی | آسمانونه | او زمکه | قادر دے | په دے

چه کوم الله تعالیٰ چه اسمانونه او زمکه پیدا کړی دی (هغه) په دے هم قادر دے چه د دوی په شان خلق

اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيْهِ ؕ

چه پیدا کړی | په شان د دوی | او مقرر کړے ئے دے | د پاره د دوی | یوه نیټه | چه هیڅ شک نشته | په هغے کښے

را پیدا کړی او هغه د دوی د پاره یوه داسے نیټه مقرر کړے ده چه د هغے په راتلو کښے هیڅ شک نشته

فَاَبَى الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا كُفُوْرًا ۝۹۹ قُلْ لَّوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَآئِنَ

پس نه کوی | ظالمان | مګر | ناشکری | او وایه | که چرے تاسو | مالکان شئ | د خزانو

بیا هم ظالمان د ناشکرئ نه سوا په بله خبره راضی نه دی. (اے نبی د دے کافرانو ته) او وایه چه که چرے زما د رب

رَحْمَةِ رَبِّيْٓ اِذًا لَّاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ ؕ وَكَانَ الْاِنْسَانُ

د رحمت | د رب زما | (نو) دغه وخت | خامخا به تاسو بند کړئ | د ویرے | د خرچ کیدو نه | او دے | انسان

خزانے ستاسو په اختیار کښے شی نو (بیا به هم) تاسو د هغے د ختمیدو د ویرے نه ضرور لاسونه بند نیولی وی

قَتُوْرًا ۝۱۰۰ ع وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى تِسْعَ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ فَسْئَلْ

ډیر زړه تنګے | او یقینًا ورکړے و مونږ | موسیٰ ته | نهه | معجزے | ښکاره | پس تپوس او کړه

او انسان ډیر زړه تنګے دے. او یقینًا مونږ موسیٰ علیه السلام ته نهه واضحے معجزے (نخښے) ورکړے وے.

بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهٗ فِرْعَوْنُ اِنِّيْ

د بنی اسرائیلو نه | کله چه | راغے موسیٰ دوی ته | نو او وئیل | ده ته | فرعون | بیشکه زه

او س ته لږ د بنی اسرائیلو نه تپوس او کړه چه کله موسیٰ دوی ته راغے نو فرعون ورته او وئیل چه اے موسیٰ!

لَاَظُنُّكَ يٰمُوْسٰى مَسْحُوْرًا ۝۱۰۱ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ اَنْزَلَ

خامخا ګمان کوم په تا باندے | اے موسیٰ | د جادو کړے شوی | او وئیل هغه | یقینًا | تا ته پته ده | چه نه دی را لیږلی

ستا باره کښے خو زما دا خیال دے چه په تا باندے جادو شوے دے. موسیٰ ورته او وئیل (چه) تا ته ښه پته ده

هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ بَصَآئِرَ ۚ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّكَ

دا (نخښے) | مګر | رب | د آسمانونو | او زمکے | ښکاره دلیلونه | او بیشکه زه | خامخا ګمان کوم په تا باندے

چه دا ټولے نخښے صرف د اسمانونو او د زمکے رب ستاسو د پوهے د پاره رالیږلی دی او اے فرعون! ستا باره کښے

یٰفِرْعَوْنُ مَثْبُوْرًا ﴿۱۰۲﴾ فَاَرَادَ اَنْ یَّسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْاَرْضِ

اے فرعون | دھلاک شوی | پس ارادہ اوکړه هغهٔ | چه اوشړی دوی | د زمکے نه

زما دا خیال دے چه ته تباه کیدونکے ئے. بیا فرعون دا اراده اوکړه چه دا بنی اسرائیل د مصر د زمکے نه

فَاَغْرَقْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ جَمِیْعًا ﴿۱۰۳﴾ وَّقُلْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ

نو غرق کړو مونږ هغه | او هغه څوک | چه ورسره وو | ټول | او مونږ اوویل | وروسته د هغهٔ نه

بهر اوباسی خو مونږ هغه او د هغه ټول ملګری په یو ځای غرق کړل. او د هغهٔ د هلاکولو نه وروسته مونږ

لِبَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ

بنی اسرائیلو ته | (چه) اوسیږئ | په زمکه کښے | پس کله چه | راشی | وعده | د آخرت

بنی اسرائیلو ته اوویل چه (اوس) تاسو په زمکه کښے اوسیږئ بیا چه کله د آخرت وعده راشی نو مونږ به تاسو

جِئْنَا بِكُمْ لَفِیْفًا ﴿۱۰۴﴾ وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ؕ

نو راوبه لو مونږ | تاسو لره | غونډ (په جمع) | او په حق سره | نازل کړے دے مونږ دا (قرآن) | او په حق سره | نازل شوے دے

ټول راجمع کړو او مونږ دا دے قرآن نزول په حق سره شروع کړے دے او هم په حق سره نے نزول پوره شوے دے

وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِیْرًا ﴿۱۰۵﴾ وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ

او مونږ ته نے لیږلے ته | مګر | زیرے ورکونکے | او یرونکے | او قرآن | جدا جدا کړے دے مونږ دا

او اے نبی ته خو مونږ صرف تابعدارو ته د زیری ورکولو او نافرمانو ته د یرولو دپاره لیږلے ئے او مونږ دا قرآن جدا جدا

لِتَقْرَاَهٗ عَلَی النَّاسِ عَلٰی مُكْثٍ وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِیْلًا ﴿۱۰۶﴾

د حصے دپاره چه ته نے لوستلے | په خلقو باندے | په دمه دمه | او مونږ نازل کړے دا | په لږ لږ نازلولو سره

حصو ته تقسیم کړے دے دے دپاره چه ته نے خلقو ته په دمه دمه اولولے او مونږ لږ لږ نازل کړے دے

قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ؕ اِنَّ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ

او وایه | که ایمان راوړئ تاسو | په دے | یا ایمان نه راوړئ | بیشکه | هغه خلق | چه ورکړے شوے ورکړے شوی ته | علم

(اے نبی کافرانو ته) او وایه چه تاسو په دے قرآن ایمان راوړئ او که نه راوړئ کوم خلقو ته چه د دے نه مخکښې علم ورکړے

مِنْ قَبْلِهٖٓ اِذَا یُتْلٰی عَلَیْهِمْ یَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿۱۰۷﴾ۙ

مخکښې د دے نه | کله چه | اولوستلے شی دا (قرآن) | هغوی ته | نو پریوځی هغوی | په زنو (په مخونو) | سجده کونکی

شوے دے هغوی ته چه کله دا اولوستلے شی نو هغوی د ډیرے خشوع نه خطرے نه جو ختے کړی زمکے ته او سجده کونکی شی

وَّیَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَآ اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿۱۰۸﴾

او وائی دوی | پاک دے | رب زمونږ | بیشکه | دے | وعده | د رب زمونږ | خامخا پوره کړے شوے

او وائی چه زمونږ رب پاک دے. او زمونږ د رب وعده به خامخا پوره کیږی

وَیَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ یَبْكُوْنَ وَیَزِیْدُهُمْ خُشُوْعًا ﴿۱۰۹﴾ قُلِ

او پریوځی | په زنو باندے پرمخے | ژاړی دوی | او زیاتوی دوی لره | عاجزی | او وایه

او په ژړا ژړا پرمخے پریوځی او قرآن سره د دوی په زړونو کښے عاجزی نوره هم زیاته شی. اے نبی! دوی ته او وایه که تاسو

ادۡعُوا اللّٰهَ اَوِ ادۡعُوا الرَّحۡمٰنَ ؕ اَیًّا مَّا تَدۡعُوۡا فَلَهُ الۡاَسۡمَآءُ

او بلئ تاسو | الله | یا | او بلئ تاسو | رحمٰن | په هر یو نوم | چه را بلئ تاسو (هغه) | نو هم د هغه دي | نومونه

الله تعالیٰ د الله په نوم سره را بلئ یا د رحمٰن په نوم سره، په کوم یو نوم چه تاسو هغه را بلئ نو یوه خبره ده ځکه چه

الۡحُسۡنٰی ۚ وَلَا تَجۡهَرۡ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتۡ بِهَا وَابۡتَغِ

زیات ښائسته | او مه کوه وایه په اوچت آواز سره | مونځ خپل | او مه ډیر په پټه وایه | دا (مونځ) | او او لټوه

ټول ښائسته نومونه هم د هغه دي، او ته په خپلو ټولو مونځونو کښې قرآت په جهر سره هم مه کوه او په ټولو کښې اخفاء هم مه کوه بلکه

بَیۡنَ ذٰلِكَ سَبِیۡلًا ۝ وَقُلِ الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِیۡ لَمۡ یَتَّخِذۡ وَلَدًا

په مینځ ددې کښې | لار | او او وایه | حمد وثنه دي | الله لره | هغه ذات | چه نه ئې دے نیولے | ځوئے

بعضې په جهر سره او بعضې په اخفاء سره دا کوه او وایه چه ټول حمد وثنه د هغه الله تعالیٰ دي چه نه ئې ځوک ځوئے جوړ کړے دے

وَّلَمۡ یَكُنۡ لَّهُ شَرِیۡكٌ فِی الۡمُلۡكِ وَلَمۡ یَكُنۡ لَّهُ

او نشته | د هغه | هیڅ ځوک شریک | په بادشاهئ کښې | او نشته | د هغه

او نه ورسره په بادشاهئ کښې ځوک شریک شته او نه ئې د کمزورئ (عاجزئ) د وجې مددګار له

وَلِیٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرۡهُ تَكۡبِیۡرًا ۝

هیڅ ځوک مددګار | د کمزورئ د وجې نه | او لوئي وایه د هغه | پوره لوئي |

ضرورت شته او (بلکه) د هغه دا سے لوئي بیان کړه ځکه چه د هغه د لوئي بیانولو حق وي.

آیاتها [۱۱۰]	سورة الکهف مکّیّة	رکوعاتها [۱۲]

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

خاص په نوم | د الله | چه ډیر مهربان | زیات رحم کونکے دے (شروع کوم)

خاص په مدد د نوم د هغه الله چه عام مهربان دے او خاص مهربان دے شروع کوم.

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِیۡۤ اَنۡزَلَ عَلٰی عَبۡدِهِ الۡكِتٰبَ وَلَمۡ یَجۡعَلۡ

حمد وثنه دي | الله تعالیٰ لره | هغه ذات | چه نازل کړے ئې دے | په خپل بنده باندے | کتاب | او نه ئې دے پیدا کړے

ټول د خدائي صفتونه د هغه الله تعالیٰ دي چه په خپل بنده باندے ئې کتاب نازل کړے دے او هیڅ قسم نقصان ئې پکښې

لَّهُ عِوَجًا ۝ قَیِّمًا لِّیُنۡذِرَ بَاۡسًا شَدِیۡدًا مِّنۡ لَّدُنۡهُ

په دے کښې | څه کوږوالے | پوخ بیان والا دے | دے دپاره چه او یروي هغه | د عذاب | سخت نه | د الله د طرف نه

پریښودے نه دے بلکه پوخ ئې لار ښودونکے (او اسان) کتاب ئې دے دپاره نازل کړے دے چه د خپل د طرف نه د سخت عذاب

وَیُبَشِّرَ الۡمُؤۡمِنِیۡنَ الَّذِیۡنَ یَعۡمَلُوۡنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمۡ

او زیرے ورکړي | مؤمنانو ته | هغه کسان | چه عملونه کوي | نیک | چه بیشکه | شته د دوي دپاره

نه خلق اویروي او کوم مؤمنان چه نیک عمل کوي هغوي ته د دے خبرے زیرے ورکړي چه د هغوي دپاره ډیر بهترین

أَجۡرًا حَسَنًا ۝٢ مَّٰكِثِينَ فِيهِ أَبَدٗا ۝٣ وَيُنذِرَ ٱلَّذِينَ قَالُواْ

اجر | ښائسته | اوسيږي به | په دے کښے | هميشه | او اويروي | هغه خلق | چه وائي

(ښائسته) اجر تيار دے چه په هغے کښے به هميشه هميشه اوسيږي. او هغه خلق اويروي چه هغوي وائي چه الله تعالى

ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدٗا ۝٤ مَّا لَهُم بِهِۦ مِنۡ عِلۡمٖ وَلَا لِأٓبَآئِهِمۡۚ

نيولى دے | الله تعالى | اولاد | نشته | دوي لره | په دے باندے | هيڅ علم | او نه د دوي پلار نيکه لره

د ځان د پاره خوئے جوړ کړے دے. حالانکه په دے خبرے د دوي سره او د دوي د پلار نيکه سره هيڅ دليل نشته

كَبُرَتۡ كَلِمَةٗ تَخۡرُجُ مِنۡ أَفۡوَٰهِهِمۡۚ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبٗا ۝٥

ډيره غټه | خبره ده | چه راوځي | د خولو د دوي نه | نه وائي دوي | مگر | دروغ

ډيره غټه (خطرناکه) خبره د دوي د خولو نه راووځي، څه چه وائي هغه ټش دروغ دي.

فَلَعَلَّكَ بَٰخِعٞ نَّفۡسَكَ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمۡ إِن لَّمۡ يُؤۡمِنُواْ

نو شايد چه ته | هلاکوونکے ئې | خپل ځان لره | په دوي پسے | که چرے | ايمان نه راوړي دوي

نو اوس اے نبي! که دا خلق په قرآن ايمان نه راوړي نو آيا دا سے ښکاري چه ته د دوي په غم کښے په

بِهَٰذَا ٱلۡحَدِيثِ أَسَفًا ۝٦ إِنَّا جَعَلۡنَا مَا عَلَى ٱلۡأَرۡضِ زِينَةٗ

په دے | خبره (کلام) | د غم د وجه نه | بيشکه | موږ جوړ کړي دي | هغه څه | چه په زمکه دي | ښائست

افسوس کولو کولو ځان هلاک کوے. يقين او ساته چه د زمکے په مخ دا ټول څيزونه موږ د زمکے زينت

لَّهَا لِنَبۡلُوَهُمۡ أَيُّهُمۡ أَحۡسَنُ عَمَلٗا ۝٧ وَإِنَّا لَجَٰعِلُونَ

د دے زمکے | چه وازمايو موږ دوي | چه کوم يو په دوي کښے | ډير ښه | عمل والا دے | او بيشکه موږ | خامخا گرځونکي يو

(ښائست) ځکه جوړ کړے دے چه دا خلق وازمايو چه څوک په کښې زيات ښه عمل کوي. او دا هم يقين او ساته چه

مَا عَلَيۡهَا صَعِيدٗا جُرُزًا ۝٨ أَمۡ حَسِبۡتَ أَنَّ أَصۡحَٰبَ ٱلۡكَهۡفِ

هغه څه لره | چه په دے زمکه دي | ميدان | صفا (خالي) | آيا | ته گمان کوے | چه بيشکه | غار والا

د زمکے په مخ چه څه هم موجود دي يوه ورځ به موږ دا ټول يو صفا ميدان جوړ کړو. ستا گنے دا خيال دے چه غار والا

وَٱلرَّقِيمِ كَانُواْ مِنۡ ءَايَٰتِنَا عَجَبًا ۝٩ إِذۡ أَوَى ٱلۡفِتۡيَةُ

او رقيم والا | وو | د نخښو زموږ نه | ناشنا (عجيبه) | کله چه | پناه واخستله | ځوانانو

او رقيم والا خلق زموږ د قدرت په نخښو کښے څه ډير عجيبه څيز دے. څه وخت چه دغه ځوانانو غار کښے

إِلَى ٱلۡكَهۡفِ فَقَالُواْ رَبَّنَآ ءَاتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحۡمَةٗ وَهَيِّئۡ

غار ته | لو وے وئيل | اے ربه زموږ! | راکړه موږ ته | د خپل طرف نه | رحمت | او اسان کړه

پناه واخستله او په دے کښې ئے الله تعالى ته او وئيل (چه) اے زموږ ربه! موږ ته د خپل طرف نه ګلکوالے راکړه

لَنَا مِنۡ أَمۡرِنَا رَشَدٗا ۝١٠ فَضَرَبۡنَا عَلَىٰٓ ءَاذَانِهِمۡ فِي ٱلۡكَهۡفِ

زموږ د پاره | د کار زموږ نه | کاميابي | پس ټپول او کړل موږ | د غوږونو (د خوب) | په غار کښے

او زموږ په کار کښے د کاميابئ سامان (اسباب) راپيدا کړه. بس موږ په غار کښے د دوي په غوږونو باندے او ټپول

سِنِيْنَ عَدَدًا ﴿۱۱﴾ ثُمَّ بَعَثْنٰهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى

یو څو کلونه | په شمار | بیا | راپاڅول مونږ دوی | د دې دپاره چه معلوم ښکاره کړو | چه کوم یو له دواړو ډلو څخه | ښه شمار کوی

(او) څو کاله مو اوده او ساتل. بیا مو د دې دپاره راپاڅول چه مونږ ښکاره کړو چه د دوی په دوو ډلو کښې کومه

لِمَا لَبِثُوْٓا اَمَدًا ﴿۱۲﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ ط

د هغې | چه تیره کړې ده دوی | موده | مونږ | بیانوو | تا ته | خبر د دوی | په حقه

یوه ډله د اوده پاتې کیدو موده څو مره ښه شمار لے شي. او مونږ تا ته د دوی قصه ټیک ټیک بیانوو

اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوْا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنٰهُمْ هُدًى ﴿۱۳﴾ وَّرَبَطْنَا

بیشکه دوی | یو څو ځوانان وو | چه ایمان ئې راوړے وو | په رب خپل | او زیات کړے وو مونږ دوی ته | هدایت | او تینګ صبر لګولے وو مونږ

دا څو ځوانان وو چه په خپل رب ئې ایمان راوړے وو او مونږ ورله په هدایت کښې زیاته ترقي ورکړې وه او زړونه مو ورله کلک کړی وو

عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ

په زړونو د دوی باندې | کله چه | او دریدل دوی | نو وې ویل | (چه) زمونږ رب (خو) | رب | د آسمانونو

څه وخت چه دوی تیار پاڅیدل (مشرک بادشاه ته) او وې ویل چه زمونږ رب هغه ذات دے کوم چه د آسمانونو او د زمکے رب

وَالْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَاۡ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلٰهًا لَّقَدْ قُلْنَآ اِذًا

او د زمکے دے | هیڅ کله به مونږ او نه بلو | سوا د هغه نه | بل حقدار د بندګئ | یقیناً | ویلی به وی مونږ | دغه وخت

(مالک) دے او مونږ به هیڅ کله د هغه نه سوا بل معبود (مددګار) را نه بلو که مونږ داسې او کړل نو دا به مونږ ډیره بے ځایه خبره

شَطَطًا ﴿۱۴﴾ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ط لَوْلَا يَاْتُوْنَ

د حد نه تیره خبره | دا دې | قوم زمونږ | نیولی ئې دی | سوا د الله نه | نور معبودان | ولے نه راوړی دوی

کړی وی زمونږ خپل قوم د الله تعالیٰ نه سوا نور ګڼ معبودان جوړ کړی دی، که د دوی عقیده صحیح وی نو دوی د خپلو

عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍۢ بَيِّنٍ ط فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

په هغوی باندې | څه دلیل | ښکاره | پس څوک دے | زیات ظالم | د هغه چا نه | چه تړی | په الله تعالیٰ باندې

معبودانو په ثبوت کښې څه ښکاره دلیل ولے نه پیش کوی. آیا د هغه چا نه هم لا څوک غټ ظالم کیدے شي چه الله تعالیٰ باندې

كَذِبًا ﴿۱۵﴾ ط وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗٓا

دروغ | او کله چه | جدا شوئ تاسو د دوی نه | او د هغه څه نه | چه دوی ئې بندګي کوی | سوا | د الله تعالیٰ نه | نو پناه واخلئ

دروغ تړی او اے ملګرو! هر کله چه تاسو د قوم او د هغوی د هغه معبودانو نه چه دوی ئې عبادت کوی

اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ

غار ته | خوره به کړی | ستاسو دپاره | رب ستاسو | د رحمت خپل نه | او پیدا به کړی | ستاسو دپاره

جدائي اختیار کړې ده نو را ځئ او س په غار کښې پناه واخلئ ستاسو رب به په تاسو خپل رحمت را خور کړی او ستاسو په کارونو

مِّنْ اَمْرِكُمْ مِّرْفَقًا ﴿۱۶﴾ وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَّزٰوَرُ

د کار ستاسو نه | آسانی (فائده) | او ته به وینې | نمر | کله چه | راخیژی | نو اوړی

کښې به روستو د مصیبتونو نه د آسانئ اسباب پیدا کړی. او (هغه غار داسې وو چه) تا به نمر د راختلو په وخت کښې لیدلو

عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَّقْرِضُهُمْ

د دوی د غار نه | ښی طرف ته | او کله چه | پریوځی | نو پرېږده کوی د دوی نه

چه د هغوی د غار نه ښی طرف ته اوړی او د پرېوتو په وخت کښې د هغوی نه کس طرف ته پرېږده کوی

ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِيْ فَجْوَةٍ مِّنْهُ ؕ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ ؕ

کس طرف ته | او دوی | په پراخ ځائ کښې دی | د دې (غار) نه | دا دی | د نخښو | د الله تعالی نه

او هغوی د دې غار په کولاؤ (فراخه) ځائ کښې اوده دی، دا حالت د دوی د الله تعالی د قدرت د نخښو نه یوه نخښه ده

مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ

چاته چه | سمه لار اوښائی | الله تعالی | نو هم هغه دے | هدایت موندونکے | او هغه څوک | چه هغه (الله) ئې بې لارې کړی

الله تعالی چه چاته هدایت اوکړی نو هم هغه هدایت مومی او هغه چه څوک ګمراه کړی نو هیڅ څوک به ته

فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ۝١٧ وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَّهُمْ

نو هیڅ کله به ته نه مومې | د هغه دپاره | څوک دوست | سمه لار ښودونکے | او ته به ګمان کړې چه دوی پاڅېدلی دی | د ویښو | حالانکه چه دوی

د هغه مددګار او نه مومې چه سمه لار ورته اوښائی. او ته (چه هغوی اوویني لې) دا ګمان به پرې کوې چه بیدار دی

رُقُوْدٌ ۖ وَّنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۖ وَكَلْبُهُمْ

اوده دی | او مونږ اړو راړوو دوی | ښی طرف ته | او کس طرف ته | او سپے د دوی

حالانکه هغوی اوده دی او د هغوی سپی په درشل دواړه لېچې خورې کړې دی

بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيْدِ ؕ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ

خورونکے دے | خپلو دواړو څنګلو له | په درشل | که چرې | ورښکاره شې ته | په دوی باندې | نو خامخا شا به کړې ته

که ته ورته څو مره هم د داخلېدو کوشش کړې وې نو په شا به تختېدلے وې

مِنْهُمْ فِرَارًا وَّلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ۝١٨ وَكَذٰلِكَ بَعَثْنٰهُمْ

دوی نه | تېخته کونکے | او ډک به شې ته | د دوی نه | په ېرې سره | او هم دغه شان | راپاڅول مونږ دوی

او د دوی رعب به درباندې خور شوې وې. او (څنګه مو چه اوده کړی وو) دغه شان مو د دې دپاره راویښ کړل

لِيَتَسَآءَلُوْا بَيْنَهُمْ ؕ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ؕ

چه د یو بل نه تپوس اوکړی | په خپل مینځ کښې | اووېل | یو ویونکی | د دوی نه | (چه) څومره | وخت تېر کړے دے تاسو

چه په خپل مینځ کښې د یو بل نه تپوس اوکړی. (نو) یو ویلے تپوس اوکړو چه تاسو څومره وخت تېر کړے دے؟

قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ؕ قَالُوْا رَبُّكُمْ

اووېل دوی | وخت تېر کړے دے مونږ | یوه ورځ | یا څه برخه | د ورځې | اووېل دوی | رب ستاسو

نو څه کسانو اووېل چه یوه ورځ یا د ورځې نه څه کم وخت به مونږ تېر کړے وی لو نورو اووېل ستاسو رب ته

اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ ؕ فَابْعَثُوْٓا اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖٓ

ښه پوهه دے | په هغه (وخت) | چه تاسو تېر کړے دے | پس اولېږئ | یو کس په تاسو کښې | په پیسو خپلو سره | چه دا دی

پوره علم دے چه تاسو څومره وخت تېر کړے دے. اوس هم په دې پیسو سره خپل یو تن ښار ته اولېږئ

اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَاۤ اَزْكٰى طَعَامًا فَلْيَاْتِكُمْ

ښار ته | تواودے ګوری | چه کوم یو خوړے (ښاروالو) نه | پاک (حلال) | خوراک والا دے | نو راوړی هغه تاسو ته

اوښه غور او فکر (معلومات) دے او کړی چه د کوم یو کس خوراک د ټولو نه پاکیزه (حلال) وی نو د هغه مؤجن نه دے

بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا ۝۱۹

څه خوراک | د هغه نه | او نرمي دے کوی | او نه دے خبروی | په تاسو باندے | هیڅ څوک (هم)

ستاسو دپاره خوراک راوړی او په خبرو کښ دے دهوښیار توب (نرمی) نه کار واخلی او په تاسو دے هیڅ څوک نه خبروی

اِنَّهُمْ اِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوْكُمْ اَوْ يُعِيْدُوْكُمْ

بیشکه دوی | که چرے | زورور (غالب) شو | په تاسو باندے | نو سنګسار به مو کړی | یا به مو واپس کړی

ځکه که دغه ښار والا خلق په تاسو خبر (غالب) شی نو یا خو به مو سنګسار کړی یا به مو خپل دین ته

فِيْ مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْۤا اِذًا اَبَدًا ۝۲۰ وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا

دین خپل ته | او هیڅ کله به کامیاب نشئ تاسو | دغه وخت | همیشه | او دغه شان | مونږ خبر کړل خلق

واپس واړوی، او که داسے اوشوه نو هیڅ کله به کامیاب نه شئ. او دغه شان مونږ خلق په دوی باندے

عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْۤا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ

په دوی باندے | دے دپاره چه پوهه شی دوی | چه بیشکه | وعده | د الله تعالیٰ | حق (رښتینے) ده | او دا چه بیشکه | قیامت

د دے دپاره خبر کړل چه یقین ئے راشی چه د الله تعالیٰ وعده حق ده او د قیامت په راتلو کښے هیڅ

لَا رَيْبَ فِيْهَا ۚ اِذْ يَتَنَازَعُوْنَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا

نشته هیڅ شک | په هغے کښے | کله چه | جګړه کوله دوی دیو بل سره | په خپل مینځ کښے | په معامله د دوی کښے | پس او ویل دوی

شک نشته (بیا هغه وخت هم را ئے غم چه) کله خلقو په خپل مینځ کښ دیو بل سره دوی په حقله جګړه کوله. نو څه خلقو ویل

ابْنُوْا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ؕ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ

جوړ کړئ | په دوی باندے | یوه آبادی | رب د دوی | ښه پوهه دے | په دوی باندے | او ویل | هغه خلقو

چه د دوی په غار باندے یوه آبادی (عمارت) جوړ کړئ، د دوی رب د د دوی د حال نه خبر دے، اخیر کوم خلق

غَلَبُوْا عَلٰۤى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ۝۲۱ سَيَقُوْلُوْنَ

چه زورور وو | په خپل کار باندے | (چه) مونږ به خامخا جوړوو | په دوی باندے | یو جومات | زر ده چه وائی به دوی

چه په خپل کار (معاملاتو) کښے غالب وو هغوی او ویل چه مونږ به د دوی په غار باندے یو جومات جوړوو. څه خلق به وائی

ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ

چه درے وو | څلورم د دوی | سپی د دوی دے | او (بعضے) وائی | چه پنځه دی | شپږم د دوی | سپی د دوی دے

چه دوی درے وو او څلورم ئے سپے وو او څه خلق به وائی چه پنځه وو او شپږم ورسره سپے وو، دا ئے بدلیله اټکل خبرے دی

رَجْمًا ۢ بِالْغَيْبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ؕ قُلْ

ویشتل کوی | په توک (غائبانه) | او (بعضے) وائی | چه اوه دی | او اتم د دوی | سپے د دوی دے | او وایه

او څه خلق به وائی چه اوه کسان وو او اتم ورسره سپے وو، اے نبی! ته دے ټولو ته او وایه چه زما رب ته د هغوی

رَّبِّیْٓ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَّا یَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِیْلٌ فَلَا تُمَارِ

رب زما | ښه پوهه دے | په شمیر د دوی | نه پوهیږی د دوی په (تعداد) | مګر | لږ خلق | پس ته جګړه مه کوه

صحیح تعداد معلوم دے (او) د هغوی صحیح تعداد د لږو خلقو نه سوا بل چا ته پوره نه دے معلوم نو ته د هغوی

ع

فِیْهِمْ اِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا وَّلَا تَسْتَفْتِ فِیْهِمْ مِّنْهُمْ اَحَدًا ﴿٢٢﴾

د دوی په باره کښے | مګر | بحث | سرسری | او تپوس مه کوه | د دوی په باره کښے | د دے خلقو نه | د هیچا نه

په باره کښے د دے خلقو سره د سرسری بحث نه سوا زیات بحث مه کوه، او نه د هغوی په باره کښے د چا نه تپوس کوه

وَلَا تَقُوْلَنَّ لِشَایْءٍ اِنِّیْ فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ اِلَّآ اَنْ

او ته هر ګز مه وایه | د یو څیز په باره کښے | چه یقیناً زه | کونکے | د دے یم | صبا | مګر | دا چه

او اے نبی! د هیڅ یو کار باره کښے کله هم دا مه وایه چه زه به صبا دا کوم البته دا سے وایه چه که الله تعالیٰ غوښتل نو او به یے کړم

یَّشَآءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ اِذَا نَسِیْتَ وَقُلْ عَسٰٓی اَنْ یَّهْدِیَنِ

او غواړی | الله | او یاد کړه | رب خپل | کله چه | هیر شی ستا نه | او وایه | نزدے ده | چه او به ښائی ما ته

او کله چه در نه څه خبره هیره شی نو خپل رب یاد کړه (په انشاء الله سره یا په مغفرت سره) او دا وایه چه امید دے چه زما رب به په خیر

رَبِّیْ لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾ وَلَبِثُوْا فِیْ كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ

رب زما | زیات نزدے | د دے نه | د بهتر ے خبره | او حصار شو دوی | په غار خپل کښ | درے | سوه

او قائده کښ ما ته د دے هیر شوی شی نه زیات غوره څیز او ښائی او دوی په خپل غار کښے نهه د پاسه درے سوه کاله وخت

سِنِیْنَ وَازْدَادُوْا تِسْعًا ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوْا

کاله (شمسی) | او زیات یے کړل | نهه کاله (قمری) | او وایه | الله تعالیٰ | ښه پوهیږی | په هغه (موده) | چه دوی تیره کړے ده

تیر کړے وو که څوک حر سره د دوی په باره کښے بحث کوی نو ورته او وایه چه هم الله تعالیٰ ته ښه پته ده چه دوی څومره وخت تیر کړے وو

لَهٗ غَیْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْ

خاص هغه د پاره دے | (علم د) پټو څیزونو | د آسمانونو | او د زمکے | ښه لیدونکے دے | هغه | او ښه اوریدونکے دے

د اسمانونو او د زمکے د ټولو پټو خبرو علم هم هغه سره دے، هغه ډیر ښه لیدل کوی او ډیر ښه اوریدل کوی

مَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِیٍّ وَّلَا یُشْرِكُ فِیْ حُكْمِهٖٓ

نشته | د دوی د پاره | د هغه نه سوا | هیڅ څوک دوست | او هغه نه شریکوی | په خپل حکم (خدائی) کښے

د هغه نه سوا د دوی هیڅ څوک دوست نشته او هغه په خپل حکومت (خدائی) کښے هیڅ څوک

اَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ مَآ اُوْحِیَ اِلَیْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ

هیڅ څوک | او لوله | هغه څه | چه وحی یے کړی | تا ته | د کتاب | د رب خپل نه | نشته دے هیڅ څوک بدلونکے

نه شریکوی۔ او اے نبی! تا ته چه د خپل رب کوم کتاب نازل شوے دے هغه لوله (بیانوه) د هغه خبرے (حکمونه)

لِكَلِمٰتِهٖ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ

خبرو (حکمونو) د هغه لره | او ته به هیڅ کله بیا نه مومے | سوا د هغه نه | ځائے د پناه | او ټینګ کړه | ځان

هیڅ څوک نه شی بدلولے۔ او د هغه نه سوا ته هیڅ چرته پناه نه شے موندلے۔ او کوم خلق چه سحر او

مَعَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ

دهغه خلقو سره | چه رابلي | رب خپل | صبا | او بیګا | غواړي دوی

ماښام خپل رب رابلي او دهغه رضا لټوي دهغوی سره ځان ټینګ اوساته

وَجْهَهٗ وَلَا تَعْدُ عَيْنٰكَ عَنْهُمْ ۚ تُرِيْدُ زِيْنَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ

رضا دهغه | او وادِ نهٔ وړی | سترګے ستا | د دوی نه | چه ته غواړے | ښائست | د ژوند | دنیوی

او ستا سترګے دِ د دنیا د ژوند د زینت (ښائست) په طلب د دوی نه لرے هم وانهٔ وړی.

وَلَا تُطِعْ مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهٗ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ

او خبره مه منه ته | دهغه چا | چه غافله کړے دے مونږ | زړهٔ دهغهٔ | د ذکر خپل نه | او روان شوے دے دهغه

او دهغه چا خبره مه منه چه مونږ دهغه زړه د خپل یاد (قرآن) نه غافله کړے دے او خپل خواهش پسے

هَوٰىهُ وَكَانَ اَمْرُهٗ فُرُطًا ۟ ۲۸ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۟

په خواهش خپل پسے | او دے | کار دهغه | د حد نه اوړیدل | او اووایه | چه حق هغه دے | چه ستاسو رب د طرف نه وی

روان دے او معامله (هر کار ئے) د حد نه اوړیدلے دے او اووایه چه حق (قرآن) خو ستاسو د رب د طرف نه راغلے دے

فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ وَّمَنْ شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۙ اِنَّآ اَعْتَدْنَا

پس څوک | چه غواړي | نو ایمان دے راوړی | او څوک | چه غواړي | نو کفر دے اوکړی | بیشکه مونږ | تیار کړے دے

اوس چه د چا خوښه وی نو ایمان دے راوړی او چه د چا خوښه وی نو کفر دے اختیار کړی (خو یاد ساتئ چه) د ظالمانو دپاره

لِلظّٰلِمِيْنَ نَارًا ۙ اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۭ وَاِنْ يَّسْتَغِيْثُوْا

د ظالمانو دپاره | (داسے) اور | (چه) راګیر به کړی | دوی لره | دیوالونه دهغے | او که چرے | فریاد اوکړی دوی

مونږ داسے اور تیار کړے دے چه دهغے دیوالونه (پردے) به په دوی باندے د هرے غاړے نه راچاپیر وی او که چرے دوی

يُغَاثُوْا بِمَآءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوْهَ ۭ بِئْسَ

نو فریاد به ئے قبول کړے شی | په داسے اوبو سره | چه وی په شان د ویلې شوے کړے تیلو | چه وریتوی به | مخونه | ډیر بد دی

د تندے فریاد اوکړی نو د فریاد جواب به ئے داسے اوبو سره ورکولے شی چه د تیلو په شان به ویشیدلو (خوټکیدلو) وی چه مخونه به

الشَّرَابُ ۭ وَسَآءَتْ مُرْتَفَقًا ۟ ۲۹ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

دا څکل | او ډیر بد دے دا | ځائ د فائدے | بیشکه | هغه خلق | چه ایمان ئے راوړے دے | او عملونه ئے کړی دی

په سوزولو سره ایره کړی دا ډیرے خرابے اوبه دی او ډیر خراب ځائ د فائدے اخستلو دے. البته چا چه ایمان راوړے دے

الصّٰلِحٰتِ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ۟ ۳۰ اُولٰٓئِكَ

نیک | بیشکه مونږ | نه ضائع کوو | اجر | دهغه چا | چه ښائسته | عمل والا دے | دغه خلق

او نیک عملونه ئے کړی دی نو یقین اوساتئ چه مونږ د داسے خلقو اجر نه ضائع کوو چه ښه عمل اوکړی

لَهُمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ

هم د دوی دپاره دی | جنتونه | دهمیشه والی | چه بهیږی به | لاندے د دوی نه | نهرونه | اغوستے به شی دوی ته

هم د دے خلقو دپاره همیشه جنتونه دی د دوی د باغونو د لاندے به نهرونه بهیږی او دوی ته به

فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّيَلْبَسُوْنَ ثِيَابًا خُضْرًا
په هغې کښې | بنګړي | د سرو زرو | او اغوندي به دوي | جامې | شنې
په هغې کښې د سرو زرو بنګړي اچولے شي او د شنو
مِّنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ ؕ
د نرو ريښمو | او دغټو ريښمو | تکيه لګولکي به وي | په هغې کښې | په تختونو باندې
نرو او غټو ريښمو جامې به اغوندي، په اوچتو تختونو به ئې تکيه لګولې وي.
نِعْمَ الثَّوَابُ ؕ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا ع
ښه | بدله ده دا | او ډير ښه دے دا | ځائے د فائدې | او بيان کړه | دوي ته | مثال
دا ډيره ښه بدله ده او ډير ښائسته ځائ د فائدې حاصلولو دے او اے نبي! د دے خلقو ته د هغه
رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِاَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ وَّحَفَفْنٰهُمَا
د دوو سړو | چه ورکړي وو موږ | يو ته په هغوي کښې | دوه باغونه | د انګورو | او راګير کړي وو موږ چاپيره
دوو کسانو مثال بيان کړه چه يو ته پکښې موږ د انګورو دوه باغونه ورکړي وو او چار چاپيره موږ ترينه
بِنَخْلٍ وَّجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ
په قجورو سره | او پيدا کړي وو موږ | په مينځ د هغه دواړو کښې | لور فصل | دواړو | باغونو به | ورکولے
دقجورو بوټي پيدا کړي وو او د دواړو (باغونو) په مينځ کښې موږ لور پټي (فصلونه) جوړ کړي وو د دے دواړه باغونو
اُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِّنْهُ شَيْـًٔا ۙ وَّفَجَّرْنَا خِلٰلَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٣﴾ ۙ
ميوے خپلے | او نه ئې کمولے | د هغې نه | هيڅ شے | او جاري کړي وو موږ | د هغه دواړو په مينځ کښې | يو نهر (لختے)
په پوره ميوه ورکوله يو باغ هم په ميوه ورکولو کښې کمې نه وو کړے، او د دواړو په مينځ کښې موږ يو نهر جاري کړے وو
وَّكَانَ لَهٗ ثَمَرٌ ۚ فَقَالَ لِصَاحِبِهٖ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَنَا اَكْثَرُ
او وے | د هغه | ميوے | پس وئے ويل | خپل ملګري ته | او دے | خبرے کولے هغه سره | چه زه | زيات يم
او د دغه کس نور دولت هم وو، نو ده خپل ملګري ته په خبرو کښے او ويل چه زه مال هم
مِنْكَ مَالًا وَّاَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾ وَدَخَلَ جَنَّتَهٗ وَهُوَ ظَالِمٌ
ستا نه | په مال کښې | او زيات عزتمند يم | په ډله کښې | او دے داخل شو | باغ خپل ته | حال دا دے چه دے | ظلم کونکے وو
ستا نه زيات دے او زما ډله لښکر هم ستا نه ډير (مضبوط) دي. او دے (يوه ورځ) خپل باغ ته ور داخل شو او په
لِّنَفْسِهٖ ۚ قَالَ مَآ اَظُنُّ اَنْ تَبِيْدَ هٰذِهٖٓ اَبَدًا ﴿٣٥﴾ ۙ وَّمَآ اَظُنُّ
په ځان خپل | وئے ويل | زه ګمان نه کوم | چه هلاک به شي | دا | هيڅ کله | او زه ګمان نه کوم
(په شرک کولو سره) په ځان ظلم کونکے وو، وئے ويل چه زه دا ګمان نه کوم چه دا باغ به چرته هلاک شي او زما خيال دا دے
السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ رُّدِدْتُّ اِلٰى رَبِّيْ لَاَجِدَنَّ خَيْرًا
چه قيامت | راتلونکے دے | او که چرے | واپس کړے شوم زه | رب خپل ته | نو خامخا به بيامومم | ډير غوره
چه قيامت به هيڅ کله راله شي او که بالفرض زه خپل رب ته واپس لاړم نو هلته به هم ما ته د دے باغ نه

مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ۝ قَالَ لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَكَفَرْتَ

دده نه | ځائے د ورتلو | او ویل | ده ته | ملګري خپل | او هغه | خبرے کولے ده سره | چه آیا ته کفر کوے

بهتر ځائ ملاویږي. د ده ملګري ده ته په خبرو خبرو کښے او ویل چه آیا ته د هغه ذات سره د کفر معامله کوے

بِالَّذِيْ خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ

په هغه ذات | چه ته ئے پیدا کړے ئے | د خاورے نه | بیا | د نطفے نه | بیا ئے | برابر (جوړ) کړے ته

چه ته ئے د خاورے نه او بیا د نطفے نه پیدا کړے او بیا ئے درته سم دم (ښائسته برابر) سړے

رَجُلًا ۝ لٰكِنَّا۠ هُوَ اللّٰهُ رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِرَبِّيْٓ اَحَدًا ۝

سړے | لیکن (زه خو وایم چه) | هم هغه | الله تعالیٰ | زما رب دے | او زه نه شریکوم | د رب خپل سره | هیڅ څوک

جوړ کړو؟ البته زما خو دا عقیده ده چه هم الله تعالیٰ زما رب دے او زه د خپل رب سره هیڅ څوک نه شریکوم

وَلَوْلَآ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ اللّٰهُ ۙ

او ولے نه | کله چه | ته داخل شوے | باغ خپل ته | چه ویلے وے تا | چه (هغه کیږي) څه چه | او غواړي | الله

او ته چه کله خپل باغ ته ور داخلیدے نو هغه وخت تا دا ولے او نه ویل چه ماشاء الله (الله چه څه غواړي هغه کیږي)

لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ مَالًا

نشته دے قوت | مګر | صرف د الله تعالیٰ | که چرے | ته وینے ما | چه زه | کم یم | ستا نه | په مال

او هیڅ تدبیر په راښکلو د نفعے نشته مګر په توفیق د الله سره. او که ته دا خیال کوے چه زما مال او اولاد ستا نه کم دی

وَّوَلَدًا ۝ فَعَسٰى رَبِّيْٓ اَنْ يُّؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ

او اولاد کښے | نو نزدے ده | چه زما رب به | را کړي ما ته | زیات غوره | ستا د باغ نه | او راوبه لیږي

نو هیڅ پروا نشته، ځکه چه امید نو م چه ما ته به زما رب ستا د باغ نه بهتر څیز را کړي او ستا په دے باغ

عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيْدًا زَلَقًا ۝ اَوْ يُصْبِحَ

په هغے باندے | یو آفت | د آسمان نه | نو شي به هغه | میدان | صفا | یا به شي

باندے به څه آسماني آفت راولیږي چه په هغے سره په دا خوبه (صفا) میدان پاتے شي. یا به ئے اوبه کوزے

مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيْعَ لَهٗ طَلَبًا ۝ وَاُحِيْطَ بِثَمَرِهٖ

اوبه د هغے | او چ (ځکته) | نو ته به هیڅ کله طاقت او نه لرے | د هغے | د تلاش | او تباه کړے شوے | میوے د هغه

(ورے) لاړے شي بیا به ئے ته تلاش قدرے هم نه شے کولے او (بیا وشوه دا سے چه) د هغه په ټول دولت

فَاَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَآ اَنْفَقَ فِيْهَا وَهِيَ

پس شروع شو هغه | چه مروړل ئے | دواړه لاسونه خپل | په هغه څه باندے | چه خرچ کړي ئے وو | په هغے (باغ) کښے | او هغه

باندے عذاب راغلو چه صبا شو نو په دا سے حالت کښے چه په باغ ئے څه خرچ کړي وو په هغے باندے ئے خپل لاسونه مروړل

خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ لَمْ اُشْرِكْ بِرَبِّيْٓ

راغورځیدلے وو | په خپلو چتونو باندے | او هغه ویل | هائے افسوس | چه نه مے شریک کړے | د خپل رب سره

او باغ په خپلو چتونو باندے نسکور پروت وو او هغه او ویل کاش! چه د خپل رب سره مے

اَحَدًا ۝ وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

هیڅ څوک | او نه وه | د هغه دپاره | څه ډله | چه مدد ئې ورسره کړے وے | سوا | د الله تعالیٰ نه

هیڅوک نه وے شریک کړے. او (په دغه وخت کښې) د هغه سره څه داسے ډله هم نه وه چه مدد ئې ورسره کړے وے

وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ۝ؕ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ ؕ هُوَ

او نه وو پخپله | بدله اخستونکے | په داسے موقع | اختیار | یوازے د الله تعالیٰ دے | چه حق دے | هغه

او نه هغه پخپله بدله اخستلے شو. په داسے موقع کښې (انسان ته پته اولګی چه) د مدد اختیار یوازے الله تعالیٰ ته حاصل دے

خَيْرٌ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ عُقْبًا ۝ؒ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ ع

ډیر غوره دے | په ثواب ورکولو کښے | او ډیر غوره دے | په نتیجه ورکولو کښے | او بیان کړه | دوی ته | مثال

او هم هغه بهترینه بدله او بهترین انجام ورکونکے دے. او دے خلقو ته د دنیا د ژوند د مثال هم

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ

د ژوند | دنیوی | چه په شان د هغه اوبو دے | چه مونږ ئې راوورولو | د آسمان (بره) نه | لو ګډ شو او خیږی

بیان کړه چه دنیا داسے ده لکه چه د آسمان نه مونږ اوبه (باران) راووروو نو په هغے سره

بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ ؕ

په هغے (اوبو) سره | بوټی (شینکے) | د زمکے | بیا شی هغه | ذره ذره | چه الوځوی ئې | هواګانے

بنه ګور شینکے د زمکے نه راوخیژی بیا داسے چوره چوره شی چه هواګانے ئې اخوا دیخوا الوځوی

وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ مُّقْتَدِرًا ۝ اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ

او دے | الله تعالیٰ | په هر څه باندے | ډیر قدرت لرونکے | مال | او ځامن | ښائست

او الله تعالیٰ په هر څه پوره قادر دے. مال او ځامن خو تش د دنیا د ژوند

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ

د ژوند | دنیوی دے | او باقی پاتے کیدونکی | نیک کارونه | ډیر غوره دی | په نزد | د رب ستا

ښائست دے او باقی پاتے کیدونکی نیک کارونه د ثواب په لحاظ ستا د رب په نزد ډیر بهتر دی او د امید په لحاظ هم

ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا ۝ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ

په ثواب کښے | او ډیر غوره دی | په امید کښے | او په هغه ورځ | چه مونږ به روان کړو | غرونه | او ته به وینے | زمکه

ډیر ښه دی او هغه ورځ ته سوچ اوکړه په کومه ورځ به چه مونږ دا غرونه روان کړو او ته به دا زمکه بلکل هواره ډاګه اووینے

بَارِزَةً ۙ وَّحَشَرْنٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ۝ وَعُرِضُوْا

ډاګه (هوار میدان) | او مونږ به راجمع کړو دوی | پس پرے به نږدو مونږ | د دوی نه | یو تن هم | او دوی به پیش کړے شی

او مونږ به دا ټول خلق راجمع کړو او هیڅ یو کس به پکښے پرے نه ږدو او ټول به ستا رب ته په صفونو کښے ولاړ پیش کړے شی

عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ؕ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۭ

ستا رب ته | په قطار کښے | یقینًا | تاسو مونږ ته راغلئ | لکه څنګه چه | مونږ پیدا کړی وئ تاسو | په اول | ځل

(او ورته به اوویلے شی چه آخر) تاسو زمونږ خوا له هم هغه شان راغلئ څنګه چه مونږ تاسو په اول ځل پیدا کړی وئ

بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ۝٤٨ وَوُضِعَ الْكِتٰبُ

بلکه | تاسو (خو) گمان کولو | چه هیڅ کله به مقرر نه کړو مونږ | ستاسو دپاره | څه نیټه (میعاد) | او کیښودے به شی | عملنامه

بلکه ستاسو خو دعوی وه چه مونږ ستاسو دپاره دقیامت څه وخت نه دے مقرر کړے او عملنامے به مخامخ کیښودے شی

فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا

پس ته به وینے | مجرمان | یریدونکی | دهغه څه نه | چه په هغے کښے وی | او وائی به | هاے افسوس

نو دغه وخت به ته مجرمان گورے چه دهغه خپلو بدو عملونو نه به یریږی او وائی به چه هاے زمونږ بدنصیبه!

مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً اِلَّآ

څه وجه ده | دد ے | کتاب (عملنامے) | چه نه پریږدی | یوه وړه گناه | او نه لویه گناه | مگر

دا لا څنگه کتاب دے چه نه ئے وړه گناه پریښودلے ده او نه غټه بلکه ټولے

اَحْصٰهَا ۚ وَوَجَدُوْا مَا عَمِلُوْا حَاضِرًا ۭ وَلَا يَظْلِمُ

راگیره کړے ئے هغه | او دوی به بیا مومی | هغه څه | چه کړی ئے وو | حاضر (خپل مخامخ) | او ظلم به نه کوی

ئے لیکلی دی. او دوی به خپل عملونه خپلے مخے ته موجود اووینی او ستا رب به په هیڅ چا

رَبُّكَ اَحَدًا ۝٤٩ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا ع

رب ستا | په هیڅ چا | او کله چه | اووئیل مونږ | فرشتو ته | (چه) سجده اوکړئ | آدمؑ ته | نو سجده وکړه هغوی

باندے ظلم نه کوی. او هغه وخت هم یاد کړه کله چه مونږ فرشتو ته اووئیل چه آدمؑ ته سجده اوکړئ

اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ۭ

سوا | د ابلیس نه | وو هغه | د پیریانو نه | نو نافرمانی ئے اوکړه | د حکم | د رب خپل نه

نو د ابلیس نه سوا نورو ټولو سجده اوکړه. هغه د پیریانو نه وو (نو) د خپل رب د حکم نه ئے نافرمانی اوکړه.

اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَذُرِّيَّتَهٗٓ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ۭ

آیا نو نیسئ تاسو دے | او اولاد دده | دوستان | زما نه سوا | او حال دا دے چه دوی | ستاسو | دشمنان دی

آیا بیا هم تاسو زما په ځاے دے او دده اولاد دوستان جوړوئ حالانکه هغوی ستاسو دشمنان دی

بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ۝٥٠ مَآ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ

ډیر بد دے دے | د ظالمانو دپاره | په بدل کښے | مانه وو حاضر کړی دوی | پیدائش | د آسمانونو

د ظالمانو دپاره دا شیطان ډیر بد دے د الله تعالیٰ په بدله کښ. ما خو دوی نه د اسمانونو او د زمکے د پیدائش په وخت

وَالْاَرْضِ وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ ۠ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ

او د زمکے ته | او نه پیدائش | د نفسونو د دوی ته | او نه یم زه | نیوونکے | گمراه کوونکو لره

حاضر کړی وو او نه پخپله د دوی د پیدائش په وخت کښ. او زه گمراه کونکی خلق خپل مددگاران نه جوړوم.

عَضُدًا ۝٥١ وَيَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ

مددگار | او په هغه ورځ | چه اووائی هغه (الله) | آواز اوکړئ | زما شریکانو ته | هغه | چه تاسو پرے گمان کولو (معبودانی)

او هغه ورځ یاده کړه چه کوم ورځ به چه الله تعالیٰ فرمائی چه اوبلوئ هغه شریکان چه تاسو ئے زما سره هم شریکتا او د خدائیتو دعوے کولے

فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ۝٥٢

پس خوی به اوبلی خوهغوی | نو هیڅ جواب به ورنکړی هغوی | دوی ته | او مونږ به جوړ کړو | د دوی په مینځ کښے | یو ځای د تباهئ

نو دوی به ئے راوبلی خو هغوی به هیڅ جواب ورنه کړی. او مونږ به د دوی په مینځ کښے د هلاکت یو ځائ مقرر کړو

وَرَاَ الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوٓا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوهَا

او اوبه وینی | مجرمان | اور لره | نو گمان به او کړی | چه بیشکه دوی | (خو) ورپریوتونکی دی دے ته

او مجرمان چه کله د دوزخ اور وینی نو یقین به ئے اوشی چه دوی خو اوس هم دے ته پریوتونکی دی

ع وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۝٥٣ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ

او بیا به نه مومی دوی | د هغے نه | بل ځای د اوړیدلو | او یقینًا | مونږ قسما قسم بیان کړی دی | په دے | قرآن کښے

او دوی به د ځان د پاره د بچ کیدو څه ځائ بیا نه مومی. او مونږ خو په دے قرآن کښے

لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَكَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۝٥٤

د خلقو د پاره | هر قسم | مثال | او دے | انسان | زیات | د هر څیز نه | جګړه کونکے

د خلقو د فائدے د پاره قسما قسم مضمونونه بیان کړل (خو بیا هم) انسان د هر څیز نه سخت زیات جګړمار دے

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰى

او نه دی منع کړی | خلق | د دے نه | چه ایمان راوړی | کله چه | راغے دوی ته | هدایت

او کله چه خلقو ته هدایت راغے نو (اوس) د ایمان راوړلو او د خپل رب نه د معافئ غوښتلو نه صرف د دے خبرے

وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ

او چه بخښنه او غواړی | د رب خپل نه | مګر | د دے (خبرے) | چه راشی دوی ته | طریقه | د وړومبنو

منع کړی دی چه دوی ته هم د پخوانو په شان واقعات د استیصالی عذاب راشی

اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝٥٥ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا مُبَشِّرِينَ

یا راشی دوی ته | عذاب | مخامخ | او نه رالیږو مونږ | پیغمبران | مګر | زیری ورکونکی

یا ورباندے جزوی عذاب بلکل مخامخ راشی. او مونږ پیغمبران صرف د دے د پاره رالیږو چه مؤمنانو ته زیری ورکړی

وَمُنْذِرِينَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا

او یره ورکونکی | او جګړه کوی | هغه خلق | چه کفر ئے کړے دے | په ناحقه | د دے د پاره چه اونړوی

او کافران او ویروی او کافران خلق په باطله (په ناحقه) صرف د دے د پاره جګړے کوی چه د دے په ذریعه حق کمزور ے

بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوٓا اٰيٰتِي وَمَآ اُنْذِرُوا هُزُوًا ۝٥٦ وَمَنْ اَظْلَمُ

په دے سره | حق | او نیسی دوی | آیتونه زما | او هغه څه | چه دوی پرے یرولی شو | تو سے | او څوک دے | زیات ظالم

(سے ئے نړه) کړی او زما مونږ آیتونو او د څه نه چه دوی یرولی شوی وو هغے لسے تو سے شروع کړی او د هغه چا نه بل غټ ظالم

مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا

دهغه چانه | چه نصيحت ورته لو كړے شي | په آيتونو | د رب خپل سره | نو مخ واړوي | د هغے نه | او هير كړي | هغه څه

څوک كيدے شي چه د خپل رب په آيتونو ورته نصيحت وركړے شي او هغه تر ے (بيا هم) مخ واړوي او خپل د ګناه عملونه

قَدَّمَتْ يَدٰهُ ۭ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰي قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ

چه مخكښے ليږلی دی | لاسونو د هغه | بيشكه مونږ | اچولی دی | په زړونو د دوی باندے | پردے | چه پوهه شی په دے (قرآن)

هير كړی حقيقت دا دے چه مونږ (د دوی د بد عملونو د وجے) د دوی په زړونو باندے دا سے پردے لګولی دی چه

وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۭ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْٓا

او د دوی په غوږونو كښے | درونوالے (بوج) | او كه چرے ته رابللے دوی | هدايت ته | نو هيڅ كله به دوی لار اونه مومی

د هغے په وجه په قرآن نه پوهيږی او د دوی غوږونه مونږ درانه كړی دی. او كه ته دوی د هدايت طرف ته رابللے نو بيا هم

اِذًا اَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ ذُو الرَّحْمَةِ ۭ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ

دغه وخت | هميشه | او رب ستا | بخښونكے | رحمت والا دے | كه چرے | هغه رانيولے دوی

دوی سمه لار بلكل نه اختياروی۔ او ستا رب ډير معافی كونكے ډير رحمت والا دے كه الله تعالیٰ دا خلق د خپلو

بِمَا كَسَبُوْا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۭ بَلْ لَّهُمْ

په وجه د هغه عملونو | چه دوی كړی دی | نو زر به ئے راوړ ے | دوی ته | عذاب | بلكه | د دوی د پاره

بدو عملونو په وجه (فوری) نيولے نو ډير زر به ئے ورله عذاب وركړے وو خو د دوی د پاره ئے يو وخت

مَّوْعِدٌ لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ مَوْىِٕلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى

يو دا سے نيټه ده | چه هيڅ كله به دوی اونه مومی | مخكښې د هغے نه | ځائ د پناه | او دغه | كلی دی

مقرر كړے دے چه دوی به د هغے نه د بچ كيدو هيڅ د پناه ځائ اونه مومی. او دا ټول كلی چه وران پراته دی

اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾ ع

چه مونږ هلاک كړل هغوی | كله چه هغوی | ظلم او كړو | او مقرر كړے وه مونږ | د هغوی د هلاكت د پاره | يوه نيټه

كله چه دوی ظلم اختيار كړو نو مونږ هلاک كړل او د دوی د هلاكت د پاره هم مونږ يو وخت مقرر كړے وو

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰي لِفَتٰىهُ لَآ اَبْرَحُ حَتّٰٓي اَبْلُغَ مَجْمَعَ

او كله چه | او ويل | موسیٰ | خپل ځوان (خادم) ته | زه به پرې نږدم (سفر) | تر د ے | چه اورسيږم | ځائ د جمع كيدو

او هغه وخت ياد كړه كله چه موسیٰ خپل خادم ته او ويل چه زه خو به تر هغے پور ے خپل سفر جاری ساتم تر څو چه د دوو سمندرو

الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا

د دوؤ درياب نو ته | يا به روان يم زه | ډيره زمانه | پس هر كله | چه دواړه ورسيدل | ځائ د جمع كيدو | د دواړو ترمينځه

ډيو ځا ئے كيدو ځائ ته اونه رسيږم كنے نو څو كلونه به روان اوسم نو كله چه د سمندرونو ديو ځائ كيدو ځائ ته دواړه

نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِى الْبَحْرِ سَرَبًا ۝ فَلَمَّا

نو هیر کړو دواړو | خپل ماهي (کب) | پس هغه اونیوله | لار خپله | په دریاب کښې | سورلګ | پس هر کله

او رسیدل نو ماهي تر ې نه هیر شو او هغه په سمندر کښې د سورنګ په شان لاره جوړه کړه. بیا چه کله

جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا غَدَآءَنَا ؗ لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا

چه تواړه شوا وړ پړیدل | نو وے ویل | خادم خپل ته | (چه) راوړه مونږ ته | ناشته زمونږ | یقینًا | او مونده مونږ | د سفر خپل نه

دواړه د مجمع البحرین نه مخکښې لاړل نو موسیٰ خپل شاګرد ته او ویل چه زمونږ ناشته راوړه مونږ خو په دے

هٰذَا نَصَبًا ۝ قَالَ اَرَءَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّىْ

دا | ستړیوالے | او ویل هغه | آیا ته خبر ئے | کله چه | مونږ پناه وا غستله | د ګټ خوا ته | نو بیشکه ما

روستنی سفر کښې ډیر ستړی شو هغه ورته او ویل ته خبر نه ئے چه کله مونږ د ګټې خوا ته ناست وو نو ما نه

نَسِيْتُ الْحُوْتَ ۡ وَمَآ اَنْسٰنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ ۚ

هیر کړو | ماهي | او هیر نه کړو زما نه دا | مګر | شیطان | چه یاد کړے ئے مونږ دغه د

هغه ماهي هیر شو او تا ته د هغې را یادول زما نه شیطان هیر کړل، او هغه ماهي ډیر په

وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِى الْبَحْرِ ۖ عَجَبًا ۝ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا

او هغه ونیوله | لار خپله | په دریاب کښې | نا آشنا | هغه او ویل | هم دا | هغه ځائ دے | چه مونږ

عجیبه طریقه سره په سمندر کښې ځان د پاره لار جوړه کړه. موسیٰ ورته او ویل هم دغه دے (مقام)

نَبْغِ ۖ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا قَصَصًا ۝ فَوَجَدَا عَبْدًا

لټولو | نو دواړه را واپس شول | د خپلو قدمونو په نخښو | واپس تلونکی | نو دواړو او موندلو | یو بنده

تلاش کښې خو مونږ وو کنه، نو دواړو د خپلو خپو قدمونه کتل او واپس را روان شول. نو زمونږ د بندګانو نه

مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا

د بندګانو زمونږ نه | چه ور کړی وو مونږ هغه ته | رحمت | د خپل طرف نه | او ښودلی وو مونږ هغه ته | د خپل طرف نه

ورته یو بنده ملاو شو چه مونږ د خپل طرف نه خصوصي رحمت ور کړے وو او د خپل طرف نه مو ورله علم (خارق للعادة)

عِلْمًا ۝ قَالَ لَهٗ مُوْسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ

علم | او ویل | هغه ته | موسیٰ | آیا | ز ستا تابعداری کولے شم | په دے شرط | چه ته به تعلیم را کوے ما ته

ور کړے وو. موسیٰ هغه ته او ویل چه زه تا سره په دے غرض پاتے کیدے شم چه تا ته چه کوم

مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ۝ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِىَ

د هغه څه نه | چه ښودلے شوی دی تا ته | د هدایت خبرے | او ویل هغه | بیشکه ته | هیڅ کله طاقت نه لرے | ما سره

علم در کړے شوے دے د هغې نه ما ته هم د هیڅکرے څه خبرے اوښائے هغه ورته او ویل ته به ما سره چرته پاتے کیدے

صَبۡرًا ﴿۶۷﴾ وَكَيۡفَ تَصۡبِرُ عَلٰى مَا لَمۡ تُحِطۡ بِهٖ خُبۡرًا ﴿۶۸﴾

د صبر کولو | او څنګه به | ته صبر او کړے | په هغه څه | چه احاطه نه ده کړے تا | په هغے باندے | د خبر تیا

صبر اونه کړے شے او د کوم خبرو چه تا ته پوره واقفیت نشته (او ظاهرًا استاد دین نه خلاف ښکاری) په هغے ته څنګه صبر کولے شے؟

قَالَ سَتَجِدُنِيۡٓ اِنۡ شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَآ اَعۡصِيۡ لَكَ

او وئیل هغه | زر ده چه ته به بیا مومے ما | که چرے | او غواړی | الله | صبر ناک | او زه به نافرمانی نه کوم | ستا

موسٰی علیه السلام ورته او وئیل ان شاء الله تعالٰی ته به ما صبر کونکے بیا مومے او زه به ستا د یو حکم نافرمانی هم نه کوم

اَمۡرًا ﴿۶۹﴾ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعۡتَنِيۡ فَلَا تَسۡئَلۡنِيۡ عَنۡ شَيۡءٍ

د یو کار هم | او وئیل هغه | نو که چرے | ته تابعداری کوے زما | نو تپوس مه کوه زمانه | د هیڅ یو څیز

حضرٌ ورته او وئیل چه ښه اکه ته ما سره پاتے کیدل غواړے نو خو پورے چه ما پخپله تا ته د یو څیز خبر نه وی درکړے

ع

حَتّٰٓى اُحۡدِثَ لَكَ مِنۡهُ ذِكۡرًا ﴿۷۰﴾ فَانۡطَلَقَا ٝ حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا

تر دے پورے | چه ز وبیان کړم | تا ته | د هغے نه | څهٔ ذکر | پس دواړه روان شول | تر دے | چه کله | سوار شول دواړه

ما نه به د هغے باره کښے تپوس نه کوے بس دواړه روان شول تر دے چه کله په یوه کشتۍ کښے سواره شول

فِي السَّفِيۡنَةِ خَرَقَهَا ؕ قَالَ اَخَرَقۡتَهَا لِتُغۡرِقَ اَهۡلَهَا ۚ

په کشتۍ کښے | نو سورے کړو هغه | او وئیل (موسٰی) | آیا تا سوری کړو دا | د دے دپاره چه ډوب کړے | د دے سواره (خلق)

نو حضر په هغے کښے یو سورے او کړو، موسٰی علیه السلام ورته او وئیل آیا تا په دیکښې سورے او کړو چه دا سوارهٔ خلق

لَقَدۡ جِئۡتَ شَيۡئًا اِمۡرًا ﴿۷۱﴾ قَالَ اَلَمۡ اَقُلۡ اِنَّكَ لَنۡ تَسۡتَطِيۡعَ

یقینًا | را اتللے او کړل | یو کار | ډیر عجیبه ته | او وئیل هغه | آیا نه وو ویلی ما تا ته | (چه) بیشکه ته | هیڅ کله طاقت نه لرے

ډوب کړے یقینًا تا خو ډیر خطرناک (عجیبه) کار او کړو. هغه ورته او وئیل چه آیا (وړلے) ما تا ته نه وو ویلی چه ته

مَعِيَ صَبۡرًا ﴿۷۲﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذۡنِيۡ بِمَا نَسِيۡتُ

ما سره | د صبر کولو | او وئیل هغه | ته مهٔ نیسه ما | په هغه څه | چه ما هیر کړی دی

زما سره صبر نه شے کولے. موسٰیؑ ورته او وئیل چه زما نه هیر شوی وو، نو په هیره ما مهٔ نیسه

وَلَا تُرۡهِقۡنِيۡ مِنۡ اَمۡرِيۡ عُسۡرًا ﴿۷۳﴾ فَانۡطَلَقَا ٝ حَتّٰٓى اِذَا

او مه را چوه په ما باندے | زما د کار نه | سختی | پس (بیا) دواړه روان شول | تر دے | چه کله

او په دے معامله کښے زما سره ډیره سختی مهٔ کوه. هغه دواړه بیا روان شول تر دے چه د هغوی ملاقات

لَقِيَا غُلٰمًا فَقَتَلَهٗ ۙ قَالَ اَقَتَلۡتَ نَفۡسًا زَكِيَّةًۢ

دواړه ملاو شول | د یو هلک سره | نو وے وژلو هغه | او وئیل (موسٰی) | آیا تا او وژلو | یو کس (نفس) | پاک

د یو هلک سره او شو نو حضرٌ هغه او وژلو موسٰی علیه السلام ورته او وئیل چه آیا تا یو پاک نفس (بے ګناه کس) او وژلو

بِغَيۡرِ نَفۡسٍ ؕ لَقَدۡ جِئۡتَ شَيۡئًا نُّكۡرًا ﴿۷۴﴾

بے د بدلے (قصاص) | د یو نفس نه | یقینًا | تا راتللهٔ او کړل | یو کار | ډیر بد (ناخوښه) ته

حالانکه هغه څوک وژلی هم نه وو، دا خو تا ډیر خراب کار او کړو.

بسم الله الرحمن الرحيم

مُحَمَّدٌ ﷺ — اَحْمَدُ ﷺ — حَامِدٌ ﷺ — مَحْمُوْدٌ ﷺ — قَاسِمٌ ﷺ

عَاقِبٌ ﷺ — فَاتِحٌ ﷺ — شَاهِدٌ ﷺ — حَاشِرٌ ﷺ

مُتَّقِیٌّ ﷺ — بَشِیْرٌ ﷺ — دَاعٍ ﷺ — شَافٍ ﷺ — هَادٍ ﷺ

مَاحٍ ﷺ — مُنْجٍ ﷺ — نَاهٍ ﷺ — رَسُوْلٌ ﷺ

نَبِیٌّ ﷺ — اُمِّیٌّ ﷺ — تِهَامِیٌّ ﷺ — هَاشِمِیٌّ ﷺ — اَبْطَحِیٌّ ﷺ

عَزِیْزٌ ﷺ — حَرِیْصٌ عَلَیْکُمْ ﷺ — رَءُوْفٌ ﷺ — رَحِیْمٌ ﷺ

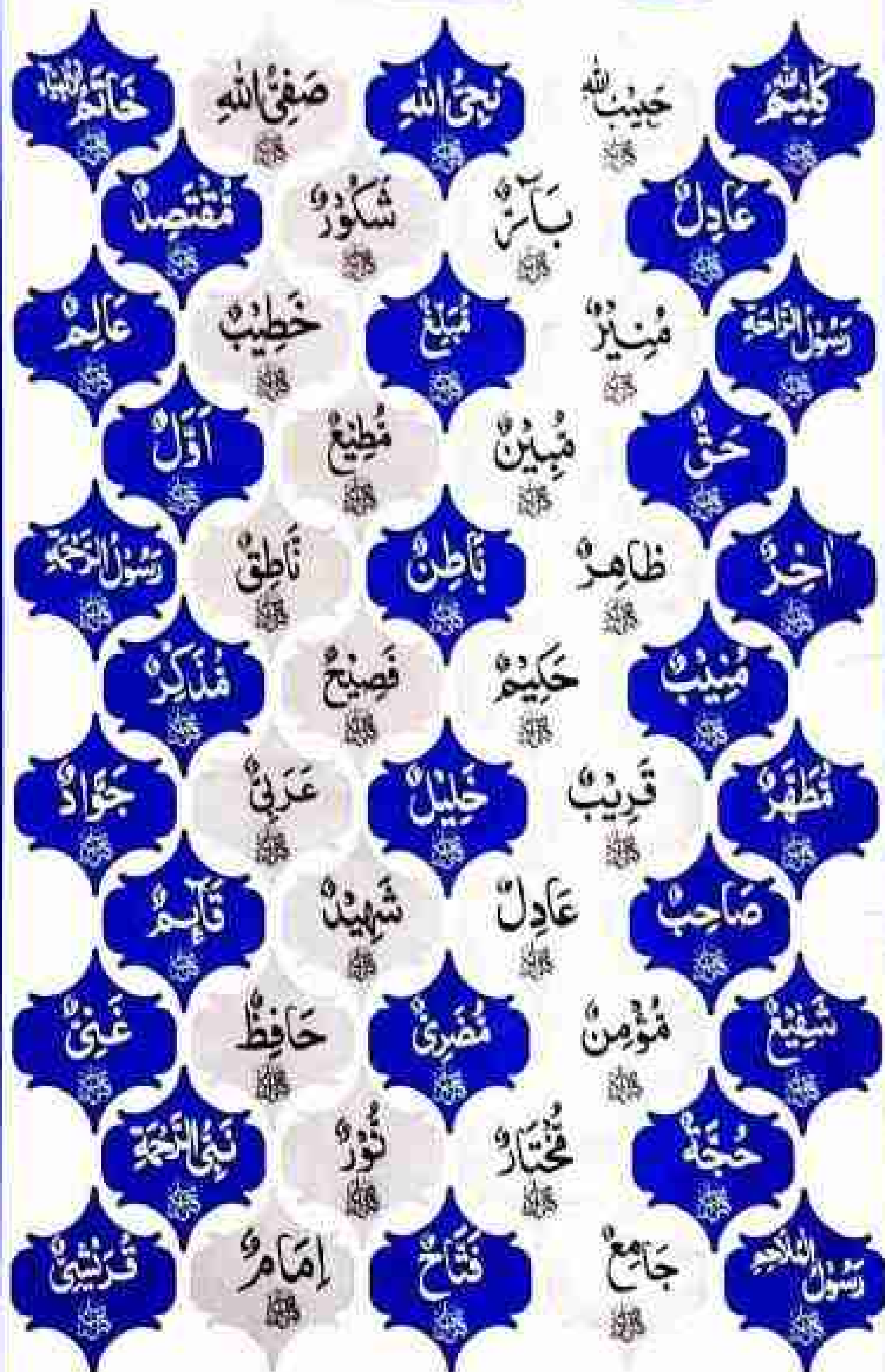
طٰهٰ ﷺ — مُجْتَبٰی ﷺ — طٰسٓ ﷺ — مُرْتَضٰی ﷺ — مُتَوَسِّطٌ ﷺ

مُصْطَفٰی ﷺ — یٰسٓ ﷺ — اَوْلٰی ﷺ — مُزَّمِّلٌ ﷺ

وَلِیٌّ ﷺ — مُدَّثِّرٌ ﷺ — مَتِیْنٌ ﷺ — مُصَدِّقٌ ﷺ — طَیِّبٌ ﷺ

نَاصِرٌ ﷺ — مَنْصُوْرٌ ﷺ — سَیِّدٌ ﷺ — اٰمِرٌ ﷺ

حِجَازِیٌّ ﷺ — نِزَارِیٌّ ﷺ — صَادِقٌ ﷺ — اَمِیْنٌ ﷺ — عَبْدُاللّٰهِ ﷺ

لا اله الا الله محمد رسول الله
کلیم حبیب نبی الله صفی الله خاتم
عادل بارّ شکور مقتصد
رسول الراحة منیر مبلغ خطیب عالم
حق مبین مطیع اوّل
آخر ظاهر باطن ناطق رسول الرحمة
منیب حکیم فصیح مذکر
مطهر قریب خلیل عربی جواد
صاحب عادل شهید قائم
شفیع مؤمن مضری حافظ غنی
حجة مختار نور نبی الرحمة
رسول الملاحم جامع فتاح امام قرشی